

Program studiów

Wydział: Instytut Psychologii
Kierunek: psychologia
Poziom studiów: jednolite magisterskie
Forma studiów: studia stacjonarne
Rok akademicki: 2026/27

Spis treści

Charakterystyka kierunku	3
Wskaźniki	5
Kierunkowe efekty uczenia się	6
Matryca pokrycia efektów (kierunkowe i standard kształcenia)	12
Matryca kierunkowych efektów uczenia się w odniesieniu do form zajęć i sposobu zaliczenia, które pozwalają na ich uzyskanie	38
Plan studiów	51
Treści programowe	61
Sylabusy - strona tytułowa	143
Sylabusy	144

Charakterystyka kierunku

Informacje podstawowe

Nazwa wydziału:	Instytut Psychologii
Nazwa kierunku:	psychologia
Poziom:	jednolite magisterskie
Profil:	ogólnoakademicki
Forma:	studia stacjonarne
Język studiów:	polski
Klasyfikacja ISCED:	0313

Dziedzina/-y nauki, do której/-ych przyporządkowany jest kierunek studiów

Dziedzina nauk społecznych

Przyporządkowanie kierunku do dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się

Psychologia	100%

Charakterystyka kierunku

Warunki przyjęcia na studia

Nowa matura: Wyniki egzaminu maturalnego z języka polskiego, z języka obcego nowożytnego oraz jednego z przedmiotów: biologia, historia, matematyka, informatyka (poziom podstawowy lub rozszerzony – część pisemna).

Stara matura: Wyniki egzaminu dojrzałości z języka polskiego (część pisemna) i języka obcego nowożytnego (część ustna lub pisemna) oraz jednego przedmiotu wybranego z listy: biologia, chemia, fizyka, astronomia, geografia, historia, matematyka, informatyka (część ustna lub pisemna).

Matura międzynarodowa (IB): Kandydaci posiadający dyplom matury międzynarodowej (International Baccalaureate) wydany przez Biuro IB w Genewie, przyjmowani są na podstawie wymaganych dokumentów o ile uzyskają na egzaminie IB łączną sumę punktów przynajmniej 28.

Sylwetka absolwenta

Absolwent jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii jako nauki i obszaru praktyki zawodowej, obejmującą biologiczne, poznawcze, emocjonalne, rozwojowe, społeczne i kliniczne uwarunkowania funkcjonowania człowieka. Zna metodologię badań psychologicznych, podstawy psychometrii oraz zasady diagnozy i udzielania pomocy psychologicznej, a także etyczne i prawne uwarunkowania wykonywania zawodu psychologa.

Absolwent potrafi krytycznie analizować i wykorzystywać wiedzę naukową, projektować oraz prowadzić badania psychologiczne, analizować i interpretować uzyskane wyniki, a także posługiwać się metodami diagnozy psychologicznej. Jest przygotowany do planowania i podejmowania działań wspierających, psychoedukacyjnych, profilaktycznych i pomocowych, opartych na aktualnej wiedzy naukowej i realizowanych z poszanowaniem godności, podmiotowości oraz dobra osób korzystających z pomocy psychologicznej.

Absolwent jest przygotowany do odpowiedzialnego i etycznego wykonywania zadań zawodowych, współpracy z innymi specjalistami oraz dalszego rozwoju zawodowego i naukowego.

Specjalność Psychologia edukacyjna:

Absolwent studiów psychologicznych o specjalności w zakresie psychologii edukacyjnej posiada szeroką wiedzę, umiejętności i kompetencje niezbędne do wykonywania zawodu psychologa. Identyfikuje różnorodne czynniki i mechanizmy wpływające na prawidłowy oraz zakłócony rozwój człowieka w biegu życia. Posiada także bogatą wiedzę dotyczącą różnorodnych metod diagnozy i

wspomagania rozwoju oraz udzielania pomocy psychologicznej w kontekście edukacyjnym. Ponadto posiada wiedzę w zakresie promocji zdrowia i psychoprophylaktyki w kontekście edukacji. Potrafi rozpoznać oznaki zakłóceń i zaburzeń rozwoju. Wykorzystuje wiedzę na temat rozwoju dziecka do diagnozy szczególnych uzdolnień i potrzeb edukacyjnych uczniów oraz kształtowania dojrzałości szkolnej. Stosuje metodykę pracy psychologa adekwatną do środowiska pracy: przedszkola, szkoły i poradni psychologiczno-pedagogicznej. Potrafi zaplanować i zrealizować oddziaływania wspierające rozwój człowieka na każdym etapie życia. Tworzy programy profilaktyczne i projektuje działania psychoedukacyjne. Posiada umiejętność projektowania i prowadzenia badań naukowych w zakresie psychologii rozwojowej i edukacyjnej. Absolwent posiada kompetencje w zakresie diagnozy i pomocy psychologicznej. Ma możliwość kontynuowania edukacji poprzez szkolenia specjalizacyjne, kursy psychoterapii i w szkole doktorskiej. Posiada kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela psychologa. Wiedza i umiejętności nabyte w procesie kształcenia pozwalają absolwentom pracować w instytucjach takich jak: żłobki, przedszkola, szkoły i poradnie psychologiczno-pedagogiczne, centra zdrowia psychicznego, centra pomocy rodzinie, telefony zaufania, instytucje opiekuńczo-wychowawcze i ośrodki socjoterapii, uczelnie wyższe i zespoły naukowe zajmujące się dydaktyką i badaniami naukowymi z zakresu psychologii rozwojowej i edukacyjnej.

Specjalność Psychologia kliniczna:

Absolwent studiów psychologicznych ze specjalnością w zakresie psychologii klinicznej posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje do wykonywania zawodu psychologa. Jest wyposażony w pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz dorosłych. Zna mechanizmy powstawania zaburzeń psychicznych oraz standardy diagnozy psychologicznej. Posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychopatologii i neuropsychologii. Zna założenia i metody pomocy psychologicznej oraz wybrane nurty psychoterapii. Potrafi dobierać i stosować narzędzia diagnostyczne oraz rozumie zasady ich trafnego wykorzystania w procesie diagnozy psychologicznej. Posiada umiejętność interpretacji uzyskanych w procesie diagnostycznym wyników oraz zastosowania ich w praktyce zawodowej. Sporządza opinie psychologiczne. Potrafi planować i realizować działania z zakresu pomocy psychologicznej, psychoprophylaktyki i promocji zdrowia oraz elementów socjoterapii. Posiada umiejętność projektowania i prowadzenia badań naukowych z zakresu psychologii klinicznej. Absolwent posiada kompetencje w zakresie diagnozy i pomocy psychologicznej. Specjalność daje podstawę do rozpoczęcia szkolenia specjalizacyjnego z psychologii klinicznej oraz szkolenia psychoterapeutycznego. Absolwent ma możliwość dalszej edukacji w szkole doktorskiej. Wiedza i umiejętności nabyte w procesie kształcenia, pozwalają absolwentom pracować, na stanowiskach przewidzianych dla psychologa, w różnych instytucjach takich jak: szpitale i kliniki, gabinety prywatne prowadzące praktykę psychologiczną, ośrodki rehabilitacyjne i paliatywne, centra i poradnie zdrowia psychicznego, instytucje opiekuńczo-wychowawcze, uczelnie wyższe i zespoły naukowe zajmujące się dydaktyką i badaniami naukowymi z zakresu psychologii klinicznej.

Uzyskiwane kwalifikacje oraz uprawnienia zawodowe

Absolwent uzyskuje tytuł zawodowy magistra na kierunku psychologia. Program studiów przygotowuje absolwenta do podejmowania działalności zawodowej w obszarze psychologii, w szczególności do prowadzenia diagnozy psychologicznej, opiniowania psychologicznego oraz udzielania pomocy psychologicznej, zgodnie z zakresem posiadanych kompetencji, aktualną wiedzą naukową, zasadami etyki zawodowej oraz przepisami regulującymi wykonywanie zawodu psychologa. Absolwent posiada również przygotowanie metodologiczne i badawcze umożliwiające projektowanie i prowadzenie badań naukowych w zakresie psychologii oraz analizę i interpretację ich wyników.

Powiązanie kierunku z misją i strategią Uczelni

Program studiów na kierunku psychologia pozostaje zgodny z misją oraz strategią rozwoju uczelni, przygotowując wysoko wykwalifikowane kadry zdolne do profesjonalnego, odpowiedzialnego i etycznego działania w obszarze psychologii. Program zapewnia zdobycie pogłębionej wiedzy psychologicznej, kompetencji metodologicznych i badawczych oraz umiejętności niezbędnych do prowadzenia działań diagnostycznych, pomocowych, edukacyjnych i badawczych. Profil ogólnoakademicki kierunku sprzyja rozwijaniu umiejętności krytycznej analizy wyników badań, prowadzenia badań naukowych oraz wykorzystywania wiedzy opartej na dowodach w praktyce zawodowej. Program odpowiada również na potrzeby społeczne poprzez przygotowanie absolwentów do działań w obszarze zdrowia psychicznego, wspierania rozwoju i edukacji, a także do współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym i instytucjonalnym.

Wskaźniki programu

Nazwa	psychologia edukacyjna	psychologia kliniczna
Potwierdzenie, że dla studiów stacjonarnych co najmniej 50% liczby punktów ECTS określonej dla programu tych studiów realizowanych jest w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	119/300 (39.67%)	117/300 (39%)
Potwierdzenie, że liczba punktów ECTS uzyskanych w programie studiów poprzez realizację zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość jest nie wyższa niż 75% ogólnej liczby punktów ECTS w programie studiów o profilu ogólnoakademickim	6/300 (2%)	6/300 (2%)
Potwierdzenie – na podstawie planu studiów, że student realizuje zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych i/lub społecznych, którym przypisano nie mniej niż 5 punktów ECTS	0	0
Potwierdzenie, że program studiów o profilu ogólnoakademickim obejmuje zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową, w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS, określonej dla programu tych studiów	235/300 (78.33%)	225/300 (75%)
Liczba punktów ECTS w programie	300	300
Liczba godzin w programie	3161	2996
Liczba ECTS w grupie C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu	5	
Liczba godzin w grupie C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu	60	
Liczba ECTS w grupie F. Przygotowanie pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela psychologa.	25	
Liczba godzin w grupie F.1. Przygotowanie pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela psychologa. Pedagogika.	60	
Liczba godzin w grupie F.2. Przygotowanie pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela psychologa. Metodyka pracy nauczyciela psychologa w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty.	165	
Liczba godzin w grupie F.3. Przygotowanie pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela psychologa. Praktyki zawodowe.	120	

Efekty uczenia się

Wiedza

Absolwent/ka

Kod	Treść	PRK
K_W01	ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Ma uporządkowaną wiedzę na temat wybranych historycznych i współczesnych koncepcji filozoficznych oraz ich powiązań z psychologią.	P7S_WG
K_W02	ma pogłębioną wiedzę z zakresu teorii nauki i zjawisk występujących w związku ze zmianami paradygmatów naukowych. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu historii rozwoju psychologii jako nauki oraz historii myśli psychologicznej.	P7S_WG
K_W03	ma pogłębioną wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Ma uporządkowaną wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	P7S_WG
K_W04	ma pogłębioną wiedzę w zakresie teorii temperamentu i teorii osobowości. Zna założenia teorii osobowości oraz różnice między nimi.	P7S_WG
K_W05	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii. Wie w jaki sposób dokonuje się pomiaru właściwości psychicznych. Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych.	P7S_WG
K_W06	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej.	P7S_WG
K_W07	ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka.	P7S_WG
K_W08	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Zna związek psychologii społecznej z innymi naukami społecznymi. Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna teorie i ma wiedzę o praktycznych zastosowaniach wyników badań psychologii społecznej.	P7S_WG
K_W09	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	P7S_WG
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i zastosowania wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych.	P7S_WG
K_W11	ma pogłębioną wiedzę z zakresu neuropsychologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	P7S_WG
K_W12	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i wybranych metod prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych.	P7S_WG

Kod	Treść	PRK
K_W13	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	P7S_WG
K_W14	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą etyki, w szczególności etyki zawodowej psychologa, a także ochrony własności intelektualnej. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych. Ma wiedzę o prawnych regulacjach dotyczących zawodu psychologa w Polsce i Unii Europejskiej, w zakresie różnych specjalności.	P7S_WG, P7S_WK
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu głównych teorii psychologicznych dotyczących funkcjonowania rodziny. Zna zależności między psychologią jednostki a dynamiką rodzin.	P7S_WG
K_W16	ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do pojęć i teorii z zakresu seksuologii. Zna biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe czynniki wpływające na rozwój i funkcjonowanie seksualności.	P7S_WG
K_W17	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interakcji między psychologią a prawem, w tym zastosowania psychologicznych koncepcji i teorii do analizy zachowań ludzkich w kontekście prawnym.	P7S_WG
K_W18	Ma uporządkowaną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia psychologii zarządzania. Zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości. Zna zastosowania wiedzy psychologicznej w organizacjach i instytucjach.	P7S_WG, P7S_WK
PSY_EDU	psychologia edukacyjna	
PSY_KLI	psychologia kliniczna	
SE_W01	ma pogłębioną wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii rozwoju dzieci i młodzieży.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W02	ma pogłębioną wiedzę na temat różnych form wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W03	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu różnych form wspomagania rozwoju człowieka dorosłego.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W04	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu metod diagnozy i pracy z dzieckiem o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych, rozumie znaczenie diagnozy zespołu klasowego.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W05	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą niepowodzeń szkolnych ucznia.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W06	ma pogłębioną wiedzę o roli, zadaniach i funkcji psychologa w placówkach oświatowych.	P7S_WK, PSY_EDU
SE_W07	ma pogłębioną wiedzę na temat kreatywności i sposobów jej rozwijania.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W08	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu metod i form pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W09	ma pogłębioną wiedzę na temat oddziaływań edukacyjno- terapeutycznych w placówkach edukacyjnych.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W10	ma pogłębioną wiedzę na temat zakłóceń i zaburzeń rozwoju.	P7S_WG, P7S_WK, PSY_EDU
SE_W11	ma pogłębioną wiedzę w zakresie wpływu nowych mediów na funkcjonowanie dzieci i młodzieży.	P7S_WK, PSY_EDU
SE_W12	ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą współczesnych koncepcji nauczania i celów kształcenia, przedmiotu i zadania współczesnej dydaktyki oraz relacji dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych oraz pedagogiki.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W13	ma uporządkowaną wiedzę o lekcji i klasie szkolnej, w tym konieczności projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz sposobów oceniania osiągnięć szkolnych uczniów.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W14	ma uporządkowaną wiedzę na temat znaczenia języka jako narzędzia pracy nauczyciela.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W15	ma pogłębioną wiedzę w zakresie systemu oświaty, rozumie rolę nauczyciela i koncepcje jego pracy.	P7S_WK, PSY_EDU

Kod	Treść	PRK
SE_W16	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą uwarunkowań funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, rozumie problemy adaptacji dziecka w przedszkolu i szkole, zna zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W17	ma pogłębioną wiedzę w zakresie wychowania dzieci i młodzieży oraz projektowania ich ścieżek edukacyjno-zawodowych.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W18	ma pogłębioną wiedzę w zakresie procesu dydaktyczno- wychowawczego, rozumie konieczność wspomagania pracy wychowawczej nauczycieli i/lub rodziców.	P7S_WG, PSY_EDU
SE_W19	ma uporządkowaną wiedzę na temat profilaktyki i promocji zdrowia oraz psychoedukacji.	P7S_WK, PSY_EDU
SK_W01	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą rodzajów i form niedostosowania społecznego.	PSY_KLI
SK_W02	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą funkcjonowania i dysfunkcjonowania, harmonii i dysharmonii, normy i patologii.	PSY_KLI
SK_W03	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii uzależnień, zna współczesne teorie uzależnień.	PSY_KLI
SK_W04	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą psychologicznych aspektów funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.	PSY_KLI
SK_W05	ma uporządkowaną wiedzę na temat kierunków i metod klasycznej i współczesnej psychoterapii.	P7S_WK, PSY_KLI
SK_W06	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu diagnozy i rehabilitacji neuropsychologicznej.	P7S_WK, PSY_KLI
SK_W07	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą patogenety, przebiegu chorób w ujęciu holistycznym występującym w cyklu życiowym człowieka.	P7S_WG, PSY_KLI
SK_W08	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej człowieka dorosłego.	P7S_WG, PSY_KLI
SK_W09	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży.	P7S_WG, PSY_KLI
SK_W10	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interwencji kryzysowej i form udzielania wsparcia psychologicznego.	P7S_WK, PSY_KLI

Umiejętności

Absolwent/ka

Kod	Treść	PRK
K_U01	potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	P7S_UW
K_U02	potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	P7S_UW
K_U03	potrafi redagować teksty naukowe zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski z badań własnych w formie pisemnej, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii.	P7S_UW
K_U04	potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników biologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	P7S_UW
K_U05	ma umiejętność prowadzenia dyskusji ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych. Potrafi przedstawiać własne i cudze poglądy naukowe i dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy na dany temat.	P7S_UW

Kod	Treść	PRK
K_U06	potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną. Potrafi przedstawić opinię krytyczną wobec informacji medialnych dotyczących psychologii.	P7S_UW
K_U07	potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	P7S_UW, P7S_UK
K_U08	potrafi scharakteryzować rozwój człowieka na różnych etapach życia oraz przeprowadzić diagnozę rozwoju, określić jego prawidłowość i zaproponować sposoby wsparcia rozwoju.	P7S_UW, P7S_UK
K_U09	potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	P7S_UW, P7S_UK
K_U10	ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	P7S_UW, P7S_UK
K_U11	ma znajomość języka angielskiego lub innego języka nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7S_UW
SE_U01	potrafi rozpoznać oznaki zakłóceń i zaburzeń w rozwoju oraz dobrać sposób udzielania wsparcia.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U02	potrafi rozpoznać kontekst trudności w placówkach oświatowych i dobrać odpowiednie formy wsparcia i/lub projektować działania na rzecz profilaktyki.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U03	potrafi dobrać metody wspomagania rozwoju społecznego i emocjonalnego ucznia.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U04	potrafi zaplanować proces wspierania rozwoju oraz nauczania-uczenia się ucznia.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U05	potrafi zaplanować pracę diagnostyczno- terapeutyczną w placówkach oświatowych.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U06	potrafi rozpoznać czynniki ograniczające i stymulujące rozwój.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U07	potrafi zaplanować proces dydaktyczny: dostosowuje metody pracy, modele i strukturę lekcji, metody nauczania do zróżnicowanej klasy oraz projektuje działania służące integracji klasy szkolnej i dokonuje oceny pracy ucznia i prezentuje ją w formie oceny kształtującej.	P7S_UW, P7S_UU, PSY_EDU
SE_U08	potrafi zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowując go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym.	P7S_UW, PSY_EDU
SE_U09	potrafi posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu.	PSY_EDU
SE_U10	potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim.	PSY_EDU
SE_U11	potrafi wspierać nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i wspomaganiu wszechstronnego rozwoju dzieci.	P7S_UW, PSY_EDU
SK_U01	potrafi dobrać i zaproponować odpowiednie do problemu oddziaływanie psychoterapeutyczne.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U02	potrafi zaplanować proces terapeutyczno-rehabilitacyjny.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U03	potrafi rozpoznać oznaki kryzysu psychicznego oraz dobrać sposób udzielania pomocy psychologicznej w kryzysie.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U04	potrafi rozpoznać problemy psychologiczne osób znajdujących się w sytuacji trwałej utraty zdrowia i zaproponować oddziaływania pomocowe.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U05	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u człowieka dorosłego.	PSY_KLI
SK_U06	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży.	PSY_KLI
SK_U07	potrafi interpretować zaburzenia zachowania w kategoriach psychologicznych, biologicznych i społecznych.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U08	potrafi zidentyfikować różne rodzaje wsparcia w konkretnym przypadku i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy.	P7S_UW, PSY_KLI

Kod	Treść	PRK
SK_U09	posiada umiejętności interpretacji występujących zaburzeń stanu zdrowia i realizacji działań doradczych w zdrowiu i chorobie.	P7S_UW, PSY_KLI
SK_U10	potrafi rozpoznać kulturowe tło zaburzeń psychicznych	P7S_UW, PSY_KLI

Kompetencje społeczne

Absolwent/ka

Kod	Treść	PRK
K_K01	prowadząc działalność naukową uwzględnia jej etyczne i moralne aspekty. Stosuje się do zasad współpracy w społeczności akademickiej.	P7S_KK
K_K02	rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	P7S_KK
K_K03	jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	P7S_KR
K_K04	Jest gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w zakresie psychologii oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze. Jest gotowy do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	P7S_KO
K_K05	dba o własne zdrowie psychiczne, zachęca i motywuje do tego swoje otoczenie. Inspiruje innych do rozwoju. Uznaje wartość pomocy psychologicznej.	P7S_KR
K_K06	ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	P7S_KK
SE_K01	ma podmiotowe podejście do osób korzystających z pomocy diagnostyczno-terapeutycznej.	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K02	potrafi komunikować i wyjaśniać koncepcje psychologiczne i wyniki badań psychologicznych dzieciom, rodzicom i nauczycielom.	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K03	posiada kompetencje potrzebne do współpracy w zespole i/lub współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia.	P7S_KO, PSY_EDU
SE_K04	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa edukacyjnego.	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K05	docenia znaczenie oddziaływań wspierających rozwój.	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K06	rozumie wagę dbania o własne zdrowie psychiczne	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K07	ma gotowość do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.	P7S_KK, PSY_EDU
SE_K08	rozumie konieczność skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.	P7S_KR, PSY_EDU
SE_K09	jest gotowy do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju.	P7S_KO, PSY_EDU
SK_K01	podejmując praktykę psychologiczną przestrzega zasad etyki zawodowej.	P7S_KR, PSY_KLI
SK_K02	potrafi komunikować się i współpracować z innymi specjalistami.	P7S_KK, PSY_KLI
SK_K03	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa pracującego w obszarze psychologii klinicznej.	P7S_KR, PSY_KLI
SK_K04	przejawia postawę akceptacji i zrozumienia wobec osób potrzebujących pomocy psychologicznej.	P7S_KO, PSY_KLI
SK_K05	rozumie wagę dbania o własne zdrowie psychiczne.	P7S_KR, PSY_KLI

Kod	Treść	PRK
SK_K06	posiada kompetencje interpersonalne niezbędne psychologowi pracującemu w obszarze psychologii klinicznej.	P7S_KR, PSY_KLI
SK_K07	wyказuje przekonanie, że zdrowie jest wartością i zasobem psychicznym.	PSY_KLI

Matryca pokrycia efektów uczenia się - wersja rozszerzona

2026/27/S/J/IPsych/PSY/EDU

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Wprowadzenie do filozofii		O	1s	K_W02, K_W03, K_U01, K_K01,
Wprowadzenie do psychologii		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_W06, K_W07, K_W09, K_W11, K_W13, K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Metodologia badań psychologicznych		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K01, K_K03, K_K06,
Wprowadzenie do biopsychologii		O	1s	K_W01, K_W11, K_U02, K_U04, K_K02, K_K04, K_K06,
Socjologia ogólna		O	1s	K_W01, K_W02, K_U01, K_U02, K_U05, K_K02, K_K03, K_K04,
Wprowadzenie do pedagogiki		O	1s	K_W01, K_W10, K_W15, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04,
Pierwsza pomoc		O	1s	K_W01, K_W11, K_W14, K_U02, K_U04, K_U09, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Szkolenie BHK		O	1s	
Szkolenie biblioteczne		O	1s	K_W16, K_U02,
Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych		O	2s	K_W01, K_W02, K_W11, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04,
Historia myśli psychologicznej		O	2s	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U05, K_K02, K_K04, K_K06,
Psychologia procesów poznawczych		O	2s	K_W03, K_W06, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K02, K_K06,
Psychologia emocji i motywacji		O	2s	K_W01, K_W13, K_U02, K_U04, K_U06, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Ochrona własności intelektualnej (niewypełniony)		O	2s	
Logika		O	2s	K_W01, K_U01, K_U02,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych		O	2s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K04, K_K06,
Język obcy B2-1		OF	2s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży		O	3s	K_W07, K_U02, K_U06, K_U08, K_K01, K_K03, K_K04,
Klasyczne teorie osobowości		O	3s	K_W01, K_W02, K_W04, K_U02, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Pamięć i uczenie się		O	3s	K_W03, K_W06, K_W07, K_U02, K_U08, K_U09, K_K03, K_K04, K_K06,
Psychologia społeczna		O	3s	K_W01, K_W03, K_W08, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U10, K_K01, K_K03, K_K04, K_K06,
Psychologia zdrowia		O	3s	K_W01, K_W09, K_W10, K_U04, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia różnic indywidualnych		O	3s	K_W01, K_W04, K_W05, K_W12, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_K03, K_K05, K_K06,
Język obcy B2-2		OF	3s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Kultura fizyczna		OF	3s i 4s	
Psychologia rozwoju człowieka dorosłego		O	4s	K_W07, K_W10, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U07, K_K02, K_K04, K_K05, K_K06,
Edukacja emocjonalna		O	4s	K_W07, K_W10, K_W13, K_U02, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K05, K_K06,
Psychopatologia		O	4s	K_W09, K_W12, SK_W02, SK_W07, SK_W08, SK_W09, K_U06, K_U07, K_U08, SK_U05, SK_U06, SK_U07, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, SK_K01, SK_K02, SK_K04,
Psychologia rodziny		O	4s	K_W09, K_W15, K_U06, K_K02, K_K04,
Współczesne teorie osobowości		O	4s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia komunikacji		O	4s	K_W01, K_W04, K_W08, K_W13, K_U06, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia twórczości		O	4s	K_W06, K_W08, K_W13, K_U02, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K05,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych		O	4s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06,
Język obcy B2-3		OF	4s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Diagnoza psychologiczna A		O	5s	K_W05, K_W12, K_W14, K_U03, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K06,
Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży		O	5s	K_W07, K_W09, K_W10, SK_W03, SK_W05, SK_W09, SK_W10, K_U08, K_U09, K_U10, SK_U01, SK_U02, SK_U03, SK_U08, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04,
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży		O	5s	K_W08, K_W09, K_W10, K_U04, K_U07, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05,
Podstawy neuropsychologii		O	5s	K_W01, K_W06, K_W07, K_W11, K_U02, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04, K_K06,
Psychologia międzykulturowa		O	5s	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09, K_U05, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04,
Psychometria		O	5s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K04, K_K06,
Podstawy przedsiębiorczości		O	5s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Język obcy dla celów akademickich (B2+)		OF	5s	K_W01, K_U11, K_K02, K_K03, K_K04,
Wykład ogólnoczelniany		OF	5s	K_W01, K_U02, K_K02,
Diagnoza psychologiczna B		O	6s	K_W05, K_W12, K_W14, K_U02, K_U03, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K06,
Pomoc psychologiczna dorosłym		O	6s	K_W01, K_W07, K_W10, K_W14, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Psychologia kliniczna dorosłych		O	6s	K_W09, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K05,
Etyka zawodu psychologa		O	6s	K_W14, K_U02, K_U06, K_U09, K_K01, K_K04, K_K06,
Negocjacje i mediacje		O	6s	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W14, K_U05, K_U09, K_U10, K_K01, K_K04,
Metody badań empirycznych w psychologii		O	6s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_K01, K_K03,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Praktyka zawodowa ogólna		OF	6s	K_W07, K_W09, K_W10, K_W12, K_W14, K_U02, K_U09, K_U10, K_K02, K_K04, K_K05,
Psychologia nieprzystosowania społecznego		O	7s	K_W01, K_W09, K_U04, K_U07, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05,
Podstawy seksuologii		O	7s	K_W07, K_W10, K_W12, K_W16, K_U04, K_U07, K_U08, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05,
Elementy psychologii sądowej		O	7s	K_W12, K_W14, K_W17, K_U02, K_U06, K_U07, K_K01, K_K02, K_K06,
Seminarium magisterskie		OF	7s i 8s i 9s i 10s	K_W01, K_W03, K_W05, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna	psychologia edukacyjna	O	7s	SE_W15, SE_W16, SE_W17, SE_U04, SE_U05, SE_U11, SE_K09, F.1.W1, F.1.W2, F.1.W3, F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, F.1.U1, F.1.U2, F.1.U3, F.1.U4, F.1.U5, F.1.K1,
Emisja głosu	psychologia edukacyjna	O	7s	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7, C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8, C.K1, C.K2,
Podstawy dydaktyki	psychologia edukacyjna	O	7s	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W08, SE_W09, SE_W12, SE_W13, SE_W14, SE_W15, SE_W16, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_U07, SE_U08, SE_U10, SE_K07, SE_K08, SE_K09, C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7, C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U8, C.K1, C.K2,
Internet i nowe technologie w życiu dzieci i młodzieży	psychologia edukacyjna	O	7s	SE_W06, SE_W09, SE_W10, SE_W11, SE_W19, SE_U01, SE_U03, SE_U04, SE_U06, SE_U11, SE_K02, SE_K04, SE_K09,
Formy reprezentacji poznawczej w aktywności dziecięcej	psychologia edukacyjna	O	7s	SE_W01, SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W08, SE_W10, SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U05, SE_U07, SE_K01, SE_K03, SE_K04, SE_K05,
Psychologia uzależnień		O	8s	K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K03,
Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim		O	8s	K_W09, K_W10, K_U06, K_U09, K_K02, K_K05,
Praktyka zawodowa specjalnościowa		OF	8s	K_W09, K_W10, K_W12, K_W14, K_U02, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K02,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	psychologia edukacyjna	O	8s	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09, SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05,
Psychologia muzyki w edukacji	psychologia edukacyjna	O	8s	SE_W02, SE_W04, SE_W06, SE_W07, SE_W09, SE_U03, SE_U05, SE_U06, SE_U07, SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05,
Psychologia kreatywności w edukacji	psychologia edukacyjna	O	8s	K_W04, SE_W02, SE_W06, SE_W09, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_K01, SE_K03, SE_K04, SE_K05,
Pedagogika szkolna	psychologia edukacyjna	O	8s	SE_W15, SE_W16, SE_W17, SE_U04, SE_U05, SE_U11, SE_K09, F.1.W1, F.1.W2, F.1.W3, F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, F.1.W7, F.1.U2, F.1.U3, F.1.U4, F.1.U5, F.1.K1,
Psychologia pozytywna		O	9s	K_W01, K_W09, K_W10, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Praca z grupą		O	9s	K_W08, K_W10, K_W12, K_W14, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05,
Wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży	psychologia edukacyjna	O	9s	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19, SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11, SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05,
Psychologia rozwoju moralnego	psychologia edukacyjna	O	9s	SE_W01, SE_W02, SE_W10, SE_U01, SE_U03, SE_U05, SE_U07, SE_K01, SE_K04, SE_K05, SE_K06,
Drama w rozwijaniu umiejętności społecznych	psychologia edukacyjna	O	9s	K_W06, K_W09, SE_U05, SE_U06, K_K03, SE_K03, SE_K05,
Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia	psychologia edukacyjna	O	10s	SE_W01, SE_W02, SE_W03, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09, SE_W10, SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_K01, SE_K02, SE_K03, SE_K04,
Praktyka zawodowa	psychologia edukacyjna	F	10s	F.3.W1, F.3.W2, F.3.W3, F.3.W4, F.3.U1, F.3.U2, F.3.U3, F.3.K1,
Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	psychologia edukacyjna	O	10s	SE_W02, SE_W04, SE_W06, SE_W09, SE_W15, SE_W18, SE_W19, SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_U07, SE_K01, SE_K03, SE_K04, SE_K05, SE_K06, SE_K07, SE_K09, F.2.W2, F.2.W4, F.2.W5, F.2.W6, F.2.W8, F.2.W9, F.2.W10, F.2.W11, F.2.W12, F.2.U1, F.2.U2, F.2.U3, F.2.U4, F.2.U8, F.2.U9, F.2.K1, F.2.K2, F.2.K3,
Arteterapia		O	10s	K_W09, K_W10, K_W12, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K04,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Coaching i tutoring w psychologii		O	10s	K_W12, K_W15, SE_W18, K_U05, SE_U02, SE_U04, SE_U07, SE_U09, SE_U10, SE_U11, K_K05, K_K06, SE_K03, SE_K04, SE_K06, SE_K07, SE_K08,
Egzamin dyplomowy		O	10s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13, K_W14, K_W15, K_W16, K_W17, K_W18, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,

2026/27/S/J/IPsych/PSY/KLI

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Wprowadzenie do filozofii		O	1s	K_W02, K_W03, K_U01, K_K01,
Wprowadzenie do psychologii		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_W06, K_W07, K_W09, K_W11, K_W13, K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Metodologia badań psychologicznych		O	1s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K01, K_K03, K_K06,
Wprowadzenie do biopsychologii		O	1s	K_W01, K_W11, K_U02, K_U04, K_K02, K_K04, K_K06,
Socjologia ogólna		O	1s	K_W01, K_W02, K_U01, K_U02, K_U05, K_K02, K_K03, K_K04,
Wprowadzenie do pedagogiki		O	1s	K_W01, K_W10, K_W15, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04,
Pierwsza pomoc		O	1s	K_W01, K_W11, K_W14, K_U02, K_U04, K_U09, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Szkolenie BHK		O	1s	

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Szkolenie biblioteczne		O	1s	K_W16, K_U02,
Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych		O	2s	K_W01, K_W02, K_W11, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04,
Historia myśli psychologicznej		O	2s	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U05, K_K02, K_K04, K_K06,
Psychologia procesów poznawczych		O	2s	K_W03, K_W06, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K02, K_K06,
Psychologia emocji i motywacji		O	2s	K_W01, K_W13, K_U02, K_U04, K_U06, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Ochrona własności intelektualnej (niewypełniony)		O	2s	
Logika		O	2s	K_W01, K_U01, K_U02,
Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych		O	2s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K04, K_K06,
Język obcy B2-1		OF	2s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży		O	3s	K_W07, K_U02, K_U06, K_U08, K_K01, K_K03, K_K04,
Klasyczne teorie osobowości		O	3s	K_W01, K_W02, K_W04, K_U02, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Pamięć i uczenie się		O	3s	K_W03, K_W06, K_W07, K_U02, K_U08, K_U09, K_K03, K_K04, K_K06,
Psychologia społeczna		O	3s	K_W01, K_W03, K_W08, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U10, K_K01, K_K03, K_K04, K_K06,
Psychologia zdrowia		O	3s	K_W01, K_W09, K_W10, K_U04, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia różnic indywidualnych		O	3s	K_W01, K_W04, K_W05, K_W12, K_U01, K_U02, K_U04, K_U06, K_U07, K_K03, K_K05, K_K06,
Język obcy B2-2		OF	3s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Kultura fizyczna		OF	3s i 4s	
Psychologia rozwoju człowieka dorosłego		O	4s	K_W07, K_W10, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U07, K_K02, K_K04, K_K05, K_K06,
Edukacja emocjonalna		O	4s	K_W07, K_W10, K_W13, K_U02, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K05, K_K06,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Psychopatologia		O	4s	K_W09, K_W12, SK_W02, SK_W07, SK_W08, SK_W09, K_U06, K_U07, K_U08, SK_U05, SK_U06, SK_U07, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, SK_K01, SK_K02, SK_K04,
Psychologia rodziny		O	4s	K_W09, K_W15, K_U06, K_K02, K_K04,
Współczesne teorie osobowości		O	4s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia komunikacji		O	4s	K_W01, K_W04, K_W08, K_W13, K_U06, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Psychologia twórczości		O	4s	K_W06, K_W08, K_W13, K_U02, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K05,
Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych		O	4s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06,
Język obcy B2-3		OF	4s	K_W01, K_U11, K_K03, K_K04,
Diagnoza psychologiczna A		O	5s	K_W05, K_W12, K_W14, K_U03, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K06,
Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży		O	5s	K_W07, K_W09, K_W10, SK_W03, SK_W05, SK_W09, SK_W10, K_U08, K_U09, K_U10, SK_U01, SK_U02, SK_U03, SK_U08, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04,
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży		O	5s	K_W08, K_W09, K_W10, K_U04, K_U07, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05,
Podstawy neuropsychologii		O	5s	K_W01, K_W06, K_W07, K_W11, K_U02, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04, K_K06,
Psychologia międzykulturowa		O	5s	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09, K_U05, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04,
Psychometria		O	5s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K04, K_K06,
Podstawy przedsiębiorczości		O	5s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Język obcy dla celów akademickich (B2+)		OF	5s	K_W01, K_U11, K_K02, K_K03, K_K04,
Wykład ogólnoczelniany		OF	5s	K_W01, K_U02, K_K02,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Diagnoza psychologiczna B		O	6s	K_W05, K_W12, K_W14, K_U02, K_U03, K_U07, K_U10, K_K02, K_K03, K_K06,
Pomoc psychologiczna dorosłym		O	6s	K_W01, K_W07, K_W10, K_W14, K_U02, K_U05, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Psychologia kliniczna dorosłych		O	6s	K_W09, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K05,
Etyka zawodu psychologa		O	6s	K_W14, K_U02, K_U06, K_U09, K_K01, K_K04, K_K06,
Negocjacje i mediacje		O	6s	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W14, K_U05, K_U09, K_U10, K_K01, K_K04,
Metody badań empirycznych w psychologii		O	6s	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_K01, K_K03,
Praktyka zawodowa ogólna		OF	6s	K_W07, K_W09, K_W10, K_W12, K_W14, K_U02, K_U09, K_U10, K_K02, K_K04, K_K05,
Psychologia nieprzystosowania społecznego		O	7s	K_W01, K_W09, K_U04, K_U07, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05,
Podstawy seksuologii		O	7s	K_W07, K_W10, K_W12, K_W16, K_U04, K_U07, K_U08, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05,
Elementy psychologii sądowej		O	7s	K_W12, K_W14, K_W17, K_U02, K_U06, K_U07, K_K01, K_K02, K_K06,
Seminarium magisterskie		OF	7s i 8s i 9s i 10s	K_W01, K_W03, K_W05, K_W14, K_U01, K_U02, K_U03, K_U05, K_U06, K_U10, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04,
Psychologia osób z niepełnosprawnością	psychologia kliniczna	O	7s	SK_W02, SK_W04, SK_W10, SK_U01, SK_U04, SK_U07, SK_K02, SK_K03, SK_K06,
Psychoterapia	psychologia kliniczna	O	7s	K_W05, SK_W02, SK_W05, SK_W09, SK_U01, SK_U04, SK_U06, SK_U07, SK_K01, SK_K02, SK_K05, SK_K07,
Wsparcie psychologiczne w sytuacjach trudnych	psychologia kliniczna	O	7s	SK_W02, SK_W05, SK_W07, SK_W09, SK_W10, SK_U01, SK_U03, SK_U05, SK_U08, SK_U10, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04, SK_K05, SK_K06,
Psychologia uzależnień		O	8s	K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_U01, K_U02, K_U03, K_K01, K_K03,
Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim		O	8s	K_W09, K_W10, K_U06, K_U09, K_K02, K_K05,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Praktyka zawodowa specjalnościowa		OF	8s	K_W09, K_W10, K_W12, K_W14, K_U02, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K02,
Elementy socjoterapii	psychologia kliniczna	O	8s	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W12, SK_W01, SK_W02, SK_W05, SK_W06, SK_W07, SK_W08, SK_W09, SK_W10, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, SK_U03, SK_U05, SK_U06, SK_U07, SK_U08, SK_U09, K_K01, K_K03, K_K04, K_K05, SK_K01, SK_K03, SK_K04, SK_K05, SK_K06,
Psychologia osób chorych somatycznie	psychologia kliniczna	O	8s	SK_W02, SK_W07, SK_U02, SK_U03, SK_U04, SK_U09, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04, SK_K06, SK_K07,
Psychologia całościowych zaburzeń rozwojowych	psychologia kliniczna	O	8s	K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, SK_W02, SK_W04, SK_W06, SK_W07, SK_W10, K_U04, K_U07, K_U08, SK_U01, SK_U02, SK_U06, SK_U07, SK_U08, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04, SK_K06,
Terapia poznawczo-behawioralna	psychologia kliniczna	O	9s	SK_W05, SK_W07, SK_W10, K_U01, K_U09, K_U10, SK_U01, SK_U02, SK_U04, SK_K01, SK_K02, SK_K04, SK_K06,
Interwencja kryzysowa	psychologia kliniczna	O	9s	SK_W01, SK_W02, SK_W05, SK_W07, SK_W08, SK_W09, SK_W10, SK_U02, SK_U03, SK_U05, SK_U06, SK_U07, SK_U08, SK_U09, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K04, SK_K05, SK_K06, SK_K07,
Kontakt terapeutyczny	psychologia kliniczna	O	9s	SK_W02, SK_W05, SK_W07, SK_W10, SK_U01, SK_U03, SK_U04, SK_U08, SK_U09, SK_U10, SK_K03, SK_K05, SK_K06, SK_K07,
Psychologia pozytywna		O	9s	K_W01, K_W09, K_W10, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05,
Praca z grupą		O	9s	K_W08, K_W10, K_W12, K_W14, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05,
Arteterapia		O	10s	K_W09, K_W10, K_W12, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K04,
Coaching i tutoring w psychologii		O	10s	K_W12, K_W15, SE_W18, K_U05, SE_U02, SE_U04, SE_U07, SE_U09, SE_U10, SE_U11, K_K05, K_K06, SE_K03, SE_K04, SE_K06, SE_K07, SE_K08,

Przedmiot	Specjalność	Obligatoryjność	Semestr	Efekty
Egzamin dyplomowy		O	10s	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13, K_W14, K_W15, K_W16, K_W17, K_W18, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06,
Diagnoza i rehabilitacja neuropsychologiczna	psychologia kliniczna	O	10s	SK_W01, SK_W06, SK_W10, SK_U02, SK_U04, SK_U05, SK_U06, SK_U07, SK_K02, SK_K03, SK_K04,
Techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą	psychologia kliniczna	O	10s	SK_W02, SK_W05, SK_W09, SK_U01, SK_U04, SK_U06, SK_U07, SK_U08, SK_K01, SK_K02, SK_K05, SK_K07,
Psychologia egzystencjalna	psychologia kliniczna	O	10s	SE_W02, SE_W07, SE_W10, SK_W02, SK_W05, SK_W08, SK_W09, SK_U01, SK_U02, SK_U03, SK_U05, SK_U06, SK_K02, SK_K03, SK_K04, SK_K05,

Kierunkowe efekty uczenia się

2026/27/S/J/IPsych/PSY/EDU

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_W01	ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Ma uporządkowaną wiedzę na temat wybranych historycznych i współczesnych koncepcji filozoficznych oraz ich powiązań z psychologią.	25	6	31
K_W02	ma pogłębioną wiedzę z zakresu teorii nauki i zjawisk występujących w związku ze zmianami paradygmatów naukowych. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu historii rozwoju psychologii jako nauki oraz historii myśli psychologicznej.	11	0	11
K_W03	ma pogłębioną wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Ma uporządkowaną wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	16	1	17
K_W04	ma pogłębioną wiedzę w zakresie teorii temperamentu i teorii osobowości. Zna założenia teorii osobowości oraz różnice między nimi.	9	0	9
K_W05	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii. Wie w jaki sposób dokonuje się pomiaru właściwości psychicznych. Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych.	11	1	12

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_W06	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej.	9	0	9
K_W07	ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka.	11	1	12
K_W08	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Zna związek psychologii społecznej z innymi naukami społecznymi. Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna teorie i ma wiedzę o praktycznych zastosowaniach wyników badań psychologii społecznej.	8	0	8
K_W09	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	15	2	17
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i zastosowania wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych.	14	2	16
K_W11	ma pogłębioną wiedzę z zakresu neuropsychologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	6	0	6
K_W12	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i wybranych metod prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych.	10	2	12
K_W13	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	8	0	8
K_W14	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą etyki, w szczególności etyki zawodowej psychologa, a także ochrony własności intelektualnej. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych. Ma wiedzę o prawnych regulacjach dotyczących zawodu psychologa w Polsce i Unii Europejskiej, w zakresie różnych specjalności.	9	3	12
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu głównych teorii psychologicznych dotyczących funkcjonowania rodziny. Zna zależności między psychologią jednostki a dynamiką rodzin.	4	0	4
K_W16	ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do pojęć i teorii z zakresu seksuologii. Zna biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe czynniki wpływające na rozwój i funkcjonowanie seksualności.	3	0	3
K_W17	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interakcji między psychologią a prawem, w tym zastosowania psychologicznych koncepcji i teorii do analizy zachowań ludzkich w kontekście prawnym.	2	0	2

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_W18	Ma uporządkowaną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia psychologii zarządzania. Zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości. Zna zastosowania wiedzy psychologicznej w organizacjach i instytucjach.	1	0	1
SE_W01	ma pogłębioną wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii rozwoju dzieci i młodzieży.	3	0	3
SE_W02	ma pogłębioną wiedzę na temat różnych form wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży.	9	0	9
SE_W03	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu różnych form wspomagania rozwoju człowieka dorosłego.	1	0	1
SE_W04	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu metod diagnozy i pracy z dzieckiem o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych, rozumie znaczenie diagnozy zespołu klasowego.	6	0	6
SE_W05	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą niepowodzeń szkolnych ucznia.	4	0	4
SE_W06	ma pogłębioną wiedzę o roli, zadaniach i funkcji psychologa w placówkach oświatowych.	6	0	6
SE_W07	ma pogłębioną wiedzę na temat kreatywności i sposobów jej rozwijania.	1	0	1
SE_W08	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu metod i form pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	5	0	5
SE_W09	ma pogłębioną wiedzę na temat oddziaływań edukacyjno- terapeutycznych w placówkach edukacyjnych.	7	0	7
SE_W10	ma pogłębioną wiedzę na temat zakłóceń i zaburzeń rozwoju.	4	0	4
SE_W11	ma pogłębioną wiedzę w zakresie wpływu nowych mediów na funkcjonowanie dzieci i młodzieży.	1	0	1
SE_W12	ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą współczesnych koncepcji nauczania i celów kształcenia, przedmiotu i zadania współczesnej dydaktyki oraz relacji dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych oraz pedagogiki.	1	0	1
SE_W13	ma uporządkowaną wiedzę o lekcji i klasie szkolnej, w tym konieczności projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz sposobów oceniania osiągnięć szkolnych uczniów.	1	0	1
SE_W14	ma uporządkowaną wiedzę na temat znaczenia języka jako narzędzia pracy nauczyciela.	1	0	1
SE_W15	ma pogłębioną wiedzę w zakresie systemu oświaty, rozumie rolę nauczyciela i koncepcje jego pracy.	4	0	4
SE_W16	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą uwarunkowań funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, rozumie problemy adaptacji dziecka w przedszkolu i szkole, zna zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.	4	0	4
SE_W17	ma pogłębioną wiedzę w zakresie wychowania dzieci i młodzieży oraz projektowania ich ścieżek edukacyjno-zawodowych.	2	0	2
SE_W18	ma pogłębioną wiedzę w zakresie procesu dydaktyczno- wychowawczego, rozumie konieczność wspomagania pracy wychowawczej nauczycieli i/lub rodziców.	3	0	3

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
SE_W19	ma uporządkowaną wiedzę na temat profilaktyki i promocji zdrowia oraz psychoedukacji.	3	0	3
SK_W02	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą funkcjonowania i dysfunkcjonowania, harmonii i dysharmonii, normy i patologii.	1	0	1
SK_W03	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii uzależnień, zna współczesne teorie uzależnień.	1	0	1
SK_W05	ma uporządkowaną wiedzę na temat kierunków i metod klasycznej i współczesnej psychoterapii.	1	0	1
SK_W07	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą patogenezy, przebiegu chorób w ujęciu holistycznym występującym w cyklu życiowym człowieka.	1	0	1
SK_W08	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej człowieka dorosłego.	1	0	1
SK_W09	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży.	2	0	2
SK_W10	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interwencji kryzysowej i form udzielania wsparcia psychologicznego.	1	0	1
K_U01	potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	15	1	16
K_U02	potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	34	4	38
K_U03	potrafi redagować teksty naukowe zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski z badań własnych w formie pisemnej, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii.	11	1	12
K_U04	potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników biologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	16	0	16
K_U05	ma umiejętność prowadzenia dyskusji ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych. Potrafi przedstawiać własne i cudze poglądy naukowe i dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy na dany temat.	17	1	18
K_U06	potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną. Potrafi przedstawić opinię krytyczną wobec informacji medialnych dotyczących psychologii.	21	1	22
K_U07	potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	16	1	17
K_U08	potrafi scharakteryzować rozwój człowieka na różnych etapach życia oraz przeprowadzić diagnozę rozwoju, określić jego prawidłowość i zaproponować sposoby wsparcia rozwoju.	10	1	11

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_U09	potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	17	2	19
K_U10	ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	13	3	16
K_U11	ma znajomość języka angielskiego lub innego języka nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	1	4	5
SE_U01	potrafi rozpoznać oznaki zakłóceń i zaburzeń w rozwoju oraz dobrać sposób udzielania wsparcia.	7	0	7
SE_U02	potrafi rozpoznać kontekst trudności w placówkach oświatowych i dobrać odpowiednie formy wsparcia i/lub projektować działania na rzecz profilaktyki.	7	0	7
SE_U03	potrafi dobrać metody wspomagania rozwoju społecznego i emocjonalnego ucznia.	8	0	8
SE_U04	potrafi zaplanować proces wspierania rozwoju oraz nauczania-uczenia się ucznia.	10	0	10
SE_U05	potrafi zaplanować pracę diagnostyczno- terapeutyczną w placówkach oświatowych.	11	0	11
SE_U06	potrafi rozpoznać czynniki ograniczające i stymulujące rozwój.	8	0	8
SE_U07	potrafi zaplanować proces dydaktyczny: dostosowuje metody pracy, modele i strukturę lekcji, metody nauczania do zróżnicowanej klasy oraz projektuje działania służące integracji klasy szkolnej i dokonuje oceny pracy ucznia i prezentuje ją w formie oceny kształtującej.	6	0	6
SE_U08	potrafi zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowując go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym.	1	0	1
SE_U09	potrafi posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu.	1	0	1
SE_U10	potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim.	2	0	2
SE_U11	potrafi wspierać nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i wspomaganiu wszechstronnego rozwoju dzieci.	5	0	5
SK_U01	potrafi dobrać i zaproponować odpowiednie do problemu oddziaływanie psychoterapeutyczne.	1	0	1
SK_U02	potrafi zaplanować proces terapeutyczno-rehabilitacyjny.	1	0	1
SK_U03	potrafi rozpoznać oznaki kryzysu psychicznego oraz dobrać sposób udzielania pomocy psychologicznej w kryzysie.	1	0	1
SK_U05	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u człowieka dorosłego.	1	0	1
SK_U06	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży.	1	0	1
SK_U07	potrafi interpretować zaburzenia zachowania w kategoriach psychologicznych, biologicznych i społecznych.	1	0	1

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
SK_U08	potrafi zidentyfikować różne rodzaje wsparcia w konkretnym przypadku i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy.	1	0	1
K_K01	prowadząc działalność naukową uwzględnia jej etyczne i moralne aspekty. Stosuje się do zasad współpracy w społeczności akademickiej.	23	1	24
K_K02	rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	37	5	42
K_K03	jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	28	5	33
K_K04	Jest gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w zakresie psychologii oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze. Jest gotowy do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	36	6	42
K_K05	dba o własne zdrowie psychiczne, zachęca i motywuje do tego swoje otoczenie. Inspiruje innych do rozwoju. Uznaje wartość pomocy psychologicznej.	22	1	23
K_K06	ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	23	0	23
SE_K01	ma podmiotowe podejście do osób korzystających z pomocy diagnostyczno-terapeutycznej.	6	0	6
SE_K02	potrafi komunikować i wyjaśniać koncepcje psychologiczne i wyniki badań psychologicznych dzieciom, rodzicom i nauczycielom.	5	0	5
SE_K03	posiada kompetencje potrzebne do współpracy w zespole i/lub współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia.	8	0	8
SE_K04	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa edukacyjnego.	10	0	10
SE_K05	docenia znaczenie oddziaływań wspierających rozwój.	8	0	8
SE_K06	rozumie wagę dbania o własne zdrowie psychiczne	3	0	3
SE_K07	ma gotowość do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.	3	0	3
SE_K08	rozumie konieczność skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.	2	0	2
SE_K09	jest gotowy do nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju.	5	0	5
SK_K01	podejmując praktykę psychologiczną przestrzega zasad etyki zawodowej.	2	0	2
SK_K02	potrafi komunikować się i współpracować z innymi specjalistami.	2	0	2
SK_K03	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa pracującego w obszarze psychologii klinicznej.	1	0	1

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
SK_K04	przejawia postawę akceptacji i zrozumienia wobec osób potrzebujących pomocy psychologicznej.	2	0	2

2026/27/S/J/IPsych/PSY/KLI

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_W01	ma pogłębioną wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii oraz o relacji psychologii wobec innych nauk społecznych, humanistycznych, przyrodniczych i medycznych, a w szczególności wobec filozofii, antropologii, socjologii, pedagogiki, nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Ma uporządkowaną wiedzę na temat wybranych historycznych i współczesnych koncepcji filozoficznych oraz ich powiązań z psychologią.	26	6	32
K_W02	ma pogłębioną wiedzę z zakresu teorii nauki i zjawisk występujących w związku ze zmianami paradygmatów naukowych. Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu historii rozwoju psychologii jako nauki oraz historii myśli psychologicznej.	11	0	11
K_W03	ma pogłębioną wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Ma uporządkowaną wiedzę o sposobach planowania i realizacji badań empirycznych oraz analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych i psychometrycznych.	16	1	17
K_W04	ma pogłębioną wiedzę w zakresie teorii temperamentu i teorii osobowości. Zna założenia teorii osobowości oraz różnice między nimi.	8	0	8
K_W05	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychometrii. Wie w jaki sposób dokonuje się pomiaru właściwości psychicznych. Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych. Zna sposoby określania własności psychometrycznych narzędzi pomiarowych.	12	1	13
K_W06	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych. Zna teorie uczenia się i pamięci oraz relacje między psychologią poznawczą a neuronauką i kognitywistyką. Zna kierunki i paradygmaty badań w zakresie psychologii poznawczej.	8	0	8
K_W07	ma pogłębioną wiedzę w zakresie psychologii rozwoju. Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz wychowania, a także badania związane z tymi obszarami. Zna specyfikę różnych faz rozwoju człowieka. Ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i współczesnych metodach wspierania rozwoju człowieka.	12	1	13
K_W08	posiada pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii społecznej. Zna związek psychologii społecznej z innymi naukami społecznymi. Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym działaniem człowieka jako jednostki oraz funkcjonowaniem różnych struktur społecznych. Zna teorie i ma wiedzę o praktycznych zastosowaniach wyników badań psychologii społecznej.	9	0	9
K_W09	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Ma wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią. Zna społeczne i prawne uwarunkowania związane z opieką psychologiczną i psychiatryczną.	16	2	18

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o różnych metodach udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i zastosowania wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych. Zna zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych.	16	2	18
K_W11	ma pogłębioną wiedzę z zakresu neuropsychologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	7	0	7
K_W12	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i wybranych metod prowadzenia diagnozy psychologicznej. Ma wiedzę o roli metod ilościowych i jakościowych w diagnozie. Zna wartość diagnostyczną różnych metod kwestionariuszowych i projekcyjnych. Zna systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych. Zna specyfikę diagnozy w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych.	12	2	14
K_W13	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji. Zna teorie emocji i motywacji oraz biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania emocji i ekspresji emocjonalnej. Rozumie związek emocji i motywacji z procesami poznawczymi i zachowaniem.	8	0	8
K_W14	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą etyki, w szczególności etyki zawodowej psychologa, a także ochrony własności intelektualnej. Zna standardy etyczne wykonywania zawodu psychologa-praktyka oraz psychologa-badacza, określone w regulacjach krajowych i zagranicznych. Ma wiedzę o prawnych regulacjach dotyczących zawodu psychologa w Polsce i Unii Europejskiej, w zakresie różnych specjalności.	9	3	12
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu głównych teorii psychologicznych dotyczących funkcjonowania rodziny. Zna zależności między psychologią jednostki a dynamiką rodzin.	4	0	4
K_W16	ma uporządkowaną wiedzę w odniesieniu do pojęć i teorii z zakresu seksuologii. Zna biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe czynniki wpływające na rozwój i funkcjonowanie seksualności.	3	0	3
K_W17	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interakcji między psychologią a prawem, w tym zastosowania psychologicznych koncepcji i teorii do analizy zachowań ludzkich w kontekście prawnym.	2	0	2
K_W18	Ma uporządkowaną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia psychologii zarządzania. Zna podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości. Zna zastosowania wiedzy psychologicznej w organizacjach i instytucjach.	1	0	1
SE_W02	ma pogłębioną wiedzę na temat różnych form wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży.	1	0	1
SE_W07	ma pogłębioną wiedzę na temat kreatywności i sposobów jej rozwijania.	1	0	1
SE_W10	ma pogłębioną wiedzę na temat zakłóceń i zaburzeń rozwoju.	1	0	1
SE_W18	ma pogłębioną wiedzę w zakresie procesu dydaktyczno- wychowawczego, rozumie konieczność wspomagania pracy wychowawczej nauczycieli i/lub rodziców.	1	0	1
SK_W01	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą rodzajów i form niedostosowania społecznego.	3	0	3
SK_W02	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą funkcjonowania i dysfunkcjonowania, harmonii i dysharmonii, normy i patologii.	11	0	11

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
SK_W03	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii uzależnień, zna współczesne teorie uzależnień.	1	0	1
SK_W04	ma pogłębioną wiedzę dotyczącą psychologicznych aspektów funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.	2	0	2
SK_W05	ma uporządkowaną wiedzę na temat kierunków i metod klasycznej i współczesnej psychoterapii.	9	0	9
SK_W06	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu diagnozy i rehabilitacji neuropsychologicznej.	3	0	3
SK_W07	posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą patogenezy, przebiegu chorób w ujęciu holistycznym występującym w cyklu życiowym człowieka.	8	0	8
SK_W08	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej człowieka dorosłego.	4	0	4
SK_W09	ma pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dzieci i młodzieży.	8	0	8
SK_W10	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu interwencji kryzysowej i form udzielania wsparcia psychologicznego.	9	0	9
K_U01	potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez.	16	1	17
K_U02	potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej oraz czytać ze zrozumieniem teksty naukowe w zakresie różnych specjalności psychologicznych. Na podstawie zebranych informacji potrafi sformułować krytyczne sądy stanowiące podstawę badań własnych.	34	4	38
K_U03	potrafi redagować teksty naukowe zawierające analizę literatury przedmiotu oraz przedstawiać wnioski z badań własnych w formie pisemnej, z zachowaniem standardów edytorskich i metodycznych właściwych dla psychologii.	11	1	12
K_U04	potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników biologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	17	0	17
K_U05	ma umiejętność prowadzenia dyskusji ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych. Potrafi przedstawiać własne i cudze poglądy naukowe i dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy na dany temat.	17	1	18
K_U06	potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną. Potrafi przedstawić opinię krytyczną wobec informacji medialnych dotyczących psychologii.	22	1	23
K_U07	potrafi zaplanować i przeprowadzić proces diagnostyczny dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem wywiadu, obserwacji oraz wybranych metod kwestionariuszowych, testowych i projekcyjnych. Potrafi dostosować metody diagnostyczne do kontekstu badania, krytycznie interpretować uzyskane rezultaty, sporządzić pisemną opinię lub ekspertyzę oraz przekazać ją w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	18	1	19
K_U08	potrafi scharakteryzować rozwój człowieka na różnych etapach życia oraz przeprowadzić diagnozę rozwoju, określić jego prawidłowość i zaproponować sposoby wsparcia rozwoju.	12	1	13

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_U09	potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	19	2	21
K_U10	ma rozwinięte umiejętności interpersonalne. Potrafi nawiązywać kontakt z osobami w różnych kontekstach społecznych, stosując język dostosowany do rozmówcy.	15	3	18
K_U11	ma znajomość języka angielskiego lub innego języka nowożytnego w mowie i w piśmie, obejmującą słownictwo specjalistyczne zakresie psychologii zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	1	4	5
SE_U02	potrafi rozpoznać kontekst trudności w placówkach oświatowych i dobrać odpowiednie formy wsparcia i/lub projektować działania na rzecz profilaktyki.	1	0	1
SE_U04	potrafi zaplanować proces wspierania rozwoju oraz nauczania-uczenia się ucznia.	1	0	1
SE_U07	potrafi zaplanować proces dydaktyczny: dostosowuje metody pracy, modele i strukturę lekcji, metody nauczania do zróżnicowanej klasy oraz projektuje działania służące integracji klasy szkolnej i dokonuje oceny pracy ucznia i prezentuje ją w formie oceny kształtującej.	1	0	1
SE_U09	potrafi posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu.	1	0	1
SE_U10	potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim.	1	0	1
SE_U11	potrafi wspierać nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i wspomaganiu wszechstronnego rozwoju dzieci.	1	0	1
SK_U01	potrafi dobrać i zaproponować odpowiednie do problemu oddziaływanie psychoterapeutyczne.	9	0	9
SK_U02	potrafi zaplanować proces terapeutyczno-rehabilitacyjny.	7	0	7
SK_U03	potrafi rozpoznać oznaki kryzysu psychicznego oraz dobrać sposób udzielania pomocy psychologicznej w kryzysie.	7	0	7
SK_U04	potrafi rozpoznać problemy psychologiczne osób znajdujących się w sytuacji trwałej utraty zdrowia i zaproponować oddziaływania pomocowe.	7	0	7
SK_U05	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u człowieka dorosłego.	6	0	6
SK_U06	potrafi identyfikować objawy zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży.	8	0	8
SK_U07	potrafi interpretować zaburzenia zachowania w kategoriach psychologicznych, biologicznych i społecznych.	8	0	8
SK_U08	potrafi zidentyfikować różne rodzaje wsparcia w konkretnym przypadku i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy.	7	0	7
SK_U09	posiada umiejętności interpretacji występujących zaburzeń stanu zdrowia i realizacji działań doradczych w zdrowiu i chorobie.	4	0	4
SK_U10	potrafi rozpoznać kulturowe tło zaburzeń psychicznych	2	0	2
K_K01	prowadząc działalność naukową uwzględnia jej etyczne i moralne aspekty. Stosuje się do zasad współpracy w społeczności akademickiej.	25	1	26

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
K_K02	rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego. Jest otwarty na konsultację z innymi psychologami, pedagogami oraz specjalistami innych dziedzin. Ma gotowość do korzystania z superwizji.	38	5	43
K_K03	jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	28	5	33
K_K04	Jest gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w zakresie psychologii oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze. Jest gotowy do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.	38	6	44
K_K05	dba o własne zdrowie psychiczne, zachęca i motywuje do tego swoje otoczenie. Inspiruje innych do rozwoju. Uznaje wartość pomocy psychologicznej.	23	1	24
K_K06	ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	24	0	24
SE_K03	posiada kompetencje potrzebne do współpracy w zespole i/lub współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia.	1	0	1
SE_K04	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa edukacyjnego.	1	0	1
SE_K06	rozumie wagę dbania o własne zdrowie psychiczne	1	0	1
SE_K07	ma gotowość do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.	1	0	1
SE_K08	rozumie konieczność skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.	1	0	1
SK_K01	podejmując praktykę psychologiczną przestrzega zasad etyki zawodowej.	10	0	10
SK_K02	potrafi komunikować się i współpracować z innymi specjalistami.	12	0	12
SK_K03	rozumie konieczność dalszego kształcenia w zawodzie psychologa pracującego w obszarze psychologii klinicznej.	10	0	10
SK_K04	przejawia postawę akceptacji i zrozumienia wobec osób potrzebujących pomocy psychologicznej.	10	0	10
SK_K05	rozumie wagę dbania o własne zdrowie psychiczne.	7	0	7
SK_K06	posiada kompetencje interpersonalne niezbędne psychologowi pracującemu w obszarze psychologii klinicznej.	8	0	8
SK_K07	wykazuje przekonanie, że zdrowie jest wartością i zasobem psychicznym.	5	0	5

Matryca pokrycia efektów

Efekty uczenia się standardu

2026/27/S/J/IPsych/PSY/EDU

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
C.W1	usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych.	2	0	2
C.W2	zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.	2	0	2
C.W3	współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia - źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów.	2	0	2
C.W4	zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne.	2	0	2
C.W5	konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela.	2	0	2
C.W6	sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną.	2	0	2
C.W7	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych - sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych - poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu - budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.	2	0	2
C.U1	zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.	2	0	2
C.U2	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej.	2	0	2
C.U3	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów.	2	0	2
C.U4	wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę.	2	0	2
C.U5	zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym.	2	0	2

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
C.U6	dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej.	2	0	2
C.U7	posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu.	1	0	1
C.U8	poprawnie posługiwać się językiem polskim.	2	0	2
C.K1	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów.	2	0	2
C.K2	skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.	2	0	2
F.1.W1	system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty;	2	0	2
F.1.W2	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela	2	0	2
F.1.W3	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym	2	0	2
F.1.W4	problemy adaptacji dziecka w przedszkolu i szkole – rolę szkoły i rodziny, a także znaczenie przygotowania dziecka do nauki w szkole oraz zagadnienia związane z obowiązkiem szkolnym i dojrzałością szkolną – pojęcie, składniki i diagnozowanie	2	0	2
F.1.W5	uwarunkowania funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym: znaczenie uspołecznienia ucznia i kontaktów rówieśniczych, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej, potrzebę rozwijania u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; diagnozę grupy uczniowskiej i każdego ucznia oraz charakterystykę i etiologię potrzeb edukacyjnych uczniów; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, a także problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej	2	0	2
F.1.W6	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice	2	0	2
F.1.W7	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie	1	0	1
F.1.U1	przeprowadzić diagnozę dojrzałości szkolnej dziecka oraz jej uwarunkowań środowiskowych	1	0	1

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
F.1.U2	skutecznie wspierać dziecko w procesie adaptacji do nowej sytuacji	2	0	2
F.1.U3	diagnozować problemy uczniów i wspierać ich w przezwyciężaniu trudności i deficytów	2	0	2
F.1.U4	wspierać nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych	2	0	2
F.1.U5	wspomagać nauczycieli i rodziców lub opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju uczniów	2	0	2
F.1.K1	nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat jego rozwoju	2	0	2
F.2.W2	rolę, zadania i funkcje psychologa w przedszkolu, szkole i placówce systemu oświaty oraz jego prawa i obowiązki	1	0	1
F.2.W4	rolę diagnozy zespołu klasowego (strukturę grupy, obraz relacji i pozycji uczniów w grupie) i zasady dokonywania diagnozy potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów, zaburzeń oraz trudności i ich źródeł; zagadnienia diagnozy pozytywnej ucznia (właściwości psychicznych i elementów środowiska mających korzystne znaczenie dla dziecka) i diagnozy negatywnej ucznia (opóźnienia, zaburzenia i nieprawidłowości rozwoju); sposób opracowywania opinii psychologicznych i formułowania zaleceń	1	0	1
F.2.W5	rolę wspierania rozwoju dziecka lub ucznia: wspomaganie rozwoju kompetencji społecznych i komunikacyjnych oraz sposoby wspierania rozwoju społeczno-moralnego, emocjonalnego i samoregulacji, znaczenie wspomaganie uczniów w adaptacji do przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty oraz konieczność wspierania uczniów lub wychowanków w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania	1	0	1
F.2.W6	znaczenie wspomaganie pracy wychowawczej nauczycieli: sposoby współpracy psychologa z nauczycielami, potrzebę kształtowania środowiska sprzyjającego harmonijnemu rozwojowi uczniów, model pracy psychologa z zespołem klasowym oraz integrowanie zespołu klasowego; sposób pracy indywidualnej psychologa z dzieckiem, uczniem lub wychowankiem, metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się oraz techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem	1	0	1
F.2.W8	rolę profilaktyki i promocji zdrowia: sposoby konstruowania szkolnych programów profilaktycznych, zasady promocji i ochrony zdrowia uczniów, edukacji zdrowotnej oraz udzielania pierwszej pomocy, zagadnienia związane z promowaniem rozwoju fizycznego i zdrowia psychicznego (kształtowanie odporności emocjonalnej, prowadzenie treningów interpersonalnych, radzenia sobie ze stresem, zarządzania własnymi emocjami), profilaktyką uzależnień, zapobieganiem zjawiskom dyskryminacji, agresji i przemocy oraz sposoby interwencji w sytuacjach konfliktowych (prowadzenie mediacji) i kryzysowych (interwencja kryzysowa)	1	0	1
F.2.W9	metodykę prowadzenia działań edukacyjnych przez nauczyciela psychologa: zasady projektowania zajęć z uczniami, doboru metod, form pracy i środków dydaktycznych, projektowania zajęć (warsztatów) dla nauczycieli, a także sposoby realizacji zajęć z dziećmi, uczniami lub wychowankami w różnym wieku i o różnych możliwościach psychofizycznych	1	0	1
F.2.W10	organizację wsparcia dzieci lub uczniów w przedszkolach, szkołach lub placówkach systemu oświaty, zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych	1	0	1
F.2.W11	poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne: zasady dokonywania diagnozy, opiniowania i orzekania, doradztwo edukacyjno-zawodowe oraz zasady współpracy przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty z poradnią psychologiczno-pedagogiczną	1	0	1

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
F.2.W12	rolę psychoedukacji, zasady udzielania porad psychologicznych, wspomagania rodziców lub opiekunów w działaniach wychowawczych oraz wspierania rozwoju dzieci i młodzieży, zasady prowadzenia warsztatów dla uczniów, nauczycieli i rodziców lub opiekunów, działania na rzecz popularyzacji wiedzy psychologicznej	1	0	1
F.2.U1	diagnozować sytuacje wychowawcze	1	0	1
F.2.U2	diagnozować potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów, zaburzenia i trudności w uczeniu się oraz ich źródła	1	0	1
F.2.U3	wspomagać dzieci lub uczniów w adaptacji do przedszkola, szkoły lub placówki systemu oświaty	1	0	1
F.2.U4	wspierać uczniów w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania	1	0	1
F.2.U8	wspomagać rodziców lub opiekunów i nauczycieli w działaniach wychowawczych	1	0	1
F.2.U9	wspierać proces nauczania-uczenia się uczniów w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się	1	0	1
F.2.K1	nawiązywania skutecznego dialogu z uczniem, jego rodzicami lub opiekunami na temat rozwoju ucznia	1	0	1
F.2.K2	popularyzacji wiedzy psychologicznej	1	0	1
F.2.K3	podejmowania współpracy z różnymi podmiotami w środowisku ucznia na rzecz jego rozwoju	1	0	1
F.3.W1	zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają	0	1	1
F.3.W2	realizowane przez psychologa zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne i terapeutyczne	0	1	1
F.3.W3	sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych i sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez nauczyciela psychologa, oraz ochrony poufności danych	0	1	1
F.3.W4	zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią	0	1	1
F.3.U1	wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji lub zajęć poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	0	1	1
F.3.U2	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty, w tym integracyjne, psychoprofilaktyczne i rozwijające kompetencje społeczno-emocjonalne oraz umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy	0	1	1
F.3.U3	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk	0	1	1

Kod	Treść	Suma - O	Suma - F	Suma
F.3.K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy	0	1	1

Matryca kierunkowych efektów uczenia się w odniesieniu do form zajęć i sposobu zaliczenia, które pozwalają na ich uzyskanie

Kierunek: psychologia

Specjalność: psychologia edukacyjna, psychologia kliniczna

2026/27/S/J/IPsych/PSY/EDU

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Wprowadzenie do filozofii	Wykład	Test	K_W02, K_W03, K_U01, K_K01
Wprowadzenie do psychologii	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Referat, Udział w dyskusji	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich	Wykład	Egzamin pisemny	K_W01, K_W05, K_W06, K_W07, K_W09, K_W11, K_W13, K_W02, K_W03, K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06
Metodologia badań psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K01, K_K03, K_K06
Wprowadzenie do biopsychologii	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W01, K_W11, K_U02, K_U04, K_K02, K_K04, K_K06
Socjologia ogólna	Wykład	Referat, Aktywność	K_W01, K_W02, K_U02, K_U05, K_U01, K_K02, K_K03, K_K04
Wprowadzenie do pedagogiki	Wykład	Test, Udział w dyskusji	K_W01, K_W10, K_W15, K_U02, K_U10, K_U05, K_U07, K_U08, K_K03, K_K04, K_K02
Pierwsza pomoc	Ćwiczenia laboratoryjne	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W01, K_W14, K_W11, K_U04, K_U09, K_U02, K_K03, K_K04, K_K02, K_K05
Szkolenie BHK	E-learning	Prezentacja	
Szkolenie biblioteczne	E-learning	Test, E-learning	K_W16, K_U02
Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne	K_W01, K_W11, K_W02, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Historia myśli psychologicznej	Wykład	Egzamin pisemny, Sprawdzian	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U05, K_K02, K_K04, K_K06
Psychologia procesów poznawczych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Case study / Studium przypadku, Aktywność, Udział w dyskusji, Kolokwium, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W06, K_W03, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K02, K_K01
Psychologia emocji i motywacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin, Sprawdzian, Projekt grupowy	K_W01, K_W13, K_U02, K_U04, K_U06, K_U10, K_K02, K_K05, K_K03, K_K04, K_K01, K_K06
Ochrona własności intelektualnej (niewypełniony)	E-learning		
Logika	Ćwiczenia audytoryjne	Sprawdzian, Test	K_W01, K_U01, K_U02
Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01
Język obcy B2-1	Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Aktywność, E-learning	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03
Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Praca pisemna (esej), Prezentacja, Kolokwium	K_W07, K_U08, K_U06, K_U02, K_K03, K_K04, K_K01
Klasyczne teorie osobowości	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Aktywność	K_W02, K_W04, K_W01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05
Pamięć i uczenie się	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji	K_W06, K_W03, K_W07, K_U02, K_U08, K_U09, K_K04, K_K03, K_K06
Psychologia społeczna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne, Kolokwium	K_W01, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U10, K_U06, K_U02, K_K03, K_K04, K_K01, K_K06
Psychologia zdrowia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin, Prezentacja	K_W01, K_W09, K_W10, K_U04, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05
Psychologia różnic indywidualnych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W04, K_W05, K_W12, K_U04, K_U06, K_U07, K_U01, K_U02, K_K06, K_K03, K_K05
Język obcy B2-2	Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Kultura fizyczna	Ćwiczenia audytoryjne	Aktywność, Zajęcia terenowe, Ćwiczenia praktyczne, Wykonanie pracy pisemnej lub projektu (dla studentów realizujących zajęcia teoretyczne)	
Psychologia rozwoju człowieka dorosłego	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Praca pisemna (esej), Prezentacja, Kolokwium	K_W07, K_W10, K_U02, K_U03, K_U06, K_U05, K_U07, K_K02, K_K05, K_K06, K_K04
Edukacja emocjonalna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy	K_W07, K_W10, K_W13, K_U02, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K05, K_K06
Psychopatologia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne	K_W09, K_W12, SK_W02, SK_W07, SK_W08, SK_W09, K_U07, SK_U05, SK_U06, K_U08, K_U06, SK_U07, K_K01, K_K06, SK_K01, SK_K04, K_K02, K_K04, SK_K02
Psychologia rodziny	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny	K_W15, K_W09, K_U06, K_K02, K_K04
Współczesne teorie osobowości	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K05, K_K04
Psychologia komunikacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Praca pisemna (esej), Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	K_W01, K_W04, K_W08, K_W13, K_U06, K_U10, K_U09, K_K02, K_K05, K_K03, K_K04
Psychologia twórczości	Wykład	Projekt grupowy	K_W06, K_W13, K_W08, K_U02, K_U07, K_U10, K_K02, K_K05, K_K03
Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Prezentacja, Udział w dyskusji	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01, K_K02
Język obcy B2-3	Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03
Diagnoza psychologiczna A	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność	K_W12, K_W14, K_W05, K_U07, K_U10, K_U03, K_K02, K_K06, K_K03
Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy	K_W07, K_W10, SK_W10, SK_W05, K_W09, SK_W03, SK_W09, K_U08, SK_U08, K_U09, SK_U01, SK_U02, SK_U03, K_U10, K_K02, SK_K03, K_K01, SK_K01, K_K04, SK_K02, K_K05, SK_K04

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Kolokwium	K_W09, K_W08, K_W10, K_U07, K_U04, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Podstawy neuropsychologii	Wykład	Egzamin pisemny	K_W01, K_W11, K_W06, K_W07, K_U02, K_U04, K_U06, K_K04, K_K06, K_K02
Psychologia międzykulturowa	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09, K_U05, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04
Psychometria	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01
Podstawy przedsiębiorczości	Wykład	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04
Język obcy dla celów akademickich (B2+)	Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie pisemne, Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Referat, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03, K_K02
Wykład ogólnoczelniący	Wykład	Aktywność	K_W01, K_U02, K_K02
Diagnoza psychologiczna B	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność	K_W05, K_W12, K_W14, K_U02, K_U07, K_U10, K_U03, K_K02, K_K06, K_K03
Pomoc psychologiczna dorosłym	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Ćwiczenia praktyczne	K_W07, K_W10, K_W14, K_W01, K_U08, K_U09, K_U07, K_U02, K_U05, K_U10, K_K02, K_K06, K_K01, K_K03, K_K04, K_K05
Psychologia kliniczna dorosłych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W09, K_U06, K_U05, K_U04, K_K02, K_K05
Etyka zawodu psychologa	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W14, K_U02, K_U06, K_U09, K_K01, K_K04, K_K06
Negocjacje i mediacje	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Zaliczenie ustne, Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W14, K_U09, K_U10, K_U05, K_K04, K_K01
Metody badań empirycznych w psychologii	Ćwiczenia laboratoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_K01, K_K03

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Praktyka zawodowa ogólna	Praktyka zawodowa	Zaliczenie ustne	K_W07, K_W09, K_W12, K_W10, K_W14, K_U10, K_U02, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Psychologia nieprzystosowania społecznego	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny	K_W01, K_W09, K_U07, K_U04, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Podstawy seksuologii	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	K_W16, K_W07, K_W12, K_W10, K_U04, K_U08, K_U07, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05
Elementy psychologii sądowej	Wykład	Zaliczenie pisemne, Aktywność	K_W17, K_W12, K_W14, K_U02, K_U06, K_U07, K_K01, K_K06, K_K02
Seminarium magisterskie	Seminarium	Praca pisemna, Praca dyplomowa	K_W03, K_W05, K_W14, K_W01, K_U02, K_U01, K_U05, K_U06, K_U10, K_U03, K_K01, K_K04, K_K02, K_K03
Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Sprawdzian, Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku, Aktywność	F.1.W1, F.1.W2, SE_W15, F.1.W3, F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16, SE_W17, F.1.U1, F.1.U2, F.1.U3, SE_U04, SE_U05, F.1.U4, F.1.U5, SE_U11, F.1.K1, SE_K09
Emisja głosu	Ćwiczenia konwersatoryjne	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej), Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7, C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8, C.K1, C.K2
Podstawy dydaktyki	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne, Praca pisemna (esej)	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7, SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W08, SE_W09, SE_W12, SE_W13, SE_W14, SE_W15, SE_W16, C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U8, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_U07, SE_U08, SE_U10, C.K1, C.K2, SE_K07, SE_K08, SE_K09
Internet i nowe technologie w życiu dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku	SE_W10, SE_W11, SE_W19, SE_W06, SE_W09, SE_U01, SE_U06, SE_U03, SE_U04, SE_U11, SE_K02, SE_K09, SE_K04
Formy reprezentacji poznawczej w aktywności dziecięcej	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy	SE_W02, SE_W04, SE_W01, SE_W05, SE_W08, SE_W10, SE_U03, SE_U05, SE_U02, SE_U07, SE_U01, SE_K01, SE_K03, SE_K04, SE_K05
Psychologia uzależnień	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Sprawdzian	K_W04, K_W05, K_W06, K_W03, K_U01, K_U02, K_U03, K_K03, K_K01
Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim	Wykład	Prezentacja, Praca pisemna (esej)	K_W09, K_W10, K_U06, K_U09, K_K02, K_K05

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Praktyka zawodowa specjalnościowa	Praktyka zawodowa	Zaliczenie ustne	K_W09, K_W12, K_W10, K_W14, K_U02, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K02
Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09, SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05
Psychologia muzyki w edukacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	SE_W02, SE_W04, SE_W07, SE_W06, SE_W09, SE_U03, SE_U07, SE_U05, SE_U06, SE_K04, SE_K05, SE_K02, SE_K03
Psychologia kreatywności w edukacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	SE_W02, SE_W06, K_W04, SE_W09, SE_U04, SE_U06, SE_U05, SE_K03, SE_K01, SE_K04, SE_K05
Pedagogika szkolna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Sprawdzian, Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku, Aktywność	F.1.W1, F.1.W2, SE_W15, F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16, F.1.W3, F.1.W7, SE_W17, F.1.U3, SE_U05, F.1.U2, F.1.U4, F.1.U5, SE_U04, SE_U11, F.1.K1, SE_K09
Psychologia pozytywna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Praca pisemna (esej), Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	K_W01, K_W09, K_W10, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10, K_K03, K_K04, K_K02, K_K05
Praca z grupą	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Aktywność, Udział w dyskusji, Projekt grupowy, Gry dydaktyczne	K_W10, K_W08, K_W12, K_W14, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_K04, K_K05, K_K01, K_K02
Wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19, SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11, SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05
Psychologia rozwoju moralnego	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji	SE_W01, SE_W10, SE_W02, SE_U03, SE_U07, SE_U01, SE_U05, SE_K01, SE_K05, SE_K04, SE_K06
Drama w rozwijaniu umiejętności społecznych	Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie pisemne, Projekt indywidualny, Prezentacja, Zajęcia terenowe, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W06, K_W09, SE_U05, SE_U06, SE_K03, K_K03, SE_K05
Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy	SE_W01, SE_W02, SE_W03, SE_W04, SE_W05, SE_W10, SE_W06, SE_W08, SE_W09, SE_U01, SE_U02, SE_U06, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_K02, SE_K03, SE_K01, SE_K04
Praktyka zawodowa	Praktyka zawodowa	Ćwiczenia w szkole	F.3.W2, F.3.W1, F.3.W3, F.3.W4, F.3.U1, F.3.U2, F.3.U3, F.3.K1

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	F.2.W2, SE_W06, SE_W15, F.2.W12, F.2.W4, F.2.W5, F.2.W6, F.2.W9, SE_W02, SE_W04, SE_W09, SE_W18, F.2.W10, F.2.W11, F.2.W8, SE_W19, F.2.U1, F.2.U2, SE_U01, SE_U02, SE_U06, F.2.U3, F.2.U4, F.2.U8, F.2.U9, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U07, F.2.K1, SE_K01, SE_K05, SE_K09, F.2.K3, SE_K03, SE_K07, F.2.K2, SE_K04, SE_K06
Arteterapia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt grupowy, Aktywność	K_W10, K_W09, K_W12, K_U07, K_U09, K_K03, K_K04, K_K02
Coaching i tutoring w psychologii	Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy	K_W12, K_W15, SE_W18, K_U05, SE_U09, SE_U10, SE_U11, SE_U02, SE_U04, SE_U07, K_K06, SE_K03, SE_K07, K_K05, SE_K08, SE_K04, SE_K06
Egzamin dyplomowy	Egzamin dyplomowy	Egzamin dyplomowy	K_W01, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13, K_W15, K_W16, K_W17, K_W18, K_W02, K_W03, K_W14, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U01, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_K03, K_K05, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06

2026/27/S/J/IPsych/PSY/KLI

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Wprowadzenie do filozofii	Wykład	Test	K_W02, K_W03, K_U01, K_K01
Wprowadzenie do psychologii	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Referat, Udział w dyskusji	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich	Wykład	Egzamin pisemny	K_W01, K_W05, K_W06, K_W07, K_W09, K_W11, K_W13, K_W02, K_W03, K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06
Metodologia badań psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K01, K_K03, K_K06

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Wprowadzenie do biopsychologii	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W01, K_W11, K_U02, K_U04, K_K02, K_K04, K_K06
Socjologia ogólna	Wykład	Referat, Aktywność	K_W01, K_W02, K_U02, K_U05, K_U01, K_K02, K_K03, K_K04
Wprowadzenie do pedagogiki	Wykład	Test, Udział w dyskusji	K_W01, K_W10, K_W15, K_U02, K_U10, K_U05, K_U07, K_U08, K_K03, K_K04, K_K02
Pierwsza pomoc	Ćwiczenia laboratoryjne	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W01, K_W14, K_W11, K_U04, K_U09, K_U02, K_K03, K_K04, K_K02, K_K05
Szkolenie BHK	E-learning	Prezentacja	
Szkolenie biblioteczne	E-learning	Test, E-learning	K_W16, K_U02
Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne	K_W01, K_W11, K_W02, K_U04, K_U06, K_K02, K_K04
Historia myśli psychologicznej	Wykład	Egzamin pisemny, Sprawdzian	K_W01, K_W02, K_W03, K_U02, K_U05, K_K02, K_K04, K_K06
Psychologia procesów poznawczych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Case study / Studium przypadku, Aktywność, Udział w dyskusji, Kolokwium, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W06, K_W03, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K02, K_K01
Psychologia emocji i motywacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin, Sprawdzian, Projekt grupowy	K_W01, K_W13, K_U02, K_U04, K_U06, K_U10, K_K02, K_K05, K_K03, K_K04, K_K01, K_K06
Ochrona własności intelektualnej (niewypełniony)	E-learning		
Logika	Ćwiczenia audytoryjne	Sprawdzian, Test	K_W01, K_U01, K_U02
Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01
Język obcy B2-1	Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Aktywność, E-learning	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03
Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Praca pisemna (esej), Prezentacja, Kolokwium	K_W07, K_U08, K_U06, K_U02, K_K03, K_K04, K_K01

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Klasyczne teorie osobowości	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Aktywność	K_W02, K_W04, K_W01, K_U02, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05
Pamięć i uczenie się	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji	K_W06, K_W03, K_W07, K_U02, K_U08, K_U09, K_K04, K_K03, K_K06
Psychologia społeczna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne, Kolokwium	K_W01, K_W03, K_W08, K_W13, K_U05, K_U10, K_U06, K_U02, K_K03, K_K04, K_K01, K_K06
Psychologia zdrowia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin, Prezentacja	K_W01, K_W09, K_W10, K_U04, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05
Psychologia różnic indywidualnych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W04, K_W05, K_W12, K_U04, K_U06, K_U07, K_U01, K_U02, K_K06, K_K03, K_K05
Język obcy B2-2	Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03
Kultura fizyczna	Ćwiczenia audytoryjne	Aktywność, Zajęcia terenowe, Ćwiczenia praktyczne, Wykonanie pracy pisemnej lub projektu (dla studentów realizujących zajęcia teoretyczne)	
Psychologia rozwoju człowieka dorosłego	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Praca pisemna (esej), Prezentacja, Kolokwium	K_W07, K_W10, K_U02, K_U03, K_U06, K_U05, K_U07, K_K02, K_K05, K_K06, K_K04
Edukacja emocjonalna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy	K_W07, K_W10, K_W13, K_U02, K_U07, K_U09, K_K02, K_K03, K_K05, K_K06
Psychopatologia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne	K_W09, K_W12, SK_W02, SK_W07, SK_W08, SK_W09, K_U07, SK_U05, SK_U06, K_U08, K_U06, SK_U07, K_K01, K_K06, SK_K01, SK_K04, K_K02, K_K04, SK_K02
Psychologia rodziny	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny	K_W15, K_W09, K_U06, K_K02, K_K04
Współczesne teorie osobowości	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_K02, K_K03, K_K05, K_K04
Psychologia komunikacji	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Praca pisemna (esej), Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	K_W01, K_W04, K_W08, K_W13, K_U06, K_U10, K_U09, K_K02, K_K05, K_K03, K_K04

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Psychologia twórczości	Wykład	Projekt grupowy	K_W06, K_W13, K_W08, K_U02, K_U07, K_U10, K_K02, K_K05, K_K03
Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Prezentacja, Udział w dyskusji	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01, K_K02
Język obcy B2-3	Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03
Diagnoza psychologiczna A	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność	K_W12, K_W14, K_W05, K_U07, K_U10, K_U03, K_K02, K_K06, K_K03
Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy	K_W07, K_W10, SK_W10, SK_W05, K_W09, SK_W03, SK_W09, K_U08, SK_U08, K_U09, SK_U01, SK_U02, SK_U03, K_U10, K_K02, SK_K03, K_K01, SK_K01, K_K04, SK_K02, K_K05, SK_K04
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Kolokwium	K_W09, K_W08, K_W10, K_U07, K_U04, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Podstawy neuropsychologii	Wykład	Egzamin pisemny	K_W01, K_W11, K_W06, K_W07, K_U02, K_U04, K_U06, K_K04, K_K06, K_K02
Psychologia międzykulturowa	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09, K_U05, K_U09, K_U10, K_K02, K_K03, K_K04
Psychometria	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_U03, K_K06, K_K04, K_K01
Podstawy przedsiębiorczości	Wykład	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04
Język obcy dla celów akademickich (B2+)	Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie pisemne, Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Referat, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne	K_W01, K_U11, K_K04, K_K03, K_K02
Wykład ogólnoczelnianny	Wykład	Aktywność	K_W01, K_U02, K_K02
Diagnoza psychologiczna B	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność	K_W05, K_W12, K_W14, K_U02, K_U07, K_U10, K_U03, K_K02, K_K06, K_K03

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Pomoc psychologiczna dorosłym	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Ćwiczenia praktyczne	K_W07, K_W10, K_W14, K_W01, K_U08, K_U09, K_U07, K_U02, K_U05, K_U10, K_K02, K_K06, K_K01, K_K03, K_K04, K_K05
Psychologia kliniczna dorosłych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W09, K_U06, K_U05, K_U04, K_K02, K_K05
Etyka zawodu psychologa	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Egzamin pisemny, Egzamin ustny	K_W14, K_U02, K_U06, K_U09, K_K01, K_K04, K_K06
Negocjacje i mediacje	Wykład, Ćwiczenia audytoryjne	Zaliczenie ustne, Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne	K_W01, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W14, K_U09, K_U10, K_U05, K_K04, K_K01
Metody badań empirycznych w psychologii	Ćwiczenia laboratoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W03, K_W05, K_U01, K_U02, K_K01, K_K03
Praktyka zawodowa ogólna	Praktyka zawodowa	Zaliczenie ustne	K_W07, K_W09, K_W12, K_W10, K_W14, K_U10, K_U02, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Psychologia nieprzystosowania społecznego	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny	K_W01, K_W09, K_U07, K_U04, K_U09, K_K02, K_K04, K_K05
Podstawy seksuologii	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	K_W16, K_W07, K_W12, K_W10, K_U04, K_U08, K_U07, K_U09, K_K01, K_K02, K_K04, K_K05
Elementy psychologii sądowej	Wykład	Zaliczenie pisemne, Aktywność	K_W17, K_W12, K_W14, K_U02, K_U06, K_U07, K_K01, K_K06, K_K02
Seminarium magisterskie	Seminarium	Praca pisemna, Praca dyplomowa	K_W03, K_W05, K_W14, K_W01, K_U02, K_U01, K_U05, K_U06, K_U10, K_U03, K_K01, K_K04, K_K02, K_K03
Psychologia osób z niepełnosprawnością	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy	SK_W04, SK_W02, SK_W10, SK_U07, SK_U04, SK_U01, SK_K03, SK_K02, SK_K06
Psychoterapia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny	SK_W02, SK_W09, SK_W05, K_W05, SK_U04, SK_U06, SK_U07, SK_U01, SK_K01, SK_K02, SK_K05, SK_K07

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Wsparcie psychologiczne w sytuacjach trudnych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy	SK_W02, SK_W10, SK_W05, SK_W07, SK_W09, SK_U03, SK_U05, SK_U08, SK_U10, SK_U01, SK_K04, SK_K06, SK_K01, SK_K02, SK_K03, SK_K05
Psychologia uzależnień	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Sprawdzian	K_W04, K_W05, K_W06, K_W03, K_U01, K_U02, K_U03, K_K03, K_K01
Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim	Wykład	Prezentacja, Praca pisemna (esej)	K_W09, K_W10, K_U06, K_U09, K_K02, K_K05
Praktyka zawodowa specjalnościowa	Praktyka zawodowa	Zaliczenie ustne	K_W09, K_W12, K_W10, K_W14, K_U02, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_K02
Elementy socjoterapii	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność	K_W09, K_W10, SK_W05, SK_W10, K_W08, K_W12, SK_W01, SK_W02, SK_W07, K_W01, SK_W06, SK_W08, SK_W09, K_W07, K_U07, K_U09, SK_U05, SK_U06, SK_U07, K_U06, K_U10, SK_U03, SK_U08, K_U08, SK_U09, K_K04, K_K05, SK_K04, SK_K06, K_K01, K_K03, SK_K01, SK_K03, SK_K05
Psychologia osób chorych somatycznie	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	SK_W02, SK_W07, SK_U02, SK_U03, SK_U04, SK_U09, SK_K01, SK_K02, SK_K06, SK_K04, SK_K03, SK_K07
Psychologia całościowych zaburzeń rozwojowych	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	K_W09, SK_W02, K_W11, SK_W04, K_W12, SK_W06, K_W10, SK_W07, SK_W10, K_U04, SK_U07, K_U08, SK_U06, SK_U08, K_U07, SK_U01, SK_U02, K_K04, SK_K02, SK_K04, SK_K06, K_K02, K_K06, SK_K03, K_K01, SK_K01
Terapia poznawczo-behawioralna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny	SK_W05, SK_W07, SK_W10, K_U01, SK_U02, K_U09, K_U10, SK_U01, SK_U04, SK_K06, SK_K01, SK_K04, SK_K02
Interwencja kryzysowa	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)	SK_W02, SK_W05, SK_W10, SK_W07, SK_W08, SK_W09, SK_W01, SK_U03, SK_U05, SK_U06, SK_U07, SK_U02, SK_U08, SK_U09, SK_K01, SK_K04, SK_K06, SK_K03, SK_K05, SK_K07, SK_K02
Kontakt terapeutyczny	Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt indywidualny, Aktywność, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)	SK_W05, SK_W10, SK_W02, SK_W07, SK_U03, SK_U04, SK_U01, SK_U08, SK_U09, SK_U10, SK_K06, SK_K03, SK_K05, SK_K07
Psychologia pozytywna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Praca pisemna (esej), Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	K_W01, K_W09, K_W10, K_W13, K_U02, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10, K_K03, K_K04, K_K02, K_K05

Nazwa modułu zajęć	Forma zajęć dydaktycznych	Sposób weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w ramach poszczególnych form zajęć i dla całego modułu zajęć	Odniesienia do KEU
Praca z grupą	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne	Aktywność, Udział w dyskusji, Projekt grupowy, Gry dydaktyczne	K_W10, K_W08, K_W12, K_W14, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_K04, K_K05, K_K01, K_K02
Arteterapia	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt grupowy, Aktywność	K_W10, K_W09, K_W12, K_U07, K_U09, K_K03, K_K04, K_K02
Coaching i tutoring w psychologii	Ćwiczenia konwersatoryjne	Projekt indywidualny, Projekt grupowy	K_W12, K_W15, SE_W18, K_U05, SE_U09, SE_U10, SE_U11, SE_U02, SE_U04, SE_U07, K_K06, SE_K03, SE_K07, K_K05, SE_K08, SE_K04, SE_K06
Egzamin dyplomowy	Egzamin dyplomowy	Egzamin dyplomowy	K_W01, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13, K_W15, K_W16, K_W17, K_W18, K_W02, K_W03, K_W14, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U01, K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_K03, K_K05, K_K01, K_K02, K_K04, K_K06
Diagnoza i rehabilitacja neuropsychologiczna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt indywidualny, Aktywność, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna	SK_W06, SK_W10, SK_W01, SK_U02, SK_U04, SK_U07, SK_U05, SK_U06, SK_K03, SK_K02, SK_K04
Techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Test, Projekt grupowy, Udział w dyskusji	SK_W02, SK_W09, SK_W05, SK_U04, SK_U06, SK_U07, SK_U01, SK_U08, SK_K01, SK_K02, SK_K05, SK_K07
Psychologia egzystencjalna	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji, Projekt grupowy, Gry dydaktyczne	SK_W02, SK_W05, SE_W02, SE_W07, SE_W10, SK_W08, SK_W09, SK_U02, SK_U05, SK_U06, SK_U01, SK_U03, SK_K02, SK_K04, SK_K03, SK_K05

Plan studiów

Semestr 1

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Wprowadzenie do filozofii	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Wprowadzenie do psychologii	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich	Wykład: 30, Egzamin na ocenę	3	Obowiązkowy
Metodologia badań psychologicznych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Wprowadzenie do biopsychologii	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Socjologia ogólna	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Wprowadzenie do pedagogiki	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Pierwsza pomoc	Ćwiczenia laboratoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Szkolenie BHK	E-learning: 4, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • E-learning z odtworzenia: 4	0	Obowiązkowy
Szkolenie biblioteczne	E-learning: 2, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • E-learning z odtworzenia: 2	0	Obowiązkowy
Suma	321		30

Semestr 2

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Historia myśli psychologicznej	Wykład: 30, Egzamin na ocenę	3	Obowiązkowy
Psychologia procesów poznawczych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Psychologia emocji i motywacji	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Ochrona własności intelektualnej	E-learning: 15, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • E-learning z odtworzenia: 15	1	Obowiązkowy
Logika	Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę	2	Obowiązkowy
Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Język obcy B2-1	Ćwiczenia konwersatoryjne: 40, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 40	3	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	325		30

Semestr 3

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Klasyczne teorie osobowości	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Pamięć i uczenie się	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychologia społeczna	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychologia zdrowia	Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia różnic indywidualnych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Język obcy B2-2	Ćwiczenia konwersatoryjne: 40, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 40	3	Obowiązkowy fakultatywny
Kultura fizyczna	Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	0	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	385		30

Semestr 4

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia rozwoju człowieka dorosłego	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Edukacja emocjonalna	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Psychopatologia	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Psychologia rodziny	Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Współczesne teorie osobowości	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Psychologia komunikacji	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Psychologia twórczości	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Język obcy B2-3	Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Egzamin na ocenę; w tym zajęcia zdalne: • Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 30	4	Obowiązkowy fakultatywny

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Kultura fizyczna	Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	0	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	360		30

Semestr 5

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Diagnoza psychologiczna A	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Podstawy neuropsychologii	Wykład: 30, Egzamin na ocenę	3	Obowiązkowy
Psychologia międzykulturowa	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychometria	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Podstawy przedsiębiorczości	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny	1	Obowiązkowy
Język obcy dla celów akademickich (B2+)	Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie na ocenę; w tym zajęcia zdalne: • Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 15	1	Obowiązkowy fakultatywny
Wykład ogólnoczelniany	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: • Wykład synchroniczny: 15	2	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	300		30

Semestr 6

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Diagnoza psychologiczna B	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Pomoc psychologiczna dorosłym	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Psychologia kliniczna dorosłych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Etyka zawodu psychologa	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Negocjacje i mediacje	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Metody badań empirycznych w psychologii	Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę	4	Obowiązkowy
Praktyka zawodowa ogólna	Praktyka zawodowa: 60, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	315		30

Semestr 7

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia nieprzystosowania społecznego	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Podstawy seksuologii	Wykład: 15, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Elementy psychologii sądowej	Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę	2	Obowiązkowy
Seminarium magisterskie	Seminarium: 25, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	115		15

Specjalność: psychologia edukacyjna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Emisja głosu	Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	1	Obowiązkowy
Podstawy dydaktyki	Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Internet i nowe technologie w życiu dzieci i młodzieży	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Formy reprezentacji poznawczej w aktywności dziecięcej	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy
Suma	180		15

Specjalność: psychologia kliniczna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia osób z niepełnosprawnością	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Psychoterapia	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Wsparcie psychologiczne w sytuacjach trudnych	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Suma	135		15

Semestr 8

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia uzależnień	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Seminarium magisterskie	Seminarium: 25, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy fakultatywny
Praktyka zawodowa specjalnościowa	Praktyka zawodowa: 60, Zaliczenie bez oceny	3	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	160		15

Specjalność: psychologia edukacyjna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychologia muzyki w edukacji	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Psychologia kreatywności w edukacji	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Pedagogika szkolna	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Suma	165		15

Specjalność: psychologia kliniczna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Elementy socjoterapii	Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychologia osób chorych somatycznie	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Psychologia całościowych zaburzeń rozwojowych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Suma	135		15

Semestr 9

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Psychologia pozytywna	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Praca z grupą	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Seminarium magisterskie	Seminarium: 20, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy fakultatywny
Suma	110		15

Specjalność: psychologia edukacyjna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Psychologia rozwoju moralnego	Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Drama w rozwijaniu umiejętności społecznych	Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Suma	120		15

Specjalność: psychologia kliniczna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Terapia poznawczo-behawioralna	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Interwencja kryzysowa	Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Kontakt terapeutyczny	Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Suma	120		15

Semestr 10

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Arteterapia	Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Coaching i tutoring w psychologii	Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	2	Obowiązkowy
Seminarium magisterskie	Seminarium: 20, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy fakultatywny
Egzamin dyplomowy	Egzamin dyplomowy: 0, Egzamin na ocenę	3	Obowiązkowy
Suma	65		15

Specjalność: psychologia edukacyjna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy
Praktyki	Praktyka zawodowa: 120, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowa grupa
osoba studiująca realizuje praktykę w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty, w których do zajmowania stanowiska nauczyciela wymagane są kwalifikacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, wybranych przez siebie i zatwierdzonych przez kierownika praktyk; praktyka odbywa się w trakcie semestru			
Praktyka zawodowa	Praktyka zawodowa: 120, Zaliczenie bez oceny	5	Fakultatywny
Suma	240		15

Specjalność: psychologia kliniczna

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Diagnoza i rehabilitacja neuropsychologiczna	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	5	Obowiązkowy

Zajęcia	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia	Punkty ECTS	Obligatoryjność
Techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą	Wykład: 30, Egzamin na ocenę Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	6	Obowiązkowy
Psychologia egzystencjalna	Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	4	Obowiązkowy
Suma	150		15

O - Obowiązkowy
FG - Fakultatywna grupa
F - Fakultatywny
G - Obowiązkowa grupa
OF - Obowiązkowy fakultatywny
OS - Obowiązkowy specjalnościowy

psychologia

[Jednolite magisterskie, studia stacjonarne]

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka posiada wiedzę na temat fundamentalnych zagadnień filozoficznych dotyczących umysłu i natury ludzkiej, rozważanych również w odniesieniu do wyników badań psychologicznych.
2. Student/ka zna najważniejsze współczesne koncepcje natury ludzkiej oraz wybrane metody badania zjawisk psychicznych.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu filozofii i psychologii do analizowania wybranych problemów metodologicznych oraz krytycznie odnosić się do dorobku psychologii z perspektywy filozoficznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student/ka docenia rolę refleksji filozoficznej i wiedzy psychologicznej w procesie samopoznania.

Treści programowe dla zajęć:

Początki filozofii umysłu i psychologii filozoficznej: Platon i Arystoteles. Psychologia racjonalistyczna: Kartezjusz, Spinoza, Leibniz. Empiryzm a psychologia: Locke, Berkeley, Hume. Kant i analityka transcendentalsa czystego rozumu. Hegel i spekulatywna filozofia umysłu. Psychologizm i fenomenologia: Brentano, Husserl, Heidegger. Współczesne badania nad umysłem: neuronauka, neurofenomenologia, neuropsychologia.

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do psychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologii i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny. W02: Posiada podstawową wiedzę na temat podłoża i przebiegu procesów psychicznych na różnych poziomach ich opisu. W03: Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Potrafi ocenić oraz dokonać analizy źródeł zawierających opisy wyników empirycznych i teorii z dziedziny psychologii. U02 Potrafi wyjaśniać zachowanie ludzi w kategoriach różnic indywidualnych, procesów poznawczych i motywacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Jest świadomy kwestii etycznych w działalności naukowej i praktyce zawodowej psychologa. K02 Uwzględnia złożoność czynników wpływających na zachowanie człowieka, w tym zarówno biologicznych, psychologicznych, jak i sytuacyjnych. K03: Prowadzi dyskusję z poszanowaniem zdania innych, dobierając merytoryczne argumenty do prezentowanych treści.

Treści programowe dla zajęć:

Charakter poznania naukowego. Podstawowe kierunki myśli psychologicznej. Podstawy spostrzegania - elementarne wrażenia zmysłowe, progi percepcji bodźca, złudzenia percepcji i stałość spostrzegania. Uwaga i świadomość. Uwaga jako mechanizm selekcji bodźców. Uwaga jako mechanizm kontroli czynności. Istota, funkcje i rodzaje świadomości. Pamięć, jej rodzaje i metody badania. Struktura, organizacja i funkcje pamięci roboczej, semantycznej, epizodycznej i autobiograficznej. Warunkowanie klasyczne i instrumentalne. Uczenie się poznawcze i społeczne. Rodzaje i funkcje myślenia. Rozwiązywanie problemów. Myślenie twórcze. Pojęcie inteligencji. Koncepcje czynnikowe, koncepcje poznawcze, biologiczne podłoże inteligencji. Proces nabywania języka. Poziomy funkcjonowania języka. Funkcje procesu motywacyjnego. Klasyfikacja potrzeb. Fizjologiczne i psychologiczne aspekty emocji. Klasyczne teorie emocji. Stres psychologiczny - jego przyczyny i sposoby radzenia sobie. Psychologia różnic indywidualnych. Pojęcie temperamentu. Wybrane modele osobowości. Wywieranie wpływu przez grupy. Podstawowe formy zaburzeń i metody ich terapii. Psychologia a psychiatria. Etyka prowadzenia badań naukowych i zastosowań psychologii. Emocje i stres psychologiczny.

1. Psychologia jako nauka. Metody badawcze w psychologii.

2. Paradygmaty psychologii współczesnej i ich znaczenie.
3. Procesy poznawcze.
4. Podstawowe zagadnienia psychologii społecznej.
5. Podstawowe teorie uczenia się.
6. Myślenie i rozwiązywanie problemów.
7. Czym jest osobowość? Wymagania stawiane teorii osobowości. Osobowość w ujęciu klasycznej psychoanalizy.
8. Osobowość w koncepcji Alfreda Adlera. Osobowość w koncepcji G.C. Junga. Rozwój osobowości według Erika H. Eriksona
9. Motywacja celowa, motywacja osiągnięć.
10. Podejścia metodologiczne w badaniu emocji i motywacji.
11. Praktyczne implikacje dla edukacji i terapii: rozwój kompetencji emocjonalno-motywacyjnych. . 12. Podstawy psychoterapii i rodzaje psychoterapii współczesnej
13. Cele psychoterapii psychodynamicznej analiza przeniesienia i przeciwprzeniesienia
14. Emocje i relacje społeczne – perspektywa rozwojowa, psychodynamiczna i systemowa jako komplementarne spojrzenia na funkcjonowanie dzieci i młodzieży warunkach szkolnych i pozaszkolnych.
15. Zaburzenia zachowania i emocji dzieci i młodzieży a zaburzenia psychiczne u dorosłych – podobieństwa i różnice.

Nazwa zajęć: **Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu biologii człowieka
2. Tłumaczy przebieg procesu filogenezy i ontogenezy
3. Opisuje rytmy biologiczne
4. Opisuje neurobiologiczne uwarunkowania procesów poznawczych
5. Wyjaśnia biologiczne pojęcia: pamięć, świadomość

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się naukową terminologią z zakresu biologii
2. Potrafi samodzielnie rozwijać, pogłębiać i wykorzystywać swoją wiedzę z zakresu biologii
3. Potrafi jasno i przejrzysto przedstawiać swoje stanowisko, argumentować i dyskutować w oparciu o zdobytą wiedzę i specjalistyczną terminologię biologiczną
4. Posługuje się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dbą o precyzyjne i racjonalne formułowanie własnego stanowiska i przekonań oraz ich uzasadnienie
2. Nieustannie monitoruje i ewoluuje zakres posiadanej wiedzy i umiejętności
3. Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy wiadomości o mózgu.

Procesy myślowe

Pamięć i zapamiętywanie

Depresja

Cyfrowe środki przekazu – ich wpływ na procesy poznawcze i rozwój systemu nerwowego Rewolucja cyfrowa

Biologia uzależnień

Nazwa zajęć: **Metodologia badań psychologicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma podstawową wiedzę o istocie metody naukowej, w szczególności o metodzie psychologii. Potrafi wskazać miejsce psychologii w systemie nauk i opisać relacje względem innych dyscyplin. Definiuje najważniejsze pojęcia i opisuje podstawowe spory z zakresu filozofii nauki i metodologii psychologii. Porządkuje jej wewnętrzną niejednorodność i identyfikuje poszczególne nurty teoretyczne. Wie czego można oczekiwać od psychologii jako nauki, a czego oczekiwać nie należy.
2. Ma wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Wie jak planować i realizować badania empiryczne oraz jak analizować uzyskane wyniki z wykorzystaniem metod statystycznych. Ma podstawową wiedzę z zakresu wnioskowania naukowego.
3. Ma wiedzę jak prawidłowo skonstruować narzędzie psychologiczne

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez
2. Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł.
3. Ma umiejętność prowadzenia dyskusji i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych.
4. Potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne i pedagogiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. W pracy badawczej stosuje normy etyczne i zasady wymagane w społeczności naukowej.
2. Ma świadomość możliwości i ograniczeń stosowanych przez siebie metod badawczych.
3. Docenia rolę weryfikacji empirycznej jako źródła wiedzy naukowej. Przykłada wagę do stosowania dobrych praktyk w badaniach empirycznych.

Treści programowe dla zajęć:

Metoda badawcza a pseudonauka, etyka procesu badawczego. Proces badawczy: przygotowanie, realizacja, wnioskowanie; inspiracja do badania: obserwacja, przegląd literatury, szczęśliwy traf; określenie celu badawczego. Problemy, pytania i hipotezy badawcze. Pomiar: skale pomiarowe, trafność i rzetelność pomiaru, operacjonalizacja zmiennych. Typy badań i modele badawcze. Model korelacyjny. Model eksperymentalny: zmienne w modelu eksperymentalnym i modele eksperymentalne. Model eksperymentalny: kontrola w badaniach eksperymentalnych. Model eksperymentalny: plany czynnikowe, efekty główne i efekty interakcji. Dobór narzędzi i technik badawczych, wybór grupy badawczej

Metoda naukowa i pseudonauka – analiza wiarygodności źródeł; Źródła wiedzy naukowej; wyszukiwarki naukowe, menadżer bibliografii. APA – wprowadzenie do systemu raportowania, Etyka procesu badawczego. Problemy, pytania i hipotezy badawcze; Skale pomiarowe. Operacjonalizacja zmiennych; Zmienne zależne i niezależne. Zmienna zakłócająca i wstępna analiza projektów badawczych. Kontrola zmiennych w badaniach eksperymentalnych. Kontrola zmiennych w badaniach eksperymentalnych c.d. Plany czynnikowe w badaniach eksperymentalnych. Plany czynnikowe w badaniach eksperymentalnych c.d. Badania korelacyjne, analiza wykresów rozrzutu

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do biopsychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie potrzebę uwzględniania osiągnięć nauk biomedycznych dla pełnego wyjaśniania mechanizmów prawidłowych i zaburzonych form funkcjonowania psychicznego człowieka.
2. Ma podstawową wiedzę o głównych strukturach i funkcjach układu nerwowego.
3. Zna zastosowania i ograniczenia podstawowych metod przyżyciowego obrazowania struktury i funkcji układu nerwowego.
4. Zna neurofizjologiczne mechanizmy rejestracji bodźców zmysłowych przez komórki receptorowe i transmisji neuronalnej generowanych przez nie sygnałów.

5. Zna zasady budowy i organizacji funkcjonalnej układów sensorycznych człowieka.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi korzystać z literatury naukowej z biopsychologii.
2. Umie opisać i wyjaśnić neurofizjologiczne podstawy procesów spostrzegania.
3. Potrafi scharakteryzować poziomy organizacji układu nerwowego i mózgowych mechanizmów zjawisk psychicznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Uznaje znaczenie współpracy psychologów ze specjalistami z nauk biomedycznych dla rozwoju wiedzy naukowej o mechanizmach kierowania zachowaniem i dla skuteczności praktycznej działalności psychologów.
2. Jest gotowy do podejmowania dalszego kształcenia i samokształcenia z zakresu biopsychologii i neuropsychologii.
3. Respektuje potrzebę prawidłowego posługiwania się terminologią neuroanatomiczną i neurofizjologiczną podczas komunikowania się ze specjalistami z nauk biomedycznych.
4. Uznaje potrzebę uwzględniania złożoności uwarunkowań zachowania, procesów psychicznych i zjawisk umysłowych w psychologicznej działalności badawczo-diagnostycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe funkcje układu nerwowego, poziomy analizy układu nerwowego.

Wybrane metody badania czynności mózgowia.

Budowa mikroskopowa układu nerwowego. Rodzaje komórek tworzących układ nerwowy i ich funkcje.

Spoczynkowy potencjał błonowy i pompa sodowo-potasowa.

Postsynaptyczne i czynnościowe potencjały elektryczne błony komórkowej neuronów.

Transmisja synaptyczna. Budowa i funkcje synapsy chemicznej.

Podstawy terminologii neuroanatomicznej. Podstawy anatomii funkcjonalnej mózgowia i zarys wczesnego rozwoju ontogenetycznego układu nerwowego.

Półkule mózgowe - zarys budowy i organizacji funkcjonalnej.

Bruzdy i zakręty na powierzchniach półkul mózgowych.

Ogólny schemat budowy, organizacji i działania systemów sensorycznych.

Układy czucia somatosensorycznego.

Komórki receptorowe i drogi sensoryczne układu smakowego i węchowego.

Budowa i działanie układu przedsionkowego.

Budowa i działanie układu słuchowego.

Zarys budowy gałki ocznej.

Budowa i działanie komórek siatkówki. Funkcje fotoreceptorów i proces fototransdukcji.

Nazwa zajęć: **Socjologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma podstawową wiedzę o charakterze i miejscu socjologii w naukach społecznych, jej ewolucji historycznej i pełnionych funkcjach
2. Student ma wiedzę o uwarunkowaniach zachowań jednostek w szerszych zbiorowościach

w zakresie umiejętności:

1. Student posiada umiejętność analizowania i rozumienia zjawisk społecznych w kategoriach socjologicznych z uwzględnieniem szerszego kontekstu kulturowego, politycznego i ekonomicznego
2. Student potrafi wykorzystywać poznane teorie, koncepcje do analizy konkretnych zjawisk, struktur i procesów społecznych oraz umie krytycznie ocenić ich przydatność w analizach różnych wymiarów rzeczywistości społecznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi dostrzegać i rozwiązywać rozmaite problemy społeczne
2. Student potrafi wykorzystywać poznane teorie, koncepcje do analizy konkretnych zjawisk, struktur i procesów społecznych oraz umie krytycznie ocenić ich przydatność w analizach różnych wymiarów rzeczywistości społecznej

Treści programowe dla zajęć:

1. Powstanie socjologii jako nauki. Socjologia jako nauka społeczna. Socjologia a inne nauki społeczne. Osobliwości nauk społecznych.
2. Socjologia a wiedza przedsocjologiczna.
3. Przedmiot zainteresowania socjologii i metody gromadzenia wiedzy socjologicznej.
4. Funkcje socjologii jako nauki. Wzję „naukowości” socjologii. Pozytywizm, naturalizm, antynaturalizm. Kultura i metoda rozumiejąca M. Webera.
5. Socjologiczne rozumienie jednostki ludzkiej. Relacje między jednostką a społeczeństwem. Socjogenne komponenty osobowości. Socjalizacja a wychowanie.
6. Społeczeństwo jako przedmiot socjologii. Formy życia społecznego: zbiory społeczne, kategorie społeczne, zbiorowości (kręgi społeczne, wspólnoty i stowarzyszenia, zbiorowości oparte na podobieństwie zachowań, środowiska społeczne i grupy społeczne).
7. Rodzaje grup społecznych. Grupy odniesienia. Przywództwo w grupach.
8. Struktura społeczna: role i pozycje społeczne. Mikro- i makrostruktury społeczne, determinacja strukturalna. Aspekty struktury społecznej: normatywna, idealna, interesów, interakcyjna. Dynamika struktur społecznych.
9. Kultura jako determinanta ludzkich działań. Znaczenie faktów społecznych. Kontrola społeczna: zagadnienia konformizmu i dewiacji; kontrola społeczna jako reakcja na dewiację
10. Determinanty zmiany społecznej. Zmiana normatywna, międzypokoleniowa teoria zmiany wartości.
11. Władza i panowanie. Klasyczne i nowoczesne ujęcia państwa, władzy, charakter relacji, władza a panowanie.
12. Nierówności społeczne. Stratyfikacja społeczna, status, pozycja, rola społeczna. Podział klasowy i warstwowy. Czynniki statusu, bogactwo, prestiż, władza.
13. Konsumpcja i społeczeństwo konsumpcyjne. Organizacja społeczeństwa, zwyczaje zakupowe, dynamika zmian społecznych w tym zakresie i ich społeczno-polityczne konsekwencje. Globalizacja i ponowoczesność.
14. Oddziaływanie mediów. Teorie opisujące wpływ mediów na jednostkę, spirala milczenia, agenda setting, mediatyzacja życia społecznego, tabloidyżacja.
15. Rodzina i jej przemiany.

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do pedagogiki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działalności wychowawczo-profilaktycznej,
2. Student zna i rozumie role nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; nauczycielską pragmatykę zawodową - prawa i obowiązki nauczyciela, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów
3. Student zna i rozumie wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;

w zakresie umiejętności:

1. Student umie i potrafi wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów;
2. Student umie i potrafi zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego
3. Student umie i potrafi formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela
4. Student umie i potrafi nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym
5. Student umie i potrafi rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. okazywanie empatii uczniom oraz zapewnianie im wsparcia i pomocy
2. samodzielne pogłębianie wiedzy pedagogicznej
3. współpraca z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy

Treści programowe dla zajęć:

1. Historia i geneza pedagogiki jako refleksji i dyscypliny naukowej
2. Filozoficzne podstawy pedagogiki
3. Miejsce pedagogiki w systemie nauk, czyli o interdyscyplinarności nauk o edukacji
4. Między refleksją a dyscypliną, czyli o naukowym statusie pedagogiki
5. Subdyscypliny, nurty i kierunki pedagogiczne
6. Główne trudności i problemy obszaru teoretyczno-praktycznego edukacji
7. Edukacja w kontekście czwartej rewolucji przemysłowej
8. Rola i znaczenie pedagogiki wobec wykluczenia, niedostosowania i niepełnosprawności
9. Podstawa programowa i program ukryty
10. Podstawowe zagadnienia dydaktyki i pedeutologii
11. Systemy oświaty w Polsce, Europie i na świecie
12. Edukacja w ujęciu międzykulturowym
13. Podstawy neurodydaktyki
14. Transdyscyplinarność pedagogiki
15. Pedagogika a psychologia: wspólne obszary problemowe

Nazwa zajęć: **Pierwsza pomoc**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe stany zagrożenia życia u dzieci i dorosłych.
2. Student zna prawne aspekty udzielania pierwszej pomocy Polsce.
3. Student zna wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji Krążeniowo -Oddechowej dzieci i dorosłych

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi rozpoznać stany zagrożenia życia i wdrożyć odpowiednie algorytmy.
2. Student potrafi wykonać podstawowe zabiegi reanimacyjne (BLS) z użyciem AED.
3. Student wymienia akty prawne obowiązujące do Udzielenia pierwszej pomocy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi pracować zespołowo w celu ratowania życia .
2. Student potrafi radzić sobie w sytuacjach stresowych .

Treści programowe dla zajęć:

1. Prawne podstawy udzielania pierwszej pomocy .

- 2.Ogólne zasady postępowania w miejscu wypadku.
- 3.Poszkodowany nieprzytomny .
- 4.Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u osób dorosłych i dzieci wykorzystaniem AED.
- 5.Wypadki drogowe i obrażenia ciała.
- 6.Oparzenia i odmrożenia .
- 7.Pierwsza pomoc w zadławieniach i zatruciach
- 8.Choroby przewlekłe i stany zagrożenia życia z nimi związane.

Nazwa zajęć: **Szkolenie BHK**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. zasady promocji zdrowia i profilaktyki chorób

w zakresie umiejętności:

1. udzielać pierwszej pomocy i podejmować działania ratownicze w ramach resuscytacji krążeniowo-oddechowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane regulacje prawne:

- podstawy prawne bezpieczeństwa i higieny kształcenia
- prawa i obowiązki studenta oraz Rektora w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy
- podstawowe zasady bezpieczeństwa obowiązujące studenta podczas zajęć organizowanych przez Uczelnię.

Warunki bezpieczeństwa i higieny kształcenia w pomieszczeniach Uczelni:

- drogi i przejścia
- pomieszczenia Uczelni
- oświetlenie, ogrzewanie, wentylacja
- apteczka pierwszej pomocy
- stanowisko wyposażone w monitor ekranowy.

Czynniki środowiska kształcenia oraz ich zagrożenia i profilaktyka

- czynniki niebezpieczne
- czynniki szkodliwe
- czynniki uciążliwe.

Wypadki, którym mogą ulec studenci w trakcie zajęć organizowanych przez Uczelnię

- zasady postępowania w razie wypadków i w sytuacjach zagrożeń i awarii.

Zasady korzystania z domów studenckich.

Zasady udzielania pierwszej pomocy:

- system ratownictwa medycznego w Polsce
- pierwsza pomoc w aktach prawnych
- łańcuch przeżycia
- bezpieczeństwo ratownika
- ocena stanu poszkodowanego (ABC) i wezwanie pomocy
- pozycja bezpieczna
- resuscytacja krążeniowo-oddechowa
- resuscytacja krążeniowo-oddechowa z wykorzystaniem automatycznego defibrylatora zewnętrznego AED
- postępowanie w stanach nagłych.

Ochrona przeciwpożarowa

- podstawy prawne ochrony przeciwpożarowej
- obowiązki Uczelni, studentów i doktorantów w zakresie ochrony przeciwpożarowej
- definicja pożaru
- grupy pożarów
- przyczyny pożarów
- sposoby gaszenia pożarów
- podręczny sprzęt gaśniczy – zasady użycia i działania
- zasady zachowania się podczas pożaru
- zasady zachowania się podczas ewakuacji.

Zagrożenia czynnikami biologicznymi w środowisku kształcenia

- środki ochrony indywidualnej przed zagrożeniami biologicznymi
- problemu ochrony środowiska.

Zagrożenia czynnikami chemicznymi w środowisku kształcenia

- środki ochrony indywidualnej przed zagrożeniami chemicznymi.
- problemu ochrony środowiska.

Nazwa zajęć: **Szkolenie biblioteczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe zasady wyszukiwania informacji naukowej w Internecie.
2. rozumie strukturę i funkcje zagranicznych baz danych udostępnianych przez Bibliotekę.
3. zna rodzaje narzędzi wyszukiwawczych: katalogi biblioteczne, bibliograficzne bazy danych, katalogi centralne, biblioteki cyfrowe
4. rozumie znaczenie krytycznego podejścia do elektronicznych źródeł informacji.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi planować i realizować proces wyszukiwania informacji naukowej w sposób celowy i uporządkowany,

2. potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje bibliograficzne i literaturę na określony temat
3. potrafi efektywnie korzystać z katalogów bibliotecznych, baz danych i innych narzędzi wyszukiwawczych
4. potrafi oceniać wiarygodność i przydatność elektronicznych źródeł informacji.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do wyszukiwania informacji naukowej w Internecie.

Zagraniczne bazy danych udostępniane przez Bibliotekę Główną UKEN.

Zasoby otwartego dostępu (Open Access).

Narzędzia wyszukiwawcze: katalogi biblioteczne (np. OPAC), bibliograficzne bazy danych, katalogi centralne (np. NUKAT), biblioteki cyfrowe i repozytoria.

Techniki samodzielnego wyszukiwania informacji: formułowanie zapytań, filtrowanie i zawężanie wyników, ocena trafności i jakości źródeł.

Krytyczne podejście do źródeł elektronicznych - ocena wiarygodności i aktualności informacji.

Ćwiczenie praktyczne na platformie Moodle: zastosowanie zdobytej wiedzy w praktyce, wyszukiwanie informacji na zadany temat.

Nazwa zajęć: **Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W_01 – student posiada podstawową wiedzę dotyczącą związków psychologii jako nauki z naukami medycznymi, neuronauką i neurobiologią
2. W_02 – student dysponuje podstawową wiedzą dotyczącą mechanizmów biologicznych i korelatów mózgowych złożonych funkcji psychicznych (percepcja, motoryka, język, pamięć, emocje)
3. W_03 – student wie, jakie metody i paradygmaty badawcze historycznie były i są wykorzystywane w ramach neuropsychologii, zna kontekst ich stosowania

w zakresie umiejętności:

1. U_01 – student potrafi wyjaśniać złożone aspekty funkcjonowania jednostki uwzględniając perspektywę neuropsychologiczną
2. U_02 – student potrafi w sposób krytyczny analizować literaturę neuropsychologiczną, odróżniać pozycje naukowe i popularno-naukowe oraz zająć postawę krytyczną wobec potocznie funkcjonujących neuromitów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K_01 – student jest zdolny do efektywnej komunikacji ze specjalistami innych dziedzin wchodzących w skład neuronauki (biologowie, fizjologowie, lekarze), w ramach wybranych zagadnień dotyczących funkcji psychicznych
2. K_02 – student wykazuje postawę gotowości wobec pogłębiania swojej wiedzy neuropsychologicznej oraz wdrażania jej w praktykę

Treści programowe dla zajęć:

Metody badania układu nerwowego.

Genetyka a ewolucja zachowania.

Hormony i homeostaza.

Funkcje reprodukcyjne.

Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej.

Sen i czuwanie.

Komórkowe mechanizmy pamięci.

Systemowe mechanizmy pamięci.

Najczęstsze choroby neurologiczne.

Uwaga i świadomość.

Asymetria funkcjonalna mózgu.

Neuronalne podłoże wybranych zaburzeń psychicznych (depresja, schizofrenia).

Mózgowe mechanizmy poznania społecznego.

Nowe trendy w neuronaukach.

Mechanizmy widzenia

- Ogólne prawa percepcji.
- Budowa siatkówki.
- Widzenie barwne.
- Pola recepcyjne.
- Hamowanie oboczne.
- Typy komórek zwojowych.
- Dwa strumienie przetwarzania informacji wzrokowej
- Zaburzenia wzrokowo – przestrzenne

Neuropsychologia słyszenia – funkcje i konsekwencje uszkodzenia różnych części ucha, implanty ślimakowe, agnozja słuchowa i amuzja, synestezja, zmiany neuroplastyczne.

Mózgowe mechanizmy czucia skórniego.

Mózgowe mechanizmy kontroli motorycznej.

Mózgowe podłoże języka.

Mózgowe podłoże emocji.

Neuropsychopatologia.

Zmienność i różnicowanie w obrębie funkcji i struktur mózgowych.

Neuroplastyczność i rehabilitacja.

Nazwa zajęć: **Historia myśli psychologicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Posiada wiedzę o filozoficznych źródłach psychologii
2. W02: Zna główne nurty i kierunki psychologii
3. W03: Zna historię rozwoju badań empirycznych w psychologii

w zakresie umiejętności:

1. U01: Potrafi wskazać wpływy poszczególnych koncepcji filozoficznych na określone nurty psychologii
2. U02: Potrafi przedstawić różne (także pozafilozoficzne) uwarunkowania współczesnych nurtów psychologii
3. U03: Potrafi samodzielnie analizować informację z zakresu psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Posiadaną wiedzę odnosi do współczesnej kultury
2. K02: Potrafi odnieść posiadaną wiedzę do współczesnej debaty o człowieku
3. K03: Ma świadomość ograniczeń związanych z badaniami prowadzonymi w ramach psychologii

Treści programowe dla zajęć:

1. Platońska wizja człowieka i świata
2. Człowiek w ujęciu Arystotelesa
3. Poglądy św. Augustyna dotyczące człowieka

4. Św. Tomasz z Akwinu i jego spojrzenie na człowieka
5. Interakcjonizm Kartezjusza
6. Okazjonalizm Malebranche'a
7. Koncepcja harmonii uprzednio ustanowionej Leibniza.
8. Wilhelm Wundt i jego koncepcja psychologii
9. Poglądy Spencera i Galtona, czyli darwinizm w psychologii
10. Poglądy Siechenowa i Pawłowa - o znaczeniu fizjologii dla psychologii
11. Psychologia jako nauka o świadomości - Brentano, James i Dilthey
12. Psychologia postaci
13. Poglądy Spearmana i Thurstone'a, czyli analiza czynnikowa w psychologii/
14. Behawioryzm i jego nurty
15. Od Freuda do Lacana - psychoanaliza i jej nurty
16. W nurcie psychologii humanistyczno-egzystencjalnej
17. Psychologia poznawcza

Nazwa zajęć: **Psychologia procesów poznawczych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student posiada pogłębioną wiedzę na temat teorii opisujących funkcjonowanie procesów poznawczych człowieka.
2. Student dysponuje wiedzą na temat konstruowania i ewaluacji eksperymentów w obrębie psychologii procesów poznawczych.
3. Student zna relacje między psychologią poznawczą a neuronauką.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi formułować problemy badawcze, hipotezy w oparciu o metody badawcze właściwe dla psychologii poznawczej.
2. Student potrafi zaprojektować prosty eksperyment mający na celu badanie procesów poznawczych.
3. Student potrafi poprawnie analizować wyniki eksperymentów w kontekście teorii oraz argumentować wnioski w oparciu o wiedzę z obszaru psychologii poznawczej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student ma świadomość ograniczeń badań w psychologii poznawczej i jest uświadomiony na znaczenie krytycznej analizy wniosków z badań.
2. Ma świadomość wagi ciągłego kształcenia oraz doskonalenia własnych umiejętności.
3. Student ma świadomość kwestii etycznych związanych z prowadzeniem badań.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do psychologii poznawczej i metodologii badań eksperymentalnych w psychologii poznawczej. Psychologia poznawcza a neuronauka.

Percepcja wzrokowa – wymiar biologiczny i psychologiczny. Teoria dwóch strumieni wzrokowych. Czynniki oddolne i odgórne. Iluzje wzrokowe.

Ruchy gałek ocznych, ich wskaźniki wraz z psychologiczną interpretacją. Przykłady eksperymentów z zastosowaniem okulografu, ich możliwości i ograniczenia.

Klasyczne teorie uwagi. Uwaga selektywna, przeszukiwanie pola percepcyjnego. Przerzutność i podzielność uwagi. Czujność. Klasyczne paradygmaty badań nad funkcjami uwagi wzrokowej.

Świadomość wzrokowa, a uwaga i ruchy oczu. Zjawisko ślepoty na zmiany - omówienie badań własnych z użyciem metody EFRP (Eye Fixation-Related Potentials).

Rodzaje pamięci. Blokowe i procesualne modele pamięci. Systemy pamięci przemijającej i trwałej. Pojemność, czas przechowywania oraz sposób kodowania informacji w pamięci.

Pamięć robocza i jej komponenty. Pamięć utajona i pamięć proceduralna, czynności pamięciowe. Poziom przetwarzania informacji a efektywność zapamiętywania. Czynności pamięciowe - mnemotechniki. Reminiscencja. Interferencja pro- i retroaktywna.

Kontrola poznawcza - teorie kontroli poznawczej. Kontrola poznawcza a procesy automatyczne. Zasady konstrukcji zadań mierzących kontrolę poznawczą. Zadanie Stroopa i jego warianty.

Rodzaje myślenia i rozumowania. Teorie myślenia.

Pułapki myślenia, tendencyjność myślenia. Heurystyki i algorytmy. Poznawcze aspekty myślenia dedukcyjnego, indukcyjnego, rozwiązywania sylogizmów, rozumowania nieformalnego, probabilistycznego.

Rozwiązywanie problemów - teorie rozwiązywania problemów. Typy problemów. Pojęcie wglądu. Efekt nastawienia, fiksacja funkcjonalna.

Podejmowanie decyzji - główne teorie podejmowania decyzji. Strategie w podejmowaniu decyzji. Tendencyjność w podejmowaniu decyzji i wydawaniu sądów.

Reprezentacje umysłowe - pojęcie reprezentacji umysłowych. Spór o naturę reprezentacji umysłowych.

Teorie wyobraźni (Kosslyn, Paivio, Phyllyshyn). Pojęcie afantazji. Współczesne badania nad wyobraźnią wzrokową.

Pojęcia - typy pojęć. Główne teorie (teoria klasyczna, probabilistyczna, prototypów i egzemplarzy). Język.

Nazwa zajęć: **Psychologia emocji i motywacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji: definicji, podstawowych teorii i wykorzystywanych metod badawczych w perspektywie historycznej i współcześnie.
2. Ma wiedzę z zakresu biologicznych mechanizmów wzbudzania emocji i motywacji i wpływu tych procesów na funkcjonowanie poznawcze człowieka.
3. Ma wiedzę z zakresu metodologii badań nad emocjami i motywacją, metod diagnozy omawianych zjawisk.

w zakresie umiejętności:

1. Objaśnia teorie, pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji w kontekście historii psychologii i współcześnie.
2. Wyjaśniając zachowania ludzi stosuje podejście interdyscyplinarne, łącząc wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji i innych działów psychologii z wiedzą z zakresu pedagogiki.
3. Potrafi dobrać i zastosować odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno-motywacyjnych, zaprojektować działania edukacyjno-profilaktyczne.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalno-motywacyjnych na funkcjonowanie jednostek i grup, z którymi pracuje.
2. Prowadząc dyskusję potrafi monitorować stany emocjonalno-motywacyjne własne oraz uczestników interakcji, dopasowywać do nich swoje wypowiedzi w celu zwiększenia efektywności wspólnych działań.
3. Interpretując sytuacje i rozwiązując problemy natury społeczno-emocjonalnej bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie.

Treści programowe dla zajęć:

1. WPROWADZENIE DO EMOCJI – POJĘCIA, STRUKTURA I KLASYCZNE MODELE
2. TEORIE EMOCJI - OD KLASYCZNYCH KONCEPCJI DO WSPÓŁCZESNYCH MODELI
3. BIOLOGICZNE PODSTAWY EMOCJI I EKSPRESJA EMOCJONALNA
4. EMOCJE A POZNANIE – WZAJEMNE INTERAKCJE I MECHANIZMY
5. INTELIGENCJA EMOCJONALNA I REGULACJA EMOCJI
6. TEORIE MOTYWACJI I MECHANIZMY MOTYWACYJNE
7. SPECYFICZNE MOTYWACJE I EMOCJE W KONTEKŚCIE ZACHOWANIA

. Emocje - pojęcie, doświadczenie i opisywanie emocji.

2. Klasyczne teorie emocji.
3. Współczesne teorie emocji.
4. Klasyczne i współczesne teorie motywacji.
5. Motywacja osiągnięć, władzy i wyuczona bezradność.
6. Analiza złożonych struktur motywacji.
7. Praktyczne zastosowanie teorii psychologii emocji i motywacji.
8. Podejście metodologiczne w badaniu emocji i motywacji.

Nazwa zajęć: **Ochrona własności intelektualnej**

Nazwa zajęć: **Logika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka: w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu semiotyki logicznej.
2. Student wie, na czym polega różnica pomiędzy poprawnym a niepoprawnym rozumowaniem.

w zakresie umiejętności:

1. Student umie wyciągać wnioski, które wynikają z danych przesłanek.
2. Student potrafi odróżniać wnioskowania poprawne od niepoprawnych.

Treści programowe dla zajęć:

Wykłady:

1. Wprowadzenie do klasycznego rachunku zdań (KRZ): spójniki i zdania proste w sensie logicznym. 2. Zapis w języku KRZ. 3. Podstawowe błędy w tłumaczeniu na język KRZ. 4. Dowodzenie założeniowe w KRZ metodą wprost i nie wprost. 5. Dowody założeniowe z poddowodami. 6. Sprawdzenie poprawności rozumowań poprzez dowodzenie nie wprost.

Ćwiczenia:

1. KRZ. Omówienie pojęć „zdania w sensie logicznym” oraz „spójników logicznych”. Ćwiczenie umiejętności rozpoznawania zdań logicznych, odróżniania zdań prostych od złożonych, umiejętności przyporządkowania spójnikom języka naturalnego spójników logicznych.
2. Wprowadzenie definicji alfabetu KRZ, reguł budowania formuł. Ćwiczenie umiejętności rozpoznawania formuł KRZ.
3. Ćwiczenie umiejętności tłumaczenia na KRZ zdań języka naturalnego oraz tłumaczenie z KRZ na język naturalny. Omawianie najczęstszych błędów. Robienie testów oraz gier, które pozwalają owe błędy wyeliminować.
4. Kontynuacja ćwiczenia umiejętności poprawnego tłumaczenia na KRZ. Ćwiczenia na eliminację błędów w rozumieniu kierunków implikacji oraz zasięgów negacji.
5. Wprowadzenie reguł dedukcji naturalnej oraz dowodu założeniowego (na przykładzie systemu „1&2”). Ćwiczenie umiejętności rekonstrukcji pominiętych kroków (1 albo 2) w prostych dowodach założeniowych.
6. Kontynuacja ćwiczenia umiejętności dowodzenia w oparciu o reguły dedukcji „1&2” Ćwiczenia na eliminację błędów w dowodach (niewłaściwa reguła odrywania oraz wprowadzenie/opuszczenie negacji).
7. Ćwiczenie umiejętności sprawdzania formalnej poprawności wnioskowań poprzez dowodzenie w oparciu o reguły dedukcji naturalnej.
8. Kolokwium sprawdzające dotychczas nabyte umiejętności.

Nazwa zajęć: **Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca ma podstawową wiedzę teoretyczną w obszarze stosowanych metod analizy statystycznej modeli wariancji i regresji.
2. Osoba studiująca ma podstawową wiedzę o wyborze właściwego narzędzia statystycznego do określonego problemu badawczego.
3. Osoba studiująca zna podstawy wnioskowania statystycznego.
4. Osoba studiująca zna sposoby analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi zweryfikować postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.
2. Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.
3. Osoba studiująca potrafi uzasadnić wnioski z badań polegając na wynikach z analizy statystycznej: rozróżnia raportowanie wyników od ich interpretacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.
2. Osoba studiująca prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.
3. Osoba studiująca jest gotowa do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i podstawowej analizy statystycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Cele statystyki i statystyka opisowa

Prawdopodobieństwo i wnioskowanie statystyczne

Testy t i nieparametryczne odpowiedniki

Jednoczynnikowa analiza wariancji i nieparametryczne odpowiedniki

Korelacja i regresja liniowa

Testy parametryczne i nieparametryczne – różnice praktyczne i teoretyczne

Nazwa zajęć: **Język obcy B2-1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.
3. Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.
3. Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.
2. Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczyć w jej życiu codziennym, potrafi inicjować kontakty międzynarodowe.
3. Student umiejętnie uczestniczy w pracach w środowisku międzynarodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Pytania i odpowiedzi- rozmowa kwalifikacyjna, tworzenie pytań.

Tajemnicze zjawiska - ćwiczenia słownikowe w oparciu o pracę z tekstem.

Przymiotniki związane z cechami charakteru.

Czasowniki posiłkowe (Auxiliary verbs), struktura gramatyczna "the...,the...+ comparative".

Zagadnienia związane ze zdrowiem - słownictwo, wizyta u lekarza (ćwiczenia na słuchanie), cyberchondria (praca z tekstem).

Czasy Present Perfect Simple i Present Perfect Continuous.

Zagadnienia związane z wiekiem i etapami w życiu człowieka - wygląd zewnętrzny, rodzaje ubrań (praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie, ćwiczenia słownikowe).

Formy przymiotnikowe- stosowanie przymiotników w funkcji rzeczownika.

Podróż samolotem - bezpieczeństwo na pokładzie (praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie, ćwiczenia słownikowe).

Czasy przeszłe: Past Simple, Past Continuous, Past Perfect Simple, Past Perfect Continuous.

Użycie "so" i "such".

Powtórzenie materiału.

Elementy języka specjalistycznego.

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwojowej obejmujących okres prenatalny, dzieciństwa i adolescencji.
2. Dysponuje podstawową wiedzą dotyczącą mechanizmów rozwoju człowieka w biegu życia.
3. Charakteryzuje i krytycznie porównuje klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi interpretować prawidłowości rozwojowe charakterystyczne dla kolejnych okresów życia człowieka poczynając od okresu prenatalnego do okresu dojrzewania.
2. Samodzielnie rozpoznaje i analizuje istotne sytuacje dla rozwoju dzieci i adolescentów, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka oraz czynników stymulujących prawidłowy rozwój.
3. Potrafi krytycznie ocenić informacje popularno-naukowe i oddzielić je od wiedzy naukowej dotyczącej tematyki psychologii rozwoju dzieci i młodzieży.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Kształtuje postawę refleksyjnego i krytycznego posługiwania się koncepcjami psychologii rozwojowej o różnym rodowodzie teoretycznym.
2. Prezentuje postawę, w której docenia znaczenie interdyscyplinarności dla wyjaśniania różnych aspektów rozwoju i funkcjonowania człowieka.
3. Wykazuje wrażliwość na etyczne zasady badań nad rozwojem dzieci i młodzieży oraz na ich ograniczenia.

Treści programowe dla zajęć:

1. Zmienność ludzkiego zachowania. Rodzaje zmian rozwojowych – zmiany uniwersalne, wspólne, indywidualne.
2. Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka.
3. Klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży.
4. Poznawcze ujęcie rozwoju kognitywnego oraz moralnego wg Jana Piageta.
5. Kulturowo-społeczna koncepcja Lwa Wygotskiego. Teoria zadań rozwojowych R. Havighursta.
6. Psychospołeczna koncepcja rozwoju Erika Eriksona.
7. Okres prenatalny początkiem życia psychicznego dziecka.
8. Wczesne dzieciństwo. Rozwój fizyczny, motoryczny. Rozwój inteligencji sensoryczno-motorycznej, rozwój mowy i komunikacji.
9. Początki uspołecznienia i rozwoju emocjonalnego.
10. Cechy rozwoju poznawczego dziecka w okresie przedszkolnym.
11. Rozwój społeczny, emocjonalny, rozwój obrazu własnej osoby w średnim dzieciństwie.
12. Późne dzieciństwo. Kontrola procesów umysłowych i własnych działań warunkiem podjęcia nauki szkolnej.
13. Kierowanie wyobrażeniami, kontrola emocji. Operacyjność myślenia. Wiedza o świecie i rozwój samowiedzy. Moralność.
14. Adolescencja. Problemy psychiczne okresu dorastania jako konsekwencja dojrzewania fizycznego. Dojrzewanie płciowe i rozwój kontaktów heteroseksualnych.
15. Formalność myślenia podstawą kształtowania się światopoglądu młodzieży. Specyficzne potrzeby osób dorastających.

1. Zajęcia organizacyjne
2. Okres prenatalny Trempała: roz. 6
3. Okres prenatalny Trempała: roz. 6
4. Wczesne dzieciństwo - Piaget, Wygotski, Erikson i Havighurst Trempała: roz. 4
5. Wczesne dzieciństwo - kamienie milowe, wiek niemowlęcy Trempała: roz. 7

str. 172-189 6. Wczesne dzieciństwo - 2. i 3. rok życia Trempała: roz. 7 str. 189-201 7. Kolokwium (zagadnienia teoretyczne, okres prenatalny i wczesne dzieciństwo) 8. Średnie dzieciństwo - procesy poznawcze i komunikacyjne Trempała: roz. 8 str. 202-219 9. Średnie dzieciństwo - teoria umysłu i rozwój emocjonalny, społeczny i moralny Trempała: roz. 8 str. 219-232 10. Późne dzieciństwo - procesy poznawcze i sprawczość Trempała: roz. 9 str. 234-245 11. Późne dzieciństwo - sfera społeczna i emocjonalna Trempała: roz. 9 str. 245-258 12. Adolescencja - wiek dorastania Harwas-Napierała i Trempała: roz. 5 str. 163-186 13. Adolescencja - wiek młodzieńczy Harwas-Napierała i Trempała: roz. 5 str. 186-197 14. Powtórzenie najważniejszych wiadomości (prezentacje grupowe) 15. Kolokwium (średnie i późne dzieciństwo oraz adolescencja)

Nazwa zajęć: **Klasyczne teorie osobowości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie główne idee, pojęcia i koncepcje prezentowane w ramach psychologii osobowości.
2. Posiada wiedzę o rozwoju osobowości w ujęciu klasycznych teorii osobowości.
3. Zna i rozumie koncepcje nieświadomości, potrzeb, emocji i motywacji prezentowane w klasycznych nurtach psychologii osobowości.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przedstawić genezę i kontekst społeczno-kulturowy rozwoju klasycznych podejść badawczych w psychologii osobowości.
2. Potrafi przedstawić i poddać krytycznej analizie dawne koncepcje psychologiczne, ocenić ich wkład we współczesną psychologię osobowości oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy na temat psychologii człowieka.
3. Umie interpretować zachowania człowieka odnosząc je do różnych teorii osobowości.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Aktywnie kształtuje swoje zasoby osobowościowe, dba o rozwój i etykę pracy zawodu psychologa.
2. Podejmuje różne formy komunikacji i współpracy z otoczeniem poprzez podejmowanie działań indywidualnych i zespołowych mających na celu realizację pomocy psychologicznej.
3. Radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości.

Treści programowe dla zajęć:

1. Osobowość – kontekst historyczny.
2. Osobowość – kontekst społeczny.
3. Osobowość – kontekst kulturowy.
4. Psychologia osobowości a nauka i psychologia jako nauka.
5. Psychologia osobowości a nauka i psychologia jako nauka. cd.
6. Psychoanaliza Freuda.
7. Psychologia analityczna Junga.
8. Psychologia indywidualna Adlera .
9. Koncepcje psychospołeczne: Horney i Sullivan
10. Koncepcje psychospołeczne: Fromm.
11. Ego, self, obiekt, relacja: Anna Freud, Klein, Kohut i in.
12. Rozwój i przywiązanie: Erikson i Bowlby.
13. Personologia Murraya.
14. Koncepcje humanistyczne, egzystencjalne i poza nie.
15. Klasyczne ujęcie osobowości - podsumowanie.
1. Twórcy teorii osobowości - kim byli i jaki wnieśli wkład w rozumienie osobowości człowieka?
2. Sigmunt Freud

3. Anna Freud
4. Fritz Perls
5. Erich Fromm
6. Karen Horney
7. Carl Jung
8. Stanislav Grof

Nazwa zajęć: **Pamięć i uczenie się**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat teorii dotyczących uczenia się i pamięci oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów
2. Orientuje się w eksperymentalnych metodach badania procesów uczenia i pamięci.
3. Rozumie zmiany następujące w pamięci wraz z wiekiem

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi korzystać z literatury naukowej dotyczącej pamięci i uczenia się i samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje
2. Potrafi wyjaśniać zachowania innych osób odwołując się do wiedzy psychologicznej na temat procesów pamięci i uczenia
3. Potrafi wykorzystać wiedzę psychologiczną do wspomagania procesów pamięci i uczenia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. W dyskusji posługuje się argumentami merytorycznymi, a do wypowiedzi innych odnosi się z szacunkiem
2. Potrafi pracować w grupie, wyznaczać cele i priorytety, definiować zakres obowiązków
3. Ma świadomość wielości i złożoności czynników wpływających na procesy uczenia i zapamiętywania

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w problematykę pamięci i uczenia.

Historia badań, teoretyczne ujęcia pamięci i uczenia.

Warunkowanie klasyczne.

Warunkowanie instrumentalne, wzmocnienia, rozkłady wzmocnień

Uczenie się jako nabywanie umiejętności.

Procesy i systemy pamięciowe.

Pamięć krótkotrwała i pamięć robocza.

Pamięć długotrwała.

Kodowanie informacji w pamięci.

Przechowywanie i zapominanie.

Wydobywanie z pamięci.

Zaburzenia pamięci.

Pamięć utajona.

Pamięć autobiograficzna.

Pamięć w wieku podeszłym.

Nazwa zajęć: **Psychologia społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe pojęcia z zakresu psychologii społecznej i metodologii badań psychologicznych, a w szczególności badań eksperymentalnych.
2. Student dysponuje wiedzą na temat relacji psychologii społecznej wobec innych nauk humanistycznych a w szczególności wobec socjologii.
3. Student ma wiedzę na temat klasycznych eksperymentów z psychologii społecznej, dotyczących dysonansu poznawczego, konformizmu i wpływu społecznego czy udzielania pomocy ofiarom napaści czy wypadku, etc. Ma wiedzę na temat przebiegu eksperymentu i uzyskanych wyników.
4. Student dysponuje wiedzą na temat poznawczo-motywacyjnych mechanizmów niektórych zjawisk społecznych, takich jak dysonans poznawczy, atrybucja przyczyn zachowań, powstawanie uprzedzeń i stereotypów, automatyczne vs kontrolowane przetwarzanie informacji w trakcie spostrzegania zdarzeń oraz ludzi.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi adekwatnie dobierać odpowiednią do założonego celu treść i formę komunikatów społecznych, wykorzystując wiedzę o psychologicznych regułach i technikach wpływu społecznego.
2. Student potrafi trafnie analizować uwarunkowania zjawisk społecznych i zachowań grupowych w oparciu o znajomość mechanizmów z zakresu psychologii społecznej (przykładowo: normatywny i informacyjny wpływ społeczny, posłuszeństwo wobec autorytetu etc.).
3. Student potrafi samodzielnie analizować informacje z zakresu psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student rozumie potrzebę skutecznej komunikacji i współpracy z otoczeniem w zawodzie psychologa.
2. Student jest świadomy ograniczeń związanych z badaniami prowadzonymi w ramach psychologii społecznej oraz etycznych aspektów ich prowadzenia

Treści programowe dla zajęć:

1. Przedmiot i podstawowe podejścia w psychologii społecznej: perspektywa poznawcza, motywacyjna, behawiorystyczna, społeczno-kulturowa i ewolucjonistyczna.
2. Metody badań w psychologii społecznej. Metody obserwacyjne (w tym analiza wytworów) oraz korelacyjne. Obszary zastosowań, zalety i ograniczenia.
3. Eksperyment laboratoryjny i naturalny jako podstawowa metoda psychologii społecznej. Niektóre zasady projektowania i przeprowadzania eksperymentów; przykłady „kroczących” badań eksperymentalnych.
4. Spostrzeganie społeczne a ukryte teorie osobowości. Wnioskowanie o przyczynach ludzkich zachowań: rodzaje atrybucji, podstawowy błąd atrybucji.
5. Społeczne i podmiotowe źródła samooceny. Różne aspekty ja (realne, idealne, powinnościowe). Ja niezależne vs Ja współzależne a różnice międzykulturowe.
6. Motywacyjne funkcje samooceny: jej rola w podejmowaniu lub unikaniu aktywności związanych z subiektywnym sukcesem lub porażką; zmiana obrazu siebie (poczucia własnej tożsamości) jako warunek wszelkich istotnych zmian.
7. Heurystyczne przetwarzanie informacji jako źródło błędów i zniekształceń poznawczych (heurystyka dostępności, reprezentatywności, złudzenie wsteczne, błąd koniunkcji).
8. Efekt fałszywej zgodności (False Consensus Effect, FCE) i jego uniwersalność. Niektóre interpretacje, niektóre konsekwencje psychologiczne i społeczne.
9. Koncepcja dysonansu poznawczego L. Festingera i jego mniej oczywiste konsekwencje (dążenie do spójności własnych zachowań, przekonań i deklarowanych poglądów, procesy postdecyzyjne, etc.).
10. Społeczne konteksty dehumanizacji i teoretyczne problemy związane z rozumieniem i wyznaczaniem granic „natury ludzkiej”.
11. Eksperyment więzienny Ph. Zimbardo i jego aktualność społeczna. Efekt Lucyfera.
12. Badania eksperymentalne nad tzw. infrahumanizacją. Uniwersalność kategorii „swoi i obcy” a paradygmat grup minimalnych.
13. Antropomorfizacja - nadmiar humanizmu czy kompensowanie dehumanizacji? Korelaty i konsekwencje uczłowieczania pozaludzkich istot i obiektów.

14. Wolność (autonomia) jako wartość, czyli J. Brehma koncepcja reaktancji. Zasada niedostępności dóbr w ujęciu R. Cialdiniego a reaktancja.
15. Dwuznaczność autorytetów, czyli eksperyment S. Milgrama i posłuszeństwo wobec autorytetów
1. Psychologia społeczna a nauki pokrewne. Wpływ społeczny jako element zainteresowania psychologią społeczną na przykładzie klasycznych eksperymentów oraz kampanii społecznych.
2. Komunikacja interpersonalna w procesie spostrzegania społecznego – kanały komunikacji niewerbalnej oraz komunikacja werbalna, rola komunikacji w tworzeniu sądów o innych ludziach oraz bariery utrudniające skuteczną komunikację.
3. 4. Spostrzeganie społeczne – rodzaje atrybucji; Procesy i myślenie grupowe. Wpływ obecności innych ludzi na jakość wykonania - procesy facylitacji oraz próżniactwa społecznego.
5. 6. Źródła oraz rodzaje postaw i sposoby ich modyfikacji; Negocjacje – analiza wybranych strategii negocjacyjnych pod kątem mechanizmów wywierania wpływu społecznego.
7. Manipulacje - techniki i reguły wpływu społecznego – reguła wzajemności, technika konsekwencji i zaangażowania.
8. Stereotypy i uprzedzenia – geneza oraz sposoby przeciwdziałania. Stereotypy w kontekście spostrzegania społecznego.
9. Agresja – media, cyberprzemoc. Teoria frustracji-agresja, teoria społecznego uczenia się. Proces deindywidualizacji.
10. Konflikty – rozwiązywanie i zapobieganie konfliktom. Koncepcja Porozumienia bez Przemocy M. Rosenberga.
11. Atrakcyjność interpersonalna i miłość w kontekście relacji społecznych. Teoria wymiany społecznej. Teoria ewolucyjna. Znaczenie atrakcyjności fizycznej w kontekście wyników badań psychologicznych.
12. Autoprezentacja – koncepcja JA, funkcje systemu JA.
13. Samoocena – tworzenie sądów na swój temat w kontekście społecznym i kulturowym –teoria przyczynowości, teoria świadomości.
14. Psychologia społeczna w praktyce.
15. Praktyczne wykorzystanie wiedzy na temat mechanizmów z zakresu psychologii społecznej oraz technik wywierania wpływu na przykładzie analizy kampanii społecznych.

Nazwa zajęć: **Psychologia zdrowia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawową terminologię używaną w psychologii zdrowia (zdrowie – ujęcie wielowymiarowe i dynamiczne)
2. Student posiada wiedzę na temat modeli i podejść stosowanych w psychologii zdrowia
3. Student posiada wiedzę na temat czynników warunkujących zdrowie i chorobę
4. Student rozumie psychologiczne problemy chorych somatycznie
5. Student wskazuje na różne formy i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować mechanizmy leżące u podłoża powstawania konkretnych chorób o charakterze psychosomatycznym
2. student posiada umiejętność identyfikowania zasobów psychologicznych istotnych z punktu widzenia zdrowia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student ma świadomość potrzeby rozwoju własnych zasobów psychologicznych w kontekście profilaktyki zdrowia psychicznego
2. student rozumie konieczność współpracy psychologa z innymi specjalistami celem udzielenia stosownej pomocy pacjentowi
3. student ma świadomość znaczenia psychologii zdrowia dla promowania zdrowia w różnych środowiskach

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia zdrowia jako dziedzina badań i zastosowań praktycznych.

Modele zdrowia - od modelu biologicznego do biopsychospołecznego.

Salutogenetyczna orientacja w zdrowiu i chorobie.

Psychoneuroimmunologia

Stres – ujęcie biologiczne i psychologiczne

Radzenie sobie ze stresem jako czynnik kształtujący stan zdrowia.

Wsparcie społeczne jako wyznacznik utrzymania i odzyskania zdrowia

Behawioralne wyznaczniki zdrowia - styl życia i zachowania zdrowotne.

Promocja zdrowia: psychoprofilaktyka i psychoedukacja.

Psychologiczne uwarunkowania podatności na chorobę.

Wzory zachowania (A, B, C, D) i ich wpływ na zdrowie.

Psychologiczne następstwa choroby

Psychologiczne aspekty relacji: lekarz – pacjent

Pomoc psychologiczna w psychologii zdrowia

Psychobiologiczne mechanizmy zdrowia i choroby

Nazwa zajęć: **Psychologia różnic indywidualnych**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:**

1. Zna podstawowe kategorie psychologii różnic indywidualnych oraz ich teoretyczne podstawy. Posiada rozszerzoną wiedzę o czynnikach warunkujących powstawanie i kształtowanie się różnic indywidualnych, uwzględniając szczególne znaczenie wewnętrznej motywacji zarówno do samoaktualizacji, jak również do uspołecznienia i twórczego współdziałania z innymi w kształtowaniu sprzyjających warunków dla akceptacji i rozwoju tego, co jest wspólne, jak i tego, co jest indywidualną jakością jednostki ludzkiej.
2. Posiada pogłębioną wiedzę na temat wiodących teorii osobowości (temperamentu i charakteru), inteligencji i stylów funkcjonowania.
3. Zna podstawowe metody diagnozy zmiennych różnicowych, jest świadomy ich podłoża teoretycznego oraz ograniczeń zastosowania i interpretacji wyników.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi posługiwać się podstawowymi kategoriami psychologii różnic indywidualnych oraz wskazać ich filozoficzne korzenie i antropologiczne założenia.
2. Jest w stanie właściwie zinterpretować dane empiryczne uzyskane metodami kwestionariuszowymi i sporządzić na ich podstawie psychologiczny opis różnic indywidualnych.
3. Potrafi porównać zdobytą wiedzę z ujęciami na gruncie innych jej obszarów i odnieść się do sprawy społecznych konsekwencji osiągnięć psychologii różnic indywidualnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy wartości kształcenia przez całe życie i aktualizowania wiedzy branżowej.
2. Posiada świadomość własnego profilu zmiennych różnicowych i sposobu ich wyrażania się w indywidualnym funkcjonowaniu w otoczeniu społecznym.
3. Wykazuje gotowość do współpracy z otoczeniem społecznym i przestrzega zasad etyki zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

Status psychologii różnic indywidualnych, przedmiot i cel badań.

Podstawowe kategorie opisu różnic indywidualnych.

Filozoficzne i antropologiczne korzenie problematyki różnic indywidualnych.

Biologiczne i społeczne uwarunkowania różnic indywidualnych.

Osobowość jako przedmiot psychologii różnic indywidualnych.

Pojęcie temperamentu i główne kierunki badań cech temperamentalnych.

Teorie temperamentu koncentrujące się na dziecku.

Teorie temperamentu koncentrujące się na dorosłym.

Regulacyjna Teoria Temperamentu (RTT) J. Strelaua oraz pomiar cech temperamentu na przykładzie FCZ-KT.

Teorie osobowości (temperamentu): trójczynnikowa H. Eysencka i pięcioczynnikowa Costy i McRae.

Inteligencja: definicje, teorie, uwarunkowania.

Psychologiczna problematyka twórczości.

Styl jako kategoria psychologiczna.

Pojęcie charakteru i jego status na gruncie psychologii różnic indywidualnych.

Psychologia osoby ludzkiej.

Spotkania 1-5: zapoznanie studentów z wybranymi metodami badania cech osobowości (temperamentu i charakteru) oraz inteligencji.

Spotkania 6-15: prezentacje studentów na wybrane tematy oraz towarzyszące im dyskusje

Nazwa zajęć: **Język obcy B2-2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.
3. Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystywać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.
3. Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.
2. Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczyć w jej życiu codziennym, inicjować kontakty międzynarodowe.
3. Student umiejętnie uczestniczy w pracach w środowisku międzynarodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Czytanie i pisanie historii na 50 słów oraz krótkich opowiadań.

Przysłówki i wyrażenia przysłówkowe.

Zbrodnia i kara- praca z tekstem, słownictwo, strona bierna.

Środowisko naturalne - pogoda, klęski żywiołowe, zagrożenia wynikające z działalności człowieka, ćwiczenia słownikowe i fonetyczne;

praca z tekstem oraz ćwiczenia na słuchanie.

Formy wyrażające przyszłość i czasy przyszłe Future Perfect i Future Continuous.

Ryzykowne zachowania, sporty ekstremalne- komunikacja, ćwiczenia na czytanie i słuchanie. Expressions with 'take'.

Okresy warunkowe typu zero, jeden oraz 'time clauses'.

Sztuka przetrwania- komunikacja, ćwiczenia na czytanie i rozumienie ze słuchu.

Uczucia i emocje- ćwiczenia leksykalne.

Okresy warunkowe typu dwa i trzy.

Żałuję, że... - struktury gramatyczne z 'wish', praca z tekstem, ćwiczenie rozumienia ze słuchu.

Przymiotniki z końcówką -ed i -ing.

Sen- ćwiczenia leksykalne oraz rozumienie ze słuchu.

Formy gramatyczne be/get used to oraz used to/ did you use to?

Muzyka i jej wpływ na życie ludzkie- ćwiczenia leksykalne, praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie.

Formy czasownikowe typu 'Gerund' i 'Infinitive'.

Powtórzenie materiału.

Elementy języka specjalistycznego.

Nazwa zajęć: **Kultura fizyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe zasady wpływu aktywności fizycznej na zdrowie i organizm człowieka
2. Student zna podstawowe przepisy i zasady wybranych dyscyplin sportowych
3. Student zna zasady bezpiecznego wykonywania ćwiczeń fizycznych i korzystania z obiektów sportowych

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi dobrać formę aktywności fizycznej do własnych możliwości i potrzeb
2. Student potrafi wykonać podstawowe ćwiczenia ogólnorozwojowe poprawiające siłę, wytrzymałość, koordynację, szybkość oraz gibkość
3. Student potrafi współpracować w grupie podczas aktywności ruchowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student rozumie znaczenie systematycznej aktywności fizycznej dla zdrowia
2. Student wykazuje postawę fair play i szacunek wobec współwiczących
3. Student działa odpowiedzialnie dbając o bezpieczeństwo własne i innych

Treści programowe dla zajęć:

Rola wysiłku fizycznego w kształtowaniu zdrowia somatycznego i psychicznego oraz jego znaczenie w profilaktyce zdrowotnej i utrzymaniu sprawności fizycznej

Organizacja oraz realizacja gier i zabaw ruchowych w różnych środowiskach (teren otwarty, pływalnia, sala gimnastyczna) z uwzględnieniem ich wpływu na rozwój zdolności motorycznych

Zastosowanie ćwiczeń korekcyjnych i elementów rehabilitacji ruchowej w profilaktyce wad postawy oraz dostosowanie aktywności fizycznej do indywidualnych możliwości i ograniczeń studenta

Zasady bezpieczeństwa, higieny oraz odpowiedzialnego korzystania z infrastruktury sportowej podczas zajęć z wychowania fizycznego

Kształtowanie zdolności motorycznych: siły, szybkości, wytrzymałości oraz wydolności tlenowej i beztlenowej z wykorzystaniem odpowiednich metod treningowych

Doskonalenie równowagi statycznej i dynamicznej oraz koordynacji ruchowej poprzez ćwiczenia ukierunkowane na kontrolę i precyzję ruchu

Wykorzystanie ćwiczeń w parach i większych zespołach w kształtowaniu kompetencji społecznych, odpowiedzialności za współwzajemnego oraz zasad współzawodnictwa sportowego

Zastosowanie ćwiczeń relaksacyjnych i rozciągających w poprawie gibkości ciała oraz regeneracji psychofizycznej organizmu

Znaczenie aktywności fizycznej w profilaktyce chorób cywilizacyjnych (m.in. otyłości, chorób układu krążenia) oraz promowanie zdrowego stylu życia

Metody oceny sprawności fizycznej i wydolności organizmu (testy funkcjonalne, pomiar tętna)

Zasady prawidłowej rozgrzewki jako element zapobiegający urazom i wspomagający regenerację

Doskonalenie podstawowych elementów technicznych gier zespołowych (podania, przyjęcia, prowadzenia piłki, rzuty itp.) z uwzględnieniem specyfiki dyscyplin sportowych

Rozwijanie zdolności motorycznych poprzez gry zespołowe (szybkość reakcji, zwinność, wytrzymałość, koordynacja ruchowa)

Podstawy żywienia i nawadniania w kontekście aktywności fizycznej oraz ich znaczenie dla wydolności i regeneracji organizmu

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwoju człowieka dorosłego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Ma podstawową wiedzę z zakresu rozwoju człowieka dorosłego.
2. Zna koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia i rozumie specyfikę rozwoju człowieka w trzech okresach dorosłości
3. Ma wiedzę w zakresie wybranych sposobów wspomagania rozwoju człowieka dorosłego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie, krytycznie posługiwać się literaturą psychologiczną, syntetyzując informacje z kilku źródeł.
2. Potrafi scharakteryzować rozwój człowieka w okresach dorosłości.
3. Potrafi zaproponować sposoby wspierania rozwoju człowieka dorosłego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobowego i zawodowego człowieka dorosłego.
2. Ma świadomość ograniczeń badań w zakresie rozwoju człowieka dorosłego.
3. Ma świadomość tego, że wspomaganie rozwoju człowieka dorosłego (w tym również praca z seniorami) często wymaga współpracy ze specjalistami z innych dziedzin.

Treści programowe dla zajęć:

1. Człowiek dorosły – rozwój czy zmiana? Podobieństwa i różnice między specyfiką rozwoju człowieka od narodzin do osiągnięcia dorosłości a rozwojem człowieka dorosłego. Główne koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia - wprowadzenie.
2. Rozwój osobowości a kryzysy w rozwoju i rozwój poczucia tożsamości.
3. Rozwój osobowości a kryzys połowy życia
4. Rozwój osobowości w biegu życia (koncepcja Davida Levinsona, przemiany struktury życiowej, rola marzeń w rozwoju) oraz rozwój sfery społecznej - koncepcja Erika Eriksona
5. Rozwój społeczny i podejmowanie ról społecznych a rozwój kompetencji ważnych dla efektywnej realizacji ról społecznych
6. Rozwój psychicznych właściwości (na poszczególnych etapach dorosłości)
7. Rozwój poczucia wspólnoty (sfera społeczna) oraz rozwój sfery emocjonalnej u człowieka dorosłego
8. Rozwój sfery poznawczej - postformalne stadia rozwoju
9. Rozwój sfery poznawczej - koncepcje mądrości
10. Wspomaganie rozwoju (opracowanie i prowadzenie treningów wspomagania rozwoju)
11. Rozwój w poszczególnych okresach dorosłości z podziałem na sfery życia - rozwój w okresie wczesnej dorosłości - sfera osobowości, społeczna - podsumowanie
12. Rozwój w poszczególnych okresach dorosłości z podziałem na sfery życia - rozwój w okresie wczesnej dorosłości - poznawcza, emocjonalna, fizyczna - podsumowanie
13. Rozwój w okresie średniej dorosłości - sfera osobowości, społeczna - podsumowanie
14. Rozwój w okresie średniej dorosłości - poznawcza, emocjonalna, fizyczna - podsumowanie
15. Rozwój w okresie późnej dorosłości - sfera osobowości, społeczna, poznawcza, emocjonalna, fizyczna - podsumowanie

1. „Dorosłość” w percepcji społecznej oraz w teoriach i badaniach psychologicznych. Pojęcie „generacyjności”. 2. Modele rozwoju człowieka dorosłego. Ciągłość i zmiana według psychologii biegu życia. Wyzwania i potencjały dorosłego życia. 3. Podejmowanie i realizacja ról społecznych w kontekście współczesności. 4. Kryzys ćwierci życia – kulturowa nadinterpretacja czy realne, narastające zjawisko rozwojowe? Diagnoza, przeciwdziałanie, przekształcanie. 5. „W życia wędrowce – na połowie czasu [...]” (Dante) – przegląd wybranych koncepcji rozwoju w II` fazie życia 6. Zmiany w połowie życia: kryzys, przełom czy „tranzycja”? Diagnoza i wspomaganie. 7. Rozwój osobowości człowieka dorosłego – modele stabilności i wzrostu. Kryteria rozwoju w kierunku dojrzałej osobowości. 8. Aksjologiczny i temporalny wymiar rozwoju w dorosłości. Funkcjonowanie a istnienie – egzystencjalny kontekst stawania się pełnym, dojrzałym człowiekiem. 9. Przemiany tożsamości człowieka dorosłego. 10. Satysfakcja, jakość i sens życia w dorosłości. Diagnoza i wspomaganie. 11. Generatywność jako ostatni bufor przed negatywnym bilansem życiowym w późnej dorosłości. 12. Trudna dorosłość – „nieuniknione straty i niekonieczne traumy”. Choroba, utrata, śmierć bliskich i własna. 13. „Aging as Saging” – dojrzewanie do mądrości w trzech fazach dorosłości 14. Rozpoznawanie bogactwa potencjału rozwojowego dorosłości. Określanie wieloaspektowych niebezpieczeństw ryzyka rozwojowego w drugiej połowie życia oraz projektowanie strategii zaradczych i pomocowych. Optymalizacja rozwoju w dorosłości. 15. Metody eksploracji i ekspresji zagadnień rozwojowych okresu dorosłości.

Nazwa zajęć: **Edukacja emocjonalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 Ma poszerzoną wiedzę dotyczącą procesów emocjonalnych
2. W02 Ma wiedzę na temat wpływu kontekstu społecznoemocjonalnego na funkcjonowanie i osiągnięcia człowieka.
3. W03 Zna podstawowe techniki regulacji emocji, radzenia sobie z emocjami nieprzyjemnymi.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Potrafi wykorzystywać wiedzę o emocjach w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, motywów i wzorów ludzkich zachowań.
2. U02 Potrafi trafnie rozpoznać źródła problemów emocjonalnych osoby, z którą pracuje (klienta, ucznia, podopiecznego).
3. U03 Potrafi zaplanować i przeprowadzić działania profilaktyczne i pomocowe w celu zwiększenia kompetencji emocjonalnych uczestników procesu edukacyjnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Jest wrażliwy na potrzeby emocjonalne podopiecznych.
2. K02 Interpretując źródła problemów emocjonalnych podopiecznego wykorzystuje myślenie kontekstualne, relatywistyczne, dialektyczne.
3. K03 Odnacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań mających na celu rozwój kompetencji emocjonalnych uczestników procesu edukacyjnego.

Treści programowe dla zajęć:

Wykłady:

1. Wprowadzenie. Inteligencja emocjonalna – teorie, badania, rozwój.
2. Percepcja, rozważanie i wyrażanie emocji – aspekty behawioralne i fizjologiczne.
3. Rozumienie i analiza emocji, wykorzystywanie wiedzy emocjonalnej – klasyfikacja emocji, skrypty emocjonalne a dobrostan jednostki. Społeczne źródła rozwoju „słownika emocjonalnego”. Potoczne teorie emocji i ich wpływ na funkcjonowanie jednostki.
4. Kategoryzacja emocji. Motywy hedonistycznej i pozahedonistycznej regulacji emocji. Wyjście z kręgu dychotomii – indywidualne wartościowanie emocji pod kątem celów i możliwości działania.
5. Emocjonalne wspomaganie myślenia – funkcjonalne aspekty emocji pozytywnych i negatywnych. Dynamika powiązań: procesy poznawcze ↔ procesy emocjonalne.
6. Kontrolowanie i regulowanie emocji własnych i cudzych – procesualna teoria regulacji emocji Grossa.
7. Emocje a efektywne działanie. W poszukiwaniu indywidualnego zestawu emocji zwiększających efektywność działania celowego.
8. Wykorzystanie wiedzy i umiejętności z zakresu regulacji emocji w praktyce psychologiczno-pedagogicznej.

Nazwa zajęć: **Psychopatologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 — Student opisuje współczesne systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych (DSM-5, ICD-11) wraz z ich założeniami, różnicami i ograniczeniami.
2. W02 — Student wyjaśnia psychologiczne, biologiczne i społeczne mechanizmy leżące u podstaw głównych grup zaburzeń psychicznych, z uwzględnieniem perspektywy transdiagnostycznej.
3. W03 — Student charakteryzuje rolę czynników rozwojowych, kulturowych i społecznych w powstawaniu, przebiegu i diagnozie zaburzeń psychicznych.

w zakresie umiejętności:

1. U01 — Student analizuje przypadki kliniczne w oparciu o kryteria diagnostyczne aktualnych systemów klasyfikacji (DSM-5, ICD-11).
2. U02 — Student różnicuje zaburzenia psychiczne o podobnym obrazie klinicznym, uwzględniając kontekst rozwojowy i mechanizmy psychopatologiczne.
3. U03 — Student interpretuje obraz kliniczny pacjenta w kategoriach leżących u jego podstaw mechanizmów psychologicznych, biologicznych i społecznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 — Student jest gotów do stosowania standardów etycznych w procesie diagnozy psychopatologicznej i w pracy z osobami z doświadczeniem zaburzeń psychicznych.
2. K02 — Student jest gotów do krytycznej refleksji nad ograniczeniami współczesnej wiedzy psychopatologicznej oraz nad problemem stygmatyzacji osób z zaburzeniami psychicznymi.
3. K03 — Student jest gotów do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych w procesie diagnostyczno-terapeutycznym.

Treści programowe dla zajęć:

Blok 1. Norma, patologia, klasyfikacje (W: 2h | Ć: 2h) Czym jest zaburzenie psychiczne — koncepcja Jerome'a Wakefielda i alternatywne ujęcia. Granica między normą a patologią. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych: DSM-5 i ICD-11 — założenia, struktura, różnice i ograniczenia. Klasyfikacja jako narzędzie diagnostyczne, jej historia i krytyka.

Blok 2. Modele wyjaśniające — skąd się biorą zaburzenia (W: 2h | Ć: 2h) Modele poznawczy, behawioralny, psychodynamiczny i biopsychospołeczny. Przesunięcie perspektywy z pytania „co to jest” na pytanie „jak to działa i dlaczego powstaje”. Fundament teoretyczny dla pozostałych bloków kursu — wprowadzenie do mechanizmowego rozumienia psychopatologii.

Blok 3. Lęk i unikanie (W: 2h | Ć: 2h) Lęk jako wspólny mechanizm leżący u podstaw różnych obrazów klinicznych: zaburzenie lękowe uogólnione (GAD), fobie specyficzne, zaburzenie obsesyjno-kompulsyjne (OCD), zespół stresu pourazowego (PTSD), złożone PTSD. Rola unikania w utrzymywaniu i nasilaniu objawów. Wprowadzenie do perspektywy transdiagnostycznej.

Blok 4. Dysregulacja emocji (W: 2h | Ć: 2h) Dysregulacja emocjonalna jako wspólny mechanizm w depresji, zaburzeniu afektywnym dwubiegunowym, zaburzeniach odżywiania oraz osobowości z pogranicza (borderline). Pozorna różnorodność obrazów klinicznych a wspólny problem: trudność w radzeniu sobie z własnymi stanami emocjonalnymi.

Blok 5. Zaburzenia rzeczywistości i tożsamości (W: 2h | Ć: 2h) Zaburzenia psychotyczne (schizofrenia, inne zaburzenia ze spektrum psychoz) — objawy pozytywne i negatywne, zaburzenia myślenia i percepcji. Zaburzenia dysocjacyjne i ich relacja do tożsamości. Co dzieje się, gdy załamuje się mechanizm integracji doświadczenia.

Blok 6. Utrata kontroli — uzależnienia, impulsywność, kompulsje (W: 2h | Ć: 2h) Uzależnienia od substancji i uzależnienia behawioralne. Zaburzenia kontroli impulsów. Zachowania kompulsywne. Mechanizmy nagrody, hamowania i regulacji behawioralnej w psychopatologii.

Blok 7. Zaburzenia osobowości — gdy mechanizmy stają się tożsamością (W: 2h | Ć: 2h) Pojęcie zaburzenia osobowości. Wymiarowe i kategoryjne podejścia do klasyfikacji (DSM-5 vs ICD-11). Charakterystyka głównych typów zaburzeń osobowości. Specyfika: mechanizmy psychopatologiczne jako trwała struktura osobowości, a nie epizodyczne objawy. Wyzwania diagnostyczne i terapeutyczne.

Blok 8. Człowiek, nie diagnoza — resilience, recovery i granice naszej wiedzy (W: 1h | Ć: 1h) Podejście podmiotowe w psychopatologii. Pojęcie resilience — czynniki ochronne, wzrost potraumatyczny. Pojęcie recovery — zdrowienie wykraczające poza redukcję objawów. Problem stygmatyzacji. Granice współczesnej wiedzy psychopatologicznej i etos pokory poznawczej. Podsumowanie kursu.

Nazwa zajęć: **Psychologia rodziny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. student zna podstawową terminologię używaną w psychologii rodziny (podsystemy, granice....)
2. student posiada wiedzę na temat wybranych modeli funkcjonowania rodziny
3. student posiada wiedzę na temat zróżnicowanych form życia rodzinnego
4. student ma wiedzę na temat zdrowotnych i społecznych problemów w rodzinie (rozwód jako sytuacja kryzysowa w rodzinie, rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym)

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować mechanizmy leżące u podłoża trudności rodzinnych
2. student posiada umiejętność identyfikowania zasobów psychologicznych istotnych z punktu widzenia dobrego funkcjonowania rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student ma świadomość potrzeby rozwoju własnych zasobów psychologicznych w kontekście pracy z rodziną
2. student ma świadomość znaczenia wiedzy z psychologii rodziny dla funkcjonowania jednostki; rozumie potrzebę współpracy z innymi specjalistami zajmującymi się rodziną

Treści programowe dla zajęć:

1. Rodzina – próba definicji. Rodzina w ujęciu systemowym
 2. Struktura, role i funkcje rodziny. Postawy wychowawcze i style wychowania
 3. Więzy w małżeńskie i rodzinne w perspektywie teorii przywiązania
 4. Modele funkcjonowania rodziny (modele strukturalne, modele operacyjne)
 5. Zróżnicowane formy życia rodzinnego (rodzina nuklearna (2+1/2+2), samotne rodzicielstwo, rodziny wielodzietne, rodziny zrekonstruowane)
 6. Zróżnicowane formy życia rodzinnego (rodziny adopcyjne, rodziny zastępcze, rodziny różnorodne kulturowo)
 7. Rodzina w kryzysie rozstania
 8. Rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym
-
1. Zróżnicowane formy życia rodzinnego
 2. Cykl życia rodziny
 3. Najstarsze – średnie – najmłodsze – o znaczeniu kolejności narodzin
 4. Poznanie systemu rodzinnego z użyciem genogramu
 5. Poznanie rodziny z użyciem Rysunku rodziny
 6. Poznanie systemu rodzinnego – Skala Postaw Rodzicielskich
 7. Poznanie systemu rodzinnego – Kwestionariusz Relacji Rodzinnych
 8. Zaliczenie ćwiczeń; prezentacja pracy zaliczeniowej

Nazwa zajęć: **Współczesne teorie osobowości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie główne idee, pojęcia i współczesne teorie wyjaśniające rozwój, działanie i znaczenie osobowości, które pozwalają rozumieć człowieka w sposób wieloaspektowy. Zna różne modele osobowości oraz ma świadomość możliwości ich integracji.
2. Student wie na czym polegają główne kontrowersje w psychologii osobowości, m.in. kontrowersja „osoba-sytuacja”, posiada wiedzę o cechach osobowości oraz o zmiennych społeczno-poznawczych i ich znaczeniu w regulacji zachowania.
3. Student posiada wiedzę na temat ewolucyjnych i biologicznych (genetycznych, neurobiologicznych) uwarunkowań osobowości oraz zachowania człowieka.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi interpretować zachowania człowieka w kontekście teorii cech, społeczno- poznawczych, poznawczych, socjobiologicznych i narracyjnych z uwzględnieniem wpływu czynników biologicznych, emocjonalno-poznawczych i społeczno-kulturowych.
2. Student umie łączyć wiedzę teoretyczną z wynikami badań. Potrafi samodzielnie interpretować wybrane zjawiska życia psychicznego na gruncie różnych teorii, w sposób krytyczny operuje wiedzą, zna jej aplikacje w badaniach i różnych dziedzinach funkcjonowania człowieka.
3. Student potrafi dokonywać porównań teorii pod kątem ich możliwości i ograniczeń, oceniać ich wartość, wskazywać ich możliwe zastosowania praktyczne – kliniczne i społeczne.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego i etycznego. Aktywnie kształtuje swoje zasoby osobowościowe, jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.
2. Student wykazuje postawę dbałości o własne zdrowie psychiczne. Radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości. Inspiruje innych do rozwoju. Uznaje wartość pomocy psychologicznej.
3. Student jest otwarty na konsultację z innymi psychologami oraz specjalistami innych dziedzin w zakresie psychologii oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze.

Treści programowe dla zajęć:

1. Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości w kontekście psychologii jako nauki.

2. Cechowe ujęcia osobowości.

3. Pięcioczynnikowe modele osobowości.

4. Biologiczne podstawy osobowości.

5. Temperament, osobowość.

6. Behawioryzm i uczeniowe teorie osobowości.

7. Poznawcze teorie osobowości.

8. Społeczno-poznawcze teorie osobowości.

9. Osobowość w kontekście kulturowym i rozwojowym.

10. Współczesne koncepcje psychodynamiczne i humanistyczne.

11. Współczesne koncepcje fenomenologiczne i egzystencjalne.

12. Kołowy model metacech i różne rozwiązania czynnikowe.

13. Koncepcje narracyjne i próby syntez.

14. Power Threat Meaning Framework w kontekście osobowości i zaburzeń osobowości.

15. Koncepcje i klasyfikacje zaburzeń osobowości.

1. Stan a cecha (STAI).

2. Cechy w NEO-FFI.

3. Cechy i aspekty w NEO-PI-R.

4. Studia przypadków.

5-8. Prezentacje studentów na wybrane tematy i ich omówienie.

Nazwa zajęć: **Psychologia komunikacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna terminy i pojęcia z zakresu teorii komunikowania się w naukach społecznych, w tym komunikacji werbalnej i niewerbalnej.
2. Posiada wiedzę na temat różnic indywidualnych i kulturowych w komunikacji.
3. Posiada wiedzę dotyczącą czynników wpływających na skuteczny proces komunikacyjny.

w zakresie umiejętności:

1. Umiejętnie interpretuje zachowania komunikacyjne w kontekście indywidualnym, grupowym, społecznym odwołując się do teorii i badań psychologicznych.
2. Potrafi rozpoznać stosowane przez uczestników procesu komunikacyjnego elementy ułatwiające i utrudniające komunikację, jak również zaproponować rozwiązanie problemów odwołując się do wiedzy psychologicznej.
3. Rozwija własne umiejętności komunikacyjne takie jak aktywne słuchanie, parafrazowanie, zadawanie pytań, odzwierciedlanie oraz precyzyjne formułowanie myśli.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość własnych predyspozycji w zakresie komunikacji interpersonalnej (np. stylu komunikacyjnego), a także potrzeby rozwijania kompetencji w zakresie porozumiewania się z innymi oraz związku prawidłowej komunikacji ze zdrowiem psychicznym.
2. Wykazuje wrażliwość na potrzeby i możliwości komunikacyjne własne i innych osób zarówno w pracy indywidualnej jak również zespołowej.
3. Unika stereotypizacji grup posiadających odmienne reguły komunikowania się, jest gotowy stosować różne środki komunikacyjne w zależności od wymogów sytuacji.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do komunikowania: elementy procesu komunikacji, główne teorie komunikowania interpersonalnego.

Komunikacja werbalna: perspektywy teoretyczne – język jako system symboli, perspektywa kulturowa.

Język a poznanie: związek języka z procesami poznawczymi, relacja mowy i myślenia.

Komunikacja niewerbalna (cz.1): funkcje paralingwistyki i kinezyki, Różnice kulturowe w komunikacji niewerbalnej.

Komunikacja niewerbalna (cz.2): funkcje proksemiki, haptyki, wyglądu fizycznego i ubioru, chronemiki i olfaktyki. Różnice kulturowe w komunikacji niewerbalnej. Rozpoznawanie kłamstwa.

Komunikacja w konflikcie: bariery i zakłócenia w komunikowaniu się, komunikacja defensywna i w konflikcie, założenia komunikacji bez przemocy Marshalla B. Rosenberga.

Nowe media i ich wpływ na komunikowanie się i relacje interpersonalne.

1. Wprowadzenie do tematyki komunikacji interpersonalnej. Trening interpersonalny.
2. Komunikacja werbalna i niewerbalna, przeszkody i błędy w komunikowaniu się. Komunikacja jedno- i dwukierunkowa – funkcje, zalety, wady. Zasady skutecznego przekazywania informacji. Narzędzia skutecznej komunikacji: aktywne słuchanie, parafrazowanie, zadawanie pytań.
3. Style komunikacyjne w koncepcji Williama Marstona. Analiza własnych preferencji i głównych problemów związanych z różnicami w komunikowaniu się. Model komunikacji Schulza von Thuna – wymiar rzeczowy, relacyjny, ujawniania siebie oraz apelowy w komunikacji interpersonalnej.
4. Trening umiejętności prospołecznych – asertywność w komunikowaniu się.
5. Komunikacja w sytuacjach konfliktowych. Komunikacja w małej grupie, cykl życia grupy, rozwiązywanie problemów, przywództwo i zasady zarządzania komunikacją grupową.
6. Wykrywanie kłamstwa.
7. Wykrywanie kłamstwa w praktyce.

Nazwa zajęć: **Psychologia twórczości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe koncepcje i teorie dotyczące twórczości oraz rozwijania zdolności twórczych jednostek oraz ich zmiany na przestrzeni czasu.

2. Posiada wiedzę na temat różnorodnych uwarunkowań procesu twórczego, tj. poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, osobowościowych oraz społecznych jego składowych oraz ich wzajemnych powiązań.

3. Zna metody kształtowania środowiska sprzyjającego kreatywności.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyjaśniać udział czynników poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, osobowościowych oraz środowiskowych w procesie twórczym odwołując się do teorii i badań.

2. Potrafi posługiwać się podstawowymi koncepcjami teoretycznymi oraz wybranymi metodami diagnostycznymi w celu określenia możliwości rozwoju twórczego potencjału jednostek.

3. Potrafi wykorzystać metody twórczego myślenia, aby wygenerować nowe rozwiązania konkretnych problemów edukacyjnych, a następnie zaprojektować stosowne oddziaływania, oceniając ich wartość, prognozując przebieg i planowane efekty

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość złożonych czynników determinujących twórczość, a także własnej roli w inspirowaniu innych do działań twórczych.

2. Rozumie potrzebę rozwijania własnej kreatywności jako elementu rozwoju osobistego i zawodowego.

3. Posiada gotowość do współpracowania z otoczeniem w celu tworzenia środowisk sprzyjających kreatywności.

Treści programowe dla zajęć:

2. Teorie twórczości: główne perspektywy teoretyczne. 3. Poznawcze składowe procesu twórczego. 4. Emocjonalne składowe procesu twórczego. 5. Motywacyjne składowe procesu twórczego. 6. Wgląd w twórczość. 7. Humor w twórczości. 8. Osobowościowe uwarunkowania twórczości. 9. Społeczne uwarunkowania twórczości. 10. Rozwój zdolności twórczych w biegu życia. 11. Twórczość w kontekście aplikacyjnym. 12. Kim jest współczesny twórca? Przykładowe reprezentacje artysty wśród studentów sztuk wizualnych. 13. Metody stymulowania twórczości. Elementy treningu twórczego myślenia. 14. Metody badania twórczości i diagnostyki zdolności twórczych. Rysunkowy Test Twórczego myślenia K.K. Urbana i H.G. Jellena. 15. Podsumowanie głównych zagadnień kursu Psychologia twórczości – implikacje praktyczne w pracy psychologa.

Nazwa zajęć: **Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma zaawansowaną wiedzę teoretyczną w obszarze stosowanych metod analizy statystycznej modeli wariancji i regresji.

2. Student ma pogłębioną wiedzę o wyborze właściwego narzędzia statystyczne do określonego problemu badawczego.

3. Student zna podstawowe zasady konstruowania narzędzi pomiaru psychologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi zweryfikować postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.

2. Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.

3. Osoba studiująca potrafi ocenić trafność i rzetelność narzędzi pomiarowych oraz własności poszczególnych pozycji testowych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.

2. Student prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.

3. Student jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i analizy statystycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie metodologiczno-statystyczne

Eksploracyjna i konfirmacyjna analiza czynnikowa

Testy t i ich nieparametryczne odpowiedniki oraz wielkości efektu

Analiza wariancji schematy międzygrupowe i wewnątrzgrupowe oraz wielkości efektu

Nieparametryczne odpowiedniki analizy wariancji

Analiza korelacji oraz modele regresji

Regresja wielozmiennowa i testowanie założeń

Efekty pośrednie – mediacja i moderacja

Nazwa zajęć: **Język obcy B2-3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.
3. Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.
2. Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.
3. Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.
2. Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczy w jej życiu codziennym, inicjuje kontakty międzynarodowe.
3. Student potrafi uczestniczyć w pracach w środowisku międzynarodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Problemy w komunikacji międzyludzkiej.

Czasowniki modalne- aspekt przeszły.

Czasowniki o podobnej formie i różnym znaczeniu- ćwiczenia leksykalne.

Zachowanie ludzkie, mowa ciała- praca z tekstem.

Czasowniki zmysłów.

Ciało ludzkie- ćwiczenia leksykalne.

Przestępstwa, przestępcy, łamanie prawa- dyskusja, sposoby wyrażania opinii, ćwiczenia leksykalne.

Środki masowego przekazu- ćwiczenia leksykalne.

Media i ich wpływ na życie ludzkie, 'fake news' - praca z tekstem, dyskusja.

Mowa zależna.

Świat reklamy i biznesu - praca z tekstem, ćwiczenia leksykalne.

Powtórka materiału.

Egzamin próbny.

Elementy języka specjalistycznego.

Nazwa zajęć: **Diagnoza psychologiczna A**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca wie, czym jest diagnoza psychologiczna, zna i rozumie jej przedmiot, podstawowe modele diagnozy psychologicznej oraz etapy procesu diagnostycznego. Rozpoznaje specyfikę diagnozy psychologicznej w odniesieniu do innych modeli diagnozy, np. diagnozy medycznej. Zna i rozumie cele i funkcje diagnozy, zasady etyczne oraz standardy obowiązujące w diagnozowaniu psychologicznym.
2. Osoba studiująca zna i rozumie różne rodzaje wywiadu i obserwacji psychologicznej, ich cele oraz zasady przygotowania, prowadzenia i dokumentowania. Zna podstawowe reguły analizy i interpretacji danych uzyskanych tymi metodami.
3. Osoba studiująca zna i rozumie założenia oraz strukturę wybranych technik projekcyjnych, takich jak Test Rorschacha, Test Apercepcji Tematycznej (TAT) i Test Niedokończonych Zdąć Rottera, a także zasady analizy wytworów, np. rysunku rodziny. Rozumie ograniczenia i możliwości stosowania tych metod w diagnozie psychologicznej.
4. Osoba studiująca zna i rozumie czynniki wpływające na przebieg i efekty procesu diagnostycznego, w tym znaczenie relacji diagnostycznej, kontekstu psychospołecznego oraz ograniczeń stosowanych metod. Zna i rozumie zasady wnioskowania

diagnostycznego, w tym interpretacji danych w świetle różnych źródeł informacji oraz w kontekście etyki i standardów diagnostycznych.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi zaplanować przebieg badania diagnostycznego, określając przedmiot i cele diagnozy psychologicznej oraz przygotowując się do nawiązania kontaktu diagnostycznego.
2. Osoba studiująca potrafi przeprowadzić badanie diagnostyczne z użyciem wywiadu psychologicznego, obserwacji psychologicznej oraz technik projekcyjnych, zapisać dane i zinterpretować je zgodnie z zasadami rzetelności i etyki zawodowej.
3. Osoba studiująca potrafi zredagować krótki raport z przeprowadzonego badania diagnostycznego z opisem użytych metod oraz wyników i ich interpretacji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca zdaje sobie sprawę z ograniczeń wiedzy o człowieku, jaką można uzyskać w toku diagnozy psychologicznej oraz świadomy/a jest typowych błędów związanych ze stosowaniem metod jakościowych w diagnozie psychologicznej. Rozumie konieczność przestrzegania standardów etycznych i zasad rzetelności obowiązujących w prowadzeniu diagnozy psychologicznej oraz konieczność posiadania odpowiednich kompetencji i uprawnień do stosowania metod diagnostycznych.
2. Osoba studiująca rozumie, że diagnoza psychologiczna jest szczególną formą interakcji między ludźmi oraz zdaje sobie sprawę z roli relacji diagnostycznej w procesie badania.
3. Osoba studiująca jest gotowa myśleć krytycznie o przebiegu procesu diagnostycznego oraz interpretacji zebranych danych, analizując własne decyzje i wnioski diagnostyczne.
4. Osoba studiująca rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych poprzez szkolenia, warsztaty i supervizję diagnostyczną.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza psychologiczna - pojęcie, przedmiot, cele, funkcje, rodzaje. Modele diagnozy psychologicznej.

Etapy procesu diagnostycznego. Relacja diagnostyczna i kontekst psychospołeczny.

Standardy diagnozy psychologicznej.

Etyczne aspekty diagnozy psychologicznej.

Techniki projekcyjne - podstawy teoretyczne: pojęcie projekcji, rodzaje technik projekcyjnych, możliwości i ograniczenia, kontrowersje oraz zasady interpretacji w świetle współczesnych standardów.

Testy zdań niedokończonych na przykładzie Testu Niedokończonych Zdań Rottera (RISB).

Testy apercepcji tematycznej na przykładzie Testu Apercepcji Tematycznej (TAT) oraz Testu Apercepcji Tematycznej dla Dzieci (CAT-H / CAT-A).

Rysunek projekcyjny na przykładzie Testu Rysunku Rodziny Marii Braun-Gałkowskiej.

Diagnoza psychologiczna - czym jest i jak ją rozumiemy?

Etyczne uwarunkowania diagnozy psychologicznej i standardy postępowania diagnostycznego.

Wywiad psychologiczny - definicje, funkcje i rodzaje.

Wywiad psychologiczny - przygotowanie, prowadzenie i dokumentowanie.

Obserwacja psychologiczna - przedmiot, cele i rodzaje.

Obserwacja psychologiczna - planowanie, prowadzenie i dokumentowanie. Ćwiczenia praktyczne.

Kontakt diagnostyczny - konsekwencje błędów, znaczenie relacji i profesjonalizmu.

Techniki projekcyjne: testy apercepcji tematycznej i rysunek rodziny. Zasady stosowania, możliwości i ograniczenia.

Analiza Testu Niedokończonych Zdań Rottera - interpretacja i dyskusja wyników. Ćwiczenia praktyczne.

Test Rorschacha - przegląd, kontrowersje i miejsce we współczesnej diagnostyce.

Supervizja diagnostyczna I - analiza trudności, dylematów i procesu wnioskowania.

Supervizja diagnostyczna II - refleksja nad procesem diagnostycznym.

Przygotowanie raportu z badania psychologicznego - struktura, zasady i typowe błędy.

Podsumowanie zajęć: wywiad i obserwacja jako podstawowe metody diagnostyczne. Prezentacja i omówienie projektów grupowych.

Podsumowanie zajęć: błędy diagnostyczne i ograniczenia metod jakościowych. Prezentacja i omówienie projektów grupowych.

Nazwa zajęć: **Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 — charakteryzuje potrzeby psychologiczne dzieci i adolescentów w kolejnych stadiach rozwoju w kontekście udzielania pomocy psychologicznej.
2. W02 — opisuje formy pomocy psychologicznej stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą (poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoedukacja, psychoterapia, socjoterapia, profilaktyka) wraz z kryteriami ich doboru.
3. W03 — wyjaśnia założenia i wybrane techniki pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży w podejściach poznawczo-behawioralnym, systemowym, psychodynamicznym i humanistycznym.
4. W04 — rozróżnia współczesne problemy psychiczne i wyzwania rozwojowe dzieci i młodzieży oraz związane z nimi strategie wsparcia psychologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. U01 — analizuje sytuację dziecka i adolescenta w kontekście rodziny, środowiska szkolnego i etapu rozwoju.
2. U02 — dobiera formę pomocy psychologicznej do rozpoznanych potrzeb dziecka i jego rodziny.
3. U03 — projektuje plan wsparcia lub interwencji psychologicznej z wykorzystaniem wybranego podejścia teoretycznego.
4. U04 — planuje współpracę z rodzicami i nauczycielami w udzielaniu pomocy psychologicznej dziecku.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 — krytycznie ocenia własne kompetencje jako udzielającego pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży oraz dostrzega potrzebę superwizji i ciągłego doskonalenia zawodowego.
2. K02 — przestrzega zasad etycznych i prawnych w pracy z osobami niepełnoletnimi.
3. K03 — podejmuje współpracę z rodziną, szkołą i innymi specjalistami w organizowaniu pomocy psychologicznej dziecku.
4. K04 — wykazuje wrażliwość wobec sytuacji krzywdzenia, zaniedbania i kryzysu u dzieci i młodzieży.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży — perspektywa rozwojowa (W: 2h / Ć: 3h)

Formy pomocy psychologicznej i kryteria ich doboru (W: 2h / Ć: 4h)

Współpraca z rodziną i systemem edukacji w pomocy psychologicznej (W: 2h / Ć: 3h)

Poznawczo-behawioralne i systemowe podejścia w pracy z dziećmi i młodzieżą (W: 3h / Ć: 4h)

Psychodynamiczne i humanistyczne podejścia w pomocy dzieciom (W: 2h / Ć: 4h)

Pomoc psychologiczna wobec współczesnych wyzwań rozwojowych (W: 2h / Ć: 4h)

Aspekty etyczno-prawne i praktyczne udzielania pomocy dzieciom i młodzieży (W: 2h / Ć: 4h)

Prezentacje projektów grupowych — analiza przypadku i plan pomocy (W: – / Ć: 4h)

Nazwa zajęć: **Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. student zna podstawową terminologię używaną w psychologii klinicznej (norma, rodzaje norm, patologia)
2. student opisuje modele zaburzeń wieku dziecięcego
3. student zna kryteria diagnostyczne poszczególnych zaburzeń psychicznych wieku dziecięcego (ICD 10, ICD 10 a ICD 11/różnice/)
4. student wskazuje przyczyny poszczególnych zaburzeń wieku dziecięcego
5. student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych stosowanych do danego zaburzenia

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować objawy zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży/ odchylenia od normy rozwojowej/
2. student potrafi objaśnić etiologię poszczególnych zaburzeń wieku rozwojowego (przyczyny biologiczne, indywidualne, rodzinne)
3. student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu ukierunkowania adekwatnej pomocy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student ma świadomość potrzeby rozwoju osobistego i doskonalenia kompetencji zawodowych
2. student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami celem udzielenia kompleksowej pomocy dziecku
3. student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego

Treści programowe dla zajęć:

1. Norman normalność, zdrowie – próba definicji. Specyficzne cechy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży jako dyscypliny teoretycznej i stosownej
 2. Czynniki warunkujące powstawanie zaburzeń u dzieci i młodzieży. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego.
 3. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia ze spektrum autyzmu
 4. Zaburzenia neurorozwojowe – zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi
 5. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia mowy i języka/zaburzenia komunikacji
 6. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia tikowe i zespół Tourette’a
 7. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia rozwoju umiejętności szkolnych
 8. Zaburzenia lękowe/ fobia szkolna
 9. Zaburzenia nastroju - depresyjność i depresja, choroba dwubiegunowa
 10. Zachowania samobójcze i samouszkodzenia
 11. Zaburzenia więzi
 12. Destrukcyjne zaburzenia zachowania
 13. Zaburzenia jedzenia i odżywiania się
 14. Zaburzenia związane ze stresem/zaburzenia stresowe pourazowe
 15. Dziecko – ofiara przemocy
-
1. Rozumienie dziecka jako osoby. Etyka postępowania psychologa w relacji z dzieckiem.
 2. Przywiązanie i jego znaczenie dla funkcjonowania jednostki. Zaburzenia przywiązania
 3. Funkcjonowanie dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu
 4. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej i jego powikłania (zaburzenia zachowania)
 5. Specyficzne zaburzenia w rozwoju umiejętności szkolnych.
 6. Zaburzenia depresyjne u dzieci i młodzieży
 7. Podsumowanie zajęć
 8. Kolokwium końcowe

Nazwa zajęć: **Podstawy neuropsychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma a wiedzę z zakresu neuropsychologii człowieka. Zna podstawowe rodzaje objawów, syndromów neuropsychologicznych oraz chorób neurodegeneracyjnych i ich korelaty mózgowe.
2. Dysponuje rozszerzoną wiedzą o neurobiologicznym podłożu procesów poznawczych.
3. Rozumie dynamikę zmian rozwojowych w OUN i ich konsekwencje emocjonalno-motywacyjne i poznawcze

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi korzystać z literatury naukowej i samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje.
2. Umie zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników neurobiologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.
3. Potrafi wyjaśniać problemy neuropsychologiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. W dyskusji posługuje się argumentami merytorycznymi, a do wypowiedzi innych odnosi się z szacunkiem
2. Jest świadomy ograniczeń związanych z badaniami diagnostycznymi w neuropsychologii.
3. Jest świadom sytuacji, w których niezbędny jest kontakt z neuropsychologiem lub neurologiem.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy neuroanatomii.

Podstawowe zaburzenia neurologiczne.

Płaty czołowe: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane przypadkowymi uszkodzeniami

Neuropsychologiczne konsekwencje celowych uszkodzeń płatów czołowych.

Płaty skroniowe i międzymózgowie: zaburzenia pamięci i uczenia się

Płaty skroniowe: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami

Płaty ciemieniowe funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami

Płaty ciemieniowe 2 - pomijanie stron, anozognozja

Płaty potyliczne: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami

Historia okrutnej rany: zaburzenia neuropsychologiczne u osoby z uszkodzeniami skroniowo-ciemieniowo-potylicznymi. Przypadek L. Zasięckiego

Stwardnienie rozsiane

Choroba Parkinsona

Zespoły otępienne: choroba Alzheimera, otępienia naczyniopochodne, otępienie z ciałkami Lewy'ego, otępienie czołowo-skroniowe.

Mózgowa organizacja mowy i jej zaburzenia

Kliniczne aspekty funkcjonalnej asymetrii półkul mózgowych.

Nazwa zajęć: **Psychologia międzykulturowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student posiada wiedzę dotyczącą podstawowych wymiarów międzykulturowych, a także kulturowego kontekstu funkcjonowania instytucji i organizacji
2. Student potrafi wskazać kulturowe uwarunkowania procesów poznawczych, emocji, motywacji i zachowań społecznych człowieka

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi zidentyfikować kulturowe podstawy zachowań, w szczególności wskazać rolę czynników kulturowych wpływających na funkcjonowanie człowieka w różnych sferach życia.

2. Student potrafi dostosować swój sposób komunikowania się uwzględniając kontekst kulturowy rozmówcy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Studenta charakteryzuje wrażliwość kulturowa związana ze świadomością różnic w zakresie norm i wartości kulturowych przejawiająca się w otwartości na odmienne postawy, zachowania i sposoby wyrażania emocji.

2. Studenta charakteryzuje gotowość do przezwyciężania etnocentryzmu i stereotypów kulturowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie kultury. Wzory kulturowe i systemy normatywne.
- Normy, wartości, sankcje, wzory
- Typy społeczeństw i ich organizacja ekonomiczna
- Społeczeństwo w człowieku: socjalizacja i wychowanie
- Magia i religia, Wielkie religie monoteistyczne: judaizm, chrześcijaństwo, islam
- Psychologia przeżycia religijnego
- Kultura a zachowania społeczne, rytuały przejścia
- Kultura a język i komunikacja
- Kultura a zdrowie
- Ciało w kulturze
- Kultura a stosunek do zwierząt

Od etnocentryzmu do etnorelatywizmu. Analiza studiów przypadków wybranych nieporozumień międzykulturowych. Rys historyczny dziedziny i pojęć

Metody psychologii kulturowej. Planowanie porównań, dobór prób i jednostek analizy, zapewnienie równoważności pomiarów, modele mediacji i moderacji

Procesy międzygrupowe. Grupa wewnętrzna i zewnętrzna, faworyzacja grupy własnej, stereotypy i uprzedzenia

Kultura a podstawowe procesy poznawcze – percepcja, uwaga, pamięć, inteligencja

Kultura a emocje – ekspresja, reguły okazywania, współczesne modele emocji a różnice międzykulturowe

Kultura, ja i osobowość – tożsamość, wartości, role

Nazwa zajęć: **Psychometria**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca ma zaawansowaną wiedzę na temat podstaw teoretycznych stosowanych metod analizy statystycznej.
2. Osoba studiująca wie jak dobrać właściwe narzędzie statystyczne do określonego problemu badawczego.
3. Osoba studiująca zna zasady konstruowania narzędzi pomiaru psychologicznego.
4. Osoba studiująca zna sposoby określania własności psychometrycznych kwestionariuszy psychologicznych.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca weryfikuje postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.
2. Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.
3. Osoba studiująca analizuje trafność i rzetelności narzędzi pomiarowych oraz własności poszczególnych pozycji testowych

z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystycznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.
2. Osoba studiująca prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.
3. Osoba studiująca jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i analizy statystycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do psychometrii

Rzetelność testów psychologicznych

Klasyczna teoria testów oraz jej ograniczenia

Trafność – podejście eksploracyjne

Trafność – podejście konfirmacyjne

Zasady konstrukcji testów psychometrycznych

Normy w psychometrii

Stronniczość testów psychometrycznych

Nazwa zajęć: **Podstawy przedsiębiorczości**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Zna terminologię z zakresu przedsiębiorczości i elementów ją określających oraz determinujących
2. W02: posiada wiedzę na temat przedsiębiorczości i czynników wpływających na jej rozwój
3. W03: posiada podstawową wiedzę o przedsiębiorcach działających w różnych branżach zarówno z Polski jak i zagranicy
4. W04: posiada podstawową wiedzę z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w różnych branżach

w zakresie umiejętności:

1. U01: potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną do klasyfikacji i interpretacji działań przedsiębiorczych, do pozyskiwania danych do ich analizy
2. U02: prawidłowo stosuje podstawowe pojęcia z zakresu przedsiębiorczości, a także innych nauk społecznych.
3. U03: potrafi prezentować nabytą wiedzę oraz dokonać interpretacji zjawisk i problemów występujących we współczesnych przedsiębiorstwach
4. U04: posiada umiejętność uczenia się oraz zespołowego zdobywania informacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, uzupełniania wiedzy i poszerzania własnych kompetencji
2. K02: potrafi komunikować się z otoczeniem i przekazywać podstawową wiedzę na tematy dotyczące przedsiębiorczości
3. K03: ma wiedzę i świadomość dotyczącą profesjonalizmu i etycznego kontekstu prowadzenia własnej działalności gospodarczej
4. K04: potrafi określić charakter stosunków panujących we współczesnej przedsiębiorczości i na tej podstawie wykorzystać mechanizmy pomocne w kształtowaniu własnej tożsamości i ścieżki kariery zawodowej podejmowanych działań;

Treści programowe dla zajęć:

1. Wprowadzenie do przedsiębiorczości, geneza przedsiębiorczości i jej uwarunkowania
2. Pojęcie przedsiębiorcy i motywy podejmowania własnej działalności gospodarczej
3. Przykłady wiodących krajowych i zagranicznych przedsiębiorstw i przedsiębiorców stojących za ich sukcesami
4. Potencjał polskiej przedsiębiorczości i polskich firm
5. Innowacyjność w przedsiębiorczości i jej rodzaje, korzyści z bycia innowacyjnym
6. Klastry jako przykład działań przedsiębiorczych

Nazwa zajęć: **Język obcy dla celów akademickich (B2+)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student rozpoznaje i wskazuje wyrażenia leksykalne, w tym kolokacje, które są używane w kontekście akademickim.
2. Student rozpoznaje i wskazuje charakterystyczne cechy dyskursu formalnego i nieformalnego oraz wskazuje struktury leksykalno-gramatyczne służące do tworzenia wypowiedzi formalnej.
3. Student rozpoznaje i wymienia funkcje poszczególnych struktur leksykalno-gramatycznych, takie jak wyrażanie opinii, prośba o wyjaśnienie, wprowadzenie kontrastu.
4. Student wskazuje struktury leksykalno-gramatyczne służące do mówienia/pisania o skutku i przyczynie.
5. Student wskazuje narzędzia AI służące do parafrazowania, techniki parafrazowania przy użyciu sztucznej inteligencji oraz wymienia pozytywne i negatywne strony użycia narzędzi AI w kontekście parafrazy.
6. Student rozróżnia różne typy negatywnych zachowań podczas dyskusji i wskazuje techniki radzenia sobie z tego typu zachowaniami.

w zakresie umiejętności:

1. Student samodzielnie wykorzystuje struktury leksykalno-gramatyczne charakterystyczne dla tekstów naukowych w celu przygotowania wypowiedzi ustnej.
2. Student potrafi dokonać krytycznej analizy i syntezy informacji zawartych w materiałach wideo oraz w tekście.
3. Student interpretuje i przedstawia wyselekcjonowane informacje w formie wypowiedzi ustnej, a także podejmuje dyskusję na przedstawiony temat.
4. Student analizuje ze zrozumieniem teksty specjalistyczne w języku obcym .

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi stosować wiedzę teoretyczną i praktyczną nabytą w trakcie kursu i swobodnie komunikuje się w języku obcym.
2. Student funkcjonuje w obcej kulturze oraz inicjuje kontakty międzynarodowe.
3. Student uczestniczy w pracach międzynarodowego środowiska akademickiego.
4. Student rozumie konieczność aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności i adaptowania ich do zmieniającego się świata zewnętrznego.
5. Student uczy się pracy w zespole i przyjmowania perspektywy innych osób
6. Student uczy się zarządzania czasem.

Treści programowe dla zajęć:

Prezentacja wybranych elementów tekstu naukowego (np.struktury gramatyczne, rejestr, styl, bibliografia, przypisy, cytaty, interpunkcja).

Zasady parafrazowania, streszczenia i interpretacji tekstu:

- a) wskaźniki dyskursu i funkcji językowych
- b) rejestr

Praca z materiałami audiowizualnymi.

Praca z materiałami specjalistycznymi.

Projekt indywidualny związany z naukowymi i zawodowymi zainteresowaniami studentów.

Nazwa zajęć: **Wykład ogólnoczelnianny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna i rozumie podstawowe pojęcia, problemy oraz perspektywy poznawcze właściwe dla wybranego wykładu ogólnoczelniannego oraz dostrzega ich możliwe powiązania z psychologią i innymi dziedzinami nauki.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje dotyczące tematyki wybranego kursu oraz wykorzystywać je do formułowania podstawowych wniosków.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest gotowa do samodzielnego poszerzania wiedzy, rozwijania własnych zainteresowań naukowych oraz korzystania z wiedzy specjalistów reprezentujących różne dziedziny

Treści programowe dla zajęć:

Treści kursu są uzależnione od tematyki wybranego przez osobę studiującą wykładu ogólnouczelnianego. Obejmują wybrane zagadnienia z różnych obszarów wiedzy, pozwalające na poszerzenie perspektywy poznawczej poza podstawowy zakres kształcenia kierunkowego. W ramach kursu omawiane są podstawowe pojęcia, problemy i koncepcje właściwe dla danego obszaru tematycznego. Szczególny nacisk położony jest na interdyscyplinarne ujmowanie analizowanych zagadnień oraz ich znaczenie dla rozumienia człowieka, społeczeństwa, kultury, nauki lub współczesnych wyzwań cywilizacyjnych. Treści kursu sprzyjają rozwijaniu samodzielności poznawczej, krytycznego myślenia oraz umiejętności korzystania z wiedzy pochodzącej z różnych dziedzin.

Nazwa zajęć: **Diagnoza psychologiczna B**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna główne zasady konstruowania testów, ich adaptacji kulturowej i normalizacji oraz obowiązujące regulacje dotyczące legalności używania testów psychologicznych.
2. Osoba studiująca zna zalety i ograniczenia metod ilościowych w diagnozie psychologicznej, znaczenie ich właściwego stosowania. Zna kryteria doboru odpowiednich narzędzi diagnostycznych z uwzględnieniem właściwości psychometrycznych i kontekstu badania.
3. Osoba studiująca zna zasady przeprowadzania badań testowych, w tym stosowania kwestionariuszy i prób zadaniowych, obliczania wyników, interpretacji danych oraz integracji informacji z różnych źródeł w procesie diagnozy psychologicznej.
4. Osoba studiująca zna i rozumie założenia, budowę i zastosowanie wybranych testów inteligencji i zdolności takich jak np. WAIS-R(PL), SB5, Raven-2 oraz kwestionariuszy takich jak np. NEO-FFI, INTE, CISS. Rozumie ograniczenia i możliwości stosowania tych narzędzi w diagnozie psychologicznej.
5. Osoba studiująca zna i rozumie znaczenie diagnozy opartej na dowodach empirycznych oraz standardów etycznych w pracy psychologa-diagnosty.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi ocenić wartość metod ilościowych na podstawie informacji o ich budowie oraz właściwościach psychometrycznych.
2. Osoba studiująca potrafi samodzielnie przeprowadzić badanie testowe, obliczyć wyniki, odnieść je do norm oraz zinterpretować uzyskane dane.
3. Osoba studiująca potrafi integrować dane pochodzące z różnych źródeł, analizować wyniki oraz formułować wnioski diagnostyczne.
4. Osoba studiująca potrafi napisać opinię psychologiczną zgodnie ze standardami diagnozy psychologicznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest świadoma ograniczeń i typowych błędów w stosowaniu metod ilościowych oraz znaczenia odpowiedzialnego i etycznego postępowania w pracy diagnostycznej.
2. Osoba studiująca rozumie znaczenie posiadania odpowiednich kompetencji i uprawnień do stosowania testów psychometrycznych.
3. Osoba studiująca jest gotowa systematycznie doskonalić swoje kompetencje diagnostyczne poprzez szkolenia i superwizję, dbając o rzetelność i profesjonalizm swojej pracy.

Treści programowe dla zajęć:

Stosowanie metod ilościowych w diagnozie psychologicznej.

Test psychologiczny w praktyce diagnostycznej - zasady konstrukcji, ujęcie normy, adaptacja kulturowa.

Narzędzia wykorzystywane w diagnozie inteligencji (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).

Narzędzia wykorzystywane w diagnozie funkcji poznawczych (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).

Narzędzia wykorzystywane w diagnozie osobowości (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).

Narzędzia wykorzystywane w inteligencji emocjonalnej (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).

Narzędzia wykorzystywane w diagnozie radzenia sobie ze stresem (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).

Diagnoza oparta na dowodach empirycznych. Znaczenie superwizji diagnostycznej i przestrzegania standardów etycznych.

Zasady przeprowadzania badań testowych. Diagnozowanie versus testowanie.

Kwestionariusze do badania osobowości na przykładzie NEO-FFI.

Kwestionariusze do badania inteligencji emocjonalnej na przykładzie INTE.

Kwestionariusze do badania radzenia sobie ze stresem na przykładzie CISS.

Kwestionariusze do badania lęku na przykładzie STAI.

Interpretowanie i integrowanie danych diagnostycznych. Formułowanie zaleceń postdiagnostycznych.

Testy do badania funkcji poznawczych - BVRT.

Testy do badania funkcji poznawczych - Test 15 Słów Rey'a versus CVLT.

Diagnoza inteligencji versus wykonanie testu inteligencji. Kryteria doboru adekwatnych narzędzi diagnostycznych.

Testy do badania możliwości intelektualnych - Raven 2.

Testy do badania możliwości intelektualnych - WAIS-R(PL).

Testy do badania możliwości intelektualnych - SB5.

Informacja o wynikach badania psychologicznego versus opinia psychologiczna.

Legalność i etyka stosowania testów psychologicznych.

Podsumowanie zajęć: zalety i ograniczenia używania metod ilościowych w diagnozie psychologicznej.

Nazwa zajęć: **Pomoc psychologiczna dorosłym**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 — Charakteryzuje psychologiczne uwarunkowania i wyzwania rozwojowe kolejnych faz dorosłości, w tym specyfikę kryzysów rozwojowych oraz dynamikę następstwa pokoleń.
2. W02 — Rozróżnia rodzaje i formy profesjonalnej pomocy psychologicznej dorosłym wraz z ich możliwościami i ograniczeniami, z uwzględnieniem specyfiki pomocy w erze cyfrowej i wobec różnorodności kulturowej.
3. W03 — Omawia teorie oraz etapy procesu pomagania w ujęciu klasycznych i nowatorskich szkół pomocy psychologicznej i psychoterapii.
4. W04 — Opisuje narracyjne i autobiograficzne metody pracy pomocowej, w tym założenia gerontologii narracyjnej oraz koncepcję dojrzewania do mądrości.

w zakresie umiejętności:

1. U01 — Opracowuje plan oddziaływań pomocowych adresowanych do określonej grupy odbiorców dorosłych, z wykorzystaniem klasycznych i/lub współczesnych koncepcji pomocy psychologicznej.
2. U02 — Przeprowadza indywidualne lub grupowe spotkanie ukierunkowane na zdiagnozowanie i pracę nad sytuacją problemową lub kryzysową.
3. U03 — Konstruuje narzędzia oddziaływań praktycznych (edukacyjnych, profilaktycznych, terapeutycznych) z wykorzystaniem wybranych pojęć i metod pomocy psychologicznej dorosłym.
4. U04 — Nawiązuje kontakt pomocowy z osobą dorosłą w obszarach trudnych tematycznie, z wykorzystaniem umiejętności komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 — Docenia związki między doбором modelu i narzędzi pomocy a efektywnością podejmowanych działań pomocowych.
2. K02 — Współpracuje w grupach zadaniowych i problemowych z zachowaniem zasad dojrzałej komunikacji oraz etyki zawodowej.
3. K03 — Respektuje zasady autonomii i podmiotowości w relacji pomocowej z osobą dorosłą.
4. K04 — Planuje dalszy rozwój własnych kompetencji jako pomagacza, z uwzględnieniem idei self-care i self-leadership.

Treści programowe dla zajęć:

Ramy pojęciowe pomocy psychologicznej i charakterystyka relacji pomocowej w kontekście rozwojowym dorosłości (kryzysy ćwierci życia, połowy życia, bilansowania)

Metody nawiązywania kontaktu, diagnozy oraz wyboru strategii i technik pracy pomocowej

Różnorodność rodzajów i form profesjonalnej pomocy psychologicznej dorosłym (interwencja kryzysowa, psychoprofilaktyka, terapia indywidualna, par, rodzinna i systemowa, poradnictwo, coaching, terapia zajęciowa)

Teorie i etapy procesu pomagania. Przegląd szkół — klasycznych i nowatorskich (podejście polifoniczno-dialogowe, poradnictwo egzystencjalne, praca z archetypowymi scenariuszami życia)

Prewencja i psychoprofilaktyka (kampanie społeczne, wspieranie poszczególnych grup społecznych)

Interwencja kryzysowa (metody pracy, kompetencje interwenta, kryzys suicydalny, Niebieska Karta, stres i wypalenie pracowników interwencji)

Trudności specyficzne dla wczesnej dorosłości (wstępowanie w dorosłość, kryzys ćwierćwiecza) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów

Psychoterapia jako rodzaj pomagania prowadzący do szczególnej zmiany — przykładowe techniki pracy

Leczenie uzależnień — pomoc osobom uzależnionym od substancji psychoaktywnych oraz ich rodzinom

Grupy wsparcia i inne oddziaływania grupowe (grupy samopomocy, obecność psychologa w społeczności lokalnej)

Trudności specyficzne dla średniej dorosłości (kryzys wieku średniego, syndrom pustego gniazda) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów

Oddziaływania pomocowe i psychologiczne w warunkach klinicznych oddziału ogólnopsychiatrycznego

Rehabilitacja psychiatryczna/psychologiczna a pomoc psychologiczna

Trudności specyficzne dla późnej dorosłości (zakończenie aktywności zawodowej, obniżenie sprawności) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów

Pomoc psychologiczna w erze cyfrowej i wobec różnorodności (terapia online, portale i grupy wsparcia, AI w poradnictwie)

Następstwo pokoleń — straty, żałoba i międzypokoleniowe przekazywanie doświadczenia i mądrości

Narracja jako narzędzie zmiany — storytelling terapeutyczny, coachingowy i edukacyjny; metody autobiograficzne i ludologiczne

Gerontologia narracyjna; dojrzewanie do mądrości w drugiej połowie życia (gerotranscendencja)

Wymiar etyczny pomocy psychologicznej

Kompetencje pomagacza; self-care i self-leadership w pracy z dorosłymi (samoświadomość, kontrola emocjonalna, profilaktyka wypalenia)

Nazwa zajęć: **Psychologia kliniczna dorosłych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych.
2. Ma pogłębioną wiedzę w zakresie (biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych) mechanizmów wyjaśniających powstawanie zaburzeń psychicznych.
3. Ma pogłębioną wiedzę na temat psychologicznych i psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.
4. Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyjaśnić zagadnienia z zakresy psychologii klinicznej, odwołując się do teorii i badań.
2. Potrafi omawiać zaburzenia psychiczne odwołując się do odpowiedniej terminologii naukowej.
3. Potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników biologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie zadania psychologa klinicznego i potrzebę ciągłego rozwoju zawodowego.
2. Rozumie konieczność interdyscyplinarnej współpracy.
3. Docenia znaczenie działań profilaktycznych i prewencyjnych w zakresie zdrowia psychicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia kliniczna- wprowadzenie

Depresja. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Mania, choroba afektywna dwubiegunowa. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Schizofrenia. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie

Zaburzenia okresu okołoporodowego. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Zaburzenia lękowe. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Zaburzenia związane ze stresem. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Zaburzenia dysocjacyjne i pod postacią somatyczną. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Zaburzenia odżywiania. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Zaburzenia osobowości. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.

Perfekcjonizm

Spektrum autyzmu

ADHD u osób dorosłych

Psychologia kliniczna a zmiany klimatyczne

Psychologia kliniczna a procesy migracyjne

Zaburzenia afektywne: choroba afektywna jednobiegunowa

Zaburzenia afektywne: choroba afektywna dwubiegunowa

Zaburzenia osobowości. Wprowadzenie.

Zaburzenia osobowości w ICD-11

Zaburzenia osobowości – wiązka A (osobowość paranoiczna, schizoidalna i schizotypowa)

Zaburzenia osobowości – wiązka B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, z pogranicza/borderline, antyspołeczna)

Zaburzenia osobowości – wiązka C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, unikająca, zależna)

Omawianie opisów przypadków

Nazwa zajęć: **Etyka zawodu psychologa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Student posiada wiedzę na temat podstaw etyki
2. W02: Student posiada wiedzę na temat klasycznych nurtów w etyce
3. W03: Student posiada wiedzę na temat zasad etycznych ujętych w Kodeksie etyczno-zawodowym psychologa przyjętym przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne

w zakresie umiejętności:

1. U01: Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę z zakresu etyki do analizy i interpretacji zachowań własnych oraz innych ludzi
2. U02: Potrafi samodzielnie analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł
3. U03: student potrafi przedstawić własne koncepcje strategii działań w kontaktach z człowiekiem oczekującym pomocy psychologa. Swoje działania potrafi uzasadnić z punktu widzenia etyki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Student ma świadomość dylematów etycznych związanych z badaniami z zakresu psychologii, potrafi je wskazać, nazwać i zaproponować sposoby ich rozwiązania
2. K02: Student potrafi odnieść posiadaną przez siebie wiedzę do konkretnych działań w kontaktach z innymi ludźmi.

3. K03: W swojej działalności naukowej uwzględnia jej wymiar etyczny

Treści programowe dla zajęć:

1. Etyka jako dyscyplina filozoficzna
 2. Co to znaczy moralnie dobry?
 3. Problem odpowiedzialności moralnej (decyzja i czyn).
 4. Kwestia normy moralnej
 5. Eudajmonizm w etyce.
 6. Deontologizm w etyce.
 7. Utylitaryzm w etyce.
 8. Personalizm w etyce.
 9. Etyka w czasach ponowoczesności (postmodernizmu).
 10. Jedna etyka czy wielość etyk?
1. Podstawowe założenia Kodeksu etyczno-zawodowego psychologa oraz Kodeksu etycznego psychologa.
 2. Poszanowanie godności i autonomii pacjenta jako podstawa relacji psycholog - pacjent.
 3. Kwestia tajemnicy zawodowej psychologa.
 4. Gdy system wartości psychologa jest inny niż system wartości pacjenta - etyczny wymiar spotkania.
 5. Kwestia prawdy w relacji z pacjentem

Nazwa zajęć: **Negocjacje i mediacje**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie istotę, podstawy prawne, znaczenie, a także cel mediacji oraz negocjacji, jak również podmioty – uczestników tych procesów i ich role
2. Student zna podstawowe rodzaje konfliktów, sytuacji kryzysowych i nadzwyczajnych mających miejsce w różnych obszarach / grupach funkcjonowania człowieka oraz sposoby ich rozwiązania przy pomocy mediacji i negocjacji
3. Student zna i rozumie procedury, metody, strategie, techniki i taktyki prowadzenia mediacji i negocjacji
4. Student zna i rozumie psychologiczne uwarunkowania skuteczności negocjacji i mediacji
5. Student rozumie, jakie znaczenie mają zasady etyczne w prowadzeniu negocjacji i mediacji

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi zastosować, odpowiednio dobrane do rodzaju konfliktu, sytuacji kryzysowej czy nadzwyczajnej, metody, strategie, techniki i taktyki mediacji oraz negocjacji
2. Student potrafi nawiązywać poprawny kontakt i wychodzić naprzeciw konfliktom, sytuacjom kryzysowym i nadzwyczajnym względem osób w różnych kontekstach relacyjnych, społecznych i kulturowych
3. Student prezentuje ustnie efekty swojej pracy w sposób przejrzysty i usystematyzowany, wykorzystując wiedzę dotyczącą mediacji i negocjacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest gotów do wejścia w rolę mediatora oraz uczestniczenia w pracy grupowej zespołów negocjacyjnych
2. Student ma świadomość zasad i standardów etycznych w prowadzeniu mediacji i negocjacji, przy analizowaniu i rozstrzyganiu problemów.

Treści programowe dla zajęć:

1. Idea mediacji i negocjacji
- Spory, konflikty, sytuacje kryzysowe i nadzwyczajne - warunki występowania,

uwarunkowania, detektory, zdarzenia bezpośrednio wywołujące, modele i strategie postępowania, płaszczyzny i pola interwencji;

2. Zakres zastosowania mediacji i negocjacji

3. Istota mediacji

- Definicja mediacji,
- Powstanie i rozwój mediacji na tle alternatywnych metod rozwiązywania sporów,
- Cel, funkcje, zasady, style i rodzaje mediacji,
- Budowanie zrębów efektywnej mediacji,
- Typy strategii mediacyjnej oraz metody i techniki w mediacji
- Koncepcje procesu mediacyjnego
- Modele procesu mediacyjnego
- Umowa o mediację
- Prowadzenie mediacji – etapy i fazy procesu mediacyjnego,
- Dochodzenie do porozumienia na drodze mediacji (tu m.in. dokumentacja mediacyjna, ugoda)

4. Negocjacje – ujęcie definicyjne, modele, strategie, techniki i taktyki negocjacyjne,

5. Język mediacji i negocjacji

6. Elementy komunikacji przydatne w prowadzeniu mediacji i negocjacji

7. Wskazówki do prowadzenia mediacji i negocjacji

8. Zasady pracy, standardy, prawa i obowiązki mediatora i negocjatora. Kodeks zawodowej etyki.

9. Zalety oraz zagrożenia mediacji i negocjacji

10. Negocjacje policyjne

11. Negocjacje w więzieniu

1. Mediacje w sprawach rodzinnych

2. Transgraniczne mediacje dwunarodowościowych rodzin

3. Mediacje w sprawach cywilnych

4. Mediacje rówieśnicze

5. Mediacje szkolne

6. Mediacje gospodarcze

7. Mediacje pracownicze

8. Mediacje administracyjne

9. Mediacje w sprawach z nieletnim sprawcą czynu karalnego

10. Mediacje w sprawach karnych
11. Instytucja mediacji w sprawach z zakresu błędów medycznych
12. Mediacje w sferze publicznej
13. Pokrzywdzony – jego prawa i działania
14. Realizacja mediacji w kraju i zagranicą – ujęcie statystyczne i nowe wymiary

Nazwa zajęć: **Metody badań empirycznych w psychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 – student posiada podstawową wiedzę na temat teorii pomiaru przy użyciu kwestionariuszy
2. W02 – student posiada podstawową wiedzę na temat zasad interpretacji wyników badań ilościowych i jakościowych oraz ich ograniczeń.
3. W03 – student posiada podstawową wiedzę dotyczącą dostępnych baz danych z literaturą fachową
4. W04 – student wie, w jaki sposób dobrać elementy konieczne do zaprojektowania badania w wybranym przez siebie paradygmacie (typy bodźców, metody prezentacji)
5. W05 – student zna zasady tworzenia spójnych projektów badawczych, uwzględniających poprawność metodologiczną, odpowiedni dobór narzędzi oraz etyczne aspekty prowadzenia badań

w zakresie umiejętności:

1. U01 – student potrafi stworzyć własny kwestionariusz lub zaadaptować kwestionariusz już istniejący
2. U02 – student potrafi dokonać wstępnego przetworzenia oraz wizualizacji danych kwestionariuszowych
3. U03 – student potrafi stworzyć bazę bibliograficzną do swojego projektu a także zautomatyzować proces dodawania literatury cytowanej
4. U04 – student potrafi przedstawić argument teoretyczny przemawiający za możliwością przeprowadzenia badania w wybranym przez siebie paradygmacie oraz sformułować odpowiednie hipotezy
5. U05 – student potrafi zaprojektować własną procedurę badawczą na podstawie zaproponowanego projektu i stworzyć jej działającą wersję w programie PsychoPy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 – Student rozumie potrzebę tworzenia kwestionariuszy badawczych zgodnie z zasadami etyki badawczej, dbając o formułowanie pytań w sposób, który nie narusza prywatności ani nie wywołuje dyskomfortu u uczestników badań. Rozumie także potrzebę odpowiedzialnego zbierania, przechowywania i przetwarzania danych, zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.
2. K02 – potrafi koordynować tworzenie projektu naukowego

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do badań empirycznych i ścieżki naukowej w psychologii

Formy komunikacji i upowszechniania wyników badań naukowych

Wyszukiwanie i przegląd literatury naukowej

Wyszukiwanie i przegląd literatury naukowej - analiza i selekcja

Style bibliograficzne i zarządzanie literaturą naukową

Planowanie badania empirycznego: podejścia jakościowe i ilościowe

Metody kwestionariuszowe - praktyka badawcza

Metody kwestionariuszowe - zastosowania praktyczne

Eksperyment psychologiczny - podstawy metodologiczne

Projektowanie badań eksperymentalnych i procedur badawczych

Dokumentowanie procesu badawczego i raportowanie wyników

Wizualizacja danych w badaniach psychologicznych

Realizacja projektu badawczego - koncepcja i realizacja

Prezentacja projektów badawczych

Prezentacja projektów badawczych

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student potrafi rozpoznać trudności i wskazać objawy kryzysu/psychopatologii pacjentów instytucji, w której realizowana jest praktyka (wstępna diagnoza dotycząca problemu)
2. Student posiada wiedzę na temat procesu diagnostycznego prowadzonego w instytucji, w której realizowana jest praktyka (poznaje narzędzia diagnostyczne i sposób prowadzenia diagnozy)
3. Student ma wiedzę na temat rodzaju działań pomocowych stosowanych w instytucji, w której realizowana jest praktyka zawodowa
4. Student nabywa wiedzę na temat sposobu prowadzenia dokumentacji psychologicznej zgodnie z zasadami zachowania etyki zawodowej

w zakresie umiejętności:

1. Student nabywa umiejętność komunikowania się z podopiecznymi w różnym wieku
2. Student nabywa umiejętność komunikowania się z innymi specjalistami (rozmowa z opiekunem praktyk, udział w zebraniu klinicznym)
3. Student nabywa umiejętność analizowania dokumentacji psychologicznej podopiecznych instytucji, wyciągania wniosków oraz planowania strategii działań pomocowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest uwrażliwiony na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej, otwarty na współpracę z innymi specjalistami celem udzielenia pomocy
2. Student jest uwrażliwiony na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej, otwarty na współpracę z innymi specjalistami celem udzielenia pomocy

Treści programowe dla zajęć:

Student zobowiązany jest do zrealizowania 40 godzin dydaktycznych praktyki zawodowej w wybranej przez siebie instytucji lub w instytucji wskazanej przez uczelnię, według harmonogramu ustalonego przez dyrektora/ kierownika instytucji lub przydzielonego opiekuna praktyk (psychologa).

Praktyka zawodowa realizowana jest w placówkach świadczących szeroko rozumianą pomoc psychologiczną (placówki oświatowe: szkoły, przedszkola, poradnie psychologiczno- pedagogiczne; placówki służby zdrowia: szpitale, ośrodki leczenia zaburzeń, ośrodki rehabilitacyjne i inne).

Zgoda na realizację praktyki w wybranej przez studenta instytucji poparta jest zgodą kierownika praktyk niepedagogicznych.

Celem praktyki zawodowej jest:

- zapoznanie studenta ze specyfiką i organizacją pracy instytucji, w której realizowana jest praktyka,
- poznanie przez studenta specyfiki problemów podopiecznych instytucji, w której realizowana jest praktyka (analiza objawów – wstępna diagnoza dotycząca problemu),
- poznanie przez studenta zasobów diagnostycznych instytucji (narzędzi diagnostycznych) i specyfiki procesu diagnostycznego (rozmowa z opiekunem praktyk, obserwacja pracy opiekuna praktyk, obserwacja podopiecznych, analiza dokumentacji podopiecznych),
- poznanie przez studenta procedur pomocowych stosowanych w instytucji, w której realizowana jest praktyka – poradnictwo, psychoedukacja/ psychoprofilaktyka i inne (rozmowa z opiekunem praktyk, obserwacja pracy opiekuna praktyk, analiza dokumentacji podopiecznych),
- zapoznanie studenta ze sposobem prowadzenia dokumentacji psychologicznej (analiza dokumentacji podopiecznych),
- kształtowanie u studenta umiejętności komunikowania się z podopiecznym w różnym wieku (np. obserwacja pracy opiekuna

praktyk będącego w kontakcie z podopiecznymi, współuczestniczenie w rozmowie z podopiecznymi),

- kształtowanie u studenta umiejętności skutecznego komunikowania się z innymi specjalistami (stały kontakt z opiekunem praktyk, bierny udział w zebraniu zespołu, bierny udział zebraniu klinicznym, superwizji, itp.),
- uwrażliwianie studenta na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej,
- uwrażliwienie studenta na problematykę zdrowia psychicznego osób zaangażowanych w zawody pomocowe; potrzebę dbałości o własne zdrowie psychiczne.

Nazwa zajęć: **Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna podstawowe założenia pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, zadania przedszkola i szkoły oraz rolę nauczyciela, wychowawcy i psychologa w pracy z małym dzieckiem.
2. Osoba studiująca zna uwarunkowania funkcjonowania dziecka w przedszkolu i klasach I-III, w tym problemy adaptacji, gotowości szkolnej, relacji w grupie oraz trudności w uczeniu się.
3. Osoba studiująca rozumie znaczenie wychowania, zabawy, aktywności własnej i doświadczenia w rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym.
4. Osoba studiująca zna podstawowe zasady obserwacji pedagogicznej, indywidualizacji oddziaływań oraz planowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi analizować potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka oraz planować podstawowe działania wspierające jego rozwój i uczenie się.
2. Osoba studiująca potrafi wykorzystać informacje z obserwacji i opisu przypadku do zaplanowania pracy diagnostyczno-wspierającej w przedszkolu lub klasach I-III.
3. Osoba studiująca potrafi wspierać nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz w tworzeniu warunków sprzyjających wszechstronnemu rozwojowi dziecka.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest gotowa do dialogu z dzieckiem, rodzicem, opiekunem i nauczycielem na temat rozwoju dziecka oraz potrzebnego wsparcia.
2. Osoba studiująca rozumie znaczenie odpowiedzialności, współpracy i podmiotowego traktowania dziecka w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna jako subdyscyplina pedagogiki oraz przedszkole i szkoła jako środowiska rozwoju dziecka.

Zadania rozwojowe i potrzeby edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym.

Adaptacja dziecka do przedszkola i szkoły oraz czynniki wspierające poczucie bezpieczeństwa.

Zabawa, aktywność własna i doświadczenie jako podstawy uczenia się oraz rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka.

Rola nauczyciela, wychowawcy i psychologa w organizacji procesu opiekuńczo-wychowawczego i dydaktycznego w przedszkolu oraz klasach I-III.

Obserwacja i diagnoza pedagogiczna dziecka, gotowość szkolna oraz przejście dziecka z przedszkola do szkoły.

Trudności w uczeniu się na początku edukacji szkolnej, specjalne potrzeby edukacyjne, edukacja włączająca i indywidualizacja wsparcia.

Współpraca z rodzicami i nauczycielami, projektowanie działań wspierających i dylematy etyczne pracy psychologa z małym dzieckiem.

Analiza funkcjonowania dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym w kontekście rozwojowym oraz edukacyjnym.

Planowanie działań wspierających adaptację dziecka do przedszkola i szkoły.

Wykorzystanie obserwacji pedagogicznej do rozpoznawania potrzeb dziecka.

Planowanie wsparcia gotowości szkolnej i początkowego uczenia się dziecka.

Projektowanie działań wspierających rozwój społeczno-emocjonalny w grupie przedszkolnej i klasie wczesnoszkolnej.

Współpraca z rodzicami i nauczycielami w sytuacji trudności rozwojowych lub edukacyjnych dziecka.

Indywidualizacja oddziaływań edukacyjnych i wspierających wobec dziecka ze zróżnicowanymi potrzebami.

Nazwa zajęć: **Psychologia osób z niepełnosprawnością**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.
2. Zna szczegółowo mechanizmy prowadzące do patologizacji rozwoju osób z niepełnosprawnością
3. Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologicznych podstaw oddziaływań wspierających osoby z niepełnosprawnością

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystywać pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii osób z niepełnosprawnością do interpretowania funkcjonowania jednostki
2. Potrafi wykorzystywać szeroką wiedzę psychologiczną do wyznaczania kierunków działań wspierających, rewalidacyjnych i terapeutycznych wobec osób z niepełnosprawnością oraz ich najbliższego otoczenia
3. Potrafi opracować założenia indywidualnego programu wsparcia dla osoby z niepełnosprawnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy zakresu własnej wiedzy i umiejętności oraz rozumie konieczność stałego doskonalenia się w obszarze psychologii rehabilitacyjnej osób z niepełnosprawnością
2. Potrafi współpracować w zespole specjalistów w celu wspierania rozwoju osób z niepełnosprawnością
3. Posiada pogłębione kompetencje interpersonalne niezbędne do prowadzenia zindywidualizowanych oddziaływań wobec osób z niepełnosprawnością

Treści programowe dla zajęć:

1. Niepełnosprawność- podstawowe aspekty teoretyczne
2. Psychologia rehabilitacji
3. Niepełnosprawność intelektualna
4. Niepełnosprawność narządu słuchu
5. Niepełnosprawność narządu wzroku
6. Niepełnosprawność ruchowa
7. Proces adaptacji do niepełnosprawności, niepełnosprawność w aspekcie społecznym
8. Seksualność osób z niepełnosprawnością
9. Rodzina osób z niepełnosprawnością- wybrane aspekty
10. Technologia w życiu osób z niepełnosprawnością

Zajęcia organizacyjne, próba definicji niepełnosprawności w kontekście modelu medycznego, społecznego, biopsychospołecznego. Plakaty dla BON Warsztaty Terapii Zajęciowej jako forma pracy dla osób z niepełnosprawnościami Specyfika pracy z osobą z niepełnosprawnością intelektualną Psychologia osób z uszkodzonym zmysłem słuchu. Uczeń z niepełnosprawnością wzrokową w szkole ogólnodostępnej Psychologia osób z chorobą przewlekłą. Wspieranie i edukacja dziecka z chorobą przewlekłą Psychologia osób z niepełnosprawnością ruchową Prezentacja projektów zaliczeniowych, podsumowanie zajęć

Nazwa zajęć: **Psychologia nieprzystosowania społecznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. student zna terminologię używaną w psychologii nieprzystosowania społecznego (przystosowanie, nieprzystosowanie, zagrożenie niedostosowaniem społecznym)
2. student opisuje modele diagnozy nieprzystosowania społecznego
3. student charakteryzuje wybrane formy nieprzystosowania społecznego
4. student wskazuje na etiologię nieprzystosowania społecznego
5. student wskazuje formy oddziaływań terapeutyczno - resocjalizacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować objawy niedostosowania społecznego/ zagrożenia niedostosowaniem społecznym (symptomatologia)
2. student potrafi zdiagnozować przejawy niedostosowania społecznego w oparciu o poznane narzędzia
3. student potrafi zaprojektować działania ukierunkowane na udzielanie pomocy terapeutyczno -resocjalizacyjnej dzieciom i młodzieży niedostosowanej społecznie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student ma świadomość potrzeby rozwoju osobistego i doskonalenia kompetencji zawodowych
2. student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami celem udzielenia kompleksowej pomocy dziecku/ nastolatki/ osobie dorosłej
3. student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego

Treści programowe dla zajęć:

1. Przystosowanie i nieprzystosowanie. Wybrane definicje nieprzystosowania/niedostosowania społecznego
 2. Przyczyny nieprzystosowania społecznego/ czynniki warunkujące niedostosowanie społeczne (indywidualne, środowiska rodzinnego, środowiska szkolnego i rówieśniczego)
 3. ADHD i zaburzenia zachowania a nieprzystosowanie społeczne
 4. Diagnoza nieprzystosowania społecznego. Modele diagnozy nieprzystosowania społecznego, wybrane narzędzia służące do rozpoznania zjawiska
 5. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - agresja dzieci i młodzieży
 6. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nieletni jako sprawcy przestępstw
 7. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - autoagresja: samobójstwa i samookaleczenia
 8. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nadużywanie alkoholu, uzależnienie od alkoholu
 9. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nadużywanie substancji psychoaktywnych innych niż alkohol
 10. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - uzależnienie od Internetu
 11. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - ryzykowne zachowania seksualne
 12. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - zaburzenia odżywiania
 13. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - wagary, ucieczki z domu, kłamstwo i nieposłuszeństwo
 14. Socjoterapia i resocjalizacja jako działania ukierunkowane na pomoc osobom niedostosowanym społecznie
 15. Profilaktyka nieprzystosowania społecznego
1. Uczeń niedostosowany społecznie/ zagrożony niedostosowaniem społecznym – charakterystyka, różnice
 2. Praca z uczniem niedostosowanym społecznie, zagrożonym niedostosowaniem społecznym. Orzeczenie, IPET, WOPFU
 3. Diagnoza niedostosowania społecznego – wywiad z rodzicem
 4. Diagnoza niedostosowania społecznego – wybrane techniki i narzędzia (SNS, DROM)
 6. Uczeń niedostosowany społecznie – studium przypadku, analiza dokumentacji pod kątem orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na niedostawanie społeczne/ zagrożenie niedostosowaniem społecznym.
 7. Uczeń niedostosowany społecznie/ zagrożony niedostosowaniem społecznym – praca własna (opracowanie orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w oparciu o dostępną dokumentację)
 8. Zaliczenie – orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.

Nazwa zajęć: **Emisja głosu**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:**

1. znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu

2. podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi
w zakresie umiejętności:

1. posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu
2. poprawnie posługiwać się językiem polskim
3. poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu
4. posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do emisji głosu. Znaczenie głosu w pracy nauczyciela. Higiena głosu – profilaktyka przeciążeń. Anatomiczne uwarunkowania wydobywania głosu. (1h)

Prawidłowy oddech. Oddychanie przeponowo-żebrowe. Cele ćwiczeń oddechowych, relaksacyjnych, sposoby poprawiania koncentracji. Związek między oddechem a brzmieniem głosu. (1h)

Fonacja – artykulacja – dykcja. Ćwiczenia na wyrazistość mowy. Redukcja błędów wymowy. Praktyka płynnej wypowiedzi. (2h)

Umiejętność samoobserwacji i nawyk notowania spostrzeżeń na temat roli emocji wspierających lub blokujących proces porozumiewania się; rola swobody ruchu i efektywnego oddechu w komunikowaniu się. Pojęcia neurocepcji i koregulacji jako mechanizmów wspomagających procesy komunikacyjne. (3h)

Głos w sytuacjach dydaktycznych. Mówienie w przestrzeni klasy – projekcja głosu. Głos jako narzędzie komunikacji i autorytetu. Interpretacja tekstów dydaktycznych z uwzględnieniem nastawienia emocjonalnego. (3h)

ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych:

Prawidłowy oddech. Oddychanie przeponowo-żebrowe. Ćwiczenia oddechowe, relaksacyjne, sposoby poprawiania koncentracji. (1h)

ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych:

Fonacja – artykulacja – dykcja. Ćwiczenia na wyrazistość mowy. Redukcja błędów wymowy. Praktyka płynnej wypowiedzi. (2h)

ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych:

Praca nad kształtowaniem samoobserwacji i wytworzeniem nawyku notowania spostrzeżeń na temat roli emocji wspierających lub blokujących proces porozumiewania się, wypracowaniem swobody ruchu i efektywnego oddechu w komunikowaniu się. (1h)

ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych:

Mówienie w przestrzeni klasy – projekcja głosu. Ćwiczenia ekspresji emocjonalnej i akcentu logicznego. Czytanie tekstów dydaktycznych z różnym nastawieniem emocjonalnym. (1h)

Nazwa zajęć: **Psychoterapia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. student zna terminologię używaną w psychoterapii (norma/ patologia, zaburzenie, modele zaburzeń)
2. student opisuje główne orientacje psychoterapeutyczne (podejście psychodynamiczne, poznawczo – behawioralne, humanistyczno-egzystencjalne, systemowe); potrafi dokonać konceptualizacji problemu zgłaszanego przez pacjenta w odniesieniu do wybranego podejścia
3. student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych/ techniki stosowane w ramach wybranego podejścia terapeutycznego
4. student wskazuje różnice między wybranymi formami psychoterapii: terapią indywidualną dzieci, młodzieży i dorosłych, terapią rodzinną, terapią grupową

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować objawy/ symptomy zaburzeń psychicznych u pacjentów w różnym wieku
2. student potrafi objaśnić etiologię konkretnych zaburzeń psychicznych w ramach wybranego podejścia teoretycznego
3. student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu zaprojektowania pomocy psychoterapeutycznej (odpowiedni dobór metod i technik terapeutycznych do zgłaszanego problemu)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student nabywa świadomość ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa/ terapeuty zajmującego się psychoterapią
2. student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami (np. psychiatrą) celem udzielenia pacjentowi kompleksowej pomocy
3. student nabywa świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego

Treści programowe dla zajęć:

Psychoterapia; psychoterapia a inne formy pomocy psychologicznej Przygotowanie pacjenta/klienta do psychoterapii (motywacja, kontakt terapeutyczny, setting...) Psychoterapia dorosłych a psychoterapia dzieci i młodzieży Psychoanaliza i terapie pochodzące od psychoanalizy/ terapia psychodynamiczna Terapia poznawczo – behawioralna Terapia humanistyczno- egzystencjalna Terapia systemowa Inne szkoły psychoterapeutyczne (analiza transakcyjna, terapia Ericksonowska) Czynniki leczące w psychoterapii Psychoterapia rodzin Psychoterapia rodzin – rodzina w sytuacji kryzysu rozstania Psychoterapia par Psychoterapia grupowa Kto może wykonywać zawód psychoterapeuty? Etyka zawodu psychoterapeuty

Psychoterapia – wprowadzenie, rys historyczny i rozwój poszczególnych modalności.

2. Diagnoza w psychoterapii – jej rodzaj i wpływ na rozumienie i pracę z poszczególnymi zaburzeniami; różnice w diagnozowaniu przez różnych specjalistów.
3. Leczenie w psychoterapii – co powoduje, że psychoterapia działa, analiza prowadzenia leczenia tego samego zaburzenia w rozumieniu różnych modalności.
4. Trudny pacjent – kiedy psychoterapia bywa nieskuteczna.
5. Psychoterapia w XXI wieku – wpływ neuronauki, sztucznej inteligencji i poszukiwanie nowych rozwiązań.
6. Kim jest psychoterapeuta – cechy i postawa dobrego terapeuty, uwarunkowania osobowościowe i możliwe trudności.
7. Praca indywidualna a praca systemowa w psychoterapii (proponowane podejścia dla konkretnych grup wiekowych, koncepcje związane z rodziną).
8. Superwizja i jej wartość w pracy psychoterapeuty

Nazwa zajęć: **Podstawy seksuologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą biologicznych i psychologicznych podstaw seksualności człowieka.
2. Posiada pogłębioną wiedzę na temat seksualność człowieka w różnych fazach życia
3. Posiada pogłębioną wiedzę o etiologii i klasyfikacji problemów związanych z seksualnością
4. Posiada wiedzę o przebiegu diagnozy psychoseksuologicznej
5. Posiada wiedzę o psychoterapii w leczeniu problemów związanych z seksualnością

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi rozpoznać oraz ocenić biologiczne i psychologiczne aspekty funkcjonowania człowieka w aspekcie seksualności
2. Student potrafi analizować i zdiagnozować psychospołeczne konsekwencje problemów związanych z seksualnością
3. Student potrafi zaplanować wybrane aspekty diagnozy psychoseksualnej
4. Student potrafi zaplanować i przeprowadzić wsparcie psychologiczne dla osób doświadczających problemów związanych z seksualnością

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z osobami doświadczającymi problemów związanych z seksualnością
2. Student rozumie konieczność interdyscyplinarnej współpracy
3. Student rozumie, że pracując z osobami doświadczającymi problemów związanych z seksualnością konieczna jest troska o własne zdrowie

Treści programowe dla zajęć:

Biologiczne i psychologiczne podstaw seksualności człowieka

Seksualność człowieka w różnych fazach życia

Seksuologia kliniczna

Psychoterapia w leczeniu problemów związanych z seksualnością

Seksuologia sądowa

Substancje psychoaktywne a seksualność człowieka

Diagnoza psychoseksuologiczna

Wywiad

Wybrane skale i kwestionariusze

Seksuologia kliniczna

Wybrane problemy seksualne w różnych specjalnościach medycznych

Nazwa zajęć: **Podstawy dydaktyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. - usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; - zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; - współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; - zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne; - konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela; - sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnętrzny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną; - znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu. - zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji - zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania

w zakresie umiejętności:

1. - zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; - zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej; - dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów; - wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę; - zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowując go do udziału w konkursie przedmiotowym; - dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej; - poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej i uczniów - monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły - odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku - samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. - twórczo poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów; - skutecznego korygowania swoich

błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu - posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka - budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej

Treści programowe dla zajęć:

Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki. Dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe. Główne nurty myślenia o edukacji szkolnej i szkole.

Współczesne koncepcje nauczania. Cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania i ich rodzaje; zasady dydaktyki; metody nauczania; treści nauczania - program nauczania a podstawa programowa; organizacja procesu kształcenia i pracy uczniów

Lekcja jako jednostka dydaktyczna. Budowa, modele lekcji i ich struktura; sztuka prowadzenia lekcji; style i techniki pracy z uczniami; środki dydaktyczne, korzystanie z otwartych zasobów edukacyjnych, samodzielne tworzenie narzędzi dydaktycznych

Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do potrzeb i możliwości ucznia, w szczególności możliwości psychofizycznych i tempa uczenia się; wyrównywanie szans edukacyjnych; odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień; indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniem (projektowanie indywidualnych ścieżek kształcenia i ich realizacja), nauczanie w klasie zróżnicowanej; przygotowania uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomia dydaktyczna nauczyciela.

Ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów; ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania; wewnętrzny system oceniania; rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; ocena efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działań szkoły; edukacyjna wartość dodana

Język jako narzędzie pracy nauczyciela; praca z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych: wykładanie i zadawanie pytań, stymulowanie aktywności komunikacyjnej uczniów; praktyczne aspekty wystąpień publicznych; etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.

Klasa szkolna jako środowisko edukacyjne. Style kierowania klasą; ład i dyscyplina; procesy społeczne w klasie; metody integracji klasy szkolnej; tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce; sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego

Cele i treści nauczania. Klasyfikacja celów: poznawcze, emocjonalnowychowawcze, działaniowe. Dobór treści nauczania adekwatnych do poziomu edukacyjnego uczniów. Zróżnicowanie treści w kontekście indywidualizacji i inkluzji. Współpraca interdyscyplinarna na rzecz ucznia.

Metody, środki i formy pracy. Metody kształcenia: wykład, dyskusja, praca projektowa, problemowa. Środki dydaktyczne (wizualne, audiowizualne, ICT). Organizacja procesu nauczania (praca indywidualna, grupowa).

Organizacja i planowanie dydaktyki. Etapy lekcji / zajęć – fazy planowania i realizacji. Konstruowanie planów dydaktycznych i konspektów. Harmonogramowanie i realizacja procesów dydaktycznych. Metody indywidualizacji i personalizacji pracy z uczniem o różnych potrzebach edukacyjnych.

Ocena i ewaluacja. Rodzaje oceniania: diagnostyczne, bieżące, podsumowujące. Narzędzia oceniania: testy, obserwacje, projekty, portfolio. Ewaluacja procesu kształcenia i własnej pracy nauczyciela. Samoocena pracy nauczyciela i autorefleksja. Doskonalenie umiejętności poprzez superwizję i mentoring.

Praktyczne umiejętności komunikacji głosowej. Zasady pracy głosem i profilaktyka przeciążenia głosu. Techniki efektywnego porozumiewania się (intonacja, artykulacja). Adaptacja głosu do warunków dydaktycznych: przestrzeń lekcyjna, duże grupy. Kultura języka i etyka zawodowa nauczyciela.

Cele, środki dydaktyczne, metody, ewaluacja. Odpowiedzialność, etyka, relacje w zespole nauczycielskim, w grupie uczniów. Zarządzanie klasą i budowanie autorytetu. Integracja klasy szkolnej. Praca z dokumentacją nauczycielską. Dziennik lekcyjny, arkusz obserwacji, scenariusze.

Wprowadzenie do obserwacji pedagogicznej. Rozpoznawanie stylów uczenia się, różnic indywidualnych. Praca indywidualna, grupowa, metody aktywizujące. Dostosowanie form do warunków szkoły. Dobór metod nauczania a poziom edukacyjny uczniów. Praktyczne przykłady metod aktywizujących. Planowanie strategii dostosowanych do grupy.

Tworzenie konspektu lekcji zgodnego z podstawą programową. Przygotowanie i prowadzenie lekcji próbnej. Komunikacja nauczyciel-uczeń: sytuacje trudne i wspierające. Ćwiczenia w komunikatach wspierających. Informacja zwrotna i analiza stylu pracy.

Ewaluacja pracy ucznia i samoocena nauczyciela. Ocenianie kształtujące vs. sumujące. Jak zbierać informacje zwrotne od uczniów i nauczycieli-opiekunów. Planowanie rozwoju kompetencji dydaktycznych studenta.

Nazwa zajęć: **Wsparcie psychologiczne w sytuacjach trudnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: charakteryzuje koncepcje sytuacji trudnych, stresu i kryzysu psychologicznego oraz ich kulturowe i społeczne uwarunkowania.
2. W02: rozróżnia formy pomocy psychologicznej (pomoc psychologiczna, poradnictwo, psychoterapia, interwencja kryzysowa) wraz z kryteriami ich doboru.
3. W03: opisuje specyfikę wsparcia w wybranych sytuacjach kryzysowych — traumie, żałobie, kryzysie suicydalnym, chorobie przewlekłej i terminalnej, kryzysach zbiorowych oraz w pracy z dziećmi i młodzieżą.
4. W04: wyjaśnia zasady etyczne, regulacje prawne oraz mechanizmy ryzyka zawodowego (wypalenie, trauma zastępcza) w pracy psychologa udzielającego wsparcia.

w zakresie umiejętności:

1. U01: ocenia sytuację kryzysową pod kątem poziomu ryzyka i pilności interwencji.
2. U02: dobiera adekwatne formy wsparcia psychologicznego do specyfiki sytuacji, etapu kryzysu i kontekstu kulturowego klienta.
3. U03: stosuje wybrane techniki wsparcia psychologicznego (elementy racjonalnej terapii zachowania, terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach i dialogu motywującego) w pracy z osobą w sytuacji trudnej.
4. U04: analizuje skuteczność wybranych technik wsparcia psychologicznego na podstawie literatury naukowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: respektuje kulturowy, społeczny i światopoglądowy kontekst sytuacji klienta w kryzysie.
2. K02: przestrzega zasad etycznych w pracy z osobami w kryzysie, z poszanowaniem ich godności i prawa do poufności.
3. K03: jest gotów do współpracy w zespole interdyscyplinarnym z uznaniem granic własnych kompetencji.
4. K04: jest gotów do podejmowania superwizji, dbania o własną higienę psychiczną i ustawicznego rozwoju zawodowego.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy teoretyczne wsparcia psychologicznego (8W/0Ć) — pojęcia wsparcia i sytuacji trudnych; kulturowe, społeczne i historyczne uwarunkowania pomocy; sytuacje trudne wg Tomaszewskiego; koncepcje stresu (Selye, Lazarus i Folkman); różnicowanie form pomocy (pomoc / poradnictwo / psychoterapia); zasoby (resilience, czynniki chroniące i ryzyka, wsparcie społeczne); komunikacja jako narzędzie wsparcia (budowanie relacji, techniki kryzysowe, deeskalacja, błędy komunikacyjne).

Interwencja kryzysowa, kryzysy zbiorowe, trauma (6W/0Ć) — teoria i etapy interwencji kryzysowej; Otwarty Dialog; kryzysy zbiorowe (katastrofy naturalne, pandemia, konflikty zbrojne, migracje); fazy reakcji zbiorowych; koncepcje traumy i podejścia zorientowane na doświadczenia traumatyczne.

Sytuacje szczególne (8W/0Ć) — rozpoznawanie ryzyka suicydalnego, interwencja w kryzysie samobójczym, postwencja; modele żałoby, żałoba powikłana, wsparcie w stracie; psychoonkologia, wsparcie w chorobach neurologicznych, praca z osobami z niepełnosprawnościami, wsparcie rodzin i opiekunów; sytuacja graniczna w psychologii egzystencjalnej; dezintegracja pozytywna Dąbrowskiego; potencjał rozwojowy sytuacji trudnych.

Specyfika grup odbiorców (4W/0Ć) — rozwojowa specyfika sytuacji trudnych u dzieci i młodzieży, interwencje szkolne, praca z rodziną w kryzysie; dynamika grup wsparcia, pomoc rówieśnicza, grupy samopomocowe.

Etyka, prawo i higiena pracy pomocowej (4W/0Ć) — kwestie etyczne w sytuacjach kryzysowych; regulacje prawne (ustawa o zawodzie psychologa, ochrona zdrowia psychicznego); dokumentacja i odpowiedzialność prawna; granice kompetencji i współpraca interdyscyplinarna; wypalenie zawodowe, trauma zastępcza, superwizja, dbanie o własne zasoby psychiczne.

Wprowadzenie do wsparcia psychologicznego — ćwiczenia (0W/1Ć) — rozpoznawanie potrzeb klienta, ocena sytuacji i adekwatny dobór form wsparcia.

Elementy racjonalnej terapii zachowania (RTZ) w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — założenia teoretyczne RTZ, model ABC, praca w parach (rola klienta i psychologa), analiza nagrań.

Elementy terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach (TSR) w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — założenia TSR, praca z celami i zasobami klienta, ćwiczenia w parach.

Elementy dialogu motywującego w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — duch DM, praca z ambiwalencją, techniki OARS,

ćwiczenia w parach.

Skuteczność technik wsparcia psychologicznego — projekt grupowy (0W/2Ć) — analiza literatury naukowej dotyczącej skuteczności wybranych podejść; prezentacje studenckie.

Nazwa zajęć: **Elementy psychologii sądowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna przedmiot, obszary i podstawowe zadania psychologii sądowej oraz rozumie związki między psychologią a prawem.
2. Osoba studiująca zna specyfikę diagnozy i opiniowania psychologicznego w kontekście sądowym, w tym znaczenie pytań organu procesowego, materiału źródłowego, metod badania oraz granic wnioskowania.
3. Osoba studiująca zna podstawowe wymogi etyczne i prawne związane z wykonywaniem zadań psychologa w postępowaniu sądowym, w szczególności zasady bezstronności, poufności, ochrony dobra osoby badanej i odpowiedzialności za formułowane wnioski.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi analizować podstawowe problemy psychologiczne pojawiające się w sprawach sądowych i odróżniać wnioski oparte na wiedzy naukowej od ocen nieuprawnionych lub potocznych.
2. Osoba studiująca potrafi rozpoznać cel, zakres i ograniczenia opinii psychologicznej oraz wskazać elementy wymagające ostrożności w doborze metod i interpretacji danych w kontekście sądowym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest świadoma odpowiedzialności etycznej psychologa działającego w kontekście sądowym oraz ograniczeń diagnozy i opiniowania psychologicznego.
2. Osoba studiująca rozumie konieczność działania w granicach własnych kompetencji oraz korzystania z konsultacji specjalistycznej w złożonych sytuacjach diagnostycznych i opiniodawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia sądowa jako obszar zastosowań psychologii: przedmiot, cele, dziedziny oraz relacje psychologii i prawa.

Psycholog w postępowaniu sądowym: biegły, konsultant, diagnosta - role, zadania, granice kompetencji i odpowiedzialności.

Opinia psychologiczna dla potrzeb sądu: pytania opiniodawcze, materiał badania, struktura opinii oraz ograniczenia wnioskowania.

Standardy diagnozy w kontekście sądowym: dobór metod, dokumentacja, rzetelność danych i ryzyko nadinterpretacji.

Psychologia zeznań świadków: pamięć zdarzeń, podatność na sugestie, wiarygodność relacji oraz specyfika przesłuchania świadka małoletniego.

Psychologia sądowa w sprawach rodzinnych i opiekuńczych: dobro dziecka, kompetencje rodzicielskie, kontakty z dzieckiem, przemoc i konflikt okołorozwodowy.

Zagadnienia karne w psychologii sądowej: osoba pokrzywdzona i sprawca, znaczenie diagnozy psychologicznej, ryzyko przemocy i recydywy, poczytalność jako kontekst interdyscyplinarny.

Etyka, prawo i odpowiedzialność w pracy psychologa sądowego: bezstronność, tajemnica zawodowa, konflikt ról, krytyczna analiza przykładowego problemu opiniodawczego i podsumowanie kursu.

Nazwa zajęć: **Internet i nowe technologie w życiu dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna i rozumie znaczenie Internetu, mediów społecznościowych, gier cyfrowych i nowych technologii dla rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i moralnego dzieci oraz młodzieży.
2. Osoba studiująca zna podstawowe wzorce korzystania z technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież oraz rozumie mechanizmy zaangażowania, gratyfikacji, presji rówieśniczej i kształtowania tożsamości w środowisku online.
3. Osoba studiująca zna główne zagrożenia związane z funkcjonowaniem dzieci i młodzieży w środowisku cyfrowym, w tym problemowe używanie Internetu i gier, cyberprzemoc, ekspozycję na szkodliwe treści, dezinformację, FOMO oraz konsekwencje dla snu,

samoregulacji i dobrostanu.

4. Osoba studiująca zna założenia profilaktyki, psychoedukacji i współpracy szkoły z rodziną w zakresie bezpiecznego oraz rozwojowo korzystnego korzystania z nowych technologii przez dzieci i młodzież

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi analizować sytuację dziecka lub nastolatka w kontekście korzystania z technologii cyfrowych oraz rozpoznawać sygnały ryzykownego lub problemowego używania Internetu, gier i mediów społecznościowych.

2. Osoba studiująca potrafi zaplanować podstawowe działania profilaktyczne lub psychoedukacyjne dotyczące higieny cyfrowej, bezpieczeństwa online, cyberprzemocy i wspierania samoregulacji uczniów.

3. Osoba studiująca potrafi formułować zalecenia dla uczniów, rodziców i nauczycieli dotyczące bezpiecznego korzystania z technologii, ustalania granic, reagowania na zagrożenia oraz wspierania dobrostanu cyfrowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest gotowa do odpowiedzialnego komunikowania wiedzy psychologicznej dotyczącej technologii cyfrowych dzieciom, rodzicom i nauczycielom, z poszanowaniem ich doświadczeń, potrzeb i kontekstu rodzinnego.

2. Osoba studiująca rozumie konieczność stałego aktualizowania wiedzy o nowych technologiach oraz krytycznego, opartego na dowodach podejścia do popularnych przekonań na temat ich wpływu na dzieci i młodzież.

Treści programowe dla zajęć:

Cyfrowe dzieciństwo i dorastanie: miejsce Internetu i nowych technologii w życiu dzieci i młodzieży.

Wzorce korzystania z technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież: czas ekranowy, urządzenia, platformy i różnice rozwojowe.

Rozwój poznawczy w środowisku cyfrowym: uwaga, pamięć, uczenie się i przeciążenie informacyjne.

Rozwój emocjonalny i społeczny w środowisku cyfrowym: relacje, komunikacja, empatia i regulacja emocji.

Tożsamość, obraz siebie i porównania społeczne w mediach społecznościowych.

Media społecznościowe, komunikatory i platformy wideo: FOMO, potrzeba przynależności i presja rówieśnicza.

Gry cyfrowe, streaming i rozrywka online: motywacja, zaangażowanie, kompetencje, ryzyka i granice.

Smartfon, uwaga, sen i samoregulacja: psychologiczne konsekwencje stałej dostępności technologii.

Problemowe używanie Internetu, gier i mediów społecznościowych: kryteria opisu zjawiska, czynniki ryzyka i czynniki chroniące.

Cyberprzemoc, hejt, wykluczenie online i przemoc rówieśnicza zapośredniczona cyfrowo.

Szkodliwe treści i zachowania online: pornografia, patostreaming, autouszkodzenia, wyzwania internetowe, dezinformacja i radykalizacja przekazu.

Bezpieczeństwo cyfrowe dzieci i młodzieży: prywatność, wizerunek, dane osobowe i kontakt z nieznanymi.

Nowe technologie w edukacji: e-learning, aplikacje edukacyjne, sztuczna inteligencja, dostępność i indywidualizacja wsparcia.

Rodzina, szkoła i środowisko rówieśnicze wobec technologii: zasady, granice, modelowanie zachowań i dialog.

Profilaktyka, psychoedukacja i promocja zdrowia cyfrowego w pracy psychologa edukacyjnego.

Analiza przypadków: rozpoznawanie sygnałów ryzykownego i problemowego korzystania z technologii przez dziecko lub nastolatka.

Cyberprzemoc w praktyce szkolnej: rozpoznawanie sytuacji, rozmowa z uczniem, współpraca z rodzicami i nauczycielami.

Ocena potrzeb ucznia i klasy w obszarze funkcjonowania cyfrowego: wywiad, obserwacja, analiza kontekstu szkolnego i rodzinnego.

Formułowanie zaleceń dla uczniów, rodziców i nauczycieli dotyczących higieny cyfrowej, snu, uwagi i samoregulacji.

Planowanie działań psychoedukacyjnych dla rodziców i nauczycieli dotyczących higieny cyfrowej oraz bezpieczeństwa online.

Projektowanie programu profilaktycznego dla klasy lub szkoły: cele, grupa odbiorców, treści, metody i ewaluacja.

Analiza materiałów edukacyjnych i profilaktycznych dotyczących Internetu i nowych technologii: rzetelność, język, adekwatność rozwojowa i etyka.

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W_01 Student zna bazy artykułów naukowych, a także rodzaje i strukturę artykułów. Zna strukturę pracy magisterskiej. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu metodologii planowania psychologicznych badań naukowych.
2. Dysponuje wiedzą z zakresu sposobów pomiaru różnych zjawisk psychologicznych, w tym oceny przydatności narzędzi badawczych do pomiaru tych zmiennych. Zna zalety i ograniczenia badań prowadzonych w modelu korelacyjnym, quasi-eksperymentalnym i eksperymentalnym.
3. Zna zasady prowadzenia badań psychologicznych z zachowaniem standardów metodologicznych.
4. Posiada wiedzę psychometryczną, umożliwiającą dokonanie odpowiedniego wyboru narzędzi badawczych.
5. Zna zasady etyczne prowadzenia badań empirycznych z udziałem ludzi.
6. Zna zasady przygotowania pracy pisemnej w stylu APA.
7. Posiada pogłębioną wiedzę na temat koncepcji teoretycznych, paradygmatów i metod badawczych oraz wyników badań prowadzonych w wybranym przez siebie obszarze psychologii.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wybranego obszaru psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł naukowych, zarówno polskojęzycznych, jak i obcojęzycznych.
2. Potrafi samodzielnie sformułować problem badawczy w zakresie wybranej tematyki, opracować plan badawczy. Potrafi dobrać narzędzia pomiarowe adekwatne do postawionego problemu badawczego.
3. Potrafi zaprezentować swój problem badawczy oraz aktywnie uczestniczyć w dyskusji. Potrafi dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy w zakresie tematyki seminarium.
4. Potrafi integrować wiedzę z różnych obszarów psychologii, redagować teksty naukowe.
5. Planuje i przeprowadza badanie empiryczne zgodnie z zasadami poprawności metodologicznej i z poszanowaniem zasad etycznych.
6. Przygotowuje raport z badań empirycznych zgodnie z zasadami APA.
7. Interpretuje wyniki podstawowych analiz statystycznych w świetle literatury przedmiotu.
8. Przedstawia w sposób komunikatywny teoretyczne i metodologiczne podstawy własnej pracy magisterskiej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przygotowując się do prowadzenia badań naukowych respektuje ich etyczne i moralne aspekty, kładąc nacisk na zachowanie poufności danych oraz poszanowanie własności intelektualnej. Uwzględnia dobro osób badanych podejmowanych działaniach badawczych i kieruje się przyjętymi w psychologii zasadami etyki zawodowej.
2. Przejawia postawę gotowości do dyskusji merytorycznej związanej z realizowanym projektem badawczym, szanując i uwzględniając różne punkty widzenia.
3. Jest nastawiony na stałe dokształcanie się i dzielenie się zdobytą wiedzą z innymi osobami. Wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań w celu realizacji pracy magisterskiej.
4. Przejawia inicjatywę, samodzielność i kooperatywność w poszukiwaniu źródeł informacji związanych z podjętym tematem badań.

Treści programowe dla zajęć:

I semestr (25h) 1. Przedstawienie organizacji pracy i warunków zaliczenia. 2. Praca magisterska - formalne aspekty. 3. Elementy metodologii badań psychologicznych I. 4. Elementy badań psychologicznych II. 5. Etyka w badaniach psychologicznych. 6. Obszary zainteresowań badawczych studentów - dyskusja (I). 7. Obszary zainteresowań badawczych studentów dyskusja (II). 8. Praca nad sformułowaniem tematów prac magisterskich odpowiadających tematyce seminarium. 9. Podstawy teoretyczne projektów badawczych. 10. Przegląd literatury przedmiotu jako podstawowe źródło dla stworzenia i realizacji projektów badawczych. 11. Co oznacza krytyczna analiza tekstu naukowego i na jakie aspekty należy zwrócić uwagę dokonując 4 analizy artykułów naukowych. 12. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (I). 13. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (II).

II semestr (25h) 1. Przedstawienie organizacji pracy i warunków zaliczenia. 2. Planowanie badań: uszczegółowienie tematu pracy magisterskiej. 3. Planowanie badań: konstruowanie problemu badawczego. 4. Planowanie badań: wstępne postawienie pytań badawczych. 5. Struktura oraz zasady oceniania pracy magisterskiej. 6. Plagiat - wybrane aspekty prawne i procedura antyplagiatowa. 7. Standard APA w pracy naukowej. 8. Zasady cytowania prac naukowych. Tworzenie bibliografii. 9. Powtórzenie wiedzy z zakresu standardów przygotowania tekstów. 10. Praca nad strukturą pracy magisterskiej: strategie, typowe błędy. 11. Praca nad strukturą pracy magisterskiej: przygotowanie pierwszego rozdziału pracy magisterskiej 12. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja(I). 13. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (II).

Semestr III (25h) 1. Omówienie problematyki przygotowywanych prac magisterskich. 2. Cel badań i hipotezy - formułowanie celu

badania w oparciu o literaturę przedmiotu, stawianie hipotez 3. Planowanie badań psychologicznych – dobór osób badanych 4. Planowanie badań psychologicznych – dobór narzędzi 5. Planowanie badań psychologicznych – przygotowanie procedury 6. Formułowanie celów badań i hipotez – dyskusja (I) 7. Formułowanie celów badań i 4 hipotez – dyskusja (II) 8. Formułowanie celów badań i hipotez – dyskusja (III) 9. Aspekty formalne gromadzenia i przetwarzania danych, świadoma zgoda w badaniach empirycznych 10. Etyka badań psychologicznych z udziałem ludzi 11. Metoda jako część pracy magisterskiej, standardy przygotowania tekstu 12. Przygotowanie procedury do badań – dyskusja (I) 13. Przygotowanie procedury do badań – dyskusja (II) 14. Przygotowanie procedury do badań – dyskusja (III) 15. Prowadzenie badań empirycznych w psychologii – podsumowanie

Semestr IV (25h) 1. Omówienie metod i narzędzi wykorzystanych w prowadzonych badaniach. 2. Strategie porządkowania i organizacji danych zebranych w trakcie badań, korzystanie z podręczników, norm, kluczy 3. Analizy statystyczne – dobór właściwych metod w testowaniu hipotez, 4. Analizy statystyczne – statystyki opisowe 5. Analizy statystyczne – test t-Studenta, analiza korelacji i odpowiedniki nieparametryczne 6. Analizy statystyczne – jednoczynnikowa ANOVA i odpowiednik nieparametryczny 7. Wizualizacja danych w pracy magisterskiej - standardy przygotowywania tabel i wykresów 8. Wizualizacja danych w pracy magisterskiej - przedstawianie wyników testów statystycznych (standard APA) 9. Dyskusja wyników w pracy magisterskiej 10. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (I) 11. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (II) 12. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (III) 13. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (IV) 14. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego 15. Omówienie procedury dyplomowania oraz przebiegu obrony pracy magisterskiej w Instytucie Psychologii UKEN

Nazwa zajęć: **Formy reprezentacji poznawczej w aktywności dziecięcej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada zasób pojęć i znajomość strategii niezbędnych do opisu i wyjaśniania różnorodnych form reprezentacji poznawczej dziecka
2. Wykazuje znajomość współczesnych koncepcji rozwoju symbolizacji u dzieci i młodzieży.
3. Zna prawidłowości rozwoju oraz metody badania form reprezentacji poznawczej adekwatne do wieku umysłowego osób badanych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wybrać metodologię adekwatną do celu badań nad formami reprezentacji poznawczej dziecka.
2. Potrafi dokonać krytycznej analizy różnych koncepcji teoretycznych dotyczących reprezentacji poznawczej.
3. Umiejętnie interpretuje czynniki istotne dla rozwoju reprezentacji poznawczej dziecka ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka oraz czynników stymulujących prawidłowy rozwój.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wykazuje wrażliwość na zasady etyczne podczas prowadzenia badań z udziałem dziecka.
2. Docenia znaczenie wiedzy teoretycznej dla praktyki psychologicznej.
3. Wykazuje postawę aktywnego stymulowania rozwoju dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie reprezentacji, rodzaje i mechanizmy rozwoju Reprezentacje poznawcze w klasycznych teoriach: J. Piaget, L.S. Wygotski, J. Bruner Klasyczne i współczesne koncepcje dotyczące myślenia. Teorie umysłu – narodziny terminu, definicje Wybrane poznawcze koncepcje rozwoju teorii umysłu – teoria teorii, teoria symulacji, funkcja zarządzająca Komunikacyjno-poznawcze teorie rozwoju wiedzy o umyśle – J.W. Astington, B. Pilow, M. Tomasello Czynniki rozwoju teorii umysłu Rozwój teorii umysłu w okresie wczesnego i średniego dzieciństwa Rozwój teorii umysłu w okresie adolescencji i dorosłości Stymulowanie myślenia logicznego i twórczego. Aktywność językowa wyrazem rozwoju dziecka. Reprezentowanie rzeczywistości poprzez mowę dziecięcą. Twórczość a rozwój umysłowy dziecka. Znaczenie zabawy w rozwoju dziecka. Funkcje zabawy. Rodzaje zabaw. Stymulująca i terapeutyczna funkcja zabawy.

Metody badawcze w psychologii rozwojowej "Teoria umysłu", czyli rozwijające się zdolność do mentalizacji Współpraca i kolaboracja wśród najmłodszych Rola rodziców i nauczycieli we wspomaganie i stymulowanie aktywności poznawczej dziecka Warsztat badawczy: rozwój poznawczy dziecka w średnim dzieciństwie Zabawa i rysunek jako metody diagnostyczno-terapeutyczne dziecka. Terapia przez zabawę i rysunek z dziećmi o szczególnych potrzebach edukacyjnych.

Nazwa zajęć: **Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Zna rolę psychologa w systemie edukacji oraz zadania w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach
2. W02: Zna różne formy wspomagania rozwoju uczniów

3. W03: Ma wiedzę dotyczącą diagnozy uczniów o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych
4. W04: Rozumie mechanizmy trudności szkolnych i niepowodzeń edukacyjnych
5. W05: Zna metody pracy z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się
6. W06: Zna podstawy oddziaływań edukacyjno-terapeutycznych

w zakresie umiejętności:

1. U01: Potrafi zaplanować działania diagnostyczno-terapeutyczne
2. U02: Potrafi dobrać metody wsparcia adekwatne do potrzeb ucznia
3. U03: Potrafi planować proces wspierania rozwoju ucznia
4. U04: Rozpoznaje czynniki wpływające na trudności edukacyjne
5. U05: Potrafi współpracować z nauczycielami i rodzicami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Jest gotowy do współpracy z otoczeniem ucznia
2. K02: Komunikuje wyniki diagnozy w sposób zrozumiały
3. K03: Wykazuje odpowiedzialność za działania wspierające rozwój ucznia
4. K04: Jest gotowy do refleksji nad własną praktyką

Treści programowe dla zajęć:

1. Pojęcie specjalnych potrzeb edukacyjnych
2. System wsparcia ucznia w Polsce
3. Diagnoza psychologiczno-pedagogiczna
4. Specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja, dysgrafia itd.)
5. Uczeń z niepełnosprawnością
6. Uczeń zdolny
7. Zaburzenia rozwojowe i emocjonalne
8. Indywidualizacja procesu nauczania
9. Współpraca z nauczycielami i rodzicami
10. Programy wsparcia i interwencji

Nazwa zajęć: **Psychologia uzależnień**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01: Student posiada wiedzę na temat mechanizmów funkcjonowania człowieka, zna uwarunkowania ludzkiego zachowania.
2. W02: Student posiada wiedzę na temat mechanizmów uzależniania się od substancji i od czynności
3. W03: Student posiada wiedzę na temat konsekwencji jakie niosą ze sobą uzależnienia

w zakresie umiejętności:

1. U01: Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę z zakresu psychologii uzależnień do analizy i interpretacji zachowań własnych oraz innych ludzi.
2. U02: Student potrafi przedstawić własne koncepcje strategii działań w kontaktach z człowiekiem uzależnionym. Swoje działania potrafi uzasadnić teoretycznie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Student ma świadomość dylematów etycznych związanych z badaniami z zakresu psychologii uzależnień, potrafi je wskazać, nazwać i zaproponować sposoby ich rozwiązania.
2. K02: Student potrafi odnieść posiadaną przez siebie wiedzę do konkretnych działań w kontaktach z innymi ludźmi

Treści programowe dla zajęć:

1. Pojęcie uzależnienia. Kryteria uzależnienia według DSM-V i ICD-11
2. Biologiczne modele wyjaśniania uzależnień

3. Teorie psychologiczne uzależnień
4. Teorie społeczno-kulturowe uzależnień
5. Uzależnienie od alkoholu jako problem bio-psycho-społeczny. Charakterystyczne cechy choroby alkoholowej. Fazy uzależnienia.
6. Wpływ przewlekłego używania alkoholu na zdrowie (aspekty somatyczne i psychiczne)
7. Współuzależnienie jako problem psychologiczny i społeczny - stosowane formy pomocy osobom współuzależnionym
8. Funkcjonowanie dzieci w rodzinie z problemem alkoholowym
9. Uzależnienie od narkotyków. Kryteria uzależnienia.
10. Psychologiczne mechanizmy wyjaśniające fakt sięgania po narkotyki. Biologiczne, psychologiczne i społeczne skutki uzależnienia od narkotyków.
11. Uzależnienie od nikotyny
12. Uzależnienie od leków
13. Uzależnienie od czynności: uzależnienie od internetu, uzależnienie od seksu, uzależnienie od hazardu
14. Inne rodzaje uzależnień od czynności
15. Rekapitulacja najważniejszych zagadnień

Nazwa zajęć: **Elementy socjoterapii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe pojęcia, teorie i modele dotyczące socjoterapii oraz jej zastosowania w praktyce terapeutycznej i edukacyjnej.
2. Ma wiedzę na temat społecznych, psychologicznych i biologicznych uwarunkowań zaburzeń zachowania, które mogą być przedmiotem socjoterapii.
3. Zna metody diagnostyczne stosowane w socjoterapii oraz rozumie znaczenie diagnozy w procesie terapeutycznym.
4. Ma wiedzę na temat specyficznych potrzeb terapeutycznych różnych grup wiekowych, w tym dzieci, młodzieży i dorosłych, z którymi pracuje się w socjoterapii.
5. Rozumie znaczenie pracy z rodziną i otoczeniem w procesie socjoterapii oraz zna strategie wsparcia systemowego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzać diagnozę potrzeb socjoterapeutycznych i dostosować interwencje do specyfiki grupy lub jednostki.
2. Potrafi projektować i realizować programy socjoterapeutyczne dostosowane do potrzeb różnych grup wiekowych i problemowych.
3. Posiada umiejętności prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych z grupami dzieci, młodzieży i dorosłych, w tym prowadzenia interwencji w sytuacjach kryzysowych.
4. Potrafi współpracować z innymi specjalistami (psychologami, pedagogami, terapeutami) w celu holistycznego podejścia do socjoterapii oraz skutecznej interwencji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi nawiązywać relacje z osobami korzystającymi z socjoterapii, uwzględniając specyficzne potrzeby psychologiczne i społeczne.
2. Wykazuje odpowiedzialność za etyczne aspekty prowadzenia socjoterapii i jest świadomy swoich ograniczeń zawodowych.
3. Jest świadomy konieczności ciągłego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych oraz dbałości o zdrowie psychiczne i rozwój osobisty w kontekście pracy socjoterapeutycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do socjoterapii – definicje, cele i zadania.

Psychologiczne podstawy socjoterapii – praca z osobami z problemami zachowania.

Zaburzenia zachowania i ich psychospołeczne uwarunkowania.

Rola grupy w procesie socjoterapeutycznym.

Strategie i metody interwencji socjoterapeutycznej.

Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami emocjonalnymi.

Socjoterapia osób dorosłych – specyfika pracy terapeutycznej.

Praca z rodzinami w socjoterapii.

Etyczne aspekty pracy socjoterapeutycznej.

Socjoterapia w praktyce – studia przypadków.

Diagnoza socjoterapeutyczna – metody i narzędzia.

Projektowanie zajęć socjoterapeutycznych – ćwiczenia praktyczne.

Praca z grupą – techniki i metody.

Praktyczne zastosowanie technik socjoterapii w pracy z młodzieżą.

Symulacja zajęć socjoterapeutycznych – studium przypadku.

Nazwa zajęć: **Psychologia muzyki w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii muzyki, o jej podstawowych teoriach i metodach badawczych.
2. W02 Ma wiedzę na temat powiązań psychologii muzyki z innymi dziedzinami naukowymi. Zna koncepcje teoretyczne związane z rozwojem zdolności i preferencji muzycznych oraz ma wiedzę o metodach ich pomiaru.
3. W03 Ma wiedzę niezbędną do projektowania działań wspierających rozwój człowieka poprzez oddziaływania edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystywaniem muzyki.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Potrafi interpretować zjawiska z zakresu psychologii muzyki w kontekście klasycznych i współczesnych teorii rozwoju.
2. U02 Potrafi wyjaśniać i tłumaczyć indywidualne i społeczne zjawiska muzyczne w perspektywie psychologicznej.
3. U03 Potrafi projektować i prowadzić działania wspierające rozwój człowieka poprzez oddziaływania edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystywaniem muzyki w oparciu o wiedzę z zakresu psychologii muzyki i muzykoterapii.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Jest wrażliwy na problemy psychologiczne i społeczne w kontekście zjawisk muzycznych, co daje możliwość twórczych działań w zakresie oddziaływań pedagogiczno-psychologicznych.
2. K02 Jest gotowy do komunikowania się i współpracy ze środowiskiem psychologów, pedagogów i muzyków w celu projektowania i realizacji wspólnych działań psychologicznych, edukacyjnych i wychowawczych z wykorzystaniem muzyki.

Treści programowe dla zajęć:

Wykłady 1. Psychologia muzyki jako dziedzina naukowa – kierunki i etapy rozwoju 2. Powszechność i rosnące znaczenie muzyki w życiu człowieka 3. Rozwój muzyczny człowieka 4. Uwarunkowania osiągnięć muzycznych: zdolności, uzdolnienia i talent. 5. Różnorodność emocji estetycznych w odpowiedzi na muzykę oraz specyficzne mechanizmy ich wzbudzania 6. Muzyka jako umiejętność poznawcza 7. Umysł muzyczny w kontekście: kultura i biologia 8. Postawy, kompetencje i preferencje muzyczne 9. Audiomarketing: muzyka jako środek wpływu na nastrój, decyzje i produktywność 10. Proces twórczy w muzyce: komponowanie 11. Improwizacja: rozwijanie twórczości poprzez muzykę 12. Muzyka w leczeniu i wspomaganiu rozwoju: muzykoterapia 13. Funkcje muzyki w życiu młodzieży oraz jej miejsce w hierarchii wartości 14. Metody badawcze w psychologii muzyki 15. Podsumowanie: zastosowania muzyki w edukacji Ćwiczenia 1. Psychologia muzyki i historia badań- wstęp do ćwiczeń, organizacja zajęć 2. Rozwój muzyczny człowieka – socjalizacja i inkulturacja w procesie rozwoju zdolności muzycznych 3. Metody badawcze w psychologii muzyki. 4. Muzyka jako akt komunikacji, funkcje muzyki jako nośnika emocji. 5. Odbiorca: osobowość, wartości a preferencje muzyczne. Budowanie tożsamości i dobrostanu poprzez słuchanie ulubionego gatunku muzyki (prezentacje zespołowe studentów). 6. Wykonawca: osobowość, zdolności poznawcze, procesy emocjonalno-motywacyjne 7, 8. Elementy muzykoterapii i ćwiczeń edukacyjno-terapeutycznych z wykorzystaniem muzyki. Wykorzystanie muzyki w edukacji (prezentacje zespołowe studentów). Podsumowanie i wnioski dla własnej pracy.

Nazwa zajęć: **Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 Student zna podstawową terminologię z zakresu stresu i mechanizmów radzenia sobie.
2. W02 Student rozumie różne koncepcje stresu i ich praktyczne implikacje
3. W03 Student zna możliwości praktycznego wykorzystania wiedzy psychologicznej z zakresu stresu w udzielaniu pomocy psychologicznej.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania stanu człowieka w sytuacji trudnej (stresu) .
2. U02 Student potrafi stosować wybrane metody radzenia sobie ze stresem.
3. U03 Student potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne odwołując się do teorii i badań nad stresem

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Student ma świadomość swojego poziomu wiedzy z zakresu psychologii stresu i radzenia sobie oraz rozumie konieczność dalszego rozwoju i kształcenia
2. K02 Student ma świadomość ryzyka związanego z pracą w stresie oraz czynników zwiększających ryzyko wypalenia zawodowego
3. K03 Student potrafi dbać o własne zdrowie psychiczne i uwzględniać w pracy profilaktykę stresu i metody radzenia sobie z nim.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do problematyki stresu - stres a zdrowie, czy stres zawsze jest szkodliwy?

Biologiczne modele stresu - fizjologiczne mechanizmy stresu i metody radzenia sobie ze stresem przy wykorzystaniu śmiechu

Psychologiczne modele stresu - geneza stresu, źródła stresu - 4 drogi powstawania reakcji stresowych

Poznawcze, transakcyjne koncepcje stresu i ich praktyczne implikacje, koncepcja Lazarusa i Folkman

Style i strategie radzenia sobie ze stresem oraz kwestionariusz CISS

Wsparcie społeczne a stres

Zmienne psychologiczne modulujące reakcje stresową

Stresory i sytuacje trudne.

Stres a aktywacja / pobudzenie. Regulacja procesów pobudzenia.

Koncepcja poczucia koherencji i jej praktyczne implikacje

Stres a kryzys

Wypalenie zawodowe

Zespół stresu pourazowego, (PTSD) i potraumatyczny wzrost

Profilaktyka antystresowa, techniki relaksacyjne i inne metody radzenia sobie ze stresem

Nazwa zajęć: **Psychologia osób chorych somatycznie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada pogłębioną wiedzę na temat adaptacji do choroby przewlekłej
2. Posiada wiedzę dotyczącą patogenez, przebiegu oraz objawów fizycznych chorób somatycznych
3. Posiada pogłębioną wiedzę na temat psychologicznej charakterystyki pacjentów chorych somatycznie
4. W stopniu zaawansowanym zna sposoby radzenia sobie i metody interwencji w sytuacji choroby somatycznej przewlekłej i terminalnej
5. Posiada pogłębioną wiedzę o procesie umierania człowieka w aspekcie psychologicznym i medycznym

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi nawiązać kontakt i relację z pacjentem przewlekle chorym
2. Student potrafi interpretować dokumentację medyczną z perspektywy psychologicznej

3. Student potrafi dokonać psychospołecznej diagnozy pacjenta
4. Student potrafi udzielić pomocy psychologicznej pacjentowi przewlekle choremu i jego nieformalnym opiekunom
5. Student potrafi rozpoznać i zdiagnozować psychospołeczne konsekwencje choroby dla całego systemu rodzinnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z pacjentami chorymi somatycznie
2. Student posiada kompetencje do współpracy w interdyscyplinarnym środowisku psychologów i lekarzy
3. Student rozumie znaczenie wsparcia psychologicznego w procesie zdrowienia
4. Student ma świadomość roli wiedzy medycznej w pracy psychologa klinicznego
5. Student pracując z osobami chorymi somatycznie, ma świadomość konieczności troski o własne zdrowie

Treści programowe dla zajęć:

Choroba somatyczna- wprowadzenie

Ból przewlekły- ujęcie medyczne i psychologiczne

Choroby nowotworowe

Ozdrowieńcy onkologiczni

Choroby kardiologiczne

Ginekologia i położnictwo

Zaburzenia endokrynologiczne

Schorzenia autoimmunologiczne

Choroby układu oddechowego

Chirurgia- transplantacja serca

Chirurgia- operacja bariatryczna

Choroby skóry

Choroby nerek

Choroby gastroenterologiczne

Opieka paliatywna

Pacjent przewlekle chory- wprowadzenie

Analiza dokumentacji medycznej. Wywiad z pacjentem przewlekle chorym.

Opiniowanie psychologiczne- pacjent kwalifikowany do operacji bariatrycznej

Opiniowanie psychologiczne- pacjent kwalifikowany do przeszczepu serca

Narzędzia pomiaru w pracy z pacjentem przewlekle chorym

Opieka paliatywna

Pomoc psychologiczna osobom chorym somatycznie i i ich rodzinie

Psychologiczny wymiar choroby w różnych okresach rozwojowych i w różnych grupach społecznych

Nazwa zajęć: **Psychologia kreatywności w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna programy wspierania kreatywności przeznaczone dla przedszkoli i dla uczniów szkół.

2. Zna metody pomiaru skuteczności programów edukacyjnych wspierających kreatywność dzieci i młodzieży
3. Zna zastosowania psychoedukacyjne sposobów i metod wspierania kreatywności w przedszkolu i w szkole

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaprezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych
2. Potrafi umiejętnie zastosować typowe metody, procedury i dobre praktyki realizacji zadań związanych z pomocą w tworzeniu
3. Samodzielnie projektuje i prowadzi moduły warsztatowe dotyczące wybranego programu wspierania kreatywności u uczniów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Współtworzy w zespole moduł programu wspierającego kreatywność uczniów
2. Dostrzega trudności wynikające z indywidualnej lub zespołowej pracy z dziećmi o indywidualnych potrzebach edukacyjnych (zdolnościach)
3. Wykazuje gotowość do współpracy z innymi osobami podczas procesu weryfikacji narzędzi diagnostycznych dedykowanych wspieraniu i ewaluowaniu programów wspierających kreatywność dzieci i młodzieży

Treści programowe dla zajęć:

1. Bieguny i poziomy twórczości. Twórczość wybitna i codzienna. Koncepcje poziomów twórczości.
2. Teorie postaw twórczych i twórczości codziennej.
3. Bariery rozwoju kreatywności, ich rodzaje i charakterystyka.
4. Szkolne inhibitory twórczości uczniów.
5. Twórczość a wiek. Cechy osobowości twórczej.
6. Twórczość dzieci, jej dziedziny i swoistość.
7. Rodzinne uwarunkowania rozwoju twórczości dzieci.
8. Cechy środowiska społeczno-kulturowego a twórczość.
9. Pomoc w tworzeniu i programy wychowania do twórczości.
10. Metody badań twórczości ich podział.
11. Zdolności – podział i definicje.
12. Summerhill – szkoła czy nie?
13. Kreatywne szkoły
14. Twórczy nauczyciel?
15. Powtórka treści wykładowych

Metodyka obcojęzycznych programów edukacyjnych (P.Torrance, E. De Bono, J.P. Guilford) Metodyka i zastosowanie programu Żywioty. Lekcje twórczości w nauczaniu zintegrowanym. Metodyka i zastosowanie programu Porządek i Przygoda lekcje twórczości. Metodyka i zastosowanie programu Metoda i wyobraźnia. Myślanki - program wspierający rozwój kompetencji kreatywnej wg. modelu W. Ligęzy i K.T. Piotrowskiego. Testy twórczego myślenia jako narzędzie ewaluacji programów wspierających kreatywność uczniów. Arkusze obserwacji dziecka i ucznia twórczego. Metodyka pracy z dzieckiem zdolnym.

Nazwa zajęć: **Psychologia całościowych zaburzeń rozwojowych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 – wymienia kryteria diagnostyczne całościowych zaburzeń rozwojowych według klasyfikacji DSM-5 i ICD-11 oraz opisuje ewolucję tych pojęć
2. W02 – charakteryzuje obraz kliniczny ASD w zakresie funkcjonowania społeczno-emocjonalnego, komunikacji, wzorców zachowania, rozwoju poznawczego, ruchowego i przetwarzania sensorycznego
3. W03 – opisuje metody wczesnego rozpoznawania, diagnozowania i różnicowania całościowych zaburzeń rozwojowych

4. W04 – wymienia metody wczesnej interwencji i terapii oraz wskazuje specyfikę funkcjonowania osób autystycznych na różnych etapach życia

w zakresie umiejętności:

1. U01 – interpretuje zachowania osób z ASD w kategoriach psychologicznych
2. U02 – rozpoznaje potrzeby wsparcia osób z całościowymi zaburzeniami rozwoju i ich rodzin
3. U03 – planuje proces diagnostyczny i terapeutyczny w przypadku całościowych zaburzeń rozwoju

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 – wykazuje świadomość złożoności problemów funkcjonowania osób z ASD i konieczności współpracy interdyscyplinarnej
2. K02 – przejawia wrażliwość na potrzeby psychospołeczne osób autystycznych i ich rodzin
3. K03 – ocenia ograniczenia własnych kompetencji diagnostycznych i terapeutycznych oraz wykazuje gotowość do ich doskonalenia
4. K04 – stosuje zasady etyczne w pracy z osobami ze spektrum, uwzględniając perspektywę neuroróżnorodności

Treści programowe dla zajęć:

W1. Definicja, ewolucja pojęcia i klasyfikacje całościowych zaburzeń rozwojowych (DSM-5, ICD-11)

W2. Epidemiologia i etiologia zaburzeń ze spektrum autyzmu

W3. Funkcjonowanie społeczne i emocjonalne osób z ASD

W4. Zaburzenia komunikacji — komunikacja werbalna i alternatywna

W5. Ograniczone i powtarzalne wzorce zachowania, zainteresowań i aktywności (RRB)

W6. Rozwój poznawczy — profil neuropsychologiczny, funkcje wykonawcze, centralna koherencja

W7. Rozwój ruchowy i przetwarzanie sensoryczne

W8. Wczesne oznaki autyzmu i badania przesiewowe

W9. Zaburzenia współistniejące i diagnoza różnicowa

W10. Diagnozowanie ASD — metody, narzędzia i procedury diagnostyczne

W11. Wczesna interwencja wobec dzieci ze spektrum autyzmu

W12. Metody terapeutyczne w pracy z osobami z ASD

W13. Funkcjonowanie w okresie dorastania i dorosłości

W14. Rodzina dziecka ze spektrum — kontekst psychologiczny i formy wsparcia

W15. Perspektywa osób autystycznych, neuroróżnorodność i etyka pracy psychologa

Nazwa zajęć: **Pedagogika szkolna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna podstawowe założenia pedagogiki szkolnej, strukturę systemu oświaty, zadania szkoły oraz role nauczyciela, wychowawcy, pedagoga, psychologa i innych specjalistów w placówkach oświatowych.
2. Osoba studiująca zna uwarunkowania funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, w tym problemy adaptacji, relacji rówieśniczych, niepowodzeń szkolnych i zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych.
3. Osoba studiująca rozumie znaczenie wychowania, profilaktyki i oddziaływań pedagogicznych w szkole oraz ich powiązanie z rozwojem dzieci i młodzieży.
4. Osoba studiująca zna podstawowe zasady projektowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz współpracy szkoły z rodziną i środowiskiem ucznia.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca potrafi analizować sytuację ucznia w środowisku szkolnym i wskazywać obszary wymagające diagnozy, wsparcia lub konsultacji ze specjalistami.
2. Osoba studiująca potrafi zaplanować podstawowe działania wspierające ucznia, nauczyciela i rodzica w sytuacjach trudności wychowawczych, adaptacyjnych lub edukacyjnych.

3. Osoba studiująca potrafi projektować elementy pomocy psychologiczno-pedagogicznej i działań wspierających adekwatnych do potrzeb ucznia oraz zespołu klasowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca jest gotowa do prowadzenia dialogu z uczniem, rodzicem, nauczycielem i innymi specjalistami na temat rozwoju ucznia oraz potrzebnego wsparcia.
2. Osoba studiująca rozumie znaczenie odpowiedzialności, etyki, granic kompetencji psychologa oraz współdziałania w środowisku szkolnym.

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika szkolna jako subdyscyplina pedagogiki oraz system oświaty w Polsce: typy szkół, zadania szkoły i znaczenie wiedzy pedagogicznej w pracy psychologa.

Szkoła jako środowisko wychowania, nauczania, socjalizacji i wsparcia rozwoju ucznia oraz role nauczyciela, wychowawcy, pedagoga, psychologa i innych specjalistów.

Klasa szkolna jako grupa społeczna oraz adaptacja ucznia do szkoły i do zmian etapów edukacyjnych.

Proces dydaktyczno-wychowawczy, podstawowe zasady organizacji pracy szkoły oraz niepowodzenia szkolne: uwarunkowania, przebieg i sposoby przeciwdziałania.

Uczeń ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej oraz projektowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Wychowanie i profilaktyka w szkole oraz kryzysy, konflikty i zachowania trudne w środowisku szkolnym.

Współpraca szkoły z rodziną ucznia, konsultacje z rodzicami oraz współpraca interdyscyplinarna w środowisku szkolnym i lokalnym.

Etyczne i praktyczne dylematy pracy psychologa w szkole.

Analiza szkoły jako środowiska rozwoju ucznia i miejsca pracy psychologa.

Rozpoznawanie sytuacji ucznia w klasie szkolnej na podstawie opisu przypadku.

Analiza trudności adaptacyjnych i niepowodzeń szkolnych ucznia.

Planowanie wsparcia dla ucznia ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi.

Projektowanie działań wychowawczych i profilaktycznych w klasie szkolnej.

Prowadzenie rozmowy i współpraca z rodzicem oraz nauczycielem.

Konstruowanie podstawowego planu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Omówienie dylematów etycznych i granic kompetencji psychologa w szkole.

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa specjalnościowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma poszerzoną wiedzę na temat specyfiki problemów i trudności podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia
2. Student ma poszerzoną wiedzę na temat procesu diagnostycznego podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia
3. Student ma poszerzoną wiedzę na temat działań pomocowych prowadzonych w placówkach oświatowych/placówkach służby zdrowia
4. Student ma poszerzoną wiedzę na temat sposobu prowadzenia dokumentacji psychologicznej zgodnie z zasadami etyki (dokumentacja placówek oświatowych, dokumentacja placówek służby zdrowia)

w zakresie umiejętności:

1. Student poprawnie interpretuje dane zebrane na temat podopiecznego; posiada umiejętność przygotowania projektu opinii psychologicznej w oparciu o uzyskane informacje (projekt opinii w formie pisemnej lub ustnie omówiony z opiekunem praktyk)
2. Student nabywa i doskonali umiejętność planowania działań pomocowych z uwzględnieniem wieku i specyfiki trudności podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia

3. Student doskonali umiejętność analizowania dokumentacji psychologicznej oraz planowania strategii działań pomocowych w odniesieniu do podopiecznego

4. Student doskonali umiejętność komunikowania się z podopiecznymi i innymi specjalistami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student jest uważny na problemy i dylematy etyczne pojawiające się w działalności psychologa- praktyka; jest gotowy do korzystania z superwizji

Treści programowe dla zajęć:

Student zobowiązany jest do zrealizowania 60 godzin dydaktycznych praktyki zawodowej w wybranej przez siebie instytucji, lub w instytucji wskazanej przez uczelnię, według harmonogramu ustalonego przez dyrektora/ kierownika instytucji lub przydzielonego opiekuna praktyk (psychologa).

Praktyka zawodowa odbywa się w placówkach świadczących pomoc psychologiczną, zgodnie ze specjalnością wybraną przez studenta:

specjalność – psychologia edukacyjna, praktyka realizowana w :

- placówkach oświatowych (szkołach, przedszkolach, żłobkach, MOS-ach itp.) – jako psycholog szkolny, psycholog nauczyciel,
- ośrodkach doradztwa zawodowego - jako psycholog doradca zawodowy,
- placówkach terapeutycznych, resocjalizacyjnych i opiekuńczo – resocjalizacyjnych; - jako psycholog terapeuta,
- instytucjach uprawnionych do prowadzenia postępowania mediacyjnego; - jako psycholog mediator,
- placówkach opiekuńczo – wychowawczych, MOW-ach, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; - jako psycholog wychowawca,
- instytucjach wymiaru sprawiedliwości (Sądach, OZSS) – jako biegły psycholog.

specjalność – psychologia kliniczna, praktyka w:

- gabinetach prywatnych prowadzących praktykę psychologiczną i psychoterapeutyczną – jako psycholog terapeuta,
- szpitalach i klinikach leczących osoby chore na choroby somatyczne, neurologiczne i psychiczne – jako psycholog kliniczny,
- ośrodkach rehabilitacji i opieki nad chorymi z chorobami przewlekłymi,
- ośrodkach leczniczo-opiekuńczych dla osób w podeszłym wieku,`
- zespołach zajmujących się promocją zdrowia (szkołach, instytucjach pomagających osobom w podeszłym wieku, poradniach – jako psycholog profilaktyk);
- zespołach samorządowych i rządowych odpowiedzialnych za politykę zdrowotną i działania w sytuacjach kryzysowych,
- uczelniach wyższych i zespołach naukowych, zajmując się dydaktyką i badaniami klinicznymi z zakresu psychologii zdrowia i choroby oraz osobowości - jako psycholog dydaktyk / naukowiec.

Zgoda na realizację praktyki w wybranej przez studenta instytucji poparta jest każdorazowo zgodą kierownika praktyk niepedagogicznych.

Celem praktyki zawodowej jest:

- zapoznanie studenta ze specyfiką i organizacją pracy instytucji, w której realizowana jest praktyka (specyfika placówek oświatowych, specyfika placówek służby zdrowia),

- poznanie przez studenta specyfiki problemów i trudności podopiecznych instytucji, w której realizowana jest praktyka (specyfika trudności podopiecznych placówek oświatowych, specyfika podopiecznych placówek służby zdrowia – diagnoza trudności/ zaburzenia w odniesieniu do kryteriów diagnostycznych),
- poznanie przez studenta zasobów diagnostycznych (narzędzi diagnostycznych) i specyfiki procesu diagnostycznego podopiecznych instytucji; zaprojektowanie procesu diagnostycznego z wykorzystaniem poznanych narzędzi (adekwatny dobór narzędzi diagnostycznych do wieku i problemu podopiecznego, obserwacja/ współprowadzenie (w miarę możliwości) procesu diagnostycznego),
- sporządzenie projektu opinii psychologicznej w oparciu o informacje uzyskane w trakcie obserwacji, dane z diagnozy, analizę dokumentacji podopiecznego
- obserwacja/ współprowadzenie przez studenta (w miarę możliwości) wybranych działań pomocowych /interwencyjnych/psychoedukacja/ psychoprophylaktycznych i innych należących do zadań psychologa zatrudnionego w instytucji, w której realizowana jest praktyka,
- zapoznanie studenta ze sposobem prowadzenia dokumentacji psychologicznej, współprowadzenie dokumentacji (w miarę możliwości),
- doskonalenie u studenta umiejętności komunikowania się podopiecznymi w różnym wieku (np. współuczestniczenie/ współprowadzenie wywiadu psychologicznego, rozmowy wspierającej z podopiecznym, rozmowy z rodzicami podopiecznego itp.)
- doskonalenie u studenta umiejętności skutecznego komunikowania się z innymi specjalistami (stały kontakt z opiekunem praktyk, aktywny udział w zebraniu zespołu, zebraniu klinicznym, superwizji, itp.),
- uwrażliwienie studenta na problemy i dylematy etyczne pojawiające się w działalności psychologa- praktyka.

Nazwa zajęć: **Terapia poznawczo-behawioralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna i potrafi scharakteryzować podstawowe założenia i modele teoretyczne terapii poznawczo-behawioralnej
2. Osoba studiująca zna specyfikę i przebieg procesu terapeutycznego oraz zadania terapeuty pracującego w tym nurcie terapeutycznym
3. Osoba studiująca posiada wiedzę dotyczącą technik terapeutycznych wykorzystywanych w danym nurcie psychoterapii i możliwości ich stosowania z uwzględnieniem etycznych zasad psychologii.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca samodzielnie analizuje zaburzone zachowanie, potrafi wskazać odpowiedni dla danego przypadku sposób postępowania terapeutycznego w nurcie poznawczo-behawioralnym
2. Osoba studiująca potrafi planować działania terapeutyczne wykorzystując poznawczo-behawioralne techniki oddziaływania
3. Osoba studiująca potrafi budować relację komunikując się z pacjentem, jego otoczeniem, a także zespołem specjalistów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca ma świadomość znaczenia relacji terapeutycznej
2. Osoba studiująca rozumie i respektuje prawa klienta w terapii poznawczo-behawioralnej
3. Osoba studiująca potrafi nawiązywać relacje współpracy i korzystać ze wsparcia specjalistów z innych dziedzin, realizując cel pomocy psychologicznej klientowi.

Treści programowe dla zajęć:

Historia rozwoju poznawczo-behawioralnych (CBT) nurtów psychoterapii oraz teoretyczne założenia CBT.

Diagnoza, konceptualizacja i realizacja celów terapeutycznych.

Praca ze schematami poznawczymi

Trzecia fala CBT

Terapia Dialektyczno-Behawioralna - założenia i techniki

Modele zaburzeń psychicznych: lękowe, nastroju, osobowości.

CBT w terapii dzieci i młodzieży

Nazwa zajęć: **Psychologia pozytywna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student zna podstawowe założenia, metody i cele psychologii pozytywnej.
2. Student zna i rozumie idee zdrowia psychicznego, dobrostanu, szczęścia i satysfakcji z życia prezentowane w ramach psychologii pozytywnej.
3. Student posiada wiedzę o oddziaływaniach interwencyjnych, terapeutycznych i doradczych zgodnych z nurtem psychologii pozytywnej.
4. Student zna i rozumie koncepcje emocji i motywacji oraz funkcjonowania psychospołecznego prezentowane w nurcie psychologii pozytywnej.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi prezentować i dyskutować założenia, teoretyczne osiągnięcia oraz aplikacje psychologii pozytywnej.
2. Student opisuje i wyjaśnia problemy psychologiczne w kategoriach psychologii pozytywnej. Wykorzystuje te kategorie do poddawania refleksji wiedzy potocznej i medialnej.
3. Student potrafi projektować procedury zmiany, mające na celu podniesienie jakości życia indywidualnego i społecznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student inicjuje i przeprowadza działania na rzecz poprawy jakości życia.
2. Student aktywnie kształtuje swoje siły charakteru, wykorzystując je w celu poprawy jakości życia różnych grup społecznych.
3. Student radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych osób, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii pozytywnej.

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest psychologia pozytywna? Wprowadzenie

Czym jest dobre życie? Dwa nurty: hedonizm i eudajmonizm

Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. I

Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. II

Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. III

Metody badań w psychologii pozytywnej

Czynniki warunkujące dobre życie: biologiczne, społeczne i środowiskowe, cz. I

Czynniki warunkujące dobre życie, cz. II

Psychologia pozytywna a zdrowie

Kryzysy i trauma

Miłość i wsparcie społeczne

Szczęście rodzicielskie

Dobrostan cyfrowy

Psychologia pozytywna w praktyce cz. I

Psychologia pozytywna w praktyce cz. II

1. Pojęcie szczęścia

2. Osobowość człowieka szczęśliwego

3. Coping w psychologii pozytywnej
4. Jakość życia
5. Wdzięczność i kolektywne dobro
6. Wady, cnoty kardynalne i dobre życie – podejście hedonistyczne i eudajmonistyczne
7. Czy szczęścia i optymizmu można się nauczyć? – studium przypadku

Nazwa zajęć: **Wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:

1. W01: Ma wiedzę o formach wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży
2. W02: Zna metody pracy z uczniami o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych
3. W03: Rozumie procesy dydaktyczno-wychowawcze i ich znaczenie dla rozwoju
4. W04: Zna znaczenie profilaktyki i psychoedukacji
5. W05: Rozumie rolę środowiska szkolnego i rodzinnego w rozwoju ucznia

w zakresie umiejętności:

1. U01: Potrafi rozpoznać zaburzenia i trudności rozwojowe
2. U02: Potrafi zaplanować proces wspierania rozwoju ucznia
3. U03: Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju społecznego i emocjonalnego
4. U04: Potrafi projektować działania profilaktyczne i psychoedukacyjne
5. U05: Potrafi współpracować z nauczycielami i rodzicami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Rozumie potrzebę współpracy w środowisku edukacyjnym
2. K02: Jest gotowy do wspierania rozwoju ucznia w sposób odpowiedzialny
3. K03: Wykazuje gotowość do ciągłego doskonalenia zawodowego
4. K04: Podejmuje działania na rzecz dobra ucznia i jego rozwoju

Treści programowe dla zajęć:

1. Teorie rozwoju dzieci i młodzieży
2. Czynniki wspierające i zakłócające rozwój
3. Diagnoza rozwoju ucznia
4. Wspomaganie rozwoju poznawczego
5. Wspomaganie rozwoju emocjonalnego
6. Wspomaganie rozwoju społecznego
7. Praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych
8. Profilaktyka i promocja zdrowia psychicznego
9. Współpraca szkoła-rodzina
10. Projektowanie programów wspierających rozwój

Nazwa zajęć: **Interwencja kryzysowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:

1. W01: Student charakteryzuje teoretyczne modele interwencji kryzysowej (Caplan, Hoff, Roberts, James i Gilliland, BASIC Ph) wraz z ich zastosowaniem w praktyce klinicznej.

2. W02: Student opisuje typologie kryzysów psychologicznych (rozwojowych, egzystencjalnych, traumatycznych, suicydalnych, związanych z przemocą, stratą i separacją) oraz mechanizmy psychologiczne leżące u ich podstaw.
3. W03: Student wyjaśnia ramy prawno-etyczne interwencji kryzysowej w Polsce, w tym procedurę Niebieskiej Karty, zasady hospitalizacji bez zgody, tajemnicę zawodową i regulacje RODO.
4. W04: Student rozróżnia kryzys psychologiczny od zaburzeń psychicznych wymagających innych form pomocy (psychoterapii, leczenia psychiatrycznego).

w zakresie umiejętności:

1. U01: Student przeprowadza wstępną ocenę stanu osoby w kryzysie, w tym ocenę ryzyka suicydalnego i diagnostykę różnicową między kryzysem a zaburzeniem psychicznym.
2. U02: Student planuje interwencję kryzysową dostosowaną do specyfiki sytuacji klienta, jego zasobów osobistych i kontekstu społecznego, z wykorzystaniem odpowiednich modeli teoretycznych.
3. U03: Student stosuje techniki komunikacyjne, deeskalacyjne i stabilizacyjne (aktywne słuchanie, grounding, Psychologiczna Pierwsza Pomoc) w kontakcie z osobą w kryzysie.
4. U04: Student współpracuje z polskim systemem pomocy instytucjonalnej w zakresie identyfikacji zasobów wsparcia i kierowania klientów do innych specjalistów lub instytucji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01: Student jest gotów do etycznego prowadzenia interwencji kryzysowej z poszanowaniem autonomii, godności i praw klienta oraz świadomością granic własnych kompetencji.
2. K02: Student jest gotów do refleksyjnej pracy nad własnym funkcjonowaniem jako interwent, w tym do korzystania z superwizji i dbania o własny dobrostan psychiczny w obliczu ryzyka traumatyzacji wtórnej i wypalenia zawodowego.
3. K03: Student jest gotów do pracy w zespole interdyscyplinarnym oraz komunikacji z przedstawicielami różnych zawodów pomocowych w sytuacjach kryzysowych.
4. K04: Student jest gotów do podejmowania decyzji w warunkach presji czasu, niepełnych informacji i obciążenia emocjonalnego, charakterystycznych dla pracy interwencyjnej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do interwencji kryzysowej: pojęcia, wartości, cele, nurty pracy interwencyjnej

Kryzys a zaburzenie psychiczne — diagnostyka różnicowa i granice kompetencji psychologa-interwenta

Teoretyczne modele interwencji kryzysowej (Caplan, Hoff, Roberts, James i Gilliland, BASIC Ph)

Ramy prawno-etyczne interwencji w Polsce (procedura Niebieskiej Karty, hospitalizacja bez zgody, tajemnica zawodowa, RODO)

Proces interwencyjny i dokumentacja — Triage Assessment Form, polski system pomocy (OIK, OPS, PCPR, NGO)

Kryzysy rozwojowe i egzystencjalne — cykl życia, utrata sensu, salutogeneza

Przemoc interpersonalna (domowa, seksualna, stalking, cyberprzemoc) i procedura Niebieskiej Karty w praktyce

Kryzys suicydalny — mity i fakty, ocena ryzyka (C-SSRS, SAD PERSONS), protokoły interwencji, kontrakt bezpieczeństwa

Strata, żałoba i separacja — modele żałoby, żałoba powikłana (PGD), rozwód jako kryzys, dzieci w żałobie

Kryzysy młodzieżowe, tożsamościowe i cyfrowe (kryzys tożsamości, LGBTQ+, cyberprzemoc, sexting, revenge porn)

Psychological First Aid (PFA) i interwencja w kryzysach traumatycznych (wypadki, katastrofy, ataki)

Komunikacja w kryzysie i deeskalacja (aktywne słuchanie, rozmowa z osobą agresywną, w psychozie, pod wpływem substancji)

Techniki stabilizacyjne i grounding (oddech, grounding 5-4-3-2-1, bezpieczne miejsce, okno tolerancji)

Interwencja grupowa i środowiskowa (defusing, debriefing CISD i jego kontrowersje, praca z rodziną, mobilizacja zasobów)

Dobrostan interwenta — traumatyzacja wtórna, wypalenie zawodowe, superwizja, etyka samoopieki

Nazwa zajęć: **Praca z grupą**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna zastosowania pracy z grupą w pomocy psychologicznej i wspieraniu rozwoju
2. Zna podstawowe procesy zachodzące w małych grupach
3. Ma podstawową wiedzę dotyczącą narzędzi wykorzystywanych w pracy z grupą ich ochrony w kontekście praw autorskich oraz konstruowania warsztatu

w zakresie umiejętności:

1. Nazywa zjawiska zachodzące w grupie posługując się odpowiednimi pojęciami
2. Dopasowuje proste narzędzia pracy do aktualnych potrzeb grupy
3. Projektuje krótki warsztat dla grupy w oparciu o jej potrzeby i dobrze postawiony cel

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Swobodnie komunikuje się z innymi i pełni w grupie różne role
2. Podczas pracy w grupie jest wrażliwy na potrzeby swoje i innych
3. Jest świadom kompetencji, jakie powinna posiadać osoba pracująca z grupą oraz zasad etycznych, jakie w niej obowiązują

Treści programowe dla zajęć:

1. Psychologia społeczna grup
2. Duże grupy
3. Małe grupy
4. Dynamika grupowa w małej grupie
5. Zespoły w organizacjach
6. Praca socjalna z grupą
- 7.8. Grupa treningowa
1. Rozpoczynanie pracy z grupą i budowanie bezpieczeństwa w grupie
- 2.3. Role grupowe w grupie
- 4.5. Proces grupowy
6. Rozumienie grupy
7. Socjogram
8. Grupy agresywne
9. Opór w grupie
- 10.-14. Projektowanie warsztatów psychologicznych, omawianie scenariuszy warsztatów, przeprowadzenie struktur przygotowanych przez studentów
15. Kończenie pracy z grupą

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwoju moralnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej. Zna teorie i modele opisujące i wyjaśniające przebieg rozwoju moralnego w toku całego życia.
2. Zna przebieg i rozumie specyfikę zmian rozwojowych w kolejnych okresach życia.
3. Charakteryzuje związki łączące moralność z kulturą, religią i innymi systemami wartości

w zakresie umiejętności:

1. Czyta ze zrozumieniem literaturę naukową z zakresu psychologii rozwoju moralnego. Sprawnie posługuje się terminologią z tego zakresu.
2. Potrafi odnieść swoją wiedzę z zakresu rozwoju człowieka do wyjaśniania zachowania w życiu codziennym – realizacji ról życiowych
3. Interpretuje i rozwiązuje moralne sytuacje problemowe. Potrafi projektować i wdrażać podstawy moralnej edukacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Uznaje złożoność determinacji ludzkiego zachowania, uznając wpływ czynników rozwojowych.
2. Podejmując działania zawodowe, mając świadomość ich moralnego znaczenia, wykorzystuje wiedzę o własnych mocnych stronach i ograniczeniach
3. Jest gotowy/a zaangażować swoją wiedzę i umiejętności w celu rozpoznania zagrożeń dla rozwoju i w celu działania na jego korzyść, tak w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój moralny – zagadnienia wstępne Związki pomiędzy psychologią moralności a etyką Koncepcja różnice w zakresie funkcjonowania superego kobiet i mężczyzn Pocucie wspólnoty w ujęciu A. Adlera . E. H. Erikson – od dziecięcego moralizmu do uniwersalnych zasad etycznych . Rozwój moralny jako efekt warunkowania w ujęciu H. J. Eysencka. Teoria społecznego uczenia się A. Bandury Rozwój moralny jako wynik socjalizacji Podejście poznawczo-rozwojowe. Teoria rozwoju sądów moralnych dzieci J. Piageta. Teoria rozwoju społeczno-moralnego L. Kohlberga Ograniczenia teorii rozwoju społeczno-moralnego Kohlberga Koncepcja głosów moralnych Carol Gilligan Rozwój uczuć społeczno-moralnych Cel rozwoju moralnego; Rozwój moralny a rozwój religijny Od czego zależy rozwój myślenia moralnego? Edukacja moralna Podsumowanie problematyki prezentowanej w trakcie wykładów.

1. Dylemat wagonika – na styku filozofii, etyki i psychologii
2. O różnych podejściach w badaniach nad moralnością
3. Rozwój moralny a empatia i myślenie prospołeczne
4. Narzędzia do badania rozwoju rozumowania moralnego: wywiad L. Kohlberga; DIT (Defining Issues Test) J. Resta
5. Narzędzia do badania rozwoju rozumowania moralnego: ECI (The Ethic of Care Interview) E. Skoe
6. O możliwościach stymulowania rozwoju moralnego
7. Edukacja moralna
8. Elementy edukacji moralnej w ramach przedmiotów szkolnych

Nazwa zajęć: **Kontakt terapeutyczny****Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:****w zakresie wiedzy:**

1. W01 Student zna metody nawiązywania relacji terapeutycznej.
2. W02 Student ma wiedzę na temat zjawisk zachodzących w procesie psychoterapii i metody pracy z nimi.
3. W03 Student zna podstawowe techniki psychoterapeutyczne.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Student potrafi nawiązywać kontakt terapeutyczny na poziomie podstawowym.
2. U02 Student potrafi prowadzić rozmowę o charakterze psychoterapeutycznym (posiada w tym zakresie wstępne umiejętności).
3. U03 Student stawia hipotezy interpretacyjne na temat zachowań i wypowiedzi pacjenta/klienta w psychoterapii (przedstawionego jako studium przypadku).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Student ma kompetencje interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu, rozumienia cudzych emocji, słuchania, obserwacji i zadawania pytań.
2. K02 Student rozumie konieczność dalszego kształcenia psychoterapeutycznego oraz superwizji.
3. K03 Student ma świadomość roli higieny psychicznej (ochrony własnego zdrowia psychicznego) w pracy psycho-terapeuty.

Treści programowe dla zajęć:

1. Kontakt terapeutyczny w rozumieniu różnych szkół psychoterapii. Specyfika kontaktu psychoterapeutycznego - różnice między kontaktem w relacji terapeutycznej a w innych rodzajach relacji (np. w relacji prywatnej).
2. Metody nawiązywania kontaktu i budowania więzi terapeutycznej. Kontakt diagnostyczny (przeprowadzenie wywiadu i wstępnej

diagnozy) oraz zawarcie kontraktu psychoterapeutycznego).

3. Etapy procesu psychoterapii i specyfika kontaktu na poszczególnych etapach.

4. Kompetencje psychoterapeuty odpowiedzialne za jakość kontaktu psychoterapeutycznego i jak je rozwijać (ćwiczenie kompetencji emocjonalnych i komunikacyjnych).

5. Metody obserwacji w psychoterapii, techniki aktywnego słuchania i techniki prowadzenia rozmowy oraz czynniki kluczowe dla psychoterapii.

6. Zjawiska zachodzące w kontakcie terapeutycznym i jak sobie z nimi radzić: praca z oporem, przeniesienie (pozytywne i negatywne), przeciwprzeniesienie, mechanizmy obronne.

7. Trudności pojawiające się w relacji terapeutycznej oraz trudne sytuacje terapeutyczne – jak je zrozumieć (zinterpretować) i jak sobie z nimi radzić.

8. Techniki służące zachowaniu higieny psychicznej przez terapeutę.

Nazwa zajęć: **Drama w rozwijaniu umiejętności społecznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:
w zakresie wiedzy:

1. W01 Opisuje podstawowe założenia dramy jako uczenia się przez wchodzenie w rolę
2. W02 Wymienia zastosowania dramy w procesie rozwoju umiejętności społecznych
3. W03 Opisuje wybrane techniki dramowe

w zakresie umiejętności:

1. U01 Potrafi zastosować elementy teatru obrazu w pracy z konfliktem
2. U02 Potrafi utworzyć kartę ról do ćwiczenia umiejętności komunikacyjnych
3. U03 Potrafi zaprojektować krótki scenariusz zajęć dramowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas ćwiczeń wprowadzających i improwizacji
2. K02 Wchodzi w rolę jako bohater fikcyjnej historii i jako członek publiczności
3. K03 Jest wrażliwy na trudności związane z wchodzeniem w rolę i wychodzeniem z nich

Treści programowe dla zajęć:

1. Podstawowe założenia dramy jako uczenia się przez wchodzenie w rolę. Cele i funkcje dramy, drama a teatr.
2. Zastosowanie dramy w procesie rozwoju umiejętności społecznych. Rodzaje technik dramowych.
3. Przepis na dramę. Tworzenie scenariuszy zajęć dramowych.
4. Przygotowanie grupy do wchodzenia w rolę: ćwiczenia wprowadzające, improwizacje.
5. Drama w zarządzaniu konfliktem i rozwiązywaniu problemów: teatr obrazu.
6. Drama w trenowaniu umiejętności komunikacyjnych: karty ról
7. Drama w trenowaniu asertywności: ring bokserki
8. Podsumowanie zajęć: drama jako metoda rozwijania umiejętności społecznych

Nazwa zajęć: **Arteterapia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student ma wiedzę w zakresie rozwoju i metod leczenia przez sztukę.
2. Student zna i rozumie założenia i mechanizmy oddziaływania arteterapeutycznego w obrębie różnych języków artystycznych.
3. Student ma wiedzę na temat uwarunkowań skuteczności oddziaływania arteterapeutycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi przeprowadzić proces diagnostyczny ukierunkowujący postępowanie terapeutyczne.
2. Potrafi odpowiednio dobrać techniki arteterapeutyczne do określonych zaburzeń funkcjonowania jednostek.
3. Potrafi przeprowadzić oddziaływanie arteterapeutyczne nakierowane na rehabilitację i leczenie zaburzonych funkcji.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student wykazuje się umiejętnością funkcjonowania w grupach i zespołach interdyscyplinarnych posługujących się artystyczno-estetycznymi środkami wyrazu.
2. Jest świadomy wagi umiejętności interpersonalnych i umiejętności nawiązywania kontaktu terapeutycznego w oddziaływaniu arteterapeutycznym.
3. Jest świadomy i gotowy do zwiększania własnych kompetencji i poddawania się superwizji oraz rozumie znaczenie ciągłego rozwoju profesjonalnego w zakresie teorii i praktyki arteterapii.

Treści programowe dla zajęć:

Arteterapia: definicje i historia arteterapii. Rodzaje arteterapii. Arteterapia z wykorzystaniem sztuk plastycznych a muzykoterapia, dramaterapia, psychodrama.

Arteterapia w podejściu psychodynamicznym. Historyczne przesłanki w leczeniu sztuką. Sztuka a nieświadomość. Przeniesienie, amplifikacja, spontaniczna ekspresja. Teoria relacji z obiektem w arteterapii.

Arteterapia i praca z ciałem. Relacja między procesami poznawczymi, emocjonalnymi i somatycznymi.

Studia przypadków w pracy arteterapeutycznej.

Materiały artystyczne. Materia i procesy protomentalne. Materiały jako "trzeci element". Pustka percepcyjna. Właściwości materiałów i ich zastosowanie w procesie arteterapii.

Dialog w arteterapii. Fazy dialogu z obiektem. Rozumienie obiektu. Forma i treść. Analiza formalnych i technicznych aspektów obiektu artystycznego.

Transformacje - Dekonstrukcja. Destrukcja. Sublimacja. Transformacja i strata.

Wprowadzenie do arteterapii. Analiza doświadczeń własnych w zakresie terapeutycznej roli sztuki.

Arteterapia z wykorzystaniem technik teatralnych. Techniki pracy z ciałem. Techniki improwizacyjne.

Teatr forum jako narzędzie w pracy grupowej.

Arteterapia z wykorzystaniem technik graficznych i malarskich: bazgroły, rysunek symboliczny, rysunek projekcyjny.

Arteterapia z wykorzystaniem technik graficznych i malarskich: techniki malarskie (akryl, akwarela). Autoportret w arteterapii.

Arteterapia z wykorzystaniem technik rzeźbiarskich. Praca z gliną: mechanizmy sensoryczne. Ślad. Kontakt z brakiem formy.

Praca z gliną: budowanie form symbolicznych i narracji grupowych.

Nazwa zajęć: **Diagnoza i rehabilitacja neuropsychologiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe podejścia diagnostyczne i typy diagnozy w neuropsychologii oraz związane z ich stosowaniem możliwości i ograniczenia.
2. Rozumie podstawy teoretyczne, założenia i modele, mechanizmy i czynniki rehabilitacji neuropsychologicznej.
3. Ma wzgląd w specyfikę pomocy psychologicznej osobom po uszkodzeniu mózgu.
4. Zna podstawy diagnozy i rehabilitacji neuropsychologicznej w przypadku różnego typu zaburzeń.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opisać i wyjaśnić zasady organizacji, przebiegu i skuteczności rehabilitacji neuropsychologicznej.
2. Umie dobrać i przeprowadzić procedury diagnostyczne stosowane do diagnozowania pacjentów z zaburzeniami neuropsychologicznymi.
3. Umie prowadzić usprawnianie funkcji umysłowych za pomocą technik rehabilitacji neuropsychologicznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Uznaje potrzebę ustawicznego doskonalenia wiedzy i umiejętności w pracy neuropsychologa klinicznego.
2. Wykazuje gotowość współpracy z innymi specjalistami uczestniczącymi w opiece nad pacjentami neuropsychologicznymi.
3. Przejawia postawę akceptacji i zrozumienia dla zaburzeń neuropsychologicznych i sytuacji pacjentów z dysfunkcjami mózgu oraz ich rodzin i opiekunów.

Treści programowe dla zajęć:

Neuropsychologia kliniczna - terminologia, nauka, praktyka, wyzwania. Podstawy teoretyczne diagnozy neuropsychologicznej.

Problemy metodologiczne w diagnostyce psychologicznej osób dorosłych. Zaburzenia i trudności wymagające interwencji neuropsychologa.

Specyfika diagnozy neuropsychologicznej dzieci. Narzędzia psychometryczne diagnozy neuropsychologicznej dzieci oraz typu prób eksperymentalno-klinicznych.

Specyfika diagnozy neuropsychologicznej osób dorosłych. Narzędzia psychometryczne diagnozy neuropsychologicznej osób dorosłych oraz typu prób eksperymentalno-klinicznych.

Rozwój współczesnych poglądów na temat rehabilitacji neuropsychologicznej. Zasady rehabilitacji neuropsychologicznej.

Metody rehabilitacji neuropsychologicznej dzieci. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w rehabilitacji dzieci.

Metody rehabilitacji neuropsychologicznej osób dorosłych. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w rehabilitacji osób dorosłych.

Mikrogenetyczny model rehabilitacji neuropsychologicznej.

Czynniki motywacyjne i osobowościowe w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej.

Oddziaływania psychoterapeutyczne na pacjentów i członków ich rodzin w przebiegu rehabilitacji neuropsychologicznej. Rola czynników psychospołecznych w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej.

Specyfika rehabilitacji neuropsychologicznej w odmiennych rodzajach schorzeń neurologicznych i zaburzeń neuropsychologicznych.

Tworzenie opinii neuropsychologicznych i zaleceń terapeutycznych.

Rola czynników psychospołecznych w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej. Oddziaływania psychoterapeutyczne dla członków rodzin pacjentów w przebiegu rehabilitacji neuropsychologicznej.

Organizacja i przebieg rehabilitacji neuropsychologicznej, współpraca w interdyscyplinarnych zespołach rehabilitacyjnych. Perspektywy pracy i zatrudnienia w obszarze neuropsychologii.

Kryteria i uwarunkowania skuteczności rehabilitacji neuropsychologicznej. Reintegracja społeczna pacjentów uczestniczących w rehabilitacji neuropsychologicznej. Jakość życia pacjentów uczestniczących w rehabilitacji neuropsychologicznej.

Nazwa zajęć: **Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01 Zna teorie i koncepcje z zakresu stosowanej psychologii rozwojowej obejmujące całość biegu życia ludzkiego
2. W02 Posiada wiedzę o metodologii diagnozowania zakłóceń w rozwoju człowieka w odniesieniu do zróżnicowanych grup wiekowych i problemowych
3. W03 Ma uporządkowaną wiedzę o metodach udzielania pomocy psychologicznej w aspekcie wspomaganie rozwoju w odniesieniu do jego poszczególnych faz oraz zróżnicowanych zaburzeń.

w zakresie umiejętności:

1. U01 Potrafi samodzielnie dokonać wstępnej diagnozy dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem zróżnicowanych metod

psychologicznych pod kątem utrudnień/ zakłóceń i zaburzeń w rozwoju

2. U02 Potrafi samodzielnie skonstruować projekt oddziaływań wspomagających rozwój przeznaczony dla grupy wybranych odbiorców (wiekowej i/ lub problemowej) bądź projekt pracy z odbiorcą indywidualnym wymagającym/ wsparcia.

3. U03 W oparciu o posiadaną wiedzę potrafi samodzielnie zaprojektować działania wspomagające rozwój o charakterze profilaktyki pierwszo- i drugorzędowej przeznaczonej dla różnych grup wiekowych.

4. U04 Potrafi samodzielnie realizować projekty praktycznych oddziaływań w zakresie wspomagania rozwoju (stymulacji, wczesnej interwencji oraz pogłębionej edukacji), a także profesjonalnie wspomagać prowadzony przez profesjonalistów proces terapii i rehabilitacji we wszystkich grupach wiekowych (w tym z seniorami).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01 Potrafi współpracować z przedstawicielami różnych placówek oświatowych i kulturalnych (pedagogami nauczycielami, opiekunami) oraz z członkami rodzin beneficjentów własnych oddziaływań

2. K02 Wykazuje się poszanowaniem autonomii i podmiotowości w relacjach z osobami badanymi i/ lub uczestnikami procesu terapeutycznego bądź psychoedukacyjnego

3. K03 Jest nastawiony na samorozwój oraz zmotywowany do całościowego doskonalenia (w granicach dostępnych możliwości) osobistych oraz zawodowych cech i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

WYKŁAD 1. Rozwój prawidłowy a rozwój zaburzony. Wyjaśnianie i rozumienie zaburzeń występujących w rozwoju. Efekty zmian w przebiegu procesu rozwojowego: spowolnienie rozwoju, zakłócenie lub zaburzenie rozwoju. Specyfika wspomagania całościowych i parcjalnych zaburzeń rozwoju. 2. Poziomy i funkcje wspomagania rozwoju człowieka w biegu życia: biologiczny (przetrwanie), psychospołeczny (przystosowanie społeczne), podmiotowy (przystosowanie egzystencjalne), duchowy (autotranscencja). Cele wspomagania rozwoju człowieka: potęgowanie cech, powstrzymywanie czynników zagrażających dobrostanowi jednostki, poprawianie oraz przywracanie utraconych sprawności. 3. Klasyfikacja sposobów/ form wspomagania rozwoju człowieka: stymulowanie, interwencja, wychowanie, terapia, rehabilitacja. Udzielanie pomocy w zaspokajaniu indywidualnych potrzeb, wywiązywaniu się z zadań rozwojowych oraz rozwiązywaniu kryzysów rozwojowych i sytuacyjnych. 4. Wspomaganie rozwoju w świetle wyzwań współczesności: chaos informacyjny, zmiany w zakresie przetwarzania doświadczenia indywidualnego (zastępowanego kategorią „przeżycia”, de-narracja wzmacniana ekspresją w czasie rzeczywistym), atrofia wartości. 5. Różnice w zakresie potrzeb i problemów doświadczanych przez przedstawicieli kolejnych pokoleń (a/ tzw. „najwspanialsze pokolenie”; b/ „baby boomers”; „c/ ciche pokolenie”; d/ X; e/ Y; f/ Z). 6. Wspomaganie rozwoju dziecka oraz jego matki w okresie prenatalnym oraz od narodzenia do ukończenia 3 roku życia. 7. Wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym (podstawy edukacji emocjonalnej, budowanie kompetencji biograficznej i narracyjnej, wzmacnianie odporności). 8. Wspomaganie rozwoju dziecka wieku szkolnym (motywowanie do nauki oraz budowanie zdrowych relacji rówieśniczych). 9. Wspomaganie rozwoju adolescentów (rozmowy o miłości, znaczących związkach z innymi ludźmi, wybór drogi zawodowej, wychowanie do wartości). 10. Wspomaganie rozwoju osób w wieku wczesnej i średniej dorosłości (w tym adaptacyjnego oceniająco-aktywizującego bilansu życiowego oraz przeciwdziałanie wystąpieniu lub rozwiązywanie kryzysu wieku średniego). 11. Wspomaganie rozwoju odbiorców w wieku późnej dorosłości (praca nad poczuciem sensu życia, całościowym bilansem życiowym, w obszarze wzmacniania wątku generatywności oraz optymalizowania możliwości doświadczania gerotranscendencji oraz wspomaganie międzypokoleniowej transmisji mądrości). 12. Metodologia szkoleń, warsztatów i treningów psychologicznych (w tym coachingu biograficznego i filozoficznego). Terapia i poradnictwo egzystencjalne. Budowanie odporności psychicznej. 13. Schematy wywiadu i rozmowy psychologicznej z odbiorcami na różnych etapach drogi życiowej. 14. Wybrane metody wspomagania rozwoju człowieka w biegu życia: możliwości wykorzystania literatury pięknej (bajek, baśni, mitów) oraz pracy z filmem fabularnym, a także z archetypowymi scenariuszami życia. 15. Gry autobiograficzne we wspomaganiu rozwoju od adolescencji po wiek senioralny. Wspieranie zrównoważonej perspektywy czasowej z elementami terapii linii czasu oraz poradnictwa egzystencjalnego.

KONWERSATORIUM 1. Zajęcia organizacyjne. Wprowadzenie – czym jest wspomaganie rozwoju i w jakich obszarach może być stosowane? 2. Wczesne dzieciństwo – okres niemowlęcy 3. Średnie dzieciństwo – wiek przedszkolny 4. Późne dzieciństwo – wiek szkolny 5. Dzieciństwo – rozwijanie motywacji, wspomaganie rozwoju uczniów zdolnych

6. Tworzenie kompendium cz. 1 – pomysł i opracowanie struktury zawartości dla omawianych etapów rozwojowych

7. Okres dorastania – adolescencja

8. Wspieranie rozwoju zawodowego dzieci i młodzieży

9. Zmiany społeczno-kulturowe a wkraczanie w dorosłość

10. Wczesna dorosłość

11. Wspomaganie rozwoju osób wkraczających w dorosłość (nawiązywanie relacji, konflikt intymność – izolacja)

12. Tworzenie kompendium cz. 2 – kolejne okresy rozwojowe

13. Średnia dorosłość
14. Późna dorosłość
15. Podsumowanie. Tworzenie kompendium cz. 3 – kolejne okresy rozwojowe

Nazwa zajęć: **Coaching i tutoring w psychologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Student definiuje i klasyfikuje coachingowe strategie wspierania odpowiedzialnego rozwoju w edukacji.
2. Zna metody i narzędzia coachingowe stosowane w kontakcie indywidualnym
3. Zna zasady coachingowego wprowadzania zmian i modyfikacji działań edukacyjnych i wychowawczych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać własne poglądy do oceny skuteczności proponowanych metod pracy coachingowej z dzieckiem.
2. Student umie skutecznie komunikować się z uczniami, rodzicami i innymi osobami współdziałającymi w procesie edukacji, ze szczególnym uwzględnieniem różnych technik udzielania informacji zwrotnej.
3. Samodzielnie zaprojektuje wzbogacenie oferty szkolnej o nowatorskie rozwiązania służące rozwojowi ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student współtworzy w zespole program oddziaływań coachingowych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
2. Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas wykonywania i omawiania zadań.
3. Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas wykonywania i omawiania zadań.

Treści programowe dla zajęć:

Ćwiczenia:

1. Możliwości wykorzystania metod coachingowych na lekcji wychowawczej i na zajęciach dodatkowych
2. Ćwiczenia wspomagające samoświadomość i poczucie kompetencji
3. Wyznaczanie celów, zwiększanie poczucia kontroli
4. Metody coachingowe wspomagające proces uczenia i budowania motywacji
5. Techniki pracy coacha: praca z metaforą, praca ze skalami, praca z dialogiem wewnętrznym, praca z przestrzenią, odgrywanie ról, zadania domowe.
6. Pętla coachingowa: zadawanie pytań, słuchanie, odzwierciedlanie.
7. Zmiana perspektywy – praca metaforą.
8. Tworzenie programów coachingowych na różnych poziomach edukacji.

Nazwa zajęć: **Techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. student zna obraz kliniczny zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży (norma/ patologia, rodzaje zaburzeń, modele zaburzeń wieku dziecięcego)
2. student wskazuje przyczyny poszczególnych zaburzeń wieku dziecięcego
3. student opisuje główne orientacje psychoterapeutyczne (podejście psychoanalityczne, behawioryzm, podejście poznawczo behawioralne, podejście systemowe); jest w stanie dokonać konceptualizacji problemu w odniesieniu do wybranego podejścia; wskazuje czynniki ryzyka i czynniki chroniące
4. student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych stosowanych w ramach wybranego podejścia terapeutycznego
5. student wskazuje modalność terapeutyczną wraz z technikami w odniesieniu zaburzenia/ trudności dziecka

w zakresie umiejętności:

1. student potrafi zidentyfikować objawy zaburzeń psychicznych/ zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży oraz objaśnić etiologię zaburzeń wieku rozwojowego
2. student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu zaprojektowania pomocy terapeutycznej dzieciom i młodzieży (odpowiedni dobór metod i technik terapeutycznych)
3. student potrafi wykorzystywać wiedzę na temat zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania do analizy sytuacji problemowej dziecka celem wsparcia procesu wychowawczego i dydaktycznego (psychoedukacja rodziny i nauczycieli)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. student ma świadomość ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa/ terapeuty zajmującego się psychoterapią dzieci i młodzieży
2. student rozumie konieczność współpracy z innymi rodzicami/opiekunami/specjalistami celem udzielenia dziecku kompleksowej pomocy
3. student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego

Treści programowe dla zajęć:

- 1.Specyfika pomocy psychologicznej i terapeutycznej w pracy z dziećmi i młodzieżą
- 2. Planowanie terapii; etyczne aspekty pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą
- 3. Wybrane formy pomocy psychologicznej -WWR, metody i techniki
- 4. Wybrane formy pomocy psychologicznej - terapia behawioralna - założenia i techniki
- 5 +6 Wybrane formy pomocy psychologicznej - psychoterapia w podejściu poznawczo- behawioralnym - założenia i techniki
- 7. Wybrane formy pomocy psychologicznej - psychoanaliza i terapia psychodynamiczna- założenia i techniki
- 8. Wybrane techniki projekcyjne
- 9. Rysunek w terapii
- 10. Terapia zabawą
- 11 + 12 Podejście systemowe – założenia i techniki (dziecko jako pacjent identyfikowany)
- 13. Terapia dzieci po urazach psychicznych
- 14. Dziecko w sytuacji rozvodu rodziców – zasady pracy, wybrane techniki
- 15. Profilaktyka zaburzeń funkcjonowania i rozwoju dzieci i młodzieży
- Specyfika pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą. Wprowadzenie w tematykę ćwiczeń.
- Relacja terapeutyczna, kontrakt terapeutyczny.
- Wywiad z rodzicem (konceptualizacja problemu).
- Wczesne wspomaganie rozwoju – wybrane techniki terapeutyczne
- Praca z dziećmi z zaburzeniami opozycyjno – buntowniczymi, zaburzeniami zachowania – wybrane techniki terapeutyczne
- Praca z dziećmi z zaburzeniami neurorozwojowymi – ADHD, trudności w uczeniu się – wybrane techniki terapeutyczne
- Praca z dziećmi z zaburzeniami lękowymi – wybrane techniki terapeutyczne
- Praca z dziećmi z zaburzeniami depresyjnymi – wybrane techniki terapeutyczne
- Problem samobójstw u dzieci - zasady pracy terapeutycznej
- Praca z dziećmi z zaburzeniami odżywiania – wybrane techniki terapeutyczne
- Praca z dziećmi z doświadczeniem traumy – wybrane techniki terapeutyczne
- Terapia rodzinna; dziecko jako pacjent identyfikowany -- wybrane techniki terapeutyczne

- Dziecko w sytuacji rozwodu rodziców – zasady pracy terapeutycznej
- Prezentacja gier terapeutycznych (projekt)
- Prezentacja gier terapeutycznych (projekt); zaliczenie zajęć

Nazwa zajęć: **Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Osoba studiująca zna zadania, obowiązki i zakres odpowiedzialności psychologa wynikające ze specyfiki pracy w placówkach oświatowych.
2. Osoba studiująca zna metody i formy pracy psychologa w placówkach oświatowych z dzieckiem/ucniem, grupą, zespołem klasowym, rodzicami/opiekunami oraz nauczycielami.
3. Osoba studiująca zna zadania psychologa w placówkach oświatowych związane z diagnozą, profilaktyką, psychoedukacją, promocją zdrowia psychicznego oraz współpracą ze środowiskiem lokalnym.

w zakresie umiejętności:

1. Osoba studiująca dobiera metody i techniki badania psychologicznego do pracy z dziećmi i młodzieżą na różnych etapach edukacyjnych.
2. Osoba studiująca planuje pracę diagnostyczno-wspierającą w placówkach oświatowych z dzieckiem/ucniem, grupą uczniów oraz zespołem klasowym.
3. Osoba studiująca rozpoznaje czynniki środowiskowe wpływające na funkcjonowanie ucznia, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka wystąpienia zaburzeń, trudności wychowawczych i problemów w nauce.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Osoba studiująca wykazuje wrażliwość na potrzeby i problemy dzieci/uczniów oraz ich rodziców lub opiekunów w kontekście udzielania pomocy psychologicznej w placówkach oświatowych.
2. Osoba studiująca dostrzega znaczenie czynników indywidualnych, rodzinnych, rówieśniczych, organizacyjnych i środowiskowych dla jakości funkcjonowania placówki oświatowej jako środowiska wychowawczego.
3. Osoba studiująca wykazuje gotowość do rozwijania kompetencji zawodowych i osobistych zgodnie z potrzebami placówek oświatowych, dzieci/uczniów, rodzin oraz środowiska lokalnego.

Treści programowe dla zajęć:

Rola placówek oświatowych w procesie rozwoju dziecka i młodzieży. Praca psychologa w placówkach oświatowych w kontekście przepisów prawa oświatowego. Sylwetka psychologa w placówkach oświatowych – zakres kompetencji, zadań i obowiązków. Dylematy etyczne związane z pracą psychologa w przedszkolach, szkołach i innych placówkach systemu oświaty. Specyfika stosowania metod diagnozy psychologicznej w placówkach oświatowych. Psycholog w indywidualnym kontakcie z dzieckiem lub uczniem. Psycholog w pracy z grupą dzieci, grupą uczniów oraz zespołem klasowym. Rola psychologa w promocji zdrowia psychicznego, profilaktyce i psychoedukacji w placówkach oświatowych. Psycholog w kontakcie z rodzicami i opiekunami dzieci oraz uczniów. Współpraca psychologa z nauczycielami, specjalistami oraz instytucjami działającymi w środowisku lokalnym. Rola psychologa w przeciwdziałaniu wypaleniu zawodowemu i wspieraniu dobrostanu pracowników placówek oświatowych. Rola psychologa w rozwiązywaniu konfliktów rówieśniczych i sytuacji kryzysowych w placówkach oświatowych. Rola psychologa we wspomaganiu dzieci i uczniów o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych. Rola psychologa w przeciwdziałaniu zagrożeniu niedostosowaniem społecznym dzieci i młodzieży. Perspektywy rozwoju zawodowego i osobistego w pracy psychologa w placówkach oświatowych.

Kontakt psychologiczny z dziećmi i uczniami na różnych etapach edukacyjnych. Kontakt psychologiczny z rodzicami i opiekunami dzieci oraz uczniów. Specyfika wykorzystania podstawowych metod diagnozy psychologicznej w pracy z dziećmi i młodzieżą na różnych etapach edukacyjnych. Wybrane problemy dzieci i uczniów w kontekście sytuacji rodzinnej. Ankieta diagnostyczna w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Metody testowe w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Techniki socjometryczne i projekcyjne w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Wybrane techniki pracy z grupą dzieci, grupą uczniów oraz zespołem klasowym. Promocja zdrowia psychicznego w placówkach oświatowych – zadania psychologa. Działania psychoedukacyjne adresowane do dzieci, uczniów, rodziców, opiekunów i nauczycieli. Techniki wykorzystywane we wspomaganiu dzieci i uczniów o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych. Techniki wykorzystywane w pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem społecznym. Praca z nauczycielami i specjalistami – wspieranie dobrostanu oraz zapobieganie wypaleniu zawodowemu w placówkach oświatowych. Omówienie projektów działań psychologicznych przygotowanych przez osoby studiujące. Kolokwium i podsumowanie zajęć.

Nazwa zajęć: **Psychologia egzystencjalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie idee zdrowia psychicznego, harmonii, funkcjonalności i szczęścia prezentowane w ramach psychologii egzystencjalnej.
2. Posiada wiedzę o oddziaływaniach interwencyjnych, terapeutycznych i doradczych zgodnych z nurtem psychologii egzystencjalnej.
3. Zna i rozumie koncepcje emocji i motywacji prezentowane w nurcie psychologii egzystencjalnej.

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie zasady organizacji i przebiegu edukacji, profilaktyki oraz procesu terapeutycznego w ujęciu egzystencjalnym.
2. Opisuje i wyjaśnia problemy psychologiczne w kategoriach psychologii egzystencjalnej.
3. Potrafi projektować procedury zmian mających na celu podniesienie jakości życia indywidualnego i społecznego uwzględnieniem kontekstu egzystencjalnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Inicjuje i przeprowadza, uwzględniając egzystencjalny kontekst życia ludzkiego, działania na rzecz poprawy jakości życia przedstawicieli wybranych grup wiekowych i problemowych.
2. Radzi sobie z własnymi problemami o podłożu egzystencjalnym, co pozwala mu w pełniejszy sposób rozumieć złożoność dylematów i problemów drugiego człowieka; jest nastawiony na wieloaspektowy samorozwój.
3. Pomaga rozwiązywać problemy o charakterze egzystencjalnym oraz wspiera rozwój innych – wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii egzystencjalnej.

Treści programowe dla zajęć:

1. Wprowadzenie do psychologii egzystencjalnej jako „empirycznej nauki o egzystencji człowieka posługującej się metodą analizy fenomenologicznej”. Psychologia egzystencjalna na tle innych podejść psychologicznych (psychoanalizy, psychologii narracyjnej/ humanistycznej i transpersonalnej).
2. Historyczne i filozoficzne korzenie psychologii egzystencjalnej. Prekursorzy i przedstawiciele podejścia (filozofowie, pisarze, psychiatrzy i psychologowie).
3. „Czy egzystencja jest narracyjna?” (Strawson, Jakubowski). Egzystencja postaci literackich (Hiob, Kohelet, Syzyf, Lord Jim i in.) oraz filmowych.
4. Czy psychologia egzystencjalna jest nauką? Analiza krytyczna prób stworzenia tzw. „metapsychologii”. Duchowość, istnienie, transcendencja jako fenomeny „kłopotliwe” dla nauki (?). Przejawy i możliwości wspierania tzw. inteligencji duchowej (SQ).
5. Granice poznania w psychologii egzystencjalnej. Metody jakościowe i idiografizm a metoda fenomenologiczna – ujęcie krytyczne. Rola pytania (zakres, głębokość i motywacje „zaciekawienia” badacza: między „gapieniem się”, rozumiejącą rozmową a znaczącym milczeniem).
6. Analiza podstawowych pojęć z zakresu psychologii egzystencjalnej, m. in.: bycie-w-świecie, istnienie a egzystowanie, ośnoga egzystencjalna, esencja istnienia, życie autentyczne, fałszywe Ja, doświadczenia graniczne, wina egzystencjalna, nicość, wolność egzystencjalna, lęk egzystencjalny).
7. Dylematy egzystencjalne człowieka (troski ostateczne a dychotomie: szczęście/ cierpienie; sukces/ porażka; wycofanie/ zaangażowanie). Life feeling/ life energy/ life courage/(Jacobsen).
8. Wartości w ujęciu egzystencjalnym (przeżycie, tworzenie, wartości postawy).
9. Dialektyka „trosk ostatecznych” człowieka: śmierci, wolności, izolacji i sensu. Wiodące wymiary zdrowego funkcjonowania człowieka w ujęciu egzystencjalnym: „bycie-w-pełni-żywym”, odwaga istnienia i siła do życia (v/s znudzenie i apatia, lęk, trywializacja życia).
10. Pra-tematy ludzkiej egzystencji: miłość, tworzenie, cierpienie/ rozpacz, nadzieja, śmierć (wybrane zagadnienia tanatologii egzystencjalnej). Ludzka od-powiedź na wartości.
11. Źródła i mechanizmy utrzymywania się dylematów egzystencjalnych człowieka żyjącego w epoce post-metafizycznej, po-auratycznej i po-piśmiennej. Pojęcie „nudy”. Pasja jako sposób na intensyfikację istnienia.
12. Poradnictwo i psychoterapia egzystencjalna. Relacja terapeutyczna oraz strategie udzielania profesjonalnej pomocy w ujęciu egzystencjalnym. Analiza egzystencji.
13. Znaczenie i aktualność logoterapii V. Frankla jako odrębnego nurtu poznawania oraz oddziaływania na człowieka i/ lub podstawa uspołniania innych działań pomocowych.

14. Zdrowie psychiczne w ujęciu egzystencjalnym. Profilaktyka problemów egzystencjalnych współczesnego człowieka na poszczególnych etapach jego drogi życiowej. Strategie budowania całościowej odporności psychiczno-duchowej.

15. Między przetrwaniem a istnieniem – lekcje pandemii? Wykorzystanie potencjału rozwojowego niestandardowej sytuacji trudnej w badaniach empirycznych (intensyfikacja samoświadomości, doświadczenie uniwersalizujące, rewizja priorytetów indywidualnych i społecznych, wzrost poczucia odpowiedzialności indywidualnej, społecznej i ekologicznej).

1. Fundamentalne pytania ludzkiej egzystencji a psychologia egzystencjalna. Założenia, cele i metody. Czy egzystencja poprzedza esencję? Perspektywa czasowa a jakość życia – dyskusja. Doświadczenia graniczne a odporność psychiczna. Konflikty intrapersonalne o podłożu egzystencjalnym.

2. Dylematy egzystencjalne w życiu codziennym i kontekście biograficznym: szczęście v/s cierpienie; miłość v/s osamotnienie; porażka v/s sukces; lęk przed śmiercią v/s zaangażowanie w życie, wolny wybór v/s obowiązki i ograniczenia, znaczenie i sens v/s bezsensowność życia.

3. „Rozmowy o miłości i śmierci”: pra-tematy ludzkiej egzystencji we wspomaganiu rozwoju adolescentów i młodych dorosłych.

4. Psychologia egzystencjalna w praktyce: znaczenie i zasady stosowania logoterapii. Projektowanie schematu rozmowy logoterapeutycznej z osobą w wieku średnim.

5. „Czego dowiedziałeś się w życiu zbyt późno?” Wspomaganie egzystencjalnego bilansu życia w późnej dorosłości.

6. Analiza i interpretacja wybranych studiów przypadku w kontekście psychologii egzystencjalnej.

7. Podejście egzystencjalne wobec wyzwań współczesności: tempa życia, chaosu informacyjnego, strategii przetwarzania doświadczenia indywidualnego, atrofii wartości.

8. Możliwości zdobywania profesjonalnych kompetencji w zakresie podejścia egzystencjalnego (stowarzyszenia, instytucje, studia podyplomowe).

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. W01, zna realizowane przez psychologa zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne i terapeutyczne
2. W02, zna zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
3. W03, rozumie sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych i sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez nauczyciela psychologa, oraz ochrony poufności danych
4. W04 zna zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią

w zakresie umiejętności:

1. U01, potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji lub zajęć poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
2. U02, potrafi zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty, w tym integracyjne, psychoprofilaktyczne i rozwijające kompetencje społeczno-emocjonalne oraz umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy
3. U03 potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno- -pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk

w zakresie kompetencji społecznych:

1. K01, jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

1. Poznanie specyfiki środowiska przedszkolnego i szkolnego. 2. Zrozumienie zasad funkcjonowania poradni psychologiczno-pedagogicznej. 3. Nabywanie umiejętności prowadzenia dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej. 4. Doskonalenie umiejętności obserwacji zachowań i sytuacji edukacyjnych. 5. Planowanie i realizacja zajęć warsztatowych dla dzieci i młodzieży. 6. Analiza i interpretacja sytuacji psychologiczno-pedagogicznych. 7. Współpraca i efektywne działanie w zespole specjalistów.

Nazwa zajęć: **Egzamin dyplomowy**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka:

w zakresie wiedzy:

1. Absolwent posiada pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o procesach psychicznych, mechanizmach zachowań ludzkich oraz relacjach jednostki z otoczeniem społecznym, uwzględniając perspektywę różnych nurtów teoretycznych.
2. Absolwent zna zaawansowane standardy prowadzenia badań w psychologii, w tym specyfikę planów eksperymentalnych i korelacyjnych oraz zasady doboru i konstruowania narzędzi pomiarowych.
3. Absolwent ma rozszerzoną wiedzę o dylematach etycznych związanych z badaniami naukowymi oraz praktyką psychologiczną, w szczególności w zakresie poufności i podmiotowości osoby badanej.
4. Absolwent zna i rozumie szczegółowe koncepcje i paradygmaty właściwe dla obszaru psychologii, w którym realizowana była praca magisterska.

w zakresie umiejętności:

1. Absolwent potrafi dokonać syntezy wiedzy z różnych subdyscyplin psychologii w celu wyjaśnienia złożonych zjawisk psychospołecznych lub klinicznych.
2. Absolwent potrafi krytycznie ocenić wartość dowodów naukowych, analizować literaturę przedmiotu (polską i obcojęzyczną) oraz formułować na tej podstawie autorskie wnioski.
3. Absolwent potrafi samodzielnie uzasadnić przyjęty model badawczy, dobrać odpowiednie metody statystyczne do weryfikacji hipotez oraz rzetelnie zinterpretować uzyskane dane ilościowe lub jakościowe.
4. Absolwent potrafi w sposób precyzyjny, klarowny i poprawny terminologicznie prezentować wyniki badań oraz argumentować swoje stanowisko w debacie akademickiej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Absolwent jest gotów do uznania znaczenia wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów społecznych i indywidualnych oraz bierze odpowiedzialność za rzetelność i skutki swoich działań zawodowych.
2. Absolwent wykazuje gotowość do krytycznej oceny własnych ograniczeń merytorycznych i warsztatowych oraz rozumie potrzebę stałego aktualizowania wiedzy (long-life learning).
3. Absolwent jest gotów do przestrzegania i propagowania najwyższych standardów etycznych w pracy badawczej i diagnostycznej, dbając o dobrostan osób, z którymi współpracuje.

Treści programowe dla zajęć:

Podczas egzaminu osoba do niego przystępująca prezentuje temat, metodę oraz wyniki własnych badań. Następnie zadawane są pytania z obszarów: Metodologia i statystyka: Konstrukcja narzędzi, etyka badań, dobór prób, testowanie hipotez. Psychologia ogólna: Procesy poznawcze, emocje, motywacja, osobowość, psychologia rozwojowa i społeczna. Obszar specjalizacyjny/Praca magisterska: Szczegółowa wiedza dotycząca tematyki podjętej w pracy dyplomowej.

Sylabusy

Wprowadzenie do filozofii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Andrzej Serafin	
Prowadzący zajęcia	Andrzej Serafin	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem zajęć jest wprowadzenie studentów w podstawowe filozoficzne koncepcje umysłu i duszy oraz ukazanie ich historycznego rozwoju przed wyodrębnieniem się psychologii jako samodzielnej nauki. Zajęcia mają zapoznać studentów z najważniejszymi stanowiskami dotyczącymi natury umysłu, relacji umysł-ciało, metod badania zjawisk psychicznych oraz związków między filozofią i psychologią. Celem kursu jest również rozwijanie umiejętności krytycznej analizy współczesnych badań psychologicznych z perspektywy filozoficznej oraz pogłębianie refleksji nad samopoznaniem i rozwojem psychicznym człowieka.

Wymagania wstępne

Podstawowa umiejętność interpretacji tekstów oraz ogólna orientacja w zagadnieniach filozoficznych i psychologicznych. Wskazana jest gotowość do analizy problemów teoretycznych oraz udziału w dyskusji.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student/ka posiada wiedzę na temat fundamentalnych zagadnień filozoficznych dotyczących umysłu i natury ludzkiej, rozważanych również w odniesieniu do wyników badań psychologicznych.	K_W02	Test
W2	Student/ka zna najważniejsze współczesne koncepcje natury ludzkiej oraz wybrane metody badania zjawisk psychicznych.	K_W03	Test
Umiejętności:			
U1	Student/ka potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu filozofii i psychologii do analizowania wybranych problemów metodologicznych oraz krytycznie odnosić się do dorobku psychologii z perspektywy filozoficznej.	K_U01	Test
Kompetencji społecznych:			
K1	Student/ka docenia rolę refleksji filozoficznej i wiedzy psychologicznej w procesie samopoznania.	K_K01	Test

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Początki filozofii umysłu i psychologii filozoficznej: Platon i Arystoteles. Psychologia racjonalistyczna: Kartezjusz, Spinoza, Leibniz. Empiryzm a psychologia: Locke, Berkeley, Hume. Kant i analityka transcendentna czystego rozumu. Hegel i spekulatywna filozofia umysłu. Psychologizm i fenomenologia: Brentano, Husserl, Heidegger. Współczesne badania nad umysłem: neuronauka, neurofenomenologia, neuropsychoanaliza.	W1, W2, U1, K1	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Uzyskanie pozytywnej oceny z testu. Dwie nieobecności w trakcie semestru są dopuszczalne bez konsekwencji; większa absencja skutkuje koniecznością przygotowania dodatkowych zadań wyznaczonych przez prowadzącego.

Literatura

Obowiązkowa

1. P. MacDonald, Psyche: Dzieje pojęcia, 2019. I. Kant, Krytyka czystego rozumu. F. Brentano, Psychologia z empirycznego punktu widzenia, 1999. S. Gallagher, D. Zahavi, Fenomenologiczny umysł, 2015. C. Koch, Neurobiologia na tropie świadomości, 2008.

Dodatkowa

1. S. Priest, Theories of the Mind, 1991. R. Copenhaver, C. Shields (red.), The History of the Philosophy of Mind, t. 1-6, 2018. S. Gallagher, The Oxford Handbook of the Self, 2011. C. Koch, Then I Am Myself the World: What Consciousness Is and How to Expand It, 2024. D. Nutt, Brain and Mind Made Simple, 2021. T. Metzinger, Tunel Ego. Naukowe badanie umysłu i mit świadomego ja, 2018. M. Solms, The Brain and the Inner World, 2002.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Przygotowanie do egzaminu	20
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do zajęć	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wprowadzenie do psychologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia	Rafał Abramciów	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z dziedziny psychologii. Kurs obejmuje wiedzę o psychologii jako nauce empirycznej i jej narzędziach, najważniejsze koncepcje teoretyczne dyscypliny oraz ilustrujące je wybrane badania empiryczne. Studenci poznają podstawowe pojęcia psychologii związane z problematyką poznawczą, emocjonalno-motywacyjną, osobowości oraz różnic indywidualnych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologii i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny. W02: Posiada podstawową wiedzę na temat podłoża i przebiegu procesów psychicznych na różnych poziomach ich opisu. W03: Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04	Egzamin pisemny, Referat, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	U01 Potrafi ocenić oraz dokonać analizy źródeł zawierających opisy wyników empirycznych i teorii z dziedziny psychologii. U02 Potrafi wyjaśniać zachowanie ludzi w kategoriach różnic indywidualnych, procesów poznawczych i motywacji.	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05	Egzamin pisemny, Referat, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 Jest świadomy kwestii etycznych w działalności naukowej i praktyce zawodowej psychologa. K02 Uwzględnia złożoność czynników wpływających na zachowanie człowieka, w tym zarówno biologicznych, psychologicznych, jak i sytuacyjnych. K03: Prowadzi dyskusję z poszanowaniem zdania innych, dobierając merytoryczne argumenty do prezentowanych treści.	K_K01, K_K02, K_K03, K_K04	Referat, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Charakter poznania naukowego. Podstawowe kierunki myśli psychologicznej. Podstawy spostrzegania - elementarne wrażenia zmysłowe, progi percepcji bodźca, złudzenia percepcji i stałość spostrzegania. Uwaga i świadomość. Uwaga jako mechanizm selekcji bodźców. Uwaga jako mechanizm kontroli czynności. Istota, funkcje i rodzaje świadomości. Pamięć, jej rodzaje i metody badania. Struktura, organizacja i funkcje pamięci roboczej, semantycznej, epizodycznej i autobiograficznej. Warunkowanie klasyczne i instrumentalne. Uczenie się poznawcze i społeczne. Rodzaje i funkcje myślenia. Rozwiązywanie problemów. Myślenie twórcze. Pojęcie inteligencji. Koncepcje czynnikowe, koncepcje poznawcze, biologiczne podłoże inteligencji. Proces nabywania języka. Poziomy funkcjonowania języka. Funkcje procesu motywacyjnego. Klasyfikacja potrzeb. Fizjologiczne i psychologiczne aspekty emocji. Klasyczne teorie emocji. Stres psychologiczny - jego przyczyny i sposoby radzenia sobie. Psychologia różnic indywidualnych. Pojęcie temperamentu. Wybrane modele osobowości. Wywieranie wpływu przez grupy. Podstawowe formy zaburzeń i metody ich terapii. Psychologia a psychiatria. Etyka prowadzenia badań naukowych i zastosowań psychologii. Emocje i stres psychologiczny.	W1, U1	Wykład
2.	1. Psychologia jako nauka. Metody badawcze w psychologii. 2. Paradygmaty psychologii współczesnej i ich znaczenie. 3. Procesy poznawcze. 4. Podstawowe zagadnienia psychologii społecznej. 5. Podstawowe teorie uczenia się. 6. Myślenie i rozwiązywanie problemów. 7. Czym jest osobowość? Wymagania stawiane teorii osobowości. Osobowość w ujęciu klasycznej psychoanalizy. 8. Osobowość w koncepcji Alfreda Adlera. Osobowość w koncepcji G.C. Junga. Rozwój osobowości według Erika H. Eriksona 9. Motywacja celowa, motywacja osiągnięć. 10. Podejścia metodologiczne w badaniu emocji i motywacji. 11. Praktyczne implikacje dla edukacji i terapii: rozwój kompetencji emocjonalno-motywacyjnych. . 12. Podstawy psychoterapii i rodzaje psychoterapii współczesnej 13. Cele psychoterapii psychodynamicznej analiza przeniesienia i przeciwprzeniesienia 14. Emocje i relacje społeczne - perspektywa rozwojowa, psychodynamiczna i systemowa jako komplementarne spojrzenia na funkcjonowanie dzieci i młodzieży warunkach szkolnych i pozaszkolnych. 15. Zaburzenia zachowania i emocji dzieci i młodzieży a zaburzenia psychiczne u dorosłych - podobieństwa i różnice.	W1, U1, K1	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia audytoryjne	Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru) z treści wykładów i literatury obowiązkowej. Próg zaliczenia: 60% + 1 pkt
Ćwiczenia audytoryjne	Ocena z ćwiczeń wystawiana jest na podstawie projektów grupowych, krótkiego referatu oraz udziału w dyskusji.

Literatura

Obowiązkowa

1. Mietzel, G. (1998). Wprowadzenie do psychologii. Podstawowe zagadnienia. Gdańsk: GWP. Strelau, J. (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom II. Gdańsk: GWP. Zimbardo, P.G. (2009). Psychologia i życie. Warszawa: PWN.

Dodatkowa

1. Anderson, J.R. (1998). Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień. Warszawa: WSiP. Buss, D.M. (2001). Psychologia ewolucyjna. Gdańsk: GWP. Górska, T., Grabowska, A. i Zagrodzka, J. (2005). Mózg a zachowanie. Warszawa: PWN.
2. Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press & IT. Marszał-Wiśniewska, M., Klonowicz, T. i Fajkowska-Stanik, M. (red.) (2003). Psychologia różnic indywidualnych. Gdańsk: GWP.
3. Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Gdańsk: GWP. Nęcka, E., Orzechowski, J. i Szymura, B. (2006). Psychologia poznawcza. Warszawa: PWN. Sternberg, R.J. (1999). Wprowadzenie do psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	35
Studiowanie literatury	40
Przygotowanie do egzaminu	35
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 170
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Robert Stawarz	
Prowadzący zajęcia	Robert Stawarz	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów z uwarunkowaniami biologicznymi (anatomicznymi i fizjologicznymi) zachowań człowieka z uwzględnieniem wybranych problemów biomedycznych ze szczególnym naciskiem na funkcje układu nerwowego w kontekście procesów poznawczych i emocjonalnych człowieka.

Wymagania wstępne

Znajomość budowy i fizjologii poszczególnych układów narządów człowieka. Umiejętności systematycznej pracy, zrozumienia i interpretowania podstawowych wiadomości wynikających z treści programowych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu biologii człowieka	K_W01, K_W05, K_W06, K_W07, K_W09, K_W11, K_W13	Egzamin pisemny
W2	Tłumaczy przebieg procesu filogenezy i ontogenezy	K_W01, K_W02	Egzamin pisemny
W3	Opisuje rytmy biologiczne	K_W06	Egzamin pisemny
W4	Opisuje neurobiologiczne uwarunkowania procesów poznawczych	K_W01, K_W06, K_W07, K_W09	Egzamin pisemny
W5	Wyjaśnia biologiczne pojęcia: pamięć, świadomość	K_W01, K_W02, K_W03, K_W06, K_W07	Egzamin pisemny
Umiejętności:			
U1	Posługuje się naukową terminologią z zakresu biologii	K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08	Egzamin pisemny
U2	Potrafi samodzielnie rozwijać, pogłębiać i wykorzystywać swoją wiedzę z zakresu biologii	K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08	Egzamin pisemny
U3	Potrafi jasno i przejrzysto przedstawiać swoje stanowisko, argumentować i dyskutować w oparciu o zdobytą wiedzę i specjalistyczną terminologię biologiczną	K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08	Egzamin pisemny
U4	Posługuje się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K_U01, K_U02, K_U04, K_U05, K_U06, K_U08	Egzamin pisemny
Kompetencji społecznych:			
K1	Dbą o precyzyjne i racjonalne formułowanie własnego stanowiska i przekonań oraz ich uzasadnienie	K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06	Egzamin pisemny
K2	Nieustannie monitoruje i ewoluuje zakres posiadanej wiedzy i umiejętności	K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06	Egzamin pisemny
K3	Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06	Egzamin pisemny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Podstawy wiadomości o mózgu.	W1, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład
2.	Procesy myślowe	W1, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
3.	Pamięć i zapamiętywanie	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład
4.	Depresja	W1, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład
5.	Cyfrowe środki przekazu – ich wpływ na procesy poznawcze i rozwój systemu nerwowego Rewolucja cyfrowa	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład
6.	Biologia uzależnień	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład
7.	Świadomość	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład
8.	Emocje	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie testu, obecność na wykładach

Literatura

Obowiązkowa

1. Campbell B. Ekologia człowieka. Historia naszego miejsca w przyrodzie od prehistorii do czasów współczesnych. Warszawa 1995. Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Kalat James W. Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa 2017. Wydawnictwo Naukowe PWN
3. Lewin R., Wprowadzenie do ewolucji człowieka, Warszawa 2002
4. Ramachandran V.S. Neuronauka o podstawach człowieczeństwa. Warszawa 2012. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego
5. Rudź P. Encyklopedia historii człowieka. 2018. SBM
6. Sadowski B. Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt. Warszawa 2019. Wydawnictwo Naukowe PWN
7. Stawarz R., Formicki G., Greń A., Goc Z., Zakrzewski M. Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania. Skrypt. Edukacja XXI. ISBN 978-83-940513-0-3. Kraków 2014.
8. Wolański N. Rozwój biologiczny człowieka. Warszawa 2012. Wydawnictwo Naukowe PWN

Dodatkowa

1. Blumenfeldt, H. and Taylor, J. (2003) Why do seizures cause loss of consciousness? *Neuroscientist* 9, 1-10
2. Carter R. The Human Brain Book. An Illustrated Guide to its Structure, Function, And Disorders. Penguin Random House LLC. Third American Edition, 2019
3. Carter, R., Aldridge, S., Page, M., Parker, S. The Human Brain Book. Penguin Random House 2019. USA. ISBN 978-1-4654-7954-9.
4. Chassin L, Presson CC, Sherman SJ, Edwards DA. The natural history of cigarette smoking: predicting young-adult smoking outcomes from adolescent smoking patterns. *Health Psychology*, 1990, (9), 701-716.
5. Davinia Fernández-Espejo. (2019) How we identified brain patterns of consciousness. <https://theconversation.com/how-we-identified-brain-patterns-of-consciousness-111275>
6. Desmurget M. „Teleoglupianie. O zgubnych skutkach oglądania telewizji (nie tylko przez dzieci)”
7. Eddy NB, Halbach H, Isbell H, Seevers MH. Drug dependence: its significance and characteristics. *Bulletin of the World Health Organization*, 1965, (32), 721-733
8. Frances Kamm. *Morality, Mortality*, Vol. 1: Death and Whom to Save From It, 1993.
9. Greene, J.D., Morelli, S.A., Lowenberg, K., Nystrom, L.E., Cohen, J.D. (2008). *Cognition*, Vol. 107, 1144-1154.
10. Greene, J.D., Morelli, S.A., Lowenberg, K., Nystrom, L.E., Cohen, J.D. (2008) Cognitive load selectively interferes with utilitarian moral judgment. *Cognition*, Vol. 107, 1144-1154.
11. Greene, J.D., Sommerville, R.B., Nystrom, L.E., Darley, J.M., & Cohen, J.D. (2001). *Science*, Vol. 293, Sept. 14, 2001, 2105-2108.
12. Greene, J.D., Sommerville, R.B., Nystrom, L.E., Darley, J.M., & Cohen, J.D. (2001). An fMRI investigation of emotional engagement in moral judgment. *Science*, Vol. 293, Sept. 14, 2001, 2105-2108.
13. Gregory S. Berns, Kristina Blaine, Michael J. Prietula, and Brandon E. Pye. Short- and Long-Term Effects of a Novel on Connectivity in the Brain. *Brain Connect.* 2013 Dec 1; 3(6): 590-600. doi: 10.1089/brain.2013.0166.
14. Himmelsbach CK. Can the euphoric, analgetic, and physical dependence effects of drugs be separated? IV. With reference to physical dependence. *Federation Proceedings*, 1943, (2), 201-203
15. Hingson R, Heeren T, Zakocs R, Winter M, Wechsler H. Age of first intoxication, heavy drinking, driving after drinking and risk of unintentional injury among US college students. *Journal of Studies on Alcohol*, 2003, (64), 23-31.
16. Horowitz-Kraus T, Hutton JS. Brain connectivity in children is increased by the time they spend reading books and decreased by the length of exposure to screen-based media. *Acta paediatrica*. 2018;107:685-693
17. Hubel DH, Wiesel TN (1963). Receptive fields of cells in striate cortex of very young, visually inexperienced-kittens. *J Neurophysiol* 26:994-1002.
18. Hubel DH, Wiesel TN, LeVay S (1977) Plasticity of ocular dominance columns in monkey 'striate' cortex. *Philos Trans R Soc London [Biol]* 278:377-409.
19. John, E.R. et al. (2001) Invariant reversible QEEG effects of anesthetics. *Conscious. Cogn.* 10, 165-183
20. Spitzer M. „Cyfrowa demencja. W jaki sposób pozbawiamy rozumu siebie i swoje dzieci”
21. Tokarski K., Stawarz R. Wpływ nowych technologii przekazu informacji na rozwój mózgu - nowy wspaniały świat. *Wszechświat*. 2021. T122. s 6-17
22. Searle, J. „Minds, Brains and Programs”, *The Behavioral and Brain Sciences*. 3, s. 417-424, 1980.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Przygotowanie do zajęć	5
Studiowanie literatury	15
Pozostałe godziny w kontakcie	2
Przygotowanie do egzaminu	20
Ćwiczenia poprzez E-learning	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 87
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Metodologia badań psychologicznych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia		Cykl dydaktyczny 2026/27	
Specjalność -		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę	
Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii		Języki wykładowe polski	
Poziom studiów jednolite magisterskie		Obligatoryjność Obowiązkowy	
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
Profil studiów ogólnoakademicki			
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów, Julia Badzińska		
Prowadzący zajęcia	Julia Badzińska		
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zaznajomienie słuchaczy z naukową metodą poznawania świata ze szczególnym uwzględnieniem metod nauk empirycznych i specyfiki poznania na gruncie psychologii. W pierwszej części kursu zostaną przedstawione podstawy logiki i naukowego wnioskowania. W części drugiej słuchacze zapoznają się z naturą procesu badawczego, dowiedzą się o podstawowych modelach sprawdzania hipotez, oraz o uwarunkowaniach procesu badawczego. W ostatniej części dowiedzą się podstaw z zakresu konstrukcji testów psychologicznych. Kurs dostarczy umiejętności czytania, oceny i analizy wiarygodności wyników badań raportowanych zarówno w podręcznikach akademickich jak i periodykach naukowych z dziedziny psychologii i nauk pokrewnych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma podstawową wiedzę o istocie metody naukowej, w szczególności o metodzie psychologii. Potrafi wskazać miejsce psychologii w systemie nauk i opisać relacje względem innych dyscyplin. Definiuje najważniejsze pojęcia i opisuje podstawowe spory z zakresu filozofii nauki i metodologii psychologii. Porządkuje jej wewnętrzną niejednorodność i identyfikuje poszczególne nurty teoretyczne. Wie czego można oczekiwać od psychologii jako nauki, a czego oczekiwać nie należy.	K_W01, K_W02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
W2	Ma wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Wie jak planować i realizować badania empiryczne oraz jak analizować uzyskane wyniki z wykorzystaniem metod statystycznych. Ma podstawową wiedzę z zakresu wnioskowania naukowego.	K_W03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Ma wiedzę jak prawidłowo skonstruować narzędzie psychologiczne	K_W05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Potrafi samodzielnie formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym właściwym psychologii. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez, opracować plan badawczy adekwatny do badanego problemu oraz przeprowadzić samodzielnie i w zespole badawczym badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych. Potrafi poddać analizie zebrane dane empiryczne, z zastosowaniem metod statystyki opisowej oraz statystycznej weryfikacji hipotez	K_U01	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
U2	Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł.	K_U02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Ma umiejętność prowadzenia dyskusji i przygotowywania wystąpień ustnych z wykorzystaniem argumentów merytorycznych opartych na badaniach i teoriach psychologicznych.	K_U05	Projekt grupowy, Aktywność
U4	Potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne i pedagogiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną.	K_U06	Projekt grupowy, Aktywność
Kompetencje społecznych:			
K1	W pracy badawczej stosuje normy etyczne i zasady wymagane w społeczności naukowej.	K_K01	Aktywność
K2	Ma świadomość możliwości i ograniczeń stosowanych przez siebie metod badawczych.	K_K01	Aktywność
K3	Docenia rolę weryfikacji empirycznej jako źródła wiedzy naukowej. Przykłada wagę do stosowania dobrych praktyk w badaniach empirycznych.	K_K01, K_K03, K_K06	Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Metoda badawcza a pseudonauka, etyka procesu badawczego. Proces badawczy: przygotowanie, realizacja, wnioskowanie; inspiracja do badania: obserwacja, przegląd literatury, szczęśliwy traf; określenie celu badawczego. Problemy, pytania i hipotezy badawcze. Pomiar: skale pomiarowe, trafność i rzetelność pomiaru, operacjonalizacja zmiennych. Typy badań i modele badawcze. Model korelacyjny. Model eksperymentalny: zmienne w modelu eksperymentalnym i modele eksperymentalne. Model eksperymentalny: kontrola w badaniach eksperymentalnych. Model eksperymentalny: plany czynnikowe, efekty główne i efekty interakcji. Dobór narzędzi i technik badawczych, wybór grupy badawczej	W1, W2, W3	Wykład
2.	Metoda naukowa i pseudonauka – analiza wiarygodności źródeł; Źródła wiedzy naukowej; wyszukiwarki naukowe, menadżer bibliografii. APA – wprowadzenie do systemu raportowania, Etyka procesu badawczego. Problemy, pytania i hipotezy badawcze; Skale pomiarowe. Operacjonalizacja zmiennych; Zmienne zależne i niezależne. Zmienna zaktóracająca i wstępna analiza projektów badawczych. Kontrola zmiennych w badaniach eksperymentalnych. Kontrola zmiennych w badaniach eksperymentalnych c.d. Plany czynnikowe w badaniach eksperymentalnych. Plany czynnikowe w badaniach eksperymentalnych c.d. Badania korelacyjne, analiza wykresów rozrzutu	W1, W2, W3, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Gry dydaktyczne
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Ocena jest wystawiana na podstawie egzaminu pisemnego oraz punktów zdobywanych podczas trwania całego kursu. W czasie trwania wykładu jest możliwość uczestnictwa w projektach, punkty zdobyte za projekty dodawane są do punktów z egzaminu pisemnego (o ile, student przekroczył próg 60%+1 punkt z egzaminu). Egzamin odbywa się w formie stacjonarnej, chyba, że przepisy nadrzędne będą wymagały formy zdalnej.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń jest wymagane do przystąpienia do egzaminu. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie prac projektowych na minimum 75% ., w tym przeprowadzenie badania, złożenie poprawnego formularza oraz pliku excel ze zbiorem danych

Literatura

Obowiązkowa

- Brzeziński, J. (2018). Metodologia badań psychologicznych. PWN: Warszawa.
- Wieczorek, K.A. (2002). Logika dla opornych. (Rozdział 1) Francuz, P., Mackiewicz R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą. Wydawnictwo KUL: Lublin. (R: 1,2, 3,4,5,6)
- Wieczorkowska, G., Wierziński, J. (2011). Statystyka od teorii do praktyki. Scholar: Warszawa. (R: 1,2,3,4,5, 11.1)
- Józefacka, N., Kołek. M., Arciszewska-Leszczuk, A. (2023). Metodologia i statystyka. Tom I: Przewodnik naukowego turysty. PWN.

Dodatkowa

- Bąk, J. (2020). Statystycznie rzecz biorąc. WydawnictwoB: Warszawa.
- Brzeziński, J., Siuta, J. (2006). Metodologiczne i statystyczne problemy psychologii. Zyski i S-ka: Poznań.
- Goodwin, K. A., & Goodwin, C. J. (2016). Research in psychology: Methods and design. John Wiley & Sons.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie projektu	25
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 160

Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wprowadzenie do biopsychologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Łukasz Krzywoszański	
Prowadzący zajęcia	Łukasz Krzywoszański, Agnieszka Fudali-Czyż	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej biologicznych podstaw psychologii. Studenci zapoznani zostaną ze strukturą i funkcjami układu nerwowego, zarówno w mikro (budowa i działanie neuronów oraz komórek glejowych), jak i makroskali (anatomia i fizjologia poszczególnych części ośrodkowego układu nerwowego). Omówione zostaną układy sensoryczne: czucia somatycznego, czucia równowagi, wzrokowy, słuchowy, czucia bólu i zmysłów chemicznych. Przedstawione również zostaną podstawowe metody badania czynności i organizacji funkcjonalnej mózgu.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Rozumie potrzebę uwzględniania osiągnięć nauk biomedycznych dla pełnego wyjaśniania mechanizmów prawidłowych i zaburzonych form funkcjonowania psychicznego człowieka.	K_W01, K_W11	Egzamin pisemny, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	Ma podstawową wiedzę o głównych strukturach i funkcjach układu nerwowego.	K_W11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W3	Zna zastosowania i ograniczenia podstawowych metod przyżyciowego obrazowania struktury i funkcji układu nerwowego.	K_W11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W4	Zna neurofizjologiczne mechanizmy rejestracji bodźców zmysłowych przez komórki receptorowe i transmisji neuronalnej generowanych przez nie sygnałów.	K_W11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W5	Zna zasady budowy i organizacji funkcjonalnej układów sensorycznych człowieka.	K_W11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	Potrafi korzystać z literatury naukowej z biopsychologii.	K_U02	Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Umie opisać i wyjaśnić neurofizjologiczne podstawy procesów spostrzegania.	K_U04	Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	Potrafi scharakteryzować poziomy organizacji układu nerwowego i mózgowych mechanizmów zjawisk psychicznych.	K_U04	Aktywność, Udział w dyskusji, Wejściówka, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Uznaje znaczenie współpracy psychologów ze specjalistami z nauk biomedycznych dla rozwoju wiedzy naukowej o mechanizmach kierowania zachowaniem i dla skuteczności praktycznej działalności psychologów.	K_K02	Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	Jest gotowy do podejmowania dalszego kształcenia i samokształcenia z zakresu biopsychologii i neuropsychologii.	K_K02	Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	Respektuje potrzebę prawidłowego posługiwania się terminologią neuroanatomiczną i neurofizjologiczną podczas komunikowania się ze specjalistami z nauk biomedycznych.	K_K04	Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K4	Uznaje potrzebę uwzględniania złożoności uwarunkowań zachowania, procesów psychicznych i zjawisk umysłowych w psychologicznej działalności badawczo-diagnostycznej.	K_K06	Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Podstawowe funkcje układu nerwowego, poziomy analizy układu nerwowego.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład
2.	Wybrane metody badania czynności mózgowia.	W3, U1, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Budowa mikroskopowa układu nerwowego. Rodzaje komórek tworzących układ nerwowy i ich funkcje.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Spoczynkowy potencjał błonowy i pompa sodowo-potasowa.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Postsynaptyczne i czynnościowe potencjały elektryczne błony komórkowej neuronów.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Transmisja synaptyczna. Budowa i funkcje synapsy chemicznej.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Podstawy terminologii neuroanatomicznej. Podstawy anatomii funkcjonalnej mózgowia i zarys wczesnego rozwoju ontogenetycznego układu nerwowego.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Półkule mózgowe - zarys budowy i organizacji funkcjonalnej.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład
9.	Bruzdy i zakrety na powierzchniach półkul mózgowych.	W1, W2, U1, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Ogólny schemat budowy, organizacji i działania systemów sensorycznych.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Układy czucia somatosensorycznego.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
12.	Komórki receptorowe i drogi sensoryczne układu smakowego i węchowego.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Budowa i działanie układu przedsionkowego.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Budowa i działanie układu słuchowego.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Zarys budowy gałki ocznej.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Budowa i działanie komórek siatkówki. Funkcje fotoreceptorów i proces fototransdukcji.	W1, W2, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Gry dydaktyczne, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	test zaliczeniowy: na zaliczenie wymagane jest uzyskanie powyżej 60% maksymalnej punktacji.
Ćwiczenia konwersatoryjne	obecność i aktywność na zajęciach, zdanie testowych kolokwii zaliczeniowych: na zaliczenie wymagane jest uzyskanie powyżej 60% maksymalnej punktacji.

Literatura

Obowiązkowa

1. Kalat J. (2020). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. [lub wersja oryginalna w języku angielskim: Kalat J.W. (2019). Biological psychology, Boston: Cengage].
2. Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press&IT. [2. Jak się bada mózg. str. 42-77].
3. Sadowski, B. (2013). Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo PWN. [Rozdziały 3-9].

Dodatkowa

1. Gould, D. J. , Vanderah, T. (2022). Nolte Mózg człowieka. Anatomia czynnościowa mózgowia. Tom 1-2. Wrocław: Edra Urban & Partner.
2. Górka, T., Grabowska A., Zagrodzka, J. (2012). Mózg a zachowanie. Warszawa: Wydawnictwo PWN.
3. Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press&IT. [pozostałe rozdziały: 1, 3-9]
4. Longstaff, A. (2011). Neurobiologia. Krótkie wykłady. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Michajlik, A., Ramotowski, W. (2009). Anatomia i fizjologia człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. Rozdziały: Układ nerwowy i Układ narządów zmysłów.
6. Narkiewicz, O., Moryś, J. (2014). Neuroanatomia czynnościowa i kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL. [cz. III. i IV.]
7. Pąchalska, M., Kropotov, J.D., Kaczmarek, B.L.J. (2014). Neuropsychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
8. Biga, L.M., Dawson, S., Harwell, A., Hopkins, R., Kaufmann, J., LeMaster, M., ... & Runyeon, J. (2020). Anatomy & physiology. Unit 3. Regulation, Integration, and Control. OpenStax/Oregon State University. <https://openstax.org/details/books/anatomy-and-physiology>
9. Dubuc B., Robert P., Paquet D, & Daigen A. (2002/2022). The Brain from Top to Bottom. Montreal: McGill University. <https://thebrain.mcgill.ca>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie do zaliczenia	30
Przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Socjologia ogólna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Bogdan Więckiewicz	
Prowadzący zajęcia	Bogdan Więckiewicz	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest wprowadzenie studentów do naukowego myślenia o życiu społecznym poprzez poznanie podstawowych terminów i pojęć socjologicznych, najważniejszych teorii socjologicznych oraz zjawisk i procesów zachodzących w różnych wymiarach rzeczywistości społecznej.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza o społeczeństwie

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma podstawową wiedzę o charakterze i miejscu socjologii w naukach społecznych, jej ewolucji historycznej i pełnionych funkcjach	K_W01	Aktywność
W2	Student ma wiedzę o uwarunkowaniach zachowań jednostek w szerszych zbiorowościach	K_W02	Aktywność
Umiejętności:			
U1	Student posiada umiejętność analizowania i rozumienia zjawisk społecznych w kategoriach socjologicznych z uwzględnieniem szerszego kontekstu kulturowego, politycznego i ekonomicznego	K_U02, K_U05	Aktywność
U2	Student potrafi wykorzystywać poznane teorie, koncepcje do analizy konkretnych zjawisk, struktur i procesów społecznych oraz umie krytycznie ocenić ich przydatność w analizach różnych wymiarów rzeczywistości społecznej	K_U01, K_U02	Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Student potrafi dostrzegać i rozwiązywać rozmaite problemy społeczne	K_K02, K_K03	Aktywność
K2	Student potrafi wykorzystywać poznane teorie, koncepcje do analizy konkretnych zjawisk, struktur i procesów społecznych oraz umie krytycznie ocenić ich przydatność w analizach różnych wymiarów rzeczywistości społecznej	K_K03, K_K04	Referat, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Powstanie socjologii jako nauki. Socjologia jako nauka społeczna. Socjologia a inne nauki społeczne. Osobliwości nauk społecznych. 2. Socjologia a wiedza przedsocjologiczna. 3. Przedmiot zainteresowania socjologii i metody gromadzenia wiedzy socjologicznej. 4. Funkcje socjologii jako nauki. Wizje „naukowości” socjologii. Pozytywizm, naturalizm, antynaturalizm. Kultura i metoda rozumiejąca M. Webera. 5. Socjologiczne rozumienie jednostki ludzkiej. Relacje między jednostką a społeczeństwem. Socjogenne komponenty osobowości. Socjalizacja a wychowanie. 6. Społeczeństwo jako przedmiot socjologii. Formy życia społecznego: zbiory społeczne, kategorie społeczne, zbiorowości (kręgi społeczne, wspólnoty i stowarzyszenia, zbiorowości oparte na podobieństwie zachowań, środowiska społeczne i grupy społeczne). 7. Rodzaje grup społecznych. Grupy odniesienia. Przywództwo w grupach. 8. Struktura społeczna: role i pozycje społeczne. Mikro- i makrostruktury społeczne, determinacja strukturalna. Aspekty struktury społecznej: normatywna, idealna, interesów, interakcyjna. Dynamika struktur społecznych. 9. Kultura jako determinanta ludzkich działań. Znaczenie faktów społecznych. Kontrola społeczna: zagadnienia konformizmu i dewiacji; kontrola społeczna jako reakcja na dewiację 10. Determinanty zmiany społecznej. Zmiana normatywna, międzypokoleniowa teoria zmiany wartości. 11. Władza i panowanie. Klasyczne i nowoczesne ujęcia państwa, władzy, charakter relacji, władza a panowanie. 12. Nierówności społeczne. Stratyfikacja społeczna, status, pozycja, rola społeczna. Podział klasowy i warstwowy. Czynniki statusu, bogactwo, prestiż, władza. 13. Konsumpcja i społeczeństwo konsumpcyjne. Organizacja społeczeństwa, zwyczaje zakupowe, dynamika zmian społecznych w tym zakresie i ich społeczno-polityczne konsekwencje. Globalizacja i ponowoczesność. 14. Oddziaływanie mediów. Teorie opisujące wpływ mediów na jednostkę, spirala milczenia, agenda setting, mediatyzacja życia społecznego, tabloidyzacja. 15. Rodzina i jej przemiany.	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność, aktywność na zajęciach oraz przygotowanie referatu.

Literatura

Obowiązkowa

1. Giddens A., Socjologia, Warszawa 2017. (wybrane fragmenty)
2. Turowski J., Socjologia. Małe struktury społeczne, Lublin 1993. (wybrane fragmenty)
3. Turowski J., Socjologia. Wielkie struktury społeczne, Lublin 1994. (wybrane fragmenty)
4. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Warszawa 2003. (wybrane fragmenty)
5. Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa, Kraków 2012. (wybrane fragmenty)

Dodatkowa

1. Więckiewicz B., Rodzina wczoraj i dziś. Socjologiczne rozważania. Kraków 2025.
2. Beck U., Giddens A., Lash S., Modernizacja refleksyjna: polityka, tradycja i estetyka w porządku społecznym nowoczesności, Warszawa 2009.
3. Domański H., Struktura społeczna, Warszawa 2007.
4. Lukianoff G., Haidt J., Rozpieszczony umysł. Jak dobre intencje i złe idee skazują pokolenia na porażkę, Poznań 2023.
5. Adamski F. Rodzina. Wymiar społeczno-kulturowy, Kraków 2002.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Przygotowanie referatu	5
Studiowanie literatury	10
Przygotowanie do zaliczenia	5
Przeprowadzenie badań literaturowych	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wprowadzenie do pedagogiki

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia	Rafał Abramciów	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest wprowadzenie studentów psychologii do zagadnienia pedagogiki, w szczególności jej głównych idei, pojęć, obszarów problemowych, teorii, założeń, celów, metodologii, oraz przedstawicieli w Polsce i na świecie. Studenci zapoznają się problemami i trudnościami edukacyjnymi, zaburzeniami poszczególnych okresów rozwojowych człowieka, a także poznają podstawowe zależności w procesie nauczania i uczenia się. Po ukończonym kursie studenci będą w stanie poprawnie posługiwać się podstawowym aparatem pojęciowym pedagogiki, rozróżniać główne teorie, nurty i kierunki pedagogiczne, oraz odnosić zdobytą wiedzę do praktyki pedagogicznej związanej z pracą dydaktyczną. Ponadto, zapoznają się z aktualnymi problemami obszaru szkolno-wychowawczego oraz innowacjami w zakresie rozwiązań proponowanych zarówno przez współczesnych teoretyków, jak i praktyków.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna i rozumie system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działalności wychowawczo-profilaktycznej,	K_W01	Test
W2	Student zna i rozumie role nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, role początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela; nauczycielską pragmatykę zawodową - prawa i obowiązki nauczyciela, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów	K_W01, K_W10	Test
W3	Student zna i rozumie wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;	K_W01, K_W15	Test
Umiejętności:			
U1	Student umie i potrafi wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów;	K_U02	Udział w dyskusji
U2	Student umie i potrafi zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego	K_U10	Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Student umie i potrafi formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela	K_U05, K_U10	Udział w dyskusji
U4	Student umie i potrafi nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym	K_U05, K_U10	Udział w dyskusji
U5	Student umie i potrafi rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów	K_U07, K_U08	Udział w dyskusji
Kompetencje społecznych:			
K1	okazywanie empatii uczniom oraz zapewnianie im wsparcia i pomocy	K_K03, K_K04	Udział w dyskusji
K2	samodzielne pogłębianie wiedzy pedagogicznej	K_K02	Udział w dyskusji
K3	współpraca z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy	K_K02, K_K04	Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Historia i geneza pedagogiki jako refleksji i dyscypliny naukowej 2. Filozoficzne podstawy pedagogiki 3. Miejsce pedagogiki w systemie nauk, czyli o interdyscyplinarności nauk o edukacji 4. Między refleksją a dyscypliną, czyli o naukowym statusie pedagogiki 5. Subdyscypliny, nurty i kierunki pedagogiczne 6. Główne trudności i problemy obszaru teoretyczno-praktycznego edukacji 7. Edukacja w kontekście czwartej rewolucji przemysłowej 8. Rola i znaczenie pedagogiki wobec wykluczenia, niedostosowania i niepełnosprawności 9. Podstawa programowa i program ukryty 10. Podstawowe zagadnienia dydaktyki i pedeutologii 11. Systemy oświaty w Polsce, Europie i na świecie 12. Edukacja w ujęciu międzykulturowym 13. Podstawy neurodydaktyki 14. Transdyscyplinarność pedagogiki 15. Pedagogika a psychologia: wspólne obszary problemowe	W1, W2, W3, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność podczas wykładów, pozytywny wynik testu końcowego

Literatura

Obowiązkowa

1. Gordon, T. (2007) Wychowanie bez porażek w praktyce (tłum. Sujak, E.). Instytut Wydawniczy Pax. Turowski, L. (2003) Pedagogika ogólna. Subdyscypliny i nauki pomocnicze. Warszawa: Ipsylon. T. Hejnicka-Bezwińska, Pedagogika ogólna, Warszawa 2008. Śliwerski, B. (2012). Pedagogika. Podręcznik akademicki. PWN. Żylińska, M. (2013) Neurodydaktyka. Nauczanie i uczenie się przyjazne mózgowi. Toruń: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.

Dodatkowa

1. Curren, R. (2006) Philosophy of Education: An Anthology, Wiley. Brzezińska A. et al. (2012) Edukacja. Instytut Badań Edukacyjnych. Czyżowska D. (2008) „O celu i granicach rozwoju moralnego”. Analiza i egzystencja 8. Kaczmarzyk, M. (2017), Szkoła neuronów. Poznań. Zarzecki, L. (2012), Teoretyczne podstawy wychowania. Teoria i praktyka w zarysie. Jelenia Góra: KPSW. Seldon, A. (2018) The Fourth Education Revolution. University of Buckingham Press.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Studiowanie literatury	10
Przygotowanie do egzaminu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pierwsza pomoc Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Dorota Liszka-Polaszczyk	
Prowadzący zajęcia	Dorota Liszka-Polaszczyk	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia laboratoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie uczestników z zasadami udzielania pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia. W czasie zajęć studenci nabywają teoretyczne i praktyczne umiejętności z zakresu BLS, AED oraz ITL zgodnie z wytycznymi. Kurs ma na celu wykształcenie właściwej oceny sytuacji i szybkiego reagowania w stanach zagrożenia życia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawowe stany zagrożenia życia u dzieci i dorosłych.	K_W01	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	Student zna prawne aspekty udzielania pierwszej pomocy Polsce.	K_W01, K_W14	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W3	Student zna wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji Krążeniowo -Oddechowej dzieci i dorosłych	K_W01, K_W11	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	Student potrafi rozpoznać stany zagrożenia życia i wdrożyć odpowiednie algorytmy.	K_U04, K_U09	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Student potrafi wykonać podstawowe zabiegi reanimacyjne (BLS) z użyciem AED.	K_U09	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	Student wymienia akty prawne obligujące do Udzielenia pierwszej pomocy.	K_U02	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			
K1	Student potrafi pracować zespołowo w celu ratowania życia .	K_K03, K_K04	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	Student potrafi radzić sobie w sytuacjach stresowych .	K_K02, K_K05	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1.Prawne podstawy udzielania pierwszej pomocy . 2.Ogólne zasady postępowania w miejscu wypadku. 3.Poszkodowany nieprzytomny . 4.Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u osób dorosłych i dzieci wykorzystaniem AED. 5.Wypadki drogowe i obrażenia ciała. 6.Oparzenia i odmrożenia . 7.Pierwsza pomoc w zadławieniach i zatruciach 8.Choroby przewlekłe i stany zagrożenia życia z nimi związane.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2	Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	Wykład, Dyskusja, Pokaz, Case study, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	Zajęcia w ramach kursu obejmują wykłady oraz ćwiczenia z wykorzystaniem fantomów i sprzętu medycznego. Zajęcia mają na celu zarówno przekazanie wiedzy teoretycznej, jak i rozwijanie umiejętności praktycznych niezbędnych do skutecznego udzielania pomocy medycznej. Zajęcia będą prowadzone w formie interaktywnej i wzbogacone prezentacją multimedialną . Ćwiczenia będą obejmować symulacje realistycznych scenariuszy medycznych z wykorzystaniem fantomów oraz innego sprzętu medycznego. Będą prowadzone metodą instruktażu, treningu zespołowego oraz analizy przypadku. Wymagana obecność na ćwiczeniach i zaliczenie testu końcowego (teoretycznego i praktycznego).

Literatura

Obowiązkowa

1. Zawadzki A. MEDYCYNĄ RATUNKOWĄ I KATASTROF W-wa Białka Sz, Ilczak T. PROCEDURY RATUNKOWE Fleischman T. MEDYCYNĄ RATUNKOWĄ , ZABIEGI I PROCEDURY Goniewicz M. PIERWSZA POMOC Europejska Rada Resuscytacji WYTYCZNE RESUSCYTACJI 2021

Dodatkowa

1. King CH. PODRĘCZNY ATLAS ZABIEGÓW RATUNKOWYCH U DZIECI Smereka J . ABC OPARZEŃ W-wa 2007 Gucwa J ,Madej t .ZAAWANSOWANE ZABIEGI RESUSCYTACYJNE I WYBRANE STANY NAGŁE K-ów 2015 Pons P,Markovchick V,Bakes K .MEDYCYNĄ RATUNKOWĄ W PYTANIACH I ODPOWIESZIACH

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	15
Studiowanie literatury	10

Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie do zajęć	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Szkolenie BHK

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty ogólne/obligatoryjne
Koordynator zajęć	Tomasz Piotrowski	
Prowadzący zajęcia	Tomasz Piotrowski	
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • E-learning: 4, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ E-learning z odtworzenia: 4	Liczba punktów ECTS 0

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów i doktorantów rozpoczynających kształcenie na studiach i w szkołach doktorskich z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny kształcenia na podstawie wybranych przepisów prawnych, z zagrożeniami dla życia i zdrowia mogącymi wystąpić podczas realizacji zajęć, sposobach ochrony przed zagrożeniami oraz postępowania podczas wystąpienia tych zagrożeń.
C2	Zasady ochrony przeciwpożarowej, a szczególnie sposoby zapobiegania pożarom, systemach wykrywania pożarów, podręczny sprzęt gaśniczy oraz plan przeprowadzenia ewakuacji na wypadek pożaru i innych miejscowych zagrożeń.
C3	Zapoznanie z ogólnymi zasadami pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	zasady promocji zdrowia i profilaktyki chorób		Prezentacja
Umiejętności:			
U1	udzielać pierwszej pomocy i podejmować działania ratownicze w ramach resuscytacji krążeniowo-oddechowej		Prezentacja
Kompetencji społecznych:			
K1	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych		Prezentacja

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wybrane regulacje prawne: - podstawy prawne bezpieczeństwa i higieny kształcenia - prawa i obowiązki studenta oraz Rektora w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy - podstawowe zasady bezpieczeństwa obowiązujące studenta podczas zajęć organizowanych przez Uczelnię.	W1, U1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning
2.	Warunki bezpieczeństwa i higieny kształcenia w pomieszczeniach Uczelni: - drogi i przejścia - pomieszczenia Uczelni - oświetlenie, ogrzewanie, wentylacja - apteczka pierwszej pomocy - stanowisko wyposażone w monitor ekranowy.	W1	E-learning z odtworzenia, E-learning

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
3.	Czynniki środowiska kształcenia oraz ich zagrożenia i profilaktyka - czynniki niebezpieczne - czynniki szkodliwe - czynniki uciążliwe.	W1	E-learning z odtworzenia, E-learning
4.	Wypadki, którym mogą ulec studenci w trakcie zajęć organizowanych przez Uczelnię - zasady postępowania w razie wypadków i w sytuacjach zagrożeń i awarii.	W1, U1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning
5.	Zasady korzystania z domów studenckich.	W1, U1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning
6.	Zasady udzielania pierwszej pomocy: - system ratownictwa medycznego w Polsce - pierwsza pomoc w aktach prawnych - łańcuch przeżycia - bezpieczeństwo ratownika - ocena stanu poszkodowanego (ABC) i wezwanie pomocy - pozycja bezpieczna - resuscytacja krążeniowo-oddechowa - resuscytacja krążeniowo-oddechowa z wykorzystaniem automatycznego defibrylatora zewnętrznego AED - postępowanie w stanach nagłych.	W1, U1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning
7.	Ochrona przeciwpożarowa - podstawy prawne ochrony przeciwpożarowej - obowiązki Uczelni, studentów i doktorantów w zakresie ochrony przeciwpożarowej - definicja pożaru - grupy pożarów - przyczyny pożarów - sposoby gaszenia pożarów - podręczny sprzęt gaśniczy – zasady użycia i działania - zasady zachowania się podczas pożaru - zasady zachowania się podczas ewakuacji.	W1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning
8.	Zagrożenia czynnikami biologicznymi w środowisku kształcenia - środki ochrony indywidualnej przed zagrożeniami biologicznymi - problemu ochrony środowiska.	W1	E-learning z odtworzenia, E-learning
9.	Zagrożenia czynnikami chemicznymi w środowisku kształcenia - środki ochrony indywidualnej przed zagrożeniami chemicznymi. - problemu ochrony środowiska.	W1, K1	E-learning z odtworzenia, E-learning

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
E-learning	Case study, E-learning

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
E-learning	Obejrzenie i wysłuchanie prezentacji stanowi podstawę do uznania udziału w obowiązkowym szkoleniu. Zaliczenie kursu na platformie.

Literatura

Obowiązkowa

1. MERITUM Bezpieczeństwo i higiena pracy, praca zbiorowa, Wolters Kluwer Polska sp. z o.o., 2017

Dodatkowa

1. Bezpieczeństwo i higiena pracy. Pytania i odpowiedzi, praca zbiorowa, Wolters Kluwer Polska sp. z o.o., 2014

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
E-learning	4
Ćwiczenia poprzez E-learning	4
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 8
Liczba punktów ECTS	ECTS 0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Szkolenie biblioteczne

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty ogólne/obligatoryjne
Koordynator zajęć	Bartłomiej Duda	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 1	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • E-learning: 2, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ E-learning z odtworzenia: 2	Liczba punktów ECTS 0

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Szkolenie biblioteczne ma na celu zapoznanie uczestników z teorią i praktyką wyszukiwania informacji naukowej w Internecie. Przygotowuje do planowego i celowego przeszukiwania zagranicznych baz danych udostępnianych przez Bibliotekę Główną UKEN, w tym zasobów dostępnych w modelu otwartego dostępu (Open Access). Szkolenie rozwija umiejętności samodzielnego wyszukiwania informacji bibliograficznej i literatury na określony temat, a także korzystania z różnorodnych narzędzi wyszukiwawczych: katalogów bibliotecznych, bibliograficznych baz danych, katalogów centralnych, bibliotek cyfrowych oraz repozytoriów otwartego dostępu. Uczy krytycznego podejścia do korzystania z elektronicznych źródeł informacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem oceny ich wiarygodności, aktualności i dostępności

Wymagania wstępne

Wiedza: Niewymagane

Umiejętności: Umiejętność posługiwania się komputerem w stopniu podstawowym.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	zna podstawowe zasady wyszukiwania informacji naukowej w Internecie.	K_W16	Test, E-learning
W2	rozumie strukturę i funkcje zagranicznych baz danych udostępnianych przez Bibliotekę.	K_W16	Test, E-learning
W3	zna rodzaje narzędzi wyszukiwawczych: katalogi biblioteczne, bibliograficzne bazy danych, katalogi centralne, biblioteki cyfrowe	K_W16	Test, E-learning
W4	rozumie znaczenie krytycznego podejścia do elektronicznych źródeł informacji.	K_W16	Test, E-learning
Umiejętności:			
U1	potrafi planować i realizować proces wyszukiwania informacji naukowej w sposób celowy i uporządkowany,	K_U02	Test, E-learning
U2	potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje bibliograficzne i literaturę na określony temat	K_U02	Test, E-learning
U3	potrafi efektywnie korzystać z katalogów bibliotecznych, baz danych i innych narzędzi wyszukiwawczych	K_U02	Test, E-learning
U4	potrafi oceniać wiarygodność i przydatność elektronicznych źródeł informacji.	K_U02	Test, E-learning

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do wyszukiwania informacji naukowej w Internecie.	W1, U1	E-learning z odtworzenia, E-learning
2.	Zagraniczne bazy danych udostępniane przez Bibliotekę Główną UKEN.	W2, U2	E-learning z odtworzenia, E-learning
3.	Zasoby otwartego dostępu (Open Access).	W2, U2	E-learning z odtworzenia, E-learning
4.	Narzędzia wyszukiwawcze: katalogi biblioteczne (np. OPAC), bibliograficzne bazy danych, katalogi centralne (np. NUKAT), biblioteki cyfrowe i repozytoria.	W3, U3	E-learning z odtworzenia, E-learning
5.	Techniki samodzielnego wyszukiwania informacji: formułowanie zapytań, filtrowanie i zawężanie wyników, ocena trafności i jakości źródeł.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4	E-learning z odtworzenia, E-learning
6.	Krytyczne podejście do źródeł elektronicznych - ocena wiarygodności i aktualności informacji.	W4, U4	E-learning z odtworzenia, E-learning
7.	Ćwiczenie praktyczne na platformie Moodle: zastosowanie zdobytej wiedzy w praktyce, wyszukiwanie informacji na zadany temat.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4	E-learning z odtworzenia, E-learning

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
E-learning	E-learning

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
E-learning	1 Student zapoznaje się z materiałami szkoleniowymi udostępnionymi na platformie Moodle, a następnie wykonuje ćwiczenie praktyczne z zakresu wyszukiwania informacji naukowej. W drugiej części szkolenia, po przestudiowaniu materiałów edukacyjnych na platformie e-learningowej, student przystępuje do testu sprawdzającego wiedzę. Test składa się z dziesięciu pytań wielokrotnego wyboru. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi.

Literatura

Obowiązkowa

1. Nie dotyczy.

Dodatkowa

1. Nie dotyczy.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

E-learning	2
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 2
Liczba punktów ECTS	ECTS 0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Marek Binder	
Prowadzący zajęcia	Marek Binder	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z lokalizacją i mózgowymi mechanizmami złożonych funkcji psychicznych, obejmujących zjawiska takie jak percepcja wzrokowa, ruch, język czy pamięć. Uczestnicy zostaną również zaznajomieni z neuronalnymi korelatami wybranych aspektów funkcjonowania emocjonalnego oraz zaburzeń psychicznych

Wymagania wstępne

brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W_01 – student posiada podstawową wiedzę dotyczącą związków psychologii jako nauki z naukami medycznymi, neuronauką i neurobiologią	K_W01	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
W2	W_02 – student dysponuje podstawową wiedzą dotyczącą mechanizmów biologicznych i korelatów mózgowych złożonych funkcji psychicznych (percepcja, motoryka, język, pamięć, emocje)	K_W11	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
W3	W_03 – student wie, jakie metody i paradygmaty badawcze historycznie były i są wykorzystywane w ramach neuropsychologii, zna kontekst ich stosowania	K_W02	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
Umiejętności:			
U1	U_01 – student potrafi wyjaśniać złożone aspekty funkcjonowania jednostki uwzględniając perspektywę neuropsychologiczną	K_U04	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
U2	U_02 – student potrafi w sposób krytyczny analizować literaturę neuropsychologiczną, odróżniać pozycje naukowe i popularno-naukowe oraz zająć postawę krytyczną wobec potocznie funkcjonujących neuromitów	K_U06	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych:			
K1	K_01 – student jest zdolny do efektywnej komunikacji ze specjalistami innych dziedzin wchodzących w skład neuronauki (biologowie, fizjologowie, lekarze), w ramach wybranych zagadnień dotyczących funkcji psychicznych	K_K02, K_K04	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
K2	K_02 – student wykazuje postawę gotowości wobec pogłębiania swojej wiedzy neuropsychologicznej oraz wdrażania jej w praktykę	K_K02	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Metody badania układu nerwowego.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
2.	Genetyka a ewolucja zachowania.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
3.	Hormony i homeostaza.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
4.	Funkcje reprodukcyjne.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
5.	Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
6.	Sen i czuwanie.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
7.	Komórkowe mechanizmy pamięci.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
8.	Systemowe mechanizmy pamięci.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
9.	Najczęstsze choroby neurologiczne.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
10.	Uwaga i świadomość.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
11.	Asymetria funkcjonalna mózgu.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
12.	Neuronalne podłoże wybranych zaburzeń psychicznych (depresja, schizofrenia).	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
13.	Mózgowe mechanizmy poznania społecznego.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
14.	Nowe trendy w neuronaukach.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
15.	Mechanizmy widzenia • Ogólne prawa percepcji. • Budowa siatkówki. • Widzenie barwne. • Pola recepcyjne. • Hamowanie oboczne. • Typy komórek zwojowych. • Dwa strumienie przetwarzania informacji wzrokowej • Zaburzenia wzrokowo – przestrzenne	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Neuropsychologia słyszenia – funkcje i konsekwencje uszkodzenia różnych części ucha, implanty ślimakowe, agnozja słuchowa i amuzja, synestezja, zmiany neuroplastyczne.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Mózgowe mechanizmy czucia skórniego.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
18.	Mózgowe mechanizmy kontroli motorycznej.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
19.	Mózgowe podłoże języka.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Mózgowe podłoże emocji.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	Neuropsychopatologia.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	Zmienność i zróżnicowanie w obrębie funkcji i struktur mózgowych.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
23.	Neuroplastyczność i rehabilitacja.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin z treści wykładowych, mający formę serii pytań testowych jednokrotnego wyboru. Aby uzyskać ocenę pozytywną konieczne jest zebranie co najmniej 50% + 1 możliwych punktów. Podejście do egzaminu możliwe jest tylko po zaliczeniu ćwiczeń. Zaliczenie wykładów zakłada udział w wykładach. Dopuszczalna liczba nieobecności nieusprawiedliwionych – 2.
Ćwiczenia konwersatoryjne	1. Zdanie dwóch zapowiadanych kolokwium w trakcie semestru, mających formę testu. Kolokwia obejmują treści poruszane na ćwiczeniach. 2. Obecność na ćwiczeniach, które są obowiązkowe – dopuszczalna liczba nieobecności to 2, kolejne wymagają odrobienia (zaliczenia). Przy liczbie nieobecności przekraczającej 50% ćwiczenia uznaje się za niezaliczone i nie ma możliwości ich odrobienia. 3. Aktywny udział w zajęciach i zapoznanie się ze wskazaną literaturą. Studenci mają możliwość zdobycia dodatkowych punktów, wpływających na ostateczną ocenę z kursu. Punkty doliczane są do surowego wyniku egzaminu. 1. Za uzyskanie maksymalnego wyniku kolokwium w pierwszym terminie doliczane są 2 punkty. Możliwe jest uzyskanie przez tę samą osobę 2x 2 punktów 2. Za udział w dowolnie wybranym eksperymentalnym badaniu naukowym (na UKEN bądź innej uczelni) doliczane punkty w wysokości 2 punktów. Badanie musi być realizowane stacjonarnie (nie on-line) i obejmować inne metody niż bateria kwestionariuszy (eksperyment, badanie psychofizjologiczne etc.). Punkty doliczane są na podstawie zaświadczenia o udziale w badaniu, jakie należy przedstawić prowadzącemu kurs. Udział w tylko jednym badaniu jest honorowany dodatkowymi punktami. Nie ma możliwości przenoszenia punktów między przedmiotami i przekazywania ich innym studentom. Zaświadczenie o udziale w badaniu musi być przedstawione najpóźniej w przeddzień egzaminu.

Literatura

Obowiązkowa

1. Kalat, J.W. (2021). Biologiczne podstawy psychologii. Wydanie nowe. PWN. Rozdziały 4-5, 7-14.

Dodatkowa

1. Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press & IT
2. • Pąchalska, M., Kaczmarek, B.L.J., Kropotov, J.D. (2014). Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki. PWN.
3. • Lewis, M., Haviland-Jones, J.M. (2007). Psychologia emocji. Gdańsk: GWP, Rozdziały 10-11 (ss 210-249)
4. • Walsh, K., Darby, D. (2008). Neuropsychologia kliniczna. Gdańsk: GWP
5. • Gould, D. J. , Vanderah, T. (2022). Nolte Mózg człowieka. Anatomia czynnościowa mózgowia. Tom 1-2. Wrocław: Edra Urban & Partner.
6. • Narkiewicz, O. i Moryś, J. (2011). Neuroanatomia czynnościowa i kliniczna, Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
7. • Purves, D. (Red.). (2018) Neuroscience. Sixth edition. New York: Oxford University Press.
8. • Gazzaniga, M.S., Ivry R.B., Mangun G.R.,(2014. , Cognitive Neuroscience: The Biology of the Mind (4 wydanie), W. W. Norton & Company.
9. • Kandel E. i in., (2012). Principles of Neural Science (5 wydanie), McGraw-Hill Education.
10. • Kolb, B. i I. Wishaw, I. (2015). Fundamentals of Human Neuropsychology. Seventh Edition. Worth Publishers.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	45
Pozostałe godziny w kontakcie	1
Przygotowanie do egzaminu	44
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Historia myśli psychologicznej

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Jan Franczyk	
Prowadzący zajęcia	Jan Franczyk	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z rozwojem myśli psychologicznej oraz jej zakotwiczeniem w filozoficznych koncepcjach dotyczących człowieka i świata na przestrzeni wieków - począwszy od starożytnej Grecji po czasy współczesne.

Wymagania wstępne

Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Posiada wiedzę o filozoficznych źródłach psychologii	K_W01	Egzamin pisemny, Sprawdzian
W2	W02: Zna główne nurty i kierunki psychologii	K_W02	Egzamin pisemny, Sprawdzian
W3	W03: Zna historię rozwoju badań empirycznych w psychologii	K_W03	Egzamin pisemny, Sprawdzian
Umiejętności:			
U1	U01: Potrafi wskazać wpływy poszczególnych koncepcji filozoficznych na określone nurty psychologii	K_U02	Egzamin pisemny, Sprawdzian
U2	U02: Potrafi przedstawić różne (także pozafilozoficzne) uwarunkowania współczesnych nurtów psychologii	K_U05	Egzamin pisemny, Sprawdzian
U3	U03: Potrafi samodzielnie analizować informacje z zakresu psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł	K_U02	Egzamin pisemny, Sprawdzian
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Posiadaną wiedzę odnosi do współczesnej kultury	K_K02	Egzamin pisemny, Sprawdzian
K2	K02: Potrafi odnieść posiadaną wiedzę do współczesnej debaty o człowieku	K_K04	Egzamin pisemny, Sprawdzian
K3	K03: Ma świadomość ograniczeń związanych z badaniami prowadzonymi w ramach psychologii	K_K06	Egzamin pisemny, Sprawdzian

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Platońska wizja człowieka i świata 2. Człowiek w ujęciu Arystotelesa 3. Poglądy św. Augustyna dotyczące człowieka 4. Św. Tomasz z Akwinu i jego spojrzenie na człowieka 5. Interakcjonizm Kartezjusza 6. Okazjonalizm Malebranche'a 7. Koncepcja harmonii uprzednio ustanowionej Leibniza. 8. Wilhelm Wundt i jego koncepcja psychologii 9. Poglądy Spencera i Galtona, czyli darwinizm w psychologii 10. Poglądy Sieczenowa i Pawłowa - o znaczeniu fizjologii dla psychologii 11. Psychologia jako nauka o świadomości - Brentano, James i Dilthey 12. Psychologia postaci 13. Poglądy Spearmana i Thurstone'a, czyli analiza czynnikowa w psychologii/ 14. Behawioryzm i jego nurty 15. Od Freuda do Lacana - psychoanaliza i jej nurty 16. W nurcie psychologii humanistyczno-egzystencjalnej 17. Psychologia poznawcza	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Uczestnictwo w wykładach. Udział w prowadzonych dyskusjach

Literatura

Obowiązkowa

1. Stachowski R., Historia współczesnej myśli psychologicznej. Od Wundta do czasów najnowszych, Warszawa 2013.

Dodatkowa

1. Pastuszka J., Historia psychologii, Lublin 1971. Rosińska Z., Matusewicz Cz., Kierunki współczesnej psychologii, ich geneza i rozwój, Warszawa 1982. Luck H.E., Miller R., Sewz-Vosshenrich G., Klasycy psychologii, Kraków 2008. Chlewiński Z., Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku, Gdańsk 2007. Rzepa T., Dobroczyński B., Historia polskiej myśli psychologicznej, Warszawa 2009.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30

Studiowanie literatury	30
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	15
Przygotowanie do egzaminu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia procesów poznawczych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Agnieszka Fudali-Czyż	
Prowadzący zajęcia	Agnieszka Fudali-Czyż, Kamil Michalik	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami oraz metodologią badań w obszarze procesów poznawczych. Studenci zdobędą wiedzę na temat zarówno klasycznych, jak i współczesnych wersji teorii opisujących procesy poznawcze. Ponadto, uczestnicy zajęć nabędą podstawowe umiejętności konstruowania eksperymentów w paradygmacie poznawczym oraz zostaną uwrażliwieni na potrzebę krytycznego analizowania metodologii i wyników badań empirycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat teorii opisujących funkcjonowanie procesów poznawczych człowieka.	K_W06	Test, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Kolokwium, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	Student dysponuje wiedzą na temat konstruowania i ewaluacji eksperymentów w obrębie psychologii procesów poznawczych.	K_W03	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Case study / Studium przypadku, Udział w dyskusji, Kolokwium, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W3	Student zna relacje między psychologią poznawczą a neuronauką.	K_W06	Projekt grupowy, Case study / Studium przypadku, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	Student potrafi formułować problemy badawcze, hipotezy w oparciu o metody badawcze właściwe dla psychologii poznawczej.	K_U01	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Student potrafi zaprojektować prosty eksperyment mający na celu badanie procesów poznawczych.	K_U02	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	Student potrafi poprawnie analizować wyniki eksperymentów w kontekście teorii oraz argumentować wnioski w oparciu o wiedzę z obszaru psychologii poznawczej.	K_U03	Projekt grupowy, Prezentacja, Case study / Studium przypadku, Aktywność, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			
K1	Student ma świadomość ograniczeń badań w psychologii poznawczej i jest uwrażliwiony na znaczenie krytycznej analizy wniosków z badań.	K_K06	Case study / Studium przypadku, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	Ma świadomość wagi ciągłego kształcenia oraz doskonalenia własnych umiejętności.	K_K02	Prezentacja, Case study / Studium przypadku, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	Student ma świadomość kwestii etycznych związanych z prowadzeniem badań.	K_K01	Case study / Studium przypadku, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do psychologii poznawczej i metodologii badań eksperymentalnych w psychologii poznawczej. Psychologia poznawcza a neuronauka.	W2, W3, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Percepcja wzrokowa – wymiar biologiczny i psychologiczny. Teoria dwóch strumieni wzrokowych. Czynniki oddolne i odgórne. Iluzje wzrokowe.	W1, W3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Ruchy gałek ocznych, ich wskaźniki wraz z psychologiczną interpretacją. Przykłady eksperymentów z zastosowaniem okulografu, ich możliwości i ograniczenia.	W1, W2, W3, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Klasyczne teorie uwagi. Uwaga selektywna, przeszukiwanie pola percepcyjnego. Przerzutność i podzielność uwagi. Czułość. Klasyczne paradygmaty badań nad funkcjami uwagi wzrokowej.	W1, W2, U1, U2, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Świadomość wzrokowa, a uwaga i ruchy oczu. Zjawisko ślepoty na zmiany - omówienie badań własnych z użyciem metody EFRP (Eye Fixation-Related Potentials).	W1, W2, W3, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Rodzaje pamięci. Blokowe i procesualne modele pamięci. Systemy pamięci przemijającej i trwałe. Pojemność, czas przechowywania oraz sposób kodowania informacji w pamięci.	W1, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Pamięć robocza i jej komponenty. Pamięć utajona i pamięć proceduralna, czynności pamięciowe. Poziom przetwarzania informacji a efektywność zapamiętywania. Czynności pamięciowe - mnemotechniki. Reminiscencja. Interferencja pro- i retroaktywna.	W1, W2, U3, K1, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Kontrola poznawcza - teorie kontroli poznawczej. Kontrola poznawcza a procesy automatyczne. Zasady konstrukcji zadań mierzących kontrolę poznawczą. Zadanie Stroopa i jego warianty.	W1, W2, U1, U2, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Rodzaje myślenia i rozumowania. Teorie myślenia.	W1, U3, K1, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Pułapki myślenia, tendencyjność myślenia. Heurystyki i algorytmy. Poznawcze aspekty myślenia dedukcyjnego, indukcyjnego, rozwiązywania sylogizmów, rozumowania nieformalnego, probabilistycznego.	W1, W2, U3, K1, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
11.	Rozwiązywanie problemów - teorie rozwiązywania problemów. Typy problemów. Pojęcie wglądu. Efekt nastawienia, fiksacja funkcjonalna.	W1, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Podejmowanie decyzji - główne teorie podejmowania decyzji. Strategie w podejmowaniu decyzji. Tendencyjność w podejmowaniu decyzji i wydawaniu sądów.	W1, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Reprezentacje umysłowe - pojęcie reprezentacji umysłowych. Spór o naturę reprezentacji umysłowych.	W1, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Teorie wyobraźni (Kosslyn, Paivio, Phyllyshyn). Pojęcie afantazji. Współczesne badania nad wyobraźnią wzrokową.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Pojęcia - typy pojęć. Główne teorie (teoria klasyczna, probabilistyczna, prototypów i egzemplarzy). Język.	W1, U3, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia, Praca z tekstem, Eksperyment, Metoda odwróconej klasy

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy z pytaniami otwartymi (ocena pozytywna = 60% + 1pkt) w formie stacjonarnej.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: poprawne wykonanie projektu grupowego, aktywny udział w zajęciach (systematyczne zapoznawanie się z literaturą, aktywne słuchanie, uczestnictwo w symulacjach eksperymentów), zaliczenie dwóch kolokwium. Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (dopuszczalne max 1 nieobecność). Na ocenę końcową z przedmiotu składa się praca na ćwiczeniach (50%) oraz ocena z egzaminu (50%)*. *Ocena niedostateczna z ćwiczeń uniemożliwia przystąpienie do egzaminu. Gdy osoba zaliczy ćwiczenia, ale uzyska ocenę niedostateczną z egzaminu, to musi podejść do terminu poprawkowego z egzaminu. Studenci mają możliwość uzyskania dodatkowych punktów doliczanych do surowego wyniku punktowego z egzaminu. (1) 2 punkty za uzyskanie najwyższego w grupie wyniku z kolokwium (2) 2 punkty za udział w wybranym eksperymencie. UWAGA: Dodatkowe punkty za udział w eksperymencie są przyznawane wyłącznie za udział w eksperymencie on site, w laboratorium, nie online. Nie ma możliwości przypisania punktów za udział w badaniu wyłącznie metodą kwestionariuszową. Można doliczyć punkty za wyłącznie jeden eksperyment do egzaminu. Udział w eksperymencie jest honorowany do dnia poprzedzającego egzamin z przedmiotu.

Literatura

Obowiązkowa

1. Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., i Wichary, S. (2020). Psychologia poznawcza. PWN (Rozdział 1 str. 21-54 , Rozdział 2 str. 57-91, Rozdział 3 str. 92-126, Rozdział 5 str. 167-210, Rozdział 6 str. 218-258, Rozdział 7 str. 259-297, Rozdział 8 str. 298-349, Rozdział 9 str. 350-394, Rozdział 10 str. 397-457, Rozdział 11 str. 458-519, Rozdział 12 str. 512-559)

Dodatkowa

1. Baddeley, A. (1998). Pamięć. Poradnik użytkownika. Prószyński i S-ka.
2. Francuz, P. (2007). Obrazy w umyśle: studia nad percepcją i wyobraźnią. Scholar
3. Duch, W. (2003). Neurokognitywna teoria świadomości. Studia z kognitywistyki i filozofii umysłu (red. W. Dziarnowska i A. Klawiter), 1, 133-154
4. Francuz, P. (2013). Imagia. W kierunku neurokognitywnej teorii obrazu. Wydawnictwo KUL.
5. Fudali-Czyż, A., Francuz, P., & Augustynowicz, P. (2018). The effect of art expertise on eye fixation-related potentials during aesthetic judgment task in focal and ambient modes. *Frontiers in psychology*, 9, 1972.
6. Fudali-Czyż, A., Francuz, P., & Augustynowicz, P. (2014). Determinants of attentive blank stares. An EFRP study. *Consciousness and Cognition*, 29, 1-9.
7. Cudo, A., Fudali-Czyż, A., Kopiś-Posiej, N., & Griffiths, M. D. (2026). Relationship between self-control, impulsivity, reinforcement sensitivity, shopping characteristics and problematic shopping among female and male emerging adults. *Advances in Cognitive Psychology*, 22(1), 1-20. <https://doi.org/10.5709/acp-0487-8>.
8. Jagodzińska, M. (2008). Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania. Gliwice: Wydawnictwo HELION.
9. Jaracz, M., Borkowska, A. (2010). Podejmowanie decyzji w świetle badań neurobiologicznych i teorii psychologicznych. *Psychiatria*, 7(2), 68-73.
10. Kahneman, D., Szymczak, P., Tversky, A. (2012). Pułapki myślenia: O myśleniu szybkim i wolnym. Media Rodzina.
11. Milner, A. D., Goodale, M. A. (2008). Mózg wzrokowy w działaniu. Wydawnictwo Naukowe PWN.
12. Posner, M. I. (1999). Uwaga. Mechanizmy świadomości. W: Z. Chlewicki (wybór i red. naukowa), Modele umysłu (zbiór tekstów). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Przygotowanie projektu	30
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia emocji i motywacji

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Kamil Michalik	
Prowadzący zajęcia	Kamil Michalik, Wiktoria Soprych	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie uczestnikom wiedzy na temat genezy, mechanizmów i funkcji procesów emocjonalnych i motywacyjnych, a także uświadomienie możliwości rozwoju własnych umiejętności regulacyjnych w zakresie omawianych zjawisk. Uczestnicy zajęć nauczą się wykorzystywać wiedzę o emocjach i motywacji w celu zwiększenia własnych umiejętności regulacji zachowania oraz rozwijają w sobie wrażliwość na potrzeby emocjonalne własne i innych ludzi, dzięki zrozumieniu teorii i wynikających z nich mechanizmów motywacyjno-emocjonalnych.

Wymagania wstępne

Wiedza: Znajomość podstawowych pojęć i nurtów psychologicznych wyjaśniających funkcjonowanie człowieka.

Umiejętności - Podstawowe umiejętności w zakresie czytania i rozumienia tekstów z zakresu psychologii.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Ma wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji: definicji, podstawowych teorii i wykorzystywanych metod badawczych w perspektywie historycznej i współcześnie.	K_W01, K_W13	Sprawdzian, Egzamin
W2	Ma wiedzę z zakresu biologicznych mechanizmów wzbudzania emocji i motywacji i wpływu tych procesów na funkcjonowanie poznawcze człowieka.	K_W13	Egzamin
W3	Ma wiedzę z zakresu metodologii badań nad emocjami i motywacją, metod diagnozy omawianych zjawisk.	K_W13	Egzamin
Umiejętności:			
U1	Objaśnia teorie, pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji w kontekście historii psychologii i współcześnie.	K_U02, K_U04, K_U06	Sprawdzian, Projekt grupowy
U2	Wyjaśniając zachowania ludzi stosuje podejście interdyscyplinarne, łącząc wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji i innych działów psychologii z wiedzą z zakresu pedagogiki.	K_U06, K_U10	Sprawdzian
U3	Potrafi dobrać i zastosować odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno-motywacyjnych, zaprojektować działania edukacyjno-profilaktyczne.	K_U02, K_U06	Sprawdzian
Kompetencji społecznych:			
K1	Ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalno-motywacyjnych na funkcjonowanie jednostek i grup, z którymi pracuje.	K_K02, K_K05	Sprawdzian, Projekt grupowy
K2	Prowadząc dyskusję potrafi monitorować stany emocjonalno-motywacyjne własne oraz uczestników interakcji, dopasowywać do nich swoje wypowiedzi w celu zwiększenia efektywności wspólnych działań.	K_K03, K_K04	Sprawdzian
K3	Interpretując sytuacje i rozwiązując problemy natury społeczno-emocjonalnej bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie.	K_K01, K_K06	Sprawdzian

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. WPROWADZENIE DO EMOCJI – POJĘCIA, STRUKTURA I KLASYCZNE MODELE 2. TEORIE EMOCJI - OD KLASYCZNYCH KONCEPCJI DO WSPÓŁCZESNYCH MODELI 3. BIOLOGICZNE PODSTAWY EMOCJI I EKSPRESJA EMOCJONALNA 4. EMOCJE A POZNANIE – WZAJEMNE INTERAKCJE I MECHANIZMY 5. INTELIGENCJA EMOCJONALNA I REGULACJA EMOCJI 6. TEORIE MOTYWACJI I MECHANIZMY MOTYWACYJNE 7. SPECYFICZNE MOTYWACJE I EMOCJE W KONTEKŚCIE ZACHOWANIA	W1, W2, W3	Wykład
2.	. Emocje - pojęcie, doświadczenie i opisywanie emocji. 2. Klasyczne teorie emocji. 3. Współczesne teorie emocji. 4. Klasyczne i współczesne teorie motywacji. 5. Motywacja osiągnięć, władzy i wyuczona bezradność. 6. Analiza złożonych struktur motywacji. 7. Praktyczne zastosowanie teorii psychologii emocji i motywacji. 8. Podejście metodologiczne w badaniu emocji i motywacji.	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Pokaz, Praca w grupie, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin końcowy: Na ocenę 2 student: NIE potrafi, przynajmniej w 50 %, zdefiniować i objaśnić podstawowych pojęć, nie zna najważniejszych problemów i stanowisk z zakresu psychologii emocji i motywacji. Student nie potrafi objaśnić pojęć i paradygmatów funkcjonujących w psychologii emocji i motywacji oraz nie potrafi dobrać i zastosować odpowiednich narzędzi do diagnozy zjawisk emocjonalno- motywacyjnych. Student nie ma świadomości wpływu własnych stanów emocjonalnych na funkcjonowanie innych jednostek i grup. Na ocenę 3 student: W przynajmniej 51 % potrafi zdefiniować i objaśnić podstawowe pojęcia, zna najważniejszych problemy i stanowiska z zakresu psychologii emocji i motywacji. Student potrafi na poziomie podstawowym objaśnić pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji oraz dobrać i zastosować odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno- motywacyjnych. Student ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalnych na funkcjonowanie innych jednostek i grup oraz bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie Na ocenę 4 student: W przynajmniej 75 % potrafi zdefiniować i objaśnić podstawowe pojęcia, zna najważniejsze problemy i stanowiska z zakresu psychologii emocji i motywacji. Student sprawnie objaśnia pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji, dobiera i stosuje odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno- motywacyjnych. Student ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalnych na funkcjonowanie innych jednostek i grup oraz bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie. Na ocenę 5 student: W przynajmniej 90 % potrafi zdefiniować i objaśnić podstawowe pojęcia, zna najważniejsze problemy i stanowiska z zakresu psychologii emocji i motywacji. Student bardzo sprawnie objaśnia pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji, dobiera i stosuje odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno- motywacyjnych. Student ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalnych na funkcjonowanie innych jednostek i grup oraz bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: Projekt w małych grupach oraz aktywny udział w zajęciach, aktywna obecność obowiązkowa, udział w dyskusjach i proponowanych ćwiczeniach warsztatowych. Ćwiczenia kończą się kolokwium.

Literatura

Obowiązkowa

1. Doliński, D. i Strelau, J. (red.). (2023). Psychologia akademicka (T. 1). Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 7)
2. Franken, R. E. (2012). Psychologia motywacji (M. Przylipiak, Tłum.). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Dodatkowa

1. Buss, D. M. (1999/2001). Psychologia ewolucyjna. Jak wytłumaczyć społeczne zachowania człowieka? Najnowsze koncepcje. Gdańsk: GWP. Cz. II. Życie płciowe i wybór partnera. Kobięce strategie dobru stałego partnera. Męskie strategie doboru stałej partnerki (s. 125 – 188).
2. Forgas, J. P. (1995). Mood and judgment: The affect infusion model
3. Gasiul, H. (2002). Teorie emocji i motywacji. Rozważania psychologiczne. Wydawnictwo UKSW. R.IX. Sposoby badania emocji (s. 201-220).
4. Goleman, D. (1995). Emotional Intelligence
5. Jarymowicz, M., Imbir, K. (2010). Próba taksonomii ludzkich emocji. Przegląd Psychologiczny, T.53, 4, s. 439- 447.
6. Korytowska i M. Sokalska (red.), Persefona, czyli dwie strony rzeczywistości (s. 475-492). Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
7. Łosiak, W. (2007). Psychologia emocji. WAiP
8. Mauss, I. B., Robinson, M. D. (2009). Measures of Emotion A Review. Cognition and Emotion, 23, 209-237.
9. Mayer J. D., Salovey P. (1999). Czym jest inteligencja emocjonalna? W: P. Salovey, D. J. Sluyter (red.), Rozwój emocjonalny a inteligencja emocjonalna (s. 21-70). Dom
10. Schachter, S., Singer, J. (1962). Cognitive, social, and physiological determinants of emotional state Psychol Rev. 1962 Sep;69:379-99.
11. Tokarz, A. (2010). Blask i ciemność. Antynomie emocjonalne w procesie twórczym. W: M. Cieśla-Korytowska i M. Sokalska (red.), Persefona, czyli dwie strony rzeczywistości (s. 475-492). Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
12. Wojciszke, B., Baryła, W. (2005). Skale do pomiaru nastroju i sześciu emocji. Czasopismo Psychologiczne, T. 11, 1, 31-47.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do zaliczenia	20
Przygotowanie do egzaminu	30
Przygotowanie projektu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Ochrona własności intelektualnej (niewypełniony)

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów przedmioty wspólne Specjalność - Jednostka organizacyjna Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty ogólne/obligatoryjne
Koordinator zajęć	Brak Brak	
Prowadzący zajęcia	Brak Brak	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • E-learning: 15, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ E-learning z odtworzenia: 15	Liczba punktów ECTS 1

Logika

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Olga Poller	
Prowadzący zajęcia	Olga Poller	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Znajomość podstawowych pojęć z zakresu semiotyki logicznej; znajomość elementów sylogistyki i podstaw klasycznego rachunku zdań; umiejętność krytycznego myślenia i odróżniania rozumowań poprawnych od niepoprawnych.

Wymagania wstępne

brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu semiotyki logicznej.	K_W01	Sprawdzian, Test
W2	Student wie, na czym polega różnica pomiędzy poprawnym a niepoprawnym rozumowaniem.	K_W01	Sprawdzian, Test
Umiejętności:			
U1	Student umie wyciągać wnioski, które wynikają z danych przesłanek.	K_U01, K_U02	Sprawdzian, Test
U2	Student potrafi odróżniać wnioskowania poprawne od niepoprawnych.	K_U01, K_U02	Sprawdzian, Test

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wykłady: 1. Wprowadzenie do klasycznego rachunku zdań (KRZ): spójniki i zdania proste w sensie logicznym. 2. Zapis w języku KRZ. 3. Podstawowe błędy w tłumaczeniu na język KRZ. 4. Dowodzenie założeń w KRZ metodą wprost i nie wprost. 5. Dowody założeń z poddowodami. 6. Sprawdzenie poprawności rozumowań poprzez dowodzenie nie wprost.	W1, W2, U1, U2	Ćwiczenia audytoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Ćwiczenia: 1. KRZ. Omówienie pojęć „zdania w sensie logicznym” oraz „spójników logicznych”. Ćwiczenie umiejętności rozpoznawania zdań logicznych, odróżniania zdań prostych od złożonych, umiejętności przyporządkowania spójnikom języka naturalnego spójników logicznych. 2. Wprowadzenie definicji alfabetu KRZ, reguł budowania formuł. Ćwiczenie umiejętności rozpoznawania formuł KRZ. 3. Ćwiczenie umiejętności tłumaczenia na KRZ zdań języka naturalnego oraz tłumaczenie z KRZ na język naturalny. Omawianie najczęstszych błędów. Robienie testów oraz gier, które pozwalają owe błędy wyeliminować. 4. Kontynuacja ćwiczenia umiejętności poprawnego tłumaczenia na KRZ. Ćwiczenia na eliminację błędów w rozumieniu kierunków implikacji oraz zasięgów negacji. 5. Wprowadzenie reguł dedukcji naturalnej oraz dowodu założeniowego (na przykładzie systemu „1&2”). Ćwiczenie umiejętności rekonstrukcji pominiętych kroków (1 albo 2) w prostych dowodach założeniowych. 6. Kontynuacja ćwiczenia umiejętności dowodzenia w oparciu o reguły dedukcji „1&2” Ćwiczenia na eliminację błędów w dowodach (niewłaściwa reguła odrywania oraz wprowadzenie/opuszczenie negacji). 7. Ćwiczenie umiejętności sprawdzania formalnej poprawności wnioskowań poprzez dowodzenie w oparciu o reguły dedukcji naturalnej. 8. Kolokwium sprawdzające dotychczas nabyte umiejętności.	W1, W2, U1, U2	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	Praca w grupie, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	jw

Literatura

Obowiązkowa

1. K. Trzęsicki Elementy logiki i teorii mnogości
2. K. Trzęsicki Logika. Nauka i sztuka
3. M. Huth, M. Ryan Logic in computer science: modelling and reasoning about systems
4. B. Stanosz Wprowadzenie do logiki formalnej. Podręcznik dla humanistów
5. K. Paprzycka Logika nie gryzie (samouczek)
6. A. Grzegorzczak Logika popularna
7. L. Borkowski Elementy logiki formalnej
8. Z. Ziembiński Logika praktyczna
9. R. Smullyan A Beginner's Guide to Mathematical Logic
10. R. Smullyan What is the name of this book? The riddle of Dracula and other logical puzzles
11. B. Stanosz Ćwiczenia z logiki
12. K. Szymanek Sztuka argumentacji. Słownik terminologiczny

Dodatkowa

1. B. Stanosz Ćwiczenia z logiki
2. B. Stanosz Wprowadzenie do logiki formalnej
3. K. Wieczorek Wprowadzenie do logiki
4. O. Nawrot – Wprowadzenie do logiki dla prawników
5. N. Gubareni Logika dla studentów
6. K. Paprzycka Logika nie gryzie. Samouczek logiki zdań
7. M. Sieruga Logika dla prawników i nie tylko
8. W. Patryas Elementy logiki dla prawników
9. S. Lewandowski et al. Logika dla prawników
10. L. Borkowski Elementy logiki formalnej
11. J. Słupecki et al. Logika i teoria mnogości
12. M. Omyła Logika – wybrane zagadnienia
13. A. Wojciechowska Elementy logiki i teorii mnogości
14. W. Marek, J. Onyszkiewicz Elementy logiki i teorii mnogości w zadaniach
15. T. Batóg Podstawy logiki
16. W. Wolter, M. Lipczyńska Elementy logiki
17. A. Grzegorzczak Logika popularna
18. J. Sobiecki W kręgu logiki
19. R. Wójcicki Wykłady z logiki z elementami teorii wiedzy
20. Z. Hajduk Ogólna metodologia nauk
21. S. Kamiński Metoda i język. Studia z semiotyki i metodologii nauk
22. J. Przybyłowski Logika z ogólną metodologią nauk
23. E. Żarnecka-Biały Mała logika
24. Mała encyklopedia logiki
25. Logika formalna – zarys encyklopedyczny

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50

Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Podstawy analiz statystycznych w badaniach psychologicznych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Krystian Hartmann	
Prowadzący zajęcia	Krystian Hartmann	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie uczestników z podstawowymi narzędziami statystycznej analizy wyników pomiarów empirycznych
C2	Zapoznanie się z podstawami teoretycznymi, warunkami stosowania oraz metodami zapisu wyników statystycznych.
C3	Przygotowanie do samodzielnej oceny problemu badawczego i wybrania właściwej metody badania, analizy, interpretacji i zapisu zebranych wyników w ramach podstawowych planów badawczych i podstawowych analiz statystycznych w psychologii.

Wymagania wstępne

brak.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca ma podstawową wiedzę teoretyczną w obszarze stosowanych metod analizy statystycznej modeli wariancji i regresji.	K_W03	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W2	Osoba studiująca ma podstawową wiedzę o wyborze właściwego narzędzia statystycznego do określonego problemu badawczego.	K_W03	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W3	Osoba studiująca zna podstawy wnioskowania statystycznego.	K_W03, K_W05	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W4	Osoba studiująca zna sposoby analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych.	K_W03, K_W05	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi zweryfikować postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.	K_U01, K_U02	Egzamin ustny
U2	Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.	K_U01, K_U03	Egzamin ustny
U3	Osoba studiująca potrafi uzasadnić wnioski z badań polegając na wynikach z analizy statystycznej: rozróżnia raportowanie wyników od ich interpretacji.	K_U01	Egzamin ustny
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.	K_K06	Egzamin ustny
K2	Osoba studiująca prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.	K_K04	Egzamin ustny

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	Osoba studiująca jest gotowa do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i podstawowej analizy statystycznej.	K_K01	Egzamin ustny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Cele statystyki i statystyka opisowa	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
2.	Prawdopodobieństwo i wnioskowanie statystyczne	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
3.	Testy t i nieparametryczne odpowiedniki	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
4.	Jednoczynnikowa analiza wariancji i nieparametryczne odpowiedniki	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
5.	Korelacja i regresja liniowa	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
6.	Testy parametryczne i nieparametryczne – różnice praktyczne i teoretyczne	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Uzyskanie z egzaminu liczby punktów stanowiącej 60% + 1 pkt.
Ćwiczenia laboratoryjne	Warunkiem podstawowym zaliczenia przedmiotu jest obecność na zajęciach. Dopuszczalna liczba nieobecności to dwie godziny zajęciowe. Obecność na zajęciach związana jest z aktywnym udziałem w laboratoriach przejawiający się wykonywaniem zadań indywidualnych jak i w grupie. Drugim warunkiem zaliczenia jest otrzymanie pozytywnej oceny kolokwium ustnych.

Literatura

Obowiązkowa

1. Cypriańska, M., Bedyńska, S. (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego
2. Francuz, P., Mackiewicz, R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów.
3. Józefacka, N., Kołek, M., Arciszewska-Leszczuk, A., Iwankowski, P. (2022). Metodologia i statystyka. Tom 1. Przewodnik naukowego turysty
4. Cypriańska, M., Bedyńska, S. (2013). Statystyczny drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego
5. Minium, B. M., King, E. W. (2020). Statystyka dla psychologów i pedagogów.

Dodatkowa

1. American Psychology Association. (2020). Publication manual of the American Psychology Association (7th ed.)
2. Klein, G., Dabney, A. (2018). Komiksowe wprowadzenie do statystyki.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	25
Studiowanie literatury	15
Przygotowanie do egzaminu	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Język obcy B2-1

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Języki obce
Koordynator zajęć	Urszula Adamek	
Prowadzący zajęcia	Urszula Adamek	
Okres Semestr 2	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 40, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 40	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Rozwijanie umiejętności rozumienia dłuższych wypowiedzi, dyskusji i wykładów.
C2	Rozwijanie rozumienia szczegółowych informacji w programach radiowych i telewizyjnych, dotyczących wydarzeń współczesnych lub tematów związanych z zainteresowaniami osobistymi lub zawodowymi (materiały w wersji oryginalnej).
C3	Przygotowanie do samodzielnego korzystania z angielskojęzycznych źródeł w tym stron internetowych.
C4	Zwrócenie szczególnej uwagi na umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi w języku angielskim w codziennej komunikacji, a także umiejętność uzasadnienia własnego punktu widzenia w danej kwestii oraz podawania argumentów za i przeciw względem możliwych rozwiązań.
C5	Rozbudowanie zasobu słownictwa i doskonalenie go poprzez ćwiczenie wymowy oraz zwrócenie uwagi na frazeologię. Zaprezentowanie najważniejszych aspektów związanych z korzystaniem z jednojęzycznych słowników.
C6	Dostarczenie wiedzy związanej z elementami języka specjalistycznego z zakresu kierunku kształcenia.
C7	Przygotowanie studentów do samodzielnego poszerzania wiedzy związanej z wykorzystaniem języka obcego w przyszłym życiu zawodowym.

Wymagania wstępne

Wiedza leksykalno-gramatyczna i umiejętności na poziomie B1.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Test, Aktywność, E-learning
W2	Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Test, Aktywność, E-learning
W3	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.	K_W01	Test, Aktywność, E-learning
Umiejętności:			
U1	Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_U11	Test, Aktywność, E-learning
U2	Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.	K_U11	Test, Aktywność, E-learning
U3	Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.	K_U11	Test, Aktywność, E-learning
Kompetencji społecznych:			
K1	Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.	K_K04	Test, Aktywność, E-learning

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczyć w jej życiu codziennym, potrafi inicjować kontakty międzynarodowe.	K_K03, K_K04	Test, Aktywność, E-learning
K3	Student umiejętnie uczestniczy w pracach w środowisku międzynarodowym.	K_K03, K_K04	Test, Aktywność, E-learning

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Pytania i odpowiedzi- rozmowa kwalifikacyjna, tworzenie pytań.	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
2.	Tajemnicze zjawiska - ćwiczenia słownikowe w oparciu o pracę z tekstem.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
3.	Przymiotniki związane z cechami charakteru.	W2, U2, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
4.	Czasowniki posiłkowe (Auxiliary verbs), struktura gramatyczna "the...,the...+ comparative".	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
5.	Zagadnienia związane ze zdrowiem - słownictwo, wizyta u lekarza (ćwiczenia na słuchanie), cyberchondria (praca z tekstem).	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
6.	Czasy Present Perfect Simple i Present Perfect Continuous.	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
7.	Zagadnienia związane z wiekiem i etapami w życiu człowieka - wygląd zewnętrzny, rodzaje ubrań (praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie, ćwiczenia słownikowe).	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
8.	Formy przymiotnikowe- stosowanie przymiotników w funkcji rzeczownika.	W1, U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
9.	Podróż samolotem - bezpieczeństwo na pokładzie (praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie, ćwiczenia słownikowe).	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
10.	Czasy przeszłe: Past Simple, Past Continuous, Past Perfect Simple, Past Perfect Continuous.	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
11.	Użycie "so" i "such".	W1, U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
12.	Powtórzenie materiału.	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
13.	Elementy języka specjalistycznego.	W3, U3, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Problem based learning, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie kursu odbywa się na podstawie oceny poszczególnych efektów kształcenia (e-learning, gry dydaktyczne, projekt indywidualny i grupowy, udział w dyskusji, prace pisemne, wypowiedź ustna, testy zaliczeniowe), a także aktywnego uczestnictwa w zajęciach.

Literatura

Obowiązkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Student's Book, 4th edition. OUP, 2020.

Dodatkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Workbook, 4th edition. OUP, 2020.
2. Thomson A.J., Martinet A.V., A Practical English Grammar: Exercises 1 & 2, OUP, Oxford 1986.
3. Murphy R., English Grammar in Use, CUP, Cambridge 1998.
4. Watcyn-Jones P., Test Your Vocabulary Books 1-5, Pearson Education Ltd, various editions.
5. Acklam R., Crace A., Total English Upper-Intermediate, Longman, 2006.
6. Kay S., Jones V., New Inside Out Upper-Intermediate, Macmillan, 2009.
7. Cotton D., Falvey D., Kent S., Language Leader Upper-Intermediate, Pearson Education Ltd, 2008.
8. Eales F., Oakes S., Speakout Upper-Intermediate, Pearson, 2011.
9. Clanfield L., Benne R. R., Global Upper-Intermediate, Macmillan Education, Oxford 2011.
10. Jacob, M., Strutt, P., English for International Tourism Upper Intermediate Course Book, Pearson, 2007.
11. Mann M., Taylore-Knowles S., Destination B2, Macmillan Education, 2008.
12. Hornby A. S., Oxford Advanced Learner's Dictionary, OUP, various editions i inne słowniki.
13. źródła internetowe, materiały autorskie

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	40
Pozostałe godziny w kontakcie	5
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie referatu	6
Przygotowanie projektu	7
Zbieranie informacji do zadanej pracy	7
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 75
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Dostarczenie w oparciu o efekty uczenia się wiedzy psychologicznej związanej z rozwojem dzieci i młodzieży z uwzględnieniem podstawowych sfer rozwojowych (emocjonalnej, społecznej, poznawczej, moralnej, fizycznej) oraz podstawowych teorii psychologicznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwojowej obejmujących okres prenatalny, dzieciństwa i adolescencji.	K_W07	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
W2	Dysponuje podstawową wiedzą dotyczącą mechanizmów rozwoju człowieka w biegu życia.	K_W07	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
W3	Charakteryzuje i krytycznie porównuje klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży	K_W07	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
Umiejętności:			
U1	Potrafi interpretować prawidłowości rozwojowe charakterystyczne dla kolejnych okresów życia człowieka poczynając od okresu prenatalnego do okresu dojrzewania.	K_U08	Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
U2	Samodzielnie rozpoznaje i analizuje istotne sytuacje dla rozwoju dzieci i adolescentów, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka oraz czynników stymulujących prawidłowy rozwój.	K_U06, K_U08	Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
U3	Potrafi krytycznie ocenić informacje popularno-naukowe i oddzielić je od wiedzy naukowej dotyczącej tematyki psychologii rozwoju dzieci i młodzieży.	K_U02, K_U06	Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
Kompetencji społecznych:			
K1	Kształtuje postawę refleksyjnego i krytycznego posługiwania się koncepcjami psychologii rozwojowej o różnym rodowodzie teoretycznym.	K_K03	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
K2	Prezentuje postawę, w której docenia znaczenie interdyscyplinarności dla wyjaśniania różnych aspektów rozwoju i funkcjonowania człowieka.	K_K04	Praca pisemna (esej)
K3	Wykazuje wrażliwość na etyczne zasady badań nad rozwojem dzieci i młodzieży oraz na ich ograniczenia.	K_K01	Prezentacja

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Zmienność ludzkiego zachowania. Rodzaje zmian rozwojowych – zmiany uniwersalne, wspólne, indywidualne. 2. Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka. 3. Klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży. 4. Poznawcze ujęcie rozwoju kognitywnego oraz moralnego wg Jana Piageta. 5. Kulturowo-społeczna koncepcja Lwa Wygotskiego. Teoria zadań rozwojowych R. Havighursta. 6. Psychospołeczna koncepcja rozwoju Erika Eriksona. 7. Okres prenatalny początkiem życia psychicznego dziecka. 8. Wczesne dzieciństwo. Rozwój fizyczny, motoryczny. Rozwój inteligencji sensoryczno-motorycznej, rozwój mowy i komunikacji. 9. Początki uspołecznienia i rozwoju emocjonalnego. 10. Cechy rozwoju poznawczego dziecka w okresie przedszkolnym. 11. Rozwój społeczny, emocjonalny, rozwój obrazu własnej osoby w średnim dzieciństwie. 12. Późne dzieciństwo. Kontrola procesów umysłowych i własnych działań warunkiem podjęcia nauki szkolnej. 13. Kierowanie wyobrażeniami, kontrola emocji. Operacyjność myślenia. Wiedza o świecie i rozwój samowiedzy. Moralność. 14. Adolescencja. Problemy psychiczne okresu dorastania jako konsekwencja dojrzewania fizycznego. Dojrzewanie płciowe i rozwój kontaktów heteroseksualnych. 15. Formalność myślenia podstawą kształtowania się światopoglądu młodzieży. Specyficzne potrzeby osób dorastających.	W1, W2, W3, U1, U2, U3	Wykład
2.	1. Zajęcia organizacyjne 2. Okres prenatalny Trempała: roz. 6 3. Okres prenatalny Trempała: roz. 6 4. Wczesne dzieciństwo - Piaget, Wygotski, Erikson i Havighurst Trempała: roz. 4 5. Wczesne dzieciństwo - kamienie milowe, wiek niemowlęcy Trempała: roz. 7 str. 172-189 6. Wczesne dzieciństwo - 2. i 3. rok życia Trempała: roz. 7 str. 189-201 7. Kolokwium (zagadnienia teoretyczne, okres prenatalny i wczesne dzieciństwo) 8. Średnie dzieciństwo - procesy poznawcze i komunikacyjne Trempała: roz. 8 str. 202-219 9. Średnie dzieciństwo - teoria umysłu i rozwój emocjonalny, społeczny i moralny Trempała: roz. 8 str. 219-232 10. Późne dzieciństwo - procesy poznawcze i sprawczość Trempała: roz. 9 str. 234-245 11. Późne dzieciństwo - sfera społeczna i emocjonalna Trempała: roz. 9 str. 245-258 12. Adolescencja - wiek dorastania Harwas-Napierała i Trempała: roz. 5 str. 163-186 13. Adolescencja - wiek młodzieńczy Harwas-Napierała i Trempała: roz. 5 str. 186-197 14. Powtórzenie najważniejszych wiadomości (prezentacje grupowe) 15. Kolokwium (średnie i późne dzieciństwo oraz adolescencja)	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Gry dydaktyczne, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin – ocena dostateczna po uzyskaniu z egzaminu testowego pisemnego poprawnych odpowiedzi 60%+1 oraz dostatecznej oceny z eseju. Końcowa ocena jest ustalana jako średnia oceny z testu oraz eseju. Oceny wyższe są ustalane zgodnie z rozkładem wyników w grupie. Poprawkowy egzamin w formie ustnej. Obecność na zajęciach – obowiązkowa. Każda nieobecność musi być zaliczona.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń stanowi podstawę dopuszczenia do egzaminu. Ćwiczenia - zaliczenie dwóch kolokwiiów - test - uzyskanie 50%+1 poprawnych odpowiedzi

Literatura

Obowiązkowa

1. Trempała, J.(red.). (2011). Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki, Warszawa, PWN. (rozdziały 6-10).
2. Bee, H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka, Zys i S-ka Wydawnictwo (s. 159 – 173)
3. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. T. 2, Warszawa, PWN, (rozdziały 1-5).

Dodatkowa

1. Brzezińska, A, (red.) (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Gdańsk, GWP.
2. Artymiak, M., Pawelec, M. (2017). Diagnoza gotowości szkolnej w perspektywie modelu interakcyjnego. W: Edukacja sześciolatka, Lublin, Wydawnictwo Innovatio Press, (s. 95-115)
3. Wadsworth, B. (2000). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa, WSiP.
4. Ligęza W., Piotrowski K.T. (2022). Analogy and the development of cognitive representations. W:Gerganov E., Kyuchukov H., Samko M. Linguistics and Children`s Language Development. LINCOM GmbH
5. Schaffer, D., Kipp, K., (2015). Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości. Gdańsk: Wyd. Harmonia. (rozdziały 3, 4, 6, 9, 10, 11).

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie referatu	10
Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie do zajęć	15

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Klasyczne teorie osobowości

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z klasycznymi ujęciami osobowości człowieka („wielkie teorie”). Przedstawione zostaną różne odpowiedzi na pytania o genezę, strukturę, dynamikę i rozwój osobowości.

Wymagania wstępne

Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna i rozumie główne idee, pojęcia i koncepcje prezentowane w ramach psychologii osobowości.	K_W02, K_W04	Egzamin pisemny, Aktywność
W2	Posiada wiedzę o rozwoju osobowości w ujęciu klasycznych teorii osobowości.	K_W01, K_W02, K_W04	Egzamin pisemny, Aktywność
W3	Zna i rozumie koncepcje nieświadomości, potrzeb, emocji i motywacji prezentowane w klasycznych nurtach psychologii osobowości.	K_W01, K_W02	Egzamin pisemny, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Potrafi przedstawić genezę i kontekst społeczno-kulturowy rozwoju klasycznych podejść badawczych w psychologii osobowości.	K_U02, K_U05, K_U06	Egzamin pisemny, Aktywność
U2	Potrafi przedstawić i poddać krytycznej analizie dawne koncepcje psychologiczne, ocenić ich wkład we współczesną psychologię osobowości oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy na temat psychologii człowieka.	K_U02, K_U05, K_U06	Egzamin pisemny, Aktywność
U3	Umie interpretować zachowania człowieka odnosząc je do różnych teorii osobowości.	K_U06	Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Aktywnie kształtuje swoje zasoby osobowościowe, dba o rozwój i etykę pracy zawodu psychologa.	K_K02	Aktywność
K2	Podejmuje różne formy komunikacji i współpracy z otoczeniem poprzez podejmowanie działań indywidualnych i zespołowych mających na celu realizację pomocy psychologicznej.	K_K02, K_K03, K_K04	Aktywność
K3	Radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości.	K_K05	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Osobowość – kontekst historyczny. 2. Osobowość – kontekst społeczny. 3. Osobowość – kontekst kulturowy. 4. Psychologia osobowości a nauka i psychologia jako nauka. 5. Psychologia osobowości a nauka i psychologia jako nauka. cd. 6. Psychoanaliza Freuda. 7. Psychologia analityczna Junga. 8. Psychologia indywidualna Adlera . 9. Koncepcje psychospołeczne: Horney i Sullivan 10. Koncepcje psychospołeczne: Fromm. 11. Ego, self, obiekt, relacja: Anna Freud, Klein, Kohut i in. 12. Rozwój i przywiązanie: Erikson i Bowlby. 13. Personologia Murraya. 14. Koncepcje humanistyczne, egzystencjalne i poza nie. 15. Klasyczne ujęcie osobowości - podsumowanie.	W1, W2, W3, U1, U3	Wykład
2.	1. Twórcy teorii osobowości - kim byli i jaki wnieśli wkład w rozumienie osobowości człowieka? 2. Sigmunt Freud 3. Anna Freud 4. Fritz Perls 5. Erich Fromm 6. Karen Horney 7. Carl Jung 8. Stanislav Grof	W1, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia audytoryjne	Dyskusja, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy. Ocena pozytywna od 60%+1 pkt.
Ćwiczenia audytoryjne	Obecność (dozwolona jedna nieobecność), aktywność na zajęciach. Za aktywność na zajęciach można uzyskać maksymalnie 5 pkt. doliczanych do oceny z egzaminu.

Literatura

Obowiązkowa

1. Hall, C.S., Lindzey, G. & Campbell, J.B. (2013). Teorie osobowości: Wydanie nowe. PWN (wybrane rozdziały)
2. Oleś, P.K. (2022). Wprowadzenie do psychologii osobowości: wydanie nowe. Scholar (wybrane rozdziały)
3. Gasiul, H. (2020). Psychologia osobowości: Nurty, teorie, koncepcje. Difin (wybrane rozdziały)
4. Freud, S. (2005). Poza zasadą przyjemności. PWN (s. 93-122)
5. Freud, A. (2004). Ego i mechanizmy obronne. PWN (s. 17-20, 101-124)
6. Perls, F. S. (2019). Terapia gestalt. PWN (Mowa III, Mowa IV)
7. Fromm, E. (2021). Zerwać okowy iluzji: Moje spotkania z myślą Freuda i Marksa. Vis-a-vis. (s. 53-83)
8. Horney, K. (2022). Neurotyczna osobowość naszych czasów. Rebis (Rozdział 1, 2, 5)
9. Jung, C. G. (1995). Podstawy psychologii analitycznej: wykłady tawistockie. Wrota. (Wykład II)
10. Grof, S. (2010). Poza mózg: narodziny, śmierć i transcendencja w psychoterapii. Wydawnictwo A. (Rozdział 2)

Dodatkowa

1. Cervone, D., Pervin, L.A. (2011). Osobowość. Teoria i badania. (wydanie 10). Kraków: Wydawnictwo UJ
2. Gałdowa, A. (1999). Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości. WUJ
3. Corr, P. J., & Matthews, G. (Eds.). (2020). The Cambridge handbook of personality psychology. (2nd ed.) Cambridge University Press.
4. John, O. P., & Robins, R. W. (2021). Handbook of personality: Theory and research (4rd ed). Guilford Press.
5. McCrae, D. P., Shiner, R. L., & Tackett, J. L. (Eds.). (2019). Handbook of personality development. The Guilford Press.
6. Weiner, I. B., & Greene, R. L. (2017). Handbook of personality assessment (Second edition). John Wiley & Sons, Inc.
7. Taylor, E. (2000). "What is man, psychologist, that thou art so unmindful of him? ": Henry A. Murray on the historical relation between classical personality theory and humanistic psychology. Journal of Humanistic Psychology, 40(3), 29-42. <https://doi.org/10.1177/0022167800403003>
8. McCrae, R. R. (2011). Personality theories for the 21st century. Teaching of Psychology, 38(3), 209-214. <https://doi.org/10.1177/0098628311411785>
9. Graff, A. (2024). Jak ryby w wodzie. Kultura terapii i jej krytycy. Er(r)Go. Teoria - Literatura - Kultura, 48, 331-349. <https://doi.org/10.31261/errgo.15035>
10. Masson, J. M. (2012). Against therapy: Emotional tyranny and the myth of psychological healing. Untreed Reads.
11. Masson, J. M. (2003). The assault on truth: Freud's suppression of the seduction theory ([New edition].). Ballantine Books.
12. Davies, J. (2021). Sedated: How modern capitalism created our mental health crisis. Atlantic Books.
13. Stupak, R. (2021). Przez kwasową psychiatrię do kwasowego komunizmu. Renesans psychodeliczny w psychiatrii jako szansa na zmianę paradygmatu. Praktyka Teoretyczna, 40(2), 123-176. <https://doi.org/10.14746/prt.2021.2.6>
14. Curtis, A. (2002). The century of the self. BBC
15. C. G. Jung. (1916). Septem sermones ad mortuos: Siedem nauk dla zmarłych. Napisane przez Bazylidesa w Aleksandrii, mieście, gdzie Wschód dotyka Zachodu. Retrieved October 19, 2024, from http://www.gnosis.art.pl/e_gnosis/opowiesci_wizjonerskie/jung_septem_sermones.htm

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	15
Przygotowanie do egzaminu	15
Studiowanie literatury	15

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 75
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pamięć i uczenie się

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Prowadzący zajęcia	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przybliżenie studentom najważniejszych zagadnień z zakresu psychologii pamięci i uczenia się.
C2	Podczas ćwiczeń studenci rozwiną umiejętności związane ze stosowaniem technik wspomagania pamięci.
C3	Studenci rozwiną świadomość tych czynników pamięci, które mogą wpływać na błędy i zniekształcenia w wspomnieniach (np. zeznania świadków).

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada wiedzę na temat teorii dotyczących uczenia się i pamięci oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	K_W06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
W2	Orientuje się w eksperymentalnych metodach badania procesów uczenia i pamięci.	K_W03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
W3	Rozumie zmiany następujące w pamięci wraz z wiekiem	K_W07	Egzamin pisemny
Umiejętności:			
U1	Potrafi korzystać z literatury naukowej dotyczącej pamięci i uczenia się i samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje	K_U02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
U2	Potrafi wyjaśniać zachowania innych osób odwołując się do wiedzy psychologicznej na temat procesów pamięci i uczenia	K_U08	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
U3	Potrafi wykorzystać wiedzę psychologiczną do wspomagania procesów pamięci i uczenia	K_U09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			
K1	W dyskusji posługuje się argumentami merytorycznymi, a do wypowiedzi innych odnosi się z szacunkiem	K_K04	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
K2	Potrafi pracować w grupie, wyznaczać cele i priorytety, definiować zakres obowiązków	K_K03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	Ma świadomość wielości i złożoności czynników wpływających na procesy uczenia i zapamiętywania	K_K06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie w problematykę pamięci i uczenia.	W1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Historia badań, teoretyczne ujęcia pamięci i uczenia.	W1	Wykład
3.	Warunkowanie klasyczne.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Warunkowanie instrumentalne, wzmocnienia, rozkłady wzmocnień	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Uczenie się jako nabywanie umiejętności.	W1, W2, U2, U3, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Procesy i systemy pamięciowe.	W1, W2, U1, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Pamięć krótkotrwała i pamięć robocza.	W1, W2	Wykład
8.	Pamięć długotrwała.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Kodowanie informacji w pamięci.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Przechowywanie i zapominanie.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Wydobywanie z pamięci.	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Zaburzenia pamięci.	W3, U2, U3	Wykład
13.	Pamięć utajona.	W1, W2, U2	Wykład
14.	Pamięć autobiograficzna.	W1, W3, U2, K3	Wykład
15.	Pamięć w wieku podeszłym.	W1, W2, W3, U2, U3, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zajęcia: Obecność obowiązkowa (dopuszczalna 1 nieusprawiedliwiona nieobecność, pozostałe wymagają zaliczenia). Egzamin testowy (ocena pozytywna - powyżej 60% punktacji maksymalnej)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: poprawne wykonanie projektu grupowego, aktywny udział w zajęciach Obecność obowiązkowa (dopuszczalna 1 nieusprawiedliwiona nieobecność, pozostałe wymagają zaliczenia)

Literatura

Obowiązkowa

1. Jagodzińska, M. (2008). Psychologia pamięci. Badania, teorie, zastosowania. Gliwice: Helion
2. Bąbel, P., Wiśniak, M. (2015). 12 zasad skutecznej edukacji. Czyli jak uczyć żeby nauczyć. Sopot: GWP.
3. Buzan, T. (2005). Pamięć na zawołanie. Łódź: Ravi; Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (rozdz. 1 i 2).
4. Kołakowski, A., Pisula, A. (2011). Sposób na trudne dziecko. Przyjazna terapia behawioralna. Gdańsk: GWP (str 30-55; str 137-142; str 163-189).

Dodatkowa

1. Hattie, J. A., & Donoghue, G. M. (2016). Learning strategies: A synthesis and conceptual model. npj Science of Learning, 1(1), 1-13.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie projektu	20
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia społeczna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia	Rafał Abramciów	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Celem kursu jest zapoznanie uczestników z terminologią i podstawowymi prawidłowościami reprezentującymi aktualny stan wiedzy z zakresu psychologii społecznej, a także z klasycznymi eksperymentami i wybranymi koncepcjami. Umiejętności: Student potrafi rozpoznawać na wczesnym etapie zagrożenia wynikające z procesów stereotypizacji i uprzedzeń międzygrupowych oraz manipulacyjnych technik wywierania wpływu na decyzje i zachowania jednostki. Zakłada to pogłębienie umiejętności monitorowania swoich procesów psychicznych oraz kontrolowania zniekształceń poznawczych i bezrefleksyjnego reagowania na zachowania innych osób, zarówno w relacjach interpersonalnych, jak i w kontekście grupy oraz w relacjach międzygrupowych. Kompetencje społeczne: Celem praktycznym jest uwrażliwienie uczestników na wpływ sytuacji społecznych na przebieg procesów poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych i decyzyjnych jednostki.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu psychologii społecznej i metodologii badań psychologicznych, a w szczególności badań eksperymentalnych.	K_W01, K_W03, K_W08	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność, Kolokwium
W2	Student dysponuje wiedzą na temat relacji psychologii społecznej wobec innych nauk humanistycznych a w szczególności wobec socjologii.	K_W01, K_W08	Egzamin pisemny, Aktywność, Kolokwium
W3	Student ma wiedzę na temat klasycznych eksperymentów z psychologii społecznej, dotyczących dysonansu poznawczego, konformizmu i wpływu społecznego czy udzielania pomocy ofiarom napaści czy wypadku, etc. Ma wiedzę na temat przebiegu eksperymentu i uzyskanych wyników.	K_W01, K_W08	Egzamin pisemny, Aktywność, Gry dydaktyczne, Kolokwium
W4	Student dysponuje wiedzą na temat poznawczo-motywacyjnych mechanizmów niektórych zjawisk społecznych, takich jak dysonans poznawczy, atrybucja przyczyn zachowań, powstawanie uprzedzeń i stereotypów, automatyczne vs kontrolowane przetwarzanie informacji w trakcie spostrzegania zdarzeń oraz ludzi.	K_W01, K_W08, K_W13	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne, Kolokwium
Umiejętności:			
U1	Student potrafi adekwatnie dobierać odpowiednią do założonego celu treść i formę komunikatów społecznych, wykorzystując wiedzę o psychologicznych regułach i technikach wpływu społecznego.	K_U05, K_U10	Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne
U2	Student potrafi trafnie analizować uwarunkowania zjawisk społecznych i zachowań grupowych w oparciu o znajomość mechanizmów z zakresu psychologii społecznej (przykładowo: normatywny i informacyjny wpływ społeczny, posłuszeństwo wobec autorytetu etc.).	K_U06	Egzamin pisemny, Aktywność, Gry dydaktyczne, Kolokwium
U3	Student potrafi samodzielnie analizować informacje z zakresu psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł.	K_U02	Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Kompetencji społecznych:			
K1	Student rozumie potrzebę skutecznej komunikacji i współpracy z otoczeniem w zawodzie psychologa.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Aktywność
K2	Student jest świadomy ograniczeń związanych z badaniami prowadzonymi w ramach psychologii społecznej oraz etycznych aspektów ich prowadzenia	K_K01, K_K06	Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Przedmiot i podstawowe podejścia w psychologii społecznej: perspektywa poznawcza, motywacyjna, behawiorystyczna, społeczno-kulturowa i ewolucjonistyczna. 2. Metody badań w psychologii społecznej. Metody obserwacyjne (w tym analiza wytworów) oraz korelacyjne. Obszary zastosowań, zalety i ograniczenia. 3. Eksperyment laboratoryjny i naturalny jako podstawowa metoda psychologii społecznej. Niektóre zasady projektowania i przeprowadzania eksperymentów; przykłady „kroczących” badań eksperymentalnych. 4. Spostrzeganie społeczne a ukryte teorie osobowości. Wnioskowanie o przyczynach ludzkich zachowań: rodzaje atrybucji, podstawowy błąd atrybucji. 5. Społeczne i podmiotowe źródła samooceny. Różne aspekty ja (realne, idealne, powinnościowe). Ja niezależne vs Ja współzależne a różnice międzykulturowe. 6. Motywacyjne funkcje samooceny: jej rola w podejmowaniu lub unikaniu aktywności związanych z subiektywnym sukcesem lub porażką; zmiana obrazu siebie (poczucia własnej tożsamości) jako warunek wszelkich istotnych zmian. 7. Heurystyczne przetwarzanie informacji jako źródło błędów i zniekształceń poznawczych (heurystyka dostępności, reprezentatywności, złudzenie wsteczne, błąd koniunkcji). 8. Efekt fałszywej zgodności (False Consensus Effect, FCE) i jego uniwersalność. Niektóre interpretacje, niektóre konsekwencje psychologiczne i społeczne. 9. Koncepcja dysonansu poznawczego L. Festingera i jego mniej oczywiste konsekwencje (dążenie do spójności własnych zachowań, przekonań i deklarowanych poglądów, procesy postdecyzyjne, etc.). 10. Społeczne konteksty dehumanizacji i teoretyczne problemy związane z rozumieniem i wyznaczaniem granic „natury ludzkiej”. 11. Eksperyment więzienny Ph. Zimbardo i jego aktualność społeczna. Efekt Lucyfera. 12. Badania eksperymentalne nad tzw. infrahumanizacją. Uniwersalność kategorii „swoi i obcy” a paradygmat grup minimalnych. 13. Antropomorfizacja - nadmiar humanizmu czy kompensowanie dehumanizacji? Korelaty i konsekwencje uczłowieczania pozaludzkich istot i obiektów. 14. Wolność (autonomia) jako wartość, czyli J. Brehma koncepcja reaktancji. Zasada niedostępności dóbr w ujęciu R. Cialdiniego a reaktancja. 15. Dwuznaczność autorytetów, czyli eksperyment S. Milgrama i posłuszeństwo wobec autorytetów	W1, W2, W3, W4	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	1. Psychologia społeczna a nauki pokrewne. Wpływ społeczny jako element zainteresowania psychologią społeczną na przykładzie klasycznych eksperymentów oraz kampanii społecznych. 2. Komunikacja interpersonalna w procesie spostrzegania społecznego – kanały komunikacji niewerbalnej oraz komunikacja werbalna, rola komunikacji w tworzeniu sądów o innych ludziach oraz bariery utrudniające skuteczną komunikację. 3. 4. Spostrzeganie społeczne – rodzaje atrybucji; Procesy i myślenie grupowe. Wpływ obecności innych ludzi na jakość wykonania - procesy facylitacji oraz próżniactwa społecznego. 5. 6. Źródła oraz rodzaje postaw i sposoby ich modyfikacji; Negocjacje – analiza wybranych strategii negocjacyjnych pod kątem mechanizmów wywierania wpływu społecznego. 7. Manipulacje - techniki i reguły wpływu społecznego – reguła wzajemności, technika konsekwencji i zaangażowania. 8. Stereotypy i uprzedzenia – geneza oraz sposoby przeciwdziałania. Stereotypy w kontekście spostrzegania społecznego. 9. Agresja – media, cyberprzemoc. Teoria frustracji-agresja, teoria społecznego uczenia się. Proces deindywidualizacji. 10. Konflikty – rozwiązywanie i zapobieganie konfliktom. Koncepcja Porozumienia bez Przemocy M. Rosenberga. 11. Atrakcyjność interpersonalna i miłość w kontekście relacji społecznych. Teoria wymiany społecznej. Teoria ewolucyjna. Znaczenie atrakcyjności fizycznej w kontekście wyników badań psychologicznych. 12. Autoprezentacja – koncepcja JA, funkcje systemu JA. 13. Samoocena – tworzenie sądów na swój temat w kontekście społecznym i kulturowym –teoria przyczynowości, teoria świadomości. 14. Psychologia społeczna w praktyce. 15. Praktyczne wykorzystanie wiedzy na temat mechanizmów z zakresu psychologii społecznej oraz technik wywierania wpływu na przykładzie analizy kampanii społecznych.	W1, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Eksperyment

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Warunkiem zaliczenia egzaminu jest poprawna odpowiedź na co najmniej 60%+1 pytań zamkniętych; progi punktowe przy ocenach wyższych niż dst. (3) będą uzależnione od rozkładu wyników w grupie.

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest obecność i merytoryczny udział (odwołujący się do znajomości odpowiedniej literatury) w zajęciach, aktywne uczestniczenie w przygotowaniu projektu grupowego przygotowanego w oparciu o wiedzę zdobytą w trakcie trwania kursu oraz uzyskanie wyniku co najmniej 60%+1 poprawnych odpowiedzi podczas kolokwium zaliczeniowego. Kolokwium będzie przeprowadzone w formie testowej. W trakcie kursu dopuszczalne są 4 godziny dydaktyczne nieobecności na ćwiczeniach, każda kolejna nieobecność musi zostać zaliczona po indywidualnym kontakcie z prowadzącym.

Literatura

Obowiązkowa

1. E. Aronson (2012). Psychologia społeczna. Wydawnictwo PWN, Warszawa (s. 1-668). Ciecuch, J. (2013). Kształtowanie się systemu wartości od dzieciństwa do wczesnej dorosłości. Wydawnictwo Liberi Libri (s. 37-91). Maliszewski, N. (2011). Dynamiczna teoria postaw. O relacji postaw jawnych i utajonych. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego (rozdz. 1-2, s. 7-60).
2. Morreale, S.P., Spitzberg, B.H. i Barge, J.K. (2015). Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności. Warszawa: PWN (rozdział 7, 8, s. 169-214). Mudyń K. (2014). „Porozumienie bez przemocy” jako metoda przezwycięzania sytuacji kryzysowych i zapobiegania konfliktom. Kryzysy i ich przezwycięzanie, problemy interwencji i pomocy psychologicznej. Kubacka-Jasiecka D., Mudyń K. (red.). Toruń: Adam Marszałek, 215-231.
3. Cialdini, R. B. (2009) Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. Gdańsk: GWP. (r. 2,3, s.36-132).

Dodatkowa

1. Baran, T. (2011). Pomiar zjawiska infromanizacji „obcych” poprzez atrybucję słów typowo ludzkich i typowo zwierzęcych. Psychologia Społeczna, 3(18), 202-213. Cialdini, R. B. (2009) Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka (nowe poszerzone wydanie). Gdańsk: GWP. Doliński, D. (2008). Techniki wpływu społecznego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar
2. Mudyń, K. (2014). Między antropomorfizacją a dehumanizacją. Powracający problem natury ludzkiej. Czasopismo Psychologiczne, 1(20), 1-9. Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). Psychologia społeczna, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	25
Przygotowanie do egzaminu	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 140
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia zdrowia

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Prowadzący zajęcia	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu psychologii zdrowia. W ramach zajęć studenci zapoznani zostaną z teoretycznymi podstawami zależności psychosomatycznych i somatopsychicznych, naberą umiejętności identyfikowania związków między mechanizmami psychologicznymi a zdrowiem somatycznym. Uwrażliwieni zostaną na możliwości wykorzystywania wiedzy z zakresu psychologii w różnych obszarach związanych ze zdrowiem i chorobą.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawową terminologię używaną w psychologii zdrowia (zdrowie – ujęcie wielowymiarowe i dynamiczne)	K_W01	Prezentacja, Egzamin
W2	Student posiada wiedzę na temat modeli i podejść stosowanych w psychologii zdrowia	K_W09	Prezentacja, Egzamin
W3	Student posiada wiedzę na temat czynników warunkujących zdrowie i chorobę	K_W09	Prezentacja, Egzamin
W4	Student rozumie psychologiczne problemy chorych somatycznie	K_W09	Prezentacja, Egzamin
W5	Student wskazuje na różne formy i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia	K_W10	Prezentacja, Egzamin
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować mechanizmy leżące u podłoża powstawania konkretnych chorób o charakterze psychosomatycznym	K_U04	Prezentacja, Egzamin
U2	student posiada umiejętność identyfikowania zasobów psychologicznych istotnych z punktu widzenia zdrowia	K_U04	Prezentacja, Egzamin
Kompetencji społecznych:			
K1	student ma świadomość potrzeby rozwoju własnych zasobów psychologicznych w kontekście profilaktyki zdrowia psychicznego	K_K02	Prezentacja, Egzamin
K2	student rozumie konieczność współpracy psychologa z innymi specjalistami celem udzielenia stosownej pomocy pacjentowi	K_K03, K_K04	Prezentacja, Egzamin
K3	student ma świadomość znaczenia psychologii zdrowia dla promowania zdrowia w różnych środowiskach	K_K05	Prezentacja, Egzamin

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Psychologia zdrowia jako dziedzina badań i zastosowań praktycznych.	W1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Modele zdrowia - od modelu biologicznego do biopsychospołecznego.	W2	Wykład
3.	Salutogenetyczna orientacja w zdrowiu i chorobie.	W2, W3	Wykład
4.	Psychoneuroimmunologia	W3, U1	Wykład
5.	Stres – ujęcie biologiczne i psychologiczne	W3, U1	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
6.	Radzenie sobie ze stresem jako czynnik kształtujący stan zdrowia.	W2, W3, K1	Wykład
7.	Wsparcie społeczne jako wyznacznik utrzymania i odzyskania zdrowia	W4, W5, U2, K1	Wykład
8.	Behawioralne wyznaczniki zdrowia - styl życia i zachowania zdrowotne.	W3, W5, K1	Wykład
9.	Promocja zdrowia: psychoprofilaktyka i psychoedukacja.	W3, W5, U2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Psychologiczne uwarunkowania podatności na chorobę.	W3, U1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Wzory zachowania (A, B, C, D) i ich wpływ na zdrowie.	W3, U1, K1	Wykład
12.	Psychologiczne następstwa choroby	W4, U2, K3	Wykład
13.	Psychologiczne aspekty relacji: lekarz – pacjent	W5, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Pomoc psychologiczna w psychologii zdrowia	W5, U2, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Psychobiologiczne mechanizmy zdrowia i choroby	W2, W3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Wykład możliwa 1 nieusprawiedliwiona obecność. Egzamin; test jednokrotnego wyboru (ocena pozytywna od 60%)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: obecność na zajęciach (możliwa 1 nieusprawiedliwiona nieobecność), wykonanie i przedstawienie projektu grupowego (przygotowanie w 3- 4 osobowej grupie gry edukacyjnej, która zaprezentowana zostanie na zajęciach)

Literatura

Obowiązkowa

1. Heszen- Cielińska, I., Sęk, H. (2020). Psychologia zdrowia. Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Motyka, M. (2011). Komunikacja terapeutyczna w opiece ogólnomedycznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Woynarowska, M. (2025). Edukacja zdrowotna (wyd. 2). Wydawnictwo Naukowe PWN.

Dodatkowa

1. Bishop G. (2000). Psychologia zdrowia. Wydawnictwo Astrum.
2. Bolton, D. (2023). A revitalized biopsychosocial model: core theory, research paradigms, and clinical implications. Psychological medicine, 53(16), 7504-7511.
3. Ogińska Bulik N., Juczyński Z. (2008). Osobowość, stres a zdrowie. Warszawa: Difin (rozdziały: 1,2,3,4).

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie projektu	10
Zbieranie informacji do zadanej pracy	10
Studiowanie literatury	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 75
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia różnic indywidualnych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Kurs stanowi przegląd problematyki różnic indywidualnych, głównie w zakresie osobowości, inteligencji oraz stylów poznawczych. W trakcie ćwiczeń studenci zapoznawani są ze sposobami pomiaru różnic indywidualnych oraz ich metodologicznymi podstawami.

Wymagania wstępne

Nie obowiązują

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna podstawowe kategorie psychologii różnic indywidualnych oraz ich teoretyczne podstawy. Posiada rozszerzoną wiedzę o czynnikach warunkujących powstawanie i kształtowanie się różnic indywidualnych, uwzględniając szczególne znaczenie wewnętrznej motywacji zarówno do samoaktualizacji, jak również do uspołecznienia i twórczego współdziałania z innymi w kształtowaniu sprzyjających warunków dla akceptacji i rozwoju tego, co jest wspólne, jak i tego, co jest indywidualną jakością jednostki ludzkiej.	K_W01, K_W04	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
W2	Posiada pogłębioną wiedzę na temat wiodących teorii osobowości (temperamentu i charakteru), inteligencji i stylów funkcjonowania.	K_W04	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Zna podstawowe metody diagnozy zmiennych różnicowych, jest świadomy ich podłoża teoretycznego oraz ograniczeń zastosowania i interpretacji wyników.	K_W05, K_W12	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Potrafi posługiwać się podstawowymi kategoriami psychologii różnic indywidualnych oraz wskazać ich filozoficzne korzenie i antropologiczne założenia.	K_U04, K_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
U2	Jest w stanie właściwie zinterpretować dane empiryczne uzyskane metodami kwestionariuszowymi i sporządzić na ich podstawie psychologiczny opis różnic indywidualnych.	K_U07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
U3	Potrafi porównać zdobytą wiedzę z ujęciami na gruncie innych jej obszarów i odnieść się do sprawy społecznych konsekwencji osiągnięć psychologii różnic indywidualnych.	K_U01, K_U02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Jest świadomy wartości kształcenia przez całe życie i aktualizowania wiedzy branżowej.	K_K06	Projekt grupowy, Aktywność
K2	Posiada świadomość własnego profilu zmiennych różnicowych i sposobu ich wyrażania się w indywidualnym funkcjonowaniu w otoczeniu społecznym.	K_K03, K_K05	Projekt grupowy, Aktywność
K3	Wykazuje gotowość do współpracy z otoczeniem społecznym i przestrzega zasad etyki zawodowej.	K_K05	Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Status psychologii różnic indywidualnych, przedmiot i cel badań. Podstawowe kategorie opisu różnic indywidualnych. Filozoficzne i antropologiczne korzenie problematyki różnic indywidualnych. Biologiczne i społeczne uwarunkowania różnic indywidualnych. Osobowość jako przedmiot psychologii różnic indywidualnych. Pojęcie temperamentu i główne kierunki badań cech temperamentalnych. Teorie temperamentu koncentrujące się na dziecku. Teorie temperamentu koncentrujące się na dorosłym. Regulacyjna Teoria Temperamentu (RTT) J. Strelaua oraz pomiar cech temperamentu na przykładzie FCZ-KT. Teorie osobowości (temperamentu): trójczynnikowa H. Eysencka i pięcioczynnikowa Costy i McRae. Inteligencja: definicje, teorie, uwarunkowania. Psychologiczna problematyka twórczości. Styl jako kategoria psychologiczna. Pojęcie charakteru i jego status na gruncie psychologii różnic indywidualnych. Psychologia osoby ludzkiej.	W1, W2, W3, U1, U3	Wykład
2.	Spotkania 1-5: zapoznanie studentów z wybranymi metodami badania cech osobowości (temperamentu i charakteru) oraz inteligencji. Spotkania 6-15: prezentacje studentów na wybrane tematy oraz towarzyszące im dyskusje	U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Praca w grupie, Warsztaty, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin, w formie testu jednokrotnego wyboru, obejmuje treści prezentowane na wykładzie i ćwiczeniach oraz literaturę obowiązkową. Kryteria oceny: Ocena końcowa wyliczana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych na egzaminie po uzyskanym uprzednio zaliczeniu ćwiczeń.
Ćwiczenia konwersatoryjne	aktywny udział w zajęciach; pozytywnie oceniony projekt grupowy

Literatura

Obowiązkowa

1. Strelau J. (2002). Psychologia różnic indywidualnych. Warszawa: Scholar, Rozdziały: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11.
2. Zuckerman M. (2003). „Dobre i złe humory: Biochemiczne podłoże osobowości i jej zaburzeń”. W: M. Marszał-Wiśniewska, T. Klonowicz, M. Fajkowska-Stanik (red.), Psychologia różnic indywidualnych. Wybrane zagadnienia, (str. 71-85), Gdańsk: GWP
3. Nęcka E. (2001). „Twórczość.” W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (str. 783-809), t. 2. Gdańsk: GWP.
4. Uchnast Z. (red.) (2013). "Williama Sterna teoria charakteru: Inspiracje do empirycznej weryfikacji jej założeń." W: Z. Uchnast (red.), Charakter: jakość osobowego działania w ujęciu teoretycznym i empirycznym (str. 11-32), Lublin: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Dodatkowa

1. Uchnast Z. (red.) (2013). Charakter: jakość osobowego działania w ujęciu teoretycznym i empirycznym. Lublin: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Seligman D. (1995). O inteligencji prawie wszystko. Warszawa: PWN. Zawadzki B. (2002). Temperament – geny i środowisko. Sopot: GWP.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	30
Przygotowanie do egzaminu	40
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Język obcy B2-2

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Języki obce
Koordynator zajęć	Urszula Adamek	
Prowadzący zajęcia	Urszula Adamek	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 40, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 40	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Kształtowanie u studentów umiejętności rozumienia dłuższych wypowiedzi, dyskusji i wykładów.
C2	Kształtowanie umiejętności rozumienia szczegółowych informacji w programach radiowych i telewizyjnych dotyczących wydarzeń współczesnych lub tematów związanych z zainteresowaniami osobistymi lub zawodowymi (materiały w wersji oryginalnej).
C3	Przygotowanie studentów do samodzielnego korzystania z angielskojęzycznych źródeł w tym stron internetowych.
C4	Zwrócenie szczególnej uwagi na umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi w języku angielskim w codziennej komunikacji, a także umiejętność uzasadnienia własnego punktu widzenia w danej kwestii oraz podawania argumentów za i przeciw względem możliwych rozwiązań.
C5	Rozbudowanie zasobu słownictwa studentów i doskonalenie go poprzez ćwiczenie wymowy oraz zwrócenie uwagi na frazeologię. Zaprezentowanie najważniejszych aspektów związanych z korzystaniem z jednojęzycznych słowników.
C6	Dostarczenie wiedzy związanej z elementami języka specjalistycznego z zakresu kierunku kształcenia.
C7	Przygotowanie studentów do samodzielnego poszerzania wiedzy związanej z wykorzystaniem języka obcego w życiu zawodowym.

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności nabyte podczas realizacji kursu B2-1s

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Test, Projekt grupowy, Aktywność
W2	Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Test, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.	K_W01	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_U11	Test, Projekt grupowy, Aktywność
U2	Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.	K_U11	Test, Projekt grupowy, Aktywność
U3	Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.	K_U11	Test, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.	K_K04	Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność
K2	Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczyć w jej życiu codziennym, inicjować kontakty międzynarodowe.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność
K3	Student umiejętnie uczestniczy w pracach w środowisku międzynarodowym.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Czytanie i pisanie historii na 50 słów oraz krótkich opowiadań.	W1, W2, U1, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
2.	Przysłowki i wyrażenia przysłówkowe.	W1, W2, U1, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
3.	Zbrodnia i kara- praca z tekstem, słownictwo, strona bierna.	W1, W2, U1, U2, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
4.	Środowisko naturalne - pogoda, klęski żywiołowe, zagrożenia wynikające z działalności człowieka, ćwiczenia słownikowe i fonetyczne; praca z tekstem oraz ćwiczenia na słuchanie.	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
5.	Formy wyrażające przyszłość i czasy przyszłe Future Perfect i Future Continuous.	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
6.	Ryzykowne zachowania, sporty ekstremalne- komunikacja, ćwiczenia na czytanie i słuchanie. Expressions with 'take'.	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
7.	Okresy warunkowe typu zero, jeden oraz 'time clauses'.	W1, U1, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
8.	Sztuka przetrwania- komunikacja, ćwiczenia na czytanie i rozumienie ze słuchu.	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
9.	Uczucia i emocje- ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
10.	Okresy warunkowe typu dwa i trzy.	W1, U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
11.	Żałuję, że... - struktury gramatyczne z 'wish', praca z tekstem, ćwiczenie rozumienia ze słuchu.	W1, U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
12.	Przymiotniki z końcówką -ed i -ing.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
13.	Sen- ćwiczenia leksykalne oraz rozumienie ze słuchu.	W2, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
14.	Formy gramatyczne be/get used to oraz used to/ did you use to?	W1, U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
15.	Muzyka i jej wpływ na życie ludzkie- ćwiczenia leksykalne, praca z tekstem, ćwiczenia na słuchanie.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
16.	Formy czasownikowe typu 'Gerund' i 'Infinitive'.	W1, U1, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
17.	Powtórzenie materiału.	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
18.	Elementy języka specjalistycznego.	W3, U3, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Pokaz, Praca w grupie, Problem based learning, Project based learning, Gry dydaktyczne, Warsztaty, Metoda komunikacyjna

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie kursu odbywa się na podstawie oceny poszczególnych efektów kształcenia (e-learning, gry dydaktyczne, projekt grupowy, udział w dyskusji, testy zaliczeniowe), a także aktywnego uczestnictwa w zajęciach.

Literatura

Obowiązkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Student's Book, 4th edition. OUP, 2020.

Dodatkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Workbook, 4th edition. OUP, 2020.
2. Thomson A.J., Martinet A.V., A Practical English Grammar: Exercises 1 & 2, OUP, Oxford 1986.
3. Murphy R., English Grammar in Use, CUP, Cambridge 1998.
4. Watcyn-Jones P., Test Your Vocabulary Books 1-5, Pearson Education Ltd, various editions.
5. Acklam R., Crace A., Total English Upper-Intermediate, Longman, 2006.
6. Kay S., Jones V., New Inside Out Upper-Intermediate, Macmillan, 2009.
7. Cotton D., Falvey D., Kent S., Language Leader Upper-Intermediate, Pearson Education Ltd, 2008.
8. Eales F., Oakes S., Speakout Upper-Intermediate, Pearson, 2011.
9. Clanfield L., Benne R. R., Global Upper-Intermediate, Macmillan Education, Oxford 2011.
10. Jacob, M., Strutt, P., English for International Tourism Upper Intermediate Course Book, Pearson, 2007.
11. Mann M., Taylore-Knowles S., Destination B2, Macmillan Education, 2008.
12. Hornby A. S., Oxford Advanced Learner's Dictionary, OUP, various editions i inne słowniki.
13. Źródła internetowe, materiały autorskie

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	40
Pozostałe godziny w kontakcie	5
Przygotowanie do zajęć	10

Zbieranie informacji do zadanej pracy	7
Przygotowanie projektu	8
Studiowanie literatury	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 75
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Kultura fizyczna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Przedmioty ogólne/obligatoryjne
Koordynator zajęć	Małgorzata Długosz-Boś	
Prowadzący zajęcia	Małgorzata Długosz-Boś, Agnieszka Bogacz-Walancik, Michał Karasiński, Łukasz Lic, Elżbieta Sionko, Jakub Mantorski, Adam Stadnik, Grzegorz Dudzik, Marzena Zajac, Justyna Tomala, Tomasz Konieczny	
Okres Semestr 3	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 0
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia audytoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 0

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zdobywanie wiedzy na temat wybranych dziedzin kultury fizycznej oraz wpływu aktywności ruchowej na harmonijny rozwój i zdrowy styl życia
C2	Kształtowanie wszechstronnych umiejętności ruchowych w ramach uczestnictwa w specjalistycznych dyscyplinach sportowych
C3	Kształtowanie postawy prozdrowotnej, dbałość o sprawność fizyczną oraz rozwijanie podstawowych zdolności motorycznych
C4	Zdobywanie podstawowych umiejętności planowania zajęć treningowych, włączając w to zajęcia terenowe.
C5	Poprawa ogólnej sprawności fizycznej oraz kształtowanie nawyku regularnej aktywności ruchowej i propagowania zasad fair play

Wymagania wstępne

Student w ramach modułu kultura fizyczna rozwija indywidualne zainteresowania podczas zajęć do wyboru: kultura fizyczna (zajęcia ogólnorozwojowe), fitness, latino, pilates, joga, zdrowy kręgosłup, crossfit, samoobrona, trening obwodowy, trening wzmacniający, zajęcia na siłowni, aqua fitness + pływanie, kulturystyka, siatkówka, koszykówka, piłka nożna, zespołowe gry sportowe, narciarstwo, tenis stołowy, tenis ziemny, pływanie, nordic walking, badminton, unihok, lekka atletyka, turystyka piesza, rolkarstwo, turystyka rowerowa. Student, posiadający skierowanie lekarskie uczestniczy w rehabilitacji ruchowej. Student, mający przeciwwskazanie lekarskie do wysiłku fizycznego, bierze udział w zajęciach teoretycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawowe zasady wpływu aktywności fizycznej na zdrowie i organizm człowieka		Ćwiczenia praktyczne, Wykonanie pracy pisemnej lub projektu (dla studentów realizujących zajęcia teoretyczne)
W2	Student zna podstawowe przepisy i zasady wybranych dyscyplin sportowych		Aktywność, Zajęcia terenowe, Wykonanie pracy pisemnej lub projektu (dla studentów realizujących zajęcia teoretyczne)
W3	Student zna zasady bezpiecznego wykonywania ćwiczeń fizycznych i korzystania z obiektów sportowych		Zajęcia terenowe, Ćwiczenia praktyczne
Umiejętności:			
U1	Student potrafi dobrać formę aktywności fizycznej do własnych możliwości i potrzeb		Ćwiczenia praktyczne
U2	Student potrafi wykonać podstawowe ćwiczenia ogólnorozwojowe poprawiające siłę, wytrzymałość, koordynację, szybkość oraz gibkość		Aktywność, Ćwiczenia praktyczne

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Student potrafi współpracować w grupie podczas aktywności ruchowej		Zajęcia terenowe, Ćwiczenia praktyczne
Kompetencje społecznych:			
K1	Student rozumie znaczenie systematycznej aktywności fizycznej dla zdrowia		Aktywność
K2	Student wykazuje postawę fair play i szacunek wobec współwiczących		Zajęcia terenowe, Ćwiczenia praktyczne
K3	Student działa odpowiedzialnie dbając o bezpieczeństwo własne i innych		Aktywność, Ćwiczenia praktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Rola wysiłku fizycznego w kształtowaniu zdrowia somatycznego i psychicznego oraz jego znaczenie w profilaktyce zdrowotnej i utrzymaniu sprawności fizycznej	W1, K1	Ćwiczenia audytoryjne
2.	Organizacja oraz realizacja gier i zabaw ruchowych w różnych środowiskach (teren otwarty, pływalnia, sala gimnastyczna) z uwzględnieniem ich wpływu na rozwój zdolności motorycznych	W2, U2, K2	Ćwiczenia audytoryjne
3.	Zastosowanie ćwiczeń korekcyjnych i elementów rehabilitacji ruchowej w profilaktyce wad postawy oraz dostosowanie aktywności fizycznej do indywidualnych możliwości i ograniczeń studenta	W1, U1	Ćwiczenia audytoryjne
4.	Zasady bezpieczeństwa, higieny oraz odpowiedzialnego korzystania z infrastruktury sportowej podczas zajęć z wychowania fizycznego	W3, K3	Ćwiczenia audytoryjne
5.	Kształtowanie zdolności motorycznych: siły, szybkości, wytrzymałości oraz wydolności tlenowej i beztlenowej z wykorzystaniem odpowiednich metod treningowych	W1, U2	Ćwiczenia audytoryjne
6.	Doskonalenie równowagi statycznej i dynamicznej oraz koordynacji ruchowej poprzez ćwiczenia ukierunkowane na kontrolę i precyzję ruchu	U2	Ćwiczenia audytoryjne
7.	Wykorzystanie ćwiczeń w parach i większych zespołach w kształtowaniu kompetencji społecznych, odpowiedzialności za współwiczącego oraz zasad współzawodnictwa sportowego	U3, K2	Ćwiczenia audytoryjne
8.	Zastosowanie ćwiczeń relaksacyjnych i rozciągających w poprawie gibkości ciała oraz regeneracji psychofizycznej organizmu	U2, K1	Ćwiczenia audytoryjne
9.	Znaczenie aktywności fizycznej w profilaktyce chorób cywilizacyjnych (m.in. otyłości, chorób układu krążenia) oraz promowanie zdrowego stylu życia	W1, K1	Ćwiczenia audytoryjne
10.	Metody oceny sprawności fizycznej i wydolności organizmu (testy funkcjonalne, pomiar tętna)	W1, U1	Ćwiczenia audytoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
11.	Zasady prawidłowej rozgrzewki jako element zapobiegający urazom i wspomagający regenerację	W3, U2	Ćwiczenia audytoryjne
12.	Doskonalenie podstawowych elementów technicznych gier zespołowych (podania, przyjęcia, prowadzenia piłki, rzuty itp.) z uwzględnieniem specyfiki dyscyplin sportowych	W2, U2, U3	Ćwiczenia audytoryjne
13.	Rozwijanie zdolności motorycznych poprzez gry zespołowe (szybkość reakcji, zwinność, wytrzymałość, koordynacja ruchowa)	U2	Ćwiczenia audytoryjne
14.	Podstawy żywienia i nawadniania w kontekście aktywności fizycznej oraz ich znaczenie dla wydolności i regeneracji organizmu	W1, U1	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Semestr 3

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	Praca w grupie, metoda naśladowczo - ścisła, metoda zadaniowo - ścisła, elementy wykładu (dla grup teoretycznych), pokaz i instruktaż, forma frontalna, forma indywidualna, forma obwodowo - stacyjna, ćwiczenia praktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	Aktywność na zajęciach Systematyczny udział w zajęciach

Semestr 4

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	Praca w grupie, metoda naśladowczo - ścisła, metoda zadaniowo - ścisła, elementy wykładu (dla grup teoretycznych), pokaz i instruktaż, forma frontalna, forma indywidualna, forma obwodowo - stacyjna, ćwiczenia praktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	Aktywny udział w zajęciach Systematyczny udział w zajęciach

Literatura

Obowiązkowa

1. Podstawy metodyki współczesnego wychowania fizycznego, Krzysztof Warchół, Rzeszów 2015
2. Podstawowe problemy teorii wychowania fizycznego, Janusz Bielski, Kraków 2012
3. Dydaktyka wychowania fizycznego, fizjoterapii i Sportu, Michał Bronikowski, Poznań 2012
4. Periodyzacja treningu siłowego w sporcie, Carlo A. Buzzichelli, Tudor O. Bompá, 2022

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Semestr 3

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 30
Liczba punktów ECTS	ECTS 0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 4

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia audytoryjne	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 30
Liczba punktów ECTS	ECTS 0

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia rozwoju człowieka dorosłego

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza, Józef Partyka, Wiktoria Soprych	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przekazanie studentom wiedzy na temat specyfiki rozwoju człowieka dorosłego. Podczas ćwiczeń studenci rozwiną umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów z zakresu psychologii rozwojowej i syntetyzowania informacji z kilku źródeł. Ponadto studenci rozwiną świadomość możliwości rozwoju człowieka dorosłego.

Wymagania wstępne

Student zna podstawy psychologii rozwojowej. Podstawowe umiejętności w zakresie czytania ze zrozumieniem tekstów naukowych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Ma podstawową wiedzę z zakresu rozwoju człowieka dorosłego.	K_W07	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
W2	Zna koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia i rozumie specyfikę rozwoju człowieka w trzech okresach dorosłości	K_W07	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
W3	Ma wiedzę w zakresie wybranych sposobów wspomagania rozwoju człowieka dorosłego.	K_W10	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
Umiejętności:			
U1	Potrafi samodzielnie, krytycznie posługiwać się literaturą psychologiczną, syntetyzując informacje z kilku źródeł.	K_U02, K_U03, K_U06	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
U2	Potrafi scharakteryzować rozwój człowieka w okresach dorosłości.	K_U02	Test, Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
U3	Potrafi zaproponować sposoby wspierania rozwoju człowieka dorosłego.	K_U05, K_U06, K_U07	Prezentacja, Praca pisemna (esej), Kolokwium
Kompetencji społecznych:			
K1	Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobowego i zawodowego człowieka dorosłego.	K_K02, K_K05	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
K2	Ma świadomość ograniczeń badań w zakresie rozwoju człowieka dorosłego.	K_K06	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
K3	Ma świadomość tego, że wspomaganie rozwoju człowiek dorosłego (w tym również praca z seniorami) często wymaga współpracy ze specjalistami z innych dziedzin.	K_K02, K_K04	Prezentacja, Praca pisemna (esej)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Człowiek dorosły – rozwój czy zmiana? Podobieństwa i różnice między specyfiką rozwoju człowieka od narodzin do osiągnięcia dorosłości a rozwojem człowieka dorosłego. Główne koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia - wprowadzenie. 2. Rozwój osobowości a kryzysy w rozwoju i rozwój poczucia tożsamości. 3. Rozwój osobowości a kryzys połowy życia 4. Rozwój osobowości w biegu życia (koncepcja Davida Levinsona, przemiany struktury życiowej, rola marzeń w rozwoju) oraz rozwój sfery społecznej - koncepcja Erika Eriksona 5. Rozwój społeczny i podejmowanie ról społecznych a rozwój kompetencji ważnych dla efektywnej realizacji ról społecznych 6. Rozwój psychicznych właściwości (na poszczególnych etapach dorosłości) 7. Rozwój poczucia wspólnoty (sfera społeczna) oraz rozwój sfery emocjonalnej u człowieka dorosłego 8. Rozwój sfery poznawczej - postformalne stadia rozwoju 9. Rozwój sfery poznawczej - koncepcje mądrości 10. Wspomaganie rozwoju (opracowanie i prowadzenie treningów wspomaganie rozwoju) 11. Rozwój w poszczególnych okresach dorosłości z podziałem na sfery życia - rozwój w okresie wczesnej dorosłości – sfera osobowości, społeczna - podsumowanie 12. Rozwój w poszczególnych okresach dorosłości z podziałem na sfery życia - rozwój w okresie wczesnej dorosłości – poznawcza, emocjonalna, fizyczna - podsumowanie 13. Rozwój w okresie średniej dorosłości – sfera osobowości, społeczna – podsumowanie 14. Rozwój w okresie średniej dorosłości – poznawcza, emocjonalna, fizyczna – podsumowanie 15. Rozwój w okresie późnej dorosłości – sfera osobowości, społeczna, poznawcza, emocjonalna, fizyczna) – podsumowanie	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	1. „Dorosłość” w percepcji społecznej oraz w teoriach i badaniach psychologicznych. Pojęcie „generacyjności”. 2. Modele rozwoju człowieka dorosłego. Ciągłość i zmiana według psychologii biegu życia. Wyzwania i potencjały dorosłego życia. 3. Podejmowanie i realizacja ról społecznych w kontekście współczesności. 4. Kryzys ćwierci życia – kulturowa nadinterpretacja czy realne, narastające zjawisko rozwojowe? Diagnoza, przeciwdziałanie, przekształcanie. 5. „W życia wędrówce – na połowie czasu [...]” (Dante) – przegląd wybranych koncepcji rozwoju w II` fazie życia 6. Zmiany w połowie życia: kryzys, przełom czy „tranzycja”? Diagnoza i wspomaganie. 7. Rozwój osobowości człowieka dorosłego – modele stabilności i wzrostu. Kryteria rozwoju w kierunku dojrzałej osobowości. 8. Aksjologiczny i temporalny wymiar rozwoju w dorosłości. Funkcjonowanie a istnienie – egzystencjalny kontekst stawania się pełnym, dojrzałym człowiekiem. 9. Przemiany tożsamości człowieka dorosłego. 10. Satysfakcja, jakość i sens życia w dorosłości. Diagnoza i wspomaganie. 11. Generatywność jako ostatni bufor przed negatywnym bilansem życiowym w późnej dorosłości. 12. Trudna dorosłość – „nieuniknione straty i niekonieczne traumy”. Choroba, utrata, śmierć bliskich i własna. 13. „Aging as Saging” – dojrzewanie do mądrości w trzech fazach dorosłości 14. Rozpoznawanie bogactwa potencjału rozwojowego dorosłości. Określanie wieloaspektowych niebezpieczeństw ryzyka rozwojowego w drugiej połowie życia oraz projektowanie strategii zaradczych i pomocowych. 15. Optymalizacja rozwoju w dorosłości. 16. Metody eksploracji i ekspresji zagadnień rozwojowych okresu dorosłości.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin – ocena dostateczna po uzyskaniu z egzaminu testowego pisemnego poprawnych odpowiedzi 60%+1 oraz dostatecznej oceny z eseju. Końcowa ocena jest ustalana jako średnia oceny z testu oraz eseju. Oceny wyższe są ustalane zgodnie z rozkładem wyników w grupie. Poprawkowy egzamin w formie ustnej.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń stanowi podstawę dopuszczenia do egzaminu. Ćwiczenia - zaliczenie dwóch kolokwiiów - test - uzyskanie 50%+1 poprawnych odpowiedzi

Literatura

Obowiązkowa

1. Trempała J. (red.) (2011). Psychologia rozwoju człowieka, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN Rozdział 2, 4, 11, 12, 13
2. Boyd D. i Bee H. (2008). Psychologia rozwoju człowieka, Poznań: Wydawnictwo Zys i S-ka Część czwarta: Wczesna dorosłość i wiek średni, Część piąta: Późna dorosłość i kres życia.
3. Brzezińska, A. (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa (rozdz. 13-14 Wczesna dorosłość; 15-16 Średni okres dorosłości; 17-18 Późna dorosłość; 19-20 Jak trafnie rozpoznać problemy rozwojowe/ Jak rozpoznać ryzyko rozwojowe i pomagać). Gdańsk: GWP.

Dodatkowa

1. Gałdowa, A. (2000). Powszechność i wyjątek. Rozwój człowieka dorosłego. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
2. Tokarska, U. (1999). Konfrontacja z samym sobą w ujęciu Daniela J. Levinsona. W: A. Gałdowa (red.), Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości (s. 205-218). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Kotre, J. (2011). Make it count. How to generate legacy that makes meaning to you. New York: Free Press
4. Oleś, P. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie do egzaminu	35
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	10
Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie referatu	5
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 180
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Edukacja emocjonalna Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Wiktorja Soprych	
Prowadzący zajęcia	Wiktorja Soprych	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Celem kursu jest dostarczenie uczestnikom wiedzy na temat wpływu kontekstu społecznoemocjonalnego na funkcjonowanie i osiągnięcia człowieka. Umiejętności: Uczestnicy zajęć nauczą się wykorzystywać wiedzę o emocjach w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych. Będą potrafili zaplanować i przeprowadzić działania profilaktyczne i pomocowe w celu zwiększenia kompetencji emocjonalnych klientów. Kompetencje społeczne: Rozwiną w sobie wrażliwość na potrzeby emocjonalne podopiecznych i umiejętności zaspokajania tych potrzeb.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Ma poszerzoną wiedzę dotyczącą procesów emocjonalnych	K_W07, K_W10, K_W13	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W2	W02 Ma wiedzę na temat wpływu kontekstu społecznoemocjonalnego na funkcjonowanie i osiągnięcia człowieka.	K_W07, K_W10, K_W13	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W3	W03 Zna podstawowe techniki regulacji emocji, radzenia sobie z emocjami nieprzyjemnymi.	K_W07, K_W10, K_W13	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01 Potrafi wykorzystywać wiedzę o emocjach w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, motywów i wzorów ludzkich zachowań.	K_U02, K_U07, K_U09	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U2	U02 Potrafi trafnie rozpoznać źródła problemów emocjonalnych osoby, z którą pracuje (klienta, ucznia, podopiecznego).	K_U02, K_U07, K_U09	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U3	U03 Potrafi zaplanować i przeprowadzić działania profilaktyczne i pomocowe w celu zwiększenia kompetencji emocjonalnych uczestników procesu edukacyjnego.	K_U02, K_U07, K_U09	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 Jest wrażliwy na potrzeby emocjonalne podopiecznych.	K_K02, K_K03, K_K05, K_K06	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K2	K02 Interpretując źródła problemów emocjonalnych podopiecznego wykorzystuje myślenie kontekstualne, relatywistyczne, dialektyczne.	K_K02, K_K03, K_K05, K_K06	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K3	K03 Odnacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań mających na celu rozwój kompetencji emocjonalnych uczestników procesu edukacyjnego.	K_K02, K_K03, K_K05, K_K06	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wykłady: 1. Wprowadzenie. Inteligencja emocjonalna – teorie, badania, rozwój. 2. Percepcja, rozważanie i wyrażanie emocji – aspekty behawioralne i fizjologiczne. 3. Rozumienie i analiza emocji, wykorzystywanie wiedzy emocjonalnej – klasyfikacja emocji, skrypty emocjonalne a dobrostan jednostki. Społeczne źródła rozwoju „słownika emocjonalnego”. Potoczne teorie emocji i ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. 4. Kategoryzacja emocji. Motywy hedonistycznej i pozahedonistycznej regulacji emocji. Wyjście z kręgu dyktomii – indywidualne wartościowanie emocji pod kątem celów i możliwości działania. 5. Emocjonalne wspomaganie myślenia – funkcjonalne aspekty emocji pozytywnych i negatywnych. Dynamika powiązań: procesy poznawcze ↔ procesy emocjonalne. 6. Kontrolowanie i regulowanie emocji własnych i cudzych – procesualna teoria regulacji emocji Grossa. 7. Emocje a efektywne działanie. W poszukiwaniu indywidualnego zestawu emocji zwiększających efektywność działania celowego. 8. Wykorzystanie wiedzy i umiejętności z zakresu regulacji emocji w praktyce psychologiczno-pedagogicznej.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Project based learning, Gry dydaktyczne
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Ćwiczenia laboratoryjne, Projekt, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Warsztaty, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Podstawą zaliczenia kursu (wykładów i ćwiczeń) jest: 1) przygotowanie pracy zaliczeniowej (projektu) w małych grupach 2) wykonanie zadania indywidualnego – dzienniczek emocji Obecność obowiązkowa; dopuszczalna 1 nieobecność na wykładzie i na ćwiczeniach.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Podstawą zaliczenia kursu (wykładów i ćwiczeń) jest: 1) przygotowanie pracy zaliczeniowej (projektu) w małych grupach 2) wykonanie zadania indywidualnego – dzienniczek emocji Obecność obowiązkowa; dopuszczalna 1 nieobecność na wykładzie i na ćwiczeniach.

Literatura

Obowiązkowa

1. Matczak, A. i Knopp, K.A. (2013). Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka. Wydawnictwo: Liberi Libri. (Rozdziały: 1, 7)
2. Śmieja, M. i Orzechowski, J. (2008). Inteligencja emocjonalna: fakty, mity, kontrowersje. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (Rozdziały: 1,4,9,10)

Dodatkowa

1. Gross, J.J. i Thompson, R.A. (2007). Emotion Regulation: Conceptual Foundations. W: J.J. Gross (red.), Handbook of emotion regulation (s. 3-24). New York, NY, US: The Guilford Press

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	10
Przygotowanie projektu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychopatologia

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Józef Partyka	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Przekazanie studentom uporządkowanej wiedzy o współczesnej psychopatologii — od kwestii definicyjnych (relacja między normą a patologią, kryteria zaburzenia, problem granic kategorii diagnostycznych) i porównania systemów klasyfikacyjnych (DSM-5, ICD-11) wraz z ich założeniami, ograniczeniami i kontekstem historycznym, po znajomość głównych grup zaburzeń psychicznych: ich obrazu klinicznego, etiologii oraz mechanizmów psychologicznych, biologicznych i społecznych leżących u podstaw objawów. Szczególny nacisk kładziony jest na perspektywę transdiagnostyczną — rozumienie wspólnych procesów (m.in. unikania, dysregulacji emocji, utraty kontroli behawioralnej, dezintegracji doświadczenia) widocznych za różnymi obrazami klinicznymi. Wiedza ta obejmuje również rolę czynników rozwojowych, społecznych i kulturowych w powstawaniu i przebiegu zaburzeń.
C2	Rozwijanie u studentów umiejętności analizy przypadków klinicznych w oparciu o kryteria diagnostyczne aktualnych systemów klasyfikacji oraz o rozumienie mechanizmów psychopatologicznych. Studenci uczą się różnicować zaburzenia o podobnym obrazie klinicznym, rozpoznawać wspólne procesy leżące u podstaw różnych diagnoz oraz uwzględniać kontekst rozwojowy, biologiczny i społeczny w formułowaniu hipotez diagnostycznych. Cel obejmuje także zaznajomienie studentów z podstawowymi etapami i narzędziami procesu diagnostycznego oraz z relacją między rozumieniem mechanizmu a wyborem oddziaływań terapeutycznych.
C3	Kształtowanie u studentów postawy etycznej, refleksyjnej i podmiotowej wobec osób z doświadczeniem zaburzeń psychicznych. Obejmuje to świadomość znaczenia standardów etycznych w diagnozie i pracy klinicznej, krytyczne rozumienie ograniczeń systemów klasyfikacji oraz granic obecnej wiedzy psychopatologicznej, a także uwrażliwienie na problem stygmatyzacji i język opisu zaburzeń. Cel zakłada również zwrócenie uwagi studentów na znaczenie procesów zdrowienia (recovery) i zasobów odpornościowych (resilience) oraz na rolę współpracy interdyscyplinarnej w opiece nad osobami z zaburzeniami psychicznymi.

Wymagania wstępne

Wiedza: Podstawowa wiedza z zakresu psychologii jako nauki — znajomość głównych pojęć, metod badawczych i orientacji teoretycznych. Rozumienie funkcjonowania procesów poznawczych (uwaga, pamięć, myślenie, percepcja) oraz mechanizmów emocji i motywacji. Podstawowa orientacja w biologicznych uwarunkowaniach zachowania (budowa i działanie układu nerwowego, rola neuroprzekaźników). Znajomość zarysu rozwoju psychicznego człowieka w cyklu życia oraz podstawowych ujęć teoretycznych osobowości.

Umiejętności: Umiejętność korzystania z literatury naukowej z zakresu psychologii (w tym anglojęzycznej), analizowania tekstów teoretycznych i badawczych oraz prowadzenia dyskusji w oparciu o argumentację naukową.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 — Student opisuje współczesne systemy klasyfikacji zaburzeń psychicznych (DSM-5, ICD-11) wraz z ich założeniami, różnicami i ograniczeniami.	K_W09, K_W12, SK_W02	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	W02 — Student wyjaśnia psychologiczne, biologiczne i społeczne mechanizmy leżące u podstaw głównych grup zaburzeń psychicznych, z uwzględnieniem perspektywy transdiagnostycznej.	K_W09, SK_W07, SK_W08	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W3	W03 — Student charakteryzuje rolę czynników rozwojowych, kulturowych i społecznych w powstawaniu, przebiegu i diagnozie zaburzeń psychicznych.	K_W09, SK_W07, SK_W09	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	U01 — Student analizuje przypadki kliniczne w oparciu o kryteria diagnostyczne aktualnych systemów klasyfikacji (DSM-5, ICD-11).	K_U07, SK_U05, SK_U06	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
U2	U02 — Student różnicuje zaburzenia psychiczne o podobnym obrazie klinicznym, uwzględniając kontekst rozwojowy i mechanizmy psychopatologiczne.	K_U08, SK_U05, SK_U06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
U3	U03 — Student interpretuje obraz kliniczny pacjenta w kategoriach leżących u jego podstaw mechanizmów psychologicznych, biologicznych i społecznych.	K_U06, SK_U07	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 — Student jest gotów do stosowania standardów etycznych w procesie diagnozy psychopatologicznej i w pracy z osobami z doświadczeniem zaburzeń psychicznych.	K_K01, K_K06, SK_K01	Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	K02 — Student jest gotów do krytycznej refleksji nad ograniczeniami współczesnej wiedzy psychopatologicznej oraz nad problemem stygmatyzacji osób z zaburzeniami psychicznymi.	K_K06, SK_K04	Aktywność, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	K03 — Student jest gotów do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych w procesie diagnostyczno-terapeutycznym.	K_K02, K_K04, SK_K02	Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Blok 1. Norma, patologia, klasyfikacje (W: 2h Ć: 2h) Czym jest zaburzenie psychiczne — koncepcja Jerome'a Wakefielda i alternatywne ujęcia. Granica między normą a patologią. Klasyfikacje zaburzeń psychicznych: DSM-5 i ICD-11 — założenia, struktura, różnice i ograniczenia. Klasyfikacja jako narzędzie diagnostyczne, jej historia i krytyka.	W1, W3, K1, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Blok 2. Modele wyjaśniające — skąd się biorą zaburzenia (W: 2h Ć: 2h) Modele poznawczy, behawioralny, psychodynamiczny i biopsychospołeczny. Przesunięcie perspektywy z pytania „co to jest” na pytanie „jak to działa i dlaczego powstaje”. Fundament teoretyczny dla pozostałych bloków kursu — wprowadzenie do mechanizmowego rozumienia psychopatologii.	W2, W3, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Blok 3. Lęk i unikanie (W: 2h Ć: 2h) Lęk jako wspólny mechanizm leżący u podstaw różnych obrazów klinicznych: zaburzenie lękowe uogólnione (GAD), fobie specyficzne, zaburzenie obsesyjno-kompulsyjne (OCD), zespół stresu pourazowego (PTSD), złożone PTSD. Rola unikania w utrzymywaniu i nasilaniu objawów. Wprowadzenie do perspektywy transdiagnostycznej.	W2, U1, U2, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Blok 4. Dysregulacja emocji (W: 2h Ć: 2h) Dysregulacja emocjonalna jako wspólny mechanizm w depresji, zaburzeniu afektywnym dwubiegunowym, zaburzeniach odżywiania oraz osobowości z pogranicza (borderline). Pozorna różnorodność obrazów klinicznych a wspólny problem: trudność w radzeniu sobie z własnymi stanami emocjonalnymi.	W2, U1, U2, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Blok 5. Zaburzenia rzeczywistości i tożsamości (W: 2h Ć: 2h) Zaburzenia psychotyczne (schizofrenia, inne zaburzenia ze spektrum psychoz) — objawy pozytywne i negatywne, zaburzenia myślenia i percepcji. Zaburzenia dysocjacyjne i ich relacja do tożsamości. Co dzieje się, gdy załamuje się mechanizm integracji doświadczenia.	W2, U1, U2, U3, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Blok 6. Utrata kontroli — uzależnienia, impulsywność, kompulsje (W: 2h Ć: 2h) Uzależnienia od substancji i uzależnienia behawioralne. Zaburzenia kontroli impulsów. Zachowania kompulsywne. Mechanizmy nagrody, hamowania i regulacji behawioralnej w psychopatologii.	W2, U1, U2, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Blok 7. Zaburzenia osobowości — gdy mechanizmy stają się tożsamością (W: 2h Ć: 2h) Pojęcie zaburzenia osobowości. Wymiarowe i kategoriale podejścia do klasyfikacji (DSM-5 vs ICD-11). Charakterystyka głównych typów zaburzeń osobowości. Specyfika: mechanizmy psychopatologiczne jako trwała struktura osobowości, a nie epizodyczne objawy. Wyzwania diagnostyczne i terapeutyczne.	W2, U1, U2, U3, K1, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Blok 8. Człowiek, nie diagnoza — resilience, recovery i granice naszej wiedzy (W: 1h Ć: 1h) Podejście podmiotowe w psychopatologii. Pojęcie resilience — czynniki ochronne, wzrost potraumatyczny. Pojęcie recovery — zdrowienie wykraczające poza redukcję objawów. Problem stygmatyzacji. Granice współczesnej wiedzy psychopatologicznej i etos pokory poznawczej. Podsumowanie kursu.	K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Wykład kończy się egzaminem pisemnym w formie testu mieszanego, obejmującego: Część zamkniętą — pytania jednokrotnego wyboru sprawdzające znajomość systemów klasyfikacji, mechanizmów psychopatologicznych oraz czynników rozwojowych, kulturowych i społecznych (W01-W03). Część otwartą — krótka analiza przypadku klinicznego z pytaniami problemowymi, wymagająca zastosowania kryteriów diagnostycznych oraz mechanizmowej interpretacji obrazu klinicznego (U01, U03 — częściowo). Próg zaliczenia: uzyskanie co najmniej 60% maksymalnej liczby punktów. Skala ocen: 60-67% — dostateczny (3.0) 68-75% — dostateczny plus (3.5) 76-83% — dobry (4.0) 84-91% — dobry plus (4.5) 92-100% — bardzo dobry (5.0) Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest wcześniejsze zaliczenie ćwiczeń.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Forma zaliczenia: zaliczenie bez oceny. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest łączne spełnienie trzech wymagań: Indywidualna analiza przypadku klinicznego — pisemne opracowanie wybranego przypadku obejmujące rozpoznanie według DSM-5/ICD-11, różnicowanie z zaburzeniami o podobnym obrazie klinicznym oraz mechanizmową interpretację objawów. Projekt grupowy — przygotowany w 3-4-osobowych zespołach i zaprezentowany na ostatnich zajęciach plan diagnostyczno-interwencyjny dla wybranej grupy zaburzeń, z uwzględnieniem perspektywy interdyscyplinarnej i kontekstu etycznego. Aktywny udział w zajęciach — udział w dyskusjach, analizach kasusów oraz warsztatach diagnostycznych. Każdy z trzech elementów musi zostać wykonany na poziomie co najmniej dostatecznym (uznany przez prowadzącego za adekwatny do wymagań merytorycznych kursu). Obecność: wymagana 80% obecności na zajęciach (dopuszczalna 1 nieobecność na 8 spotkaniach; każda kolejna wymaga indywidualnego zaliczenia ustnego u prowadzącego).

Literatura

Obowiązkowa

1. Cierpiałkowska, L. (2016). Psychopatologia (wyd. 3). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
2. Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (red.) (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. American Psychiatric Association. (2018). Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych DSM-5 (red. nauk. wyd. polskiego: P. Gałęcki, M. Pilecki, J. Rymaszewska, A. Szulc, S. Sidorowicz, J. Wciórka). Wrocław: Edra Urban & Partner.
4. World Health Organization. (2019). International Classification of Diseases, 11th Revision (ICD-11). Genewa: WHO. <https://icd.who.int/>

Dodatkowa

1. Kępiński, A. (1979). Melancholia. Warszawa: Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich.
2. Kępiński, A. (1974). Schizofrenia. Warszawa: Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich.
3. Wakefield, J. C. (1992). The concept of mental disorder: On the boundary between biological facts and social values. American Psychologist, 47(3), 373-388.
4. Jarema, M. (red.) (2016). Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny (wyd. 2 uaktualnione i rozszerzone). Warszawa: PZWL.
5. Barlow, D. H., Farchione, T. J., Sauer-Zavala, S., Latin, H. M., Ellard, K. K., Bullis, J. R., Bentley, K. H., Boettcher, H. T., Cassiello-Robbins, C. (2020). Transdiagnostyczna terapia poznawczo-behawioralna zaburzeń emocjonalnych. Podręcznik terapeuty.
6. American Psychiatric Association. (2023). Kryteria diagnostyczne DSM-5-TR. Desk Reference (red. nauk. wyd. polskiego: P. Gałęcki). Wrocław: Edra Urban & Partner.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	15
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie do egzaminu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia rodziny

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu psychologii rodziny. W ramach zajęć studenci zapoznani zostaną z podstawami systemowego rozumienia rodziny. Poznają modele funkcjonowania rodziny oraz zróżnicowane formy życia rodzinnego. Studenci uświadomieni zostaną na możliwości wykorzystywania wiedzy z zakresu psychologii rodziny w lepszym rozumieniu funkcjonowania jednostki.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	student zna podstawową terminologię używaną w psychologii rodziny (podsystemy, granice....)	K_W15	Test
W2	student posiada wiedzę na temat wybranych modeli funkcjonowania rodziny	K_W15	Test
W3	student posiada wiedzę na temat zróżnicowanych form życia rodzinnego	K_W09, K_W15	Test, Projekt indywidualny
W4	student ma wiedzę na temat zdrowotnych i społecznych problemów w rodzinie (rozwód jako sytuacja kryzysowa w rodzinie, rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym)	K_W09, K_W15	Test
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować mechanizmy leżące u podłoża trudności rodzinnych	K_U06	Projekt indywidualny
U2	student posiada umiejętność identyfikowania zasobów psychologicznych istotnych z punktu widzenia dobrego funkcjonowania rodziny	K_U06	Projekt indywidualny
Kompetencji społecznych:			
K1	student ma świadomość potrzeby rozwoju własnych zasobów psychologicznych w kontekście pracy z rodziną	K_K02	Projekt indywidualny
K2	student ma świadomość znaczenia wiedzy z psychologii rodziny dla funkcjonowania jednostki; rozumie potrzebę współpracy z innymi specjalistami zajmującymi się rodziną	K_K04	Projekt indywidualny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	- Rodzina – próba definicji. Rodzina w ujęciu systemowym - Struktura, role i funkcje rodziny. Postawy wychowawcze i style wychowania - Więzi w małżeńskie i rodzinne w perspektywie teorii przywiązania - Modele funkcjonowania rodziny (modele strukturalne, modele operacyjne) - Zróżnicowane formy życia rodzinnego (rodzina nuklearna (2+1/2+2), samotne rodzicielstwo, rodziny wielodzietne, rodziny zrekonstruowane) - Zróżnicowane formy życia rodzinnego (rodziny adopcyjne, rodziny zastępcze, rodziny różnorodne kulturowo) - Rodzina w kryzysie rozstania - Rodzina z dzieckiem niepełnosprawnym	W1, W2, W3, W4, U1, U2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	1. Zróżnicowane formy życia rodzinnego 2. Cykl życia rodziny 3. Najstarsze – średnie – najmłodsze – o znaczeniu kolejności narodzin 4. Poznanie systemu rodzinnego z użyciem genogramu 5. Poznanie rodziny z użyciem Rysunku rodziny 6. Poznanie systemu rodzinnego – Skala Postaw Rodzicielskich 7. Poznanie systemu rodzinnego – Kwestionariusz Relacji Rodzinnych 8. Zaliczenie ćwiczeń; prezentacja pracy zaliczeniowej	W1, W2, W3, W4, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie wykładów: pozytywny wynik egzaminu końcowego (60%+1)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: obecność na zajęciach (możliwa 1 nieusprawiedliwiona nieobecność), wykonanie i przedstawienie projektu indywidualnego (opis systemu rodzinnego)

Literatura

Obowiązkowa

- Janicka I. Liberska H. (2014) Psychologia rodziny. Warszawa: PWN (wybrane rozdziały)
- de Barbaro B. (1990). Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny. Kraków: Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego (wybrane rozdziały)
- Sikorski W. (2021). Psychologia relacji wewnątrzrodzinnych. Wydawnictwo Difin (wybrane rozdziały)
- Braun- Gałkowska M. (2007). Poznanie systemu rodzinnego. Lublin: Wyd. KUL

Dodatkowa

- Richardson R. (2001). Najstarsze średnie najmłodsze. Jak kolejność narodzin wpływa na Twój charakter
- Płopa M. (2008). Więzy w małżeństwie i rodzinie. Kraków: Wyd. Impuls
- Płopa M. (2006). Psychologia rodziny. Teoria i badania. Wyd. Impuls
- Braun Gałkowska M. (2016). Rysunek projekcyjny. Wydawnictwo WAM

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15

Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	15
Przygotowanie projektu	20
Studiowanie literatury	15
Przygotowanie do zaliczenia	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Współczesne teorie osobowości

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Rafał Abramciów	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi teoriami, modelami i koncepcjami osobowości oraz zagadnieniami, którymi zajmuje się współczesna psychologia osobowości. Przedstawione zostaną najważniejsze i wybrane współczesne koncepcje w ramach poszczególnych perspektyw obecnych w psychologii.

Wymagania wstępne

Nie obowiązują

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna i rozumie główne idee, pojęcia i współczesne teorie wyjaśniające rozwój, działanie i znaczenie osobowości, które pozwalają rozumieć człowieka w sposób wieloaspektowy. Zna różne modele osobowości oraz ma świadomość możliwości ich integracji.	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W2	Student wie na czym polegają główne kontrowersje w psychologii osobowości, m.in. kontrowersja „osoba-sytuacja”, posiada wiedzę o cechach osobowości oraz o zmiennych społeczno-poznawczych i ich znaczeniu w regulacji zachowania.	K_W01, K_W02, K_W04	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Student posiada wiedzę na temat ewolucyjnych i biologicznych (genetycznych, neurobiologicznych) uwarunkowań osobowości oraz zachowania człowieka.	K_W01, K_W02, K_W04	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Student potrafi interpretować zachowania człowieka w kontekście teorii cech, społeczno- poznawczych, poznawczych, socjobiologicznych i narracyjnych z uwzględnieniem wpływu czynników biologicznych, emocjonalno-poznawczych i społeczno-kulturowych.	K_U02, K_U04, K_U05, K_U06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
U2	Student umie łączyć wiedzę teoretyczną z wynikami badań. Potrafi samodzielnie interpretować wybrane zjawiska życia psychicznego na gruncie różnych teorii, w sposób krytyczny operuje wiedzą, zna jej aplikacje w badaniach i różnych dziedzinach funkcjonowania człowieka.	K_U02, K_U05, K_U06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
U3	Student potrafi dokonywać porównań teorii pod kątem ich możliwości i ograniczeń, oceniać ich wartość, wskazywać ich możliwe zastosowania praktyczne – kliniczne i społeczne.	K_U02, K_U04, K_U05, K_U06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Student rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego i etycznego. Aktywnie kształtuje swoje zasoby osobowościowe, jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	K_K02, K_K03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
K2	Student wykazuje postawę dbałości o własne zdrowie psychiczne. Radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości. Inspiruje innych do rozwoju. Uznaje wartość pomocy psychologicznej.	K_K05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	Student jest otwarty na konsultację z innymi psychologami oraz specjalistami innych dziedzin w zakresie psychologii oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania psychologiczne, edukacyjne i wychowawcze.	K_K02, K_K03, K_K04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości w kontekście psychologii jako nauki. 2. Cechowe ujęcia osobowości. 3. Pięcioczynnikowe modele osobowości. 4. Biologiczne podstawy osobowości. 5. Temperament, osobowość. 6. Behawioryzm i uczeniowe teorie osobowości. 7. Poznawcze teorie osobowości. 8. Społeczno-poznawcze teorie osobowości. 9. Osobowość w kontekście kulturowym i rozwojowym. 10. Współczesne koncepcje psychodynamiczne i humanistyczne. 11. Współczesne koncepcje fenomenologiczne i egzystencjalne. 12. Kołowy model metacech i różne rozwiązania czynnikowe. 13. Koncepcje narracyjne i próby syntez. 14. Power Threat Meaning Framework w kontekście osobowości i zaburzeń osobowości. 15. Koncepcje i klasyfikacje zaburzeń osobowości.	W1, W2, W3, U1, U2, U3	Wykład
2.	1. Stan a cecha (STAI). 2. Cechy w NEO-FFI. 3. Cechy i aspekty w NEO-PI-R. 4. Studia przypadków. 5-8. Prezentacje studentów na wybrane tematy i ich omówienie.	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia audytoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Test jednokrotnego wyboru, ocena pozytywna = 60% + 1 pkt.
Ćwiczenia audytoryjne	1. Obecność na ćwiczeniach (dozwolona jedna nieobecność), przygotowanie do zajęć i lektura zadanej literatury przedmiotu, udział w dyskusjach. 2. Poprawne wykonanie projektu grupowego, referatu.

Literatura

Obowiązkowa

1. Oleś, P. (2022). Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe. (trzecie) Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. [wskazane rozdziały]
2. Cervone, D., Pervin, L.A. (2011). Osobowość. Teoria i badania. (wydanie 10). Kraków: Wydawnictwo UJ [wskazane rozdziały]
3. Strelau, J. (2016). Różnice indywidualne. Historia – determinanty – zastosowania. Wydanie drugie [wskazane fragmenty]
4. Siuta, J. (2009). Inwentarz osobowości NEO-PI-R Paula T. Costy i Roberta R. McCrae. Adaptacja polska – Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP (rozdział 1, 2 i 5).
5. Jankowski, T., Oleś, M., Bąk, W., Oleś, P. (2009). Przydatność inwentarza NEO-PI-R w diagnozie indywidualnej, W: J. Siuta (red.), Diagnoza osobowości. Inwentarz NEO-PI-R w teorii i praktyce, Warszawa: PTP, 113-154.
6. Stupak, R., & Johnstone, L. (2024). Power Threat Meaning Framework – a brief description of the basic assumptions and context. *Psychoterapia*, 206(3), 71–84. <https://doi.org/10.12740/PT/176251>

Dodatkowa

1. Corr, P. J., & Matthews, G. (Eds.). (2020). The Cambridge handbook of personality psychology. (2nd ed.) Cambridge University Press.
2. John, O. P., & Robins, R. W. (2021). Handbook of personality: Theory and research (4rd ed). Guilford Press.
3. McAdams, D. P., Shiner, R. L., & Tackett, J. L. (Eds.). (2019). Handbook of personality development. The Guilford Press.
4. Weiner, I. B., & Greene, R. L. (2017). Handbook of personality assessment (Second edition). John Wiley & Sons, Inc.
5. Vassilieva, J. (2016). Narrative psychology. Palgrave Macmillan UK.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	15
Studiowanie literatury	10
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia komunikacji

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Malwina Dankiewicz	
Prowadzący zajęcia	Malwina Dankiewicz, Maria Franelak	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Celem kursu jest przedstawienie studentom aktualnej wiedzy dotyczącej perspektyw teoretycznych komunikowania się w naukach społecznych, funkcji komunikacji werbalnej i niewerbalnej, a także związku języka z procesami poznawczymi.
C2	Umiejętności: Podczas ćwiczeń studenci rozwiną swoje umiejętności komunikacyjne poprzez trening aktywnego słuchania, parafrazowania, zadawania pytań, a także skutecznego komunikowania się w sytuacjach konfliktowych.
C3	Kompetencje: Ponadto studenci rozwiną świadomość różnic w stylach komunikacyjnych, a także zwiększą swoją gotowość do przezwyciężania barier w komunikacji interpersonalnej.

Wymagania wstępne

Wiedza: Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej

Umiejętności: Podstawowe umiejętności interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu i prezentowania swojej opinii

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna terminy i pojęcia z zakresu teorii komunikowania się w naukach społecznych, w tym komunikacji werbalnej i niewerbalnej.	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
W2	Posiada wiedzę na temat różnic indywidualnych i kulturowych w komunikacji.	K_W04, K_W08	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
W3	Posiada wiedzę dotyczącą czynników wpływających na skuteczny proces komunikacyjny.	K_W04, K_W08, K_W13	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Umiejętności:			
U1	Umiejętnie interpretuje zachowania komunikacyjne w kontekście indywidualnym, grupowym, społecznym odwołując się do teorii i badań psychologicznych.	K_U06, K_U10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
U2	Potrafi rozpoznać stosowane przez uczestników procesu komunikacyjnego elementy ułatwiające i utrudniające komunikację, jak również zaproponować rozwiązanie problemów odwołując się do wiedzy psychologicznej.	K_U09, K_U10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
U3	Rozwija własne umiejętności komunikacyjne takie jak aktywne słuchanie, parafrazowanie, zadawanie pytań, odzwierciedlanie oraz precyzyjne formułowanie myśli.	K_U10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Ma świadomość własnych predyspozycji w zakresie komunikacji interpersonalnej (np. stylu komunikacyjnego), a także potrzeby rozwijania kompetencji w zakresie porozumiewania się z innymi oraz związku prawidłowej komunikacji ze zdrowiem psychicznym.	K_K02, K_K05	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K2	Wykazuje wrażliwość na potrzeby i możliwości komunikacyjne własne i innych osób zarówno w pracy indywidualnej jak również zespołowej.	K_K03	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K3	Unika stereotypizacji grup posiadających odmienne reguły komunikowania się, jest gotowy stosować różne środki komunikacyjne w zależności od wymogów sytuacji.	K_K02, K_K04	Projekt grupowy, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do komunikowania: elementy procesu komunikacji, główne teorie komunikowania interpersonalnego.	W1	Wykład
2.	Komunikacja werbalna: perspektywy teoretyczne – język jako system symboli, perspektywa kulturowa.	W1, W2, W3	Wykład
3.	Język a poznanie: związek języka z procesami poznawczymi, relacja mowy i myślenia.	W1, W2, W3	Wykład
4.	Komunikacja niewerbalna (cz.1): funkcje paralingwistyki i kinezyki, Różnice kulturowe w komunikacji niewerbalnej.	W1, W2, W3	Wykład
5.	Komunikacja niewerbalna (cz.2): funkcje proksemiki, haptyki, wyglądu fizycznego i ubioru, chronemiki i olfaktyki. Różnice kulturowe w komunikacji niewerbalnej. Rozpoznawanie kłamstwa.	W1, W2, W3	Wykład
6.	Komunikacja w konflikcie: bariery i zakłócenia w komunikowaniu się, komunikacja defensywna i w konflikcie, założenia komunikacji bez przemocy Marshalla B. Rosenberga.	W1, W2, W3	Wykład
7.	Nowe media i ich wpływ na komunikowanie się i relacje interpersonalne.	W1, W2, W3	Wykład
8.	1. Wprowadzenie do tematyki komunikacji interpersonalnej. Trening interpersonalny.	U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	2. Komunikacja werbalna i niewerbalna, przeszkody i błędy w komunikowaniu się. Komunikacja jedno- i dwukierunkowa – funkcje, zalety, wady. Zasady skutecznego przekazywania informacji. Narzędzia skutecznej komunikacji: aktywne słuchanie, parafrazowanie, zadawanie pytań.	U1, U2, U3, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
10.	3. Style komunikacyjne w koncepcji Williama Marstona. Analiza własnych preferencji i głównych problemów związanych z różnicami w komunikowaniu się. Model komunikacji Schulza von Thuna – wymiar rzeczowy, relacyjny, ujawniania siebie oraz apelowy w komunikacji interpersonalnej.	K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	4. Trening umiejętności prospołecznych – asertywność w komunikowaniu się.	U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	5. Komunikacja w sytuacjach konfliktowych. Komunikacja w małej grupie, cykl życia grupy, rozwiązywanie problemów, przywództwo i zasady zarządzania komunikacją grupową.	U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	6. Wykrywanie kłamstwa.	U1, U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	7. Wykrywanie kłamstwa w praktyce.	U1, U2, U3, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Warsztaty, Autodiagnoza

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie kursu zależy od obecności na wykładach oraz uzyskania zaliczenia z ćwiczeń.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie z ćwiczeń student otrzymuje na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, w tym pracy w grupach oraz udziału w dyskusjach na forum grupy. Wszystkie obecności są obowiązkowe, ewentualne nieobecności odrabiane są poprzez wykonanie dodatkowego zadania pisemnego. Ponadto na zaliczenie wymagana jest realizacja zadania indywidualnego lub projektu grupowego.

Literatura

Obowiązkowa

1. Adams, K., Galanes, G. J. (2008). Komunikacja w grupach. Warszawa: PWN. (Rozdz. 3. Reguły komunikowania się obowiązujące członków grupy, s. 61-82)
2. Leathers, D. G. (2007). Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania. Warszawa: PWN. (Rozdz. 1. Natura komunikacji niewerbalnej, s. 15-40)
3. Nęcki, Z. (2000). Komunikacja międzyludzka. Kraków: Oficyna Wydawnicza Drukarnia Antykwa s.c. (Rozdz. 1. Teorie komunikowania interpersonalnego, s. 15-49)
4. Peter, J., Valkenburg, P. M. (2013). The effects of internet communication on adolescents' psychological development: An assessment of risks and opportunities. (W:) E. Scharrer (red.), Media Effects/Media Psychology, Vol. 5. The International Encyclopedia of Media Studies (s. 678-697). Malden, MA: Wiley-Blackwell.
5. Rosenberg, M. B. (2009). Porozumienie bez przemocy. O języku serca. Warszawa: Wydawnictwo Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza.
6. Stewart, J. (2007). Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej. Warszawa: PWN. (Rozdz. 14. Konflikt, s. 462-493).

Dodatkowa

1. Berne, E. (2008). W co grają ludzie – psychologia stosunków międzyludzkich. Warszawa: PWN.
2. Dijk, van J. (2010). Społeczne aspekty nowych mediów. Warszawa: PWN.
3. Fiske, J. (2003). Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem. Wrocław: Astrum.
4. Goban-Klas, T. (2009). Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu. Warszawa: PWN.
5. Hertenstein, M. J., Holmes, R., McCullough, M., Keltner, D. (2009). The communication of emotion via touch. Emotion, 9(4), 566-573. <https://doi.org/10.1037/a0016108>
6. Oyster, C. K. (2002). Grupy. Poznań: Zysk i S-ka.
7. Poprawa, R. (2011). Test problematycznego używania Internetu. Adaptacja i ocena psychometryczna Internet Addiction Test K. Young. Przegląd Psychologiczny 54(2), 193-216.
8. Przybylski, A., Murayama, K., DeHaan, C., Gladwell, V. (2013). Motivational, emotional and behavioural correlates of fear of missing out. Computers in Human Behaviour, 29, 1841-1848
9. Quan-Haase, A., Young, A.L. (2010). Uses and Gratifications of Social Media: A Comparison of Facebook and Instant Messaging. Bulletin of Science, Technology & Society, 30(5), 350-361.
10. Schulz von Thun, F. (2007). Sztuka rozmawiania. Analiza zaburzeń. Kraków: WAM.
11. Schulz von Thun, F. (2007). Sztuka rozmawiania. Rozwój osobowy. Kraków: WAM.
12. Sorokowska, A., Sorokowski, P., Szmajke, A. (2012). Does personality smell? Accuracy of personality assessments based on body odour. European Journal of Personality, 26(5), 496-503. <https://doi.org/10.1002/per.848>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	5
Przygotowanie projektu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50

Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia twórczości

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom aktualnej wiedzy na temat istoty twórczości oraz metod rozwijania zdolności twórczych.
C2	Uczestnicy kursu poznają różne koncepcje teoretyczne opisujące proces twórczy, oraz kryteria twórczości jak również poznawcze, emocjonalne, motywacyjne i społeczne składowe procesu twórczego
C3	Studenci rozwiną świadomość potrzeby kreatywności w działaniach zawodowych i osobistych

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna podstawowe koncepcje i teorie dotyczące twórczości oraz rozwijania zdolności twórczych jednostek oraz ich zmiany na przestrzeni czasu.	K_W06	Projekt grupowy
W2	Posiada wiedzę na temat różnorodnych uwarunkowań procesu twórczego, tj. poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, osobowościowych oraz społecznych jego składowych oraz ich wzajemnych powiązań.	K_W13	Projekt grupowy
W3	Zna metody kształtowania środowiska sprzyjającego kreatywności.	K_W08	Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Potrafi wyjaśniać udział czynników poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, osobowościowych oraz środowiskowych w procesie twórczym odwołując się do teorii i badań.	K_U02	Projekt grupowy
U2	Potrafi posługiwać się podstawowymi koncepcjami teoretycznymi oraz wybranymi metodami diagnostycznymi w celu określenia możliwości rozwoju twórczego potencjału jednostek.	K_U07	Projekt grupowy
U3	Potrafi wykorzystać metody twórczego myślenia, aby wygenerować nowe rozwiązania konkretnych problemów edukacyjnych, a następnie zaprojektować stosowne oddziaływania, oceniając ich wartość, prognozując przebieg i planowane efekty	K_U10	Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Ma świadomość złożonych czynników determinujących twórczość, a także własnej roli w inspirowaniu innych do działań twórczych.	K_K02	Projekt grupowy
K2	Rozumie potrzebę rozwijania własnej kreatywności jako elementu rozwoju osobistego i zawodowego.	K_K05	Projekt grupowy
K3	Posiada gotowość do współpracowania z otoczeniem w celu tworzenia środowisk sprzyjających kreatywności.	K_K03	Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	2. Teorie twórczości: główne perspektywy teoretyczne. 3. Poznawcze składowe procesu twórczego. 4. Emocjonalne składowe procesu twórczego. 5. Motywacyjne składowe procesu twórczego. 6. Wgląd w twórczości. 7. Humor w twórczości. 8. Osobowościowe uwarunkowania twórczości. 9. Społeczne uwarunkowania twórczości. 10. Rozwój zdolności twórczych w biegu życia. 11. Twórczość w kontekście aplikacyjnym. 12. Kim jest współczesny twórca? Przykładowe reprezentacje artysty wśród studentów sztuk wizualnych. 13. Metody stymulowania twórczości. Elementy treningu twórczego myślenia. 14. Metody badania twórczości i diagnostyki zdolności twórczych. Rysunkowy Test Twórczego myślenia K.K. Urbana i H.G. Jellena. 15. Podsumowanie głównych zagadnień kursu Psychologia twórczości – implikacje praktyczne w pracy psychologa.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz, Case study, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Aktywny udział w dyskusji, przygotowanie w grupach scenariusza 2h treningu twórczości (zgodnego z teorią) i przeprowadzenie (zgodnie z zasadami treningu twórczości E. Nęcki/K.J. Szmidta) go w grupach koleżeńskich – zaliczenie to uczestnictwo i przedstawienie wytworów z treningu i ich interpretacji.

Literatura

Obowiązkowa

1. Nęcka, E. (2016). Psychologia twórczości. Sopot: GWP. (s. 11-182; 200-227)
2. Ligęza W., Piotrowski K.T. (2025). Kreatywność. Psychologia i edukacja. Kraków: Wydawnictwo Petrus

Dodatkowa

1. Piotrowski K.T., Ligęza W. (2023) Basics of the psychology of creativity, exercises. Wydawnictwo Petrus
2. Nęcka, E., Orzechowski, J., Słabosz, A., Szymura, B. (2005). Trening twórczości. Gdańsk: GWP.
3. Szmidt, K. (2013). Trening kreatywności. Sensus
4. Eby, J.W., Smutny J.F. (1998). Jak kształcić uzdolnienia dzieci i młodzieży. WSiP.
5. Matczak, A., Jaworowska, A., Stańczak, J. (2000). Rysunkowy Test Twórczego Myślenia K.K. Urbana i H.G. Jellena. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30

Przygotowanie projektu	15
Studiowanie literatury	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Zaawansowane analizy statystyczne w badaniach psychologicznych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Krystian Hartmann	
Prowadzący zajęcia	Krystian Hartmann, Arkadiusz Prajzner	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie uczestników z zaawansowanymi narzędziami statystycznej analizy wyników pomiarów empirycznych
C2	Zapoznanie z podstawami teoretycznymi, warunkami stosowania oraz metodami zapisu wyników statystycznych.
C3	Przygotowanie osób studiujących do samodzielnej oceny problemu badawczego i wybrania właściwej metody badania, analizy, interpretacji i zapisu zebranych wyników.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu wnioskowania statystycznego oraz znajomość testów statystycznych dotyczących różnic między średnimi i związków między zmiennymi. Umiejętność przeprowadzenia testu statystycznego z wykorzystaniem specjalistycznego oprogramowania. Umiejętność interpretacji i zapisu wyników uzyskanych w wybranych testach statystycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma zaawansowaną wiedzę teoretyczną w obszarze stosowanych metod analizy statystycznej modeli wariancji i regresji.	K_W03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
W2	Student ma pogłębioną wiedzę o wyborze właściwego narzędzia statystyczne do określonego problemu badawczego.	K_W03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
W3	Student zna podstawowe zasady konstruowania narzędzi pomiaru psychologicznego.	K_W03, K_W05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi zweryfikować postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.	K_U01, K_U02	Egzamin pisemny, Wyniki badań, Prezentacja
U2	Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.	K_U01, K_U03	Egzamin pisemny, Wyniki badań, Prezentacja
U3	Osoba studiująca potrafi ocenić trafność i rzetelność narzędzi pomiarowych oraz własności poszczególnych pozycji testowych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystycznych.	K_U01	Egzamin pisemny, Wyniki badań, Prezentacja
Kompetencji społecznych:			
K1	Student przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.	K_K06	Prezentacja, Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	Student prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.	K_K04	Prezentacja, Udział w dyskusji
K3	Student jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i analizy statystycznej.	K_K01, K_K02	Prezentacja, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie metodologiczno-statystyczne	W1, W2	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
2.	Eksploracyjna i confirmacyjna analiza czynnikowa	W1, W2, W3, U1, U2, U3	Wykład
3.	Testy t i ich nieparametryczne odpowiedniki oraz wielkości efektu	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład
4.	Analiza wariancji schematy międzygrupowe i wewnątrzgrupowe oraz wielkości efektu	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
5.	Nieparametryczne odpowiedniki analizy wariancji	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
6.	Analiza korelacji oraz modele regresji	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
7.	Regresja wielozmiennowa i testowanie założeń	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
8.	Efekty pośrednie – mediacja i moderacja	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie egzaminu na minimum 60% + 1 punkt. Obecność na wszystkich zajęciach (dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność).
Ćwiczenia laboratoryjne	Zaliczenie projektu grupowego na minimum 60% + 1 punkt. Obecność na wszystkich zajęciach (dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność).

Literatura

Obowiązkowa

1. Cypriańska, M., Bedyńska, S. (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego
2. Cypriańska, M., Bedyńska, S. (2013). Statystyczny drogowskaz 3. Praktyczny przewodnik wykorzystania modeli regresji oraz równań strukturalnych.
3. Francuz, P., Mackiewicz, R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów.
4. Józefacka, N., Kołek, M., Arciszewska-Leszczuk, A., Iwankowski, P. (2022). Metodologia i statystyka. Tom 1. Przewodnik naukowego turysty.
5. King, B. M., Minium, E. W. (2020). Statystyka dla psychologów i pedagogów.
6. Cypriańska, M., Bedyńska, S. (2013). Statystyczny drogowskaz 2. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego

Dodatkowa

1. American Psychology Association. (2020). Publication manual of the American Psychology Association (7th ed.)
2. Field, A. (2018). Exploratory factor analysis. Discovering statistics using IBM SPSS Statistics (s. 735-775).
3. Field, A. (2018). Moderation, mediation and multicategory predictors. Discovering statistics using IBM SPSS Statistics (s. 481-518).
4. Hayes, A. F. (2022). The Simple Mediation Model. Introduction to Mediation, Moderation and Conditional Process Analysis (s. 233-281).
5. Klein, G., Dabney, A. (2018). Komiksowe wprowadzenie do statystyki

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie do egzaminu	15
Przeprowadzenie badań empirycznych	15
Przygotowanie raportu	5
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	2
Pozostałe godziny w kontakcie	5
Studiowanie literatury	13
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Język obcy B2-3

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Języki obce
Koordynator zajęć	Urszula Adamek	
Prowadzący zajęcia	Urszula Adamek	
Okres Semestr 4	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Egzamin na ocenę; w tym zajęcia zdalne: ◦ Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 30	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Rozwijanie umiejętności rozumienia dłuższych wypowiedzi, dyskusji i wykładów.
C2	Rozwijanie umiejętności rozumienia szczegółowych informacji w programach radiowych i telewizyjnych dotyczących wydarzeń współczesnych lub tematów związanych z zainteresowaniami osobistymi lub zawodowymi (materiały w wersji oryginalnej)
C3	Przygotowanie do samodzielnego korzystania z angielskojęzycznych źródeł w tym stron internetowych.
C4	Zwrócenie szczególnej uwagi na umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi w języku angielskim w codziennej komunikacji, a także umiejętność uzasadnienia własnego punktu widzenia w danej kwestii oraz podawania argumentów za i przeciw względem możliwych rozwiązań.
C5	Rozbudowanie zasobu słownictwa i doskonalenie go poprzez ćwiczenie wymowy oraz zwrócenie uwagi na frazeologię. Zaprezentowanie najważniejszych aspektów związanych z korzystaniem z jednojęzycznych słowników.
C6	Dostarczenie wiedzy związanej z elementami języka specjalistycznego z zakresu kierunku kształcenia.
C7	Przygotowanie absolwentów do samodzielnego poszerzania wiedzy związanej z wykorzystaniem języka obcego w życiu zawodowym.

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności nabyte w trakcie kursu B2-2s.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
W2	Student zna struktury leksykalne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_W01	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
W3	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu języka specjalistycznego.	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Student samodzielnie umie tworzyć i wykorzystać struktury gramatyczne charakterystyczne dla omawianych treści.	K_U11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
U2	Student posiada umiejętność wykorzystania struktur leksykalnych charakterystycznych dla omawianych treści.	K_U11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
U3	Student potrafi posługiwać się podstawowymi sformułowaniami z zakresu języka specjalistycznego.	K_U11	Egzamin pisemny, Test, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Student posiada kompetencje w zakresie stosowania wiedzy teoretycznej i praktycznej nabytej w trakcie kursu oraz swobodnie komunikuje się w języku angielskim.	K_K04	Egzamin pisemny, Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Gry dydaktyczne, E-learning
K2	Student potrafi funkcjonować w obcej kulturze, uczestniczy w jej życiu codziennym, inicjuje kontakty międzynarodowe.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne
K3	Student potrafi uczestniczyć w pracach w środowisku międzynarodowym.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Prezentacja, Aktywność, Gry dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Problemy w komunikacji międzyludzkiej.	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
2.	Czasowniki modalne- aspekt przeszły.	W1, U1, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
3.	Czasowniki o podobnej formie i różnym znaczeniu- ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
4.	Zachowanie ludzkie, mowa ciała- praca z tekstem.	W2, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
5.	Czasowniki zmysłów.	W1, U1, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
6.	Ciało ludzkie- ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
7.	Przestępstwa, przestępcy, łamanie prawa- dyskusja, sposoby wyrażania opinii, ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
8.	Środki masowego przekazu- ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
9.	Media i ich wpływ na życie ludzkie, 'fake news' - praca z tekstem, dyskusja.	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
10.	Mowa zależna.	W1, U1, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
11.	Świat reklamy i biznesu - praca z tekstem, ćwiczenia leksykalne.	W2, U2, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
12.	Powtórka materiału.	W1, W2, U1, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
13.	Egzamin próbny.	W1, W2, U1, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
14.	Elementy języka specjalistycznego.	W3, U3, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Pokaz, Praca w grupie, Problem based learning, Project based learning, Gry dydaktyczne, Metoda komunikacyjna

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie kursu odbywa się na podstawie oceny poszczególnych efektów kształcenia (e-learning, gry dydaktyczne, projekt indywidualny i grupowy, udział w dyskusji, wypowiedź ustna, testy zaliczeniowe), a także aktywnego uczestnictwa w zajęciach. Ocena jest równoznaczna z oceną z egzaminu pisemnego. Ocena z egzaminu: 3.0 => 51% - 67.5% 3.5 => 68% - 75.5% 4.0 => 76% - 83.5% 4.5 => 84% - 91.5% 5.0 => 92% - 100% Egzamin ma formę stacjonarną.

Literatura

Obowiązkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Student's Book, 4th edition. OUP, 2020.

Dodatkowa

1. Latham-Koenig C., Oxenden C., Chomacki, K., English File Upper-Intermediate Workbook, 4th edition. OUP, 2020.
2. Thomson A.J., Martinet A.V., A Practical English Grammar: Exercises 1 & 2, OUP, Oxford 1986.
3. Murphy R., English Grammar in Use, CUP, Cambridge 1998.
4. Watcyn-Jones P., Test Your Vocabulary Books 1-5, Pearson Education Ltd, various editions.
5. Acklam R., Crace A., Total English Upper-Intermediate, Longman, 2006.
6. Kay S., Jones V., New Inside Out Upper-Intermediate, Macmillan, 2009.
7. Cotton D., Falvey D., Kent S., Language Leader Upper-Intermediate, Pearson Education Ltd, 2008.
8. Eales F., Oakes S., Speakout Upper-Intermediate, Pearson, 2011.
9. Clanfield L., Benne R. R., Global Upper-Intermediate, Macmillan Education, Oxford 2011.
10. Jacob, M., Strutt, P., English for International Tourism Upper Intermediate Course Book, Pearson, 2007.
11. Mann M., Taylore-Knowles S., Destination B2, Macmillan Education, 2008.
12. Hornby A. S., Oxford Advanced Learner's Dictionary, OUP, various editions i inne słowniki.
13. źródła internetowe, materiały autorskie

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Pozostałe godziny w kontakcie	10
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie referatu	9
Przygotowanie projektu	11
Studiowanie literatury	20
Zbieranie informacji do zadanej pracy	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100

Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Diagnoza psychologiczna A

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia	Elżbieta Szpakiewicz, Agnieszka Fudali-Czyż	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przedstawienie sposobów rozumienia diagnozy w psychologii oraz zapoznanie osób studiujących z podstawowymi metodami stosowanymi w procesie diagnostycznym, takimi jak wywiad i obserwacja psychologiczna. Zajęcia obejmują omówienie pojęcia, przedmiotu i modeli diagnozy psychologicznej, a także kluczowych etapów procesu diagnostycznego oraz czynników wpływających na jego przebieg. Szczególna uwaga zostanie poświęcona uwarunkowaniom procesu diagnozowania, zakresowi możliwości diagnostycznych poszczególnych metod oraz ich ograniczeniom. Osoby studiujące zapoznają się z zasadami formułowania hipotez diagnostycznych, procesem wnioskowania na podstawie materiału badawczego oraz typowymi błędami, które mogą pojawiać się podczas interpretacji danych. Omawiane będą także standardy etyczne oraz sytuacje, w których ocena granic diagnostyki ma kluczowe znaczenie. W programie przewidziano także wprowadzenie do wybranych technik projekcyjnych wraz z omówieniem kontekstów, w których ich zastosowanie może wspierać proces diagnozy. Podczas ćwiczeń osoby studiujące będą rozwijać praktyczne umiejętności obejmujące przygotowanie, planowanie i realizację działań diagnostycznych - w tym przeprowadzenie wywiadu, prowadzenie obserwacji oraz pracę z materiałem projekcyjnym. Osoby studiujące nabydą świadomość specyfiki relacji diagnostycznej, roli własnej osoby w procesie badania oraz znaczenia odpowiedzialności zawodowej w pracy diagnostycznej. Kurs ma również na celu rozwijanie postawy aktywnego poszerzania wiedzy i systematycznego doskonalenia kompetencji diagnostycznych w toku dalszej edukacji i praktyki. Umożliwi także zdobycie pierwszych doświadczeń diagnostycznych i zrozumienie złożoności procesu diagnozy psychologicznej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca wie, czym jest diagnoza psychologiczna, zna i rozumie jej przedmiot, podstawowe modele diagnozy psychologicznej oraz etapy procesu diagnostycznego. Rozpoznaje specyfikę diagnozy psychologicznej w odniesieniu do innych modeli diagnozy, np. diagnozy medycznej. Zna i rozumie cele i funkcje diagnozy, zasady etyczne oraz standardy obowiązujące w diagnozowaniu psychologicznym.	K_W12, K_W14	Egzamin pisemny, Poster, Aktywność
W2	Osoba studiująca zna i rozumie różne rodzaje wywiadu i obserwacji psychologicznej, ich cele oraz zasady przygotowania, prowadzenia i dokumentowania. Zna podstawowe reguły analizy i interpretacji danych uzyskanych tymi metodami.	K_W12	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Osoba studiująca zna i rozumie założenia oraz strukturę wybranych technik projekcyjnych, takich jak Test Rorschacha, Test Apercepcji Tematycznej (TAT) i Test Niedokończonych Zdań Rottera, a także zasady analizy wytworów, np. rysunku rodziny. Rozumie ograniczenia i możliwości stosowania tych metod w diagnozie psychologicznej.	K_W05, K_W12	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Poster, Aktywność
W4	Osoba studiująca zna i rozumie czynniki wpływające na przebieg i efekty procesu diagnostycznego, w tym znaczenie relacji diagnostycznej, kontekstu psychospołecznego oraz ograniczeń stosowanych metod. Zna i rozumie zasady wnioskowania diagnostycznego, w tym interpretacji danych w świetle różnych źródeł informacji oraz w kontekście etyki i standardów diagnostycznych.	K_W12, K_W14	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi zaplanować przebieg badania diagnostycznego, określając przedmiot i cele diagnozy psychologicznej oraz przygotowując się do nawiązania kontaktu diagnostycznego.	K_U07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
U2	Osoba studiująca potrafi przeprowadzić badanie diagnostyczne z użyciem wywiadu psychologicznego, obserwacji psychologicznej oraz technik projekcyjnych, zapisać dane i zinterpretować je zgodnie z zasadami rzetelności i etyki zawodowej.	K_U07, K_U10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
U3	Osoba studiująca potrafi zredagować krótki raport z przeprowadzonego badania diagnostycznego z opisem użytych metod oraz wyników i ich interpretacji.	K_U03, K_U07	Projekt indywidualny
Kompetencje społecznych:			
K1	Osoba studiująca zdaje sobie sprawę z ograniczeń wiedzy o człowieku, jaką można uzyskać w toku diagnozy psychologicznej oraz świadomy/a jest typowych błędów związanych ze stosowaniem metod jakościowych w diagnozie psychologicznej. Rozumie konieczność przestrzegania standardów etycznych i zasad rzetelności obowiązujących w prowadzeniu diagnozy psychologicznej oraz konieczność posiadania odpowiednich kompetencji i uprawnień do stosowania metod diagnostycznych.	K_K02, K_K06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność
K2	Osoba studiująca rozumie, że diagnoza psychologiczna jest szczególną formą interakcji między ludźmi oraz zdaje sobie sprawę z roli relacji diagnostycznej w procesie badania.	K_K06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność
K3	Osoba studiująca jest gotowa myśleć krytycznie o przebiegu procesu diagnostycznego oraz interpretacji zebranych danych, analizując własne decyzje i wnioski diagnostyczne.	K_K03, K_K06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
K4	Osoba studiująca rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia swoich kompetencji diagnostycznych poprzez szkolenia, warsztaty i superwizję diagnostyczną.	K_K02, K_K03, K_K06	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Diagnoza psychologiczna - pojęcie, przedmiot, cele, funkcje, rodzaje. Modele diagnozy psychologicznej.	W1	Wykład
2.	Etapy procesu diagnostycznego. Relacja diagnostyczna i kontekst psychospołeczny.	W1, W4	Wykład
3.	Standardy diagnozy psychologicznej.	W1, W4	Wykład
4.	Etyczne aspekty diagnozy psychologicznej.	W1, W4	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
5.	Techniki projekcyjne - podstawy teoretyczne: pojęcie projekcji, rodzaje technik projekcyjnych, możliwości i ograniczenia, kontrowersje oraz zasady interpretacji w świetle współczesnych standardów.	W3, W4	Wykład
6.	Testy zdań niedokończonych na przykładzie Testu Niedokończonych Zdań Rottera (RISB).	W3, W4	Wykład
7.	Testy apercepcji tematycznej na przykładzie Testu Apercepcji Tematycznej (TAT) oraz Testu Apercepcji Tematycznej dla Dzieci (CAT-H / CAT-A).	W3, W4	Wykład
8.	Rysunek projekcyjny na przykładzie Testu Rysunku Rodziny Marii Braun-Gałkowskiej.	W3, W4	Wykład
9.	Diagnoza psychologiczna - czym jest i jak ją rozumiemy?	W1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Etyczne uwarunkowania diagnozy psychologicznej i standardy postępowania diagnostycznego.	W1, W4, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Wywiad psychologiczny - definicje, funkcje i rodzaje.	W2, W4	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Wywiad psychologiczny - przygotowanie, prowadzenie i dokumentowanie.	W2, W4, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Obserwacja psychologiczna - przedmiot, cele i rodzaje.	W2, W4	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Obserwacja psychologiczna - planowanie, prowadzenie i dokumentowanie. Ćwiczenia praktyczne.	W2, W4, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Kontakt diagnostyczny - konsekwencje błędów, znaczenie relacji i profesjonalizmu.	W4, U1, K1, K2, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Techniki projekcyjne: testy apercepcji tematycznej i rysunek rodziny. Zasady stosowania, możliwości i ograniczenia.	W3, W4, U2, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Analiza Testu Niedokończonych Zdań Rottera - interpretacja i dyskusja wyników. Ćwiczenia praktyczne.	W3, W4, U2, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
18.	Test Rorschacha - przegląd, kontrowersje i miejsce we współczesnej diagnostyce.	W3, W4, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
19.	Superwizja diagnostyczna I - analiza trudności, dylematów i procesu wnioskowania.	W1, W2, W4, U2, K1, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Superwizja diagnostyczna II - refleksja nad procesem diagnostycznym.	W1, W2, W4, U2, K1, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	Przygotowanie raportu z badania psychologicznego - struktura, zasady i typowe błędy.	W1, W2, W3, W4, U2, U3, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	Podsumowanie zajęć: wywiad i obserwacja jako podstawowe metody diagnostyczne. Prezentacja i omówienie projektów grupowych.	W1, W2, W4, U2, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
23.	Podsumowanie zajęć: błędy diagnostyczne i ograniczenia metod jakościowych. Prezentacja i omówienie projektów grupowych.	W1, W3, W4, U2, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna jedna nieobecność. Egzamin: testowy, przeprowadzony stacjonarnie, próg zaliczenia: 60% + 1 pkt.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalne maksymalnie dwie nieobecności. Projekt indywidualny: udokumentowane spotkania z osobą badaną (transkrypcja przeprowadzonego wywiadu psychologicznego, wypełniony przez badanego arkusz RISB, rysunek rodziny, notatka z obserwacji - do wglądu prowadzącego) oraz poprawnie napisany raport z badania psychologicznego. Projekty grupowe: realizacja dwóch projektów - mapa myśli podsumowująca standardów diagnozy psychologicznej oraz zaprezentowany na zajęciach filmik przedstawiający modelowy wywiad psychologiczny.

Literatura

Obowiązkowa

1. Stemplewska-Żakowicz, K. (2023). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wybrane fragmenty).
2. Jaworowska, A., Matczak, A. (2012). RISB. Test Niedokończonych Zdań Rottera. Pracownia Testów Psychologicznych PTP (wybrane fragmenty podręcznika).
3. Paluchowski, W. J. (2021). Diagnozowanie i opiniowanie źródłem problemów oraz dylematów etycznych. Testy psychologiczne w praktyce i badaniach, 1, 1-20.
4. Polskie Towarzystwo Psychologiczne (2018). Kodeks Etyczny Psychologa PTP.
5. Polskie Towarzystwo Psychologiczne (2023). Kodeks Diagnozy Psychologicznej PTP.
6. Polskie Towarzystwo Psychologiczne (2020). Standardy Diagnozy Psychologicznej PTP.

Dodatkowa

1. Bellak, L., Bellak, S. S. (2008). CAT-A. Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci. Wersja z Postaciami Zwierząt. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
2. Bellak, L., Bellak, S. S. (2008). CAT-H. Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci. Wersja z Postaciami Ludzi. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
3. Braun-Gałkowska, M. (2016). Rysunek projekcyjny. Wydawnictwo WAM.
4. Filipiak, M., Paluchowski, W. J., Zalewski, B., Tarnowska, M. (2015). Diagnoza Psychologiczna: kompetencje i standardy. Wybrane zagadnienia. Pracownia Testów Psychologicznych PTP (część I i część IV).
5. Lilienfeld, S. O., Wood, J. M., Garb, H. N. (2002). Status naukowy technik projekcyjnych. Wydawnictwo UJ.
6. Maurer, M. H. (2017). Draw, Write, Speak, Play: The Role of Projection in Diagnosis and Therapy of Children and Adolescents. In: M. H. Maurer (red.), Child and Adolescent Mental Health. IntechOpen.
7. Murray, H. (1987). TAT. Test Apercepcji Tematycznej. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
8. Paluchowski, W. J. (2011). Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe. Wydawnictwo Naukowe Scholar (rodziny: 1, 2, 3 i 6).
9. Paluchowski, W. J. (2007). Diagnoza psychologiczna. Proces - narzędzia - standardy. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (rozdział 1 i rozdział 2).
10. Rorschach, H. (1921). ROR. Test Rorchacha - tablice. Hogrefe Publishing Group.
11. Stemplewska-Żakowicz, K. (2004). O rzeczach widywanych na obrazkach i opowiadanych o nich historiach. TAT jako metoda badawcza i diagnostyczna. Academica Wydawnictwo SWPS.
12. Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.). (2013). Wywiad psychologiczny 1. Wywiad jako postępowanie badawcze. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
13. Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.). (2013). Wywiad psychologiczny 2. Wywiad jako spotkanie z człowiekiem. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
14. Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.). (2009). Wywiad psychologiczny 3. Wywiad w różnych kontekstach praktycznych. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
15. Stemplewska-Żakowicz, K., Paluchowski, W. J. (2013). The reliability of projective techniques as tools of psychological assessment. Part 1: why it is unjustified to describe some of them as projective?, Problems of Forensic Sciences, 93, 421-437.
16. Suchańska, A. (2007). Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	45

Przygotowanie do egzaminu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Józef Partyka	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów ze specyfiką pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży z uwzględnieniem perspektywy rozwojowej oraz kontekstu rodzinnego, szkolnego i prawnego.
C2	Przekazanie wiedzy o formach pomocy psychologicznej (poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoedukacja, psychoterapia, socjoterapia, profilaktyka) oraz głównych podejściach teoretycznych stosowanych w pracy z osobami niepełnoletnimi (poznawczo-behawioralne, systemowe, psychodynamiczne, humanistyczne).
C3	Rozwijanie umiejętności analizy sytuacji dziecka i adolescenta w kontekście rodziny i otoczenia oraz doboru adekwatnej formy pomocy do potrzeb i etapu rozwoju.
C4	Kształtowanie postawy refleksyjnej wobec własnych kompetencji oraz świadomości etyczno-prawnych ram pracy z osobami niepełnoletnimi, w tym potrzeby konsultacji, superwizji i ciągłego doskonalenia zawodowego.
C5	Uświadomienie studentom specyfiki współczesnych wyzwań rozwojowych dzieci i młodzieży (m.in. skutki pandemii, uzależnienia behawioralne, presja osiągnięć, trauma, kryzysy tożsamościowe) oraz roli psychologa w odpowiadaniu na te problemy.

Wymagania wstępne

Wiedza: znajomość prawidłowości rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży, podstawowa wiedza o zaburzeniach psychicznych wieku rozwojowego, znajomość zasad komunikacji interpersonalnej.

Umiejętności: rozpoznawanie potrzeb rozwojowych i problemów psychologicznych dzieci i młodzieży oraz ich rodziców/opiekunów; podstawowe umiejętności prowadzenia rozmowy w relacji pomocowej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 — charakteryzuje potrzeby psychologiczne dzieci i adolescentów w kolejnych stadiach rozwoju w kontekście udzielania pomocy psychologicznej.	K_W07, K_W10	Test, Projekt grupowy
W2	W02 — opisuje formy pomocy psychologicznej stosowane w pracy z dziećmi i młodzieżą (poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoedukacja, psychoterapia, socjoterapia, profilaktyka) wraz z kryteriami ich doboru.	K_W10, SK_W10	Test, Projekt grupowy
W3	W03 — wyjaśnia założenia i wybrane techniki pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży w podejściach poznawczo-behawioralnym, systemowym, psychodynamicznym i humanistycznym.	K_W10, SK_W05	Test, Projekt grupowy
W4	W04 — rozróżnia współczesne problemy psychiczne i wyzwania rozwojowe dzieci i młodzieży oraz związane z nimi strategie wsparcia psychologicznego.	K_W09, K_W10, SK_W03, SK_W09	Test, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01 — analizuje sytuację dziecka i adolescenta w kontekście rodziny, środowiska szkolnego i etapu rozwoju.	K_U08, SK_U08	Projekt grupowy

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U2	U02 — dobiera formę pomocy psychologicznej do rozpoznanych potrzeb dziecka i jego rodziny.	K_U09, SK_U01, SK_U08	Test, Projekt grupowy
U3	U03 — projektuje plan wsparcia lub interwencji psychologicznej z wykorzystaniem wybranego podejścia teoretycznego.	K_U09, SK_U01, SK_U02, SK_U03	Projekt grupowy
U4	U04 — planuje współpracę z rodzicami i nauczycielami w udzielaniu pomocy psychologicznej dziecku.	K_U09, K_U10	Projekt grupowy
Kompetencje społecznych:			
K1	K01 — krytycznie ocenia własne kompetencje jako udzielającego pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży oraz dostrzega potrzebę superwizji i ciągłego doskonalenia zawodowego.	K_K02, SK_K03	Projekt grupowy
K2	K02 — przestrzega zasad etycznych i prawnych w pracy z osobami niepełnoletnimi.	K_K01, SK_K01	Test, Projekt grupowy
K3	K03 — podejmuje współpracę z rodziną, szkołą i innymi specjalistami w organizowaniu pomocy psychologicznej dziecku.	K_K04, SK_K02	Projekt grupowy
K4	K04 — wykazuje wrażliwość wobec sytuacji krzywdzenia, zaniedbania i kryzysu u dzieci i młodzieży.	K_K05, SK_K04	Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Specyfika pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży — perspektywa rozwojowa (W: 2h / Ć: 3h)	W1, U1, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Formy pomocy psychologicznej i kryteria ich doboru (W: 2h / Ć: 4h)	W2, U2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Współpraca z rodziną i systemem edukacji w pomocy psychologicznej (W: 2h / Ć: 3h)	W1, W2, U1, U4, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Poznawczo-behawioralne i systemowe podejścia w pracy z dziećmi i młodzieżą (W: 3h / Ć: 4h)	W3, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Psychodynamiczne i humanistyczne podejścia w pomocy dzieciom (W: 2h / Ć: 4h)	W3, U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Pomoc psychologiczna wobec współczesnych wyzwań rozwojowych (W: 2h / Ć: 4h)	W4, U2, U3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Aspekty etyczno-prawne i praktyczne udzielania pomocy dzieciom i młodzieży (W: 2h / Ć: 4h)	U4, K1, K2, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Prezentacje projektów grupowych — analiza przypadku i plan pomocy (W: - / Ć: 4h)	W2, W3, U2, U3, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Wykład: zaliczenie bez oceny (ZAL) na podstawie testu pisemnego (pytania zamknięte, jednokrotnego/wielokrotnego wyboru) obejmującego treści wykładu. Próg zaliczenia: >60% punktów (60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Konwersatorium: zaliczenie bez oceny (ZAL) na podstawie łącznie: obecności (dopuszczalne nieobecności zgodnie z regulaminem studiów), aktywnego udziału w ćwiczeniach (dyskusje, ćwiczenia warsztatowe, analiza przypadków), przygotowania i prezentacji projektu grupowego — analiza przypadku dziecka/adolescenta wraz z planem pomocy psychologicznej oraz ograniczenia planu i sytuacji wymagające konsultacji/supervizji (blok 8).

Literatura

Obowiązkowa

1. Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L., & Borkowska, A. R. (red.). (2025). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Wydanie nowe. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Janas-Kozik, M., & Wolańczyk, T. (red.). (2021). Psychiatria dzieci i młodzieży (T. 1-2). Warszawa: PZWL.
3. Kołakowski, A. (red.). (2020). Psychoterapia poznawczo-behawioralna dzieci i młodzieży. Przewodnik praktyka. Sopot: GWP.
4. Chrzastowski, S. (2022). Nie tylko schemat. Praktyka systemowej terapii rodzin (wyd. 2). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Grzegorzewska, I., Dutkiewicz, A., & Słopeń, A. (2025). Psychoterapia dzieci i młodzieży w ujęciu integracyjnym. Tom 1. Od teorii do praktyki. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Dodatkowa

1. Czabała, J. Cz., & Kluczyńska, S. (red.). (2015). Poradnictwo psychologiczne. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. de Barbaro, B. (red.). (2012). Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny (wyd. 2). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Kaduson, H. G., & Schaefer, C. E. (2015). Zabawa w psychoterapii (wyd. 2; przeł. W. Kampert). Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
4. Imran, N., Aamer, I., Sharif, M. I., Bodla, Z. H., & Naveed, S. (2020). Psychological burden of quarantine in children and adolescents: A rapid systematic review and proposed solutions. Pakistan Journal of Medical Sciences, 36(5), 1106-1116. <https://doi.org/10.12669/pjms.36.5.3088>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	32
Przygotowanie projektu	20

Przygotowanie do zaliczenia	15
Przygotowanie do zajęć	8
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu podstawowych zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży, ich przyczyny oraz możliwych form oddziaływania terapeutycznego.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	student zna podstawową terminologię używaną w psychologii klinicznej (norma, rodzaje norm, patologia)	K_W09	Test
W2	student opisuje modele zaburzeń wieku dziecięcego	K_W09	Test
W3	student zna kryteria diagnostyczne poszczególnych zaburzeń psychicznych wieku dziecięcego (ICD 10, ICD 10 a ICD 11/różnice/)	K_W08	Test
W4	student wskazuje przyczyny poszczególnych zaburzeń wieku dziecięcego	K_W09	Test
W5	student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych stosownych do danego zaburzenia	K_W10	Test
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować objawy zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży/ odchylenia od normy rozwojowej/	K_U07	Kolokwium
U2	student potrafi wyjaśnić etiologię poszczególnych zaburzeń wieku rozwojowego (przyczyny biologiczne, indywidualne, rodzinne)	K_U04	Kolokwium
U3	student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu ukierunkowania adekwatnej pomocy	K_U09	Kolokwium
Kompetencji społecznych:			
K1	student ma świadomość potrzeby rozwoju osobistego i doskonalenia kompetencji zawodowych	K_K02	Kolokwium
K2	student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami celem udzielenia kompleksowej pomocy dziecku	K_K04	Kolokwium
K3	student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego	K_K05	Kolokwium

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Norman normalność, zdrowie – próba definicji. Specyficzne cechy psychologii klinicznej dzieci i młodzieży jako dyscypliny teoretycznej i stosownej 2. Czynniki warunkujące powstawanie zaburzeń u dzieci i młodzieży. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. 3. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia ze spektrum autyzmu 4. Zaburzenia neurorozwojowe – zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi 5. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia mowy i języka/zaburzenia komunikacji 6. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia tikowe i zespół Tourette’a 7. Zaburzenia neurorozwojowe – zaburzenia rozwoju umiejętności szkolnych 8. Zaburzenia lękowe/ fobia szkolna 9. Zaburzenia nastroju - depresyjność i depresja, choroba dwubiegunowa 10. Zachowania samobójcze i samouszkodzenia 11. Zaburzenia więzi 12. Destrukcyjne zaburzenia zachowania 13. Zaburzenia jedzenia i odżywiania się 14. Zaburzenia związane ze stresem/zaburzenia stresowe pourazowe 15. Dziecko – ofiara przemocy	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K2, K3	Wykład
2.	1. Rozumienie dziecka jako osoby. Etyka postępowaniapsychologa w relacji z dzieckiem. 2. Przywiązanie i jego znaczenie dla funkcjonowania jednostki.Zaburzenia przywiązania 3. Funkcjonowanie dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu 4. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej i jego powikłania(zaburzenia zachowania) 5. Specyficzne zaburzenia w rozwoju umiejętności szkolnych. 6. Zaburzenia depresyjne u dzieci i młodzieży 7. Podsumowanie zajęć 8. Kolokwium końcowe	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy; test jednokrotnego wyboru (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: pozytywne zaliczenie kolokwium, aktywny udział w zajęciach, obecność obowiązkowa (dopuszczalne max 1 nieobecności nieusprawiedliwiona), referat (dla chętnych).

Literatura

Obowiązkowa

1. • Grzegorzewska I., Cierpiakowska L., Borkowska A. (2025). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Wydanie nowe zgodnie z ICD 11. Warszawa: PWN (część III, s. 281-533).
2. • Gmitrowicz A., Janas- Kozik M. (2018). Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży. Warszawa: Medical Tribune (rozdziały: 1, 2, 3, 5, 6).
3. • Janas Kozik M., Wolańczyk K. (2021). Psychiatria dzieci i młodzieży 1 i 2. Warszawa: PZWL (rozdziały: 1, 11, 13, 14, 16, 17, 20).

Dodatkowa

1. • Namysłowska I. (2016). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL (rozdziały 8,9,10,11,12,14,15,17,18,19,21,22,25)
2. • Wolańczyk T., Komperda J. (2015). Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci. Warszawa: PZWL (rozdziały 3,4,5,8,9,10,12,13,14,15,16,)
3. • Ainsworth, M. (1993). Attachment as related to mother-infant interaction. Advances in Infancy Research, 8, s. 1-50
4. • Butcher J. N., Hooley J.M., Mineka S. (2017). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP (rozdział XV, zaburzenia wieku dziecięcego i młodzieńczego)
5. • Chatizow J. (2018). Depresja i samobójstwa dzieci i młodzieży. Warszawa: Difin
6. • Greenberg, M. T. (1999). Attachment in adolescence. W: J. Cassidy, Ph. R. Shaver (red.), Handbook of attachment. Theory, reaserch and clinical applications. Nowy Jork – Londyn: The Guilford Press.
7. • Józefik B. (2017). Anoreksja i bulimia psychiczna. Rozumienie i leczenie zaburzeń odżywiania się. Kraków: Wudawnictwo UJ
8. • Kołakowski A., Wolańczyk T. (2010). ADHD. Zespół nadpobudliwości psychoruchowej. Przewodnik dla rodziców i wychowawców. Gdańsk: GWP
9. • Reid G. Wearmouth J.(2011). Dysleksja. Teoria i praktyka. Gdańsk; GWP
10. • Taylot Ch. (2016). Zaburzenia przywiązania u dzieci i młodzieży. Gdańsk: GWP

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie do zaliczenia	25
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Podstawy neuropsychologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Prowadzący zajęcia	Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów ze specyfiką neuropsychologii w ujęciu historycznym i w porównaniu do innych dziedzin nauki.
C2	Studenci rozwiną umiejętność wyjaśniania roli czynników neurobiologicznych w funkcjonowaniu człowieka oraz krytycznej oceny publikacji naukowych, popularno-naukowych i wiedzy potocznej w tym zakresie.
C3	Studenci rozwiną świadomość ograniczeń i typowych błędów w diagnozie neuropsychologicznej oraz rozumienie konieczności nieustannego doskonalenia swoich kompetencji jako diagnosty.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma a wiedzę z zakresu neuropsychologii człowieka. Zna podstawowe rodzaje objawów, syndromów neuropsychologicznych oraz chorób neurodegeneracyjnych i ich korelaty mózgowie.	K_W01, K_W11	Egzamin pisemny
W2	Dysponuje rozszerzoną wiedzą o neurobiologicznym podłożu procesów poznawczych.	K_W06, K_W11	Egzamin pisemny
W3	Rozumie dynamikę zmian rozwojowych w OUN i ich konsekwencje emocjonalno-motywacyjne i poznawcze	K_W07	Egzamin pisemny
Umiejętności:			
U1	Potrafi korzystać z literatury naukowej i samodzielnie wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje.	K_U02	Egzamin pisemny
U2	Umie zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników neurobiologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U04	Egzamin pisemny
U3	Potrafi wyjaśniać problemy neuropsychologiczne odwołując się do teorii i badań oraz krytycznie oceniać publikacje popularno-naukowe i wiedzę potoczną.	K_U06	Egzamin pisemny
Kompetencji społecznych:			
K1	W dyskusji posługuje się argumentami merytorycznymi, a do wypowiedzi innych odnosi się z szacunkiem	K_K04	Egzamin pisemny
K2	Jest świadomy ograniczeń związanych z badaniami diagnostycznymi w neuropsychologii.	K_K06	Egzamin pisemny
K3	Jest świadom sytuacji, w których niezbędny jest kontakt z neuropsychologiem lub neurologiem.	K_K02	Egzamin pisemny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Podstawy neuroanatomii.	W2	Wykład
2.	Podstawowe zaburzenia neurologiczne.	W1	Wykład
3.	Płaty czołowe: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane przypadkowymi uszkodzeniami	W1, W3, U2, K3	Wykład
4.	Neuropsychologiczne konsekwencje celowych uszkodzeń płatów czołowych.	W1, W2, U1	Wykład
5.	Płaty skroniowe i międzymózgowie: zaburzenia pamięci i uczenia się	W1, W2, U2, K3	Wykład
6.	Płaty skroniowe: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami	W1, W2, U2, U3, K3	Wykład
7.	Płaty ciemieniowe funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami	W1, W2, U2, U3, K3	Wykład
8.	Płaty ciemieniowe 2 - pomijanie stron, anozognozja	W1, W2, U2, U3, K3	Wykład
9.	Płaty potyliczne: funkcje i zaburzenia neuropsychologiczne wywołane uszkodzeniami	W1, W2, U2, U3, K3	Wykład
10.	Historia okrutnej rany: zaburzenia neuropsychologiczne u osoby z uszkodzeniami skroniowo-ciemieniowo-potylicznymi. Przypadek L. Zasięckiego	W1, W2, U2, U3, K1	Wykład
11.	Stwardnienie rozsiane	W1, W2, U2, K2, K3	Wykład
12.	Choroba Parkinsona	W1, W2, U2, U3, K2, K3	Wykład
13.	Zespoły otępienne: choroba Alzheimera, otępienia naczyniopochodne, otępienie z ciałkami Lewy'ego, otępienie czołowo-skroniowe.	W1, W2, U2, U3, K2, K3	Wykład
14.	Mózgowa organizacja mowy i jej zaburzenia	W1, W2, U2, U3, K2, K3	Wykład
15.	Kliniczne aspekty funkcjonalnej asymetrii półkul mózgowych.	W1, W2, W3, U2, U3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy (ocena pozytywna - powyżej 60% punktacji maksymalnej) Obecność obowiązkowa (dopuszczalne max 2 nieobecności, pozostałe wymagają zaliczenia w postaci pracy).

Literatura

Obowiązkowa

1. Darby, D., Walsh, K. (2014). Neuropsychologia kliniczna. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Dodatkowa

1. Domańska, Ł., Borkowska, A. (Red.). (2008). Podstawy neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
2. Herzyk, A. (1997). Związek mózg - zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
3. Boucher, O., Citherlet, D., Ghaziri, J., Hébert-Seropian, B., Von Siebenthal, Z., & Nguyen, D. K. (2017). Insula: Neuropsychology of the fifth lobe of the brain. *Revue de neuropsychologie*, 9(3), 154-161.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Przygotowanie do zajęć	20
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia międzykulturowa

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Dominika Sozańska	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sozańska	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest wzbogacenie dotychczasowej wiedzy studentów z psychologii na temat zachowań społecznych o kontekst różnic międzykulturowych; Podczas kursu studenci rozwiną podstawowe umiejętności komunikacji międzykulturowej uwzględniającej różnice w zakresie norm i wartości kulturowych, a także sposobów wyrażania emocji i rozwiązywania konfliktów. Ponadto studenci rozwiną świadomość głównych barier w kontaktach międzykulturowych wynikających z etnocentryzmu, stereotypów i uprzedzeń.

Wymagania wstępne

brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student posiada wiedzę dotyczącą podstawowych wymiarów międzykulturowych, a także kulturowego kontekstu funkcjonowania instytucji i organizacji	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
W2	Student potrafi wskazać kulturowe uwarunkowania procesów poznawczych, emocji, motywacji i zachowań społecznych człowieka	K_W01, K_W06, K_W08, K_W09	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
Umiejętności:			
U1	Student potrafi zidentyfikować kulturowe podstawy zachowań, w szczególności wskazać rolę czynników kulturowych wpływających na funkcjonowanie człowieka w różnych sferach życia.	K_U05, K_U09, K_U10	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
U2	Student potrafi dostosować swój sposób komunikowania się uwzględniając kontekst kulturowy rozmówcy.	K_U05, K_U09, K_U10	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
Kompetencje społecznych:			
K1	Studenta charakteryzuje wrażliwość kulturowa związana ze świadomością różnic w zakresie norm i wartości kulturowych przejawiająca się w otwartości na odmienne postawy, zachowania i sposoby wyrażania emocji.	K_K02, K_K03, K_K04	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne
K2	Studenta charakteryzuje gotowość do przezwycięzania etnocentryzmu i stereotypów kulturowych.	K_K02, K_K03, K_K04	Egzamin pisemny, Zaliczenie pisemne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	· Pojęcie kultury. Wzory kulturowe i systemy normatywne.	W1, W2, U1, U2	Wykład
2.	· Normy, wartości, sankcje, wzory	W1, W2, U1, U2	Wykład
3.	· Typy społeczeństw i ich organizacja ekonomiczna	W1, W2, U1, U2	Wykład
4.	· Społeczeństwo w człowieku: socjalizacja i wychowanie	W1, W2, U1, U2	Wykład
5.	· Magia i religia, Wielkie religie monoteistyczne: judaizm, chrześcijaństwo, islam	W1, W2, U1, U2	Wykład
6.	· Psychologia przeżycia religijnego	W1, W2, U1, U2	Wykład
7.	· Kultura a zachowania społeczne, rytuały przejścia	W1, W2, U1, U2	Wykład
8.	· Kultura a język i komunikacja	W1, W2, U1, U2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
9.	· Kultura a zdrowie	W1, W2, U1, U2	Wykład
10.	· Ciało w kulturze	W1, W2, U1, U2	Wykład
11.	· Kultura a stosunek do zwierząt	W1, W2, U1, U2	Wykład
12.	Od etnocentryzmu do etnorelatywizmu. Analiza studiów przypadków wybranych nieporozumień międzykulturowych. Rys historyczny dziedziny i pojęć	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Metody psychologii kulturowej. Planowanie porównań, dobór prób i jednostek analizy, zapewnienie równoważności pomiarów, modele mediacji i moderacji	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Procesy międzygrupowe. Grupa wewnętrzna i zewnętrzna, faworyzacja grupy własnej, stereotypy i uprzedzenia	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Kultura a podstawowe procesy poznawcze – percepcja, uwaga, pamięć, inteligencja	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Kultura a emocje – ekspresja, reguły okazywania, współczesne modele emocji a różnice międzykulturowe	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Kultura, ja i osobowość – tożsamość, wartości, role	W1, W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Praca w grupie

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin ma formę testu jednokrotnego wyboru oraz 2 pytań otwartych (punktowanych od 0-5) 3. Aby zaliczyć trzeba mieć 54%. 4. Przedziały ocen: 0-55% ndst. 56%-59% dst 60%-69% +dst 70%-79% db 80%-89% +db 90%-100% bdb
Ćwiczenia konwersatoryjne	zaliczenie pisemne

Literatura

Obowiązkowa

1. Kłoskowska, A. – Kultura masowa. Krytyka i obrona, Warszawa: PIW
2. Matsumoto, D., Juang, D (2007). Psychologia międzykulturowa. Gdańsk: GWP
3. Besta, T., Kosakowska-Berezecka, N. (2017). Między grupami. Przewodnik po relacjach z ludźmi, którzy się od nas różnią. Sopot: Smak Słowa

Dodatkowa

1. Bednarz, K. (brak daty). Kwiaty w pudełku. Japonia oczami kobiet.
2. Berger, P. T. Luckmann (1983 lub nowsze) Społeczne tworzenie rzeczywistości, PIW
3. Gumowska, A. (brak daty). Seks, betel i czary.
4. Szyjewski, A. (brak daty). Etnologia religii. NOMOS
5. Gesteland, R. R. (2000). Różnice kulturowe a zachowania w biznesie. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie do egzaminu	30
Przygotowanie do zaliczenia	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychometria

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Krystian Hartmann	
Prowadzący zajęcia	Krystian Hartmann	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Przekazanie osobie studiującej pogłębionej wiedzy na temat analizy psychometrycznej i procesu tworzenia narzędzi pomiarowych w psychologii.
C2	Zwiększenie umiejętności praktycznych wykorzystywania pakietów statystycznych w pracy badawczej.
C3	Umiejętność oceny psychometrycznej nowo tworzonych narzędzi pomiarowych i ich ocena w kontekście przydatności do dalszej pracy naukowej.
C4	Umiejętność praktycznego wykorzystania metod analizy danych we własnym badaniu empirycznym oraz jej interpretacji i wyciągania na jej podstawie wniosków.

Wymagania wstępne

Pogłębiona wiedza z zakresu wnioskowania statystycznego oraz znajomość testów statystycznych dotyczących różnic między średnimi i związków między zmiennymi. Wiedza z obszaru metodologii prowadzenia badań psychologicznych. Umiejętność interpretacji i zapisu wyników uzyskanych w wybranych testach statystycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca ma zaawansowaną wiedzę na temat podstaw teoretycznych stosowanych metod analizy statystycznej.	K_W03	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W2	Osoba studiująca wie jak dobrać właściwe narzędzie statystyczne do określonego problemu badawczego.	K_W03	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W3	Osoba studiująca zna zasady konstruowania narzędzi pomiaru psychologicznego.	K_W03, K_W05	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W4	Osoba studiująca zna sposoby określania własności psychometrycznych kwestionariuszy psychologicznych.	K_W03, K_W05	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca weryfikuje postawione hipotezy z wykorzystaniem metody właściwej dla rodzaju danych i metod ich pozyskania.	K_U01, K_U02	Egzamin ustny
U2	Osoba studiująca ma praktyczne umiejętności zapisywania i interpretacji różnych danych statystycznych.	K_U01, K_U03	Egzamin ustny
U3	Osoba studiująca analizuje trafność i rzetelności narzędzi pomiarowych oraz własności poszczególnych pozycji testowych z wykorzystaniem zaawansowanych metod statystycznych.	K_U01	Egzamin ustny
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca przejawia zrozumienie społecznych konsekwencji wynikających z właściwego i niewłaściwego postępowania statystycznego.	K_K06	Egzamin ustny

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	Osoba studiująca prezentuje i dyskutuje uzyskane w badaniach empirycznych rezultaty zgodnie z zasadami rzetelności naukowej.	K_K04	Egzamin ustny
K3	Osoba studiująca jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych badań empirycznych i analizy statystycznej.	K_K01	Egzamin ustny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do psychometrii	W1, W2, W3, W4	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
2.	Rzetelność testów psychologicznych	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
3.	Klasyczna teoria testów oraz jej ograniczenia	W1, W3, K1	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
4.	Trafność – podejście eksploracyjne	W1, W3, W4, U1, U2, U3, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
5.	Trafność – podejście confirmacyjne	W1, W2, W4, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
6.	Zasady konstrukcji testów psychometrycznych	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
7.	Normy w psychometrii	W1, W2, W3, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne
8.	Stronniczość testów psychometrycznych	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie pisemnego egzaminu na 60% + 1 pkt.
Ćwiczenia laboratoryjne	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest aktywny udział w laboratoriach przejawiający się wykonywaniem projektu grupowego.

Literatura

Obowiązkowa

1. Hornowska. E. (2024). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka
2. Bedyńska. S., Cypryańska. M. (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego
3. Brzeziński. J. M. (2021). Standaryzacja-objektywność-normalizacja. Metodologia badań psychologicznych (s. 383-390).
4. Brzeziński. J. M. (2021). Nowe ujęcie problemu operacjonalizacji zmiennych psychologicznych. Metodologia badań psychologicznych (s. 43-50).

Dodatkowa

1. Sagan. A. (2003). Model pomiarowy satysfakcji i lojalności. StatSoft Polska, 75-85.
2. Józefacka. N. M., Kołek. M. F., Arciszewska-Leszczuk. A. A. (2023). Metodologia i statystyka. Tom 1. Przewodnik naukowego turysty.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	2
Pozostałe godziny w kontakcie	1
Zbieranie informacji do zadanej pracy	12
Przygotowanie do egzaminu	20
Przeprowadzenie badań empirycznych	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Podstawy przedsiębiorczości

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Krzysztof Sala	
Prowadzący zajęcia	Krzysztof Sala	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 1

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z pojęciem przedsiębiorczości zarówno w warstwie przedmiotowej, jak i podmiotowej. Ponadto celem jest szerokie wprowadzenie studenta w zagadnienia przedsiębiorczości na gruncie krajowym i międzynarodowym, ukazanie najważniejszych przykładów przedsiębiorstw i przedsiębiorców stojących za ich sukcesami

Wymagania wstępne

Znajomość podstaw ekonomii na podstawowym poziomie, orientacja w bieżącej sytuacji gospodarczej w kraju i na świecie
 Umiejętność łączenia faktów i myślenia przyczynowo- skutkowego
 Wstępne kursy nie są wymagane

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Zna terminologię z zakresu przedsiębiorczości i elementów ją określających oraz determinujących	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
W2	W02 posiada wiedzę na temat przedsiębiorczości i czynników wpływających na jej rozwój	K_W02	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
W3	W03: posiada podstawową wiedzę o przedsiębiorcach działających w różnych branżach zarówno z Polski jak i zagranicy	K_W03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
W4	W04: posiada podstawową wiedzę z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w różnych branżach	K_W04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	U01: potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną do klasyfikacji i interpretacji działań przedsiębiorczych , do pozyskiwania danych do ich analizy	K_U01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
U2	U02: prawidłowo stosuje podstawowe pojęcia z zakresu przedsiębiorczości , a także innych nauk społecznych.	K_U02	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
U3	U03: potrafi prezentować nabytą wiedzę oraz dokonać interpretacji zjawisk i problemów występujących we współczesnych przedsiębiorstwach	K_U03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
U4	U04: posiada umiejętność uczenia się oraz zespołowego zdobywania informacji	K_U04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, uzupełniania wiedzy i poszerzania własnych kompetencji	K_K01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	K02: potrafi komunikować się z otoczeniem i przekazywać podstawową wiedzę na tematy dotyczące przedsiębiorczości	K_K02	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
K3	K03: ma wiedzę i świadomość dotyczącą profesjonalizmu i etycznego kontekstu prowadzenia własnej działalności gospodarczej	K_K03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
K4	K04: potrafi określić charakter stosunków panujących we współczesnej przedsiębiorczości i na tej podstawie wykorzystać mechanizmy pomocne w kształtowaniu własnej tożsamości i ścieżki kariery zawodowej podejmowanych działań;	K_K04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Wprowadzenie do przedsiębiorczości, geneza przedsiębiorczości i jej uwarunkowania 2. Pojęcie przedsiębiorcy i motywy podejmowania własnej działalności gospodarczej 3. Przykłady wiodących krajowych i zagranicznych przedsiębiorstw i przedsiębiorców stojących za ich sukcesami 4. Potencjał polskiej przedsiębiorczości i polskich firm 5. Innowacyjność w przedsiębiorczości i jej rodzaje, korzyści z bycia innowacyjnym 6. Klastry jako przykład działań przedsiębiorczych	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Na ocenę z wykładów z przedmiotu „Podstawy przedsiębiorczości” składają się następujące elementy: Obecność na zajęciach, pozytywny wynik projektu indywidualnego lub grupowego, aktywność na zajęciach

Literatura

Obowiązkowa

1. Peter F. Drucker - Innowacja i przedsiębiorczość. Praktyka i zasady, PWE, Warszawa 2011
2. Teresa Piecuch, Przedsiębiorczość. Podstawy teoretyczne. Wyd. C.H. Beck, 2013
2. Krzysztof Obłój, Strategia organizacji, PWE Warszawa 2007.
3. Natasza Duraj, Aleksandra Pieloch - Babiarez, Przedsiębiorczość. Strategie i metody zarządzania przedsiębiorstwem. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2014.

Dodatkowa

1. Stefan Lachowicz, Anna Walecka, Przedsiębiorczość technologiczna w małych i średnich firmach. WNT, 2013
2. Kazimierz Zieliński, Finansowe aspekty rozwoju przedsiębiorczości, Difin 2016.
3. Kaczmarek Bogusław, Waldemar Biliński, Przedsiębiorczość polskich managerów w warunkach kryzysu.
4. Andrzej Jackiewicz, Łukasz Sułkowski, Dylematy rozwoju przedsiębiorczości w aspekcie regionalnym, Wyd. Akademia Nauk Społecznych, Warszawa 2013.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Przygotowanie do zajęć	5
Przygotowanie projektu	5
Studiowanie literatury	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 30
Liczba punktów ECTS	ECTS 1

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Język obcy dla celów akademickich (B2+)

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Języki obce
Koordynator zajęć	Urszula Adamek	
Prowadzący zajęcia	Urszula Adamek	
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie na ocenę; w tym zajęcia zdalne: ◦ Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne: 15	Liczba punktów ECTS 1

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Przygotowanie studentów do samodzielnego selekcjonowania i analizowania informacji zawartych w różnorodnych materiałach naukowych.
C2	Streszczanie i parafrazowanie tekstów naukowych z użyciem narzędzi AI.
C3	Przygotowanie wypowiedzi ustnej na temat swoich zainteresowań naukowych i zawodowych.

Wymagania wstępne

Wiedza i umiejętności językowe nabyte podczas kursu języka angielskiego na poziomie B2 na studiach I stopnia.
Kurs B2.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student rozpoznaje i wskazuje wyrażenia leksykalne, w tym kolokacje, które są używane w kontekście akademickim.	K_W01	Zaliczenie pisemne, Projekt indywidualny, Referat, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W2	Student rozpoznaje i wskazuje charakterystyczne cechy dyskursu formalnego i nieformalnego oraz wskazuje struktury leksykalno-gramatyczne służące do tworzenia wypowiedzi formalnej.	K_W01	Zaliczenie pisemne, Projekt indywidualny, Referat, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W3	Student rozpoznaje i wymienia funkcje poszczególnych struktur leksykalno-gramatycznych, takie jak wyrażanie opinii, prośba o wyjaśnienie, wprowadzenie kontrastu.	K_W01	Zaliczenie pisemne, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W4	Student wskazuje struktury leksykalno-gramatyczne służące do mówienia/pisania o skutku i przyczynie.	K_W01	Zaliczenie pisemne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W5	Student wskazuje narzędzia AI służące do parafrazowania, techniki parafrazowania przy użyciu sztucznej inteligencji oraz wymienia pozytywne i negatywne strony użycia narzędzi AI w kontekście parafrazy.	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Referat, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W6	Student rozróżnia różne typy negatywnych zachowań podczas dyskusji i wskazuje techniki radzenia sobie z tego typu zachowaniami.	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
Umiejętności:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U1	Student samodzielnie wykorzystuje struktury leksykalno-gramatyczne charakterystyczne dla tekstów naukowych w celu przygotowania wypowiedzi ustnej.	K_U11	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
U2	Student potrafi dokonać krytycznej analizy i syntezy informacji zawartych w materiałach wideo oraz w tekście.	K_U11	Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
U3	Student interpretuje i przedstawia wyselekcjonowane informacje w formie wypowiedzi ustnej, a także podejmuje dyskusję na przedstawiony temat.	K_U11	Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Prezentacja, Udział w dyskusji
U4	Student analizuje ze zrozumieniem teksty specjalistyczne w języku obcym .	K_U11	Projekt indywidualny, Gry dydaktyczne
Kompetencje społecznych:			
K1	Student potrafi stosować wiedzę teoretyczną i praktyczną nabytą w trakcie kursu i swobodnie komunikuje się w języku obcym.	K_K04	Zaliczenie pisemne, Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Referat, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K2	Student funkcjonuje w obcej kulturze oraz inicjuje kontakty międzynarodowe.	K_K03, K_K04	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K3	Student uczestniczy w pracach międzynarodowego środowiska akademickiego.	K_K03, K_K04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Prezentacja, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K4	Student rozumie konieczność aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności i adaptowania ich do zmieniającego się świata zewnętrznego.	K_K02	Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K5	Student uczy się pracy w zespole i przyjmowania perspektywy innych osób	K_K03	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K6	Student uczy się zarządzania czasem.	K_K02	Zaliczenie ustne, Projekt indywidualny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Prezentacja wybranych elementów tekstu naukowego (np.struktury gramatyczne, rejestr, styl, bibliografia, przypisy, cytaty, interpunkcja).	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
2.	Zasady parafrazowania, streszczenia i interpretacji tekstu: a) wskaźniki dyskursu i funkcji językowych b) rejestr	W4, W5, W6, U2, U3, U4, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
3.	Praca z materiałami audiowizualnymi.	U2, U3, K1, K2, K3, K4, K5	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
4.	Praca z materiałami specjalistycznymi.	U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne
5.	Projekt indywidualny związany z naukowymi i zawodowymi zainteresowaniami studentów.	U1, U2, U3, K1, K2, K3, K4, K6	Ćwiczenia konwersatoryjne, Ćwiczenia konwersatoryjne synchroniczne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Pokaz, Ćwiczenia rachunkowe, Case study, Praca w grupie, Project based learning, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Ocena z zajęć wystawiona jest na podstawie: -obecności na zajęciach -wypowiedzi ustnej (należy wybrać artykuł lub video w języku angielskim, które jest związane z kierunkiem studiów, przedstawić jego treść, osobisty komentarz oraz kilka słów specjalistycznych- umieszczając je w słowniczku na Moodle lub na MS Teams, podając je w kontekście (zdanie, definicja). Słowa te mają być wykorzystane na teście zaliczeniowym. Około 2 jednostki 45 minutowe). -testu zaliczeniowego ze słownictwa i struktur charakterystycznych dla języka akademickiego i specjalistycznego związanego z kierunkiem studiów. Ocenę dostateczną może uzyskać student, który regularnie uczęszcza na zajęcia, otrzymał co najmniej ocenę dostateczną z testu zaliczeniowego i wypowiedzi ustnej. Ocenę dobrą może uzyskać student, który regularnie uczęszcza na zajęcia, otrzymał co najmniej ocenę dobrą z testu zaliczeniowego i wypowiedzi ustnej oraz potrafi wyrazić własne stanowisko wobec omawianych kwestii. Ocenę bardzo dobrą może uzyskać student, który regularnie uczęszcza na zajęcia, otrzymał co najmniej ocenę plus dobrą z testu zaliczeniowego i wypowiedzi ustnej i bardzo dobrą z wypowiedzi ustnej lub odwrotnie (tj. min.+dobry z wypowiedzi ustnej i bardzo dobry z testu), potrafi wyrazić własne stanowisko wobec omawianych kwestii, jest regularnie przygotowany do zajęć, wykazuje się inicjatywą i kreatywnością językową.

Literatura

Obowiązkowa

1. Baily, S. (2015). Academic Writing – A Handbook for International Students. Routledge De Chazal, E. et alt. (2010).
2. Oxford EAP. Oxford: Oxford University Press. McCarthy, M., O'Dell, F. (2008).
3. Academic Vocabulary in Use. Cambridge: Cambridge University Press. McCormack, J., Slaght, J. (2005).
4. English for academic study: Extended Writing & Research Skills. University of Reading Pallant, A. (2010).
5. EAS: Writing. Garnet Education. Porter, D. (2007). Check Your Academic Vocabulary. A&C Black.

Dodatkowa

1. Źródła internetowe: <https://tl.mit.edu/teaching-resources/inclusive-classroom/discussion-guidelines/>
<https://www.youtube.com/watch?v=IDj1OBG5Tpw> <https://www.youtube.com/watch?v=tZw0-ap7buo>
<https://www.speak-up.pl/aktualnosci/rozprawka-po-angielsku>
<https://www.profi-lingua.pl/blog/jak-wyrazac-opinie-w-jezyku-angielskim-zwroty-i-przyklady>
<https://www.speak-up.pl/aktualnosci/wyrazanie-opinii-angielski> <https://seo.ai/blog/ai-writing-articles>
<https://www.youtube.com/watch?v=PpAYTQdFYfQ>
2. Źródła internetowe: <https://www.youtube.com/watch?v=xagoW2pf2oY>
<https://chass.ncsu.edu/news/2023/03/27/how-is-ai-changing-how-we-write-and-create/>
<https://www.youtube.com/watch?v=N22BrX3VXis>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Pozostałe godziny w kontakcie	2
Przygotowanie do zajęć	3
Zbieranie informacji do zadanej pracy	3
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	3
Przygotowanie do zaliczenia	2
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 28
Liczba punktów ECTS	ECTS 1

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wykład ogólnoczelniiany Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski, angielski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Przedmioty/bloki obieralne
Koordynator zajęć	Agnieszka Fudali-Czyż	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 5	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny; w tym zajęcia zdalne: ◦ Wykład synchroniczny: 15	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest umożliwienie osobom studiującym poszerzenia wiedzy i kompetencji poza podstawowym zakresem kształcenia kierunkowego poprzez wybór wykładu ogólnouczelnianego zgodnego z ich zainteresowaniami, a także rozwijanie otwartości na interdyscyplinarne ujmowanie problemów naukowych, społecznych i praktycznych.
C2	Celem kursu jest wspieranie samodzielności osób studiujących w planowaniu własnej ścieżki kształcenia oraz rozwijanie gotowości do korzystania z wiedzy z różnych dziedzin nauki w analizie zjawisk związanych z funkcjonowaniem człowieka i społeczeństwa.

Wymagania wstępne

Osoba studiująca realizuje do wyboru:

- * 1 wykład ogólnouczelniany w języku obcym (15 godzin, 2 ECTS) LUB
- * 2 wykłady ogólnouczelniane w języku polskim (każdy po 15 godzin i 1 ECTS)

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie podstawowe pojęcia, problemy oraz perspektywy poznawcze właściwe dla wybranego wykładu ogólnouczelnianego oraz dostrzega ich możliwe powiązania z psychologią i innymi dziedzinami nauki.	K_W01	Aktywność
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi wyszukiwać, analizować i selekcjonować informacje dotyczące tematyki wybranego kursu oraz wykorzystywać je do formułowania podstawowych wniosków.	K_U02	Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do samodzielnego poszerzania wiedzy, rozwijania własnych zainteresowań naukowych oraz korzystania z wiedzy specjalistów reprezentujących różne dziedziny	K_K02	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Treści kursu są uzależnione od tematyki wybranego przez osobę studiującą wykładu ogólnouczelnianego. Obejmują wybrane zagadnienia z różnych obszarów wiedzy, pozwalające na poszerzenie perspektywy poznawczej poza podstawowy zakres kształcenia kierunkowego. W ramach kursu omawiane są podstawowe pojęcia, problemy i koncepcje właściwe dla danego obszaru tematycznego. Szczególny nacisk położony jest na interdyscyplinarne ujmowanie analizowanych zagadnień oraz ich znaczenie dla rozumienia człowieka, społeczeństwa, kultury, nauki lub współczesnych wyzwań cywilizacyjnych. Treści kursu sprzyjają rozwijaniu samodzielności poznawczej, krytycznego myślenia oraz umiejętności korzystania z wiedzy pochodzącej z różnych dziedzin.	W1, U1, K1	Wykład, Wykład synchroniczny

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie bez oceny na podstawie wymagań określonych przez osobę prowadzącą wybrany wykład ogólnouczelniany.

Literatura

Obowiązkowa

1. Literatura wskazana każdorazowo przez osobę prowadzącą wybrany wykład ogólnouczelniany, zgodna z tematyką realizowanego kursu.

Dodatkowa

1. Literatura uzupełniająca wskazana przez osobę prowadzącą wybrany kurs.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie do zaliczenia	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50

Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Diagnoza psychologiczna B

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia	Elżbieta Szpakiewicz, Radosława Herzog-Krzywoszańska	
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest pogłębienie wiedzy osób studiujących na temat diagnozy psychologicznej ze szczególnym uwzględnieniem stosowania metod ilościowych, takich jak kwestionariusze i próby zadaniowe oraz rozwijanie umiejętności praktycznego posługiwania się nimi w procesie diagnostycznym. Zajęcia obejmują omówienie zasad doboru odpowiednich metod i narzędzi diagnostycznych, kryteriów dobroci testu psychologicznego, adaptacji kulturowej narzędzi oraz znaczenia wiarygodnych technik pomiaru. Szczególny nacisk kładziony jest na diagnozę opartą na dowodach empirycznych oraz stosowanie testów jako trzeciej metody diagnostycznej, uzupełniającej wywiad i obserwację. W ramach ćwiczeń osoby studiujące będą rozwijać praktyczne umiejętności w zakresie przeprowadzania badań testowych, obliczania wyników, interpretacji uzyskanych danych, a także integracji informacji z różnych narzędzi diagnostycznych. Kurs umożliwia samodzielne tworzenie pierwszych opinii psychologicznych oraz pogłębia świadomość ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa-diagnosty, znaczenia etycznych standardów i rzetelności, a także roli systematycznego doskonalenia własnych kompetencji diagnostycznych.

Wymagania wstępne

Znajomość podstaw psychometrii.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna główne zasady konstruowania testów, ich adaptacji kulturowej i normalizacji oraz obowiązujące regulacje dotyczące legalności używania testów psychologicznych.	K_W05, K_W12, K_W14	Egzamin pisemny, Aktywność
W2	Osoba studiująca zna zalety i ograniczenia metod ilościowych w diagnozie psychologicznej, znaczenie ich właściwego stosowania. Zna kryteria doboru odpowiednich narzędzi diagnostycznych z uwzględnieniem właściwości psychometrycznych i kontekstu badania.	K_W05, K_W12	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność
W3	Osoba studiująca zna zasady przeprowadzania badań testowych, w tym stosowania kwestionariuszy i prób zadaniowych, obliczania wyników, interpretacji danych oraz integracji informacji z różnych źródeł w procesie diagnozy psychologicznej.	K_W05, K_W12	Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność
W4	Osoba studiująca zna i rozumie założenia, budowę i zastosowanie wybranych testów inteligencji i zdolności takich jak np. WAIS-R(PL), SB5, Raven-2 oraz kwestionariuszy takich jak np. NEO-FFI, INTE, CISS. Rozumie ograniczenia i możliwości stosowania tych narzędzi w diagnozie psychologicznej.	K_W05, K_W12, K_W14	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Aktywność
W5	Osoba studiująca zna i rozumie znaczenie diagnozy opartej na dowodach empirycznych oraz standardów etycznych w pracy psychologa-diagnosty.	K_W12, K_W14	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi ocenić wartość metod ilościowych na podstawie informacji o ich budowie oraz właściwościach psychometrycznych.	K_U02, K_U07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U2	Osoba studiująca potrafi samodzielnie przeprowadzić badanie testowe, obliczyć wyniki, odnieść je do norm oraz zinterpretować uzyskane dane.	K_U07, K_U10	Projekt grupowy, Wyniki badań
U3	Osoba studiująca potrafi integrować dane pochodzące z różnych źródeł, analizować wyniki oraz formułować wnioski diagnostyczne.	K_U02, K_U07	Aktywność
U4	Osoba studiująca potrafi napisać opinię psychologiczną zgodnie ze standardami diagnozy psychologicznej.	K_U03, K_U07	Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca jest świadoma ograniczeń i typowych błędów w stosowaniu metod ilościowych oraz znaczenia odpowiedzialnego i etycznego postępowania w pracy diagnostycznej.	K_K02, K_K06	Projekt grupowy, Wyniki badań, Aktywność
K2	Osoba studiująca rozumie znaczenie posiadania odpowiednich kompetencji i uprawnień do stosowania testów psychometrycznych.	K_K06	Aktywność
K3	Osoba studiująca jest gotowa systematycznie doskonalić swoje kompetencje diagnostyczne poprzez szkolenia i superwizję, dbając o rzetelność i profesjonalizm swojej pracy.	K_K02, K_K03, K_K06	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Stosowanie metod ilościowych w diagnozie psychologicznej.	W1, W2, W3, W5	Wykład
2.	Test psychologiczny w praktyce diagnostycznej - zasady konstrukcji, ujęcie normy, adaptacja kulturowa.	W1, W2	Wykład
3.	Narzędzia wykorzystywane w diagnozie inteligencji (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).	W1, W2, W4	Wykład
4.	Narzędzia wykorzystywane w diagnozie funkcji poznawczych (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).	W1, W2, W4	Wykład
5.	Narzędzia wykorzystywane w diagnozie osobowości (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).	W1, W2, W4	Wykład
6.	Narzędzia wykorzystywane w inteligencji emocjonalnej (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).	W1, W2, W4	Wykład
7.	Narzędzia wykorzystywane w diagnozie radzenia sobie ze stresem (budowa, właściwości psychometryczne, zastosowanie).	W1, W2, W4	Wykład
8.	Diagnoza oparta na dowodach empirycznych. Znaczenie superwizji diagnostycznej i przestrzegania standardów etycznych.	W2, W3, W4, W5	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
9.	Zasady przeprowadzania badań testowych. Diagnozowanie versus testowanie.	W5, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
10.	Kwestionariusze do badania osobowości na przykładzie NEO-FFI.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
11.	Kwestionariusze do badania inteligencji emocjonalnej na przykładzie INTE.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
12.	Kwestionariusze do badania radzenia sobie ze stresem na przykładzie CISS.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
13.	Kwestionariusze do badania lęku na przykładzie STAI.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
14.	Interpretowanie i integrowanie danych diagnostycznych. Formułowanie zaleceń postdiagnostycznych.	W3, W5, U3, U4, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
15.	Testy do badania funkcji poznawczych - BVRT.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
16.	Testy do badania funkcji poznawczych - Test 15 Słów Rey'a versus CVLT.	W2, W3, W4, W5, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
17.	Diagnoza inteligencji versus wykonanie testu inteligencji. Kryteria doboru adekwatnych narzędzi diagnostycznych.	W2, W3, W5, U1, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
18.	Testy do badania możliwości intelektualnych - Raven 2.	W3, W4, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
19.	Testy do badania możliwości intelektualnych - WAIS-R(PL).	W3, W4, W5, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
20.	Testy do badania możliwości intelektualnych - SB5.	W3, W4, W5, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia laboratoryjne
21.	Informacja o wynikach badania psychologicznego versus opinia psychologiczna.	W3, W5, U3, U4, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
22.	Legalność i etyka stosowania testów psychologicznych.	W1, W5, K1, K2, K3	Ćwiczenia laboratoryjne
23.	Podsumowanie zajęć: zalety i ograniczenia używania metod ilościowych w diagnozie psychologicznej.	W2, W5, K1, K3	Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja, Ćwiczenia laboratoryjne, Projekt, Case study, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna jedna nieobecność. Egzamin: testowy, przeprowadzony stacjonarnie, próg zaliczenia: 60% + 1 pkt.

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalne maksymalnie dwie nieobecności. Projekt 1: przeliczenie i zinterpretowanie wyników w teście WAIS-R(PL). Projekt 2: sporządzenie opinii psychologicznej na podstawie samodzielnie przeprowadzonego badania kwestionariuszem COPE lub Mini-COPE (wybór narzędzia należy do osoby studiującej), zgodnie ze standardami diagnozy psychologicznej.

Literatura

Obowiązkowa

1. Hornowska, E. (2007). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Wydawnictwo Naukowe Scholar (strony: 17-40; 205-225).
2. Paluchowski, W. J. (2011). Diagnoza psychologiczna: podejście ilościowe i jakościowe. Wydawnictwo Naukowe Scholar (strony: 13-23; 114-118; 182-192).
3. Polskie Towarzystwo Psychologiczne (2020). Standardy Diagnozy Psychologicznej PTP.
4. Stemplewska-Żakowicz, K. (2023). Diagnoza psychologiczna. Diagnostowanie jako kompetencja profesjonalna. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (wybrane fragmenty).

Dodatkowa

1. American Educational Research Association, American Psychological Association, National Council on Measurement in Education (2007). Standardy dla testów stosowanych w psychologii i pedagogice. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. APA Presidential Task Force on Evidence-Based Practice (2006). Evidence-Based Practice in Psychology. American Psychologist, 61(4), 271-285. doi.org/10.1037/0003-066X.61.4.271
3. Blease, C. R., Lilienfeld, S. O., Kelley, J. M. (2016). Evidence-Based Practice and Psychological Treatments: The Imperatives of Informed Consent. Frontiers in Psychology, 7: 1170. doi.org/10.3389/fpsyg.2016.01170
4. Bornstein, R. F. (2017). Evidence-based psychological assessment. Journal of Personality Assessment, 99(4), 435-445. doi.org/10.1080/00223891.2016.1236343
5. Brzeziński, J. (2005). Testowy pomiar inteligencji i ilorazu inteligencji (IQ) : o etycznych konsekwencjach respektowania standardów naukowych dla psychologicznej praktyki diagnostycznej. Człowiek i Społeczeństwo, 24, 171-189.
6. Brzeziński, J. (2005). Trafność i rzetelność testów psychologicznych. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
7. Brzeziński, J., Gaul, M., Hornowska, E., Jaworowska, A., Machowski, A., Zakrzewska, M. (2004). Skala Inteligencji D. Wechslera dla Dorosłych. Wersja zrewidowana - renormalizacja. WAIS-R(PL). Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
8. Jaworska, A. (2024). Raven's 2. Test Matryc Progresywnych. Wydanie polskie. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
9. Jaworowska, A., Bac, I., Stańczak, J. (2019). BVRT. Test Pamięci Wzrokowej Bentona. Polskie normalizacje dla dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
10. Jaworowska, A., Matczak, A. (2008). INTE. Kwestionariusz Inteligencji Emocjonalnej. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
11. Juszczyński, Z., Ogińska-Bulik, N. (2009). NPSR. Narzędzia Pomiaru Stresu i Radzenia Sobie ze Stressem. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
12. Komisja ds. Testów Psychologicznych Komitetu Psychologii PAN. Stanowisko Komisji ds. Testów Psychologicznych Komitetu Psychologii PAN w sprawie kryteriów wiarygodności wyników badań diagnostycznych. psychologia-konsultanci.pl/wp-content/uploads/2015/10/Kryteria_wiarygodności_wyników_badań_diagnostycznych.pdf
13. Łojek, E., Stańczak, J. (2010). CVLT. Podręcznik do Kalifornijskiego Testu Uczenia się Językowego. Polska normalizacja. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
14. Paluchowski, W. J. (2007). Diagnoza psychologiczna. Proces - narzędzia - standardy. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne (rozdział 3 i rozdział 4).
15. Paluchowski, W. J. (2010). Diagnoza oparta na dowodach empirycznych - czy potrzebny jest „polski Buros”? Roczniki Psychologiczne, 13, 7-27.
16. Reynolds, C. R., Altmann, R. A. i Allen, D. N. (2021). The problem of bias in psychological assessment. W: Mastering modern psychological testing. Springer. doi.org/10.1007/978-3-030-59455-8_15
17. Roid, G. H., Sajewicz-Radtke, U., Radtke, B. M., Lipowska, M. (2017). Skale Inteligencji Stanford-Binet, Edycja Piąta. Podręcznik Diagnosty. Pracownia Testów Psychologicznych i Pedagogicznych.
18. Sivan, A. B. (1996). BVRT. Test Pamięci Wzrokowej Bentona. Podręcznik oryginalny. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
19. Strelau, J., Jaworowska, A. (2020). CISS. Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych. Podręcznik do wersji polskiej. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
20. Wrześniewski, K., Sosnowski, T., Jaworowska, A., Fecenec, D. (2011). STAI. Inwentarz Stanu i Cechy Lęku. Polska adaptacja STAI. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
21. Zawadzki, B., Strelau, J., Szczepaniak, P., Śliwińska, M. (1998). NEO-FFI. Inwentarz osobowości Paula T. Costy Jr i Roberta R. McCrae. Adaptacja Polska. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie do zajęć	5
Przygotowanie projektu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pomoc psychologiczna dorosłym

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Józef Partyka	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka	
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów z ramami pojęciowymi pomocy psychologicznej oraz ze specyfiką wyzwań i kryzysów rozwojowych w kolejnych fazach dorosłości, ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu następstwa pokoleń, strat i międzypokoleniowej transmisji doświadczenia.
C2	Przekazanie wiedzy z zakresu różnorodnych rodzajów i form profesjonalnej pomocy psychologicznej dorosłym — od interwencji kryzysowej i psychoprofilaktyki, przez poradnictwo i coaching, po psychoterapię indywidualną, par, rodzinną oraz oddziaływania grupowe — wraz z uświadomieniem słuchaczom wyzwań związanych z udzielaniem pomocy w erze cyfrowej i wobec różnorodności kulturowej.
C3	Zaznajomienie studentów z teoriami oraz etapami procesu pomagania w ujęciu klasycznych i nowatorskich szkół (m.in. podejścia polifoniczno-dialogowego, poradnictwa egzystencjalnego, pracy z archetypowymi scenariuszami życia), a także z narracyjnymi i autobiograficznymi metodami pracy pomocowej, w tym z dorobkiem gerontologii narracyjnej i koncepcją dojrzewania do mądrości.
C4	Rozwijanie umiejętności nawiązywania i podtrzymywania kontaktu pomocowego, komunikacji werbalnej i niewerbalnej, budowania relacji pomocowej oraz samodzielnego konstruowania narzędzi oddziaływań praktycznych (edukacyjnych, profilaktycznych i terapeutycznych) adresowanych do zróżnicowanych grup odbiorców dorosłych.
C5	Kształtowanie postawy refleksyjnej wobec własnych kompetencji pomagacza, świadomości znaczenia etyki zawodowej oraz idei self-care i self-leadership w pracy z osobami dorosłymi, wraz z planowaniem dalszego rozwoju zawodowego.

Wymagania wstępne

Wiedza: Znajomość podstawowych pojęć i teorii z zakresu psychologii rozwoju człowieka po adolescencji (wczesna, średnia i późna dorosłość, w tym kryzysy rozwojowe oraz specyfika starzenia się), psychologii emocji oraz podstaw psychopatologii. Orientacja w głównych nurtach teoretycznych psychologii (psychodynamicznym, poznawczo-behawioralnym, humanistyczno-egzystencjalnym, systemowym).

Umiejętności: Czytanie ze zrozumieniem literatury psychologicznej (w tym tekstów teoretycznych i empirycznych) z wymienionych obszarów. Umiejętność formułowania własnego stanowiska w oparciu o lekturę oraz aktywnego udziału w dyskusji grupowej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 — Charakteryzuje psychologiczne uwarunkowania i wyzwania rozwojowe kolejnych faz dorosłości, w tym specyfikę kryzysów rozwojowych oraz dynamikę następstwa pokoleń.	K_W07	Test, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W2	W02 — Rozróżnia rodzaje i formy profesjonalnej pomocy psychologicznej dorosłym wraz z ich możliwościami i ograniczeniami, z uwzględnieniem specyfiki pomocy w erze cyfrowej i wobec różnorodności kulturowej.	K_W10, K_W14	Test, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W3	W03 — Omawia teorie oraz etapy procesu pomagania w ujęciu klasycznych i nowatorskich szkół pomocy psychologicznej i psychoterapii.	K_W01, K_W10	Test, Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W4	W04 — Opisuje narracyjne i autobiograficzne metody pracy pomocowej, w tym założenia gerontologii narracyjnej oraz koncepcję dojrzewania do mądrości.	K_W07, K_W10	Test, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	U01 — Opracowuje plan oddziaływań pomocowych adresowanych do określonej grupy odbiorców dorosłych, z wykorzystaniem klasycznych i/lub współczesnych koncepcji pomocy psychologicznej.	K_U08, K_U09	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Ćwiczenia praktyczne
U2	U02 — Przeprowadza indywidualne lub grupowe spotkanie ukierunkowane na zdiagnozowanie i pracę nad sytuacją problemową lub kryzysową.	K_U07, K_U09	Projekt indywidualny, Ćwiczenia praktyczne
U3	U03 — Konstruuje narzędzia oddziaływań praktycznych (edukacyjnych, profilaktycznych, terapeutycznych) z wykorzystaniem wybranych pojęć i metod pomocy psychologicznej dorosłym.	K_U02, K_U09	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Ćwiczenia praktyczne
U4	U04 — Nawiązuje kontakt pomocowy z osobą dorosłą w obszarach trudnych tematycznie, z wykorzystaniem umiejętności komunikacji werbalnej i niewerbalnej.	K_U05, K_U10	Udział w dyskusji, Ćwiczenia praktyczne
Kompetencje społecznych:			
K1	K01 — Docenia związek między doбором modelu i narzędzi pomocy a efektywnością podejmowanych działań pomocowych.	K_K02, K_K06	Projekt indywidualny, Udział w dyskusji
K2	K02 — Współpracuje w grupach zadaniowych i problemowych z zachowaniem zasad dojrzałej komunikacji oraz etyki zawodowej.	K_K01, K_K03	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K3	K03 — Respektuje zasady autonomii i podmiotowości w relacji pomocowej z osobą dorosłą.	K_K01, K_K04	Udział w dyskusji, Ćwiczenia praktyczne
K4	K04 — Planuje dalszy rozwój własnych kompetencji jako pomagacza, z uwzględnieniem idei self-care i self-leadership.	K_K02, K_K05	Projekt indywidualny, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Ramy pojęciowe pomocy psychologicznej i charakterystyka relacji pomocowej w kontekście rozwojowym dorosłości (kryzysy ćwierci życia, połowy życia, bilansowania)	W1, W2, U4, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Metody nawiązywania kontaktu, diagnozy oraz wyboru strategii i technik pracy pomocowej	W2, U2, U4	Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Różnorodność rodzajów i form profesjonalnej pomocy psychologicznej dorosłym (interwencja kryzysowa, psychoprofilaktyka, terapia indywidualna, par, rodzinna i systemowa, poradnictwo, coaching, terapia zajęciowa)	W2, U1	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
4.	Teorie i etapy procesu pomagania. Przegląd szkół — klasycznych i nowatorskich (podejście polifoniczno-dIALOGOWE, poradnictwo egzystencjalne, praca z archetypowymi scenariuszami życia)	W3, K1	Wykład
5.	Prewencja i psychoprofilaktyka (kampanie społeczne, wspieranie poszczególnych grup społecznych)	W2, U1, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Interwencja kryzysowa (metody pracy, kompetencje interwenta, kryzys suicydalny, Niebieska Karta, stres i wypalenie pracowników interwencji)	W2, U2, U4, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Trudności specyficzne dla wczesnej dorosłości (wstępowanie w dorosłość, kryzys ćwierćwiecza) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów	W1, U1, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Psychoterapia jako rodzaj pomagania prowadzący do szczególnej zmiany — przykładowe techniki pracy	W3, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Leczenie uzależnień — pomoc osobom uzależnionym od substancji psychoaktywnych oraz ich rodzinom	W2, U1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Grupy wsparcia i inne oddziaływania grupowe (grupy samopomocy, obecność psychologa w społeczności lokalnej)	W2, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Trudności specyficzne dla średniej dorosłości (kryzys wieku średniego, syndrom pustego gniazda) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów	W1, U1, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Oddziaływania pomocowe i psychologiczne w warunkach klinicznych oddziału ogólnopsychiatrycznego	W2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Rehabilitacja psychiatryczna/psychologiczna a pomoc psychologiczna	W2	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Trudności specyficzne dla późnej dorosłości (zakończenie aktywności zawodowej, obniżenie sprawności) i oddziaływania profilaktyczne — prezentacja projektów	W1, W4, U1, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Pomoc psychologiczna w erze cyfrowej i wobec różnorodności (terapia online, portale i grupy wsparcia, AI w poradnictwie)	W2, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Następstwo pokoleń — straty, żałoba i międzypokoleniowe przekazywanie doświadczenia i mądrości	W1	Wykład
17.	Narracja jako narzędzie zmiany — storytelling terapeutyczny, coachingowy i edukacyjny; metody autobiograficzne i ludologiczne	W4	Wykład
18.	Gerontologia narracyjna; dojrzewanie do mądrości w drugiej połowie życia (gerotranscendencja)	W1, W4	Wykład
19.	Wymiar etyczny pomocy psychologicznej	K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Kompetencje pomagacza; self-care i self-leadership w pracy z dorosłymi (samoświadomość, kontrola emocjonalna, profilaktyka wypalenia)	K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Wykład (zaliczenie bez oceny): obecność na wykładach (dopuszczalna 1 nieobecność); pozytywny wynik pisemnego testu zaliczeniowego obejmującego treści wykładów oraz literaturę podstawową — próg zaliczenia: minimum 60% punktów.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Konwersatorium (zaliczenie bez oceny): - maksymalnie 1 nieobecność; - aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach praktycznych i dyskusji; - pozytywnie oceniony projekt indywidualny; - pozytywnie oceniony projekt grupowy (prezentacja na zajęciach dotycząca jednej z form oddziaływań profilaktycznych przeznaczonych dla określonej grupy wiekowej/problemowej).

Literatura

Obowiązkowa

1. Brzezińska, A. (red.). (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk: GWP.
2. Grzesiuk, L. (red.). (1994). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa: PWN.
3. Kubacka-Jasiecka, D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.
4. Oleś, P. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Warszawa: PWN.
5. Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
6. Sęk, H., & Brzezińska, A. I. (2008). Podstawy pomocy psychologicznej. W: J. Strelau & D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 2, s. 735–784). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
7. Twenge, J. M. (2023). Pokolenia. Prawdziwe różnice między pokoleniami X, Y, Z, baby boomersami i cichym pokoleniem oraz co one oznaczają dla przyszłości zachodniego świata. Sopot: Smak Słowa.

Dodatkowa

1. Barnett, J. E., Baker, E. K., Elman, N. S., & Schoener, G. R. (2007). In pursuit of wellness: The self-care imperative. *Professional Psychology: Research and Practice*, 38(6), 603–612. <https://doi.org/10.1037/0735-7028.38.6.603>
2. Beg, M. J., Verma, M., Chanthar, V. K. M. M., & Verma, M. K. (2025). Artificial intelligence for psychotherapy: A review of the current state and future directions. *Indian Journal of Psychological Medicine*, 47(4), 314–325. <https://doi.org/10.1177/02537176241260819>
3. Dryll, E. (2023). Psychologia narracyjna o rozwoju. *Psychologia Rozwojowa*, 28(4), 11–20. <https://doi.org/10.4467/20843879PR.23.016.20854>
4. Fabjański, M. (2023). Metafizyka dla neurotyka. Czym jest i czym mógłby być coaching filozoficzny? Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
5. Figley, C. R. (2002). Compassion fatigue: Psychotherapists' chronic lack of self-care. *Journal of Clinical Psychology*, 58(11), 1433–1441. <https://doi.org/10.1002/jclp.10090>
6. Oleś, P. (2013). Psychologia przełomu połowy życia. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL.
7. Szykuła, R. (2022). Logoterapia i analiza egzystencjalna. Teoria i praktyka. Warszawa: Eneteia.
8. Tornstam, L. (2011). Maturing into gerotranscendence. *Journal of Transpersonal Psychology*, 43(2), 166–180.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	10
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 110
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia kliniczna dorosłych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia		Cykl dydaktyczny 2026/27	
Specjalność -		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę	
Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii		Języki wykładowe polski	
Poziom studiów jednolite magisterskie		Obligatoryjność Obowiązkowy	
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
Profil studiów ogólnoakademicki			
Koordynator zajęć	Monika Paleczna		
Prowadzący zajęcia	Monika Paleczna		
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę		Liczba punktów ECTS 5
	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	pogłębienie wiedzy studentów na temat zaburzeń psychicznych u osób dorosłych
C2	przekazanie wiedzy z zakresu kryteriów diagnostycznych, odpowiadających aktualnie obowiązującej i wprowadzanej klasyfikacji (ICD 10 i ICD 11)
C3	zaznajomienie studentów z wiedzą w zakresie biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych uwarunkowań zaburzeń psychicznych
C4	przekazanie wiedzy z zakresu psychologicznych i psychiatrycznych metody leczenia zaburzeń psychicznych
C5	pogłębienie umiejętności studentów w zakresie psychologicznego różnicowania zaburzeń psychicznych u osób dorosłych, omawiania ich za pomocą terminologii naukowej oraz identyfikowania ich uwarunkowań
C6	rozwinięcie świadomości problematyki osób chorujących psychicznie
C7	kształtowanie postawy etycznej pracy w ramach zadania psychologa klinicznego
C8	kształtowanie postawy ciągłego rozwoju kompetencji

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych.	K_W09	Egzamin pisemny, Udział w dyskusji
W2	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie (biologicznych, psychologicznych, społecznych i kulturowych) mechanizmów wyjaśniających powstawanie zaburzeń psychicznych.	K_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W3	Ma pogłębioną wiedzę na temat psychologicznych i psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W09	Egzamin pisemny, Udział w dyskusji
W4	Zna relację między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.	K_W09	Egzamin pisemny, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	Potrafi wyjaśnić zagadnienia z zakresy psychologii klinicznej, odwołując się do teorii i badań.	K_U06	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Potrafi omawiać zaburzenia psychiczne odwołując się do odpowiedniej terminologii naukowej.	K_U05, K_U06	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	Potrafi zidentyfikować i wyjaśnić rolę czynników biologicznych mających wpływ na funkcjonowanie człowieka.	K_U04	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Rozumie zadania psychologa klinicznego i potrzebę ciągłego rozwoju zawodowego.	K_K02	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	Rozumie konieczność interdyscyplinarnej współpracy.	K_K02	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	Docenia znaczenie działań profilaktycznych i prewencyjnych w zakresie zdrowia psychicznego.	K_K05	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Psychologia kliniczna- wprowadzenie	W4	Wykład
2.	Depresja. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
3.	Mania, choroba afektywna dwubiegunowa. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
4.	Schizofrenia. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
5.	Zaburzenia okresu okołoporodowego. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
6.	Zaburzenia lękowe. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
7.	Zaburzenia związane ze stresem. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
8.	Zaburzenia dysocjacyjne i pod postacią somatyczną. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, U1, U2	Wykład
9.	Zaburzenia odżywiania. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
10.	Zaburzenia osobowości. Kryteria diagnostyczne. Etiologia. Leczenie.	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
11.	Perfekcjonizm	W2, U1, U2	Wykład
12.	Spektrum autyzmu	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
13.	ADHD u osób dorosłych	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład
14.	Psychologia kliniczna a zmiany klimatyczne	W2, U1, U2	Wykład
15.	Psychologia kliniczna a procesy migracyjne	W2, U1, U2	Wykład
16.	Zaburzenia afektywne: choroba afektywna jednobiegunowa	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Zaburzenia afektywne: choroba afektywna dwubiegunowa	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
18.	Zaburzenia osobowości. Wprowadzenie.	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
19.	Zaburzenia osobowości w ICD-11	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Zaburzenia osobowości – wiązka A (osobowość paranoiczna, schizoidalna i schizotypowa)	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	Zaburzenia osobowości – wiązka B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, z pogranicza/borderline, antyspołeczna)	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	Zaburzenia osobowości – wiązka C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, unikająca, zależna)	W1, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
23.	Omawianie opisów przypadków	W1, W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	- obecność na 50 % wykładów - zaliczenie egzaminu pisemnego (konieczność uzyskania minimum 60% +1 punktów) - warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń - egzamin składa się z 38 pytań jednokrotnego wyboru, jest oceniany według skali: 24-26 punktów: ocena dostateczna 27-29 punktów: ocena dostateczna plus 30-32 punkty: ocena dobra 33-35 punktów: ocena dobra plus 36-38 punktów: ocena bardzo dobra
Ćwiczenia konwersatoryjne	- wykonanie i zaprezentowanie projektu grupowego dotyczącego wskazanych zaburzeń psychicznych - tematy projektów zostaną podane na pierwszych zajęciach - kryteria zaliczenia: - projekt dotyczy wskazanych zaburzeń psychicznych lub zagadnień teoretycznych związanych z klasyfikacją, diagnozą bądź conceptualizacją zaburzeń - odwołanie się do współczesnej literatury naukowej- z ostatnich 10 lat (minimum 3 pozycji) - deklaracja równego podziału ról i aktywnego udziału wszystkich członków grupy - obecność obowiązkowa (dopuszczalna max 1 nieobecność nieusprawiedliwiona)

Literatura

Obowiązkowa

1. Cierpiałkowska, L., Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna (r.4, 6-20). PWN.
2. Pużyński, S., Wciórka (Eds.). (2022). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10: badawcze kryteria diagnostyczne. Fundacja Zdrowia Publicznego.
3. Sonuga-Barke, E., Thapar, A. (2021). The neurodiversity concept: is it helpful for clinicians and scientists?. The Lancet Psychiatry, 8(7), 559-561.
4. Brunnet, A. E., dos Santos Lobo, N., Silveira, T., Kristensen, C. H., Derivois, D. (2020). Migrations, trauma and mental health: A literature update on psychological assessment. L'encephale, 46(5), 364-371.
5. Seidman, L. J. (2006). Neuropsychological functioning in people with ADHD across the lifespan. Clinical psychology review, 26(4), 466-485.
6. Cierpiałkowska, L., Soroko, E. (2017). Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. (Rozdział 2. Zaburzenia osobowości w modelach medycznych i w psychologii różnic indywidualnych, str. 15 – 35).
7. Gorostowicz, A., Siwek, M. (2018). Trudności w diagnostyce choroby afektywnej dwubiegunowej. Psychiatria i Psychologia Kliniczna, 18(1).
8. Millon, T., Davis, R. D., Millon, C., Escovar, L., Meagher, S. E. (2013). Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia. Polskie Towarzystwo Psychologiczne (rozdział 4 – 13).

Dodatkowa

1. Carson, R. C., Butcher, J. N., Mineka, S., Dietrich, W. (2011). Psychologia zaburzeń. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
2. Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Caputo, A., Giacchetta, A., Langher, V., Tomai, M. (2020). Towards a community clinical psychology? Insights from a systematic review of peer-reviewed literature. Community Psychology in Global Perspective, 6(2/1), 128-143.
4. Llewelyn, S. P., Aafjes-van Doorn, K. (2017). Clinical psychology: A very short introduction (Vol. 521). Oxford University Press.
5. Altindag, A., Yanik, M., Nebioglu, M. (2006). Comorbid personality disorders in subjects with bipolar I disorder. International journal of psychiatry in clinical practice, 10(1), 33-37.
6. Camisa, K. M., Bockbrader, M. A., Lysaker, P., Rae, L. L., Brenner, C. A., O'Donnell, B. F. (2005). Personality traits in schizophrenia and related personality disorders. Psychiatry research, 133(1), 23-33.
7. Cwalina, E. (2007). Przegląd terapii poznawczo-behawioralnych stosowanych w leczeniu zaburzeń osobowości typu borderline. Psychoterapia, 2 (141), 41 – 55.
8. Esterberg, M. L., Goulding, S. M., & Walker, E. F. (2010). Cluster A personality disorders: schizotypal, schizoid and paranoid personality disorders in childhood and adolescence. Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 32(4), 515-528.
9. Friberg, O., Martinsen, E. W., Martinussen, M., Kaiser, S., Øvergård, K. T. Rosenvinge, J. H. (2014). Comorbidity of personality disorders in mood disorders: a meta-analytic review of 122 studies from 1988 to 2010. Journal of affective disorders, 152, 1-11.
10. Lochner, C., Serebro, P., van der Merwe, L., Hemmings, S., Kinnear, C., Seedat, S., Stein, D. J. (2011). Comorbid obsessive-compulsive personality disorder in obsessive-compulsive disorder (OCD): A marker of severity. Progress in Neuro-Psychopharmacology and Biological Psychiatry, 35(4), 1087-1092.
11. Meyer, R. (2003). Psychopatologia. Jeden przypadek – wiele teorii. GWP.
12. Pilch, I., Sanecka, E., Hyla, M., Atlas, K. (2015). Polska adaptacja skali TriPM do badania psychopatii w ujęciu triarchicznym. Psychologia Społeczna, 10(4), 35.
13. Rybakowski, J. (2008). Koncepcja spektrum choroby afektywnej dwubiegunowej. Psychiatria, 5(3), 75- 82.
14. Ustun, T.B., Bertelsen, A., Dilling, A., et al. (1999). ICD-10 Zaburzenia psychiczne u osób dorosłych. Opisy przypadków klinicznych. Medical Press.
15. Żuchowicz, P., Bliźniewska, K., Talarowska, M., Gałęcki, P. (2018). Zaburzenia osobowości w depresji. Neuropsychiatria & Neuropsychologia/Neuropsychiatria i Neuropsychologia, 13(1).

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do egzaminu	35
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Etyka zawodu psychologa

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Jan Franczyk	
Prowadzący zajęcia	Jan Franczyk	
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawami etyki jako dyscypliny filozoficznej, z najczęściej pojawiającymi się kwestiami natury etycznej w relacjach psychologa z pacjentem, a także z podstawowymi kryteriami etycznymi dotyczącymi diagnozowania i prowadzenia badań psychologicznych.

Wymagania wstępne

Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Student posiada wiedzę na temat podstaw etyki	K_W14	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W2	W02: Student posiada wiedzę na temat klasycznych nurtów w etyce	K_W14	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
W3	W03: Student posiada wiedzę na temat zasad etycznych ujętych w Kodeksie etyczno-zawodowym psychologa przyjętym przez Polskie Towarzystwo Psychologiczne	K_W14	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
Umiejętności:			
U1	U01: Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę z zakresu etyki do analizy i interpretacji zachowań własnych oraz innych ludzi	K_U02, K_U06	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
U2	U02: Potrafi samodzielnie analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł	K_U02	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
U3	U03: student potrafi przedstawić własne koncepcje strategii działań w kontaktach z człowiekiem oczekującym pomocy psychologa. Swoje działania potrafi uzasadnić z punktu widzenia etyki	K_U02, K_U09	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Student ma świadomość dylematów etycznych związanych z badaniami z zakresu psychologii, potrafi je wskazać, nazwać i zaproponować sposoby ich rozwiązania	K_K01	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
K2	K02: Student potrafi odnieść posiadaną przez siebie wiedzę do konkretnych działań w kontaktach z innymi ludźmi.	K_K04	Egzamin pisemny, Egzamin ustny
K3	K03: W swojej działalności naukowej uwzględnia jej wymiar etyczny	K_K06	Egzamin pisemny, Egzamin ustny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Etyka jako dyscyplina filozoficzna 2. Co to znaczy moralnie dobry? 3. Problem odpowiedzialności moralnej (decyzja i czyn). 4. Kwestia normy moralnej 5. Eudajmonizm w etyce. 6. Deontologizm w etyce. 7. Utylitaryzm w etyce. 8. Personalizm w etyce. 9. Etyka w czasach ponowoczesności (postmodernizmu). 10. Jedna etyka czy wielość etyk?	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład
2.	1. Podstawowe założenia Kodeksu etyczno-zawodowego psychologa oraz Kodeksu etycznego psychologa. 2. Poszanowanie godności i autonomii pacjenta jako podstawa relacji psycholog - pacjent. 3. Kwestia tajemnicy zawodowej psychologa. 4. Gdy system wartości psychologa jest inny niż system wartości pacjenta - etyczny wymiar spotkania. 5. Kwestia prawdy w relacji z pacjentem	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia audytoryjne	Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność na wykładach. Przygotowanie pisemnego eseju na zadany temat.
Ćwiczenia audytoryjne	Obecność na ćwiczeniach. Aktywne uczestnictwo w prowadzonych analizach dotyczących dylematów etycznych związanych z pełnieniem roli psychologa

Literatura

Obowiązkowa

- Jerzy Brzeziński, Barbara Chyrowicz, Zuzanna Toeplitz, Małgorzata Toeplitz-Winiewska, Etyka zawodu psychologa. Wydanie nowe, Warszawa 2017. Jan L. Franczyk, Etyczne aspekty pracy psychologa, Kraków 2024.

Dodatkowa

- R.R. Cottone, V. Tarvydas, M.T. Hartley, Ethics and Decision Making in Counseling and Psychotherapy, Springer Publishing Co Inc, 2021. D.P. Corts, H.E. Tatum, Ethics in Psychological Research, Sage Publications Inc, 2019.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	15
Studiowanie literatury	35
Przygotowanie referatu	30
Przygotowanie do egzaminu	37
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 147
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Negocjacje i mediacje

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Edyta Pindel	
Prowadzący zajęcia	Edyta Pindel	
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny • Ćwiczenia audytoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów z istotą konfliktów, sytuacji kryzysowych i nadzwyczajnych mogących mieć miejsce w różnych obszarach / grupach funkcjonowania człowieka oraz sposobami ich rozwiązania przy pomocy mediacji i negocjacji Przekazywanie studentom wiedzy o istocie, podstawach prawnych oraz podmiotach – uczestnikach mediacji i negocjacji, jak również procedurach, metodach, strategiach, technikach i taktykach prowadzenia mediacji i negocjacji, a także rozwijanie u studentów umiejętności ich zastosowania w praktyce. Kształtowanie u studentów umiejętności mediacyjnych i negocjacyjnych oraz uczestniczenia w pracy grupowej zespołów negocjacyjnych Zapoznanie studentów z psychologicznymi uwarunkowaniami skuteczności negocjacji i mediacji Uświadomienie studentom znaczenia zasad i standardów, w tym etycznych prowadzenia mediacji i negocjacji

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna i rozumie istotę, podstawy prawne, znaczenie, a także cel mediacji oraz negocjacji, jak również podmioty – uczestników tych procesów i ich role	K_W01	Zaliczenie ustne, Projekt grupowy
W2	Student zna podstawowe rodzaje konfliktów, sytuacji kryzysowych i nadzwyczajnych mających miejsce w różnych obszarach / grupach funkcjonowania człowieka oraz sposoby ich rozwiązania przy pomocy mediacji i negocjacji	K_W07, K_W08, K_W09	Zaliczenie ustne, Projekt grupowy, Gry dydaktyczne
W3	Student zna i rozumie procedury, metody, strategie, techniki i taktyki prowadzenia mediacji i negocjacji	K_W10	Zaliczenie ustne, Gry dydaktyczne
W4	Student zna i rozumie psychologiczne uwarunkowania skuteczności negocjacji i mediacji	K_W10	Zaliczenie ustne, Aktywność, Gry dydaktyczne
W5	Student rozumie, jakie znaczenie mają zasady etyczne w prowadzeniu negocjacji i mediacji	K_W14	Zaliczenie ustne, Gry dydaktyczne
Umiejętności:			
U1	Student potrafi zastosować, odpowiednio dobrane do rodzaju konfliktu, sytuacji kryzysowej czy nadzwyczajnej, metody, strategie, techniki i taktyki mediacji oraz negocjacji	K_U09	Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne
U2	Student potrafi nawiązywać poprawny kontakt i wychodzić naprzeciw konfliktom, sytuacjom kryzysowym i nadzwyczajnym względem osób w różnych kontekstach relacyjnych, społecznych i kulturowych	K_U10	Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne
U3	Student prezentuje ustnie efekty swojej pracy w sposób przejrzysty i usystematyzowany, wykorzystując wiedzę dotyczącą mediacji i negocjacji	K_U05	Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Student jest gotów do wejścia w rolę mediatora oraz uczestniczenia w pracy grupowej zespołów negocjacyjnych	K_K04	Projekt grupowy, Gry dydaktyczne
K2	Student ma świadomość zasad i standardów etycznych w prowadzeniu mediacji i negocjacji, przy analizowaniu i rozstrzyganiu problemów.	K_K01	Projekt grupowy, Aktywność, Gry dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Idea mediacji i negocjacji - Spory, konflikty, sytuacje kryzysowe i nadzwyczajne - warunki występowania, uwarunkowania, detektory, zdarzenia bezpośrednio wywołujące, modele i strategie postępowania, płaszczyzny i pola interwencji; 2. Zakres zastosowania mediacji i negocjacji 3. Istota mediacji - Definicja mediacji, - Powstanie i rozwój mediacji na tle alternatywnych metod rozwiązywania sporów, - Cel, funkcje, zasady, style i rodzaje mediacji, - Budowanie zrębów efektywnej mediacji, - Typy strategii mediacyjnej oraz metody i techniki w mediacji - Koncepcje procesu mediacyjnego - Modele procesu mediacyjnego - Umowa o mediację - Prowadzenie mediacji – etapy i fazy procesu mediacyjnego, - Dochodzenie do porozumienia na drodze mediacji (tu m.in. dokumentacja mediacyjna, ugoda) 4. Negocjacje – ujęcie definicyjne, modele, strategie, techniki i taktyki negocjacyjne, 5. Język mediacji i negocjacji 6. Elementy komunikacji przydatne w prowadzeniu mediacji i negocjacji 7. Wskazówki do prowadzenia mediacji i negocjacji 8. Zasady pracy, standardy, prawa i obowiązki mediatora i negocjatora. Kodeks zawodowej etyki. 9. Zalety oraz zagrożenia mediacji i negocjacji 10. Negocjacje policyjne 11. Negocjacje w więzieniu	W1, W2, W3, W4, W5	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	1. Mediacje w sprawach rodzinnych 2. Transgraniczne mediacje dwunarodowościowych rodzin 3. Mediacje w sprawach cywilnych 4. Mediacje rówieśnicze 5. Mediacje szkolne 6. Mediacje gospodarcze 7. Mediacje pracownicze 8. Mediacje administracyjne 9. Mediacje w sprawach z nieletnim sprawcą czynu karalnego 10. Mediacje w sprawach karnych 11. Instytucja mediacji w sprawach z zakresu błędów medycznych 12. Mediacje w sferze publicznej 13. Pokrzywdzony – jego prawa i działania 14. Realizacja mediacji w kraju i zagranicą – ujęcie statystyczne i nowe wymiary	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2	Ćwiczenia audytoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia audytoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie końcowe - całościowe przedmiotu odbywa się w formie zaliczenia ustnego obejmującego treści wykładowe i konwersatoryjne. Ponadto przy zaliczeniu końcowym bierze się pod uwagę obecność na zajęciach – wykładach i konwersatoriach (dopuszczalna 1 nieobecność na wykładzie i 1 nieobecność na konwersatorium)
Ćwiczenia audytoryjne	Zaliczenie z konwersatorium, będące warunkiem dopuszczenia do zaliczenia końcowego, student otrzymuje na podstawie oceny formalnej i merytorycznej prezentacji, opracowanej w grupie, w oparciu o literaturę przedmiotu, na jeden z tematów podanych przez prowadzącą zajęcia oraz na podstawie aktywności na zajęciach, tj. m.in. pracy indywidualnej i grupowej, w tym przedstawiania jej wyników, jak również udziału w dyskusjach na forum grupy i zajęciach aktywizujących, czy też sprawdzających poziom zdobytej wiedzy w obszarze każdego tematu zajęć.

Literatura

Obowiązkowa

1. Binsztok A., Sztuka skutecznego prowadzenia mediacji i negocjacji. Zagadnienia psychologiczne i komunikacyjne., Marina, Wrocław 2013
2. Cetera M., Tabernacka M. (red. naukowa), Leksykon mediacji, Difin, Warszawa 2023

Dodatkowa

1. Antolak – Szymański K., Mediacja w rozwiązywaniu indywidualnych sporów pracowniczych ujęcie modelowe., Wolters Kluwer, Warszawa 2024 Binsztok A., Mediacje gospodarcze, Marina, Wrocław 2015 Duda A.K., Skrzypek W., Mróz A., Koperna P., Sobieszczańska K., Zawisza – Wilk E., Masz prawo do mediacji w szkole. Mediacje rówieśnicze w praktyce szkolnej. Implikacje i rekomendacje, Scholar, Warszawa 2019 Filaber J., Mediacje. Podstawy prawne i praktyka stosowania, CeDeWu, Warszawa 2022
2. Gójska A., Mediacje rodzinne, Uniwersytet Warszawski, Warszawa 2014 Gmurzyńska E., Morek R., Mediacje. Teoria i praktyka. Wolters Kluwer business, Warszawa 2016 Kałucki K., Negocjacje, Difin, Warszawa 2022 Mediacje. Wybór przepisów. Opracowanie zbiorowe, C.H. Beck, Warszawa 2022 Moore Ch. W., Mediacje – praktyczne strategie rozwiązywania konfliktów, Wolters Kluwer business, Warszawa 2016
3. Rękas A. (red.), Czy tylko sąd rozstrzygnie w sporze? Mediacja i sądownictwo polubowne. Informator o alternatywnych sposobach rozwiązywania sporów, Ministerstwo Sprawiedliwości, Warszawa 2010 Rogula C., Zemke – Górecka A., Mediacja w praktyce mediatora i pełnomocnika, Wolters Kluwer, Warszawa 2021 Sroka T., Zostałem pokrzywdzony przestępstwem i co dalej? Informator dla pokrzywdzonego” Ministerstwo Sprawiedliwości;; Uniwersytecka Poradnia Prawna UJ, Kraków 2010
4. Tabernacka M., Negocjacje i mediacje w sferze publicznej, Wolters Kluwer, Warszawa 2024 Wojtanowicz K., Pękala M. (red.naukowa), Oblicza mediacji. Wybrane zagadnienia., Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Kraków 2022
5. Gracz L., Słupińska K. (red.naukowa), Negocjacje i komunikacja. Wybrane aspekty., Edu –Libri, Kraków 2018 Birkenbihl F. V., Komunikacja werbalna. Psychologia prowadzenia negocjacji. Profesjonalne techniki negocjacyjne z eksperymentami i ćwiczeniami, ASTRUM, Wrocław 1997 Kalisz A., Zienkiewicz A., Mediacja w sprawach gospodarczych jako narzędzie wspierające sukces w biznesie, Difin, Warszawa 2020 Kazimierczak M., Kazimierczak J., Mediacja rodzinna. Praktyczny poradnik., Difin, Warszawa 2015
6. Kłos P., Poufność mediacji – analiza teoretycznoprawna., UMCS, Lublin 2021 Lewicka A., Grudzińska E., Mediacja sądowa. Alternatywna metoda resocjalizacyjna?, UMCS, Lublin 2010 Sande K., Sztuka mediacji, Vocatio Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2020 Winch A., Winch S., Negocjacje – jednostka, organizacja, kultura, Difin, Warszawa 2010 Wirkus Ł, Piętka – Chrystofiak M. (red.naukowa), Mediacje sądowe i interwencja kryzysowa w teorii i praktyce, Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2023

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia audytoryjne	15
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Metody badań empirycznych w psychologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
Koordynator zajęć	Julia Badzińska		
Prowadzący zajęcia	Julia Badzińska		
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę		Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przygotowanie studentów do rozumienia i stosowania podstawowych metod badań empirycznych w psychologii oraz do krytycznej analizy i prezentacji wyników badań naukowych. Obejmuje omówienie kluczowych etapów procesu badawczego, począwszy od formułowania problemów i celów badawczych, poprzez wyszukiwanie i krytyczną analizę literatury naukowej, planowanie i projektowanie badań, aż po dokumentowanie, raportowanie oraz prezentację i upowszechnianie wyników badań. W ramach kursu studenci zapoznają się z podstawowymi metodami badawczymi w psychologii, w tym eksperymentem psychologicznym, metodami kwestionariuszowymi oraz wywiadem, ze szczególnym uwzględnieniem zasad ich poprawnego stosowania, ograniczeń metodologicznych oraz aspektów etycznych prowadzenia badań z udziałem ludzi. Kurs ma charakter teoretyczno-praktyczny i ukierunkowany jest na rozwijanie umiejętności samodzielnego myślenia metodologicznego oraz przygotowania projektów badań empirycznych zgodnych z obowiązującymi standardami naukowymi.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 – student posiada podstawową wiedzę na temat teorii pomiaru przy użyciu kwestionariuszy	K_W03, K_W05	Projekt indywidualny, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	W02 – student posiada podstawową wiedzę na temat zasad interpretacji wyników badań ilościowych i jakościowych oraz ich ograniczeń.	K_W03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W3	W03 – student posiada podstawową wiedzę dotyczącą dostępnych baz danych z literaturą fachową	K_W03	Projekt indywidualny, Raport, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W4	W04 – student wie, w jaki sposób dobrać elementy konieczne do zaprojektowania badania w wybranym przez siebie paradygmacie (typy bodźców, metody prezentacji)	K_W03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W5	W05 – student zna zasady tworzenia spójnych projektów badawczych, uwzględniających poprawność metodologiczną, odpowiedni dobór narzędzi oraz etyczne aspekty prowadzenia badań	K_W03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	U01 – student potrafi stworzyć własny kwestionariusz lub zaadaptować kwestionariusz już istniejący	K_U01	Projekt indywidualny, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	U02 – student potrafi dokonać wstępnego przetworzenia oraz wizualizacji danych kwestionariuszowych	K_U01	Projekt indywidualny, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	U03 – student potrafi stworzyć bazę bibliograficzną do swojego projektu a także zautomatyzować proces dodawania literatury cytowanej	K_U02	Projekt indywidualny, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U4	U04 – student potrafi przedstawić argument teoretyczny przemawiający za możliwością przeprowadzenia badania w wybranym przez siebie paradygmacie oraz sformułować odpowiednie hipotezy	K_U01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U5	U05 – student potrafi zaprojektować własną procedurę badawczą na podstawie zaproponowanego projektu i stworzyć jej działającą wersję w programie PsychoPy	K_U01	Projekt indywidualny, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	K01 – Student rozumie potrzebę tworzenia kwestionariuszy badawczych zgodnie z zasadami etyki badawczej, dbając o formułowanie pytań w sposób, który nie narusza prywatności ani nie wywołuje dyskomfortu u uczestników badań. Rozumie także potrzebę odpowiedzialnego zbierania, przechowywania i przetwarzania danych, zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.	K_K01	Projekt indywidualny, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	K02 – potrafi koordynować tworzenie projektu naukowego	K_K03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Raport, Poster, Prezentacja, Aktywność, Udział w dyskusji, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do badań empirycznych i ścieżki naukowej w psychologii	W5, U4	Ćwiczenia laboratoryjne
2.	Formy komunikacji i upowszechniania wyników badań naukowych	K2	Ćwiczenia laboratoryjne
3.	Wyszukiwanie i przegląd literatury naukowej	W3	Ćwiczenia laboratoryjne
4.	Wyszukiwanie i przegląd literatury naukowej - analiza i selekcja	W3	Ćwiczenia laboratoryjne
5.	Style bibliograficzne i zarządzanie literaturą naukową	U3	Ćwiczenia laboratoryjne
6.	Planowanie badania empirycznego: podejścia jakościowe i ilościowe	W2, W5, U4, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
7.	Metody kwestionariuszowe - praktyka badawcza	W1, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
8.	Metody kwestionariuszowe - zastosowania praktyczne	W1, U1, U2, K1	Ćwiczenia laboratoryjne
9.	Eksperyment psychologiczny - podstawy metodologiczne	W4, W5, U4, U5, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
10.	Projektowanie badań eksperymentalnych i procedur badawczych	W4, W5, U4, U5, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
11.	Dokumentowanie procesu badawczego i raportowanie wyników	W2, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
12.	Wizualizacja danych w badaniach psychologicznych	W2, U2, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
13.	Realizacja projektu badawczego - koncepcja i realizacja	W2, W4, W5, U4, K2	Ćwiczenia laboratoryjne
14.	Prezentacja projektów badawczych	W2, W4, W5, U4, K2	Ćwiczenia laboratoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
15.	Prezentacja projektów badawczych	W2, W4, W5, U4, K2	Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja, Ćwiczenia laboratoryjne, Projekt, Praca w grupie, Ćwiczenia, Eksperyment

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	1. Obecność na zajęciach (dozwolone 2 nieobecności), 2. aktywny udział w zajęciach, 3. oddanie wszystkich wymaganych prac w terminie, 4. zaprezentowanie projektu końcowego.

Literatura

Obowiązkowa

1. Cumpston, M., Li, T., Page, M. J., Chandler, J., Welch, V. A., Higgins, J. P., & Thomas, J. (2019). Updated guidance for trusted systematic reviews: a new edition of the Cochrane Handbook for Systematic Reviews of Interventions. The Cochrane database of systematic reviews, 2019(10), ED000142.
2. Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2005). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów.
3. Peirce, J., & MacAskill, M. (n.d.). PsychoPy documentation. Retrieved from <https://www.psychopy.org/documentation.html>
4. Skimina, E., Harasimczuk, J., & Ciecuch, J. (2022). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7. Wydawnictwo Liberi Libri.

Dodatkowa

1. Mendeley Guide. <https://www.mendeley.com/guides>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	50
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Praktyka zawodowa ogólna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Praktyki
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 6	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Praktyka zawodowa: 60, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy odnoszącej się do działalności praktycznej (zawodowej) psychologa pracującego w różnych środowiskach i kontekstach społecznych. Podczas praktyki zawodowej studenci naberą umiejętności i kompetencje wykorzystania wiedzy zdobytej w trakcie studiów w ramach zadań realizowanych w ramach praktyki, w wybranej przez siebie placówce.

Wymagania wstępne

Praktyka realizowana w placówce wskazanej przez uczelnię lub wybranej przez osobę studiującą i zatwierdzonej przez kierownika praktyk.

Praktyka trwa 2 tygodnie w przypadku organizacji przez uczelnię lub odbywa się w trakcie semestru w przypadku organizacji indywidualnej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student potrafi rozpoznać trudności i wskazać objawy kryzysu/psychopatologii pacjentów instytucji, w której realizowana jest praktyka (wstępna diagnoza dotycząca problemu)	K_W07, K_W09	Zaliczenie ustne
W2	Student posiada wiedzę na temat procesu diagnostycznego prowadzonego w instytucji, w której realizowana jest praktyka (poznaje narzędzia diagnostyczne i sposób prowadzenia diagnozy)	K_W12	Zaliczenie ustne
W3	Student ma wiedzę na temat rodzaju działań pomocowych stosowanych w instytucji, w której realizowana jest praktyka zawodowa	K_W07, K_W10	Zaliczenie ustne
W4	Student nabywa wiedzę na temat sposobu prowadzenia dokumentacji psychologicznej zgodnie z zasadami zachowania etyki zawodowej	K_W14	Zaliczenie ustne
Umiejętności:			
U1	Student nabywa umiejętność komunikowania się z podopiecznymi w różnym wieku	K_U10	Zaliczenie ustne
U2	Student nabywa umiejętność komunikowania się z innymi specjalistami (rozmowa z opiekunem praktyk, udział w zebraniu klinicznym)	K_U10	Zaliczenie ustne
U3	Student nabywa umiejętność analizowania dokumentacji psychologicznej podopiecznych instytucji, wyciągania wniosków oraz planowania strategii działań pomocowych	K_U02, K_U09	Zaliczenie ustne
Kompetencji społecznych:			
K1	Student jest uwrażliwiony na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej, otwarty na współpracę z innymi specjalistami cele udzielenia pomocy	K_K02, K_K04	Zaliczenie ustne
K2	Student jest uwrażliwiony na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej, otwarty na współpracę z innymi specjalistami cele udzielenia pomocy	K_K05	Zaliczenie ustne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Student zobowiązany jest do zrealizowania 40 godzin dydaktycznych praktyki zawodowej w wybranej przez siebie instytucji lub w instytucji wskazanej przez uczelnię, według harmonogramu ustalonego przez dyrektora/ kierownika instytucji lub przydzielonego opiekuna praktyk (psychologa). Praktyka zawodowa realizowana jest w placówkach świadczących szeroko rozumianą pomoc psychologiczną (placówki oświatowe: szkoły, przedszkola, poradnie psychologiczno- pedagogiczne; placówki służby zdrowia: szpitale, ośrodki leczenia zaburzeń, ośrodki rehabilitacyjne i inne). Zgoda na realizację praktyki w wybranej przez studenta instytucji poparta jest zgodą kierownika praktyk niepedagogicznych. Celem praktyki zawodowej jest: · zapoznanie studenta ze specyfiką i organizacją pracy instytucji, w której realizowana jest praktyka, · poznanie przez studenta specyfiki problemów podopiecznych instytucji, w której realizowana jest praktyka (analiza objawów – wstępna diagnoza dotycząca problemu), · poznanie przez studenta zasobów diagnostycznych instytucji (narzędzi diagnostycznych) i specyfiki procesu diagnostycznego (rozmowa z opiekunem praktyk, obserwacja pracy opiekuna praktyk, obserwacja podopiecznych, analiza dokumentacji podopiecznych), · poznanie przez studenta procedur pomocowych stosowanych w instytucji, w której realizowana jest praktyka – poradnictwo, psychoedukacja/ psychoprofilaktyka i inne (rozmowa z opiekunem praktyk, obserwacja pracy opiekuna praktyk, analiza dokumentacji podopiecznych), · zapoznanie studenta ze sposobem prowadzenia dokumentacji psychologicznej (analiza dokumentacji podopiecznych), · kształtowanie u studenta umiejętności komunikowania się z podopiecznym w różnym wieku (np. obserwacja pracy opiekuna praktyk będącego w kontakcie z podopiecznymi, współuczestniczenie w rozmowie z podopiecznymi), · kształtowanie u studenta umiejętności skutecznego komunikowania się z innymi specjalistami (stały kontakt z opiekunem praktyk, bierny udział w zebraniu zespołu, bierny udział zebraniu klinicznym, superwizji, itp.), · uwrażliwianie studenta na problemy osób i grup społecznych znajdujących się w sytuacji trudnej, · uwrażliwienie studenta na problematykę zdrowia psychicznego osób zaangażowanych w zawody pomocowe; potrzebę dbałości o własne zdrowie psychiczne.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2	Praktyka zawodowa

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Praktyka zawodowa	Dyskusja, Pokaz, Case study, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Praktyka zawodowa	Student uzyskuje zaliczenie praktyki, gdy po ukończeniu praktyki w instytucji, w terminie ustalonym przez uczelnię składa u kierownika praktyk dokumenty: dzienniczek praktyk, opinię o praktyce zawierającą wykaz realizowanych czynności, ankietę dotyczącą oceny wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych w trakcie praktyk , stanowiącą załącznik do opinii o praktyce. Dodatkowo student proszony jest o wyrażenie swojej opinii w ankiecie ewaluacyjnej. Zaliczenie praktyki odbywa się na podstawie rozmowy kierowanej przeprowadzanej przez kierownika praktyk z ramienia uczelni.

Literatura

Obowiązkowa

1. Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów
2. Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego
3. Kodeks Etyczny Psychologa PTP

Dodatkowa

1. Dokumenty obowiązujące w placówce, w której realizowana jest praktyka (regulamin, statut...)

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Praktyka zawodowa	60
Studiowanie literatury	10
Przygotowanie do zaliczenia	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 80
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz		
Prowadzący zajęcia			
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przygotowanie osób studiujących do rozumienia przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej jako środowisk intensywnego rozwoju, wychowania, opieki i uczenia się dziecka. Zajęcia obejmują podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb rozwojowych dzieci, adaptacji do przedszkola i szkoły, gotowości szkolnej, roli zabawy i aktywności własnej, współpracy z rodziną oraz indywidualizacji wsparcia. Kurs ma charakter modułu pedagogicznego dla psychologów, dlatego akcentuje znaczenie wiedzy pedagogicznej w rozpoznawaniu potrzeb dziecka, planowaniu wsparcia psychologiczno-pedagogicznego, współpracy z nauczycielami i rodzicami oraz projektowaniu działań wspierających rozwój w przedszkolu i klasach I-III.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna podstawowe założenia pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, zadania przedszkola i szkoły oraz rolę nauczyciela, wychowawcy i psychologa w pracy z małym dzieckiem.	F.1.W1, F.1.W2, SE_W15	Sprawdzian, Aktywność
W2	Osoba studiująca zna uwarunkowania funkcjonowania dziecka w przedszkolu i klasach I-III, w tym problemy adaptacji, gotowości szkolnej, relacji w grupie oraz trudności w uczeniu się.	F.1.W3, F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16	Case study / Studium przypadku, Aktywność
W3	Osoba studiująca rozumie znaczenie wychowania, zabawy, aktywności własnej i doświadczenia w rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym.	F.1.W3, SE_W17	Sprawdzian, Aktywność
W4	Osoba studiująca zna podstawowe zasady obserwacji pedagogicznej, indywidualizacji oddziaływań oraz planowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu i edukacji wczesnoszkolnej.	F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16	Projekt indywidualny, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi analizować potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka oraz planować podstawowe działania wspierające jego rozwój i uczenie się.	F.1.U1, F.1.U2, F.1.U3, SE_U04, SE_U05	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
U2	Osoba studiująca potrafi wykorzystać informacje z obserwacji i opisu przypadku do zaplanowania pracy diagnostyczno-wspierającej w przedszkolu lub klasach I-III.	F.1.U1, F.1.U2, F.1.U3, SE_U05	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
U3	Osoba studiująca potrafi wspierać nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz w tworzeniu warunków sprzyjających wszechstronnemu rozwojowi dziecka.	F.1.U4, F.1.U5, SE_U11	Projekt indywidualny, Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do dialogu z dzieckiem, rodzicem, opiekunem i nauczycielem na temat rozwoju dziecka oraz potrzebnego wsparcia.	F.1.K1, SE_K09	Case study / Studium przypadku, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	Osoba studiująca rozumie znaczenie odpowiedzialności, współpracy i podmiotowego traktowania dziecka w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.	F.1.K1, SE_K09	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna jako subdyscyplina pedagogiki oraz przedszkole i szkoła jako środowiska rozwoju dziecka.	W1, W2	Wykład
2.	Zadania rozwojowe i potrzeby edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym.	W2, W3	Wykład
3.	Adaptacja dziecka do przedszkola i szkoły oraz czynniki wspierające poczucie bezpieczeństwa.	W2, W3	Wykład
4.	Zabawa, aktywność własna i doświadczenie jako podstawy uczenia się oraz rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka.	W2, W3	Wykład
5.	Rola nauczyciela, wychowawcy i psychologa w organizacji procesu opiekuńczo-wychowawczego i dydaktycznego w przedszkolu oraz klasach I-III.	W1, W3, W4	Wykład
6.	Obserwacja i diagnoza pedagogiczna dziecka, gotowość szkolna oraz przejście dziecka z przedszkola do szkoły.	W2, W4	Wykład
7.	Trudności w uczeniu się na początku edukacji szkolnej, specjalne potrzeby edukacyjne, edukacja włączająca i indywidualizacja wsparcia.	W2, W4, U1	Wykład
8.	Współpraca z rodzicami i nauczycielami, projektowanie działań wspierających i dylematy etyczne pracy psychologa z małym dzieckiem.	W3, W4, U1, U3, K1, K2	Wykład
9.	Analiza funkcjonowania dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym w kontekście rozwojowym oraz edukacyjnym.	W2, U1	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Planowanie działań wspierających adaptację dziecka do przedszkola i szkoły.	W2, W3, U1	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Wykorzystanie obserwacji pedagogicznej do rozpoznawania potrzeb dziecka.	W2, W4, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Planowanie wsparcia gotowości szkolnej i początkowego uczenia się dziecka.	W3, W4, U1, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Projektowanie działań wspierających rozwój społeczno-emocjonalny w grupie przedszkolnej i klasie wczesnoszkolnej.	W3, U1, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Współpraca z rodzicami i nauczycielami w sytuacji trudności rozwojowych lub edukacyjnych dziecka.	U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
15.	Indywidualizacja oddziaływań edukacyjnych i wspierających wobec dziecka ze zróżnicowanymi potrzebami.	W4, U1, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study, Praca z tekstem
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność zgodnie z regulaminem studiów. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena sprawdzianu zaliczeniowego z treści wykładów.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna jedna nieobecność. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział w analizie przypadków oraz przygotowanie krótkiego projektu planu wsparcia ucznia/dziecka w środowisku edukacyjnym.

Literatura

Obowiązkowa

- Karbowniczek, J. (2025). Podstawy edukacji przedszkolnej. Podręcznik dla studentów i nauczycieli. Lublin: Innovatio Press Wydawnictwo Naukowe Lubelskiej Akademii WSEI.
- Budniak, A. (2025). Edukacja społeczna dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym. Vademecum. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.
- Kondracka-Szala, M., Mazurek, W. (red.). (2025). Pedagogia pozytywna w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.

Dodatkowa

- Szuścik, U., Ogrodzka-Mazur, E., Szafrńska, A. i in. (red.). (2025). Edukacja małego dziecka. Tom 19. Potencjał edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w kontekście współczesnego świata: doświadczenia i perspektywy. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.
- Klus-Stańska, D. (2024). Dydaktyka i jej paradygmaty. Różnorodne światy szkoły. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Kwiatkowski, S. M. (red.). (2024). Edukacja szkolna z perspektywy nauk pedagogicznych. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	10

Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie do zaliczenia	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 55
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia osób z niepełnosprawnością

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Małgorzata Płoszaj	
Prowadzący zajęcia	Małgorzata Płoszaj, Aleksandra Wójciak	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi funkcjonowania psychospołecznego osób z niepełnosprawnością. W ramach zajęć studenci zdobędą pogłębioną wiedzę na temat specyfiki funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną, niepełnosprawnością narządu słuchu, wzroku oraz ruchu. Omawiane treści będą stanowiły podstawę do planowania i prowadzenia skutecznych oddziaływań terapeutycznych. Podczas ćwiczeń studenci rozwiną umiejętności w zakresie wspomagania rozwoju uczniów z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Studenci rozwiną świadomość ograniczeń oraz typowych błędów, które mogą pojawiać się w pracy psychologa z uczniem z niepełnosprawnością. Ponadto pogłębią rozumienie potrzeby stałego doskonalenia własnych kompetencji zawodowych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą funkcjonowania osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.	SK_W04	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W2	Zna szczegółowo mechanizmy prowadzące do patologizacji rozwoju osób z niepełnosprawnością	SK_W02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W3	Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologicznych podstaw oddziaływań wspierających osoby z niepełnosprawnością	SK_W10	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Potrafi wykorzystywać pogłębioną wiedzę z zakresu psychologii osób z niepełnosprawnością do interpretowania funkcjonowania jednostki	SK_U07	Projekt grupowy
U2	Potrafi wykorzystywać szeroką wiedzę psychologiczną do wyznaczania kierunków działań wspierających, rewalidacyjnych i terapeutycznych wobec osób z niepełnosprawnością oraz ich najbliższego otoczenia	SK_U04	Projekt grupowy
U3	Potrafi opracować założenia indywidualnego programu wsparcia dla osoby z niepełnosprawnością	SK_U01	Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Jest świadomy zakresu własnej wiedzy i umiejętności oraz rozumie konieczność stałego doskonalenia się w obszarze psychologii rehabilitacyjnej osób z niepełnosprawnością	SK_K03	Projekt grupowy
K2	Potrafi współpracować w zespole specjalistów w celu wspierania rozwoju osób z niepełnosprawnością	SK_K02	Projekt grupowy
K3	Posiada pogłębione kompetencje interpersonalne niezbędne do prowadzenia zindywidualizowanych oddziaływań wobec osób z niepełnosprawnością	SK_K06	Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Niepełnosprawność- podstawowe aspekty teoretyczne 2. Psychologia rehabilitacji 3. Niepełnosprawność intelektualna 4. Niepełnosprawność narządu słuchu 5. Niepełnosprawność narządu wzroku 6. Niepełnosprawność ruchowa 7. Proces adaptacji do niepełnosprawności, niepełnosprawność w aspekcie społecznym 8. Seksualność osób z niepełnosprawnością 9. Rodzina osób z niepełnosprawnością- wybrane aspekty 10. Technologia w życiu osób z niepełnosprawnością	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład
2.	Zajęcia organizacyjne, próba definicji niepełnosprawności w kontekście modelu medycznego, społecznego, biopsychospołecznego. Plakaty dla BON Warsztaty Terapii Zajęciowej jako forma pracy dla osób z niepełnosprawnościami Specyfika pracy z osobą z niepełnosprawnością intelektualną Psychologia osób z uszkodzonym zmysłem słuchu. Uczeń z niepełnosprawnością wzrokową w szkole ogólnodostępnej Psychologia osób z chorobą przewlekłą. Wspieranie i edukacja dziecka z chorobą przewlekłą Psychologia osób z z niepełnosprawnością ruchową Prezentacja projektów zaliczeniowych, podsumowanie zajęć	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność na wykładach (70%) oraz egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru). Próg zaliczenia 60% +1.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: poprawne wykonanie projektu grupowego, aktywny udział w zajęciach, obecność obowiązkowa (dopuszczalne max 1 nieobecność nieusprawiedliwiona)

Literatura

Obowiązkowa

1. Bobińska, K., Pietras, T., & Gałęcki, P. (red.). (2012). Niepełnosprawność intelektualna: Etiopatogeneza, epidemiologia, diagnoza, terapia. Wydawnictwo Continuo. Chimicz, D. (2015). Młodzież z niepełnosprawnością intelektualną wobec własnej sytuacji życiowej. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Chrzanowska, I. (2021). Pedagogika specjalna: Od tradycji do współczesności. Podręcznik akademicki. Oficyna Wydawnicza Impuls.
2. Garbat, M. (2015). Historia niepełnosprawności. Novae Res. Giełda, M. (2015). Pojęcie niepełnosprawności. W M. Giełda i R. Raszevska-Skałicka (red.), Prawno-administracyjne aspekty sytuacji osób niepełnosprawnych w Polsce (s. 17-32). Uniwersytet Wrocławski, E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa, Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii.
3. Kowalik, S. (2018). Stosowana psychologia rehabilitacji (T. 17). Scholar. Lew-Starowicz, Z., & Skrzypulec, V. (red.). (2010). Podstawy seksuologii. PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Plichta, P. (2017). Socjalizacja i wychowanie dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w erze cyfrowej. Wydawnictwo Adam Marszałek.
4. Wilmonska-Pietruszyńska, A., & Czechowski, K. (2023). Rehabilitacja kompleksowa osób niepełnosprawnych. Niepełnosprawność – Zagadnienia, Problemy, Rozwiązania, 1(46), 7-20. Zasępa, E. (2017). Osoba z niepełnosprawnością intelektualną: Procesy poznawcze. Oficyna Wydawnicza Impuls. Zasępa, E. (red.). (2020). Niepełnosprawność intelektualna: Poznawanie i wspieranie. Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.
5. Długołęcka, A. (2026). Niepełnosprawność fizyczna i zdrowie seksualne. W M. Beisert, M. Lew-Starowicz, & B. Grabski (red.), Seksuologia. Tom 1 (s. 487-499). PZWL Wydawnictwo Lekarskie. Dykcik, W. (red.). (2001). Pedagogika specjalna. Wydawnictwo Naukowe UAM. Girimaji, S. C., & Pradeep, A. J. V. (2018). Intellectual disability in International Classification of Diseases-11: A developmental perspective. Indian Journal of Social Psychiatry, 34(Suppl. 1), S68-S74.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	50
Przygotowanie projektu	30
Przygotowanie do egzaminu	40
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 165
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia nieprzystosowania społecznego

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu założeń profesjonalnego podejścia do problematyki przystosowania i nieprzystosowania społecznego dzieci, młodzieży i dorosłych. Podczas zajęć studenci zdobędą podstawowe umiejętności związane z rozpoznawaniem oraz diagnozowaniem przejawów niedostosowania społecznego a także udzielaniem różnych form pomocy i wsparcia osobom nieprzystosowanym społecznie.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	student zna terminologię używaną w psychologii nieprzystosowania społecznego (przystosowanie, nieprzystosowanie, zagrożenie niedostosowaniem społecznym)	K_W01, K_W09	Test
W2	student opisuje modele diagnozy nieprzystosowania społecznego	K_W09	Test
W3	student charakteryzuje wybrane formy nieprzystosowania społecznego	K_W09	Test
W4	student wskazuje na etiologię nieprzystosowania społecznego	K_W09	Test
W5	student wskazuje formy oddziaływań terapeutyczno - resocjalizacyjnych	K_W09	Test
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować objawy niedostosowania społecznego/ zagrożenia niedostosowaniem społecznym (symptomatologia)	K_U07	Test, Projekt indywidualny
U2	student potrafi zdiagnozować przejawy niedostosowania społecznego w oparciu o poznane narzędzia	K_U04	Projekt indywidualny
U3	student potrafi zaprojektować działania ukierunkowane na udzielanie pomocy terapeutyczno - resocjalizacyjnej dzieciom i młodzieży niedostosowanej społecznie	K_U09	Projekt indywidualny
Kompetencji społecznych:			
K1	student ma świadomość potrzeby rozwoju osobistego i doskonalenia kompetencji zawodowych	K_K02	Projekt indywidualny
K2	student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami celem udzielenia kompleksowej pomocy dziecku/ nastolatki/ osobie dorosłej	K_K04	Projekt indywidualny
K3	student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego	K_K05	Projekt indywidualny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Przystosowanie i nieprzystosowanie. Wybrane definicje nieprzystosowania/niedostosowania społecznego 2. Przyczyny nieprzystosowania społecznego/ czynniki warunkujące niedostosowanie społeczne (indywidualne, środowiska rodzinnego, środowiska szkolnego i rówieśniczego) 3. ADHD i zaburzenia zachowania a nieprzystosowanie społeczne 4. Diagnoza nieprzystosowania społecznego. Modele diagnozy nieprzystosowania społecznego, wybrane narzędzia służące do rozpoznania zjawiska 5. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - agresja dzieci i młodzieży 6. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nieletni jako sprawcy przestępstw 7. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - autoagresja: samobójstwa i samookaleczenia 8. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nadużywanie alkoholu, uzależnienie od alkoholu 9. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - nadużywanie substancji psychoaktywnych innych niż alkohol 10. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - uzależnienie od Internetu 11. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - ryzykowne zachowania seksualne 12. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - zaburzenia odżywiania 13. Wybrane formy nieprzystosowania społecznego - wagary, ucieczki z domu, kłamstwo i nieposłuszeństwo 14. Socjoterapia i resocjalizacja jako działania ukierunkowane na pomoc osobom niedostosowanym społecznie 15. Profilaktyka nieprzystosowania społecznego	W1, W2, W3, W4, W5, U1	Wykład
2.	1. Uczeń niedostosowany społecznie/ zagrożony niedostosowaniem społecznym – charakterystyka, różnice 2. Praca z uczniem niedostosowanym społecznie, zagrożonym niedostosowaniem społecznym. Orzeczenie, IPET, WOPFU 3. Diagnoza niedostosowania społecznego – wywiad z rodzicem 4. Diagnoza niedostosowania społecznego – wybrane techniki i narzędzia (SNS, DROM) 6. Uczeń niedostosowany społecznie – studium przypadku, analiza dokumentacji pod kątem orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na niedostawanie społeczne/ zagrożenie niedostosowaniem społecznym. 7. Uczeń niedostosowany społecznie/ zagrożony niedostosowaniem społecznym – praca własna (opracowanie orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w oparciu o dostępną dokumentację) 8. Zaliczenie – orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy, test jednokrotnego wyboru (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: projekt indywidualny – opracowanie orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego dla ucznia zagrożonego niedostosowaniem społecznym, aktywny udział w zajęciach, dopuszczalne 2 nieobecności.

Literatura

Obowiązkowa

1. • Wysocka E. (2006). Wybrane problemy diagnozy niedostosowania społecznego – obszary, modele, zasady i sposoby rozpoznawania zjawiska. Chwanna. RXLIX. Katowice 2006, s.7-37
2. • Żmichtowska M. (2012). Niedostosowanie społeczne. Przegląd wybranych definicji. Zeszyty Pedagogiczno –Medyczne. Prace Naukowe WWSZiP nr 18(2)2012
3. • Cygnar E., Gawel B. (2016). Wokół pojęcia profilaktyki nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży. Zeszyty Naukowe Rozprawy Humanistyczne. 1(1)2016
4. • Pytka L. (2000). Pedagogika resocjalizacyjna. Warszawa: Wyd. APS
5. • Siemianow J. (2011). Niedostosowanie społeczne nieletnich. Warszawa: Difin
6. • Wojnarowska A. (2018). Rodzinne czynniki ryzyka nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży. Wychowanie w rodzinie, t. XVIII (2/2018)
7. • Paszkiewicz A. (2014). Uczeń niedostosowany społecznie/ zagrożony niedostosowaniem społecznym w szkole. W: H. Bejger, R. Kartaszyńska, Niedostosowanie społeczne. Teoria i doświadczenia. Chełm: PWSZZ
8. • Urban B. (2000). Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży / Arkusz obserwacyjny T. Achenbacha Radachowski M. (2000). Osobowość antyspołeczna. Rzeszów: WSP /Kwestionariusz do oceny specyficznych zaburzeń osobowości tzw. Lista zachowań (w opracowaniu M. Radachowskiego)/
9. • Kwestionariusz do Diagnozy Rozwoju Osobowościowego Młodzieży Niedostosowanej Społecznie DROM

Dodatkowa

1. • Cygnar E., Gawel B. (2016). Wokół pojęcia profilaktyki nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży. Zeszyty Naukowe Rozprawy Humanistyczne. 1(1)2016
2. • Frączka A., Pufal- Struzik I. (1996). Agresja wśród dzieci i młodzieży. Wydawnictwo Pedagogiczne ZNP
3. • Gmitrowicz A. (2018). Zachowania samobójcze i samouszkodzenia. W: A. Gmitrowicz, M. Janas- Kozik. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży Warszawa: Medical Tribune
4. • Hyrnik J. (2018). Zaburzenia spowodowane uzależnieniem od Internetu. W: A. Gmitrowicz, M. Janas- Kozik. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży Warszawa: Medical Tribune
5. • Jessor R. (1992), Risk behavior in adolescence: a psychosocial framework for understanding and action, Nr 12, s.374-90
6. • Urban B. (2015). Agresja młodzieży i odrzucenie rówieśnicze. PWN
7. • Urbanek K. (2018). Zaburzenia spowodowane używaniem substancji psychoaktywnych. W: A. Gmitrowicz, M. Janas- Kozik. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży Warszawa: Medical Tribune
8. • Sznajder D. (2017). Rola osoby znaczącej w kształtowaniu obrazu siebie sieroty społecznej. Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Przygotowanie projektu	25
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Emisja głosu Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Dział Dydaktyki i Praktyk, Elżbieta Szpakiewicz		
Prowadzący zajęcia	Dział Dydaktyki i Praktyk		
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 1

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: opanowanie podstaw konstrukcji wypowiedzi i metod zadawania pytań ułatwiających komunikowanie się, podstawowa wiedza służąca rozpoznawaniu własnych i cudzych deficytów komunikacyjnych w celu poszukiwania sposobu ich pokonania, znajomość wybranych narzędzi unikania błędów w komunikowaniu się, świadomość roli oddechu i higieny głosu dla procesu komunikowania się.
C2	Umiejętności: umiejętność słuchania, prowadzenia i podtrzymywania konwersacji, weryfikacji klarowności wysłanego komunikatu, umiejętność wzbogacania wypowiedzi, zarówno w sferze werbalnej, jak pozawerbalnej, z naciskiem na wykorzystanie możliwości, jakie daje prozodia, sterowanie głośnością wypowiedzi, unikanie forsowania strun głosowych i pomoc w ich szybkiej regeneracji, swoboda w stosowaniu środków ekspresji w celu podtrzymywania zainteresowania audytorium.
C3	Kompetencje społeczne: gotowość do nawiązywania swobodnego kontaktu z każdym potencjalnym rozmówcą, okazywanie zrozumienia i szacunku dla przedstawiciela każdego środowiska, bez względu na jego wiek i wykształcenie, dopasowanie zabarwienia emocjonalnego do kontekstu komunikacyjnego.

Wymagania wstępne

Wiedza: Podstawowa wiedza na temat roli spółgłosek i samogłosek w mówieniu, świadomość znaczenia starannej wymowy dla komunikowania się.

Umiejętności: Potrafi współpracować z grupą.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej), Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
W2	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej), Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
Umiejętności:			
U1	posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu	C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U2	poprawnie posługiwać się językiem polskim	C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej), Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
U3	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu	C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej), Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
U4	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu	C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U7, C.U8	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne
Kompetencji społecznych:			
K1	skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu	C.K1, C.K2	Prezentacja, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne), Ćwiczenia praktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do emisji głosu. Znaczenie głosu w pracy nauczyciela. Higiena głosu – profilaktyka przeciążeń. Anatomiczne uwarunkowania wydobywania głosu. (1h)	W1, W2, U1, U4	Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Prawidłowy oddech. Oddychanie przeponowo-żebrowe. Cele ćwiczeń oddechowych, relaksacyjnych, sposoby poprawiania koncentracji. Związek między oddechem a brzmieniem głosu. (1h)	W1, W2, U1, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Fonacja – artykulacja – dykcja. Ćwiczenia na wyrazistość mowy. Redukcja błędów wymowy. Praktyka płynnej wypowiedzi. (2h)	W1, U1, U2, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Umiejętność samoobserwacji i nawyk notowania spostrzeżeń na temat roli emocji wspierających lub blokujących proces porozumiewania się; rola swobody ruchu i efektywnego oddechu w komunikowaniu się. Pojęcia neurocepcji i koregulacji jako mechanizmów wspomagających procesy komunikacyjne. (3h)	W2, U1, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
5.	Głos w sytuacjach dydaktycznych. Mówienie w przestrzeni klasy – projekcja głosu. Głos jako narzędzie komunikacji i autorytetu. Interpretacja tekstów dydaktycznych z uwzględnieniem nastawienia emocjonalnego. (3h)	W1, W2, U1, U2, U3, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych: Prawidłowy oddech. Oddychanie przeponowo-żebrowe. Ćwiczenia oddechowe, relaksacyjne, sposoby poprawiania koncentracji. (1h)	U1, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych: Fonacja – artykulacja – dykcja. Ćwiczenia na wyrazistość mowy. Redukcja błędów wymowy. Praktyka płynnej wypowiedzi. (2h)	U1, U2, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych: Praca nad kształtowaniem samoobserwacji i wytworzeniem nawyku notowania spostrzeżeń na temat roli emocji wspierających lub blokujących proces porozumiewania się, wypracowaniem swobody ruchu i efektywnego oddechu w komunikowaniu się. (1h)	U1, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych: Mówienie w przestrzeni klasy – projekcja głosu. Ćwiczenia ekspresji emocjonalnej i akcentu logicznego. Czytanie tekstów dydaktycznych z różnym nastawieniem emocjonalnym. (1h)	W1, W2, U1, U2, U3, U4, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia, Ćwiczenia zintegrowane z realizacją praktyk zawodowych

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	- regularna obecność na zajęciach w wymiarze większym niż połowa czasu zajęć (dozwolona jest nieobecność usprawiedliwiona), - aktywność i poprawność merytoryczna w dyskusji, - przygotowanie do zajęć i praca w czasie zajęć, oceniany jest rozwój umiejętności przez cały semestr pracy na zajęciach - regularne i aktywne uczestnictwo w zajęciach, - przygotowanie krótkiej wypowiedzi (recytacja lub interpretacja tekstu) pod kątem techniki głosu, z uwzględnieniem prawidłowej artykulacji oddechu i akcentu W przypadku całkowitej, usprawiedliwionej nieobecności, student jest zobowiązany do zrealizowania zajęć w formie zdalnej w ramach dyżurów prowadzącego i napisania pracy o treści ustalonej z prowadzącym.

Literatura

Obowiązkowa

1. Bednarek, J.D. (2005). Ćwiczenia wyrazistości mowy. Wrocław: Wydawnictwo Naukowe
2. Tarasiewicz, B. (2003). Mówię i śpiewam świadomie. Kraków: Universitas

Dodatkowa

1. Deb, D. (2021) Teoria poliwagalna w praktyce. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
2. Deb, D. (2022) Zakotwiczeni. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
3. Milczanowski, J. (2021) Podręcznik instruktora teatralnego. Nowy Sącz
4. Toczyska, B. (2007) Głośno i wyraźnie. Gdańsk: GWP
5. Walczak-Deleżyńska, M. (2004) Aby język giętki... Wrocław: Wydawnictwo PWST
6. Wielki słownik poprawnej polszczyzny pod red. A Markowskiego, Warszawa 2007

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	5
Przygotowanie projektu	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 25
Liczba punktów ECTS	ECTS 1

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychoterapia

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu głównych nurtów teoretycznych wykorzystywanych w procesie terapii indywidualnej, rodzinnej, terapii par i terapii grupowej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	student zna terminologię używaną w psychoterapii (norma/ patologia, zaburzenie, modele zaburzeń)	SK_W02, SK_W09	Test
W2	student opisuje główne orientacje psychoterapeutyczne (podejście psychodynamiczne, poznawczo – behawioralne, humanistyczno-egzystencjalne, systemowe); potrafi dokonać konceptualizacji problemu zgłaszanego przez pacjenta w odniesieniu do wybranego podejścia	SK_W05	Test
W3	student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych/ techniki stosowane w ramach wybranego podejścia terapeutycznego	K_W05	Test
W4	student wskazuje różnice między wybranymi formami psychoterapii: terapią indywidualną dzieci, młodzieży i dorosłych, terapią rodzinną, terapią grupową	SK_W02, SK_W09	Test
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować objawy/ symptomy zaburzeń psychicznych u pacjentów w różnym wieku	SK_U04, SK_U06	Test, Projekt indywidualny
U2	student potrafi objaśnić etiologię konkretnych zaburzeń psychicznych w ramach wybranego podejścia teoretycznego	SK_U06, SK_U07	Projekt indywidualny
U3	student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu zaprojektowania pomocy psychoterapeutycznej (odpowiedni dobór metod i technik terapeutycznych do zgłaszanego problemu)	SK_U01	Projekt indywidualny
Kompetencji społecznych:			
K1	student nabywa świadomość ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa/ terapeuty zajmującego się psychoterapią	SK_K01	Projekt indywidualny
K2	student rozumie konieczność współpracy z innymi specjalistami (np. psychiatrą) celem udzielenia pacjentowi kompleksowej pomocy	SK_K02	Projekt indywidualny
K3	student nabywa świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego	SK_K05, SK_K07	Projekt indywidualny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Psychoterapia; psychoterapia a inne formy pomocy psychologicznej Przygotowanie pacjenta/klienta do psychoterapii (motywacja, kontakt terapeutyczny, setting...) Psychoterapia dorosłych a psychoterapia dzieci i młodzieży Psychoanaliza i terapie pochodzące od psychoanalizy/ terapia psychodynamiczna Terapia poznawczo – behawioralna Terapia humanistyczno-egzystencjalna Terapia systemowa Inne szkoły psychoterapeutyczne (analiza transakcyjna, terapia Ericksonowska) Czynniki leczące w psychoterapii Psychoterapia rodzin Psychoterapia rodzin – rodzina w sytuacji kryzysu rozstania Psychoterapia par Psychoterapia grupowa Kto może wykonywać zawód psychoterapeuty? Etyka zawodu psychoterapeuty	W1, W2, W3, W4, U1, U2	Wykład
2.	Psychoterapia – wprowadzenie, rys historyczny i rozwój poszczególnych modalności. 2. Diagnoza w psychoterapii – jej rodzaj i wpływ na rozumienie i pracę z poszczególnymi zaburzeniami; różnice w diagnozowaniu przez różnych specjalistów. 3. Leczenie w psychoterapii - co powoduje, że psychoterapia działa, analiza prowadzenia leczenia tego samego zaburzenia w rozumieniu różnych modalności. 4. Trudny pacjent – kiedy psychoterapia bywa nieskuteczna. 5. Psychoterapia w XXI wieku – wpływ neuronauki, sztucznej inteligencji i poszukiwanie nowych rozwiązań. 6. Kim jest psychoterapeuta – cechy i postawa dobrego terapeuty, uwarunkowania osobowościowe i możliwe trudności. 7. Praca indywidualna a praca systemowa w psychoterapii (proponowane podejścia dla konkretnych grup wiekowych, koncepcje związane z rodziną). 8. Superwizja i jej wartość w pracy psychoterapeuty	W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy, test jednokrotnego wyboru (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: aktywny udział w zajęciach, obecność na zajęciach (dopuszczalna jedna nieobecność) oraz praca pisemna (esej).

Literatura

Obowiązkowa

1. • Grzesiuk L. (2005). Psychoterapia. Teoria – podręcznik terapeutyczny. Warszawa: ENETEIA (rozdział 15,16,18,19)
2. • Grzesiuk L. (2006). Psychoterapia. Praktyka – podręcznik terapeutyczny. Warszawa: ENETEIA (rozdział 1,2,3,8,9,10,20)
3. • Czabała J. (2013). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: PWN
4. • Joseph, B. (2013). Tu i teraz: moja perspektywa. The International Journal of Psychoanalysis, 94(1), 1-5
5. • Namysłowska, I. (2011). Czasami słowo leczy, a czasami rani – negatywne aspekty psychoterapii. Psychoterapia, 2 (157), 5-10.

Dodatkowa

1. • Namysłowska, I., Siewierska, A. (2007). Terapia rodzin i par, Psychoterapia, 3 (142), 37-42.
2. • Yalom I. (2006). Psychoterapia grupowa. Kraków: Wyd. UJ
3. • Namysłowska I. (2020). Od rodziny nie można uciec. Wyd. Biblioteka więzi
4. • Kokoszka A. (2009). Wprowadzenie do terapii poznawczo- behawioralnej. Wyd. UJ
5. • Sznajder D. (i inni) (2022). Doświadczenia pracy terapeutycznej ZTR SPPP KOT z rodzinami w sytuacji kryzysu okołorozwodowego: program Psychoedukacyjno – Psychoterapeutyczny „Łódź na falach”. Psychoterapia, s.17-31.
6. • Bollas, Ch. (1978). Moment estetyczny a poszukiwanie transformacji. Annual of Psychoanalysis, 6, 385-394.
7. • Wyrzykowski, T., Kokoszka, A. (2005). „Analiza Grupowa – założenia teoretyczne i przegląd badań jej skuteczności”, Psychiatria, 2 (4), 202-209.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Przygotowanie projektu	25
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Podstawy seksuologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Aleksandra Wójciak	
Prowadzący zajęcia	Aleksandra Wójciak	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest pogłębienie wiedzy studentów na temat seksualności w różnych okresach rozwojowych oraz biologicznych i psychologicznych podstaw seksualności. Studenci zostaną zapoznani z etiologią oraz klasyfikacją wybranych trudności związanych z życiem seksualnym. Ponadto celem kursu jest także pogłębienie umiejętności studentów w zakresie diagnozy i terapii psychoseksuologicznej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada wiedzę dotyczącą biologicznych i psychologicznych podstaw seksualności człowieka.	K_W16	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W2	Posiada pogłębioną wiedzę na temat seksualność człowieka w różnych fazach życia	K_W07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W3	Posiada pogłębioną wiedzę o etiologii i klasyfikacji problemów związanych z seksualnością	K_W16	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W4	Posiada wiedzę o przebiegu diagnozy psychoseksuologicznej	K_W12	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W5	Posiada wiedzę o psychoterapii w leczeniu problemów związanych z seksualnością	K_W10	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Student potrafi rozpoznać oraz ocenić biologiczne i psychologiczne aspekty funkcjonowania człowieka w aspekcie seksualności	K_U04, K_U08	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U2	Student potrafi analizować i zdiagnozować psychospołeczne konsekwencje problemów związanych z seksualnością	K_U07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U3	Student potrafi zaplanować wybrane aspekty diagnozy psychoseksualnej	K_U08	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U4	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić wsparcie psychologiczne dla osób doświadczających problemów związanych z seksualnością	K_U09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z osobami doświadczającymi problemów związanych z seksualnością	K_K01	Egzamin pisemny
K2	Student rozumie konieczność interdyscyplinarnej współpracy	K_K02, K_K04	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K3	Student rozumie, że pracując z osobami doświadczającymi problemów związanych z seksualnością konieczna jest troska o własne zdrowie	K_K05	Egzamin pisemny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Biologiczne i psychologiczne podstaw seksualności człowieka	W1, U1	Wykład
2.	Seksualność człowieka w różnych fazach życia	W2, U2, K1, K2	Wykład
3.	Seksuologia kliniczna	W3, W4, U3, K1, K2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
4.	Psychoterapia w leczeniu problemów związanych z seksualnością	W5, U4, K3	Wykład
5.	Seksuologia sądowa	W3, W4, W5, U3, K2	Wykład
6.	Substancje psychoaktywne a seksualność człowieka	W3, U3, U4, K3	Wykład
7.	Diagnoza psychoseksuologiczna	W4, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Wywiad	W4, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Wybrane skale i kwestionariusze	W4, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Seksuologia kliniczna	W1, W2, W3, U1, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Wybrane problemy seksualne w różnych specjalnościach medycznych	W2, W3, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	obecność na 70% wykładów, zaliczenie egzaminu pisemnego- test jednokrotnego wyboru (warunek zaliczenia to uzyskanie wyniku 60%+1)
Ćwiczenia konwersatoryjne	opracowanie oraz przedstawienie projektu grupowego dotyczącego wybranych trudności związanych z seksualnością człowieka; obecność na zajęciach (możliwa jedna nieobecność nieusprawiedliwiona)

Literatura

Obowiązkowa

1. Beisert, M., Lew-Starowicz, M., & Grabski, B. (Red.). (2026). Seksuologia: Tom 1. PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
2. Beisert, M., Lew-Starowicz, M., & Grabski, B. (Red.). (2026). Seksuologia: Tom 2. PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
3. Lew-Starowicz, Z., Lew-Starowicz, M., & Skrzypulec-Plinta, V. (2020). Seksuologia. PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
4. Kowalczyk, R., & Stola, A. (Red.). (2021). Chemsex: Ujęcie wielodyscyplinarne. PZWL Wydawnictwo Lekarskie.
5. Lew-Starowicz, Z. (2022). Psychoseksuologia: Metody diagnostyczne i terapeutyczne. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie do zajęć	15
Studiowanie literatury	15
Przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Podstawy dydaktyki

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie: klasyczne i współczesne teorie dotyczące rozwoju człowieka, wychowania, nauczania uczenia się oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów oraz potrafi je krytycznie oceniać i twórczo z nich korzystać; rolę nauczyciela-wychowawcy w kształtowaniu postaw i zachowań uczniów; edukację włączającą, a także sposoby realizacji zasady inkluzji; treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem; metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć. W zakresie umiejętności absolwent potrafi: adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych; diagnozować potrzeby, możliwości i zdolności każdego ucznia oraz projektować i realizować zindywidualizowane programy kształcenia i wychowania; tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność i modyfikować działania dydaktyczne w celu osiągnięcia pożądanych efektów uczenia się; podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy samokształceniowej oraz promować osiągnięcia uczniów; rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów; skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań uczniów; wykorzystywać proces oceniania uczniów i udzielać im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem; pracować z dziećmi pochodzącymi ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadającymi ograniczoną znajomość języka polskiego; odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku; samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii. W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do: posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w swojej działalności oraz kierowania się szacunkiem dla każdego człowieka; budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi uczestnikami procesu kształcenia, w tym rodzicami i opiekunami uczniów, a także do włączania ich w działania sprzyjające efektywnemu nauczaniu; porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; rozwiązywania konfliktów przez dialog i tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W1	- usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych; - zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; - współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów; - zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne; - konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela; - sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną; - znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu. - zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji - zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania	C.W1, C.W2, C.W3, C.W4, C.W5, C.W6, C.W7, SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W08, SE_W09, SE_W12, SE_W13, SE_W14, SE_W15, SE_W16	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne, Praca pisemna (esej), Egzamin
Umiejętności:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U1	- zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego; - zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej; - dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów; - wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę; - zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym; - dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej; - poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej i uczniów - monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły - odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku - samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii	C.U1, C.U2, C.U3, C.U4, C.U5, C.U6, C.U8, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U06, SE_U07, SE_U08, SE_U10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne, Praca pisemna (esej)
Kompetencje społecznych:			
K1	- twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów; - skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu - posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka - budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej	C.K1, C.K2, SE_K07, SE_K08, SE_K09	Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki. Dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe. Główne nurty myślenia o edukacji szkolnej i szkole. Współczesne koncepcje nauczania. Cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania i ich rodzaje; zasady dydaktyki; metody nauczania; treści nauczania - program nauczania a podstawa programowa; organizacja procesu kształcenia i pracy uczniów Lekcja jako jednostka dydaktyczna. Budowa, modele lekcji i ich struktura; sztuka prowadzenia lekcji; style i techniki pracy z uczniami; środki dydaktyczne, korzystanie z otwartych zasobów edukacyjnych, samodzielne tworzenie narzędzi dydaktycznych Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do potrzeb i możliwości ucznia, w szczególności możliwości psychofizycznych i tempa uczenia się; wyrównywanie szans edukacyjnych; odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień; indywidualizacja i personalizacja pracy z uczniem (projektowanie indywidualnych ścieżek kształcenia i ich realizacja), nauczanie w klasie zróżnicowanej; przygotowania uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomia dydaktyczna nauczyciela. Ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów; ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania; wewnątrzszkolny system oceniania; rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; ocena efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działań szkoły; edukacyjna wartość dodana Język jako narzędzie pracy nauczyciela; praca z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego; metody porozumiewania się w celach dydaktycznych: wykładanie i zadawanie pytań, stymulowanie aktywności komunikacyjnej uczniów; praktyczne aspekty wystąpień publicznych; etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.	W1	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Klasa szkolna jako środowisko edukacyjne. Style kierowania klasą; ład i dyscyplina; procesy społeczne w klasie; metody integracji klasy szkolnej; tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce; sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego Cele i treści nauczania. Klasyfikacja celów: poznawcze, emocjonalnowychowawcze, działaniowe. Dobór treści nauczania adekwatnych do poziomu edukacyjnego uczniów. Zróżnicowanie treści w kontekście indywidualizacji i inkluzji. Współpraca interdyscyplinarna na rzecz ucznia. Metody, środki i formy pracy. Metody kształcenia: wykład, dyskusja, praca projektowa, problemowa. Środki dydaktyczne (wizualne, audiowizualne, ICT). Organizacja procesu nauczania (praca indywidualna, grupowa). Organizacja i planowanie dydaktyki. Etapy lekcji / zajęć – fazy planowania i realizacji. Konstruowanie planów dydaktycznych i konspektów. Harmonogramowanie i realizacja procesów dydaktycznych. Metody indywidualizacji i personalizacji pracy z uczniem o różnych potrzebach edukacyjnych. Ocena i ewaluacja. Rodzaje oceniania: diagnostyczne, bieżące, podsumowujące. Narzędzia oceniania: testy, obserwacje, projekty, portfolio. Ewaluacja procesu kształcenia i własnej pracy nauczyciela. Samoocena pracy nauczyciela i autorefleksja. Doskonalenie umiejętności poprzez superwizję i mentoring. Praktyczne umiejętności komunikacji głosowej. Zasady pracy głosem i profilaktyka przeciążenia głosu. Techniki efektywnego porozumiewania się (intonacja, artykulacja). Adaptacja głosu do warunków dydaktycznych: przestrzeń lekcyjna, duże grupy. Kultura języka i etyka zawodowa nauczyciela. Cele, środki dydaktyczne, metody, ewaluacja. Odpowiedzialność, etyka, relacje w zespole nauczycielskim, w grupie uczniów. Zarządzanie klasą i budowanie autorytetu. Integracja klasy szkolnej. Praca z dokumentacją nauczycielską. Dziennik lekcyjny, arkusz obserwacji, scenariusze. Wprowadzenie do obserwacji pedagogicznej. Rozpoznawanie stylów uczenia się, różnic indywidualnych. Praca indywidualna, grupowa, metody aktywizujące. Dostosowanie form do warunków szkoły. Dobór metod nauczania a poziom edukacyjny uczniów. Praktyczne przykłady metod aktywizujących. Planowanie strategii dostosowanych do grupy. Tworzenie konspektu lekcji zgodnego z podstawą programową. Przygotowanie i prowadzenie lekcji próbnej. Komunikacja nauczyciel-uczeń: sytuacje trudne i wspierające. Ćwiczenia w komunikatach wspierających. Informacja zwrotna i analiza stylu pracy. Ewaluacja pracy ucznia i samoocena nauczyciela. Ocenianie kształtujące vs. sumujące. Jak zbierać informacje zwrotne od uczniów i nauczycieli-opiekunów. Planowanie rozwoju kompetencji dydaktycznych studenta.	W1, U1, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy o zróżnicowanej metodologii konstruowania pytań; w formie pisemnej; warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest posiadanie zaliczenia z wykładów i ćwiczeń. Kryteria oceniania: 91 - 100% bardzo dobry (5.0), 81 - 90% plus dobry (4.5), 71 - 80% dobry (4.0), 61 - 70% plus dostateczny (3.5), 51 - 60% dostateczny (3.0), 50% i poniżej 50% niedostateczny (2.0)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Warunki zaliczenia z ćwiczeń: aktywny udział w ćwiczeniach, zaliczenie wszystkich zleconych zadań indywidualnych i grupowych.

Literatura

Obowiązkowa

1. Bąbel P., Wiśniak M., (2019), 12 zasad skutecznej edukacji, czyli Jak uczyć żeby nauczyć, Gdańsk Bereźnicki F., (2018), Dydaktyka szkolna dla kandydatów na nauczycieli, Kraków Budzik M., (2019), Ocenianie kształtujące. Praktyczne wskazówki dla nauczycieli, Warszawa Dylak S. (red.), (2011), Metodyka kształcenia strategią wyprzedzającą, Poznań https://edustore.eu/pliki/Strategia_Kształcenia_Wyprzedzajacego.pdf
2. Kordziński J., (2022), Nowoczesne nauczanie, Warszawa Kowalewski M., (2021), Ocenianie wspierające w budowaniu jakości praktyki edukacyjnej szkoły, Łódź Kruszewski K., (2017), Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela, Warszawa Kwatara A., (2010), Kręta droga do metodycznej efektywności nauczyciela [w:] Kwatara A., Cieśla P. (red.), Rola i zadania dydaktyk przedmiotowych w kształceniu nauczycieli, Kraków
3. Kwatara A., (2014), Zakresy kompetencji nauczyciela do pracy z uczniem wybitnie zdolnym [w:] H. Stępniewska-Gębik, J. Rybska-Kłapa (red.). „Teoretyczne i praktyczne konteksty specjalnych potrzeb edukacyjnych”, Kraków Kwatara A., (2015), Praktyczne implikacje zniekształceń poznawczych i ich znaczenie w wyjaśnianiu (d)efektów skutecznego oddziaływania nauczycieli - wybrane zagadnienia [w:] A. Domagała-Kręcioch, B. Majerek, Szkoła jako przestrzeń edukacyjnego (nie)porozumienia, Kraków: Impuls,
4. Kwatara K. Kocoń-Rychter, K. Okulicz-Kozaryn, Z. Sołtys, M. Zasuńska, (2021), Good Behavior Game - Gra w Dobre Zachowania. Alternatywa dla tradycyjnych metod zarządzania klasą - doniesienie z badań ewaluacyjnych w Polsce [w:] L. Zabłocka-Żyto, J. Cz. Czabała (red.) „Promocja Zdrowia psychicznego - od teorii do praktyki”. Lamri J., (2021), Kompetencje XXI wieku. Kreatywność, komunikacja, krytyczne myślenie, kooperacja, Warszawa
5. Moss M., Brookhart S.M., (2017), Cele uczenia się. Jak pomóc uczniom zrozumieć każdą lekcję, <https://aktywnaeducacja.ceo.org.pl/content/cele-uczenia-sie-moss-brookhart> Nelsen J., (2020), Pozytywna dyscyplina, Warszawa Paszkowska A., (2019), Trudne sytuacje w klasie szkolnej. Identyfikacja, propozycje rozwiązań, Warszawa Petlak E., (2017), Innowacje w nauczaniu szkolnym, Kraków

Dodatkowa

1. Bellanca J.A., (ed.) (2015). Deeper learning. Beyond 21st Century Skills. Bloomington: Solution Tree Press. Brophy J.E., (2008), Motivating Students to Learn, New Jersey [Wydanie polskie: Motywowanie uczniów do nauki, PWN, 2012] Burden P. R., Byrd D.M., (2019), Methods for Effective Teaching: Meeting the Needs of All Students , Eight Edition, London Bruner J., (2010), Kultura edukacji, Kraków
2. Cohen L., Manion L., Morrison K., (2003), Wprowadzenie do nauczania, Poznań Dzierżowska I., (2007), Jak uczyć metodami aktywnymi, Warszawa Gołębiak B. D., (2002), Uczenie metodą projektów, Warszawa Harmin M., (2015), Jak motywować uczniów do nauki, Warszawa Kwatara A., Cieśla P. (red.), (2010), Rola i zadania dydaktyk przedmiotowych w kształceniu nauczycieli, Kraków
3. Kwatara A., (2015), Nauczyciel-Kreator: twórcze potencjały tkwiące w zawodowej roli nauczyciela a kształtowanie kreatywności uczniów. [w:] A. Kwatara, S. Kowal, E. Zawisza, (red.), „Nauczyciel - między etosem a presją rzeczywistości. Wielowymiarowość kompetencji współczesnego nauczyciela”, Tom I, Będzin
4. Kwatara A., Mądry-Kupiec M. (2017), Edukacyjne znaczenie intra- i interpersonalnych relacji nauczyciel-uczeń w nawiązaniu do analizy transakcyjnej, [w:] „Edukacyjna Analiza Transakcyjna”, 2017 nr 6, s. 88-108. Limont W., Uczeń zdolny, (2012), Sopot Niemierko B., (2012), Kształcenie szkolne, Warszawa
5. OECD (2018), Teaching for the Future: Effective Classroom Practices To Transform Education, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/9789264293243-en>. Pellegrino, J. W., & Hilton, M. L. (Eds.). (2012). Education for life and work: Developing transferable knowledge and skills in the 21st century. Washington, DC: National Academies Press. Pople J., (1997), Uczeń trudny – jak go skłonić do nauki, Warszawa
6. Ripp P., (2017), Uczyć (się) z pasją, Słupsk Sterna D., (2016), Uczę się uczyć. Ocenianie kształtujące w praktyce, Warszawa Winkler M., Commichau A., (2008), Sztuka prowadzenia wykładów i lekcji, Kraków

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	30

Studiowanie literatury	10
Przygotowanie do egzaminu	20
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wsparcie psychologiczne w sytuacjach trudnych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Józef Partyka	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami sytuacji trudnych, stresu i kryzysu psychologicznego oraz z klasycznymi i współczesnymi koncepcjami w tym obszarze.
C2	Przekazanie wiedzy o zróżnicowanych formach pomocy psychologicznej (pomoc psychologiczna, poradnictwo, psychoterapia, interwencja kryzysowa) wraz z kryteriami ich doboru i zasadami kierowania klienta do specjalistów.
C3	Zaznajomienie studentów ze specyfiką wsparcia w wybranych sytuacjach kryzysowych — traumie, żałobie, kryzysie suicydalnym, chorobie przewlekłej i terminalnej, kryzysach zbiorowych — z uwzględnieniem kulturowego i społecznego kontekstu pomagania.
C4	Rozwijanie umiejętności rozpoznawania sytuacji kryzysowej, oceny poziomu ryzyka oraz prowadzenia podstawowej interwencji z wykorzystaniem wybranych technik wsparcia, w tym racjonalnej terapii zachowania, terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach i dialogu motywującego.
C5	Uświadomienie studentom etycznych i prawnych ram pracy psychologa w sytuacjach kryzysowych, w tym znaczenia granic własnych kompetencji oraz konieczności współpracy interdyscyplinarnej.
C6	Kształtowanie postawy refleksyjnego praktyka — wrażliwego kulturowo i światopoglądowo, dbającego o higienę psychiczną, otwartego na superwizję i ustawiczne podnoszenie kwalifikacji.

Wymagania wstępne

Wiedza: Podstawy psychologii ogólnej (procesy poznawcze, emocje, motywacja, mechanizmy radzenia sobie ze stresem). Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia, ze szczególnym uwzględnieniem kryzysów rozwojowych i zadań rozwojowych w dorosłości i starości. Psychopatologia — kryteria diagnostyczne i obraz kliniczny zaburzeń lękowych, depresyjnych, stresu pourazowego i zaburzeń adaptacyjnych. Psychologia kliniczna i psychologia zdrowia — modele biopsychospołeczne zdrowia i choroby, mechanizmy powstawania zaburzeń. Psychologia osobowości i różnic indywidualnych, w tym koncepcje zasobów osobistych i mechanizmów obronnych. Podstawy psychoterapii — główne orientacje teoretyczne, czynniki leczące, znaczenie relacji terapeutycznej. Podstawy etyki zawodu psychologa (Kodeks Etyczny PTP).

Umiejętności: Przeprowadzenie ustrukturyzowanego wywiadu psychologicznego. Nawiązywanie kontaktu i budowanie relacji pomocowej opartej na zaufaniu. Stosowanie podstawowych technik komunikacji terapeutycznej: aktywne słuchanie, parafrazowanie, odzwierciedlanie uczuć, klaryfikacja, zadawanie pytań otwartych. Rozpoznawanie objawów wskazujących na zaburzenia psychiczne i konieczność konsultacji specjalistycznej. Analiza przypadku klinicznego z wykorzystaniem wybranego modelu teoretycznego. Krytyczna praca z literaturą naukową (w tym anglojęzyczną) — wyszukiwanie, ocena źródeł, syntetyzowanie. Identyfikacja dylematów etycznych w pracy psychologa i ich analiza w odniesieniu do Kodeksu Etycznego PTP.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: charakteryzuje koncepcje sytuacji trudnych, stresu i kryzysu psychologicznego oraz ich kulturowe i społeczne uwarunkowania.	SK_W02, SK_W10	Test
W2	W02: rozróżnia formy pomocy psychologicznej (pomoc psychologiczna, poradnictwo, psychoterapia, interwencja kryzysowa) wraz z kryteriami ich doboru.	SK_W05, SK_W10	Test, Projekt grupowy

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W3	W03: opisuje specyfikę wsparcia w wybranych sytuacjach kryzysowych — traumie, żałobie, kryzysie suicydalnym, chorobie przewlekłej i terminalnej, kryzysach zbiorowych oraz w pracy z dziećmi i młodzieżą.	SK_W07, SK_W09, SK_W10	Test, Projekt grupowy
W4	W04: wyjaśnia zasady etyczne, regulacje prawne oraz mechanizmy ryzyka zawodowego (wypalenie, trauma zastępcza) w pracy psychologa udzielającego wsparcia.	SK_W10	Test
Umiejętności:			
U1	U01: ocenia sytuację kryzysową pod kątem poziomu ryzyka i pilności interwencji.	SK_U03, SK_U05	Test
U2	U02: dobiera adekwatne formy wsparcia psychologicznego do specyfiki sytuacji, etapu kryzysu i kontekstu kulturowego klienta.	SK_U03, SK_U08, SK_U10	Projekt grupowy
U3	U03: stosuje wybrane techniki wsparcia psychologicznego (elementy racjonalnej terapii zachowania, terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach i dialogu motywującego) w pracy z osobą w sytuacji trudnej.	SK_U01, SK_U03	Projekt grupowy
U4	U04: analizuje skuteczność wybranych technik wsparcia psychologicznego na podstawie literatury naukowej.	SK_U03, SK_U08	Projekt grupowy
Kompetencje społecznych:			
K1	K01: respektuje kulturowy, społeczny i światopoglądowy kontekst sytuacji klienta w kryzysie.	SK_K04, SK_K06	Projekt grupowy
K2	K02: przestrzega zasad etycznych w pracy z osobami w kryzysie, z poszanowaniem ich godności i prawa do poufności.	SK_K01, SK_K04	Test, Projekt grupowy
K3	K03: jest gotów do współpracy w zespole interdyscyplinarnym z uznaniem granic własnych kompetencji.	SK_K02, SK_K06	Projekt grupowy
K4	K04: jest gotów do podejmowania superwizji, dbania o własną higienę psychiczną i ustawicznego rozwoju zawodowego.	SK_K03, SK_K05	Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Podstawy teoretyczne wsparcia psychologicznego (8W/0Ć) — pojęcia wsparcia i sytuacji trudnych; kulturowe, społeczne i historyczne uwarunkowania pomocy; sytuacje trudne wg Tomaszewskiego; koncepcje stresu (Selye, Lazarus i Folkman); różnicowanie form pomocy (pomoc / poradnictwo / psychoterapia); zasoby (resilience, czynniki chroniące i ryzyka, wsparcie społeczne); komunikacja jako narzędzie wsparcia (budowanie relacji, techniki kryzysowe, deeskalacja, błędy komunikacyjne).	W1, W2, K1	Wykład
2.	Interwencja kryzysowa, kryzysy zbiorowe, trauma (6W/0Ć) — teoria i etapy interwencji kryzysowej; Otwarty Dialog; kryzysy zbiorowe (katastrofy naturalne, pandemia, konflikty zbrojne, migracje); fazy reakcji zbiorowych; koncepcje traumy i podejścia zorientowane na doświadczenia traumatyczne.	W2, W3	Wykład
3.	Sytuacje szczególne (8W/0Ć) — rozpoznawanie ryzyka suicydalnego, interwencja w kryzysie samobójczym, postwencja; modele żałoby, żałoba powikłana, wsparcie w stracie; psychoonkologia, wsparcie w chorobach neurologicznych, praca z osobami z niepełnosprawnościami, wsparcie rodzin i opiekunów; sytuacja graniczna w psychologii egzystencjalnej; dezintegracja pozytywna Dąbrowskiego; potencjał rozwojowy sytuacji trudnych.	W1, W3	Wykład
4.	Specyfika grup odbiorców (4W/0Ć) — rozwojowa specyfika sytuacji trudnych u dzieci i młodzieży, interwencje szkolne, praca z rodziną w kryzysie; dynamika grup wsparcia, pomoc rówieśnicza, grupy samopomocowe.	W3	Wykład
5.	Etyka, prawo i higiena pracy pomocowej (4W/0Ć) — kwestie etyczne w sytuacjach kryzysowych; regulacje prawne (ustawa o zawodzie psychologa, ochrona zdrowia psychicznego); dokumentacja i odpowiedzialność prawna; granice kompetencji i współpraca interdyscyplinarna; wypalenie zawodowe, trauma zastępcza, superwizja, dbanie o własne zasoby psychiczne.	W2, W4, K3, K4	Wykład
6.	Wprowadzenie do wsparcia psychologicznego — ćwiczenia (0W/1Ć) — rozpoznawanie potrzeb klienta, ocena sytuacji i adekwatny dobór form wsparcia.	U1, U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Elementy racjonalnej terapii zachowania (RTZ) w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — założenia teoretyczne RTZ, model ABC, praca w parach (rola klienta i psychologa), analiza nagrań.	U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Elementy terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach (TSR) w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — założenia TSR, praca z celami i zasobami klienta, ćwiczenia w parach.	U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Elementy dialogu motywującego w pracy z osobą w sytuacji trudnej (0W/4Ć) — duch DM, praca z ambiwalencją, techniki OARS, ćwiczenia w parach.	U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
10.	Skuteczność technik wsparcia psychologicznego — projekt grupowy (0W/2C) — analiza literatury naukowej dotyczącej skuteczności wybranych podejść; prezentacje studenckie.	U4, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Forma: zaliczenie bez oceny. Podstawą zaliczenia jest pisemny test zaliczeniowy składający się z 30 pytań jednokrotnego wyboru (1 pkt za każde, maksymalnie 30 pkt). Warunkiem uzyskania zaliczenia jest osiągnięcie minimum 19 pkt (60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Forma: zaliczenie bez oceny. Podstawą zaliczenia jest wykonanie i zaprezentowanie projektu grupowego dotyczącego skuteczności wybranych technik wsparcia psychologicznego. Projekt powinien spełniać następujące wymagania: - odwołanie się do co najmniej 10 publikacji naukowych - deklaracja równego podziału ról i aktywnego udziału wszystkich członków grupy - umieszczenie projektu (wraz ze spisem literatury) we wskazanym folderze w MS Teams Wymóg obecności: dopuszczalna maksymalnie 1 nieobecność.

Literatura

Obowiązkowa

1. Heszen, I. (2013). Psychologia stresu: korzystne i niekorzystne skutki stresu życiowego. Wydawnictwo Naukowe PWN. ISBN 978-83-01-17197-1.
2. Kubacka-Jasiecka, D., Passowicz, P. (red.) (2016). Interwencja kryzysowa. Konteksty indywidualne i społeczne. Oficyna Wydawnicza AFM. Open access: <https://repozytorium.uafm.edu.pl/server/api/core/bitstreams/0b7e5c0d-acdc-4d3b-8592-3c23e253c570/content>
3. James, R. K., Gilliland, B. E. (2016). Crisis intervention strategies (8th ed.). Cengage Learning. ISBN 978-0-357-67065-1.
4. Seikkula, J., Arnkil, T. E. (2018). Otwarte dialogi. Antycypacje. Szanowanie inności. Podejście terapeutyczne skoncentrowane na sieci społecznej (tłum. A. Haduła). Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. ISBN 978-83-233-4176-5.
5. Van der Kolk, B. A. (2023). Strach ucieleśniony. Mózg, umysł i ciało w terapii traumy (wyd. 2, tłum. M. Załoga). Czarna Owca. ISBN 978-83-8252-694-3.
6. World Health Organization (2018). Zapobieganie samobójstwom. Imperatyw ogólnoswiatowy (red. nauk. pol. B. Hołyst). Instytut Psychiatrii i Neurologii. Open access: <https://zapobiegajmysamobojstwom.pl/wp-content/uploads/2021/09/ZapobieganieSamobojstwomImperatywoglnowiatoWyBrunonHoyst.pdf>
7. Rogiewicz, M. (red.) (2015). Praktyczny podręcznik psychoonkologii dorosłych. Medycyna Praktyczna. ISBN 978-83-7430-465-8.
8. Marchewka, K. (2014). Etyka w psychoterapii. Diametros, 42, 124–149. <https://doi.org/10.13153/diam.42.2014.685>
9. De Jong, P., Berg, I. K. (2007). Rozmowy o rozwiązaniach. Podręcznik (tłum. M. Izdebski). Księgarnia Akademicka. ISBN 978-83-7188-976-9.
10. Miller, W. R., Rollnick, S. (2025). Dialog motywujący. Jak pomóc ludziom w zmianie i rozwoju (wyd. 2, tłum. J. Gołąb). Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. ISBN 978-83-233-5499-4.

Dodatkowa

1. Kubacka-Jasiecka, D., Kuleta-Krzyszowski, M. (red.) (2025). Od psychologii kryzysu do interwencji kryzysowej i środowiskowej. Pamięci Marii Einhorn-Susułowskiej. Wydawnictwo Adam Marszałek. ISBN 978-83-8415-022-1.
2. Sęk, H., Cieślak, R. (red.) (2011). Wsparcie społeczne, stres i zdrowie. Wydawnictwo Naukowe PWN. ISBN 978-83-01-16712-7.
3. Black, L. L., Flynn, S. V. (2021). Crisis, trauma, and disaster: A clinician's guide. SAGE Publications. ISBN 978-1-4833-6903-7.
4. Linehan, M. M. (2016). Terapia dialektyczno-behawioralna (DBT). Trening umiejętności. Materiały i ćwiczenia dla pacjentów. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. ISBN 978-83-233-4085-0.
5. Wirga, M., DeBernardi, M., Wirga, A., Wirga, M. L., Banout, M., Gulyayeva Fuller, O. (2020). Maultsby's Rational Behavior Therapy: Background, description, practical applications, and recent developments. Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy, 38, 399–423. <https://doi.org/10.1007/s10942-020-00341-8>
6. Schiraldi, G. R. (2023). Siła rezyliencji. Jak poradzić sobie ze stresem, traumą i przeciwnościami losu (wyd. 3, tłum. S. Pikiel). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. ISBN 978-83-8258-127-0.
7. Lyons, L. (2024). Jak pokonać lęk. Siedem pułapek myślenia potęgujących stres i sposoby, które pozwolą się z nich wyzwolić (tłum. U. Gardner). Wydawnictwo Kobięce. ISBN 978-83-8321-818-2.
8. Solution Focused Brief Therapy Association Research Committee (2025). Solution Focused Therapy Treatment Manual for Working with Individuals (3rd ed.). Solution Focused Brief Therapy Association. Open access: <https://www.sfbta.org/Solution%20Focused%20Therapy%20Treatment%20Manual%20for%20Working%20with%20Individuals%20-3rd%20Edition-%20final.pdf>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15

Przygotowanie projektu	15
Studiowanie literatury	40
Przygotowanie do zaliczenia	15
Przygotowanie do zajęć	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Elementy psychologii sądowej

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia	Elżbieta Szpakiewicz	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie na ocenę	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie z przedmiotem, zakresem i podstawowymi obszarami zastosowań psychologii sądowej oraz z rolami psychologa funkcjonującego w kontekście prawnym. Kurs wprowadza do specyfiki opiniowania psychologicznego dla potrzeb wymiaru sprawiedliwości, psychologii zeznań świadków, problematyki dziecka i rodziny w postępowaniu sądowym oraz zagadnień dotyczących sprawców i osób pokrzywdzonych. Szczególny nacisk położony zostanie na granice kompetencji psychologa, wymogi etyczne, ostrożność wnioskowania i odróżnianie diagnozy klinicznej od ekspertyzy sporządzanej dla sądu. Zajęcia mają charakter wprowadzający; nie przygotowują samodzielnie do wykonywania funkcji biegłego ani sporządzania opinii sądowych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna przedmiot, obszary i podstawowe zadania psychologii sądowej oraz rozumie związki między psychologią a prawem.	K_W17	Zaliczenie pisemne
W2	Osoba studiująca zna specyfikę diagnozy i opiniowania psychologicznego w kontekście sądowym, w tym znaczenie pytań organu procesowego, materiału źródłowego, metod badania oraz granic wnioskowania.	K_W12, K_W17	Zaliczenie pisemne
W3	Osoba studiująca zna podstawowe wymogi etyczne i prawne związane z wykonywaniem zadań psychologa w postępowaniu sądowym, w szczególności zasady bezstronności, poufności, ochrony dobra osoby badanej i odpowiedzialności za formułowane wnioski.	K_W14, K_W17	Zaliczenie pisemne, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi analizować podstawowe problemy psychologiczne pojawiające się w sprawach sądowych i odróżniać wnioski oparte na wiedzy naukowej od ocen nieuprawnionych lub potocznych.	K_U02, K_U06	Aktywność
U2	Osoba studiująca potrafi rozpoznać cel, zakres i ograniczenia opinii psychologicznej oraz wskazać elementy wymagające ostrożności w doborze metod i interpretacji danych w kontekście sądowym.	K_U06, K_U07	Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca jest świadoma odpowiedzialności etycznej psychologa działającego w kontekście sądowym oraz ograniczeń diagnozy i opiniowania psychologicznego.	K_K01, K_K06	Aktywność
K2	Osoba studiująca rozumie konieczność działania w granicach własnych kompetencji oraz korzystania z konsultacji specjalistycznej w złożonych sytuacjach diagnostycznych i opiniodawczych.	K_K02, K_K06	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Psychologia sądowa jako obszar zastosowań psychologii: przedmiot, cele, dziedziny oraz relacje psychologii i prawa.	W1	Wykład
2.	Psycholog w postępowaniu sądowym: biegły, konsultant, diagnosta - role, zadania, granice kompetencji i odpowiedzialności.	W1, W3, K2	Wykład
3.	Opinia psychologiczna dla potrzeb sądu: pytania opiniodawcze, materiał badania, struktura opinii oraz ograniczenia wnioskowania.	W2, U2	Wykład
4.	Standardy diagnozy w kontekście sądowym: dobór metod, dokumentacja, rzetelność danych i ryzyko nadinterpretacji.	W2, U1, U2, K2	Wykład
5.	Psychologia zeznań świadków: pamięć zdarzeń, podatność na sugestię, wiarygodność relacji oraz specyfika przesłuchania świadka małoletniego.	W1, W2, U1	Wykład
6.	Psychologia sądowa w sprawach rodzinnych i opiekuńczych: dobro dziecka, kompetencje rodzicielskie, kontakty z dzieckiem, przemoc i konflikt okołorozwodowy.	W2, U1, K1	Wykład
7.	Zagadnienia karne w psychologii sądowej: osoba pokrzywdzona i sprawca, znaczenie diagnozy psychologicznej, ryzyko przemocy i recydywy, poczytalność jako kontekst interdyscyplinarny.	W1, W2, U1, U2	Wykład
8.	Etyka, prawo i odpowiedzialność w pracy psychologa sądowego: bezstronność, tajemnica zawodowa, konflikt ról, krytyczna analiza przykładowego problemu opiniodawczego i podsumowanie kursu.	W3, U2, K1, K2	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność obowiązkowa; dopuszczalna jedna nieobecność. Zaliczenie z oceną w formie pisemnej: pytania zamknięte oraz krótkie zadania problemowe oparte na opisie sytuacji lub fragmencie opinii. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest osiągnięcie co najmniej 60% + 1 punkt.

Literatura

Obowiązkowa

1. Stanik, J. M. (2021). Psychologia sądowa. Podstawy, badania, aplikacje (wyd. I, dodruk). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane fragmenty).
2. Kasperek, K., Szpitalak, M. (red.). (2014). Psychologia sądowa. Wybrane zagadnienia. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (wybrane fragmenty).
3. Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). Kodeks etyczny psychologa.
4. Kodeks postępowania karnego oraz Kodeks postępowania cywilnego - w zakresie dotyczącym dowodu z opinii biegłego i udziału psychologa w postępowaniu.

Dodatkowa

1. Taylor, S. (2024). Forensic Psychology: The Basics (2nd ed.). Routledge.
2. Ackerman, M. J. (2005). Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
3. Bošković, I. (Ed.). (2024). Legal and Forensic Psychology: What Is It and What It Is Not. Springer Nature.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Internet i nowe technologie w życiu dzieci i młodzieży

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz		
Prowadzący zajęcia			
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest pogłębienie wiedzy osób studiujących na temat znaczenia Internetu i nowych technologii w rozwoju oraz codziennym funkcjonowaniu dzieci i młodzieży. Zajęcia obejmują analizę sposobów korzystania z mediów cyfrowych, gier, mediów społecznościowych, komunikatorów, narzędzi edukacyjnych i rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, z uwzględnieniem ich potencjalnych korzyści, ograniczeń i zagrożeń. Szczególny nacisk położony jest na rozumienie psychologicznych mechanizmów korzystania z technologii, ich związków z rozwojem poznawczym, emocjonalnym, społecznym i moralnym, a także na rozpoznawanie ryzyk takich jak problemowe używanie Internetu, cyberprzemoc, kontakt ze szkodliwymi treściami, dezinformacja, zaburzenia snu i trudności w samoregulacji. Kurs rozwija umiejętność planowania działań profilaktycznych i psychoedukacyjnych adresowanych do uczniów, rodziców i nauczycieli oraz przygotowuje do odpowiedzialnego wspierania dzieci i młodzieży w budowaniu bezpiecznej, zdrowej i rozwojowo korzystnej relacji z technologiami cyfrowymi.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna i rozumie znaczenie Internetu, mediów społecznościowych, gier cyfrowych i nowych technologii dla rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i moralnego dzieci oraz młodzieży.	SE_W10, SE_W11	Egzamin pisemny, Case study / Studium przypadku
W2	Osoba studiująca zna podstawowe wzorce korzystania z technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież oraz rozumie mechanizmy zaangażowania, gratyfikacji, presji rówieśniczej i kształtowania tożsamości w środowisku online.	SE_W11	Egzamin pisemny, Case study / Studium przypadku
W3	Osoba studiująca zna główne zagrożenia związane z funkcjonowaniem dzieci i młodzieży w środowisku cyfrowym, w tym problemowe używanie Internetu i gier, cyberprzemoc, ekspozycję na szkodliwe treści, dezinformację, FOMO oraz konsekwencje dla snu, samoregulacji i dobrostanu.	SE_W10, SE_W11, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
W4	Osoba studiująca zna założenia profilaktyki, psychoedukacji i współpracy szkoły z rodziną w zakresie bezpiecznego oraz rozwojowo korzystnego korzystania z nowych technologii przez dzieci i młodzież	SE_W06, SE_W09, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi analizować sytuację dziecka lub nastolatka w kontekście korzystania z technologii cyfrowych oraz rozpoznawać sygnały ryzykownego lub problemowego używania Internetu, gier i mediów społecznościowych.	SE_U01, SE_U06	Case study / Studium przypadku
U2	Osoba studiująca potrafi zaplanować podstawowe działania profilaktyczne lub psychoedukacyjne dotyczące higieny cyfrowej, bezpieczeństwa online, cyberprzemocy i wspierania samoregulacji uczniów.	SE_U03, SE_U04, SE_U11	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Osoba studiująca potrafi formułować zalecenia dla uczniów, rodziców i nauczycieli dotyczące bezpiecznego korzystania z technologii, ustalania granic, reagowania na zagrożenia oraz wspierania dobrostanu cyfrowego.	SE_U04, SE_U11	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca jest gotowa do odpowiedzialnego komunikowania wiedzy psychologicznej dotyczącej technologii cyfrowych dzieciom, rodzicom i nauczycielom, z poszanowaniem ich doświadczeń, potrzeb i kontekstu rodzinnego.	SE_K02, SE_K09	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
K2	Osoba studiująca rozumie konieczność stałego aktualizowania wiedzy o nowych technologiach oraz krytycznego, opartego na dowodach podejścia do popularnych przekonań na temat ich wpływu na dzieci i młodzież.	SE_K04	Egzamin pisemny, Case study / Studium przypadku

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Cyfrowe dzieciństwo i dorastanie: miejsce Internetu i nowych technologii w życiu dzieci i młodzieży.	W1, W2	Wykład
2.	Wzorce korzystania z technologii cyfrowych przez dzieci i młodzież: czas ekranowy, urządzenia, platformy i różnice rozwojowe.	W1, W2	Wykład
3.	Rozwój poznawczy w środowisku cyfrowym: uwaga, pamięć, uczenie się i przeciążenie informacyjne.	W1, W2	Wykład
4.	Rozwój emocjonalny i społeczny w środowisku cyfrowym: relacje, komunikacja, empatia i regulacja emocji.	W1, W2	Wykład
5.	Tożsamość, obraz siebie i porównania społeczne w mediach społecznościowych.	W1, W2, W3	Wykład
6.	Media społecznościowe, komunikatory i platformy wideo: FOMO, potrzeba przynależności i presja rówieśnicza.	W1, W2, W3	Wykład
7.	Gry cyfrowe, streaming i rozrywka online: motywacja, zaangażowanie, kompetencje, ryzyka i granice.	W2, W3	Wykład
8.	Smartfon, uwaga, sen i samoregulacja: psychologiczne konsekwencje stałej dostępności technologii.	W1, W3	Wykład
9.	Problemowe używanie Internetu, gier i mediów społecznościowych: kryteria opisu zjawiska, czynniki ryzyka i czynniki chroniące.	W3, W4, U1	Wykład
10.	Cyberprzemoc, hejt, wykluczenie online i przemoc rówieśnicza zapośredniczona cyfrowo.	W3, W4, U1	Wykład
11.	Szkodliwe treści i zachowania online: pornografia, patostreaming, autouszkodzenia, wyzwania internetowe, dezinformacja i radykalizacja przekazu.	W3, W4	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
12.	Bezpieczeństwo cyfrowe dzieci i młodzieży: prywatność, wizerunek, dane osobowe i kontakt z nieznanymi.	W3, W4, K1	Wykład
13.	Nowe technologie w edukacji: e-learning, aplikacje edukacyjne, sztuczna inteligencja, dostępność i indywidualizacja wsparcia.	W1, W2, W4	Wykład
14.	Rodzina, szkoła i środowisko rówieśnicze wobec technologii: zasady, granice, modelowanie zachowań i dialog.	W4, U2, U3, K1	Wykład
15.	Profilaktyka, psychoedukacja i promocja zdrowia cyfrowego w pracy psychologa edukacyjnego.	W4, U2, U3, K2	Wykład
16.	Analiza przypadków: rozpoznawanie sygnałów ryzykownego i problemowego korzystania z technologii przez dziecko lub nastolatka.	U1, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Cyberprzemoc w praktyce szkolnej: rozpoznawanie sytuacji, rozmowa z uczniem, współpraca z rodzicami i nauczycielami.	W3, U1, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
18.	Ocena potrzeb ucznia i klasy w obszarze funkcjonowania cyfrowego: wywiad, obserwacja, analiza kontekstu szkolnego i rodzinnego.	U1, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
19.	Formułowanie zaleceń dla uczniów, rodziców i nauczycieli dotyczących higieny cyfrowej, snu, uwagi i samoregulacji.	W3, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Planowanie działań psychoedukacyjnych dla rodziców i nauczycieli dotyczących higieny cyfrowej oraz bezpieczeństwa online.	W4, U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	Projektowanie programu profilaktycznego dla klasy lub szkoły: cele, grupa odbiorców, treści, metody i ewaluacja.	W4, U2, U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	Analiza materiałów edukacyjnych i profilaktycznych dotyczących Internetu i nowych technologii: rzetelność, język, adekwatność rozwojowa i etyka.	W4, U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
23.	Etyczne i profesjonalne aspekty pracy psychologa edukacyjnego w obszarze technologii cyfrowych dzieci i młodzieży.	W4, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Praca z tekstem
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność zgodnie z regulaminem studiów. Egzamin pisemny/testowy, przeprowadzony stacjonarnie; próg zaliczenia: 60% + 1 pkt.

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna jedna nieobecność. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział w analizie przypadków oraz przygotowanie projektu działania profilaktycznego lub materiału psychoedukacyjnego dotyczącego bezpiecznego i rozwojowo korzystnego używania technologii przez dzieci i młodzież.

Literatura

Obowiązkowa

1. Bigaj, M. (2025). Wychowanie przy ekranie. Jak przygotować dziecko do życia w sieci? W.A.B.
2. Ładna, A., Kamiński, K., Roślaniec, K., Wrońska, A., Błażej, M., Jankiewicz, A., Konopczyński, F., Nawrot, M. (2025). Nastolatki. Raport z ogólnopolskiego badania uczniów i rodziców – raport badawczy. NASK – Państwowy Instytut Badawczy.
3. Bigaj, M., Ciesiołkiewicz, K., Mikulski, K., Miotk, A., Przewłocka, J., Rosa, M., Załęska, A. Internet dzieci. Raport z monitoringu obecności dzieci i młodzieży w internecie. Warszawa: Fundacja „Instytut Cyfrowego Obywatelstwa” oraz Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15.

Dodatkowa

1. Valkenburg, P. M. (2022). Social media use and well-being: What we know and what we need to know. *Current Opinion in Psychology*, 45, 101294. <https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2021.12.006>
2. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. (2022). Dzieci się liczą 2022. Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa i rozwoju dzieci w Polsce (wybrane fragmenty dotyczące zagrożeń internetowych).
3. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. (2025). Sprawdzian 13+ Ogólnopolska weryfikacja skuteczności ograniczeń wiekowych w mediach społecznościowych. Wyniki 2025.
4. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. (2021). Wpływ korzystania z social mediów na postrzeganie swojego ciała przez nastolatki_ków
5. Odgers, C. L., & Jensen, M. R. (2020). Annual Research Review: Adolescent mental health in the digital age: facts, fears, and future directions. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 61(3), 336–348. <https://doi.org/10.1111/jcpp.13190>
6. Kubacka, M. (2025). Cyfrowo natywne czy cyfrowo zagubione? Aktywność internetowa polskich nastolatków i nastolatków w kontekście sposobów wyszukiwania oraz oceny wiarygodności informacji. *Youth in Central and Eastern Europe*, 12(19), 24–41. <https://doi.org/10.24917/ycee.12131>
7. Dziekońska, J. (2024). Wychowanie cyfrowe dzieci i młodzieży zanurzonych w Internecie. Rodzicielskie strategie, przekonania i trudności. *Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze*, 633(8), 48–60. <https://doi.org/10.5604/01.3001.0054.8658>
8. Jachymek, K. (2024). Co jest złego w pozytywnym Internecie? O debacie wokół praktyk medialnych młodych osób. *Dzieciństwo. Literatura i Kultura*, 6(1), 10–24. <https://doi.org/10.32798/dlk.1359>
9. Jachymek, K. (2024). Z nosem w smartfonie. Co nasze dzieci robią w Internecie i czy na pewno trzeba się tym martwić? Wydawnictwo Agora.
10. Jungselius, B. (2024). A scoping review of current research on social media use among children and adolescents. *Discover Psychology*, 4(1), 116. <https://doi.org/10.1007/s44202-024-00226-2>
11. Laskowska, M. (2024). Medialne lustra: Jak media społecznościowe mogą odzwierciedlać i kształtować zachowania oraz postawy moralne dzieci. *Przegląd Więziennictwa Polskiego*, 343–362. <https://doi.org/10.52694/ThPSR.2024.2.16>
12. Leksy, K., & Nowak, K. (2023). Media społecznościowe jako źródło (o)presji związanej z wizerunkiem ciała użytkowników w okresie wczesnej dorosłości. *Studia Edukacyjne*, (71), 43–60. <https://doi.org/10.14746/se.2023.71.3>
13. Wasylewicz, M. (2024). Media społecznościowe w życiu współczesnego nastolatka. *Humanitas Pedagogika i Psychologia*, 1, 121–134.
14. Haidt, J., Price, C. (2026). Niesamowite pokolenie. Przewodnik po zabawie i wolności w świecie pełnym ekranów. Poznań: Zysk i S-ka.
15. Borowska, E. (2026). Szkoła i ja. Jesteśmy bezpieczni w sieci. Warszawa: Nasza Księgarnia.
16. Prószyńska, I. (2025). Self-care. Jestem bezpieczny w sieci. Warszawa: Zielona Sowa.
17. Brian, R. (2025). Z głową przed ekranem. Jak mądrze korzystać z telefonu i internetu. Katowice: Wydawnictwo Debit.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie projektu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Seminarium magisterskie

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Przedmioty/bloki obieralne
Koordinator zajęć	Kamil Michalik	
Prowadzący zajęcia	Kamil Michalik, Agnieszka Fudali-Czyż, Malwina Dankiewicz, Radosława Herzog-Krzywoszańska, Alina Kałużna-Wielobób, Witold Ligęza, Krystian Hartmann, Monika Paleczna, Joanna Ruczaj, Łukasz Krzywoszański	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Seminarium: 25, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Seminarium: 25, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Seminarium: 20, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Seminarium: 20, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem seminarium magisterskiego jest przygotowanie uczestników do zrealizowania pracy magisterskiej poprzez budowanie wiedzy związanej z przygotowaniem konspektu projektu badawczego zgodnie ze stylem APA w obszarze badań psychologicznych, a w dalszej kolejności z etycznym prowadzeniem badań naukowych oraz przygotowaniem tekstu naukowego. Studenci podczas udziału w seminarium zdobędą umiejętności i kompetencje umożliwiające przeprowadzenie samodzielnie przeglądu literatury i krytycznej analizy teorii i badań z zakresu wybranego obszaru psychologii. przygotowania danych do obliczeń, wykonania analiz statystycznych oraz interpretacji wyników w odniesieniu do problemu badawczego i hipotez. Zwieńczenie kursu stanowić będzie przygotowanie i złożenie do recenzji kompletnej pracy magisterskiej.

Wymagania wstępne

Znajomość teorii psychologicznych. Wiedza z zakresu metodologii badań psychologicznych
Umiejętność analizy tekstów naukowych w języku polskim i angielskim oraz zastosowania wiedzy metodologicznej i statystycznej w badaniach własnych

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W_01 Student zna bazy artykułów naukowych, a także rodzaje i strukturę artykułów. Zna strukturę pracy magisterskiej. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu metodologii planowania psychologicznych badań naukowych.	K_W03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
W2	Dysponuje wiedzą z zakresu sposobów pomiaru różnych zjawisk psychologicznych, w tym oceny przydatności narzędzi badawczych do pomiaru tych zmiennych. Zna zalety i ograniczenia badań prowadzonych w modelu korelacyjnym, quasi-eksperymentalnym i eksperymentalnym.	K_W03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
W3	Zna zasady prowadzenia badań psychologicznych z zachowaniem standardów metodologicznych.	K_W03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
W4	Posiada wiedzę psychometryczną, umożliwiającą dokonanie odpowiedniego wyboru narzędzi badawczych.	K_W05	Praca dyplomowa, Praca pisemna
W5	Zna zasady etyczne prowadzenia badań empirycznych z udziałem ludzi.	K_W14	Praca dyplomowa, Praca pisemna
W6	Zna zasady przygotowania pracy pisemnej w stylu APA.	K_W03	Praca dyplomowa, Praca pisemna

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W7	Posiada pogłębioną wiedzę na temat koncepcji teoretycznych, paradygmatów i metod badawczych oraz wyników badań prowadzonych w wybranym przez siebie obszarze psychologii.	K_W01	Praca dyplomowa, Praca pisemna
Umiejętności:			
U1	Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wybranego obszaru psychologii z wykorzystaniem różnych źródeł naukowych, zarówno polskojęzycznych, jak i obcojęzycznych.	K_U02	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U2	Potrafi samodzielnie sformułować problem badawczy w zakresie wybranej tematyki, opracować plan badawczy. Potrafi dobrać narzędzia pomiarowe adekwatne do postawionego problemu badawczego.	K_U01, K_U02	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U3	Potrafi zaprezentować swój problem badawczy oraz aktywnie uczestniczyć w dyskusji. Potrafi dokonywać podsumowań aktualnego stanu wiedzy w zakresie tematyki seminarium.	K_U05, K_U06, K_U10	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U4	Potrafi integrować wiedzę z różnych obszarów psychologii, redagować teksty naukowe.	K_U03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U5	Planuje i przeprowadza badanie empiryczne zgodnie z zasadami poprawności metodologicznej i z poszanowaniem zasad etycznych.	K_U01	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U6	Przygotowuje raport z badań empirycznych zgodnie z zasadami APA.	K_U01, K_U03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U7	Interpretuje wyniki podstawowych analiz statystycznych w świetle literatury przedmiotu.	K_U01, K_U02	Praca dyplomowa, Praca pisemna
U8	Przedstawia w sposób komunikatywny teoretyczne i metodologiczne podstawy własnej pracy magisterskiej.	K_U01, K_U02, K_U03, K_U05	Praca dyplomowa, Praca pisemna
Kompetencji społecznych:			
K1	Przygotowując się do prowadzenia badań naukowych respektuje ich etyczne i moralne aspekty, kładąc nacisk na zachowanie poufności danych oraz poszanowanie własności intelektualnej. Uwzględnia dobro osób badanych podejmowanych działaniach badawczych i kieruje się przyjętymi w psychologii zasadami etyki zawodowej.	K_K01, K_K04	Praca dyplomowa, Praca pisemna
K2	Przejawia postawę gotowości do dyskusji merytorycznej związanej z realizowanym projektem badawczym, szanując i uwzględniając różne punkty widzenia.	K_K04	Praca dyplomowa, Praca pisemna
K3	Jest nastawiony na stałe doskonalenie się i dzielenie się zdobytą wiedzą z innymi osobami. Wykazuje aktywność i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań w celu realizacji pracy magisterskiej.	K_K02, K_K03	Praca dyplomowa, Praca pisemna
K4	Przejawia inicjatywę, samodzielność i kooperatywność w poszukiwaniu źródeł informacji związanych z podjętym tematem badań.	K_K03, K_K04	Praca dyplomowa, Praca pisemna

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	I semestr (25h) 1. Przedstawienie organizacji pracy i warunków zaliczenia. 2. Praca magisterska - formalne aspekty. 3. Elementy metodologii badań psychologicznych I. 4. Elementy badań psychologicznych II. 5. Etyka w badaniach psychologicznych. 6. Obszary zainteresowań badawczych studentów - dyskusja (I). 7. Obszary zainteresowań badawczych studentów dyskusja (II). 8. Praca nad sformułowaniem tematów prac magisterskich odpowiadających tematyce seminarium. 9. Podstawy teoretyczne projektów badawczych. 10. Przegląd literatury przedmiotu jako podstawowe źródło dla stworzenia i realizacji projektów badawczych. 11. Co oznacza krytyczna analiza tekstu naukowego i na jakie aspekty należy zwrócić uwagę dokonując 4 analizy artykułów naukowych. 12. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (I). 13. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (II).	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, U4, K1	Seminarium
2.	II semestr (25h) 1. Przedstawienie organizacji pracy i warunków zaliczenia. 2. Planowanie badań: uszczegółowienie tematu pracy magisterskiej. 3. Planowanie badań: konstruowanie problemu badawczego. 4. Planowanie badań: wstępne postawienie pytań badawczych. 5. Struktura oraz zasady oceniania pracy magisterskiej. 6. Plagiat - wybrane aspekty prawne i procedura antyplagiatowa. 7. Standard APA w pracy naukowej. 8. Zasady cytowania prac naukowych. Tworzenie bibliografii. 9. Powtórzenie wiedzy z zakresu standardów przygotowania tekstów. 10. Praca nad strukturą pracy magisterskiej: strategie, typowe błędy. 11. Praca nad strukturą pracy magisterskiej: przygotowanie pierwszego rozdziału pracy magisterskiej 12. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja(I). 13. Problematyka badań własnych studentów - dyskusja (II).	W1, W2, W3, W4, W6, W7, U1, U2, U3, U4, U5, U6, U7, U8, K1, K2, K3	Seminarium
3.	Semestr III (25h) 1. Omówienie problematyki przygotowywanych prac magisterskich. 2. Cel badań i hipotezy - formułowanie celu badania w oparciu o literaturę przedmiotu, stawianie hipotez 3. Planowanie badań psychologicznych - dobór osób badanych 4. Planowanie badań psychologicznych - dobór narzędzi 5. Planowanie badań psychologicznych - przygotowanie procedury 6. Formułowanie celów badań i hipotez - dyskusja (I) 7. Formułowanie celów badań i 4 hipotez - dyskusja (II) 8. Formułowanie celów badań i hipotez - dyskusja (III) 9. Aspekty formalne gromadzenia i przetwarzania danych, świadoma zgoda w badaniach empirycznych 10. Etyka badań psychologicznych z udziałem ludzi 11. Metoda jako część pracy magisterskiej, standardy przygotowania tekstu 12. Przygotowanie procedury do badań - dyskusja (I) 13. Przygotowanie procedury do badań - dyskusja (II) 14. Przygotowanie procedury do badań - dyskusja (III) 15. Prowadzenie badań empirycznych w psychologii - podsumowanie	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, U4, U5, U6, U7, U8, K1, K2, K3, K4	Seminarium

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
4.	Semestr IV (25h) 1. Omówienie metod i narzędzi wykorzystanych w prowadzonych badaniach. 2. Strategie porządkowania i organizacji danych zebranych w trakcie badań, korzystanie z podręczników, norm, kluczy 3. Analizy statystyczne – dobór właściwych metod w testowaniu hipotez, 4. Analizy statystyczne – statystyki opisowe 5. Analizy statystyczne – test t-Studenta, analiza korelacji i odpowiedniki nieparametryczne 6. Analizy statystyczne – jednoczynnikowa ANOVA i odpowiednik nieparametryczny 7. Wizualizacja danych w pracy magisterskiej - standardy przygotowywania tabel i wykresów 8. Wizualizacja danych w pracy magisterskiej - przedstawianie wyników testów statystycznych (standard APA) 9. Dyskusja wyników w pracy magisterskiej 10. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (I) 11. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (II) 12. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (III) 13. Analizy badań i interpretacja wyników - dyskusja (IV) 14. Przygotowanie do egzaminu dyplomowego 15. Omówienie procedury dyplomowania oraz przebiegu obrony pracy magisterskiej w Instytucie Psychologii UKEN	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, U1, U2, U3, U4, U5, U6, U7, U8, K1, K2, K3, K4	Seminarium

Informacje dodatkowe

Semestr 7

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Seminarium	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Seminarium	Semestr I: Określenie tematu pracy magisterskiej oraz przygotowanie ogólnego konspektu pracy magisterskiej.

Semestr 8

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Seminarium	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Seminarium	Przygotowanie części teoretycznej pracy magisterskiej wraz z zarysem metodologii badań.

Semestr 9

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Seminarium	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Seminarium	Przygotowanie części metodologicznej pracy magisterskiej na podstawie aktualnej literatury przedmiotu.

Semestr 10

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Seminarium	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Seminarium	Przygotowanie pozostałych części pracy magisterskiej: wprowadzenia, opisu wyników oraz ich dyskusji.

Literatura

Obowiązkowa

1. APA. (2020). Publication Manual of the American Psychological Association. Seventh edition. Washington, D.C.: American Psychological Association.
2. Brzeziński, J.M. (2019). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Cypryńska, M., Bedyńska, S. (2012). Statystyczny drogowskaz. Tomy 1-3. Warszawa: Wydawnictwo Sedno.
4. Francuz, P. Mackiewicz, R. (2005). Liczby nie wiedza skąd pochodzą. Przewodnik po metodologii i statystyce nie tylko dla psychologów. Lublin: Wydawnictwo KUL.
5. Harasimczuk, J. i Ciecuch, J. (2012). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA. Warszawa: Liberi Libri.
6. Kulesza, W. i Doliński, D. (2020). Jak pisać prace dyplomowe z psychologii. Rady nie tylko dla psychologów. Sopot: Smak Słowa
7. Nęcka, E. i Stocki, R. (2011). Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas.
8. Paluchowski, W.J., Bujacz, A., Haładziński, P. i Kaczmarek, L. (red.). (2012). Nowoczesne metody badawcze w psychologii. Poznań: UAM.

Dodatkowa

1. Artykuły naukowe, monografie oraz rozdziały w pracach zbiorowych związane z realizowanymi przez studentów indywidualnymi projektami badawczymi.
2. Bedyńska, S. i Książek, M. (red.) (2012). Statystyczny drogowskaz 3. Warszawa: SWPS, SEDNO.
3. Bell, D.J., Foster, S.L. i Cone, J.D. (2020). Dissertations and theses from start to finish: Psychology and related fields. Third edition. Washington, D.C.: American Psychological Association.
4. Goodwin, K.A. i Goodwin, C.J. (2019). Research in psychology: methods and design. New York: Wiley.
5. Murray, R. (2017). How to write a thesis. Fourth edition. London and New York: Open University Press.
6. Paluchowski, W.J., Bujacz, A., Haładziński, P., Kaczmarek, L. (2012). Nowoczesne metody badawcze w psychologii. Poznań: UAM.
7. Piber-Dąbrowska, K., Cypryńska, Marzena, Wawrzyniak, M. (2007). Standardy edytorskie dla naukowego tekstu empirycznego z zakresu psychologii: vademecum. Warszawa: Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej: Academica

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Semestr 7

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Seminarium	25
Studiowanie literatury	125
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 8

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Seminarium	25
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	50
Studiowanie literatury	75
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 9

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Seminarium	20
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	15
Przeprowadzenie badań empirycznych	65
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 130
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Semestr 10

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Seminarium	20
Przygotowanie pracy dyplomowej	130
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Formy reprezentacji poznawczej w aktywności dziecięcej

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza	
Okres Semestr 7	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zaprezentowanie najważniejszych psychologicznych koncepcji dających podstawę do poznania możliwości i ograniczeń rozwojowych i edukacyjnych dziecka wynikających z jego własnej aktywności. Szczególna uwaga słuchaczy zostanie zwrócona na poznanie różnorodnych form reprezentacji poznawczej dziecka wykorzystywanych zarówno w diagnozie jak i procesie terapeutycznym.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada zasób pojęć i znajomość strategii niezbędnych do opisu i wyjaśniania różnorodnych form reprezentacji poznawczej dziecka	SE_W02, SE_W04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W2	Wykazuje znajomość współczesnych koncepcji rozwoju symbolizacji u dzieci i młodzieży.	SE_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W3	Zna prawidłowości rozwoju oraz metody badania form reprezentacji poznawczej adekwatne do wieku umysłowego osób badanych.	SE_W05, SE_W08, SE_W10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Potrafi wybrać metodologię adekwatną do celu badań nad formami reprezentacji poznawczej dziecka.	SE_U03, SE_U05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U2	Potrafi dokonać krytycznej analizy różnych koncepcji teoretycznych dotyczących reprezentacji poznawczej.	SE_U02, SE_U07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U3	Umiejętnie interpretuje czynniki istotne dla rozwoju reprezentacji poznawczej dziecka ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka oraz czynników stymulujących prawidłowy rozwój.	SE_U01, SE_U03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Wykazuje wrażliwość na zasady etyczne podczas prowadzenia badań z udziałem dziecka.	SE_K01, SE_K03	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K2	Docenia znaczenie wiedzy teoretycznej dla praktyki psychologicznej.	SE_K04, SE_K05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K3	Wykazuje postawę aktywnego stymulowania rozwoju dziecka.	SE_K05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Pojęcie reprezentacji, rodzaje i mechanizmy rozwoju Reprezentacje poznawcze w klasycznych teoriach: J. Piaget, L.S. Wygotski, J. Bruner Klasyczne i współczesne koncepcje dotyczące myślenia. Teorie umysłu – narodziny terminu, definicje Wybrane poznawcze koncepcje rozwoju teorii umysłu – teoria teorii, teoria symulacji, funkcja zarządzająca Komunikacyjno-poznawcze teorie rozwoju wiedzy o umyśle – J.W. Astington, B. Pilow, M. Tomasello Czynniki rozwoju teorii umysłu Rozwój teorii umysłu w okresie wczesnego i średniego dzieciństwa Rozwój teorii umysłu w okresie adolescencji i dorosłości Stymulowanie myślenia logicznego i twórczego. Aktywność językowa wyrazem rozwoju dziecka. Reprezentowanie rzeczywistości poprzez mowę dziecięcą. Twórczość a rozwój umysłowy dziecka. Znaczenie zabawy w rozwoju dziecka. Funkcje zabawy. Rodzaje zabaw. Stymulująca i terapeutyczna funkcja zabawy.	W1, W2, W3, U2, U3	Wykład
2.	Metody badawcze w psychologii rozwojowej "Teoria umysłu", czyli rozwijające się zdolność do mentalizacji Współpraca i kolaboracja wśród najmłodszych Rola rodziców i nauczycieli we wspomaganiu i stymulowaniu aktywności poznawczej dziecka Warsztat badawczy: rozwój poznawczy dziecka w średnim dzieciństwie Zabawa i rysunek jako metody diagnostyczno-terapeutyczne dziecka. Terapia przez zabawę i rysunek z dziećmi o szczególnych potrzebach edukacyjnych.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obowiązkowa obecność na zajęciach, aktywność na zajęciach, praca indywidualna oraz przygotowanie projektu
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obowiązkowa obecność na zajęciach, aktywność na zajęciach, praca indywidualna oraz przygotowanie projektu

Literatura

Obowiązkowa

1. Białecka-Pikul, M. (2012). Narodziny i rozwój refleksji nad myśleniem. Wydawnictwo UJ (rozdziały 1-4)
2. Baron-Cohen, S. (1997/2007). Rozwój zdolności czytania innych umysłów: cztery etapy. W: A. Klawiter (red.) Formy aktywności umysłu. Ujęcie kognitywistyczne. T.2. (s.145-171). Warszawa: PWN
3. Hornowska, E., Brzezińska, A. I., Appelt, K., & Kaliszewska-Czeremska, K. (2014). Rola środowiska w rozwoju małego dziecka-metody badania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar
4. Gould, P., Oster, G. D. (2011). Rysunek w psychoterapii, GWP Gdańsk.
5. Kaduson, H., Schaefer, C. (2002). Zabawa w psychoterapii. GWP, Gdańsk.
6. Karmiloff-Smith, A. (1995). Beyond modularity. A developmental perspective on cognitive science. London: MIT Press.

Dodatkowa

1. Brzezińska A. (1988). Aktywność własna jako warunek kształtowania się postawy twórczej u dziecka w wieku przedszkolnym. Wychowanie w Przedszkolu. WSiP, Warszawa s. 4-15.
2. Gruszczyk-Kolczyńska, E., Zielińska, E. (2003). O roli zabawek w procesie rozwoju umysłowego dzieci. Wychowanie w Przedszkolu, 5, 269-277.
3. Howlin, P., Baron-Cohen, S., Hadwin, J. (2012). Jak uczyć dzieci z autyzmem czytania umysłu Zeszyt ćwiczeń dla nauczycieli i rodziców Zeszyt ćwiczeń dla nauczycieli i rodziców
4. Paget, J. (2005). Mowa i myślenie dziecka. PWN, Warszawa.
5. Warneken, F., & Tomasello, M. (2006). Altruistic helping in human infants and young chimpanzees. science, 311(5765), 1301-1303.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do zajęć	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Specjalne potrzeby edukacyjne uczniów

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Wiktoria Soprych	
Prowadzący zajęcia	Wiktoria Soprych	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów, w tym uwarunkowań trudności w uczeniu się, zaburzeń rozwojowych oraz roli psychologa w systemie edukacji. Umiejętności: Student potrafi diagnozować potrzeby edukacyjne uczniów oraz planować działania wspierające i terapeutyczne dostosowane do ich możliwości. Kompetencje społeczne: Student wykazuje gotowość do współpracy z nauczycielami, rodzicami i specjalistami oraz do odpowiedzialnego wspierania rozwoju ucznia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Zna rolę psychologa w systemie edukacji oraz zadania w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W2	W02: Zna różne formy wspomagania rozwoju uczniów	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W3	W03: Ma wiedzę dotyczącą diagnozy uczniów o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W4	W04: Rozumie mechanizmy trudności szkolnych i niepowodzeń edukacyjnych	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W5	W05: Zna metody pracy z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W6	W06: Zna podstawy oddziaływań edukacyjno-terapeutycznych	SE_W02, SE_W04, SE_W05, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01: Potrafi zaplanować działania diagnostyczno-terapeutyczne	SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U2	U02: Potrafi dobrać metody wsparcia adekwatne do potrzeb ucznia	SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U3	U03: Potrafi planować proces wspierania rozwoju ucznia	SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U4	U04: Rozpoznaje czynniki wpływające na trudności edukacyjne	SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U5	U05: Potrafi współpracować z nauczycielami i rodzicami	SE_U01, SE_U02, SE_U04, SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Jest gotowy do współpracy z otoczeniem ucznia	SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K2	K02: Komunikuje wyniki diagnozy w sposób zrozumiały	SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K3	K03: Wykazuje odpowiedzialność za działania wspierające rozwój ucznia	SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K4	K04: Jest gotowy do refleksji nad własną praktyką	SE_K02, SE_K03, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Pojęcie specjalnych potrzeb edukacyjnych 2. System wsparcia ucznia w Polsce 3. Diagnoza psychologiczno-pedagogiczna 4. Specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja, dysgrafia itd.) 5. Uczeń z niepełnosprawnością 6. Uczeń zdolny 7. Zaburzenia rozwojowe i emocjonalne 8. Indywidualizacja procesu nauczania 9. Współpraca z nauczycielami i rodzicami 10. Programy wsparcia i interwencji	W1, W2, W3, W4, W5, W6, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz
Ćwiczenia konwersatoryjne	Wykład, Dyskusja, Ćwiczenia laboratoryjne, Projekt, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Poprawność merytoryczna, umiejętność zastosowania wiedzy, samodzielność i krytyczne myślenie, zaangażowanie, praca grupowa, aktywne uczestnictwo w zajęciach, egzamin pisemny.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Aktywne uczestnictwo w zajęciach, projekt grupowy.

Literatura

Obowiązkowa

1. Bogdanowicz, M. (2024). Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii.
2. Specka, O. (2005). Niepełnosprawni w społeczeństwie. Podstawy ortopedagogiki.
3. Wysocka, E. (2022). Diagnostyka pedagogiczna. Nowe obszary i rozwiązania.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	35
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do egzaminu	40

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 140
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia uzależnień Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordinator zajęć	Jan Franczyk	
Prowadzący zajęcia	Jan Franczyk	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawami współczesnej wiedzy z zakresu psychologii uzależnień, w tym z podstawowymi teoriami tłumaczącymi mechanizmy uzależniania się od substancji i od czynności.

Wymagania wstępne

Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Student posiada wiedzę na temat mechanizmów funkcjonowania człowieka, zna uwarunkowania ludzkiego zachowania.	K_W04, K_W05, K_W06	Egzamin pisemny, Sprawdzian
W2	W02: Student posiada wiedzę na temat mechanizmów uzależniania się od substancji i od czynności	K_W03, K_W04, K_W05	Egzamin pisemny, Sprawdzian
W3	W03: Student posiada wiedzę na temat konsekwencji jakie niosą ze sobą uzależnienia	K_W04, K_W06	Egzamin pisemny, Sprawdzian
Umiejętności:			
U1	U01: Student potrafi zastosować zdobytą wiedzę z zakresu psychologii uzależnień do analizy i interpretacji zachowań własnych oraz innych ludzi.	K_U01, K_U02, K_U03	Egzamin pisemny, Sprawdzian
U2	U02: Student potrafi przedstawić własne koncepcje strategii działań w kontaktach z człowiekiem uzależnionym. Swoje działania potrafi uzasadnić teoretycznie.	K_U03	Egzamin pisemny, Sprawdzian
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Student ma świadomość dylematów etycznych związanych z badaniami z zakresu psychologii uzależnień, potrafi je wskazać, nazwać i zaproponować sposoby ich rozwiązania.	K_K03	Egzamin pisemny, Sprawdzian
K2	K02: Student potrafi odnieść posiadaną przez siebie wiedzę do konkretnych działań w kontaktach z innymi ludźmi	K_K01	Egzamin pisemny, Sprawdzian

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Pojęcie uzależnienia. Kryteria uzależnienia według DSM-V i ICD-11 2. Biologiczne modele wyjaśniania uzależnień 3. Teorie psychologiczne uzależnień 4. Teorie społeczno-kulturowe uzależnień 5. Uzależnienie od alkoholu jako problem bio-psycho-społeczny. Charakterystyczne cechy choroby alkoholowej. Fazy uzależnienia. 6. Wpływ przewlekłego używania alkoholu na zdrowie (aspekty somatyczne i psychiczne) 7. Współuzależnienie jako problem psychologiczny i społeczny - stosowane formy pomocy osobom współuzależnionym 8. Funkcjonowanie dzieci w rodzinie z problemem alkoholowym 9. Uzależnienie od narkotyków. Kryteria uzależnienia. 10. Psychologiczne mechanizmy wyjaśniające fakt sięgania po narkotyki. Biologiczne, psychologiczne i społeczne skutki uzależnienia od narkotyków.	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Wykład
2.	11. Uzależnienie od nikotyny 12. Uzależnienie od leków 13. Uzależnienie od czynności: uzależnienie od internetu, uzależnienie od seksu, uzależnienie od hazardu 14. Inne rodzaje uzależnień od czynności 15. Rekapitulacja najważniejszych zagadnień	W1, W2, W3, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Wykład, Dyskusja, Case study

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność na wykładach i udział w dyskusji
Ćwiczenia konwersatoryjne	Aktywny udział w zajęciach (udział w dyskusji)

Literatura

Obowiązkowa

1. B.T. Woronowicz, Uzależnienia. Geneza, terapia, powrót do zdrowia, Poznań 2009. Narkomania. Zjawisko, zagrożenia, red. M. Jędrzejko, Warszawa/Pułtusk 2008. K. Kaliszewska, Nadmierny używanie internetu. Charakterystyka psychologiczna, Poznań 2007. M. Teessoon, L. Degenhardt, W. Hakk, Uzależnienia, Gdańsk 2007.

Dodatkowa

1. A.T. Beck, F.D. Wright, C.F. Newman, B.S. Liese, Terapia poznawcza uzależnień, Kraków 2007. C. K. Erickson, Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia, Warszawa 2010. J. Szczepkowski, Terapia młodzieży z problemem narkotykowym. Podejście Skoncentrowane na Rozwiązaniach, Toruń 2010.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie referatu	20
Przygotowanie do zaliczenia	15
Przygotowanie do egzaminu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Elementy socjoterapii Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Agnieszka Tajak-Bobek	
Prowadzący zajęcia	Agnieszka Tajak-Bobek	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest wprowadzenie studentów w podstawy teoretyczne i praktyczne socjoterapii. Kurs dostarcza wiedzy o mechanizmach społecznych, psychologicznych i pedagogicznych stosowanych w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi w kontekście socjoterapii. Studenci będą rozwijać umiejętności diagnostyczne, interwencyjne i terapeutyczne potrzebne w pracy z osobami z zaburzeniami zachowania i problemami społecznymi.

Wymagania wstępne

Wiedza: Podstawowa wiedza z zakresu psychologii społecznej, psychologii rozwojowej i psychopatologii.

Umiejętności: Umiejętność pracy w grupach, podstawowe umiejętności diagnostyczne w kontekście psychologicznym.

Kursy: Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna podstawowe pojęcia, teorie i modele dotyczące socjoterapii oraz jej zastosowania w praktyce terapeutycznej i edukacyjnej.	K_W09, K_W10, SK_W05, SK_W10	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W2	Ma wiedzę na temat społecznych, psychologicznych i biologicznych uwarunkowań zaburzeń zachowania, które mogą być przedmiotem socjoterapii.	K_W08, K_W12, SK_W01, SK_W02, SK_W07	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W3	Zna metody diagnostyczne stosowane w socjoterapii oraz rozumie znaczenie diagnozy w procesie terapeutycznym.	K_W01, K_W12, SK_W06, SK_W10	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W4	Ma wiedzę na temat specyficznych potrzeb terapeutycznych różnych grup wiekowych, w tym dzieci, młodzieży i dorosłych, z którymi pracuje się w socjoterapii.	K_W08, K_W09, SK_W08, SK_W09	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
W5	Rozumie znaczenie pracy z rodziną i otoczeniem w procesie socjoterapii oraz zna strategie wsparcia systemowego.	K_W07, K_W10, SK_W02, SK_W10	Test, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Potrafi przeprowadzać diagnozę potrzeb socjoterapeutycznych i dostosować interwencje do specyfiki grupy lub jednostki.	K_U07, K_U09, SK_U05, SK_U06, SK_U07	Projekt grupowy, Aktywność
U2	Potrafi projektować i realizować programy socjoterapeutyczne dostosowane do potrzeb różnych grup wiekowych i problemowych.	K_U06, K_U10, SK_U03, SK_U08	Projekt grupowy, Aktywność
U3	Posiada umiejętności prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych z grupami dzieci, młodzieży i dorosłych, w tym prowadzenia interwencji w sytuacjach kryzysowych.	K_U08, K_U09, SK_U03, SK_U08	Projekt grupowy, Aktywność
U4	Potrafi współpracować z innymi specjalistami (psychologami, pedagogami, terapeutami) w celu holistycznego podejścia do socjoterapii oraz skutecznej interwencji.	K_U09, K_U10, SK_U08, SK_U09	Projekt grupowy, Aktywność
Kompetencji społecznych:			
K1	Potrafi nawiązywać relacje z osobami korzystającymi z socjoterapii, uwzględniając specyficzne potrzeby psychologiczne i społeczne.	K_K04, K_K05, SK_K04, SK_K06	Projekt grupowy, Aktywność
K2	Wykazuje odpowiedzialność za etyczne aspekty prowadzenia socjoterapii i jest świadomy swoich ograniczeń zawodowych.	K_K01, K_K03, SK_K01	Projekt grupowy, Aktywność

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	Jest świadomy konieczności ciągłego doskonalenia swoich umiejętności zawodowych oraz dbałości o zdrowie psychiczne i rozwój osobisty w kontekście pracy socjoterapeutycznej.	K_K03, K_K05, SK_K03, SK_K05	Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do socjoterapii – definicje, cele i zadania.	W1	Wykład
2.	Psychologiczne podstawy socjoterapii – praca z osobami z problemami zachowania.	W1, W2	Wykład
3.	Zaburzenia zachowania i ich psychospołeczne uwarunkowania.	W2	Wykład
4.	Rola grupy w procesie socjoterapeutycznym.	W1, W5	Wykład
5.	Strategie i metody interwencji socjoterapeutycznej.	W3	Wykład
6.	Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą z zaburzeniami emocjonalnymi.	W4	Wykład
7.	Socjoterapia osób dorosłych – specyfika pracy terapeutycznej.	W4	Wykład
8.	Praca z rodzinami w socjoterapii.	W5	Wykład
9.	Etyczne aspekty pracy socjoterapeutycznej.	W1	Wykład
10.	Socjoterapia w praktyce – studia przypadków.	W1, W3, W5	Wykład
11.	Diagnoza socjoterapeutyczna – metody i narzędzia.	W3, U1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Projektowanie zajęć socjoterapeutycznych – ćwiczenia praktyczne.	W3, W4, U2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Praca z grupą – techniki i metody.	W1, W5, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Praktyczne zastosowanie technik socjoterapii w pracy z młodzieżą.	W2, W4, U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Symulacja zajęć socjoterapeutycznych – studium przypadku.	W3, W5, U1, U3, U4, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Test - minimum 60 % poprawnych odpowiedzi
Ćwiczenia konwersatoryjne	Aktywność (30%) Projekt grupowy (50%) Projekt indywidualny (20%)

Literatura

Obowiązkowa

1. Grudziwska, E. (2015). Socjoterapia w pracy z dziećmi i młodzieżą. Programy zajęć. Difin.
2. Bernard H., MacKenzi K. (red.) (2000). Podstawy socjoterapii grupowej. Gdańsk.
3. Waszyńska, K., Filipiak, M., (2015). Współczesne konteksty psychoterapii i socjoterapii. Wyd. UAM.
4. Wilk. M. (2000). Diagnoza w socjoterapii .GWP 2014

Dodatkowa

1. Geldard K., Geldard D. (2005). Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi. Przewodnik dla psychologów, pedagogów i pracowników socjalnych. Gdańsk.
2. Sawicka K. (1998). Socjoterapia. Warszawa.
3. Gucwa- Porębska K (2019). Wpływ socjoterapii na sukces edukacyjny i życiowy Dorosłych Dzieci z rodzin Dysfunkcyjnych w: (red) T. Łączek. Sukces edukacyjny, sukces zawodowy, sukces życiowy. Kielce.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie projektu	20
Studiowanie literatury	15
Pozostałe godziny w kontakcie	10
Przygotowanie do zaliczenia	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 135
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia muzyki w edukacji

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia		Cykl dydaktyczny 2026/27
Specjalność psychologia edukacyjna		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę
Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii		Języki wykładowe polski
Poziom studiów jednolite magisterskie		Obligatoryjność Obowiązkowy
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Profil studiów ogólnoakademicki		
Koordynator zajęć	Wiktorja Soprych	
Prowadzący zajęcia	Wiktorja Soprych	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie uczestnikom wiedzy na temat psychologii muzyki jako dyscypliny naukowej oraz przedstawienie możliwości zastosowań zdobytej wiedzy w działaniach praktycznych w obszarze edukacji. Uczestnicy kursu poznają podstawowe perspektywy teoretyczne i metodologiczne badań w zakresie funkcjonowania człowieka w świecie muzyki, zapoznają się z tendencjami rozwoju tej problematyki w perspektywie historycznej i współczesnej. Znaczącym elementem zajęć będzie zapoznanie się z perspektywą muzyka, lecz także odbiorców muzyki. Podkreślona zostanie rola muzyki w życiu codziennym, a także czynniki osobowościowe i emocjonalne w procesie kształtowaniu relacji z muzyką. Omówione zostaną także możliwości wykorzystania zdobytej wiedzy w procesie edukacji i oddziaływań terapeutycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii muzyki, o jej podstawowych teoriach i metodach badawczych.	SE_W02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W2	W02 Ma wiedzę na temat powiązań psychologii muzyki z innymi dziedzinami naukowymi. Zna koncepcje teoretyczne związane z rozwojem zdolności i preferencji muzycznych oraz ma wiedzę o metodach ich pomiaru.	SE_W04, SE_W07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W3	W03 Ma wiedzę niezbędną do projektowania działań wspierających rozwój człowieka poprzez oddziaływania edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystywaniem muzyki.	SE_W06, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01 Potrafi interpretować zjawiska z zakresu psychologii muzyki w kontekście klasycznych i współczesnych teorii rozwoju.	SE_U03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U2	U02 Potrafi wyjaśniać i tłumaczyć indywidualne i społeczne zjawiska muzyczne w perspektywie psychologicznej.	SE_U03, SE_U07	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U3	U03 Potrafi projektować i prowadzić działania wspierające rozwój człowieka poprzez oddziaływania edukacyjno-terapeutyczne z wykorzystywaniem muzyki w oparciu o wiedzę z zakresu psychologii muzyki i muzykoterapii.	SE_U05, SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 Jest wrażliwy na problemy psychologiczne i społeczne w kontekście zjawisk muzycznych, co daje możliwość twórczych działań w zakresie oddziaływań pedagogiczno-psychologicznych.	SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K2	K02 Jest gotowy do komunikowania się i współpracy ze środowiskiem psychologów, pedagogów i muzyków w celu projektowania i realizacji wspólnych działań psychologicznych, edukacyjnych i wychowawczych z wykorzystaniem muzyki.	SE_K02, SE_K03	Egzamin pisemny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wykłady 1. Psychologia muzyki jako dziedzina naukowa – kierunki i etapy rozwoju 2. Powszechność i rosnące znaczenie muzyki w życiu człowieka 3. Rozwój muzyczny człowieka 4. Uwarunkowania osiągnięć muzycznych: zdolności, uzdolnienia i talent. 5. Różnorodność emocji estetycznych w odpowiedzi na muzykę oraz specyficzne mechanizmy ich wzbudzania 6. Muzyka jako umiejętność poznawcza 7. Umysł muzyczny w kontekście: kultura i biologia 8. Postawy, kompetencje i preferencje muzyczne 9. Audiomarketing: muzyka jako środek wpływu na nastrój, decyzje i produktywność 10. Proces twórczy w muzyce: komponowanie 11. Improvizacja: rozwijanie twórczości poprzez muzykę 12. Muzyka w leczeniu i wspomaganiu rozwoju: muzykoterapia 13. Funkcje muzyki w życiu młodzieży oraz jej miejsce w hierarchii wartości 14. Metody badawcze w psychologii muzyki 15. Podsumowanie: zastosowania muzyki w edukacji Ćwiczenia 1. Psychologia muzyki i historia badań- wstęp do ćwiczeń, organizacja zajęć 2. Rozwój muzyczny człowieka – socjalizacja i inkulturacja w procesie rozwoju zdolności muzycznych 3. Metody badawcze w psychologii muzyki. 4. Muzyka jako akt komunikacji, funkcje muzyki jako nośnika emocji. 5. Odbiorca: osobowość, wartości a preferencje muzyczne. Budowanie tożsamości i dobrostanu poprzez słuchanie ulubionego gatunku muzyki (prezentacje zespołowe studentów). 6. Wykonawca: osobowość, zdolności poznawcze, procesy emocjonalno-motywacyjne 7, 8. Elementy muzykoterapii i ćwiczeń edukacyjno-terapeutycznych z wykorzystaniem muzyki. Wykorzystanie muzyki w edukacji (prezentacje zespołowe studentów). Podsumowanie i wnioski dla własnej pracy.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie wykładów na podstawie aktywności oraz obecności (dopuszczalna jedna nieobecność na zajęciach). Egzamin przeprowadzany w formie pytań otwartych – uzyskanie 60% punktów umożliwia otrzymanie pozytywnej oceny z egzaminu.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie na podstawie przygotowanych projektów na ćwiczeniach oraz aktywności w trakcie zajęć ćwiczeniowych.

Literatura

Obowiązkowa

1. Chełkowska-Zacharewicz, M., Kaleńska-Rodzaj, J. (2020). Psychologia muzyki. Warszawa: PWN.
2. Lawendowski, R., Kaleńska-Rodzaj, J. (red.) (2014). Psychologia muzyki. Współczesne konteksty zastosowań. Gdańsk: Harmonia.
3. Kaleńska-Rodzaj, J., Lawendowski, R., (red.) (2015). Psychologia muzyki. Pomiędzy wykonawcą a odbiorcą. Gdańsk: Harmonia.
4. Schreiber, E., Kaleńska-Rodzaj, J. (red., 2018). Res Facta Nova. Teksty o muzyce współczesnej, numer specjalny „Percepcja muzyki”, 19 (28).

Dodatkowa

1. Hodges, D. (2003). Music education and music psychology: What's the connection? Research Studies in Music Education, 21, 31-44.
2. Jankowski, W. (2017). Psychologia muzyki a edukacja w anglojęzycznych ujęciach podręcznikowych. Zeszyty psychologiczno-pedagogiczne Centrum Edukacji Artystycznej, 4, 199- 226.
3. Kaleńska Rodzaj, J. (2014). Motywacja do nauki gry na instrumencie muzycznym w świetle modelu J. S. Eccles. Annales Academiae Paedagogicae Cracoviensis. Studia Psychologica, 7, 8- 24.
4. Kaleńska-Rodzaj, J., Pietras, K. (2014). Jakość relacji nauczyciel-uczeń a rozwój osiągnięć muzycznych młodego wykonawcy. W: G. Kwiatkowska i J. Posłuszna (red.). Mistrz-uczeń. Rozważania z perspektywy psychologii muzyki (s. 98-116). Kraków: Aureus.
5. Kisiel, M. (2001). Zabawy muzyczne z wykorzystaniem elementów systemu Carla Orffa i ich znaczenie w edukacji muzycznej dzieci w wieku przedszkolnym, Nauczyciel i Szkoła 1-2 (10-11), 205-215.
6. Krajewska, A. (2019). Wychowanie muzyczne jako praktyka memetyczna. Kwartalnik Młodych Muzykologów UJ, 43 (4), 77-102.
7. Lawendowski, R. (2011). Osobowościowe uwarunkowania preferencji muzycznych w zależności od wieku. Kraków: Impuls.
8. Nogaj, A.A. (2017). Korzyści wynikające z kształcenia muzycznego. Zeszyty PsychologicznoPedagogiczne CEA, 4. Warszawa: CEA.
9. Orlow, T. (2012). Improwizacja: sztuka spontaniczna, Wartości w muzyce, 4, 195-204.
10. Skiba, W. (2010). Muzykoterapia kreacyjna autorstwa Paula Nordoffa i Clive'a Robbinsa. Sztuka Leczenia, 3-4, 69-76.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Pozostałe godziny w kontakcie	2
Studiowanie literatury	30
Przygotowanie projektu	18
Przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 115
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Stres i mechanizmy radzenia sobie z nim

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Alina Kałużna-Wielobób	
Prowadzący zajęcia	Alina Kałużna-Wielobób	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zdobycie wiedzy na temat koncepcji stresu oraz radzenia sobie ze stresem. Poznanie metod radzenia sobie ze stresem. Zwiększenie świadomości na temat profilaktyki stresu.

Wymagania wstępne

Podstawy psychologii

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Student zna podstawową terminologię z zakresu stresu i mechanizmów radzenia sobie.	K_W09	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
W2	W02 Student rozumie różne koncepcje stresu i ich praktyczne implikacje	K_W09	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
W3	W03 Student zna możliwości praktycznego wykorzystania wiedzy psychologicznej z zakresu stresu w udzielaniu pomocy psychologicznej.	K_W10	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
Umiejętności:			
U1	U01 Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania stanu człowieka w sytuacji trudnej (stresu) .	K_U06	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
U2	U02 Student potrafi stosować wybrane metody radzenia sobie ze stresem.	K_U09	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
U3	U03 Student potrafi wyjaśniać problemy psychologiczne odwołując się do teorii i badań nad stresem	K_U06	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 Student ma świadomość swojego poziomu wiedzy z zakresu psychologii stresu i radzenia sobie oraz rozumie konieczność dalszego rozwoju i kształcenia	K_K02	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
K2	K02 Student ma świadomość ryzyka związanego z pracą w stresie oraz czynników zwiększających ryzyko wypalenia zawodowego	K_K05	Prezentacja, Praca pisemna (esej)
K3	K03 Student potrafi dbać o własne zdrowie psychiczne i uwzględniać w pracy profilaktykę stresu i metody radzenia sobie z nim.	K_K05	Prezentacja, Praca pisemna (esej)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do problematyki stresu - stres a zdrowie, czy stres zawsze jest szkodliwy?	W1, W2	Wykład
2.	Biologiczne modele stresu - fizjologiczne mechanizmy stresu i metody radzenia sobie ze stresem przy wykorzystaniu śmiechu	W2, W3, U2, K3	Wykład
3.	Psychologiczne modele stresu - geneza stresu, źródła stresu - 4 drogi powstawania reakcji stresowych	W1, W2, U1, U3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
4.	Poznawcze, transakcyjne koncepcje stresu i ich praktyczne implikacje, koncepcja Lazarusa i Folkman	W1, W2, W3, U1, U3	Wykład
5.	Style i strategie radzenia sobie ze stresem oraz kwestionariusz CISS	W2, W3, U3, K1	Wykład
6.	Wsparcie społeczne a stres	W3, U2, K1, K3	Wykład
7.	Zmienne psychologiczne modulujące reakcje stresową	W2, W3, U1, U3	Wykład
8.	Stresory i sytuacje trudne.	W1, W2, U1, U3	Wykład
9.	Stres a aktywacja / pobudzenie. Regulacja procesów pobudzenia.	W2, W3, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład
10.	Koncepcja poczucia koherencji i jej praktyczne implikacje	W2, U1, U3	Wykład
11.	Stres a kryzys	W1, U1, U3	Wykład
12.	Wypalenie zawodowe	U3, K1, K2, K3	Wykład
13.	Zespół stresu pourazowego, (PTSD) i potraumatyczny wzrost	W3, U1, U3	Wykład
14.	Profilaktyka antystresowa, techniki relaksacyjne i inne metody radzenia sobie ze stresem	W3, U2, K1, K2, K3	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie na podstawie obecności na wykładach oraz pracy zaliczeniowej lub referatu

Literatura

Obowiązkowa

1. Heszen I. (2016): Psychologia stresu, Warszawa: PWN
2. Łosiak, W, (2007) Stres – spojrzenie z perspektywy ewolucyjnej. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
3. Sapolsky, R.M. (2012). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
4. Terelak, J. F. (2017). Stres życia. Perspektywa psychologiczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe UKSW

Dodatkowa

1. Łosiak W (2009). Stres i emocje w naszym życiu. WAiP
2. Terelak, J. (red.). (2007). Stres zawodowy: Charakterystyka psychologiczna wybranych zawodów stresowych. Warszawa: Wyd. UKSW.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

Wykład	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie referatu	20
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia osób chorych somatycznie

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Monika Paleczna		
Prowadzący zajęcia	Monika Paleczna		
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	pogłębienie wiedzy studentów na temat funkcjonowania osób doświadczających wybranych chorób somatycznych oraz ich nieformalnych opiekunów, w różnych okresach rozwojowych
C2	zapoznanie studentów z etiologią wybranych chorób oraz możliwościami ich leczenia
C3	zaznajomienie studentów z psychologiczną sylwetką pacjentów, ze szczególnym uwzględnieniem występujących u nich zaburzeń psychicznych oraz zmian w sferze poznawczej i seksualnej, charakterystycznych dla konkretnych chorób
C4	pogłębienie umiejętności studentów w zakresie psychologicznego diagnozowania i opiniowania osób chorych somatycznie oraz udzielania im wsparcia psychologicznego od momentu diagnozy po etap umierania
C5	rozwinięcie kompetencji w zakresie rozpoznawania swojej gotowości do pracy na oddziałach w szpitalu oraz rozwinięcie świadomości zależności między medycyną a psychologią oraz roli współpracy w interdyscyplinarnych zespołach.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada pogłębioną wiedzę na temat adaptacji do choroby przewlekłej	SK_W02	Egzamin pisemny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W2	Posiada wiedzę dotyczącą patogenezy, przebiegu oraz objawów fizycznych chorób somatycznych	SK_W07	Egzamin pisemny, Udział w dyskusji
W3	Posiada pogłębioną wiedzę na temat psychologicznej charakterystyki pacjentów chorych somatycznie	SK_W02	Egzamin pisemny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W4	W stopniu zaawansowanym zna sposoby radzenia sobie i metody interwencji w sytuacji choroby somatycznej przewlekłej i terminalnej	SK_W02, SK_W07	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W5	Posiada pogłębioną wiedzę o procesie umierania człowieka w aspekcie psychologicznym i medycznym	SK_W02, SK_W07	Egzamin pisemny, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	Student potrafi nawiązać kontakt i relację z pacjentem przewlekle chorym	SK_U02	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Student potrafi interpretować dokumentację medyczną z perspektywy psychologicznej	SK_U02	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Student potrafi dokonać psychospołecznej diagnozy pacjenta	SK_U02, SK_U03, SK_U04	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U4	Student potrafi udzielić pomocy psychologicznej pacjentowi przewlekle choremu i jego nieformalnym opiekunom	SK_U02	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U5	Student potrafi rozpoznać i zdiagnozować psychospołeczne konsekwencje choroby dla całego systemu rodzinnego	SK_U02, SK_U09	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencje społecznych:			
K1	Student rozumie znaczenie etyki zawodowej w pracy z pacjentami chorymi somatycznie	SK_K01	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	Student posiada kompetencje do współpracy w interdyscyplinarnym środowisku psychologów i lekarzy	SK_K02, SK_K06	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	Student rozumie znaczenie wsparcia psychologicznego w procesie zdrowienia	SK_K04	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K4	Student ma świadomość roli wiedzy medycznej w pracy psychologa klinicznego	SK_K03	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K5	Student pracując z osobami chorymi somatycznie, ma świadomość konieczności troski o własne zdrowie	SK_K07	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Choroba somatyczna- wprowadzenie	W1, K4	Wykład
2.	Ból przewlekły- ujęcie medyczne i psychologiczne	W2, K1, K2, K4	Wykład
3.	Choroby nowotworowe	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
4.	Ozdrowieńcy onkologiczni	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
5.	Choroby kardiologiczne	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
6.	Ginekologia i położnictwo	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
7.	Zaburzenia endokrynologiczne	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
8.	Schorzenia autoimmunologiczne	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
9.	Choroby układu oddechowego	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
10.	Chirurgia- transplantacja serca	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
11.	Chirurgia- operacja bariatryczna	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
12.	Choroby skóry	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
13.	Choroby nerek	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
14.	Choroby gastroenterologiczne	W2, W3, K1, K2, K4	Wykład
15.	Opieka paliatywna	W5, K1, K2, K4	Wykład
16.	Pacjent przewlekłe chory- wprowadzenie	U1, K1, K2, K5	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	Analiza dokumentacji medycznej. Wywiad z pacjentem przewlekłe chorym.	U2, K2, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
18.	Opiniowanie psychologiczne- pacjent kwalifikowany do operacji bariatrycznej	U3, K1, K2, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
19.	Opiniowanie psychologiczne- pacjent kwalifikowany do przeszczepu serca	U3, K1, K2, K4	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	Narzędzia pomiaru w pracy z pacjentem przewlekłe chorym	U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	Opieka paliatywna	W4, U4, K1, K2, K5	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	Pomoc psychologiczna osobom chorym somatycznie i i ich rodzinie	U4, U5, K3, K4, K5	Ćwiczenia konwersatoryjne
23.	Psychologiczny wymiar choroby w różnych okresach rozwojowych i w różnych grupach społecznych	W1, U5, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	obecność na 50 % wykładów • zaliczenie egzaminu pisemnego (konieczność uzyskania minimum 60% +1 punktów). • warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie ćwiczeń • egzamin składa się z 38 pytań jednokrotnego wyboru, jest oceniany według skali: 24-26 punktów: ocena dostateczna 27-29 punktów: ocena dostateczna plus 30-32 punkty: ocena dobra 33-35 punktów: ocena dobra plus 36-38 punktów: ocena bardzo dobra

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	ĆWICZENIA: • wykonanie i zaprezentowanie projektu grupowego dotyczącego psychospołecznego wymiaru choroby w różnych okresach rozwojowych i w różnych grupach społecznych • tematy projektów zostaną podane na pierwszych zajęciach • kryteria zaliczenia: ■ projekt dotyczy wskazanego tematu ■ odwołanie się do współczesnej, międzynarodowej literatury naukowej- z ostatnich 10 lat (minimum 5 pozycji) ■ wskazanie celów terapeutycznych istotnych z perspektywy pracy psychologa w omawianym kontekście ■ deklaracja równego podziału ról i aktywnego udziału wszystkich członków grupy ■ umieszczenie skryptu z projektu (wraz ze spisem literatury naukowej) w odpowiednio wskazanym folderze w MS Teams przed zajęciami ostatnimi) • obecność obowiązkowa (dopuszczalna max 1 nieobecność nieusprawiedliwiona)

Literatura

Obowiązkowa

1. Chojnacka-Szawłowska, G. (2012). Psychologiczne aspekty przewlekłych chorób somatycznych. Vizja Press & IT.
2. Jarema, M. (red.). 2021. Zaburzenia psychiczne w schorzeniach somatycznych. Diagnozowanie i leczenie PZWL.
3. Dudek, D., Sobański, J. (2012). Mental disorders in somatic diseases: psychopathology and treatment. Polskie Archiwum Medycyny Wewnętrznej= Polish Archives of Internal Medicine, 122(12), 624-629.
4. Vlaeyen, J. W., Crombez, G., Goubert, L. (2007). The psychology of chronic pain and its management. Physical Therapy Reviews, 12(3), 179-188.
5. LeMont, D., Moorehead, M. K., Parish, M. S., Reto, C. S., & Ritz, S. J. (2004). Suggestions for the pre-surgical psychological assessment of bariatric surgery candidates. American Society for Bariatric Surgery, 129.
6. Snyder, A. G. (2009). Psychological assessment of the patient undergoing bariatric surgery. Ochsner Journal, 9(3), 144-148.
7. Maldonado, J. R., Dubois, H. C., David, E. E., Sher, Y., Lolak, S., Dyal, J., Witten, D. (2012). The Stanford Integrated Psychosocial Assessment for Transplantation (SIPAT): a new tool for the psychosocial evaluation of pre-transplant candidates. Psychosomatics, 53(2), 123-132.
8. Ratajska, A., Sinkiewicz, W. (2015). Pacjent ze skrajną niewydolnością serca— psychospołeczne aspekty kwalifikacji do transplantacji serca. Medycyna Paliatywna w Praktyce, 9, 2, 71-75.
9. Juczyński, Z. (2001). Narzędzia pomiaru w promocji i psychologii zdrowia. Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Wybrane narzędzia.
10. Margasiński, A. (2013). Skale Oceny Rodziny. Polska adaptacja FACES IV – Flexibility and Cohesion Evaluation Scales Davida H. Olsona. Podręcznik. Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
11. Sanders, J. J., Temin, S., Ghoshal, A., Alesi, E. R., Ali, Z. V., Chauhan, C., ... & Ferrell, B. R. (2024). Palliative care for patients with cancer: ASCO guideline update. Journal of Clinical Oncology, 42(19), 2336-2357.
12. Wantonoro, W., Suryaningsih, E. K., Anita, D. C., & Nguyen, T. V. (2022). Palliative care: a concept analysis review. SAGE Open Nursing, 8, 23779608221117379.
13. Kubacka-Jasiecka, D., Berezowska-Pogoń, J. (2014). Interwencja w kryzysach zdrowia: założenia, strategie, refleksje własne, 115-137.
14. Kluczyńska, S. (2016). Interwencja kryzysowa jako metoda pomocy chorym somatycznie. W: L. Zabłocka-Żytka i E. Sokołowska (red.), Pomoc psychologiczna chorym somatycznie (185-203). Difin.

Dodatkowa

1. Heszen-Niejodek, I. (red.). (1990). Rola psychologa w diagnostyce i leczeniu chorób somatycznych. PZWL
2. de Walden-Gałuszko (2015). Psychoonkologia w praktyce klinicznej. PZWL.
3. Bętkowska-Korpała, B., Gierowski, J.K. (red.). (2008). Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. Wydawnictwo UJ.
4. Borren, I., Tambs, K., Gustavson, K., Sundet, J. M. (2014). Psychological distress in spouses of somatically ill: longitudinal findings from The Nord-Trøndelag Health Study (HUNT). Health and Quality of Life Outcomes, 12(1), 1-11.
5. Apkarian, A. V., Baliki, M. N., Geha, P. Y. (2009). Towards a theory of chronic pain. Progress in neurobiology, 87(2), 81-97.
6. Kelley, A. S., Meier, D. E. (2010). Palliative care—a shifting paradigm. New England Journal of Medicine, 363(8), 781-782.
7. Herschbach, P., Keller, M., Knight, L., Brandl, T., Huber, B., Henrich, G., Marten-Mittag, B. (2004). Psychological problems of cancer patients: a cancer distress screening with a cancer-specific questionnaire. British journal of cancer, 91(3), 504-511
8. Liu, M. Y., Hu, D. Y., Jiang, R. H., Deng, J. G., Yang, X. L. (2008). An analysis of psychological problems of patients in cardiology clinic. Zhonghua nei ke za zhi, 47(4), 277-279.
9. Paleczna, M. (2023). Spirituality in cancer. Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio, 56(4), 157-166.
10. Paleczna, M. (2023). New old life of patients after implantation of implantable cardioverterdefibrillator. Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio, 55(3), 210-219.
11. Paleczna, M. (2018). Cancer as a chronic disease—a psychological perspective. Biuletyn Polskiego Towarzystwa Onkologicznego Nowotwory, 3(1), 29-33.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć

Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	25
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do egzaminu	35
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia kreatywności w edukacji

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Witold Ligęza		
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza		
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zdobycie wiedzy na temat koncepcji kreatywności jako cechy powszechnej i ciągłej, poddającej się modyfikacji oraz teorii różnorodnie ujmujących strukturę procesu twórczego. Zapoznanie z czynnikami poznawczymi, emocjonalnymi oraz motywacyjnymi kluczowymi dla przebiegu procesu twórczego. Studenci poznają kryteria oceny kreatywności, wraz z podstawowymi metodami jej pomiaru. Słuchaczom ukazany zostaje zarówno indywidualny jak i społeczny kontekst twórczości.
C2	Studenci zapoznają się z założeniami edukacji dla twórczości oraz głównymi barierami blokującymi myślenie twórcze, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska szkolnego i relacji uczeń-nauczyciel. Słuchacze, poza poznaniem czynników blokujących kreatywność, poznają sposoby ich redukowania.
C3	Uczestnicy kursu zarówno rozwijają własne myślenie dywergencyjne, jak również umiejętność przeprowadzania ćwiczeń rozwijających, kluczowe dla kreatywnego myślenia, umiejętności.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna programy wspierania kreatywności przeznaczone dla przedszkoli i dla uczniów szkół.	SE_W02, SE_W06	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	Zna metody pomiaru skuteczności programów edukacyjnych wspierających kreatywność dzieci i młodzieży	K_W04	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W3	Zna zastosowania psychoedukacyjne sposobów i metod wspierania kreatywności w przedszkolu i w szkole	SE_W09	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	Potrafi zaprezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych	SE_U04, SE_U06	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	Potrafi umiejętnie zastosować typowe metody, procedury i dobre praktyki realizacji zadań związanych z pomocą w tworzeniu	SE_U05	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	Samodzielnie projektuje i prowadzi moduły warsztatowe dotyczące wybranego programu wspierania kreatywności u uczniów	SE_U06	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			
K1	Współtworzy w zespole moduł programu wspierającego kreatywność uczniów	SE_K03	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K2	Dostrzega trudności wynikające z indywidualnej lub zespołowej pracy z dziećmi o indywidualnych potrzebach edukacyjnych (zdolnościach)	SE_K01, SE_K04	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	Wykazuje gotowość do współpracy z innymi osobami podczas procesu weryfikacji narzędzi diagnostycznych dedykowanych wspieraniu i ewaluowaniu programów wspierających kreatywność dzieci i młodzieży	SE_K03, SE_K05	Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Bieguny i poziomy twórczości. Twórczość wybitna i codzienna. Koncepcje poziomów twórczości. 2. Teorie postaw twórczych i twórczości codziennej. 3. Bariery rozwoju kreatywności, ich rodzaje i charakterystyka. 4. Szkolne inhibitory twórczości uczniów. 5. Twórczość a wiek. Cechy osobowości twórczej. 6. Twórczość dzieci, jej dziedziny i swoistość. 7. Rodzinne uwarunkowania rozwoju twórczości dzieci. 8. Cechy środowiska społeczno-kulturowego a twórczość. 9. Pomoc w tworzeniu i programy wychowania do twórczości. 10. Metody badań twórczości ich podział. 11. Zdolności – podział i definicje. 12. Summerhill – szkoła czy nie? 13. Kreatywne szkoły 14. Twórczy nauczyciel? 15. Powtórka treści wykładowych	W1, W2, W3	Wykład
2.	Metodyka obcojęzycznych programów edukacyjnych (P.Torrance, E. De Bono, J.P. Guilford) Metodyka i zastosowanie programu Żywioty. Lekcje twórczości w nauczaniu zintegrowanym. Metodyka i zastosowanie programu Porządek i Przygoda lekcje twórczości. Metodyka i zastosowanie programu Metoda i wyobraźnia. Myślanki - program wspierający rozwój kompetencji kreatywnej wg. modelu W. Ligęzy i K.T. Piotrowskiego. Testy twórczego myślenia jako narzędzie ewaluacji programów wspierających kreatywność uczniów. Arkusze obserwacji dziecka i ucznia twórczego. Metodyka pracy z dzieckiem zdolnym.	U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Pokaz, Case study, Design thinking

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Design thinking, Gry dydaktyczne, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Terminowość oddania prac zaliczeniowych
Ćwiczenia konwersatoryjne	Terminowe zrealizowanie zadań wyznaczonych w ramach ćwiczeń

Literatura

Obowiązkowa

1. Szmidt, K.J. (2007). Pedagogika twórczości. Gdańsk: GWP
2. Szmidt, K.J. (2013). Trening kreatywności. Gliwice: Difin

Dodatkowa

1. Uszyńska-Jarmoc, J. (2003). Twórcza aktywność dziecka. Białystok: Trans Humana, , rozdz. 2 i 3.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie do egzaminu	15
Przygotowanie projektu	10
Studiowanie literatury	15
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	10
Przygotowanie referatu	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia całościowych zaburzeń rozwojowych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Małgorzata Płoszaj	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka, Małgorzata Płoszaj	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z historią, ewolucją pojęcia oraz aktualnym rozumieniem całościowych zaburzeń rozwojowych w świetle klasyfikacji DSM-5 i ICD-11, a także przekazanie wiedzy z zakresu epidemiologii, etiologii i pełnej symptomatologii zaburzeń ze spektrum autyzmu. Zajęcia mają na celu zaznajomienie słuchaczy z metodami wczesnego rozpoznawania, diagnozowania i różnicowania ASD oraz przekazanie wiedzy dotyczącej metod wczesnej interwencji i terapii. Kurs zmierza ponadto do uświadomienia studentom specyfiki funkcjonowania osób autystycznych na różnych etapach życia — w tym w okresie dorosłości — oraz rozwijania umiejętności interpretowania ich zachowań w kategoriach psychologicznych. Istotnym celem jest również kształtowanie wrażliwości na potrzeby osób ze spektrum i ich rodzin oraz świadomości etycznych aspektów pracy psychologa z uwzględnieniem perspektywy neuro różnorodności.

Wymagania wstępne

Wiedza z psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej i psychologii klinicznej. Umiejętność integrowania wiedzy z różnych dziedzin psychologii.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 – wymienia kryteria diagnostyczne całościowych zaburzeń rozwojowych według klasyfikacji DSM-5 i ICD-11 oraz opisuje ewolucję tych pojęć	K_W09, SK_W02	Egzamin pisemny
W2	W02 – charakteryzuje obraz kliniczny ASD w zakresie funkcjonowania społeczno-emocjonalnego, komunikacji, wzorców zachowania, rozwoju poznawczego, ruchowego i przetwarzania sensorycznego	K_W11, SK_W02, SK_W04	Egzamin pisemny
W3	W03 – opisuje metody wczesnego rozpoznawania, diagnozowania i różnicowania całościowych zaburzeń rozwojowych	K_W12, SK_W06	Egzamin pisemny
W4	W04 – wymienia metody wczesnej interwencji i terapii oraz wskazuje specyfikę funkcjonowania osób autystycznych na różnych etapach życia	K_W10, SK_W07, SK_W10	Egzamin pisemny
Umiejętności:			
U1	U01 – interpretuje zachowania osób z ASD w kategoriach psychologicznych	K_U04, SK_U07	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	U02 – rozpoznaje potrzeby wsparcia osób z całościowymi zaburzeniami rozwoju i ich rodzin	K_U08, SK_U06, SK_U08	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	U03 - planuje proces diagnostyczny i terapeutyczny w przypadku całościowych zaburzeń rozwoju	K_U07, SK_U01, SK_U02	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 - wykazuje świadomość złożoności problemów funkcjonowania osób z ASD i konieczności współpracy interdyscyplinarnej	K_K04, SK_K02	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	K02 - przejawia wrażliwość na potrzeby psychospołeczne osób autystycznych i ich rodzin	SK_K04, SK_K06	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K3	K03 - ocenia ograniczenia własnych kompetencji diagnostycznych i terapeutycznych oraz wykazuje gotowość do ich doskonalenia	K_K02, K_K06, SK_K03	Egzamin pisemny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K4	K04 - stosuje zasady etyczne w pracy z osobami ze spektrum, uwzględniając perspektywę neuro różnorodności	K_K01, SK_K01	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	W1. Definicja, ewolucja pojęcia i klasyfikacje całościowych zaburzeń rozwojowych (DSM-5, ICD-11)	W1, K4	Wykład
2.	W2. Epidemiologia i etiologia zaburzeń ze spektrum autyzmu	W1, U1	Wykład
3.	W3. Funkcjonowanie społeczne i emocjonalne osób z ASD	W2, U1, U2, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	W4. Zaburzenia komunikacji — komunikacja werbalna i alternatywna	W2, U1, U2, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	W5. Ograniczone i powtarzalne wzorce zachowania, zainteresowań i aktywności (RRB)	W2, U1, U2, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	W6. Rozwój poznawczy — profil neuropsychologiczny, funkcje wykonawcze, centralna koherencja	W2, U1	Wykład
7.	W7. Rozwój ruchowy i przetwarzanie sensoryczne	W2, U1, U2, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	W8. Wczesne oznaki autyzmu i badania przesiewowe	W3, U1, K3	Wykład
9.	W9. Zaburzenia współistniejące i diagnoza różnicowa	W3, U1, K3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
10.	W10. Diagnozowanie ASD — metody, narzędzia i procedury diagnostyczne	W3, U3, K1, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	W11. Wczesna interwencja wobec dzieci ze spektrum autyzmu	W4, U3, K1	Wykład
12.	W12. Metody terapeutyczne w pracy z osobami z ASD	W4, U3, K1, K3	Wykład
13.	W13. Funkcjonowanie w okresie dorastania i dorosłości	W4, U1, U2	Wykład
14.	W14. Rodzina dziecka ze spektrum — kontekst psychologiczny i formy wsparcia	W4, U2, K1, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	W15. Perspektywa osób autystycznych, neuroróżnorodność i etyka pracy psychologa	U2, K1, K2, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Wykład: Egzamin testowy (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt). Egzamin przeprowadzony w formie stacjonarnej.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia konwersatoryjne: Zaliczenie na ocenę: poprawne wykonanie projektu indywidualnego, aktywny udział w zajęciach, obecność obowiązkowa (dopuszczalna maksymalnie 1 nieobecność nieusprawiedliwiona).

Literatura

Obowiązkowa

1. Pisula, E. (2021). Autyzm. Przyczyny, symptomy, terapia. Gdańsk: Harmonia.
2. Bobkiewicz-Lewartowska, L. (2017). Autyzm dziecięcy. Zagadnienia diagnozy i terapii (wyd. 8). Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.
3. Frith, U. (2008). Autyzm. Wyjaśnienie tajemnicy. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
4. Grandin, T. (2017). Autyzm i problemy natury sensorycznej. Gdańsk: Harmonia.
5. Hume, K., Steinbrenner, J. R., Odom, S. L., Morin, K. L., Nowell, S. W., Tomaszewski, B., Szendrey, S., McIntyre, N. S., Yücesoy-Özkan, S., & Savage, M. N. (2021). Evidence-based practices for children, youth, and young adults with autism: Third generation review. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 51, 4013–4032. <https://doi.org/10.1007/s10803-020-04844-2>
6. Baron-Cohen, S. (1995). *Mindblindness: An essay on autism and theory of mind*. Cambridge, MA: MIT Press.
7. Pisula, E. (1998). Psychologiczne problemy rodziców dzieci z zaburzeniami rozwoju. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
8. Pisula, E. (2007). Rodzice i rodzeństwo dzieci z zaburzeniami rozwoju. Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.
9. Shore, S. (2008). *Za ścianą. Osobiste doświadczenia z autyzmem i zespołem Aspergera*. Warszawa: Krajowe Towarzystwo Autyzmu.
10. Grandin, T. (2006). *Myślenie obrazami oraz inne relacje z mojego życia z autyzmem*. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.

Dodatkowa

1. Attwood, T. (2007). *The complete guide to Asperger's syndrome*. London: Jessica Kingsley Publishers.
2. Happé, F., & Frith, U. (2006). The weak coherence account: Detail-focused cognitive style in autism spectrum disorders. *Journal of Autism and Developmental Disorders*, 36(1), 5–25. <https://doi.org/10.1007/s10803-005-0039-0>
3. Silberman, S. (2017). *Neuroplemiona. Dziedzictwo autyzmu i przyszłość neuroróżnorodności* (B. M. Kotarski, tłum.). Białystok: Vivante.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	50
Przygotowanie projektu	10
Przygotowanie do egzaminu	25
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Pedagogika szkolna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przygotowanie osób studiujących do rozumienia szkoły jako środowiska wychowania, nauczania, socjalizacji i wsparcia rozwoju ucznia. Zajęcia obejmują podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki szkolnej, organizacji systemu oświaty, funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, roli nauczyciela i specjalistów oraz współpracy szkoły z rodziną i środowiskiem lokalnym. Szczególny nacisk położony jest na znaczenie tej wiedzy w pracy psychologa w placówkach oświatowych, w tym w rozpoznawaniu trudności adaptacyjnych i edukacyjnych, planowaniu pomocy psychologiczno-pedagogicznej, wspieraniu nauczycieli i rodziców oraz prowadzeniu działań wychowawczych i profilaktycznych. Kurs rozwija także gotowość do odpowiedzialnej współpracy z uczniem, rodziną i zespołem szkolnym, z poszanowaniem granic kompetencji psychologa oraz zasad etycznych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna podstawowe założenia pedagogiki szkolnej, strukturę systemu oświaty, zadania szkoły oraz role nauczyciela, wychowawcy, pedagoga, psychologa i innych specjalistów w placówkach oświatowych.	F.1.W1, F.1.W2, SE_W15	Sprawdzian, Aktywność
W2	Osoba studiująca zna uwarunkowania funkcjonowania ucznia w środowisku szkolnym, w tym problemy adaptacji, relacji rówieśniczych, niepowodzeń szkolnych i zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych.	F.1.W4, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16	Case study / Studium przypadku, Aktywność
W3	Osoba studiująca rozumie znaczenie wychowania, profilaktyki i oddziaływań pedagogicznych w szkole oraz ich powiązanie z rozwojem dzieci i młodzieży.	F.1.W3, F.1.W7, SE_W17	Sprawdzian, Aktywność
W4	Osoba studiująca zna podstawowe zasady projektowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz współpracy szkoły z rodziną i środowiskiem ucznia.	F.1.W3, F.1.W5, F.1.W6, SE_W16, SE_W17	Projekt indywidualny, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca potrafi analizować sytuację ucznia w środowisku szkolnym i wskazywać obszary wymagające diagnozy, wsparcia lub konsultacji ze specjalistami.	F.1.U3, SE_U05	Projekt indywidualny, Case study / Studium przypadku
U2	Osoba studiująca potrafi zaplanować podstawowe działania wspierające ucznia, nauczyciela i rodzica w sytuacjach trudności wychowawczych, adaptacyjnych lub edukacyjnych.	F.1.U2, F.1.U3, F.1.U4, F.1.U5, SE_U04, SE_U11	Projekt indywidualny, Aktywność
U3	Osoba studiująca potrafi projektować elementy pomocy psychologiczno-pedagogicznej i działań wspierających adekwatnych do potrzeb ucznia oraz zespołu klasowego.	F.1.U3, F.1.U4, F.1.U5, SE_U04, SE_U05, SE_U11	Projekt indywidualny
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Osoba studiująca jest gotowa do prowadzenia dialogu z uczniem, rodzicem, nauczycielem i innymi specjalistami na temat rozwoju ucznia oraz potrzebnego wsparcia.	F.1.K1, SE_K09	Case study / Studium przypadku, Aktywność
K2	Osoba studiująca rozumie znaczenie odpowiedzialności, etyki, granic kompetencji psychologa oraz współdziałania w środowisku szkolnym.	F.1.K1, SE_K09	Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Pedagogika szkolna jako subdyscyplina pedagogiki oraz system oświaty w Polsce: typy szkół, zadania szkoły i znaczenie wiedzy pedagogicznej w pracy psychologa.	W1, W2	Wykład
2.	Szkoła jako środowisko wychowania, nauczania, socjalizacji i wsparcia rozwoju ucznia oraz role nauczyciela, wychowawcy, pedagoga, psychologa i innych specjalistów.	W1, W2, W4	Wykład
3.	Klasa szkolna jako grupa społeczna oraz adaptacja ucznia do szkoły i do zmian etapów edukacyjnych.	W2, W3	Wykład
4.	Proces dydaktyczno-wychowawczy, podstawowe zasady organizacji pracy szkoły oraz niepowodzenia szkolne: uwarunkowania, przebieg i sposoby przeciwdziałania.	W1, W2, W3, W4	Wykład
5.	Uczeń ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi w szkole ogólnodostępnej oraz projektowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	W2, W4, U1, U3	Wykład
6.	Wychowanie i profilaktyka w szkole oraz kryzysy, konflikty i zachowania trudne w środowisku szkolnym.	W2, W3, W4, U2	Wykład
7.	Współpraca szkoły z rodziną ucznia, konsultacje z rodzicami oraz współpraca interdyscyplinarna w środowisku szkolnym i lokalnym.	W3, W4, K1, K2	Wykład
8.	Etyczne i praktyczne dylematy pracy psychologa w szkole.	W1, W4, K1, K2	Wykład
9.	Analiza szkoły jako środowiska rozwoju ucznia i miejsca pracy psychologa.	W1, W2, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Rozpoznawanie sytuacji ucznia w klasie szkolnej na podstawie opisu przypadku.	W2, U1	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Analiza trudności adaptacyjnych i niepowodzeń szkolnych ucznia.	W2, W4, U1	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Planowanie wsparcia dla ucznia ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi.	W4, U1, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Projektowanie działań wychowawczych i profilaktycznych w klasie szkolnej.	W3, W4, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
14.	Prowadzenie rozmowy i współpraca z rodzicem oraz nauczycielem.	U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Konstruowanie podstawowego planu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.	U1, U2, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
16.	Omówienie dylematów etycznych i granic kompetencji psychologa w szkole.	K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study, Praca z tekstem
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Obecność zgodnie z regulaminem studiów. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena ze sprawdzianu zaliczeniowego z treści wykładów.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalna jedna nieobecność. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział w analizie przypadków oraz przygotowanie krótkiego projektu planu wsparcia ucznia/dziecka w środowisku edukacyjnym.

Literatura

Obowiązkowa

1. Gaś, Z. B. (red.). (2024). Psycholog w szkole: koncepcje. Lublin: Innovatio Press Wydawnictwo Naukowe Lubelskiej Akademii WSEI (wybrane fragmenty).
2. Baryła-Matejczuk, M. (red.). (2024). Psycholog w szkole: badania. Lublin: Innovatio Press Wydawnictwo Naukowe Lubelskiej Akademii WSEI (wybrane fragmenty).
3. Klus-Stańska, D. (2024). Dydaktyka i jej paradygmaty. Różnorodne światy szkoły. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (wybrane fragmenty).

Dodatkowa

1. Kwiatkowski, S. M. (red.). (2024). Edukacja szkolna z perspektywy nauk pedagogicznych. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej.
2. Pasterniak-Kobyłecka, E., Kataryńczuk-Mania, L., Kabat, M. (red.). (2025). Nauczyciel - czas - przestrzeń - szkoła. Różnorodność form edukacji. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15

Studiowanie literatury	10
Przygotowanie projektu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 50
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Praktyka zawodowa specjalnościowa

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy fakultatywny Blok zajęciowy Praktyki
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 8	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Praktyka zawodowa: 60, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przekazanie studentom poszerzonej wiedzy na temat działalności praktycznej (zawodowej) psychologa pracującego w obszarze psychologii edukacyjnej/ klinicznej ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki trudności podopiecznych wybranych instytucji. Podczas praktyki studenci doskonalić będą umiejętności i kompetencje niezbędne w pracy psychologa- praktyka pracującego z podopiecznymi w placówkach oświatowych i placówkach służby zdrowia

Wymagania wstępne

Praktyka realizowana w placówce zgodnej z wybraną specjalnością, wskazanej przez uczelnię lub wybranej przez osobę studiującą i zatwierdzonej przez kierownika praktyk.

Praktyka trwa 2 tygodnie w przypadku organizacji przez uczelnię lub odbywa się w trakcie semestru w przypadku organizacji indywidualnej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma poszerzyć wiedzę na temat specyfiki problemów i trudności podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia	K_W09	Zaliczenie ustne
W2	Student ma poszerzoną wiedzę na temat procesu diagnostycznego podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia	K_W12	Zaliczenie ustne
W3	Student ma poszerzoną wiedzę na temat działań pomocowych prowadzonych w placówkach oświatowych/placówkach służby zdrowia	K_W10	Zaliczenie ustne
W4	Student ma poszerzoną wiedzę na temat sposobu prowadzenia dokumentacji psychologicznej zgodnie z zasadami etyki (dokumentacja placówek oświatowych, dokumentacja placówek służby zdrowia)	K_W14	Zaliczenie ustne
Umiejętności:			
U1	Student poprawnie interpretuje dane zebrane na temat podopiecznego; posiada umiejętność przygotowania projektu opinii psychologicznej w oparciu o uzyskane informacje (projekt opinii w formie pisemnej lub ustnie omówiony z opiekunem praktyk)	K_U02, K_U07	Zaliczenie ustne
U2	Student nabywa i doskonali umiejętność planowania działań pomocowych z uwzględnieniem wieku i specyfiki trudności podopiecznych placówek oświatowych/placówek służby zdrowia	K_U08, K_U09	Zaliczenie ustne
U3	Student doskonali umiejętność analizowania dokumentacji psychologicznej oraz planowania strategii działań pomocowych w odniesieniu do podopiecznego	K_U09	Zaliczenie ustne
U4	Student doskonali umiejętność komunikowania się z podopiecznymi i innymi specjalistami	K_U10	Zaliczenie ustne
Kompetencji społecznych:			
K1	Student jest uważny na problemy i dylematy etyczne pojawiające się w działalności psychologa- praktyka; jest gotowy do korzystania z superwizji	K_K02	Zaliczenie ustne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Student zobowiązany jest do zrealizowania 60 godzin dydaktycznych praktyki zawodowej w wybranej przez siebie instytucji, lub w instytucji wskazanej przez uczelnię, według harmonogramu ustalonego przez dyrektora/ kierownika instytucji lub przydzielonego opiekuna praktyk (psychologa). Praktyka zawodowa odbywa się w placówkach świadczących pomoc psychologiczną, zgodnie ze specjalnością wybraną przez studenta: specjalność – psychologia edukacyjna, praktyka realizowana w : · placówkach oświatowych (szkołach, przedszkolach, żłobkach, MOS-ach itp.) – jako psycholog szkolny, psycholog nauczyciel, · ośrodkach doradztwa zawodowego - jako psycholog doradca zawodowy, · placówkach terapeutycznych, resocjalizacyjnych i opiekuńczo – resocjalizacyjnych; - jako psycholog terapeuta, · instytucjach uprawnionych do prowadzenia postępowania mediacyjnego; - jako psycholog mediator, · placówkach opiekuńczo – wychowawczych, MOW-ach, schroniskach dla nieletnich i zakładach poprawczych; - jako psycholog wychowawca, · instytucjach wymiaru sprawiedliwości (Sądach, OZSS) – jako biegły psycholog. specjalność – psychologia kliniczna, praktyka w: · gabinetach prywatnych prowadzących praktykę psychologiczną i psychoterapeutyczną – jako psycholog terapeuta, · szpitalach i klinikach leczących osoby chore na choroby somatyczne, neurologiczne i psychiczne – jako psycholog kliniczny, · ośrodkach rehabilitacji i opieki nad chorymi z chorobami przewlekłymi, · ośrodkach leczniczo-opiekuńczych dla osób w podeszłym wieku, · zespołach zajmujących się promocją zdrowia (szkołach, instytucjach pomagających osobom w podeszłym wieku, poradniach – jako psycholog profilaktyk); · zespołach samorządowych i rządowych odpowiedzialnych za politykę zdrowotną i działania w sytuacjach kryzysowych, · uczelniach wyższych i zespołach naukowych, zajmując się dydaktyką i badaniami klinicznymi z zakresu psychologii zdrowia i choroby oraz osobowości - jako psycholog dydaktyk / naukowiec. Zgoda na realizację praktyki w wybranej przez studenta instytucji poparta jest każdorazowo zgodą kierownika praktyk niepedagogicznych. Celem praktyki zawodowej jest: · zapoznanie studenta ze specyfiką i organizacją pracy instytucji, w której realizowana jest praktyka (specyfika placówek oświatowych, specyfika placówek służby zdrowia), · poznanie przez studenta specyfiki problemów i trudności podopiecznych instytucji, w której realizowana jest praktyka (specyfika trudności podopiecznych placówek oświatowych, specyfika podopiecznych placówek służby zdrowia – diagnoza trudności/ zaburzenia w odniesieniu do kryteriów diagnostycznych), · poznanie przez studenta zasobów diagnostycznych (narzędzi diagnostycznych) i specyfiki procesu diagnostycznego podopiecznych instytucji; zaprojektowanie procesu diagnostycznego z wykorzystaniem poznanych narzędzi (adekwatny dobór narzędzi diagnostycznych do wieku i problemu podopiecznego, obserwacja/ współprowadzenie (w miarę możliwości) procesu diagnostycznego), · sporządzenie projektu opinii psychologicznej w oparciu o informacje uzyskane w trakcie obserwacji, dane z diagnozy, analizę dokumentacji podopiecznego · obserwacja/ współprowadzenie przez studenta (w miarę możliwości) wybranych działań pomocowych /interwencyjnych/psychoedukacja/ psychoprofilaktycznych i innych należących do zadań psychologa zatrudnionego w instytucji, w której realizowana jest praktyka, · zapoznanie studenta ze sposobem prowadzenia dokumentacji psychologicznej, współprowadzenie dokumentacji (w miarę możliwości), · doskonalenie u studenta umiejętności komunikowania się podopiecznymi w różnym wieku (np. współuczestniczenie/ współprowadzenie wywiadu psychologicznego, rozmowy wspierającej z podopiecznym, rozmowy z rodzicami podopiecznego itp.) · doskonalenie u studenta umiejętności skutecznego komunikowania się z innymi specjalistami (stały kontakt z opiekunem praktyk, aktywny udział w zebraniu zespołu, zebraniu klinicznym, superwizji, itp.), · uwrażliwienie studenta na problemy i dylematy etyczne pojawiające się w działalności psychologa- praktyka.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1	Praktyka zawodowa

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Praktyka zawodowa	Dyskusja, Pokaz, Case study, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Praktyka zawodowa	Student uzyskuje zaliczenie praktyki, gdy po ukończeniu praktyki w instytucji, w terminie ustalonym przez uczelnię składa u kierownika praktyk dokumenty: dzienniczek praktyk, opinię o praktyce zawierającą wykaz realizowanych czynności, ankietę dotyczącą oceny wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych w trakcie praktyk, stanowiącą załącznik do opinii o praktyce. Dodatkowo student proszony jest o wyrażenie swojej opinii w ankiecie ewaluacyjnej. Zaliczenie praktyki odbywa się na podstawie rozmowy kierowanej przeprowadzanej przez kierownika praktyk z ramienia uczelni.

Literatura

Obowiązkowa

1. Dokumenty obowiązujące w placówce, w której realizowana jest praktyka (regulamin, statut...)

Dodatkowa

1. Ustawa o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz.U. z 2022 poz. 1700)
2. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2020r. poz.2050)
3. Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021r. poz. 1119)
4. Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020r. poz. 685)
5. Ustawa o pomocy społecznej (Dz.U. z 2021r. poz.2268)
6. Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022r. poz. 447)

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Praktyka zawodowa	60
Studiowanie literatury	15
Przygotowanie do zaliczenia	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Terapia poznawczo-behawioralna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Krystian Hartmann	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie osób studiujących z głównymi założeniami terapii poznawczo-behawioralnej oraz z głównymi modelami teoretycznymi leżącymi u jej podstaw.
C2	Dostarczenie osobom studiującym wiedzy umożliwiającej samodzielne projektowanie działań terapeutycznych.

Wymagania wstępne

Znajomość podstawowych podejść i technik psychoterapeutycznych. Umiejętność wykorzystania i integracji wiedzy z zakresu psychopatologii, psychologii klinicznej, psychologii zdrowia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna i potrafi scharakteryzować podstawowe założenia i modele teoretyczne terapii poznawczo-behawioralnej	SK_W05	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
W2	Osoba studiująca zna specyfikę i przebieg procesu terapeutycznego oraz zadania terapeuty pracującego w tym nurcie terapeutycznym	SK_W07	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
W3	Osoba studiująca posiada wiedzę dotyczącą technik terapeutycznych wykorzystywanych w danym nurcie psychoterapii i możliwości ich stosowania z uwzględnieniem etycznych zasad psychologii.	SK_W10	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca samodzielnie analizuje zaburzone zachowanie, potrafi wskazać odpowiedni dla danego przypadku sposób postępowania terapeutycznego w nurcie poznawczo-behawioralnym	K_U01, SK_U02	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
U2	Osoba studiująca potrafi planować działania terapeutyczne wykorzystując poznawczo-behawioralne techniki oddziaływania	K_U09, K_U10, SK_U01, SK_U04	Projekt indywidualny
U3	Osoba studiująca potrafi budować relację komunikując się z pacjentem, jego otoczeniem, a także zespołem specjalistów.	K_U09, K_U10, SK_U02	Projekt indywidualny
Kompetencji społecznych:			
K1	Osoba studiująca ma świadomość znaczenia relacji terapeutycznej	SK_K06	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny
K2	Osoba studiująca rozumie i respektuje prawa klienta w terapii poznawczo-behawioralnej	SK_K01, SK_K04	Projekt indywidualny
K3	Osoba studiująca potrafi nawiązywać relacje współpracy i korzystać ze wsparcia specjalistów z innych dziedzin, realizując cel pomocy psychologicznej klientowi.	SK_K02	Projekt indywidualny

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Historia rozwoju poznawczo-behawioralnych (CBT) nurtów psychoterapii oraz teoretyczna założenia CBT.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Diagnoza, konceptualizacja i realizacja celów terapeutycznych.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
3.	Praca ze schematami poznawczymi	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Trzecia fala CBT	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Terapia Dialektyczno-Behawioralna - założenia i techniki	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Modele zaburzeń psychicznych: lękowe, nastroju, osobowości.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	CBT w terapii dzieci i młodzieży	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Warsztaty, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin pisemny – zaliczenie od 60% +1 punkt poprawnych odpowiedzi. Obecność na wykładach. Możliwa 1 nieusprawiedliwiona nieobecność.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Przygotowanie indywidualnego projektu, aktywny udział w zajęciach ćwiczeniowych (możliwa 1 nieusprawiedliwiona nieobecność).

Literatura

Obowiązkowa

1. Popiel, A., Pragłowska E. (2022). Psychoterapia poznawczo-behawioralna. Teoria i praktyka. Warszawa: PWN
2. Beck, J. (2012). Terapia poznawcza. Podstawy i zagadnienia szczegółowe. Kraków: Wydawnictwo UJ.
3. Reinecke, M.A., Clark, D.A. (2005). Psychoterapia poznawcza w teorii i praktyce. Sopot: GWP

Dodatkowa

1. Ramirez Basco, M., Rush, A.J. (2007). Zaburzenia afektywne dwubiegunowe. Terapia poznawczo-behawioralna. Kraków: Wydawnictwo UJ.
2. Foa, E.B., Hembree, E.A., Olasov Rothbaum, B. (2013). Przedłużona ekspozycja w terapii PTSD: emocjonalne przetwarzanie traumatycznych doświadczeń. Podręcznik terapeuty. Gdańsk: GWP
3. Beck, A.T., Freeman, A., Davis, D.D. (2016). Terapia poznawcza zaburzeń osobowości (wyd. 2 rozszerzone). Kraków: Wydawnictwo UJ
4. Kazdin, A., Weisz, J.R. (2006). Psychoterapia dzieci i młodzieży. Metody oparte na dowodach. Kraków: Wydawnictwo UJ
5. Fairburn, C.G. (red.) (2013). Terapia poznawczo-behawioralna i zaburzenia odżywiania. Kraków: Wydawnictwo UJ.
6. Stallard, P. (2006). Czujesz tak, jak myślisz. Praktyczne zastosowania terapii poznawczobehawioralnej w pracy z dziećmi i młodzieżą Poznań: Wydawnictwo Zys i S-ka.
7. Wells, A. (2010). Terapia poznawcza zaburzeń lękowych. Kraków: Wydawnictwo UJ
8. Hansen, B., Kvale, G., Hagen, K., Hjelte, K. M., Solem, S., Bø, B. i Øst, L. G. (2018). The Bergen 4-Day Treatment for Panic Disorder: A Pilot Study. Frontiers in psychology, 9, 1044.
9. Normann, N. i Morina, N. (2018). The Efficacy of Metacognitive Therapy: A Systematic Review and Meta-Analysis. Frontiers in psychology, 9, 2211.
10. Hofmann, S. G., Asnaani, A., Vonk, I. J., Sawyer, A. T. i Fang, A. (2012). The Efficacy of Cognitive Behavioral Therapy: A Review of Meta-analyses. Cognitive therapy and research, 36(5), 427-440
11. Hartmann, K. (2026). Understanding Emotion: Trait vs. State and Its Application in Psychotherapy. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio J, Paedagogia-Psychologia, 39(1), 7-36. DOI: 10.17951/j.2026.39.1.7-36

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	35
Przygotowanie projektu	20
Zbieranie informacji do zadanej pracy	10
Przygotowanie do egzaminu	35
Przygotowanie do zajęć	10
Pozostałe godziny w kontakcie	5
Przygotowanie do zaliczenia	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 180

Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia pozytywna Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
Koordynator zajęć	Malwina Dankiewicz		
Prowadzący zajęcia	Malwina Dankiewicz		
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Celem kursu jest przekazanie studentom wiedzy na temat zagadnień związanych z psychologią pozytywną. Kurs prezentuje najważniejsze teorie i badania z zakresu psychologii pozytywnej – współczesnego, psychologicznego nurtu, którego ustalenia mają zastosowanie w wielu dziedzinach życia osobistego i kulturowo-społecznego. Zapoznając się z nimi, student zdobywa wiedzę na temat założeń, specyfiki i celów psychologii pozytywnej.
C2	Umiejętności: Student rozwija umiejętność myślenia w kategoriach psychologii pozytywnej, a także wykorzystywania jej osiągnięć do projektowania i wdrażania działań na rzecz podnoszenia jakości ludzkiego życia.
C3	Kompetencje społeczne: Student poznaje narzędzia, dzięki którym pomaga innym lepiej poznać siebie i zwiększyć poziom dobrostanu psychicznego różnych grup społecznych.

Wymagania wstępne

Wiedza: Wiedza z zakresu psychologii ogólnej, w szczególności psychologii osobowości oraz emocji i motywacji. Znajomość prawidłowości rozwoju człowieka w dorosłości. Znajomość różnorodnych koncepcji zdrowia psychicznego oraz ich założeń.

Umiejętności: Rozumienie mechanizmów rządzących ludzkim funkcjonowaniem psychicznym i rozwojem, zwłaszcza emocjonalno-motywacyjnym, także w szerokim, kulturowym kontekście. Identyfikowanie różnych idei zdrowia psychicznego oraz rozumienie ich konsekwencji.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student zna podstawowe założenia, metody i cele psychologii pozytywnej.	K_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
W2	Student zna i rozumie idee zdrowia psychicznego, dobrostanu, szczęścia i satysfakcji z życia prezentowane w ramach psychologii pozytywnej.	K_W09	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
W3	Student posiada wiedzę o oddziaływaniach interwencyjnych, terapeutycznych i doradczych zgodnych z nurtem psychologii pozytywnej.	K_W10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
W4	Student zna i rozumie koncepcje emocji i motywacji oraz funkcjonowania psychospołecznego prezentowane w nurcie psychologii pozytywnej.	K_W13	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Umiejętności:			
U1	Student potrafi prezentować i dyskutować założenia, teoretyczne osiągnięcia oraz aplikacje psychologii pozytywnej.	K_U02, K_U05	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
U2	Student opisuje i wyjaśnia problemy psychologiczne w kategoriach psychologii pozytywnej. Wykorzystuje te kategorie do poddawania refleksji wiedzy potocznej i medialnej.	K_U06	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U3	Student potrafi projektować procedury zmiany, mające na celu podniesienie jakości życia indywidualnego i społecznego.	K_U09, K_U10	Projekt grupowy, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Kompetencji społecznych:			
K1	Student inicjuje i przeprowadza działania na rzecz poprawy jakości życia.	K_K03, K_K04	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K2	Student aktywnie kształtuje swoje siły charakteru, wykorzystując je w celu poprawy jakości życia różnych grup społecznych.	K_K02	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K3	Student radzi sobie z problemami, rozwija siebie i wspiera rozwój innych osób, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii pozytywnej.	K_K05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Czym jest psychologia pozytywna? Wprowadzenie	W1	Wykład
2.	Czym jest dobre życie? Dwa nurty: hedonizm i eudajmonizm	W2	Wykład
3.	Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. I	W2, W3, W4	Wykład
4.	Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. II	W2, W3, W4	Wykład
5.	Osobowość człowieka szczęśliwego, cz. III	W2, W3, W4	Wykład
6.	Metody badań w psychologii pozytywnej	W1	Wykład
7.	Czynniki warunkujące dobre życie: biologiczne, społeczne i środowiskowe, cz. I	W2, W3, W4	Wykład
8.	Czynniki warunkujące dobre życie, cz. II	W2, W3, W4	Wykład
9.	Psychologia pozytywna a zdrowie	W2, W3, W4	Wykład
10.	Kryzysy i trauma	W2, W3, W4	Wykład
11.	Miłość i wsparcie społeczne	W2, W3, W4	Wykład
12.	Szczęście rodzicielskie	W2, W3, W4	Wykład
13.	Dobrostan cyfrowy	W2, W3, W4	Wykład
14.	Psychologia pozytywna w praktyce cz. I	W2, W3, W4	Wykład
15.	Psychologia pozytywna w praktyce cz. II	W2, W3, W4	Wykład
16.	1. Pojęcie szczęścia	U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
17.	2. Osobowość człowieka szczęśliwego	U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
18.	3. Coping w psychologii pozytywnej	U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
19.	4. Jakość życia	U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
20.	5. Wdzięczność i kolektywne dobro	U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
21.	6. Wady, cnoty kardynalne i dobre życie – podejście hedonistyczne i eudajmonistyczne	U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
22.	7. Czy szczęścia i optymizmu można się nauczyć? – studium przypadku	U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Problem based learning, Warsztaty, Samoobserwacja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Zaliczenie kursu zależy od obecności na wykładach oraz uzyskania zaliczenia z ćwiczeń.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie z ćwiczeń student otrzymuje na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, w tym pracy w grupach oraz udziału w dyskusjach na forum grupy. Wszystkie obecności są obowiązkowe, ewentualne nieobecności odrabiane są poprzez wykonanie dodatkowego zadania pisemnego. Ponadto konieczne jest wykonanie dwóch zadań oraz zdobycie wystarczającej liczby punktów z projektu indywidualnego lub grupowego (min. 11 pkt na 21).

Literatura

Obowiązkowa

1. Büchi, M. (2024). Digital well-being theory and research. *New Media & Society*, 26(1), 172-189.
<https://doi.org/10.1177/14614448211056851>
2. Czapiński, J. (2017). Psychologia szczęścia. Warszawa: Scholar, część I, str. 17-80; część II, str. 84-202, 259-273, 297-318.
3. Gulla, B., Tucholska, K. (2007). Psychologia pozytywna: cele naukowo-badawcze i aplikacyjne oraz sposób ich realizacji. *Studia z psychologii w KUL*, 14, 133-152.
4. Seligman, M. (2005). Prawdziwe szczęście. Poznań: Media Rodzina, część Terminologia i teoria, s. 334-337.

Dodatkowa

1. Carr, A. (2009). Psychologia pozytywna. Poznań: Zysk i S-ka.
2. Czapiński, J. (2004) (red.). Psychologia pozytywna. Warszawa: PWN.
3. Duckworth, A.L., Steen, T.A., Seligman, M.E. (2005). Positive psychology in clinical practice. *Annual Review of Clinical Psychology*, 1, 629-651.
4. Fredrickson, B.L. (2011). Pozytywność. Naukowe podejście do emocji, które pomaga zmienić jakość życia. Poznań: Zysk i S-ka.
5. Gulla, B., Tucholska, K. (2009). Psychologia pozytywna a zdrowie. *Sztuka Leczenia*, 3-4, 15-27.
6. Kaczmarek, Ł. D. (2016). Pozytywne interwencje psychologiczne. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.
7. Kwiatek, P., Wilczewska, S. K. (2015). Czym jest, a czym nie jest psychologia pozytywna? Poszukiwanie paradygmatu. *Seminare*, 36(4), 135-145.
8. Linley, P. A., Joseph, S. (2007) (red.). Psychologia pozytywna w praktyce. Warszawa: PWN.
9. Lyubomirsky, S. (2011). Wybierz szczęście. Naukowe metody budowania życia, jakiego pragniesz. Warszawa: Laurum.
10. Seligman, M. E. P. (2005). Prawdziwe szczęście. Psychologia pozytywna a urzeczywistnienie naszych możliwości trwałego spełnienia. Poznań: Media Rodzina.
11. Seligman, M. E. P. (2011). Pełnia życia. Nowe spojrzenie na kwestię szczęścia i dobrego życia. Poznań: Media Rodzina.
12. Trzebińska, E. (2008). Psychologia pozytywna. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.
13. Tucholska, K., Gulla, B. (2007). Psychologia pozytywna – krytyczna analiza koncepcji. *Studia z psychologii w KUL*, 14, 107-131.
14. Antonovsky, A. (1987). *Unraveling the mystery of health. How people manage stress and stay well*. San Francisco-London: Jossey-Bass Publishers.
15. Antonovsky, A. (1996). The salutogenic model as a theory to guide health promotion. *Health Promotion International*, 11(1), 11-18.
16. Baggini, J. (2004). What's it all about? Philosophy and the meaning of life. New York: Granta Books.
17. Binder, M., Coad, A. (2011). From average Joe's happiness to miserable Jane and cheerful John: Using quantile regressions to analyze the full subjective well-being distribution. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 79(3), 275-290.
18. Deng, J., Li, T., Wang, J., Zhang, R. (2020). Optimistically accepting suffering boosts happiness: Associations between buddhism patience, selflessness, and subjective authentic-durable happiness. *Journal of Happiness Studies*, 21, 223-240.
19. Diener, E., Lucas, R. E. (1999). Personality and subjective well-being. W: D. Kahneman, E. Diener i N. Schwarz (red.), *Well-being: The foundations of hedonic psychology* (s. 213-229). New York: Russell Sage Foundation.
20. Diener, E., Lucas, R. E., Oishi, S. (2002). Subjective well-being: The science of happiness and life satisfaction. W: C. R. Snyder i S. J. Lopez (red.), *Handbook of positive psychology* (s. 63-73). Oxford: OUP.
21. Donaldson, S.I., Csikszentmihalyi, M., Nakamura, J. (red.) (2020). *Positive psychological science: Improving everyday life, well-being, work, education, and societies across the globe* (2 ed.). Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780203731833>
22. Kaufmann, M., Goetz, T., Lipnevich, A. A., Pekrun, R. (2019). Do positive illusions of control foster happiness? *Emotion*, 19(6), 1014-1022.
23. Lambert, L., Passmore, H., Joshanloo, M. A. (2019). Positive psychology intervention program in a culturally-diverse university: Boosting happiness and reducing fear. *Journal of Happiness Studies*, 20, 1141-1162.
24. Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57, 1069-1081.
25. Seligman, M. (2018). PERMA and the building blocks of well-being. *The Journal of Positive Psychology*, 13(4), 333-335.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	25
Przygotowanie projektu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Wiktoria Soprych	
Prowadzący zajęcia	Wiktoria Soprych	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Student posiada pogłębioną wiedzę dotyczącą mechanizmów rozwoju dzieci i młodzieży oraz metod jego wspierania w kontekście edukacyjnym i społecznym. Umiejętności: Student potrafi diagnozować potrzeby rozwojowe oraz projektować i realizować działania wspierające rozwój poznawczy, emocjonalny i społeczny uczniów. Kompetencje społeczne: Student jest gotowy do współpracy z różnymi podmiotami środowiska wychowawczego oraz do podejmowania działań wspierających rozwój ucznia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Ma wiedzę o formach wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W2	W02: Zna metody pracy z uczniami o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W3	W03: Rozumie procesy dydaktyczno-wychowawcze i ich znaczenie dla rozwoju	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W4	W04: Zna znaczenie profilaktyki i psychoedukacji	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
W5	W05: Rozumie rolę środowiska szkolnego i rodzinnego w rozwoju ucznia	SE_W02, SE_W08, SE_W16, SE_W18, SE_W19	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01: Potrafi rozpoznać zaburzenia i trudności rozwojowe	SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U2	U02: Potrafi zaplanować proces wspierania rozwoju ucznia	SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U3	U03: Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju społecznego i emocjonalnego	SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U4	U04: Potrafi projektować działania profilaktyczne i psychoedukacyjne	SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
U5	U05: Potrafi współpracować z nauczycielami i rodzicami	SE_U01, SE_U02, SE_U03, SE_U04, SE_U11	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Rozumie potrzebę współpracy w środowisku edukacyjnym	SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K2	K02: Jest gotowy do wspierania rozwoju ucznia w sposób odpowiedzialny	SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K3	K03: Wykazuje gotowość do ciągłego doskonalenia zawodowego	SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy
K4	K04: Podejmuje działania na rzecz dobra ucznia i jego rozwoju	SE_K01, SE_K02, SE_K04, SE_K05	Egzamin pisemny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Teorie rozwoju dzieci i młodzieży 2. Czynniki wspierające i zakłócające rozwój 3. Diagnoza rozwoju ucznia 4. Wspomaganie rozwoju poznawczego 5. Wspomaganie rozwoju emocjonalnego 6. Wspomaganie rozwoju społecznego 7. Praca z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych 8. Profilaktyka i promocja zdrowia psychicznego 9. Współpraca szkoła-rodzina 10. Projektowanie programów wspierających rozwój	W1, W2, W3, W4, W5, U1, U2, U3, U4, U5, K1, K2, K3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study, Problem based learning
Ćwiczenia konwersatoryjne	Wykład, Dyskusja, Ćwiczenia laboratoryjne, Projekt, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Poprawność merytoryczna, adekwatność zaproponowanych działań, umiejętność integracji wiedzy, aktywność i zaangażowanie, projekt grupowy z planowanymi oddziaływaniami, integracja wiedzy za pomocą projektu - prezentacji, egzamin pisemny.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Poprawność merytoryczna, adekwatność zaproponowanych działań, umiejętność integracji wiedzy, aktywność i zaangażowanie, projekt grupowy z planowanymi oddziaływaniami, integracja wiedzy za pomocą projektu - prezentacji.

Literatura

Obowiązkowa

1. Brzezińska, A. (2016). Psychologia rozwoju człowieka.
2. Schaffer, H., R. (2005). Psychologia dziecka.
3. Plutecka, K., Czyż, A., K. (2021). Wczesne wspomaganie rozwoju dzieci. Konteksty teoretyczne i praktyczne rozwiązania.
4. Rafał-Łuniewska, J (red.). (2017). Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka. W teorii i praktyce. Ośrodek Rozwoju Edukacji.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Studiowanie literatury	40

Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	10
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie do egzaminu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 160
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Interwencja kryzysowa

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Józef Partyka	
Prowadzący zajęcia	Józef Partyka	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Zapoznanie studentów z pojęciem kryzysu psychologicznego oraz teoretycznymi modelami interwencji kryzysowej (Caplan, Hoff, Roberts, James i Gilliland, BASIC Ph).
C2	Przekazanie wiedzy z zakresu typologii kryzysów (rozwojowych, egzystencjalnych, traumatycznych, suicydalnych, związanych z przemocą, stratą i separacją) oraz mechanizmów psychologicznych leżących u ich podstaw.
C3	Zaznajomienie studentów z ramami prawno-etycznymi interwencji kryzysowej w Polsce, w tym procedurą Niebieskiej Karty, zasadami hospitalizacji bez zgody, tajemnicą zawodową i regulacjami RODO.
C4	Rozwijanie umiejętności diagnostyki różnicowej między kryzysem psychologicznym a zaburzeniem psychicznym wymagającym innej formy pomocy oraz oceny ryzyka suicydalnego.
C5	Rozwijanie umiejętności prowadzenia kontaktu kryzysowego z wykorzystaniem technik komunikacyjnych, deeskalacyjnych i stabilizacyjnych (aktywne słuchanie, grounding, Psychologiczna Pierwsza Pomoc).
C6	Uświadomienie słuchaczom znaczenia polskiego systemu pomocy instytucjonalnej (OIK, OPS, PCPR, NGO) oraz konieczności współpracy interdyscyplinarnej w procesie pomocy osobom w kryzysie.
C7	Kształtowanie postawy etycznej, refleksyjnej i odpowiedzialnej wobec klienta oraz świadomości znaczenia własnego dobrostanu, superwizji i profilaktyki traumatyzacji wtórnej w pracy interwenta.

Wymagania wstępne

Wiedza

Znajomość podstaw psychopatologii (kryteria diagnostyczne zaburzeń lękowych, afektywnych, psychotycznych, związanych ze stresem), psychologii klinicznej i psychologii rozwojowej (cykl życia, kryzysy normatywne). Rozumienie zasad pomocy psychologicznej oraz podstaw etyki zawodowej psychologa.

Umiejętności

Nawiązywanie kontaktu z klientem, prowadzenie wywiadu psychologicznego, podstawowe umiejętności aktywnego słuchania, refleksyjna postawa wobec własnej pracy.

Kursy

Psychopatologia; Psychologia kliniczna; Psychologia rozwojowa.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01: Student charakteryzuje teoretyczne modele interwencji kryzysowej (Caplan, Hoff, Roberts, James i Gilliland, BASIC Ph) wraz z ich zastosowaniem w praktyce klinicznej.	SK_W02, SK_W05, SK_W10	Test, Udział w dyskusji
W2	W02: Student opisuje typologie kryzysów psychologicznych (rozwojowych, egzystencjalnych, traumatycznych, suicydalnych, związanych z przemocą, stratą i separacją) oraz mechanizmy psychologiczne leżące u ich podstaw.	SK_W07, SK_W08, SK_W09, SK_W10	Test, Udział w dyskusji
W3	W03: Student wyjaśnia ramy prawno-etyczne interwencji kryzysowej w Polsce, w tym procedurę Niebieskiej Karty, zasady hospitalizacji bez zgody, tajemnicę zawodową i regulacje RODO.	SK_W01, SK_W10	Test, Udział w dyskusji

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
W4	W04: Student rozróżnia kryzys psychologiczny od zaburzeń psychicznych wymagających innych form pomocy (psychoterapii, leczenia psychiatrycznego).	SK_W02, SK_W08, SK_W10	Test, Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
Umiejętności:			
U1	U01: Student przeprowadza wstępną ocenę stanu osoby w kryzysie, w tym ocenę ryzyka suicydalnego i diagnostykę różnicową między kryzysem a zaburzeniem psychicznym.	SK_U03, SK_U05, SK_U06, SK_U07	Test, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U2	U02: Student planuje interwencję kryzysową dostosowaną do specyfiki sytuacji klienta, jego zasobów osobistych i kontekstu społecznego, z wykorzystaniem odpowiednich modeli teoretycznych.	SK_U02, SK_U03, SK_U08	Test, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	U03: Student stosuje techniki komunikacyjne, deeskalacyjne i stabilizacyjne (aktywne słuchanie, grounding, Psychologiczna Pierwsza Pomoc) w kontakcie z osobą w kryzysie.	SK_U03, SK_U08	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U4	U04: Student współpracuje z polskim systemem pomocy instytucjonalnej w zakresie identyfikacji zasobów wsparcia i kierowania klientów do innych specjalistów lub instytucji.	SK_U03, SK_U08, SK_U09	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			
K1	K01: Student jest gotów do etycznego prowadzenia interwencji kryzysowej z poszanowaniem autonomii, godności i praw klienta oraz świadomością granic własnych kompetencji.	SK_K01, SK_K04, SK_K06	Udział w dyskusji, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	K02: Student jest gotów do refleksyjnej pracy nad własnym funkcjonowaniem jako interwent, w tym do korzystania z superwizji i dbania o własny dobrostan psychiczny w obliczu ryzyka traumatyzacji wtórnej i wypalenia zawodowego.	SK_K03, SK_K05, SK_K07	Projekt indywidualny, Udział w dyskusji
K3	K03: Student jest gotów do pracy w zespole interdyscyplinarnym oraz komunikacji z przedstawicielami różnych zawodów pomocowych w sytuacjach kryzysowych.	SK_K02, SK_K06	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
K4	K04: Student jest gotów do podejmowania decyzji w warunkach presji czasu, niepełnych informacji i obciążenia emocjonalnego, charakterystycznych dla pracy interwencyjnej.	SK_K01, SK_K06	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie do interwencji kryzysowej: pojęcia, wartości, cele, nurty pracy interwencyjnej	W1, K1	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Kryzys a zaburzenie psychiczne — diagnostyka różnicowa i granice kompetencji psychologa-interwenta	W4, U1, K1	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Teoretyczne modele interwencji kryzysowej (Caplan, Hoff, Roberts, James i Gilliland, BASIC Ph)	W1, U2	Wykład
4.	Ramy prawno-etyczne interwencji w Polsce (procedura Niebieskiej Karty, hospitalizacja bez zgody, tajemnica zawodowa, RODO)	W3, U1, U4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Proces interwencyjny i dokumentacja — Triage Assessment Form, polski system pomocy (OIK, OPS, PCPR, NGO)	W3, U1, U4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	Kryzysy rozwojowe i egzystencjalne — cykl życia, utrata sensu, salutogeneza	W2	Wykład
7.	Przemoc interpersonalna (domowa, seksualna, stalking, cyberprzemoc) i procedura Niebieskiej Karty w praktyce	W2, W3, U4, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Kryzys suicydalny — mity i fakty, ocena ryzyka (C-SSRS, SAD PERSONS), protokoły interwencji, kontrakt bezpieczeństwa	W2, U1, U2, K1, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Strata, żałoba i separacja — modele żałoby, żałoba powikłana (PGD), rozwód jako kryzys, dzieci w żałobie	W2, U2	Wykład
10.	Kryzysy młodzieżowe, tożsamościowe i cyfrowe (kryzys tożsamości, LGBTQ+, cyberprzemoc, sexting, revenge porn)	W2, U2, K1	Wykład
11.	Psychological First Aid (PFA) i interwencja w kryzysach traumatycznych (wypadki, katastrofy, ataki)	W2, U2, U3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Komunikacja w kryzysie i deeskalacja (aktywne słuchanie, rozmowa z osobą agresywną, w psychozie, pod wpływem substancji)	U3, K4	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Techniki stabilizacyjne i grounding (oddech, grounding 5-4-3-2-1, bezpieczne miejsce, okno tolerancji)	U3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Interwencja grupowa i środowiskowa (defusing, debriefing CISD i jego kontrowersje, praca z rodziną, mobilizacja zasobów)	U2, U4, K3	Wykład
15.	Dobrostan interwenta — traumatyzacja wtórna, wypalenie zawodowe, superwizja, etyka samoopieki	K1, K2	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Test pisemny obejmujący treści przedstawione na wykładach. Test składa się z pytań zamkniętych (jednokrotnego i wielokrotnego wyboru) oraz pytań otwartych, weryfikujących osiągnięcie efektów uczenia w zakresie wiedzy (W01-W04), wybranych umiejętności wymagających znajomości narzędzi i protokołów (U01, U02) oraz kompetencji społecznych w obszarze etyki i dbałości o własny dobrostan (K01, K02). Próg zaliczenia: uzyskanie minimum 51% punktów możliwych do zdobycia. Skala ocen: % punktów - Ocena 91-100% - bardzo dobra (5,0) 81-90% - dobra plus (4,5) 71-80% - dobra (4,0) 61-70% - dostateczna plus (3,5) 51-60% - dostateczna (3,0) poniżej 51% - niedostateczna (2,0)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Weryfikacja na podstawie aktywnego udziału w ćwiczeniach praktycznych oraz wykonania projektu indywidualnego i projektu grupowego. Konwersatorium weryfikuje przede wszystkim umiejętności (U01-U04), wybrane kompetencje społeczne (K01, K02, K03, K04) oraz wiedzę w zakresie diagnostyki różnicowej (W04). Warunki uzyskania zaliczenia (wszystkie muszą być spełnione): Obecność: dopuszczalna 1 nieobecność. Aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach praktycznych — role-play, analizie przypadków klinicznych i pracy z narzędziami stosowanymi w interwencji kryzysowej (Triage Assessment Form, formularze Niebieskiej Karty, skala C-SSRS, techniki grounding). Wykonanie projektu indywidualnego — pisemnego osobistego planu samoopieki interwenta (kontrakt self-care) obejmującego identyfikację indywidualnych sygnałów ostrzegawczych traumatyzacji wtórnej i strategii radzenia sobie z obciążeniem zawodowym. Objętość: 1000-1500 słów. Wykonanie projektu grupowego — opracowanie mapy zasobów wsparcia i planu interwencji środowiskowej dla wybranego przypadku klinicznego, uwzględniającego współpracę z polskim systemem pomocy (OIK, OPS, PCPR, NGO). Praca w zespołach 3-4-osobowych, prezentacja na forum grupy. W przypadku niespełnienia któregoś z warunków student uzyskuje zaliczenie po uzupełnieniu brakujących elementów w terminie ustalonym indywidualnie z prowadzącym.

Literatura

Obowiązkowa

1. Kubacka-Jasiecka, D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.
2. Kubacka-Jasiecka, D., Passowicz, P. (red.). (2016). Interwencja kryzysowa. Konteksty indywidualne i społeczne. Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM.
3. James, R. K., Gilliland, B. E. (2008). Strategie interwencji kryzysowej (wyd. 2). Warszawa: PARPAMEDIA.
4. Światowa Organizacja Zdrowia, War Trauma Foundation, World Vision International. (2022). Psychologiczna pierwsza pomoc: Przewodnik dla pracowników w terenie. Kopenhaga: Regionalne Biuro WHO na Europę. <https://iris.who.int/handle/10665/352177>
5. American Psychiatric Association. (2024). Kryteria diagnostyczne DSM-5-TR. Desk reference (red. wyd. pol. P. Gałęcki). Wrocław: Edra Urban & Partner.
6. World Health Organization. (2022). International Classification of Diseases, 11th Revision (ICD-11): Mental, Behavioural or Neurodevelopmental Disorders. Genewa: WHO. <https://icd.who.int/>

Dodatkowa

1. Posner, K., Brown, G. K., Stanley, B., Brent, D. A., Yershova, K. V., Oquendo, M. A., Currier, G. W., Melvin, G. A., Greenhill, L., Shen, S., Mann, J. J. (2011). The Columbia-Suicide Severity Rating Scale: Initial validity and internal consistency findings from three multisite studies with adolescents and adults. *American Journal of Psychiatry*, 168(12), 1266–1277. <https://doi.org/10.1176/appi.ajp.2011.10111704>
2. Stroebe, M., Schut, H. (2010). The dual process model of coping with bereavement: A decade on. *Omega — Journal of Death and Dying*, 61(4), 273–289. <https://doi.org/10.2190/OM.61.4.b>
3. Hobfoll, S. E. i in. (2007). Five essential elements of immediate and mid-term mass trauma intervention: Empirical evidence. *Psychiatry: Interpersonal and Biological Processes*, 70(4), 283–315. <https://doi.org/10.1521/psyc.2007.70.4.283>
4. Gmitrowicz, A., Makara-Studzińska, M., Młodożeniec, A. (red.). (2015). Ryzyko samobójstwa u młodzieży: Diagnoza, terapia, profilaktyka. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
5. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (tekst jednolity: Dz.U. 2024 poz. 1673).
6. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. 1994 nr 111 poz. 535, z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów (Dz.U. 2019 poz. 1026, z późn. zm.).
8. Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). Kodeks Etyczny Psychologa. Warszawa: PTP. <https://psych.org.pl/dla-psychologow/kodeks-etyczny>

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	55
Przygotowanie projektu	20
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	10
Przygotowanie do zaliczenia	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150

Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Praca z grupą Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Olena Kovalenko	
Prowadzący zajęcia	Olena Kovalenko	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny • Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów ze specyfiką pracy z grupą w pomocy psychologicznej i wspierania rozwoju. Studenci zapoznają się z procesami zachodzącymi w małych grupach oraz z wybranymi technikami i narzędziami stosowanymi w pracy z grupą. Nabywają podstawowe umiejętności diagnozy procesów grupowych i dostosowania sposobu pracy do aktualnych potrzeb grupy. Rozwijają także kompetencje społeczne w oparciu o doświadczenia w małej grupie warsztatowej.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna zastosowania pracy z grupą w pomocy psychologicznej i wspieraniu rozwoju	K_W10	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W2	Zna podstawowe procesy zachodzące w małych grupach	K_W08	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
W3	Ma podstawową wiedzę dotyczącą narzędzi wykorzystywanych w pracy z grupą ich ochrony w kontekście praw autorskich oraz konstruowania warsztatu	K_W12, K_W14	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
Umiejętności:			
U1	Nazywa zjawiska zachodzące w grupie posługując się odpowiednimi pojęciami	K_U06	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
U2	Dopasowuje proste narzędzia pracy do aktualnych potrzeb grupy	K_U07, K_U08	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
U3	Projektuje krótki warsztat dla grupy w oparciu o jej potrzeby i dobrze postawiony cel	K_U09	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
Kompetencji społecznych:			
K1	Swobodnie komunikuje się z innymi i pełni w grupie różne role	K_K04, K_K05	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K2	Podczas pracy w grupie jest wrażliwy na potrzeby swoje i innych	K_K04, K_K05	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne
K3	Jest świadom kompetencji, jakie powinna posiadać osoba pracująca z grupą oraz zasad etycznych, jakie w niej obowiązują	K_K01, K_K02	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji, Gry dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Psychologia społeczna grup 2. Duże grupy 3. Małe grupy 4. Dynamika grupowa w małej grupie 5. Zespoły w organizacjach 6. Praca socjalna z grupą 7.8. Grupa treningowa	W1, W2, W3	Wykład
2.	1. Rozpoczynanie pracy z grupą i budowanie bezpieczeństwa w grupie 2.3. Role grupowe w grupie 4.5. Proces grupowy 6. Rozumienie grupy 7. Socjogram 8. Grupy agresywne 9. Opór w grupie 10.-14. Projektowanie warsztatów psychologicznych, omawianie scenariuszy warsztatów, przeprowadzenie struktur przygotowanych przez studentów 15. Kończenie pracy z grupą	W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia laboratoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia laboratoryjne	Dyskusja, Praca w grupie, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Dopuszczalna 1 nieobecność, której nie trzeba odrabiać
Ćwiczenia laboratoryjne	Projekt grupowy (scenariusz 3-godz warsztatu o tematyce psychologicznej dla dowolnej grupy, przygotowany wg zasad przedstawionych na wykładzie, przedstawiony podczas przedostatnich zajęć z informacją zwrotną od pozostałych studentów i prowadzącego) lub przeprowadzenie 20 minutowej struktury dla pozostałych członków grupy wraz z omówieniem jej oraz informacją zwrotną; dopuszczalna 1 nieobecność, której nie trzeba odrabiać.

Literatura

Obowiązkowa

1. Torój, M. (2016). Praca z grupą szkoleniową. Wszystko co powinien wiedzieć trener, aby osiągnąć sukces. Sopot: GWP.
2. Yalom, I. (2006). Psychoterapia grupowa: teoria i praktyka. Kraków: WUJ.
3. Oyster, K. (2002). Grupy. Poznań: Zys i S-ka.
4. Wojciszke, B. (2016). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar Spółka z o.o.

Dodatkowa

1. Brown, R. (2006). Procesy grupowe. Dynamika wewnątrz i międzygrupowa. Gdańsk: Wydawnictwo GWP.
2. Łaguna, M., Kozak, A. (2015). Metody prowadzenia szkoleń. Sopot: GWP.
3. Kossowska, M., Jarmuż, S., Witkowski, T. (2017). Psychologia dla trenerów. Warszawa: Wolters Kluwer.
4. Lasota, A., Franczyk, J. (2016). Socjoterapia dzieci i młodzieży. Diagnostyka i metody pracy. Warszawa: Wydawnictwo Żak.
5. Nitsun, M. (2015). Antygrupa. Siły destrukcyjne w grupie oraz ich twórczy potencjał. Warszawa: Laboratorium Psychoedukacji & Pracownia Humani.
6. Aronson, E., Wilson, T. D., & Akert, R. M. (2006). Psychologia społeczna. Poznań: Zys i S-ka Wydawnictwo.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia laboratoryjne	30
Studiowanie literatury	40
Przygotowanie projektu	40
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia rozwoju moralnego

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest omówienie zagadnień dotyczących rozwoju moralnego człowieka w ciągu życia. Uczestnicy kursu zapoznają się z różnymi teoriami rozwoju moralnego. Od klasycznych - teoria rozwoju ocen moralnych J. Piageta i teoria rozwoju społeczno-moralnego L. Kohlberga, po współczesne teorie jak na przykład koncepcja głosów moralnych C. Gilligan. Podczas ćwiczeń studenci rozwiną podstawowe umiejętności badania rozwoju moralnego i stosowania wiedzy o rozwoju moralnym w edukacji. Poprzez pracę w grupach studenci rozwiną świadomość wagi interakcji społecznych

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Posiada poszerzoną wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej. Zna teorie i modele opisujące i wyjaśniające przebieg rozwoju moralnego w toku całego życia.	SE_W01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W2	Zna przebieg i rozumie specyfikę zmian rozwojowych w kolejnych okresach życia.	SE_W10	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W3	Charakteryzuje związki łączące moralność z kulturą, religią i innymi systemami wartości	SE_W01, SE_W02	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Czyta ze zrozumieniem literaturę naukową z zakresu psychologii rozwoju moralnego. Sprawnie posługuje się terminologią z tego zakresu.	SE_U03, SE_U07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U2	Potrafi odnieść swoją wiedzę z zakresu rozwoju człowieka do wyjaśniania zachowania w życiu codziennym – realizacji ról życiowych	SE_U01	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U3	Interpretuje i rozwiązuje moralne sytuacje problemowe. Potrafi projektować i wdrażać podstawy moralnej edukacji	SE_U03, SE_U05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Uznaje złożoność determinacji ludzkiego zachowania, uznając wpływ czynników rozwojowych.	SE_K01, SE_K05	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
K2	Podejmując działania zawodowe, mając świadomość ich moralnego znaczenia, wykorzystuje wiedzę o własnych mocnych stronach i ograniczeniach	SE_K01	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji
K3	Jest gotowy/a zaangażować swoją wiedzę i umiejętności w celu rozpoznania zagrożeń dla rozwoju i w celu działania na jego korzyść, tak w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym.	SE_K04, SE_K06	Projekt grupowy, Aktywność, Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Rozwój moralny – zagadnienia wstępne Związki pomiędzy psychologią moralności a etyką Koncepcja różnice w zakresie funkcjonowania superego kobiet i mężczyzn Poczucie wspólnoty w ujęciu A. Adlera . E. H. Erikson – od dziecięcego moralizmu do uniwersalnych zasad etycznych . Rozwój moralny jako efekt warunkowania w ujęciu H. J. Eysencka. Teoria społecznego uczenia się A. Bandury Rozwój moralny jako wynik socjalizacji Podejście poznawczo-rozwojowe. Teoria rozwoju sądów moralnych dzieci J. Piageta. Teoria rozwoju społeczno-moralnego L. Kohlberga Ograniczenia teorii rozwoju społeczno-moralnego Kohlberga Koncepcja głosów moralnych Carol Gilligan Rozwój uczuć społeczno-moralnych Cel rozwoju moralnego; Rozwój moralny a rozwój religijny Od czego zależy rozwój myślenia moralnego? Edukacja moralna Podsumowanie problematyki prezentowanej w trakcie wykładów.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1	Wykład
2.	1. Dylemat wagonika – na styku filozofii, etyki i psychologii 2. O różnych podejściach w badaniach nad moralnością 3. Rozwój moralny a empatia i myślenie prospołeczne 4. Narzędzia do badania rozwoju rozumowania moralnego: wywiad L. Kohlberga; DIT (Defining Issues Test) J. Resta 5. Narzędzia do badania rozwoju rozumowania moralnego: ECI (The Ethic of Care Interview) E. Skoe 6. O możliwościach stymulowania rozwoju moralnego 7. Edukacja moralna 8. Elementy edukacji moralnej w ramach przedmiotów szkolnych	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Design thinking, Gry dydaktyczne, Ćwiczenia, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Terminowość oddania prac zaliczeniowych
Ćwiczenia konwersatoryjne	Terminowe zrealizowanie zadań wyznaczonych w ramach ćwiczeń Udział w dyskusjach na zajęciach

Literatura

Obowiązkowa

1. Czyżowska, D. (2012). Sprawiedliwość i troska. Kraków: Wydawnictwo UJ
2. Hoffman, M. L. (2006). Empatia i rozwój moralny. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (Rozdziały: 2, 7, 9, 10).
3. Churchland, P. S. (2013). Moralność mózgu. Co neuronauka mówi o moralności. Kraków: Copernicus Center Press (Rozdziały: 2, 3, 7).

Dodatkowa

1. Althof, W., Berkowitz, M. W. (2006). Moral education and character education: Their relationship and roles in citizenship education. Journal of Moral Education, 35 (4): 495-518.
2. Cathcart, T. (2017). Dylemat wagonika. Dom Wydawniczy PWN.
3. Gilligan, C. (1993). In a different voice. Harvard University Press.
4. Lind, G. (2013). Edukacja moralna. Teoria dwuaspektowa. Principia, (57-58), 41-56.
5. Mouratidou, K., Goutza, S., & Chatzopoulos, D. (2007). Physical education and moral development: An intervention programme to promote moral reasoning through physical education in high school students. European Physical Education Review, 13(1), 41-56.
6. Noddings, N. (2002). Educating moral people: A caring alternative to character education. New York: Teachers College Press.
7. Skoe, E. E. (2014). Measuring care-based moral development: The Ethic of Care Interview. Behavioral Development Bulletin, 19(3), 95.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie projektu	20
Studiowanie literatury	35
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	10
Przygotowanie referatu	10
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Kontakt terapeutyczny Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Alina Kałużna-Wielobób	
Prowadzący zajęcia	Alina Kałużna-Wielobób	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest przekazanie studentom pogłębionej wiedzy na temat zjawisk zachodzących w psychoterapii i pokazanie metod pracy z nimi. Podczas ćwiczeń studenci rozwiną umiejętność nawiązywania kontaktu w relacji terapeutycznej i wstępne aspekty podstawowych umiejętności psychoterapeutycznych. Ponadto studenci rozwiną kompetencje interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu, rozumienia cudzych emocji, słuchania, obserwacji i zadawania pytań.

Wymagania wstępne

Znajomość podstaw psychologii klinicznej i psychopatologii.
Podstawowe umiejętności w zakresie kontaktu interpersonalnego.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Student zna metody nawiązywania relacji terapeutycznej.	SK_W05, SK_W10	Udział w dyskusji
W2	W02 Student ma wiedzę na temat zjawisk zachodzących w procesie psychoterapii i metody pracy z nimi.	SK_W02, SK_W07	Praca pisemna (esej)
W3	W03 Student zna podstawowe techniki psychoterapeutyczne.	SK_W05	Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Umiejętności:			
U1	U01 Student potrafi nawiązywać kontakt terapeutyczny na poziomie podstawowym.	SK_U03, SK_U04	Aktywność, Udział w dyskusji
U2	U02 Student potrafi prowadzić rozmowę o charakterze psychoterapeutycznym (posiada w tym zakresie wstępne umiejętności).	SK_U01, SK_U08	Aktywność, Udział w dyskusji
U3	U03 Student stawia hipotezy interpretacyjne na temat zachowań i wypowiedzi pacjenta/klienta w psychoterapii (przedstawionego jako studium przypadku).	SK_U09, SK_U10	Projekt indywidualny, Udział w dyskusji, Praca pisemna (esej)
Kompetencje społecznych:			
K1	K01 Student ma kompetencje interpersonalne w zakresie nawiązywania kontaktu, rozumienia cudzych emocji, słuchania, obserwacji i zadawania pytań.	SK_K06	Udział w dyskusji
K2	K02 Student rozumie konieczność dalszego kształcenia psychoterapeutycznego oraz superwizji.	SK_K03, SK_K05	Udział w dyskusji
K3	K03 Student ma świadomość roli higieny psychicznej (ochrony własnego zdrowia psychicznego) w pracy psychoterapeuty.	SK_K05, SK_K07	Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Kontakt terapeutyczny w rozumieniu różnych szkół psychoterapii. Specyfika kontaktu psychoterapeutycznego - różnice między kontaktem w relacji terapeutycznej a w innych rodzajach relacji (np. w relacji prywatnej).	W1, W2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	2. Metody nawiązywania kontaktu i budowania więzi terapeutycznej. Kontakt diagnostyczny (przeprowadzenie wywiadu i wstępnej diagnozy) oraz zawarcie kontraktu psychoterapeutycznego).	W3, U1, U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	3. Etapy procesu psychoterapii i specyfika kontaktu na poszczególnych etapach.	W2, W3, U2	Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	4. Kompetencje psychoterapeuty odpowiedzialne za jakość kontaktu psychoterapeutycznego i jak je rozwijać (ćwiczenie kompetencji emocjonalnych i komunikacyjnych).	U1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	5. Metody obserwacji w psychoterapii, techniki aktywnego słuchania i techniki prowadzenia rozmowy oraz czynniki kluczowe dla psychoterapii.	W2, U1, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	6. Zjawiska zachodzące w kontakcie terapeutycznym i jak sobie z nimi radzić: praca z oporem, przeniesienie (pozytywne i negatywne), przeciwprzeniesienie, mechanizmy obronne.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	7. Trudności pojawiające się w relacji terapeutycznej oraz trudne sytuacje terapeutyczne – jak je zrozumieć (zinterpretować) i jak sobie z nimi radzić.	W2, W3, U2, U3, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	8. Techniki służące zachowaniu higieny psychicznej przez terapeutę.	K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie kursu na podstawie poniższych kryteriów: - aktywność na zajęciach (aktywny udział w ćwiczeniach i dyskusjach), - wykonywanie zadanych zadań indywidualnych i grupowych, - pisemna praca zaliczeniowa, - obecność obowiązkowa (w przypadku nieobecności wykonanie wyznaczonych zadań w celu odrobienia nieobecności). Forma zaliczenia kursu: stacjonarna.

Literatura

Obowiązkowa

1. Czabała J. Cz. (2009), Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Grzesiuk L. (red.) (2005), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Szustrowa T. (2014). Swobodne techniki diagnostyczne – wywiad i obserwacja. Warszawa: pra-cownia PTP.
4. Gelso, Ch. J., Hayes, J. (2005). Relacja Terapeutyczna. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, str. 15-111, 136-156.

Dodatkowa

1. Teyber E., Teyber F. (2017) Interpersonal Process in Therapy: An Integrative Model (7th edition). Belmont: Brooks / Cole
2. Rees, C. S., & MacLaine, E. (2015). A Systematic Review of Videoconference-Delivered Psychological Treatment for anxiety Disorders. Australian Psychologist, 50(4), 259-264.
3. Garcia-Lizana, F., & Munoz-Mayorga, I. (2010). Telemedicine for depression: A systematic re-view. Perspectives in Psychiatric Care, 46, 119-126

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	30
Przygotowanie projektu	25
Studiowanie literatury	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Drama w rozwijaniu umiejętności społecznych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Małgorzata Płoszaj	
Prowadzący zajęcia	Małgorzata Płoszaj	
Okres Semestr 9	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z założeniami, zastosowaniami i metodyką dramy w procesie rozwijania umiejętności społecznych. Podczas warsztatów studenci poznają możliwości wykorzystania dramy w trenowaniu umiejętności komunikacyjnych, zarządzania konfliktem, asertywności i rozwiązywania problemów.
C2	W programie przewidziano także wprowadzenie do wybranych technik dramy wraz z omówieniem kontekstów, w których ich zastosowanie może wspierać proces diagnozy. Podczas ćwiczeń studenci będą rozwijać praktyczne umiejętności obejmujące przygotowanie, planowanie i realizację działań terapeutycznych - w tym obserwację technik, prowadzenie obserwacji oraz pracę z ciałem.
C3	Studenci nabędą świadomość specyfiki pracy z dramą, roli własnej osoby w procesie twórczym oraz znaczenia odpowiedzialności zawodowej w pracy terapeutycznej. Kurs ma również na celu rozwijanie postawy aktywnego poszerzania wiedzy i systematycznego doskonalenia kompetencji w toku dalszej edukacji i praktyki. Umożliwi także zdobycie pierwszych doświadczeń pracy z dramą i zrozumienie złożoności procesu terapeutycznego.

Wymagania wstępne

Znajomość metod i technik pracy z grupą.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	WO1 Opisuje podstawowe założenia dramy jako uczenia się przez wchodzenie w role	K_W06, K_W09	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
W2	W02 Wymienia zastosowania dramy w procesie rozwoju umiejętności społecznych	K_W06, K_W09	Zaliczenie pisemne
W3	W03 Opisuje wybrane techniki dramowe	K_W06, K_W09	Zaliczenie pisemne
Umiejętności:			
U1	U01 Potrafi zastosować elementy teatru obrazu w pracy z konfliktem	SE_U05, SE_U06	Projekt indywidualny, Prezentacja
U2	U02 Potrafi utworzyć kartę ról do ćwiczenia umiejętności komunikacyjnych	SE_U05, SE_U06	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
U3	U03 Potrafi zaprojektować krótki scenariusz zajęć dramowych	SE_U05, SE_U06	Zaliczenie pisemne
Kompetencji społecznych:			
K1	K01 Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas ćwiczeń wprowadzających i improwizacji	SE_K03	Projekt indywidualny, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)
K2	K02 Wchodzi w rolę jako bohater fikcyjnej historii i jako członek publiczności	K_K03	Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K3	K03 Jest wrażliwy na trudności związane z wchodzeniem w role i wychodzeniem z nich	SE_K03, SE_K05	Zajęcia terenowe, Praca podczas zajęć (warsztaty, symulacje, ćwiczenia praktyczne)

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Podstawowe założenia dramy jako uczenia się przez wchodzenie w role. Cele i funkcje dramy, drama a teatr.	W1, W2, W3	Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	2. Zastosowanie dramy w procesie rozwoju umiejętności społecznych. Rodzaje technik dramowych.	W1, W2, W3	Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	3. Przepis na dramę. Tworzenie scenariuszy zajęć dramowych.	W1, W2, W3, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	4. Przygotowanie grupy do wchodzenia w role: ćwiczenia wprowadzające, improwizacje.	U2, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	5. Drama w zarządzaniu konfliktem i rozwiązywaniu problemów: teatr obrazu.	W2, U1, U2, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
6.	6. Drama w trenowaniu umiejętności komunikacyjnych: karty ról	U2, U3, K1, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	7. Drama w trenowaniu asertywności: ring bokserki	U1, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	8. Podsumowanie zajęć: drama jako metoda rozwijania umiejętności społecznych	W3, U2, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Pokaz, Praca w grupie, Warsztaty, Ćwiczenia, Praca z tekstem, Eksperyment

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej lub referatu po zapoznaniu się z niezbędną literaturą przedmiotu Przygotowanie projektu lub prezentacji na podany temat

Literatura

Obowiązkowa

1. Armstrong, C. R., Frydman, J. S. Wood, S. (2019). Prominent themes in drama therapy effectiveness research. *Drama Therapy Review*, 5(2), 173-216.
2. Boswell, J. F., Sharpless, B. A., Greenberg, L. S., et al. (2011). Schools of Psychotherapy and the Beginnings of a Scientific Approach. In D. H. Barlow (Ed.), *The Oxford Handbook of Clinical Psychology* (pp. 98-127). Oxford University Press – only pp 98-116
3. Hodge (Ed.), *Twentieth Century Actor Training* (pp. 11-36). Routledge.
4. Marshall, L., Williams, D. (2000). Peter Brook: transparency and the invisible network. In A. Hodge (Ed.), *Twentieth Century Actor Training* (pp. 174-190). Routledge.
5. Sajnani, N., Mayor, C., Boal, J. (2021). Theatre of the oppressed. In D. R. Johnson, & E. Emunah (Eds.), *Current Approaches in Drama Therapy* (561-585). Charles C. Thomas Publisher Ltd
6. Wolford, L. (2000). Grotowski's vision of the actor: the search for contact. In A. Hodge (Ed.), *Twentieth Century Actor Training* (pp. 191-208). Routledge

Dodatkowa

1. Baker, F. A., Metcalf, O., Varker, T.;Donnell, M. (2018). A systematic review of the efficacy of creative arts therapies in the treatment of adults with PTSD. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 10(6), 643.
2. Barak, A. (2013). Playback theatre and narrative therapy: introducing a new model. *Dramatherapy*, 35(2), 108-119
3. D'Amico, M., Lalonde, C.Snow, S. (2015). Evaluating the efficacy of drama therapy in teaching social skills to children with Autism Spectrum Disorders. *Drama Therapy Review*, 1(1), 21-39.
4. de Gruijter, E., Wouters, H. Haeyen, S. (2024). Perceived effects of Drama Therapy in people diagnosed with Personality Disorders: A qualitative study. *The Arts in Psychotherapy*, 102117.
5. Doomen, L. (2018). The effectiveness of schema focused drama therapy for cluster C personality disorders: An exploratory study. *The Arts in Psychotherapy*, 61, 66- 76.
6. Figge, P. A. (1982). Dramatherapy and social anxiety: Results of the use of drama in behaviour therapy. *Dramatherapy*, 6(1), 3-17.
7. Furman, L. (1988). Theatre as therapy: The distancing effect applied to audience. *The Arts in Psychotherapy*.
8. Grotowski, J. (2012). *Towards a poor theatre*. Routledge. – pp 15-25 6(02), 190-20
9. Johnson, D. R. (1991). The theory and technique of transformations in drama therapy. *The arts in psychotherapy*. Johnson, D. R. (2013). The dramatherapist 'in-role. In *Dramatherapy: Theory and practice 2* (pp. 112-136). Routledge.
10. Jones, P. (2008). The active self: Drama therapy and philosophy. *The arts in psychotherapy*, 35(3), 224-231.
11. Kaynan, B., Wade, C. (2018). Therapeutic theatre as family therapy: Integrating drama therapy and experiential family therapy. *Drama Therapy Review*, 4(1), 9- 22. Kedem-Tahar, E., Felix-Kellermann, P. (1996). Psychodrama and drama therapy: A comparison. *The Arts in Psychotherapy*, 23(1), 27-36.
12. Landy, R. (1985). The image of the mask: Implications for theatre and therapy. *Journal of Mental Imagery*. Landy, R. J. (1991). The drama therapy role method. *Dramatherapy*, 14(2), 7-15. Landy, R. J. (2006). The future of drama therapy. *The arts in psychotherapy*, 33(2), 135-142.
13. Pendzik, S. (2003). Six keys for assessment in drama therapy. *The arts in psychotherapy*, 30(2), 91-99. Pendzik, S. (2006). On dramatic reality and its therapeutic function in drama therapy. *The arts in psychotherapy*, 33(4), 271-280.
14. Ruddy, R. Dent-Brown, K. (2007). Drama therapy for schizophrenia or schizophrenia-like illnesses. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, (1).

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie projektu	55
Studiowanie literatury	30

Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 120
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Arteterapia

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Małgorzata Płoszaj	
Prowadzący zajęcia	Małgorzata Płoszaj	
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 15, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Kurs ma na celu zapoznanie studentów z podstawami teoretycznymi, metodami oraz uwarunkowaniami skuteczności stosowania wybranych form terapii przez sztukę (malarstwo, grafikę, rzeźbę, dramę) oraz działań interdyscyplinarnych. Studenci rozwiną umiejętność prowadzenia warsztatów arteterapeutycznych oraz świadomość możliwości i ograniczeń tej metody psychoterapeutycznej.

Wymagania wstępne

Brak

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student ma wiedzę w zakresie rozwoju i metod leczenia przez sztukę.	K_W10	Projekt grupowy, Aktywność
W2	Student zna i rozumie założenia i mechanizmy oddziaływania arteterapeutycznego w obrębie różnych języków artystycznych.	K_W09	Projekt grupowy, Aktywność
W3	Student ma wiedzę na temat uwarunkowań skuteczności oddziaływania arteterapeutycznego.	K_W12	Projekt grupowy, Aktywność
Umiejętności:			
U1	Student potrafi przeprowadzić proces diagnostyczny ukierunkowujący postępowanie terapeutyczne.	K_U07	Projekt grupowy, Aktywność
U2	Potrafi odpowiednio dobrać techniki arteterapeutyczne do określonych zaburzeń funkcjonowania jednostek.	K_U09	Projekt grupowy, Aktywność
U3	Potrafi przeprowadzić oddziaływanie arteterapeutyczne nakierowane na rehabilitację i leczenie zaburzonych funkcji.	K_U09	Projekt grupowy, Aktywność
Kompetencje społecznych:			
K1	Student wykazuje się umiejętnością funkcjonowania w grupach i zespołach interdyscyplinarnych posługujących się artystyczno-estetycznymi środkami wyrazu.	K_K03	Projekt grupowy, Aktywność
K2	Jest świadomy wagi umiejętności interpersonalnych i umiejętności nawiązywania kontaktu terapeutycznego w oddziaływaniu arteterapeutycznym.	K_K04	Projekt grupowy, Aktywność
K3	Jest świadomy i gotowy do zwiększania własnych kompetencji i poddawania się superwizji oraz rozumie znaczenie ciągłego rozwoju profesjonalnego w zakresie teorii i praktyki arteterapii.	K_K02	Projekt grupowy, Aktywność

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Arteterapia: definicje i historia arteterapii. Rodzaje arteterapii. Arteterapia z wykorzystaniem sztuk plastycznych a muzykoterapia, dramaterapia, psychodrama.	W1, W2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Arteterapia w podejściu psychodynamicznym. Historyczne przesłanki w leczeniu sztuką. Sztuka a nieświadomość. Przeniesienie, amplifikacja, spontaniczna ekspresja. Teoria relacji z obiektem w arteterapii.	W2, W3	Wykład
3.	Arteterapia i praca z ciałem. Relacja między procesami poznawczymi, emocjonalnymi i somatycznymi.	W2, W3	Wykład
4.	Studia przypadków w pracy arteterapeutycznej.	W3	Wykład
5.	Materiały artystyczne. Materia i procesy protomentalne. Materiały jako "trzeci element". Pustka percepcyjna. Właściwości materiałów i ich zastosowanie w procesie arteterapii.	W2	Wykład
6.	Dialog w arteterapii. Fazy dialogu z obiektem. Rozumienie obiektu. Forma i treść. Analiza formalnych i technicznych aspektów obiektu artystycznego.	W2	Wykład
7.	Transformacje - Dekonstrukcja. Destrukcja. Sublimacja. Transformacja i strata.	W3	Wykład
8.	Wprowadzenie do arteterapii. Analiza doświadczeń własnych w zakresie terapeutycznej roli sztuki.	U1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
9.	Arteterapia z wykorzystaniem technik teatralnych. Techniki pracy z ciałem. Techniki improwizacyjne.	U2, U3, K1	Ćwiczenia konwersatoryjne
10.	Teatr forum jako narzędzie w pracy grupowej.	U3, K1, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne
11.	Arteterapia z wykorzystaniem technik graficznych i malarskich: bazgroły, rysunek symboliczny, rysunek projekcyjny.	W2, U2, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
12.	Arteterapia z wykorzystaniem technik graficznych i malarskich: techniki malarskie (akryl, akwarela). Autoportret w arteterapii.	W2, U2, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Arteterapia z wykorzystaniem technik rzeźbiarskich. Praca z gliną: mechanizmy sensoryczne. Ślad. Kontakt z brakiem formy.	W2, U2, U3	Ćwiczenia konwersatoryjne
14.	Praca z gliną: budowanie form symbolicznych i narracji grupowych.	U2, U3, K2	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Case study, Praca w grupie, Warsztaty

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Projekt zajęć arteterapeutycznych.

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Aktywny udział Projekt zajęć arteterapeutycznych

Literatura

Obowiązkowa

1. Konieczna, E. (2004). Arteterapia w teorii i praktyce. Kraków: Impuls. (rozdział 1, str. 13-22, rozdział 2, str. 23-102)
2. Łoza, B., i Chmielnicka-Paskota, A. (red.). (2014). Arteterapia. Część 1 i 2. Warszawa: Difin. Część 1: rozdział 1.3, rozdział 1.2 Część 2: rozdział 3, rozdział 4, rozdział 5, rozdział 6, rozdział 7, rozdział 8

Dodatkowa

1. Barker, P. (2000). Metafory w psychoterapii. GWP
2. Bielańska, A. (2009). Psychodrama. Elementy teorii i praktyki. Eneteia
3. Bowkett, S. (2000). Wyobraź sobie, że... WSiP
4. Buchalter, S. (2004). Terapia sztuką. Wydawnictwo Zysk i Spółka.
5. Case, C., Dalley, T. (2013). The handbook of art therapy. Routledge.
6. Cyłkowska-Nowak, M., Imielska, J., Kasperek – Golimowska, E. (red.). (2011). Podmiot. Sztuka –Terapia – Edukacja. W poszukiwaniu sensu terapii zagubionego podmiotu poprzez sztukę. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.
7. Cyłkowska-Nowak, M., Imielska, J., i Kasperek – Golimowska, E. (red.). (2011). Podmiot. Sztuka –Terapia – Edukacja. Między teorią a praktyką. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.
8. Cyłkowska-Nowak, M., Imielska, J., i Kasperek – Golimowska, E. (red.). (2011). Podmiot. Sztuka –Terapia – Edukacja. Rozwijanie potencjału twórczego. Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.
9. Zabawa K (2014). Z historii, teorii i praktyki edukacji artystycznej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Wydawnictwo WAM

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	15
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie do zajęć	30
Pozostałe godziny w kontakcie	20
Przygotowanie projektu	30
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 135
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Diagnoza i rehabilitacja neuropsychologiczna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Koordynator zajęć	Agnieszka Fudali-Czyż		
Prowadzący zajęcia	Agnieszka Fudali-Czyż, Elżbieta Szpakiewicz		
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Egzamin na ocenę • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny		Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Omówienie podstaw teoretycznych i problemów metodologicznych diagnozy neuropsychologicznej. Zapoznanie studentów z historią, podstawami teoretycznymi, założeniami i modelami rehabilitacji neuropsychologicznej. Przedstawienie mechanizmów i czynników rehabilitacji neuropsychologicznej. Omówienie sposobów oddziaływań w rehabilitacji neuropsychologicznej. Przedstawienie roli czynników neurologicznych, poznawczych, motywacyjnych i psychospołecznych w rehabilitacji neuropsychologicznej. Omówienie organizacji, przebiegu, specyfiki i skuteczności rehabilitacji neuropsychologicznej. Zapoznanie studentów z procedurami diagnozy i rehabilitacji neuropsychologicznej stosowanych w zaburzeniach orientacji, percepcji, uwagi, pamięci, uczenia się, praksi, afazji, czytania i pisania, emocji, tożsamości i osobowości, funkcji wykonawczych i zespołów otępiennych.

Wymagania wstępne

Zaliczenie kursów z diagnozy psychologicznej oraz podstaw neuropsychologii.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna podstawowe podejścia diagnostyczne i typy diagnozy w neuropsychologii oraz związane z ich stosowaniem możliwości i ograniczenia.	SK_W06	Test, Projekt indywidualny, Aktywność, Praca pisemna
W2	Rozumie podstawy teoretyczne, założenia i modele, mechanizmy i czynniki rehabilitacji neuropsychologicznej.	SK_W06	Test, Projekt indywidualny, Aktywność, Praca pisemna
W3	Ma wzgląd w specyfikę pomocy psychologicznej osobom po uszkodzeniu mózgu.	SK_W10	Test, Projekt indywidualny, Aktywność, Praca pisemna
W4	Zna podstawy diagnozy i rehabilitacji neuropsychologicznej w przypadku różnego typu zaburzeń.	SK_W01, SK_W06	Test, Projekt indywidualny, Aktywność, Praca pisemna
Umiejętności:			
U1	Potrafi opisać i wyjaśnić zasady organizacji, przebiegu i skuteczności rehabilitacji neuropsychologicznej.	SK_U02, SK_U04, SK_U07	Projekt indywidualny, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna
U2	Umie dobrać i przeprowadzić procedury diagnostyczne stosowane do diagnozowania pacjentów z zaburzeniami neuropsychologicznymi.	SK_U04, SK_U05, SK_U06, SK_U07	Projekt indywidualny, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna
U3	Umie prowadzić usprawnianie funkcji umysłowych za pomocą technik rehabilitacji neuropsychologicznej.	SK_U02, SK_U04	Projekt indywidualny, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Uznaje potrzebę ustawicznego doskonalenia wiedzy i umiejętności w pracy neuropsychologa klinicznego.	SK_K03	Projekt indywidualny, Aktywność, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna
K2	Wykazuje gotowość współpracy z innymi specjalistami uczestniczącymi w opiece nad pacjentami neuropsychologicznymi.	SK_K02	Projekt indywidualny, Aktywność, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna
K3	Przejawia postawę akceptacji i zrozumienia dla zaburzeń neuropsychologicznych i sytuacji pacjentów z dysfunkcjami mózgu oraz ich rodzin i opiekunów.	SK_K04	Projekt indywidualny, Aktywność, Zadania laboratoryjne, Praca pisemna

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Neuropsychologia kliniczna - terminologia, nauka, praktyka, wyzwania. Podstawy teoretyczne diagnozy neuropsychologicznej.	W1, K1, K2	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
2.	Problemy metodologiczne w diagnostyce psychologicznej osób dorosłych. Zaburzenia i trudności wymagające interwencji neuropsychologa.	W4, U2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
3.	Specyfika diagnozy neuropsychologicznej dzieci. Narzędzia psychometryczne diagnozy neuropsychologicznej dzieci oraz typu prób eksperymentalno-klinicznych.	W3, W4, U1, U2, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
4.	Specyfika diagnozy neuropsychologicznej osób dorosłych. Narzędzia psychometryczne diagnozy neuropsychologicznej osób dorosłych oraz typu prób eksperymentalno-klinicznych.	W2, W4, U1, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
5.	Rozwój współczesnych poglądów na temat rehabilitacji neuropsychologicznej. Zasady rehabilitacji neuropsychologicznej.	W2, W4, U1, K3	Wykład
6.	Metody rehabilitacji neuropsychologicznej dzieci. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w rehabilitacji dzieci.	W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
7.	Metody rehabilitacji neuropsychologicznej osób dorosłych. Wykorzystanie nowoczesnych technologii w rehabilitacji osób dorosłych.	W2, W3, W4, U1, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
8.	Mikrogenetyczny model rehabilitacji neuropsychologicznej.	W2, U1, K1, K2, K3	Wykład
9.	Czynniki motywacyjne i osobowościowe w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej.	W3, K3	Wykład
10.	Oddziaływania psychoterapeutyczne na pacjentów i członków ich rodzin w przebiegu rehabilitacji neuropsychologicznej. Rola czynników psychospołecznych w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej.	W3, U1, K1, K2, K3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
11.	Specyfika rehabilitacji neuropsychologicznej w odmiennych rodzajach schorzeń neurologicznych i zaburzeń neuropsychologicznych.	W2, W4, U1, U3, K2, K3	Wykład
12.	Tworzenie opinii neuropsychologicznych i zaleceń terapeutycznych.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne
13.	Rola czynników psychospołecznych w diagnozie i rehabilitacji neuropsychologicznej. Oddziaływania psychoterapeutyczne dla członków rodzin pacjentów w przebiegu rehabilitacji neuropsychologicznej.	W3, U1, K2, K3	Wykład
14.	Organizacja i przebieg rehabilitacji neuropsychologicznej, współpraca w interdyscyplinarnych zespołach rehabilitacyjnych. Perspektywy pracy i zatrudnienia w obszarze neuropsychologii.	W2, W4, U1, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne
15.	Kryteria i uwarunkowania skuteczności rehabilitacji neuropsychologicznej. Reintegracja społeczna pacjentów uczestniczących w rehabilitacji neuropsychologicznej. Jakość życia pacjentów uczestniczących w rehabilitacji neuropsychologicznej.	W2, W4, U1, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Pokaz, Case study
Ćwiczenia konwersatoryjne	Ćwiczenia laboratoryjne, Pokaz, Case study, Praca w grupie

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy jednokrotnego wyboru przeprowadzony stacjonarnie (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt).
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: przygotowanie projektu grupowego dot. wybranych metod rehabilitacji neuropsychologicznej, aktywność, uczestniczenie w zadaniach laboratoryjnych, dopuszczalne max 2 nieobecności.

Literatura

Obowiązkowa

1. Jodzio, K. (2011). Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej. Difin.
2. Prigatano, G. (2009). Rehabilitacja neuropsychologiczna: podstawowe zasady i kierunki oddziaływań terapeutycznych. Wydawnictwo Naukowe PWN. [Lub wersja oryginalna w języku angielskim: Principles of neuropsychological rehabilitation].
3. Walsh, K. i Darby, D. (2014). Neuropsychologia kliniczna. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. [Lub wersja oryginalna w języku angielskim: Walsh's neuropsychology. A clinical approach].
4. Pąchalska, M., Kaczmarek, B.L.J., i Kropotov, J.D. (2014). Neuropsychologia kliniczna: od teorii do praktyki. Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Seniów, J. (2019). Terapia neuropsychologiczna dorosłych chorych z uszkodzeniem mózgu. Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Dodatkowa

1. Borkowska, A.R. (2000). Diagnoza neuropsychologiczna: metodologia i metodyka. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
2. Borkowska, A.R. i Domańska, Ł. (2007). Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wydawnictwo Naukowe PWN.
3. Lezak, M.D., Howieson, D.B., Bigler, E.D. i Tranel, D. (2012). Neuropsychological Assessment, 5th ed. Oxford University Press.
4. Łojek, E. (2008). Wybrane zagadnienia rehabilitacji neuropsychologicznej. Wydawnictwo Naukowe Scholar.
5. Pąchalska, M. (2007). Neuropsychologia kliniczna: urazy mózgu. Tom 1. Procesy emocjonalne i poznawcze. Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Pąchalska, M. (2007). Neuropsychologia kliniczna: urazy mózgu. Tom 2. Procesy komunikacyjne i powrót do społeczeństwa. Wydawnictwo Naukowe PWN.
7. Pąchalska, M. (2008). Rehabilitacja neuropsychologiczna: procesy poznawcze i emocjonalne. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Przygotowanie projektu	30
Pozostałe godziny w kontakcie	2
Przygotowanie do egzaminu	47
Przygotowanie do zajęć	7
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 131
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Wspomaganie rozwoju człowieka w biegu życia

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia		Cykl dydaktyczny 2026/27	
Specjalność psychologia edukacyjna		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę	
Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii		Języki wykładowe polski	
Poziom studiów jednolite magisterskie		Obligatoryjność Obowiązkowy	
Forma studiów studia stacjonarne		Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe	
Profil studiów ogólnoakademicki			
Koordynator zajęć	Witold Ligęza		
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza		
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę		Liczba punktów ECTS 5
	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny		

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie odbiorców z teoretycznymi zasadami oraz praktycznymi rozwiązaniami w zakresie aplikacji psychologicznych skierowanych do wszystkich grup wiekowych oraz wybranych grup problemowych reprezentujących całość biegu życia ludzkiego. Studenci poznają prawidłowości ogólne związane z zagadnieniem wspomagania rozwoju: podstawowe cele wspomagania rozwoju (potęgowanie cech, powstrzymywanie czynników zagrażających dobrostanowi jednostki, poprawianie oraz przywracanie utraconych sprawności) oraz klasyfikację sposobów wspomagania rozwoju (stymulowanie, interwencja, wychowanie, terapia, rehabilitacja). Kurs ten udostępnia szerszy kontekst dla (odrębnego od niego) kursu na temat wspomagania rozwoju dzieci i młodzieży, a zarazem poszerza go o zagadnienia odnoszące się do osób w rozwojowym okresie wczesnej i średniej dorosłości oraz beneficjentów w wieku senioralnym.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01 Zna teorie i koncepcje z zakresu stosowanej psychologii rozwojowej obejmujące całość biegu życia ludzkiego	SE_W01, SE_W02, SE_W03	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W2	W02 Posiada wiedzę o metodologii diagnozowania zakłóceń w rozwoju człowieka w odniesieniu do zróżnicowanych grup wiekowych i problemowych	SE_W04, SE_W05, SE_W10	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W3	W03 Ma uporządkowaną wiedzę o metodach udzielania pomocy psychologicznej w aspekcie wspomagania rozwoju w odniesieniu do jego poszczególnych faz oraz zróżnicowanych zaburzeń.	SE_W03, SE_W06, SE_W08, SE_W09	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	U01 Potrafi samodzielnie dokonać wstępnej diagnozy dziecka i osoby dorosłej z zastosowaniem zróżnicowanych metod psychologicznych pod kątem utrudnień/ zakłóceń i zaburzeń w rozwoju	SE_U01, SE_U02	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U2	U02 Potrafi samodzielnie skonstruować projekt oddziaływań wspomagających rozwój przeznaczony dla grupy wybranych odbiorców (wiekowej i/ lub problemowej) bądź projekt pracy z odbiorcą indywidualnym wymagającym/ wsparcia.	SE_U06	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U3	U03 W oparciu o posiadaną wiedzę potrafi samodzielnie zaprojektować działania wspomagające rozwój o charakterze profilaktyki pierwszo- i drugorzędowej przeznaczonej dla różnych grup wiekowych.	SE_U03, SE_U04	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U4	U04 Potrafi samodzielnie realizować projekty praktycznych oddziaływań w zakresie wspomagania rozwoju (stymulacji, wczesnej interwencji oraz pogłębionej edukacji), a także profesjonalnie wspomagać prowadzony przez profesjonalistów proces terapii i rehabilitacji we wszystkich grupach wiekowych (w tym z seniorami).	SE_U05	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	K01 Potrafi współpracować z przedstawicielami różnych placówek oświatowych i kulturalnych (pedagogami nauczycielami, opiekunami) oraz z członkami rodzin beneficjentów własnych oddziaływań	SE_K02, SE_K03	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K2	K02 Wykazuje się poszanowaniem autonomii i podmiotowości w relacjach z osobami badanymi i/ lub uczestnikami procesu terapeutycznego bądź psychoedukacyjnego	SE_K01	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K3	K03 Jest nastawiony na samorozwój oraz zmotywowany do całościowego doskonalenia (w granicach dostępnych możliwości) osobistych oraz zawodowych cech i umiejętności	SE_K04	Egzamin pisemny, Projekt indywidualny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	WYKŁAD 1. Rozwój prawidłowy a rozwój zaburzony. Wyjaśnianie i rozumienie zaburzeń występujących w rozwoju. Efekty zmian w przebiegu procesu rozwojowego: spowolnienie rozwoju, zakłócenie lub zaburzenie rozwoju. Specyfika wspomagania całościowych i parcjalnych zaburzeń rozwoju. 2. Poziomy i funkcje wspomagania rozwoju człowieka w biegu życia: biologiczny (przetrwanie), psychospołeczny (przystosowanie społeczne), podmiotowy (przystosowanie egzystencjalne), duchowy (autotranscendencja). Cele wspomagania rozwoju człowieka: potęgowanie cech, powstrzymywanie czynników zagrażających dobrostanowi jednostki, poprawianie oraz przywracanie utraconych sprawności. 3. Klasyfikacja sposobów/ form wspomagania rozwoju człowieka: stymulowanie, interwencja, wychowanie, terapia, rehabilitacja. Udzielanie pomocy w zaspokajaniu indywidualnych potrzeb, wywiązywaniu się z zadań rozwojowych oraz rozwiązywaniu kryzysów rozwojowych i sytuacyjnych. 4. Wspomaganie rozwoju w świetle wyzwań współczesności: chaos informacyjny, zmiany w zakresie przetwarzania doświadczenia indywidualnego (zastępowanego kategorią „przeżycia”, de-narracja wzmacniana ekspresją w czasie rzeczywistym, atrofia wartości. 5. Różnice w zakresie potrzeb i problemów doświadczanych przez przedstawicieli kolejnych pokoleń (a/ tzw. „najwspanialsze pokolenie”; b/ „baby boomers”; „c/ ciche pokolenie”; d/ X; e/ Y; f/ Z). 6. Wspomaganie rozwoju dziecka oraz jego matki w okresie prenatalnym oraz od narodzenia do ukończenia 3 roku życia. 7. Wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym (podstawy edukacji emocjonalnej, budowanie kompetencji biograficznej i narracyjnej, wzmacnianie odporności). 8. Wspomaganie rozwoju dziecka wieku szkolnym (motywowanie do nauki oraz budowanie zdrowych relacji rówieśniczych). 9. Wspomaganie rozwoju adolescentów (rozmowy o miłości, znaczących związkach z innymi ludźmi, wybór drogi zawodowej, wychowanie do wartości). 10. Wspomaganie rozwoju osób w wieku wczesnej i średniej dorosłości (w tym adaptacyjnego oceniająco-aktywizującego bilansu życiowego oraz przeciwdziałanie wystąpieniu lub rozwiązywanie kryzysu wieku średniego). 11. Wspomaganie rozwoju odbiorców w wieku późnej dorosłości (praca nad poczuciem sensu życia, całościowym bilansem życiowym, w obszarze wzmacniania wątku generatywności oraz optymalizowania możliwości doświadczania gerotranscendencji oraz wspomaganie międzypokoleniowej transmisji mądrości). 12. Metodologia szkoleń, warsztatów i treningów psychologicznych (w tym coachingu biograficznego i filozoficznego). Terapia i poradnictwo egzystencjalne. Budowanie odporności psychicznej. 13. Schematy wywiadu i rozmowy psychologicznej z odbiorcami na różnych etapach drogi życiowej. 14. Wybrane metody wspomagania rozwoju człowieka w biegu życia: możliwości wykorzystania literatury pięknej (bajek, baśni, mitów) oraz pracy z filmem fabularnym, a także z archetypowymi scenariuszami życia. 15. Gry autobiograficzne we wspomaganiu rozwoju od adolescencji po wiek senioralny. Wspieranie zrównoważonej perspektywy czasowej z elementami terapii linii czasu oraz poradnictwa egzystencjalnego. KONWERSATORIUM 1. Zajęcia organizacyjne. Wprowadzenie – czym jest wspomaganie rozwoju i w jakich obszarach może być stosowane? 2. Wczesne dzieciństwo – okres niemowlęcy 3. Średnie dzieciństwo – wiek przedszkolny 4. Późne dzieciństwo – wiek szkolny 5. Dzieciństwo – rozwijanie motywacji, wspomaganie rozwoju uczniów zdolnych 6. Tworzenie kompendium cz. 1 – pomysł i opracowanie struktury zawartości dla omawianych etapów rozwojowych 7. Okres dorastania – adolescencja 8. Wspieranie rozwoju zawodowego dzieci i młodzieży 9. Zmiany społeczno-kulturowe a wkraczanie w dorosłość 10. Wczesna dorosłość 11. Wspomaganie rozwoju osób wkraczających w dorosłość (nawiązywanie relacji, konflikt intymność – izolacja) 12. Tworzenie kompendium cz. 2 – kolejne okresy rozwojowe 13. Średnia dorosłość 14. Późna dorosłość 15. Podsumowanie. Tworzenie kompendium cz. 3 – kolejne okresy rozwojowe	W1, W2, W3, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Praca w grupie, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	pozytywny wynik egzaminu testowego (20 twierdzeń X 1p.; 10 itemów – część wykładowa + 10 – część konwersatoryjna); próg zaliczenia to 12 poprawnych odpowiedzi: 12p. – ocena dostateczna; 14p. – ocena dst.+; 16p. – ocena db; 18p. – ocena db+; 19-20p. – ocena bdb).
Ćwiczenia konwersatoryjne	• Analiza i interpretacja tekstów naukowych dotyczących wspomagania rozwoju człowieka. • Praca w grupach kilkuosobowych; ćwiczenia indywidualne i binarne. • Prezentacja danego okresu rozwojowego. • Dyskusja oraz prezentacja projektów indywidualnych i grupowych. • Zadania grupowe (tworzenie kompendium wiedzy o wspomaganiu rozwoju).

Literatura

Obowiązkowa

1. Brzezińska, A. (red.) (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk: GWP.
2. Łoś, Z. (2010). Rozwój psychiczny człowieka w ciągu całego życia. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
3. Kielar-Turska, M. (2012). Rozwój psychiczny człowieka w poszczególnych okresach życia. W: J. Trempała J. (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki (s. 145-147). Warszawa: PWN.
4. Kielar-Turska, M. (2003). Analiza pola semantycznego terminów związanych ze wspomaganiem rozwoju. W: B. Kaja, red. Wspomaganie rozwoju: psychostymulacja i psychokorekcja, T. V (s. 11- 24). Bydgoszcz: Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej.
5. Tokarska, U. (2018). „Nie szkodzić. Pomagać. Rozwijać”: wybrane konteksty i strategie profesjonalnej pracy z opowieścią. Horyzonty Wychowania, 17(42), 97-110.
6. Tokarska, U. (2006). Narracyjne strategie wspomagania rozwoju osobowego. Psychologia Rozwojowa, 1, 55-68.

Dodatkowa

1. Brzezińska, A. (red.) (2005). Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk: GWP.
2. Walulik, A. (2012). Edukacyjne wspomaganie dorosłych w refleksji nad życiem (s. 99-118). Kraków: Akademia Ignatianum i Wydawnictwo WAM
3. Marianowska, A. (2013). Pomiędzy adolescencją a dorosłością – koncepcja „Emerging Adulthood” Jeffreya J. Arnetta. Edukacja Dorosłych, 1(68), s. 91-104.
4. Lasocińska, K. (2015). Potrzeba wspomagania kompetencji twórczych w okresie średniej dorosłości: propozycja warsztatów autobiograficznych. Civitas Hominibus: Rocznik FilozoficznoSpołeczny, 10, 119-132.
5. Deptuła M. (2003). Wspomaganie rozwoju społecznego dzieci i młodzieży – wybrane przykłady zapobiegania niedostosowaniu społecznemu, W: T. Sołtysiak (red.), Zjawiskowe formy patologii społecznych oraz profilaktyka i resocjalizacja młodzieży (s. 291-300). Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej.
6. Czyżowska, D., Gurba, E., Czyżowska, N. (2019). Związek intymny szansą na dobre życie osób w okresie wyłaniającej się dorosłości. Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio, 1(37), 183-200.
7. Plutecka, K. (2015). Wspomaganie rozwoju – przemiany terminologiczne. Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Pedagogicae, 4, 4-12.
8. Brzezińska, A., Matejczuk, J., Nowotnik, A. (2012). Wspomaganie rozwoju dzieci 5-7 letnich, a ich gotowość do radzenia sobie z wyzwaniami szkoły. Edukacja. Studia, Badania, Innowacje, 1 (117), 7-22.
9. Chirowska-Smolak, T., Hauziński, A., Łaciak, M. (2011). Drogi kariery. Jak wspierać rozwój zawodowy dzieci i młodzieży. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar
10. Brzezińska, A., Syska, W. (red.) (2016). Ścieżki wkraczania w dorosłość. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.
11. Knopik, T. (2014). Czas wolny... od nudy: Zrównoważony rozwój uczniów zdolnych w ramach zajęć pozalekcyjnych. Warszawa: Ośrodek Rozwoju Edukacji.
12. Kolasa-Skiba, A. (2014). Metody i techniki motywowania dzieci do nauki. Nauka przez zabawę. W: Z. Ruszaj, W. Błażewski (red.), Motywacja do nauki a skuteczność i efektywność kształcenia (s. 87-110). Wydawnictwo Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Jarosławiu.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Pozostałe godziny w kontakcie	1
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie referatu	20
Przygotowanie projektu	24
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 150
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Coaching i tutoring w psychologii

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe
Koordynator zajęć	Witold Ligęza	
Prowadzący zajęcia	Witold Ligęza	
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania kompetencji coachingowych w edukacji. Uczestnicy poznają różnice pomiędzy coachingiem i tradycyjnymi metodami i narzędziami edukacyjnymi oraz efektywne wykorzystanie metod coachingowych w codziennej praktyce edukacyjnej. Coaching to metoda wspierania rozwoju, w której uczeń bierze odpowiedzialność za uczenie się i rozwój, odkrywa własną motywację. Wprowadzony do edukacji model człowieka uczącego się przez całe życie wymaga wdrożenia w realia szkoły sposobu realizacji tego modelu. Kurs ma przygotować studentów do pracy metodami coachingowymi poprzez zapoznanie ich z konkretnymi narzędziami pracy, a przede wszystkim narzędziami kształtowania postawy odpowiedzialności za uczenie się ze strony zainteresowanego i świadomego tego procesu ucznia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Student definiuje i klasyfikuje coachingowe strategie wspierania odpowiedzialnego rozwoju w edukacji.	K_W12	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W2	Zna metody i narzędzia coachingowe stosowane w kontakcie indywidualnym	K_W15	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
W3	Zna zasady coachingowego wprowadzania zmian i modyfikacji działań edukacyjnych i wychowawczych	SE_W18	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Umiejętności:			
U1	Potrafi wykorzystać własne poglądy do oceny skuteczności proponowanych metod pracy coachingowej z dzieckiem.	K_U05	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U2	Student umie skutecznie komunikować się z uczniami, rodzicami i innymi osobami współdziałającymi w procesie edukacji, ze szczególnym uwzględnieniem różnych technik udzielania informacji zwrotnej.	SE_U09, SE_U10, SE_U11	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
U3	Samodzielnie zaprojektuje wzbogacenie oferty szkolnej o nowatorskie rozwiązania służące rozwojowi ucznia.	SE_U02, SE_U04, SE_U07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
Kompetencji społecznych:			
K1	Student współtworzy w zespole program oddziaływań coachingowych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	K_K06, SE_K03, SE_K07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K2	Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas wykonywania i omawiania zadań.	K_K05, SE_K08	Projekt indywidualny, Projekt grupowy
K3	Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas wykonywania i omawiania zadań.	SE_K04, SE_K06, SE_K07	Projekt indywidualny, Projekt grupowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Ćwiczenia: 1. Możliwości wykorzystania metod coachingowych na lekcji wychowawczej i na zajęciach dodatkowych 2. Ćwiczenia wspomagające samoświadomość i poczucie kompetencji 3. Wyznaczanie celów, zwiększanie poczucia kontroli 4. Metody coachingowe wspomagające proces uczenia i budowania motywacji 5. Techniki pracy coacha: praca z metaforą, praca ze skalami, praca z dialogiem wewnętrznym, praca z przestrzenią, odgrywanie ról, zadania domowe. 6. Pętla coachingowa: zadawanie pytań, słuchanie, odzwierciedlanie. 7. Zmiana perspektywy – praca metaforą. 8. Tworzenie programów coachingowych na różnych poziomach edukacji.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Terminowość oddania prac zaliczeniowych Terminowe zrealizowanie zadań wyznaczonych w ramach ćwiczeń Minimum 80% obecności na zajęciach

Literatura

Obowiązkowa

1. Eby J.W., Smutny, JF. (1998). Jak kształcić uzdolnienia dzieci i młodzieży. Warszawa: WSiP
2. Rybczyńska, K., Monostori, S. (2011). Czym nie jest coaching. Prawdy i mity o coachingu. Gdańsk: GWP
3. Kupaj, L., Krysa W. (2014) Kompetencje coachingowe nauczyciela. Jak rozwijać potencjał ucznia w szkole. Warszawa: Wolters Kluwer

Dodatkowa

1. Fisher, R. (1999). Uczymy jak myśleć. Warszawa: WSiP
2. Sidor-Rządkowska M. (2013). Coaching. Teoria, praktyka, studia przypadków. Warszawa: Wolters Kluwer
3. Smółka, P. (2009) Coaching. Inspiracje z perspektywy nauki, praktyki i klientów. Gliwice: Helion

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Pozostałe godziny w kontakcie	2

Studiowanie literatury	28
Przygotowanie referatu	5
Przygotowanie projektu	10
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Techniki terapeutyczne w pracy z dziećmi i młodzieżą

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Dominika Sznajder	
Prowadzący zajęcia	Dominika Sznajder	
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 6

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy z zakresu podstawowych kierunków terapeutycznych stosowanych w terapii dzieci i młodzieży oraz technik wykorzystywanych z pracy terapeutycznej z pacjentem w wieku rozwojowym. Podczas zajęć studenci zdobędą podstawowe umiejętności stosowania wybranych technik terapeutycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą (m.in. techniki projekcyjne, techniki stosowane w podejściu poznawczo- behawioralnym i inne).

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	student zna obraz kliniczny zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży (norma/ patologia, rodzaje zaburzeń, modele zaburzeń wieku dziecięcego)	SK_W02, SK_W09	Test
W2	student wskazuje przyczyny poszczególnych zaburzeń wieku dziecięcego	SK_W02, SK_W09	Test
W3	student opisuje główne orientacje psychoterapeutyczne (podejście psychoanalityczne, behawioryzm, podejście poznawczo behawioralne, podejście systemowe); jest w stanie dokonać konceptualizacji problemu w odniesieniu do wybranego podejścia; wskazuje czynniki ryzyka i czynniki chroniące	SK_W05	Test
W4	student wskazuje formy oddziaływań terapeutycznych stosowanych w ramach wybranego podejścia terapeutycznego	SK_W05	Test
W5	student wskazuje modalność terapeutyczną wraz z technikami w odniesieniu zaburzenia/ trudności dziecka	SK_W05	Test
Umiejętności:			
U1	student potrafi zidentyfikować objawy zaburzeń psychicznych/ zaburzeń zachowania u dzieci i młodzieży oraz objaśnić etiologię zaburzeń wieku rozwojowego	SK_U04, SK_U06, SK_U07	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
U2	student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w celu zaprojektowania pomocy terapeutycznej dzieciom i młodzieży (odpowiedni dobór metod i technik terapeutycznych)	SK_U01, SK_U04	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
U3	student potrafi wykorzystywać wiedzę na temat zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania do analizy sytuacji problemowej dziecka celem wsparcia procesu wychowawczego i dydaktycznego (psychoedukacja rodziny i nauczycieli)	SK_U08	Projekt grupowy, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			
K1	student ma świadomość ograniczeń i typowych błędów w pracy psychologa/ terapeuty zajmującego się psychoterapią dzieci i młodzieży	SK_K01	Udział w dyskusji
K2	student rozumie konieczność współpracy z innymi rodzicami/opiekunami/specjalistami celem udzielenia dziecku kompleksowej pomocy	SK_K02	Udział w dyskusji
K3	student ma świadomość znaczenia profilaktyki zdrowia psychicznego	SK_K05, SK_K07	Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Specyfika pomocy psychologicznej i terapeutycznej w pracy z dziećmi i młodzieżą 2. Planowanie terapii; etyczne aspekty pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą 3. Wybrane formy pomocy psychologicznej - WWR, metody i techniki 4. Wybrane formy pomocy psychologicznej - terapia behawioralna - założenia i techniki 5 + 6 Wybrane formy pomocy psychologicznej - psychoterapia w podejściu poznawczo- behawioralnym - założenia i techniki 7. Wybrane formy pomocy psychologicznej - psychoanaliza i terapia psychodynamiczna- założenia i techniki 8. Wybrane techniki projekcyjne 9. Rysunek w terapii 10. Terapia zabawą 11 + 12 Podejście systemowe - założenia i techniki (dziecko jako pacjent identyfikowany) 13. Terapia dzieci po urazach psychicznych 14. Dziecko w sytuacji rozvodu rodziców - zasady pracy, wybrane techniki 15. Profilaktyka zaburzeń funkcjonowania i rozwoju dzieci i młodzieży	W1, W2, W3, W4, W5, U3	Wykład
2.	- Specyfika pracy terapeutycznej z dziećmi i młodzieżą. Wprowadzenie w tematykę ćwiczeń. - Relacja terapeutyczna, kontrakt terapeutyczny. - Wywiad z rodzicem (konceptualizacja problemu). - Wczesne wspomaganie rozwoju - wybrane techniki terapeutyczne - Praca z dziećmi z zaburzeniami opozycyjno - buntowniczymi, zaburzeniami zachowania - wybrane techniki terapeutyczne - Praca z dziećmi z zaburzeniami neurorozwojowymi - ADHD, trudności w uczeniu się - wybrane techniki terapeutyczne - Praca z dziećmi z zaburzeniami lękowymi - wybrane techniki terapeutyczne - Praca z dziećmi z zaburzeniami depresyjnymi - wybrane techniki terapeutyczne - Problem samobójstw u dzieci - zasady pracy terapeutycznej - Praca z dziećmi z zaburzeniami odżywiania - wybrane techniki terapeutyczne - Praca z dziećmi z doświadczeniem traumy - wybrane techniki terapeutyczne - Terapia rodzinna; dziecko jako pacjent identyfikowany -- wybrane techniki terapeutyczne - Dziecko w sytuacji rozvodu rodziców - zasady pracy terapeutycznej - Prezentacja gier terapeutycznych (projekt) - Prezentacja gier terapeutycznych (projekt); zaliczenie zajęć	U1, U2, U3, K1, K2, K3	Wykład, Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład, Dyskusja, Praca z tekstem

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Projekt, Case study, Praca w grupie

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin testowy (ocena pozytywna = 60% + 1 pkt)
Ćwiczenia konwersatoryjne	Zaliczenie ćwiczeń: aktywny udział w zajęciach - analiza przypadku w kontekście danego zaburzenia / dobór odpowiednich metod i technik terapeutycznych, zaprojektowanie gry terapeutycznej (projekt grupowy), obecność obowiązkowa (dopuszczalna 1 nieobecność)

Literatura

Obowiązkowa

1. • Grzegorzewska I., Cierpiatkowska L., Borkowska A. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN (część VI, s. 737 - 899)
2. • Janas – Kozik M., Wolańczyk T. (2021). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN (część III – Terapia, rozdział 31, 33, 34, 35, 36)
3. • Grzesiuk L. (2005). Psychoterapia. Teoria – podręcznik terapeutyczny. Warszawa: ENETEIA (rozdział 15,16,18,19)
4. • Braun Gałkowska M. (2016). Rysunek projekcyjny. Kraków: Wyd. WAM
5. • Kaduson H., Schaffer Ch. (2003). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: GWP (wybrane techniki)
6. • Kendall P., Hedtke K. (2016). Terapia poznawczo – behawioralna zaburzeń lękowych u dzieci. Program ZARADNY KOT, Sopot: GWP (podręcznik terapeuty+ zeszyt ćwiczeń)
7. • Sikorski W. (2021) Psychologia relacji wewnątrz rodzinnych. Wyd. Difin (rozdział dotyczący genogramu)

Dodatkowa

1. • Bernacka R.E., Turska D. (2011). Mandala jako forma ekspresji młodzieży. W kręgu jungowskich inspiracji. Chowanna 1(36). Wyd. UŚ
2. • Wilson P., Long I. (2018). Blob. Trees. Taylor and Francis Group
3. • Kołakowski A., Pisula A. (2017). Sposób na trudne dziecko. Przyjazna terapia behawioralna. Gdańsk: GWP
4. • Landreth G.L. (2016). Terapia zabawą. Kraków: Wyd. UJ
5. • Maroda K.J. (2014). Techniki terapii psychodynamicznej. Kraków: Wyd. UJ
6. • Morajda K., Sznajder D. (2012). Rysunek projekcyjny w diagnozie i terapii wychowanków placówek opiekuńczo – wychowawczych. W: (red.) B. Kostrubiec – Wojtachnio, E. Trubiłowicz, Rysunek projekcyjny w badaniach nad rodziną i wychowankiem. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL, s. 179-194
7. • Winicott D.W. (2011). Zabawa a rzeczywistość. Gdańsk: Wyd. IMAG

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Przygotowanie do zajęć	25
Przygotowanie projektu	20
Studiowanie literatury	25

Przygotowanie do zaliczenia	25
Przygotowanie do egzaminu	25
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 180
Liczba punktów ECTS	ECTS 6

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Metodyka pracy psychologa w placówkach oświatowych

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Elżbieta Szpakiewicz	
Prowadzący zajęcia		
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Egzamin na ocenę - Ćwiczenia konwersatoryjne: 30, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie osoby studiującej z metodyką pracy psychologa w placówkach oświatowych, z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania psychologa w przedszkolach, szkołach oraz innych instytucjach systemu oświaty. W ramach zajęć osoba studiująca poznaje podstawowe zadania psychologa w placówkach oświatowych, w tym działania diagnostyczne, profilaktyczne, psychoedukacyjne, interwencyjne oraz wspierające rozwój dzieci i młodzieży na różnych etapach edukacyjnych. Celem kursu jest również zapoznanie osoby studiującej z zasadami etycznymi związanymi z pracą psychologa z dziećmi, uczniami, rodzicami, opiekunami, nauczycielami oraz innymi specjalistami. Osoba studiująca poznaje także zasady funkcjonowania psychologa w placówkach oświatowych w odniesieniu do aktualnych przepisów prawa oświatowego oraz organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej. W trakcie zajęć osoba studiująca zapoznaje się ze specyfiką indywidualnej pracy z dzieckiem lub uczniem, pracy z grupą oraz zespołem klasowym, a także z zasadami współpracy z rodzicami, nauczycielami, specjalistami i instytucjami wspierającymi dziecko i rodzinę. Kurs ma również na celu przygotowanie osoby studiującej do wykorzystywania wybranych metod i technik diagnozy oraz wsparcia psychologicznego w placówkach oświatowych. W ramach ćwiczeń osoba studiująca rozwija umiejętność planowania działań psychologicznych adresowanych do dzieci, uczniów, grup lub zespołów klasowych doświadczających różnego rodzaju trudności rozwojowych, emocjonalnych, społecznych, edukacyjnych lub wychowawczych, z wykorzystaniem wiedzy zdobytej podczas zajęć oraz analizy literatury przedmiotu.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Osoba studiująca zna zadania, obowiązki i zakres odpowiedzialności psychologa wynikające ze specyfiki pracy w placówkach oświatowych.	F.2.W2, SE_W06, SE_W15	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W2	Osoba studiująca zna metody i formy pracy psychologa w placówkach oświatowych z dzieckiem/ucznieniem, grupą, zespołem klasowym, rodzicami/opiekunami oraz nauczycielami.	F.2.W12, F.2.W4, F.2.W5, F.2.W6, F.2.W9, SE_W02, SE_W04, SE_W09, SE_W18	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
W3	Osoba studiująca zna zadania psychologa w placówkach oświatowych związane z diagnozą, profilaktyką, psychoedukacją, promocją zdrowia psychicznego oraz współpracą ze środowiskiem lokalnym.	F.2.W10, F.2.W11, F.2.W12, F.2.W8, SE_W04, SE_W06, SE_W19	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	Osoba studiująca dobiera metody i techniki badania psychologicznego do pracy z dziećmi i młodzieżą na różnych etapach edukacyjnych.	F.2.U1, F.2.U2, SE_U01, SE_U02, SE_U06	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
U2	Osoba studiująca planuje pracę diagnostyczno-wspierającą w placówkach oświatowych z dzieckiem/ucznieniem, grupą uczniów oraz zespołem klasowym.	F.2.U3, F.2.U4, F.2.U8, F.2.U9, SE_U03, SE_U04, SE_U05, SE_U07	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
U3	Osoba studiująca rozpoznaje czynniki środowiskowe wpływające na funkcjonowanie ucznia, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka wystąpienia zaburzeń, trudności wychowawczych i problemów w nauce.	F.2.U1, F.2.U2, SE_U01, SE_U02, SE_U06	Egzamin ustny, Projekt grupowy, Udział w dyskusji
Kompetencji społecznych:			

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
K1	Osoba studiująca wykazuje wrażliwość na potrzeby i problemy dzieci/uczniów oraz ich rodziców lub opiekunów w kontekście udzielania pomocy psychologicznej w placówkach oświatowych.	F.2.K1, SE_K01, SE_K05, SE_K09	Udział w dyskusji
K2	Osoba studiująca dostrzega znaczenie czynników indywidualnych, rodzinnych, rówieśniczych, organizacyjnych i środowiskowych dla jakości funkcjonowania placówki oświatowej jako środowiska wychowawczego.	F.2.K3, SE_K03, SE_K05, SE_K07	Udział w dyskusji
K3	Osoba studiująca wykazuje gotowość do rozwijania kompetencji zawodowych i osobistych zgodnie z potrzebami placówek oświatowych, dzieci/uczniów, rodzin oraz środowiska lokalnego.	F.2.K2, F.2.K3, SE_K03, SE_K04, SE_K06	Udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Rola placówek oświatowych w procesie rozwoju dziecka i młodzieży. Praca psychologa w placówkach oświatowych w kontekście przepisów prawa oświatowego. Sylwetka psychologa w placówkach oświatowych – zakres kompetencji, zadań i obowiązków. Dylematy etyczne związane z pracą psychologa w przedszkolach, szkołach i innych placówkach systemu oświaty. Specyfika stosowania metod diagnozy psychologicznej w placówkach oświatowych. Psycholog w indywidualnym kontakcie z dzieckiem lub uczniem. Psycholog w pracy z grupą dzieci, grupą uczniów oraz zespołem klasowym. Rola psychologa w promocji zdrowia psychicznego, profilaktyce i psychoedukacji w placówkach oświatowych. Psycholog w kontakcie z rodzicami i opiekunami dzieci oraz uczniów. Współpraca psychologa z nauczycielami, specjalistami oraz instytucjami działającymi w środowisku lokalnym. Rola psychologa w przeciwdziałaniu wypaleniu zawodowemu i wspieraniu dobrostanu pracowników placówek oświatowych. Rola psychologa w rozwiązywaniu konfliktów rówieśniczych i sytuacji kryzysowych w placówkach oświatowych. Rola psychologa we wspomaganiu dzieci i uczniów o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych. Rola psychologa w przeciwdziałaniu zagrożeniu niedostosowaniem społecznym dzieci i młodzieży. Perspektywy rozwoju zawodowego i osobistego w pracy psychologa w placówkach oświatowych.	W1, W2, W3	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	Kontakt psychologiczny z dziećmi i uczniami na różnych etapach edukacyjnych. Kontakt psychologiczny z rodzicami i opiekunami dzieci oraz uczniów. Specyfika wykorzystania podstawowych metod diagnozy psychologicznej w pracy z dziećmi i młodzieżą na różnych etapach edukacyjnych. Wybrane problemy dzieci i uczniów w kontekście sytuacji rodzinnej. Ankieta diagnostyczna w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Metody testowe w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Techniki socjometryczne i projekcyjne w pracy psychologa w placówkach oświatowych. Wybrane techniki pracy z grupą dzieci, grupą uczniów oraz zespołem klasowym. Promocja zdrowia psychicznego w placówkach oświatowych – zadania psychologa. Działania psychoedukacyjne adresowane do dzieci, uczniów, rodziców, opiekunów i nauczycieli. Techniki wykorzystywane we wspomaganiu dzieci i uczniów o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych. Techniki wykorzystywane w pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem społecznym. Praca z nauczycielami i specjalistami – wspieranie dobrostanu oraz zapobieganie wypaleniu zawodowemu w placówkach oświatowych. Omówienie projektów działań psychologicznych przygotowanych przez osoby studiujące. Kolokwium i podsumowanie zajęć.	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Egzamin ustny z treści wykładów i zadanej literatury.
Ćwiczenia konwersatoryjne	Obecność obowiązkowa, dopuszczalne 2 nieobecności. Aktywność na zajęciach, realizacja projektu grupowego na jeden z podanych na początku semestru tematów.

Literatura

Obowiązkowa

1. Kutra G., Sokołowska E. (2010), Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.: Warszawa. Mietzel G. (2002) Psychologia kształcenia, GWP, Gdańsk.

Dodatkowa

1. Brophy J. (2002) Motywowanie uczniów do nauki, PWN, Warszawa. Gurycka A. (1990) Błąd w wychowaniu, WSiP, Warszawa. Czarnocka, M. (2022). Udzielanie i dokumentowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole i przedszkolu. Warszawa: Wiedza i Praktyka. Diamond, E., Hart, S. R., Griffiths, A. J., Brock, S. E. (2024). Psychology in the Schools: Addressing the Learning, Behavior, and Mental Health Needs of Students. New York: Routledge.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	30
Przygotowanie projektu	30
Studiowanie literatury	20
Przygotowanie do egzaminu	20
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 130
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Psychologia egzystencjalna

Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia kliniczna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty specjalnościowe
Koordynator zajęć	Roman Solecki	
Prowadzący zajęcia	Roman Solecki	
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia - Wykład: 30, Zaliczenie bez oceny - Ćwiczenia konwersatoryjne: 15, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 4

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami psychologii egzystencjalnej oraz analiza i dyskusja koncepcji teoretycznych wyjaśniających te zagadnienia. Nacisk położony jest na uściślenie pojęć oraz przedyskutowanie wybranych zagadnień teoretycznych i twierdzeń, które należą do obszaru teorii i badań w zakresie psychologii egzystencjalnej. Kurs prezentuje również zasadnicze problemy i teoretyczne orientacje psychologii egzystencjalnej, omawiane z uwzględnieniem ich historycznego i aktualnego znaczenia – na przykładach rozwiązań proponowanych przez konkretnych badaczy. Odbiorcy zapoznają się również z możliwościami oraz ograniczeniami w zakresie egzystencjalnie zorientowanej praktyki psychologicznej: terapii oraz poradnictwa egzystencjalnego, a także możliwościami wykorzystania perspektywy egzystencjalnej w procesie wspomagania rozwoju na wszystkich etapach życia.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Zna i rozumie idee zdrowia psychicznego, harmonii, funkcjonalności i szczęścia prezentowane w ramach psychologii egzystencjalnej.	SK_W02, SK_W05	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji
W2	Posiada wiedzę o oddziaływaniach interwencyjnych, terapeutycznych i doradczych zgodnych z nurtem psychologii egzystencjalnej.	SE_W02, SE_W07, SE_W10	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji
W3	Zna i rozumie koncepcje emocji i motywacji prezentowane w nurcie psychologii egzystencjalnej.	SK_W08, SK_W09	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji
Umiejętności:			
U1	Rozumie zasady organizacji i przebiegu edukacji, profilaktyki oraz procesu terapeutycznego w ujęciu egzystencjalnym.	SK_U02	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji
U2	Opisuje i wyjaśnia problemy psychologiczne w kategoriach psychologii egzystencjalnej.	SK_U05, SK_U06	Referat, Aktywność, Udział w dyskusji
U3	Potrafi projektować procedury zmian mających na celu podniesienie jakości życia indywidualnego i społecznego uwzględnieniem kontekstu egzystencjalnego.	SK_U01, SK_U03	Projekt grupowy, Referat
Kompetencji społecznych:			
K1	Inicjuje i przeprowadza, uwzględniające egzystencjalny kontekst życia ludzkiego, działania na rzecz poprawy jakości życia przedstawicieli wybranych grup wiekowych i problemowych.	SK_K02, SK_K04	Projekt grupowy
K2	Radzi sobie z własnymi problemami o podłożu egzystencjalnym, co pozwala mu w pełniejszy sposób rozumieć złożoność dylematów i problemów drugiego człowieka; jest nastawiony na wieloaspektowy samorozwój.	SK_K03, SK_K05	Gry dydaktyczne
K3	Pomaga rozwiązywać problemy o charakterze egzystencjalnym oraz wspiera rozwój innych – wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii egzystencjalnej.	SK_K04	Projekt grupowy, Gry dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Wprowadzenie do psychologii egzystencjalnej jako „empirycznej nauki o egzystencji człowieka posługującej się metodą analizy fenomenologicznej”. Psychologia egzystencjalna na tle innych podejść psychologicznych (psychoanalizy, psychologii narracyjnej/ humanistycznej i transpersonalnej). 2. Historyczne i filozoficzne korzenie psychologii egzystencjalnej. Prekursorzy i przedstawiciele podejścia (filozofowie, pisarze, psychiatry i psychologowie). 3. „Czy egzystencja jest narracyjna?” (Strawson, Jakubowski). Egzystencja postaci literackich (Hiob, Kohelet, Syzyf, Lord Jim i in.) oraz filmowych. 4. Czy psychologia egzystencjalna jest nauką? Analiza krytyczna prób stworzenia tzw. „metapsychologii”. Duchowość, istnienie, transcendencja jako fenomeny „kłopotliwe” dla nauki (?). Przejawy i możliwości wspierania tzw. inteligencji duchowej (SQ). 5. Granice poznania w psychologii egzystencjalnej. Metody jakościowe i idiografizm a metoda fenomenologiczna – ujęcie krytyczne. Rola pytania (zakres, głębokość i motywacje „zaciekawienia” badacza: między „gapieniem się”, rozumiejącą rozmową a znaczącym milczeniem). 6. Analiza podstawowych pojęć z zakresu psychologii egzystencjalnej, m. in.: bycie-w-świecie, istnienie a egzystowanie, ośnova egzystencjalna, esencja istnienia, życie autentyczne, fałszywe Ja, doświadczenia graniczne, wina egzystencjalna, nicość, wolność egzystencjalna, lęk egzystencjalny). 7. Dylematy egzystencjalne człowieka (troski ostateczne a dychotomie: szczęście/ cierpienie; sukces/ porażka; wycofanie/ zaangażowanie). Life feeling/ life energy/ life courage/(Jacobsen). 8. Wartości w ujęciu egzystencjalnym (przeżycie, tworzenie, wartości postawy). 9. Dialektyka „trosk ostatecznych” człowieka: śmierci, wolności, izolacji i sensu. Wiodące wymiary zdrowego funkcjonowania człowieka w ujęciu egzystencjalnym: „bycie-w-pełni-żywym”, odwaga istnienia i siła do życia (v/s znudzenie i apatia, lęk, trywializacja życia). 10. Pra-tematy ludzkiej egzystencji: miłość, tworzenie, cierpienie/ rozpacz, nadzieja, śmierć (wybrane zagadnienia tanatologii egzystencjalnej). Ludzka od-powiedź na wartości. 11. Źródła i mechanizmy utrzymywania się dylematów egzystencjalnych człowieka żyjącego w epoce post-metafizycznej, po-auratycznej i po-piśmiennej. Pojęcie „nudy”. Pasja jako sposób na intensyfikację istnienia. 12. Poradnictwo i psychoterapia egzystencjalna. Relacja terapeutyczna oraz strategie udzielania profesjonalnej pomocy w ujęciu egzystencjalnym. Analiza egzystencji. 13. Znaczenie i aktualność logoterapii V. Frankla jako odrębnego nurtu poznawania oraz oddziaływania na człowieka i/ lub podstawa uspołniania innych działań pomocowych. 14. Zdrowie psychiczne w ujęciu egzystencjalnym. Profilaktyka problemów egzystencjalnych współczesnego człowieka na poszczególnych etapach jego drogi życiowej. Strategie budowania całościowej odporności psychiczno-duchowej. 15. Między przetrwaniem a istnieniem – lekcje pandemii? Wykorzystanie potencjału rozwojowego niestandardowej sytuacji trudnej w badaniach empirycznych (intensyfikacja samoświadomości, doświadczenie uniwersalizujące, rewizja priorytetów indywidualnych i społecznych, wzrost poczucia odpowiedzialności indywidualnej, społecznej i ekologicznej).	W1, W2, W3, U1, U2	Wykład

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
2.	1. Fundamentalne pytania ludzkiej egzystencji a psychologia egzystencjalna. Założenia, cele i metody. Czy egzystencja poprzedza esencję? Perspektywa czasowa a jakość życia – dyskusja. Doświadczenia graniczne a odporność psychiczna. Konflikty intrapersonalne o podłożu egzystencjalnym. 2. Dylematy egzystencjalne w życiu codziennym i kontekście biograficznym: szczęście v/s cierpienie; miłość v/s samotnienie; porażka v/s sukces; lęk przed śmiercią v/s zaangażowanie w życie, wolny wybór v/s obowiązki i ograniczenia, znaczenie i sens v/s bez-sensowność życia. 3. „Rozmowy o miłości i śmierci”: pra-tematy ludzkiej egzystencji we wspomaganiu rozwoju adolescentów i młodych dorosłych. 4. Psychologia egzystencjalna w praktyce: znaczenie i zasady stosowania logoterapii. Projektowanie schematu rozmowy logoterapeutycznej z osobą w wieku średnim. 5. „Czego dowiedziałeś się w życiu zbyt późno?” Wspomaganie egzystencjalnego bilansu życia w późnej dorosłości. 6. Analiza i interpretacja wybranych studiów przypadku w kontekście psychologii egzystencjalnej. 7. Podejście egzystencjalne wobec wyzwań współczesności: tempa życia, chaosu informacyjnego, strategii przetwarzania doświadczenia indywidualnego, atrofii wartości. 8. Możliwości zdobywania profesjonalnych kompetencji w zakresie podejścia egzystencjalnego (stowarzyszenia, instytucje, studia podyplomowe).	W2, U1, U2, U3, K1, K2, K3	Ćwiczenia konwersatoryjne

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład
Ćwiczenia konwersatoryjne	Dyskusja, Case study, Praca w grupie, Gry dydaktyczne, Praca z tekstem

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	- Aktywne uczestnictwo w zajęciach (pełna obecność – każda nieobecność zaliczana + udział w dyskusjach, przygotowanie w zakresie zalecanej lektury). - Pozytywnie oceniony referat tematyczny na bazie wskazanych tekstów.
Ćwiczenia konwersatoryjne	- Aktywne uczestnictwo w zajęciach (pełna obecność – każda nieobecność zaliczana + udział w dyskusjach, przygotowanie w zakresie zalecanej lektury). - Pozytywnie oceniony wkład merytoryczny w opracowanie projektu grupowego nt. zastosowań perspektyw

Literatura

Obowiązkowa

- Frankl, V. E. (2010). Wola sensu. Założenia i zastosowania logoterapii. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.
- Jacobsen, B. (2008). Invitation to Existential Psychology: A Psychology for the Unique Human Being and Its Applications in Therapy. New Jersey: John Wiley & Sons.
- Oleś, P. (2011). Co decyduje o ukierunkowaniu dążeń: sens życia czy treść opowieści? (Psychologia egzystencjalna: źródła i geneza; Co decyduje o zachowaniu?; Czy wolność i odpowiedzialność mają ograniczenia?; Człowiek-w-świecie; Co to jest lęk egzystencjalny? Człowiek wobec wartości; Struktura sensu życia; Nerwica noogenna). W: P. Oleś, Wprowadzenie do psychologii osobowości (s. 331-347). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Opoczyńska, M. (red.) (1999). Wprowadzenie do psychologii egzystencjalnej. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu

- Jagiellońskiego. • Tokarska, U. (2009). Wątki egzystencjalne w psychologii narracyjnej. W: H. Wrona-Polańska, E. Czerniawska, L. Wrona (red.), Szkice o ludzkim poznawaniu i odczuwaniu (s. 103-116). Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego.
4. • Tokarska, U. (2002). Profilaktyka egzystencjalna jako forma przygotowania do radzenia sobie ze zmianami żywotnymi. W: D. Kubacka-Jasiecka (red.), Człowiek wobec zmiany. Rozważania psychologiczne (s. 67-73). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. • Yalom, I. (2008). Psychoterapia egzystencjalna. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia.

Dodatkowa

1. • Bakwell, S. (2018). Kawiarnia egzystencjalistów. Wolność, Bycie i koktajle morelowe. Warszawa: Wydawnictwo Krytyki Politycznej. • Brach-Czajna, T. (2018). Szczeliny istnienia. Kraków: Wydawnictwo Znak. • Czerkawska, A. (2013). Poradnictwo egzystencjalne. Założenia – inspiracje – rozwiązania praktyczne. Wrocław: Wydawnictwo Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej. • Fabjański, M. (2020). Uwolnij się! Dobre życie według siedmiu filozofów – terapeutów. Kraków: Znak.
2. • Frankl, V. E. (1962). Psycholog w obozie koncentracyjnym. Warszawa: PAX. • Frankl, V. E. (2008). Człowiek w poszukiwaniu sensu. Głos nadziei z otchłani Holokaustu. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca. • Gałdowa, A. (red.) (2005). Psychologiczne i egzystencjalne problemy człowieka dorosłego. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. • Ginev, G. (2015). Debating Cognitive Existentialism. Values and Orientations of Hermeneutic Philosophy of Science. Boston: Brill Rodopi.
3. • Griffith, J., & Gryffith, M. E. (2008). Odkrywanie duchowości w psychoterapii. Kraków: WAM. • Grzywa, A. (2013). Jak oswoić się z myślą o starości, umieraniu i śmierci. Lublin: Wydawnictwo Słowa i Myśli. • Hall, C., & Lindzey, G. (1990). Psychologia egzystencjalna. W: C. Hall, G. Lindzey, Teorie osobowości (s. 291-322). Warszawa: PWN. • Hollis, J. (2008). Odnaleźć sens w drugiej połowie życia. Jak wreszcie naprawdę dorosnąć. Warszawa: MT Biznes.
4. • Kapała, M. (2017). Duchowość jako niedoceniony aspekt psyche. Propozycja nowego ujęcia duchowości w psychologii – kategoria wrażliwości duchowej. Annales Universitatis Curie-Skłodowska. Lublin – Polonia. Sectio J, XXX, 1. • Kenyon, G. (2000). Philosophical foundations of existential meaning. In: G. Reker, K. Chamberlain (eds.), Exploring Existential Meaning: Optimizing Human Development Across the Life Span (pp. 7-22). Thousand Oaks CA: Sage.
5. • Lange, A. (2019). Życ z sensem. Praktyczne zastosowania logoterapii. Warszawa: Imprint Media. • Levine, St. (2001). Gdybyś miał przed sobą rok życia. Eksperyment na świadomości. Warszawa: Wydawnictwo Szafa. • Mancarz, P. Popielski, K. (2015). Trauma egzystencjalna a wartości. Warszawa: Difin. • Pervin, L. A., & John, O. P. (2002). Teoria fenomenologiczna. Zastosowania i ocena. W: L. A. Pervin, O. P. John, Osobowość. Teoria i badania (s. 198-230).. Kraków: Wydawnictwo UJ.
6. • Socha, P. (red.) (2000). Duchowy rozwój człowieka. Stadialne koncepcje rozwoju człowieka w ciągu życia. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. • Straś-Romanowska, M. (1992). Los człowieka jako kategoria psychologiczna: podstawy teoretyczne. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
7. • Straś-Romanowska, M. (2002). Rozwój osobowy a rozwój człowieka. Studia Psychologica, 3, 91-104. • Szczukiewicz, P., Olszewski, J. (2014). Podejście egzystencjalne w psychologii i psychiatrii – możliwości i ograniczenia. Horyzonty Psychologii, IV, 103-118. • Szenajch, P. (2015). Trudne umieranie. Narracyjne przedstawienia choroby i śmierci a doświadczenie osób terminalnie chorych. Warszawa: Instytut Sławiastyki PAN.
8. • Śleszyński, D. (1998). Wędrówka doświadczenia. Podejście fenomenologiczne i egzystencjalne. Bydgoszcz: Wydawnictwo Trans Humana. • Śniarowska-Tlatlik, M., (red.) (2010). Psychologia bliżej bycia. Inspiracje egzystencjalne. Kraków: AT Group. • Tokarska, U. (2023). Adrenalina i sens: o życiu z pasją w ujęciu egzystencjalno-narracyjnym. Horyzonty Wychowania, 22(63), 23-32.
9. • Tokarska, U. (2011). Kształcenie kompetencji biograficznej jako forma profilaktyki problemów egzystencjalnych współczesnego człowieka. W: M. Piorunek (red.), Poradnictwo. Kolejne przybliżenia (s. 57-81). Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.
10. • Tokarska, U. (2010a). Wspomaganie rozwoju inteligencji duchowej (SQ) z wykorzystaniem narracyjnej gry (auto)biograficznej „W osiemdziesiąt historii do-o-KOŁA ŻYCIA”. W: K. Obuchowski, M. K. Stasiak (red.), Duchowy wymiar istnienia (s. 155-182). Łódź: Wydawnictwo Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej.
11. • Tokarska, U. (2010b). „Stawać się Panem Własnego Oblicza”. O możliwościach intencjonalnych oddziaływań narracyjnych w biegu życia ludzkiego. W: M. Straś-Romanowska, B. Bartosz, M. Żurko (red.), Psychologia małych i wielkich narracji (s. 293-314). Warszawa: Eneteia, Wydawnictwo Psychologii i Kultury. • Valle, R. S., & Halling, S. (Eds.). (1989). Existential-phenomenological perspectives in psychology: Exploring the breadth of human experience. New York: Plenum Press.
12. • Viorst, J. (2020). To, co musimy utracić, czyli miłość, złudzenia, zależności i niemożliwe do spełnienia oczekiwania, których każdy z nas musi się wyrzec, by móc wzrastać. Poznań: Warszawa: Wydawnictwo Zwierciadło. • Wais, J. (2014). Bracia Grimm i siostra śmierć. O sztuce życia i umierania. Warszawa: Eneteia, Wydawnictwo Psychologii i Kultury. • Wojdała, B. (2016). Sytuacja pacjenta jako sytuacja graniczna. Psychoterapia, 1(176), 77-86.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Ćwiczenia konwersatoryjne	15
Studiowanie literatury	25
Przygotowanie referatu	15
Przygotowanie projektu	15
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 100
Liczba punktów ECTS	ECTS 4

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Praktyka zawodowa Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność psychologia edukacyjna Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Języki wykładowe polski Obligatoryjność Fakultatywny Blok zajęciowy Praktyki
Koordynator zajęć	Aleksandra Wójciak	
Prowadzący zajęcia	Aleksandra Wójciak	
Okres Semestr 10	Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Zaliczenie bez oceny Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Praktyka zawodowa: 120, Zaliczenie bez oceny	Liczba punktów ECTS 5

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Wiedza: Student będzie znał zadania i środowisko szkół oraz placówek oświatowych, rozumiał funkcjonowanie tych instytucji, ich organizację pracy, dokumentację, obowiązki psychologa oraz zasady ochrony danych i bezpieczeństwa uczniów. Umiejętności: Student będzie potrafił analizować obserwacje z pracy klasy, uwzględniając uczniów ze specjalnymi potrzebami, planować i prowadzić zajęcia warsztatowe zgodne z rolą psychologa w oświacie oraz wspólnie z opiekunem praktyk analizować zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne. Kompetencje społeczne: student będzie gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	W01, zna realizowane przez psychologa zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne i terapeutyczne	F.3.W2	Ćwiczenia w szkole
W2	W02, zna zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;	F.3.W1, F.3.W3	Ćwiczenia w szkole
W3	W03, rozumie sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek systemu oświaty, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych i sposób prowadzenia dokumentacji, w szczególności dokumentacji prowadzonej przez nauczyciela psychologa, oraz ochrony poufności danych	F.3.W1, F.3.W3	Ćwiczenia w szkole
W4	W04 zna zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią	F.3.W4	Ćwiczenia w szkole
Umiejętności:			
U1	U01, potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy, zachowań i postaw dzieci i młodzieży, funkcjonowania i aktywności w czasie lekcji lub zajęć poszczególnych uczniów, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	F.3.U1	Ćwiczenia w szkole
U2	U02, potrafi zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych zajęcia warsztatowe dla uczniów o charakterze odpowiadającym roli nauczyciela psychologa w placówce systemu oświaty, w tym integracyjne, psychoprofilaktyczne i rozwijające kompetencje społeczno-emocjonalne oraz umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy	F.3.U2	Ćwiczenia w szkole
U3	U03 potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno- -pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia psychologiczno-pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk	F.3.U3	Ćwiczenia w szkole
Kompetencji społecznych:			
K1	K01, jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych, nauczycielami i specjalistami w celu poszerzania swojej wiedzy	F.3.K1	Ćwiczenia w szkole

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	1. Poznanie specyfiki środowiska przedszkolnego i szkolnego. 2. Zrozumienie zasad funkcjonowania poradni psychologiczno-pedagogicznej. 3. Nabywanie umiejętności prowadzenia dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej. 4. Doskonalenie umiejętności obserwacji zachowań i sytuacji edukacyjnych. 5. Planowanie i realizacja zajęć warsztatowych dla dzieci i młodzieży. 6. Analiza i interpretacja sytuacji psychologiczno-pedagogicznych. 7. Współpraca i efektywne działanie w zespole specjalistów.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, K1	Praktyka zawodowa

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Praktyka zawodowa	Ćwiczenia

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Praktyka zawodowa	Warunkiem zaliczenia jest zrealizowanie 120 godzin praktyk (godziny dydaktyczne). Praktyka zawodowa odbywa się pod opieką psychologa nauczyciela zatrudnionego w danej placówce, pełniącego rolę opiekuna praktyk. Skierowanie/ porozumienie niezbędne do przyjęcia na praktykę zawodową wystawiane jest przez kierownika praktyk. Rozliczenie na podstawie ustrukturalizowanej rozmowy prowadzonej przez kierownika praktyk w wyznaczonym terminie, podczas której student zobowiązany jest przedłożyć opinię o praktyce wraz z załącznikiem w postaci ankiety, scenariusz prowadzonych zajęć, protokołu poobserwacyjny lekcji/ zajęć oraz dzienniczek praktyk. W trakcie realizowania praktyki zawodowej student ma prawo do 1 nieobecności (sytuacja ta zgłaszana jest opiekunowi praktyk z ramienia instytucji, z którym ustalane są warunki nadrobienia zaległości).

Literatura

Obowiązkowa

1. Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów
2. Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz. U. 2024 poz. 453 tekst jednolity)
3. Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego
4. Ustawa Kamilka- standardy ochrony nieletnich
5. Kodeks Etyczny Psychologa PTP
6. Dokumenty obowiązujące w placówce, w której realizowana jest praktyka (regulamin, statut)

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Praktyka zawodowa	120
Przygotowanie krótkiej pracy pisemnej	5

Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 125
Liczba punktów ECTS	ECTS 5

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Egzamin dyplomowy Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów psychologia Specjalność - Jednostka organizacyjna Instytut Psychologii Poziom studiów jednolite magisterskie Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2026/27 Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty ogólne/obligatoryjne	
Koordynator zajęć		Kamil Michalik	
Prowadzący zajęcia		Kamil Michalik, Dominika Sznajder, Józef Partyka, Alina Kałużna-Wielobób, Krystian Hartmann, Witold Ligęza, Joanna Ruczaj, Malwina Dankiewicz, Łukasz Krzywoszański, Radosława Herzog-Krzywoszańska, Agnieszka Fudali-Czyż, Monika Paleczna, Rafał Abramciów	
Okres Semestr 10		Forma weryfikacji uzyskanych efektów uczenia się Egzamin na ocenę Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Egzamin dyplomowy: 0, Egzamin na ocenę	Liczba punktów ECTS 3

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Celem jest sprawdzenie umiejętności powiązania wiedzy z różnych dziedzin psychologii (np. psychologii klinicznej, społecznej, poznawczej) oraz jej krytycznej analizy w odniesieniu do współczesnych problemów badawczych i praktycznych.
C2	Weryfikacja kompetencji metodologicznych. Sprawdzenie zdolności studenta do poprawnego interpretowania wyników badań własnych, obrony przyjętej strategii badawczej oraz oceny rzetelności i trafności stosowanych narzędzi diagnostycznych/badawczych.
C3	Prezentacja i argumentacja. Kształtowanie i weryfikacja umiejętności merytorycznej prezentacji wyników pracy naukowej oraz prowadzenia dyskusji akademickiej z wykorzystaniem specjalistycznej terminologii psychologicznej.
C4	Etyczna postawa badacza i praktyka. Potwierdzenie świadomości etycznej studenta w zakresie prowadzenia badań z udziałem ludzi oraz ochrony danych wrażliwych, zgodnie z zasadami etyki zawodowej psychologa.
C5	Przygotowanie do samodzielnego rozwoju. Budowanie postawy odpowiedzialności za dalsze kształcenie ustawiczne i doskonalenie warsztatu pracy w zawodzie zaufania publicznego.

Wymagania wstępne

Zaliczenie wszystkich modułów/przedmiotów przewidzianych w programie studiów jednolitych magisterskich.

Uzyskanie wymaganej liczby punktów ECTS.

Złożenie pracy magisterskiej ocenionej pozytywnie przez promotora oraz recenzenta.

Status studenta.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy:			
W1	Absolwent posiada pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o procesach psychicznych, mechanizmach zachowań ludzkich oraz relacjach jednostki z otoczeniem społecznym, uwzględniając perspektywę różnych nurtów teoretycznych.	K_W01, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11, K_W12, K_W13, K_W15, K_W16, K_W17, K_W18	Egzamin dyplomowy
W2	Absolwent zna zaawansowane standardy prowadzenia badań w psychologii, w tym specyfikę planów eksperymentalnych i korelacyjnych oraz zasady doboru i konstruowania narzędzi pomiarowych.	K_W02, K_W03	Egzamin dyplomowy
W3	Absolwent ma rozszerzoną wiedzę o dylematach etycznych związanych z badaniami naukowymi oraz praktyką psychologiczną, w szczególności w zakresie poufności i podmiotowości osoby badanej.	K_W14	Egzamin dyplomowy
W4	Absolwent zna i rozumie szczegółowe koncepcje i paradygmaty właściwe dla obszaru psychologii, w którym realizowana była praca magisterska.	K_W01	Egzamin dyplomowy
Umiejętności:			
U1	Absolwent potrafi dokonać syntezy wiedzy z różnych subdyscyplin psychologii w celu wyjaśnienia złożonych zjawisk psychospołecznych lub klinicznych.	K_U02, K_U03, K_U04, K_U05	Egzamin dyplomowy

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
U2	Absolwent potrafi krytycznie ocenić wartość dowodów naukowych, analizować literaturę przedmiotu (polską i obcojęzyczną) oraz formułować na tej podstawie autorskie wnioski.	K_U01, K_U06	Egzamin dyplomowy
U3	Absolwent potrafi samodzielnie uzasadnić przyjęty model badawczy, dobrać odpowiednie metody statystyczne do weryfikacji hipotez oraz rzetelnie zinterpretować uzyskane dane ilościowe lub jakościowe.	K_U01, K_U06	Egzamin dyplomowy
U4	Absolwent potrafi w sposób precyzyjny, klarowny i poprawny terminologicznie prezentować wyniki badań oraz argumentować swoje stanowisko w debacie akademickiej.	K_U06, K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11	Egzamin dyplomowy
Kompetencje społecznych:			
K1	Absolwent jest gotów do uznania znaczenia wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów społecznych i indywidualnych oraz bierze odpowiedzialność za rzetelność i skutki swoich działań zawodowych.	K_K03, K_K05	Egzamin dyplomowy
K2	Absolwent wykazuje gotowość do krytycznej oceny własnych ograniczeń merytorycznych i warsztatowych oraz rozumie potrzebę stałego aktualizowania wiedzy (long-life learning).	K_K01, K_K02	Egzamin dyplomowy
K3	Absolwent jest gotów do przestrzegania i propagowania najwyższych standardów etycznych w pracy badawczej i diagnostycznej, dbając o dobrostan osób, z którymi współpracuje.	K_K04, K_K05, K_K06	Egzamin dyplomowy

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Podczas egzaminu osoba do niego przystępująca prezentuje temat, metodę oraz wyniki własnych badań. Następnie zadawane są pytania z obszarów: Metodologia i statystyka: Konstrukcja narzędzi, etyka badań, dobór prób, testowanie hipotez. Psychologia ogólna: Procesy poznawcze, emocje, motywacja, osobowość, psychologia rozwojowa i społeczna. Obszar specjalizacyjny/Praca magisterska: Szczegółowa wiedza dotycząca tematyki podjętej w pracy dyplomowej.	W1, W2, W3, W4, U1, U2, U3, U4, K1, K2, K3	Egzamin dyplomowy

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Egzamin dyplomowy	Dyskusja, Pokaz

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Egzamin dyplomowy	Warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie pozytywnych ocen Komisji Egzaminacyjnej dotyczących prezentacji badań własnych oraz odpowiedzi na pytania egzaminacyjne.

Literatura

Obowiązkowa

1. Publikacje z okresu całego okresu studiów uwzględnione w Kartach Kursu jako literatura podstawowa

Dodatkowa

1. Publikacje monograficzne i artykuły naukowe bezpośrednio związane z tematem realizowanej pracy magisterskiej.

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Przygotowanie do egzaminu	90
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 90
Liczba punktów ECTS	ECTS 3

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

**Uchwała nr 6/2026
Rady Instytutu Psychologii
Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie
z dnia 11 czerwca 2026 roku**

w sprawie: zatwierdzenia programów i planów studiów kierunku psychologia w Instytucie Psychologii - edycja 2026/2027.

Rady Instytutu Psychologii Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na posiedzeniu w dniu 11 czerwca 2026 roku podjęła Uchwałę w sprawie zatwierdzenia planów i programów studiów w Instytucie Psychologii w roku akademickim 2026/2027 na kierunku Psychologia – studia stacjonarne i niestacjonarne, jednolite magisterskie, specjalność: Psychologia edukacyjna, Psychologia kliniczna.

Dyrektor Instytutu Psychologii
dr Rafał Abramciów, prof. UKEN

DYREKTOR
Instytutu Psychologii

dr Rafał Abramciów, prof. UKEN

Kraków, 08.06.2026 r.

Instytut Psychologii
Uniwersytet
Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

**Opinia Instytutowej Rady ds. Jakości Kształcenia
w sprawie programów i planów studiów
na kierunku psychologia,
w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych,
jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim,
rozpoczynających się w roku akademickim 2026/2027**

Instytutowa Rada ds. Jakości Kształcenia w składzie dr Monika Pałeczna (przewodnicząca), dr Radostawa Herzog- Krzywoszańska- prof. UKEN (członek), dr Aleksandra Wójciak (członek), dr Agnieszka Fudali- Czyż (członek), Natalia Sikora (członek- reprezentant studentów) pozytywnie opiniuje program i plan na kierunku psychologia, studia stacjonarne jednolite magisterskie oraz program i plan na kierunku psychologia, studia niestacjonarne jednolite magisterskie dla studiów rozpoczynających się w roku akademickim 2026/2027. Programy i plany zostały opracowane zgodnie z rekomendacjami Instytutowej Rady ds. Jakości Kształcenia z dnia 12.03.2026 oraz zgodnie z Zarządzeniem Nr RK.Z.0211.1.2026 Prorektora ds. Kształcenia Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 5 maja 2026 roku w sprawie: Wytocznych do konstruowania programów kierunków studiów. Wprowadzone zmiany służą podnoszeniu jakości kształcenia w Instytucie Psychologii UKEN.

Przewodnicząca Instytutowej Rady
ds. Jakości Kształcenia

Monika Pałeczna

Kraków, 08.06.2026 r.

Instytut Psychologii
Uniwersytet
Komisji Edukacji Narodowej
w Krakowie

**Opinia Instytutowej Rady ds. Jakości Kształcenia
w sprawie korekty programów i planów studiów
na kierunku psychologia,
w ramach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych,
jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim,
rozpoczętych w roku akademickim 2025/2026, 2024/2025, 2023/2024, 2022/2023**

Instytutowa Rada ds. Jakości Kształcenia w składzie dr Monika Paleczna (przewodnicząca), dr Radosława Herzog- Krzywoszańska- prof. UKEN (członek), dr Aleksandra Wójciak (członek), dr Agnieszka Fudali- Czyż (członek), Natalia Sikora (członek- reprezentant studentów) pozytywnie opiniuje program i plan na kierunku psychologia, studia stacjonarne jednolite magisterskie oraz program i plan na kierunku psychologia, studia niestacjonarne jednolite magisterskie dla studiów rozpoczętych się w roku akademickim 2025/2026, 2024/2025, 2023/2024, 2022/2023. Wprowadzone do programów oraz planów studiów korekty mają charakter zmian porządkowych i edytorskich. Działania te podjęto w trosce o zapewnienie pełnej spójności oraz najwyższej jakości dokumentacji przebiegu studiów w Instytucie Psychologii UKEN.

Przewodnicząca Instytutowej Rady
ds. Jakości Kształcenia

Kraków, 08.06.2026 r.

Opinia Instytutowej Rady Samorządu Studentów Instytutu Psychologii Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie w sprawie zmian w programie i planie studiów oraz specjalności na kierunku psychologia, realizowanym w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, dla rocznika rozpoczynającego kształcenie w roku akademickim 2026/2027

Na podstawie przedstawionego programu i planu studiów oraz specjalności dla rocznika rozpoczynającego kształcenie w roku akademickim 2026/2027 na kierunku psychologia, realizowanym w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim, Instytutowa Rada Samorządu Studentów Instytutu Psychologii Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie dokonała ich analizy i oceny. Rada stwierdza, że przedstawione zmiany są zgodne z *Zarządzeniem Nr RK.Z.0211.1.2026 Prorektora ds. Kształcenia Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 5 maja 2026 roku w sprawie Wytycznych do konstruowania programów kierunków studiów.*

Po zapoznaniu się z przedstawionym programem i planem studiów oraz programem i planem specjalności Instytutowa Rada Samorządu Studentów Instytutu Psychologii **pozytywnie** opiniuje ich wprowadzenie dla rocznika rozpoczynającego kształcenie w roku akademickim 2026/2027.

Przewodnicząca Instytutowej Rady Samorządu
Studentów Instytutu Psychologii

Kraków, 30.05.2026 r.

**Opinia Instytutowej Rady Samorządu Studentów Instytutu Psychologii Uniwersytetu Komisji
Edukacji Narodowej w Krakowie w sprawie zmian w programach studiów na kierunku psychologia,
realizowanych w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, jednolitych magisterskich o
profilu ogólnoakademickim**

Na podstawie przedstawionych propozycji zmian w programach studiów dla roczników, które rozpoczęły kształcenie w latach akademickich 2022/2023, 2023/2024, 2024/2025 oraz 2025/2026 na kierunku psychologia, realizowanym w formie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, jednolitych magisterskich o profilu ogólnoakademickim, Instytutowa Rada Samorządu Studentów Instytutu Psychologii Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie dokonała ich analizy i oceny.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi propozycjami zmian Instytutowa Rada Samorządu Studentów Instytutu Psychologii **pozytywnie** opiniuje wprowadzenie wskazanych modyfikacji w programach studiów dla wymienionych roczników

Przewodnicząca Instytutowej Rady Samorządu
Studentów Instytutu Psychologii